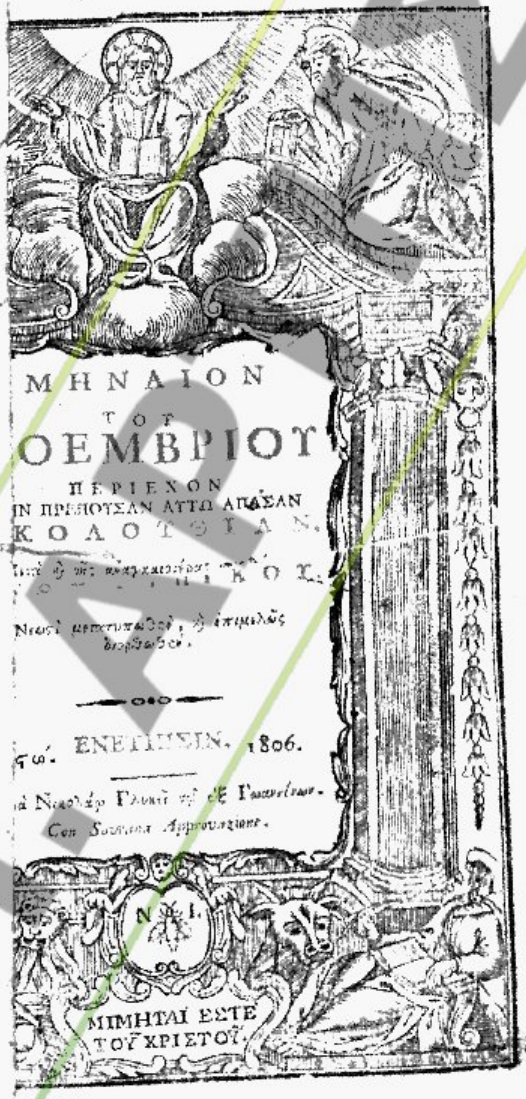
ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΠΕΡΙΕΧΟΝ
ΕΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΤΤΩ ΑΠΑΣΑΝ
ΚΟΛΟΥΘΙΑΝ.
ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1806.
ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

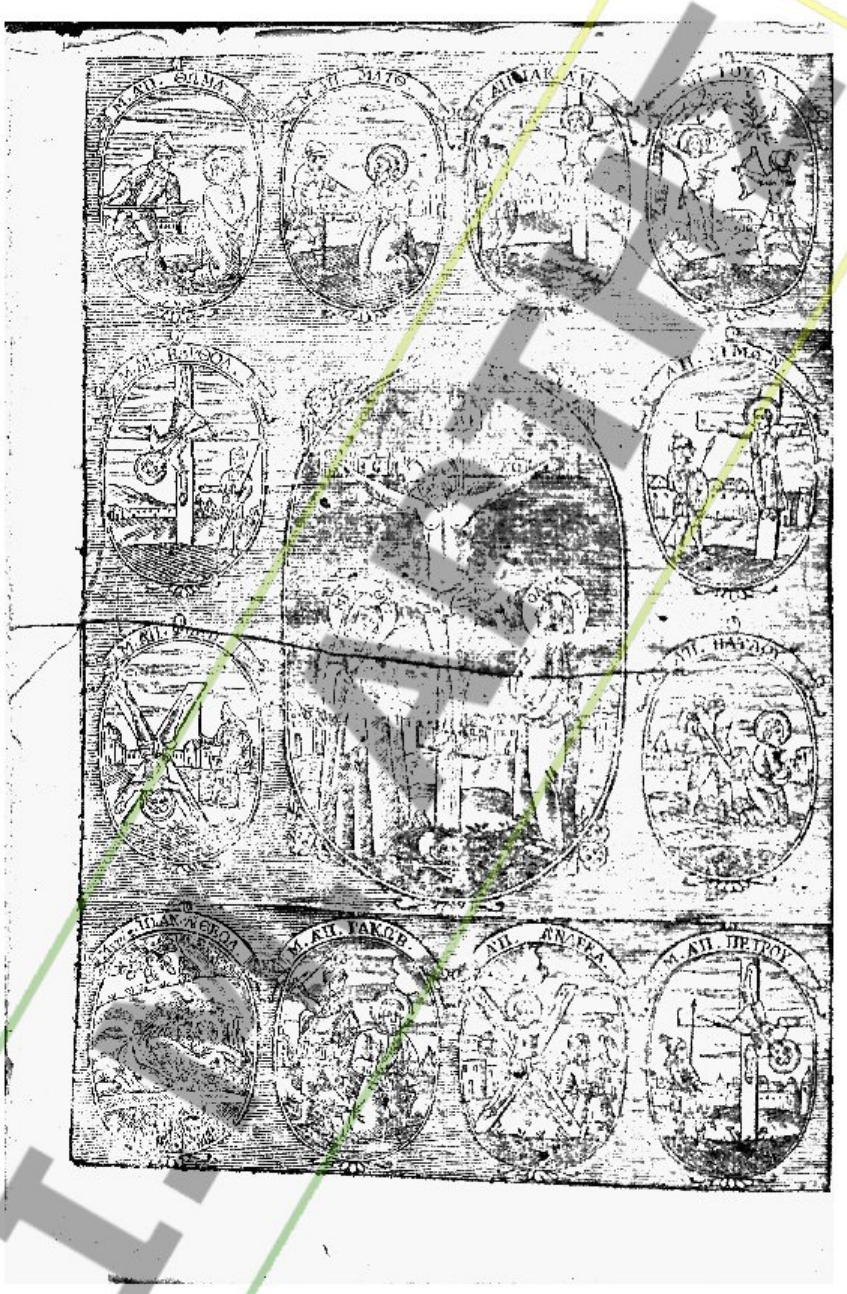

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας, λ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι'. καὶ ἡ νὺξ, ὥρας, ιδ'.

Εἰς τὸν Ἁγ. Μηνᾶν τὸν Ἀγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱ. ψ. ἓ. φ. Ἀναβαθμοὶ δ'. προσόμοια, ἦχ. πλ. β.

Ὅλων ἀποθέμενοι.

Ὅλων ἀποθέμενοι, ὦ Οὐρανοῦ τὸν ἐλπίδα, ἑαυτοὺς ἀσυλήτους, ἐσωφρόνησαν οἱ Ἅγιοι ἐσωφρόνησαν. δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν δίδουσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα. χρυσὸν ἢ ἄργυρον, ἀναγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο. αὐθρώποις τε ἐκτίσεσι, τὰς ἐνεργείας μετέδωκαν. ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύσωσι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁμοίως.

Ὅλων ἐβδελύξαντο, τὸν ἐπὶ γῆς φθαρτὸν πλοῦτον, Οὐρανοπολῖται δὲ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι ἐπολιτεύσαντο, καὶ ὁμοφρόνως σύσκηνοι, ξενωθέντες ὁμότροποι, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχοι. Διὸ τοῖς καμοῦσι, καὶ ταῖς ἰάσεις βραβεύσουσι, Ἀναργύρου παρέχουσι, τὸν ἐνεργοῦντα τοῖς ἀνθρώποις. ὡς ἐν ἑτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλων ἐπιμελησάμενοι, ἐν ἑαυτῷ τὸν Τεάδα, Δυὰς ἡ ἀοίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ Θεόφρονες, ὡς κρατῆρες βλύζουσι, ἐκ πηγῆς ἁγίας τῶν ἰάσεων, ὧν ἐκ τὰ λείψανα, πᾶσι δι' ἁφῆς θεραπεύουσι, καὶ μόνα τὰ ῥήματα, νόσους ἐκβροθοῦ ἀπελαύνουσι, παίτων τῶν προσφύγων, σωτῆρες λιμένες ἐν Χριστῷ, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἀπολύτικον.

Τέλειότητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ὧν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. θεραπεύουσι γὰρ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, δυνατῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὧν καὶ τὰ ῥήματα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν αἱμάτων ἀλγηδόνων ἀναπαύσεται. δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῆς ψυχῆς καὶ σώματος παθῶν, ἐλευθέρωσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, δόξ. Ὅλων ἀποθέμενοι.

Τὴν ὑμῶν ὀλιβρισαμένη, καὶ δυλωθεῖσα τῇ πλάνῃ, ἀπάτῃ θεάνυμφε, προσπίπτουσα θαυμασίου ἀναλαγχνίασον, καὶ θερμῶν δεήσεσι, παραγίοι Κύριε, καταφεύγω ὁ παράθλιος. Διόπερ λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Παράμωνε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δοξάζω, καὶ ποθεν προσκυνῶ καὶ ὑμνῶ,

μυμῶ, ἓ μεγαλὐνωσε Δέσποινα, τὼ Α'γιομακαρίστω.

Σταυροθεοτοκίον. Ὄμοιον.

Τ'ομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὼ καρδίαν, τὼ σὼ δεελύθε, Παμαγία Δέσποινα ὅτε ἔβλεφας, τὸν ἐκ σὲ λάμψαντα, ἀπορρήτω λόγω, ὑπ' ἀμόμων ὡς κατάκειτον, Σταυρῷ ὑψόμενον, ὄξει ἓ χολῆ σε γλυκόμενον, πλάγᾳ δε ἐρυθρόμενον, χεῖρας τε καὶ πόδας ἠλγμένον. ἓ σθυρόμενη, ἠλάλαζες βοῶσα μητρικῶς· τί τῦτο Τέκνον γλυκύπατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Εἰς τὸν ἓ. ἀ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βέλει, εἰπὲ ταῦτα τὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος, β'.

Ἠ πηγὴ τῦ ἰάματος, εἶα ἓ μόνον ἐθεράπευε τὸ ἔθνος, ὁ σκιὼν τῦ Α'μαργύρου, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῦ μοσύπτου. αἰσχύνεσθε γὸ ὑπάρχα ἓ ἀδιαπαίκτος, ὁ πλῦτος τῦ Α'γίου. ταῖς αὐτῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνης.

Κ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Α'γίοις. Ἠθῶ θείῳ καὶ ἔρωτι τῦ μελλόντος, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίας ὁδὸς διωύσατε. ὕδωρ τὸ καρτερὸν τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον πιῦσαντες, τῦ ἀμύλου τελείως αὐτέχητε. Πυρὶ γὰρ τὸ θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρύσους τὰς ἴασεις τοῖς νόσοις παρέχετε, Δυὰς Ἱερά, φωταυγεῖς ἐξωνοῖς, πεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος Α'μάργυροι, ἐν θλίψεσι ἓ νόσοις, ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, ἓ τῦ ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, Α'μάργυροι ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανῦ.

Κ. Τοῖς Α'γίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῦ. Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν παμάκαρμοι, ἐν παπειρότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε, καὶ διερχόμενοι παντα χᾶ, δωρεὰν τῶν νοσύντων, τὰ πάθη ἰώμενοι, ὠφθητε Α'γγέλων συνόμιλοι, Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς ἀϊχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Δοξα, ἦχος, πλ. β'.

Π'αντοτε ἱκέτας Χριστῦ, ἐμεγῦντα ἐν ὑμῖν Α'γιοι Α'μάργυροι, θαυματουργᾶτε ἐν Κόσμῳ, ἀδιαλείπτως ἱκετεύοντες. ἓ γὸ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀφθάρτλυτος· ἀπλήμυρη δε μᾶλλον, ὑπερεκβλύζει, ἓ χυμένη πεποίηται, καθ' ἑκάστην κερυμένη, ἓ πληθυσμένη, πᾶσι χορηγῦσα, ἓ μὴ λειπομένη, καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορεσθῆναι ἰσχυσι, καὶ αὐτὸ δαμενὲ ἀδαπάνητος. τί σοὶ ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας Ἰατρεῖς, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατρεῖς παθῶν ἀφύτων, δωρεὰν ἰώμενοι ἁπαντες, ἐλεηθέντες χαρίσματα, παρὰ τῦ Σωτῆρος Χριστῦ, τοῖς παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁποτε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σε ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα ἵν' ῥῦ Α'μαργύρων, ἓ πάντων τῦ Α'γίων, ἐλεηθῶσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια, Γερμανῦ αρχιεπ.

Π'αντων τῶν ἀμωμητῶν, ἀδίκως καθῃρέθη, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος ἓ Α'γνὴ, ἓ Μήτηρ ὑμνῶσα, ὡς Συμεὼν προεφήτευσε, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέρωτο.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. β'.

Α'γιοι Α'μάργυροι ἓ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν κανόνα ἁλώσ. Οἱ Καθίσμ., τῆς Ὀκτωήχου, ἓ τῦ Α'γίου δύο. Κοντάκιον τρίτον Γ'ωάννου τῦ Δαμασκηνῦ. Οἶκος ὁμοίως.

Υ'μνοις γεραίρω τὰς σοφὰς Α'μαργύρους.

Ὠδὴ, π. ἦχος, α. Ὁ Εἱρμός.

„ Σωσον πιστοὺς λαοὺς, τῦ ἐκ παρ-
„ θένου βλύσας, Φιλανθρωπε τὸν Ἰσραὴλ διαβάσας, ἀπαλλάξαντα, ἓ ἐν βυθῷ θαλάσσης, πεζεύσαντα ἀβρόχως ἐδυνήσαντο, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ὑπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τεκάδος, ἡ Δυὰς ἡ Θαυμαση καὶ σεβάσμιος, φωτίζουσα πάσην ἴαμα, τοῖς

προ-

προσιῶσι πιστῶς, παρέχει ἀσμένως, ἁμαρτίαν ἀφίησι.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις, ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ ἀστράπτοντες, τὴν τῶν παθῶν ἀμείλιχον ἀκολουθίαν διασκεδάζοντες, τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ πανμακάριστοι.

Νοσῶ παθήμασι, τῷ τῆς Σωτῆρος πάθει, ἡδυπαθείαν σαρκὸς μου ἀπέθεντο, ταῖς ἀρεταῖς ψυχὰς δέ, φαιδρότατα καταλαμπρύναντες, ἐν Κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τὸν ἀνθρωπον, ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώσας, Θεομήτωρ ἀπορρήτως ἐμφιάσατο, ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως ὁ ὑπέρθεος. διὸ τὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὕστερος Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Οὐ μὴ ἀκροστιχίς.

Δυάσι με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων.

Ἦχος δ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ.

Τροπάρια κραταιᾶς.

Δυὰς φωτοειδὴς, τῶν σοφῶν Ἀναργύρων, Τεμαὶ τῇ σεπτῇ, σεῦ πάσην ἐκλεκτοῖς, παρεσῶσα ἱκέτας, μυηθῆναι σε τὸν φωτοφόρον, τὰς τελουμένας φωτίζεσθαι, ταῖς τῶ Πνεύματος θείαις λαμπρότησιν.

Ὑπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐμίλων δεικνύοντες, τὰς αὐλὰς ἀστραπὰς, τῶ Πνεύματος σοφοὶ, ὑπεδέξασθε Ἅγιοι. ὅθεν σκότος μοχθημάτων, διαλύετε παντοτε, ἐπιμελέσει θείαις Ἀνάργυροι.

Ἀμύαντον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ εὔθυμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ, τῶν Σοφῶν ἐμπολῶ, τὸν ὑπέρτατον μοχθημάτων, ἐνδόξοι πρὸς ἀρωγὴν, διατηρεῖτε χαίροντι, συμπαθεῖς Θεόφρονες Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ἐκ Θεοῦ, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ἐνσωμάτωσας Ἁγνή, τὸν δεήσῃ τὰ μέγιστα, Γαστρὸς τῶν παθῶν ἡμῶν, ἀπαλλάξαι σωτηριώδεις, καὶ θερμὰς ἀντιλήπτορας, τοὺς σεπτοὺς Ἀναργύρους ἐν Πνεύματι.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Στερεώσομέν με Χριστὲ, ἐπὶ τὸν ἄσαλευτόν σου πέτρας τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τῶ προσώπου σου· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε.

Γάσεων τὰς πύλας, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τῆς ὀσφύος, τῶ αὐλῶν φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωματωθέντες ἐν ψυχῶν, ὡς ἱατρεύσαντες πάθη τὰς ἀῤῥωστίας, τῶν προσόντων ὑμῖν πανσεβασμιοι, προθύμως μοι, ὡς ἀνέργεται θεραπεύετε.

Ἐνθύμιος ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι πάσαν τὴν φθοροποιίαν, σκοτοῦν τῶ βίῳ σαφῶς ἀπεκρύψαντο, τῶ θείῳ κάλλει ἀμειδῶντες ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἐν ᾅδου τῶ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀφέδρος ὤφθη Θεογεννήτωρ, σωτηριάδραμησε σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν μήτρᾳ σῇ τῆς Παναγίας Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μύρον ἀνάδες, ἰαμάτων ὁ θεῖος πηγὰς ὑμῶν, ἁγιάζουσι ἱεροὺς, ταῖς ἐπομβρίαις τῶ Πνεύματος, πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύσει παντοτε.

Ἐπουραίοις, ἐν σκιαῖς αὐλιζόμενοι παντοτε, τὴν σκιὰν ὑμῶν αἰεί, πηγὴν ἰάσεων Ἅγιοι, χαίροντι δεικνύετε, τῶ Παντοκράτορος.

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κανόνι χαλιρώσαντες, τὰς τῶ Πνεύματος ἀγυιὰς, πλησιώτατοι ἐνέξεσθε. ὅθεν ταῖς πάσαις, Κόσμον πλουτίζετε.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραστίλβων, ἐν γυναιξὶ σὲ Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐκ σοῦ σωματικῶς, Λόγος τεχθῆναι ἐδόκησεν, ὁ ἀπαύστως, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἐν σοφίᾳ, οὐδὲ δυνάμει καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῷ μόνῳ Πάτερ, ἐμπεποίησαι Σοφία Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, ἦχ. πλ. δ.

Τῶ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θυραιόθεν θαυμάτων τὸν δωρεὰν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀμήχανα τὰ πάθη. ἐν ὑμῖν γὰρ ἄφθη, ἡ χάρις τῶ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων, ἰάσεων διάκρισιν. ὅθεν ἐκ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν ἀπορίαν, τὴν πίστει ἐκτήσασθε, Ἀνάργυροι φρυγμάτι, Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῶ τῶ Θεῶ, τὸ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὁμοιον.

Γαμάτων δυνῆρες θαυματουργοὶ, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοὶ, πᾶσιν ἀνέδειχθητε, τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι. τῶν γὰρ παθῶν τὸν φλόγα, τῆ πίστει δροσίζοντες, τὸ τῆς ὧν ἐν αὐτῆ τὸ φρόνημα θάλπετε. ὅθεν ἀσθενοῦσι, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον μόρον ὑμῶν, ἐν αὐτῶ καταφεύγομεν, Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῶ τῶ Θεῶ, τὸ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὸν Βασίλειον πᾶντες δεῦτε πίστει, τὸν Μητέρα τῶ παντὸν Δημιουργοῦ, ἐν φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν. Ἐκ τῆς χάριτος αὐτοῦ, Παρθένε παναγνοτάτη, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου, ἐκ πειρασμῶν πάντων, ἐκ νόσων ἐκ θλίψεων. ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τῶ Θεῶ παρρησίαν, οἰκτείρων βραβεύειν τε, ἀσθενήσαντ' τὸν ἰασιν. διὸ τῶν βοᾶμέν σοι· πρέσβευε τῶ σῶ Τίῶ ἐκ Θεοῦ, τῶ δοθῆναι συγχώρησιν τοῖς δούλοις σου.

Στιχηρὰ. Ὁμοιον.

Τὸν Ἀνάργυρον ἐκ Ποιμένα ἐν τῶ Στηρῶ, ὡς ἔνδοξα κρεμάμενον ἐν Ἄγνη, τὰ ὠλολύγματα ἐνώπιον τοῦ, μετὰ κλαυθμῶν ἀναβοήσωμεν· Ἐκ τῶν δεινῶν ἐκ τῶν κολάσεων, ἐκ τῶν αἰωνίων βασάνων, ἐκ τῶν ἀπείρων κακῶν, ἐκ τῶν ἀπορρήτων ἀλγηδόνων, ἐκ τῶν ἀφορήτων ὀδυνῶν, ἐκ τῶν ἀκοιμήτων σκωλήκων, ἐκ τῶν ἀσβέστων πυρῶν, ἐκ τῶν ἀνεκλαλήτων στεναγμῶν, ἐκ τῶν ἀκαταπαύστων κλαυθμῶν, ἐκ τῶν ἀνεκδιηγήτων ὀδυρμῶν, ἐκ τῶν ἀνεξιχνιάστων σκοτῶν, ἐκ τῶν ἀπαραμυθήτων λυπῶν, ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων ἐλέγχων, ἐκ τῶν ἀπαραβάτων ὅρκων, ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων ἀπειλῶν, ἐκ τῶν ἀπαραμυθήτων ἀπορῶν

χῆστε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους, Ἀνάργυροι ἔνδοξοι.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Ἀνάργυροι σεπτοὶ, ἀναστομοῦντες ἅπασιν, ἀνρωστίαν διανέμετε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῶν νῦν προστρέχουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ παύσοφοι, Ἀστέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς οὐρανώσαντες, ἐν μιμήσει τῆς λαμπρότητος, τῷ Ἀγγέλων ἀπαύστως, ὑμᾶς καταυγάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας, τὸν πάντων Ποιητὴν, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐαρχον, συλλαβοῦσα Μηστροπάρθενε, καὶ τεκοῦσα τῷ Κόσμῳ, Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡς θείαις λαμπρότησι, σαφῶς καταστραπτόμενοι, πάντα περιέρχεσθε τὸν Κόσμον, πάντας ἀνθρώπους καταφωτίζοντες, σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν, δαίμονας ἐλαύνοντες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Ὡς δύω φωτίζετε, φωστῆρες τὴν ὑφήλιον, πνευματοκινήτως Θεοφόροι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιερχόμενοι, καὶ τοὺς ἐπὶ κλίνης ὀδυνῶν, προσεπισκεπτόμενοι, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, παθῶν τὴν ἀπολύτρωσιν, ἐπιχορηγοῦντες Ἀναργύρως, πάντων προστάται μέγιστοι ὤφθητε, πάντων βοηθοὶ μετὰ Θεὸν, πάντων ἀντιλήπτορες, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐκέησας, Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἄχραντε Παρθένε Θεοτόκε, τὴν τοὺς Ἁγίους πανσόφους δείξασαν, δι' ὧν τῆς κακίας σοφιστοῦ, πέπτωκε τὸ φρόνημα, καὶ δεινὰ πανουργεύματα.

Ἀδὴ, ϛ. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Σωτηρίους θεράποντας, εὐεργέτας Θεοφόρους, Κοσμᾶν καὶ Δαμιανὸν τοὺς θείους, προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες, καὶ φρονήσει κοσμούμενοι, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεῖοι, Χριστῷ συναγάλλονται.

Ὁμοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστεύθητε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Παράγνε, τὸ πάντα τὸν Κόσμον φωτίζον, εὐγαῖς τῆς Θεότητος.

Ἄλλος. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ τέχνῃ, ἀνθρωπίνῃ ἐν Θείᾳ δὲ χάριτι, ἀποκαθαίρετε νόσους, τῶν ἀνθρώπων ἔνδοξοι. διὰ τοῦτο, καταχρέως, εὐφημοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Φιλίᾳ, πρὸς Χριστὸν θεοφόροι συνδήμενοι, πᾶσαν κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θείᾳ χάριτι. διὰ τοῦτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν παρήγυριν.

Ὡς ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστήματα, οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων, τῆς ἐν κατηφείᾳ τῷ νοσημάτων, κεραννύντες, εὐφροσύνης πληροῦτε Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, καθαρὸν ἀπειργάσατο Δέσποινα, ὁ καθαρώτατος Λόγος, ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῷ Ἀναργύρων, μεγαλυνῶν, ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε.

Ὁ Εἱρμὸς.

„ Οὐσώσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
„ ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων
„ λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ
„ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κουτακ. ἠχ. β. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦσθε τὴν ῥώσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. ἀλλὰ τῷ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράσα καταβάλλετε, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος, τῶν σοφῶν Γατρῶν, καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι. τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥώσιν δωροῦνται πᾶσιν. ὅθεν κἐμοὶ, διηγήσεως χάριν δεδιήγηνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας. ἀλγηδόνων γὰρ πάντας

τας λυτρῶνται, τὴν Κύσμου τοῦ μεγάλου ἐν τοῖς βασιλεῦσι.

Μηνὶ τῷ Νοεμβρίῳ, ἔχων ἡμέρας τριάκοντα. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι. καὶ ἡ νὺξ, ὥρας, ιδ'.

Εἰς τὴν Α'. Μητέρα τοῦ Ἁγίου καὶ Θαυματουργοῦ Ἀναργύρου, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ, Τῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

ἀ. Ἐκ καὶ παιδίσκην γλῶ Ἀναργύρου δεῦρο, Πλησίστιν ὡς πρὸς παλὸν γλῶ θαυμάτων.

Πρώτη Ἀνέτειλε φῶτε Νοεμβρία ἑκτὰτον ἐκ γῆς.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι εἵλκυσε τὸ γαῖος ἐκ τῆς Ἀσιατίδος γῆς, πασχόμενοι μὲν ὑπαρχοντος Ἑλλάδος, Μιτροῦ δὲ Χριστιανῆς τέκνα Θεοδότης· ἥτις χριστιανὴ ἐκ τῆς ἀβδρὸς ὑποφαῦσα, καὶ ἀθέους ἀναίρα λαβομένη, πᾶσαν ἐδέαν ἀρετῆς τελείας ἀντὸς ἐκπαίδευσε. Πάσης δὲ ἐπιτήμης ἐμπλεῖς γενόμενοι, ταῖς λυπαῖς χαίρειν ἐπιτρέπτες, τὴν ζωὴν τῶν ψυχῶν ἐ τῶν σωμάτων κατασαμτο, θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ ἐκ αἰθρώπους μόνον ἐπικουροῦντες, ἀλλὰ ἐ κτίσεσι. Διὸ ἐδὲν παρὰ τρόπος τι λαβεῖν ἐδέχοντο ποτέ. ἀλλὰ δωρεὰν ἐ αμισθὶ ἰατρεύοντες. Οὕτω καλῶς τὴν ἑαυτῶν βίον διατερφάμτες, καὶ εὐσεβῶς ἐν εἰρήνη τελειωθέντες, κατέθεσαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα ἐν τόπῳ καλουμένῳ Φερεμοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαϊανοῦ, Κυρμίνης, ἐ Γελιανῆς.

ἀ. Κ αἱ Κυρίαννα πρὸς τὸ πῦρ ἀπιτρέπει, Πάσης πηρὸς τιμῶσα Κύριον μέγαν.

Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ ἐκκεκαυμένη.

Γελιανὴ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Οὗται ἠθλησαν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως. ὑπῆρχε μὲν οὖν ἡ Κυρίαννα ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλίκων Ἐπαρχίας, ἡ δὲ Γελιανὴ, ἐκ Πόλεως Ῥωσσῶν. ἐ συλληφθεῖσαι ὑπὸ Μαρκιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐ ἀγαγχασθεῖσαι, ἐκ ἠρνήσαντο τὸν Χριστόν. ὅθεν ἡ Κυρίαννα ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν, ἐ γυμνὴ ὑπὸ ἀπιστῶν φρατιωτῶν, τὴν Πόλιν περιάγεται. καὶ ἀπαχθεῖσα εἰ τῇ Πόλει Ῥωσσῶν, μετὰ τῆς Ἁγίας Γελιανῆς, τῷ πυρὶ παραδίδυται. ἐ οὕτως ἐπλήρωσε αὐτῆς ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Καισαρίου, Διονυσίου, ἐ ἑτέρων πολλῶν.

ἀ. Σὺν ἐξ σωσθέντες, τῆς ἀληθείας φίλοι, Τέμνει Καισάριον, οἱ ψεύδους φίλοι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι καταχεθέντες εἰ Δαμασκῷ, ἐ διαφόρως βασανισθέντες ἐξεπέμφθησαν, τέλος τὴν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Γερμανοῦ, Γουαρίου Ἐπισκόπου, ἐ Γακώβου Πρεσβυτέρου.

ἀ. Σὺν Γακώβῳ τῷ Θύτῃ Χριστοῦ ξίφος, Γουαρίου ἔδεξεν ὁ Χριστοῦ Θύτης.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου Βασιλέως Περσῶν, τὸν τῆς Πίστεως διδάσκοντες λόγον, ἐ ἀλλάττει γοῦμενοι πολλῶν πρὸς ἀσέβειαν. οἳ καὶ κρατηθέντες ὑπὸ τῶν τοῦ Βασιλέως ὑπηρετῶν, καὶ ποικίλοις βασάνοις προσομιλήσαντες, ὕστερον διὰ ξίφος ἐτελειώθησαν, τῶν Κυρίῳ τὰ ἑαυτῶν παραθέμενοι Πράγματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμηνηγέλδου.

ἢ. Ἑρμηνήγελδος ἐκπλυθεὶς βαθμῶν πλώσις,

Σθρεγῶ ὑποσὰς, βάπτεται λύθρῳ κύκλῳ.

Οὗτος παῖς μὲν ἦν Ἀνδηγγέλδου, Ῥηγὸς τῶν ἐσω Γυτθῶν, Ἀρειανοῦ σὺν πατρὶ τῷ αὐθις τυγχάνοντος. Μητρὸς δὲ πάμπαν θεοῦ λόγου πατρὸς Λιουθερεδῆ τοῦ Ὀρθοδόξου Ἐπισκόπου, ἐ τῆς παῖδος αὐτῆ διὰ τὴν μεταβολὴν χαλεπήναντος, ποικίλας ὑπ' αὐτῆς βασάνους ἐ ὕβρεις δεχόμενος. ἐ καὶ ἐκ τούτων αὐτὸν πρωταγωνίσας. ἀλλ' ὁ Πάπας ἐ ἀνακαγωγάγε. Οὗτος φερέτας μὲν τὸν Βασιλικὸν διάδοχον, χάρας τε τοῦ-

Ἐ Ὅσοι πάντες Δέσποτα Χριστὲ, δεηθῶμεν ἀῤῥωγημόνων, πρεσβείαις τῆς Ἀμωμήτου, ἐ ἀξίωσον ἀεὶ, συμφώνως κραυγάζειν σοι· ἀλλογάτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐγκθύτες πάντες οἱ πιστοὶ, ἐ χάριτι βοῶμεν, σὶ τόκῳ λελυτρώμεθα, Μητροπάρθενε τῷ σῷ, ἀπαύστως κραυγάζομεν· ἀλλογάτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀ Ἄνος. Χαῖρε ἐκπετάσασα Δαμιλ.

Ὑμνοὶ πάσης ἄφθητε ἐχθρᾶ, κακίας Ἅγιοι, τῷ Θεῷ Πρόμαχοι, ἡμῖν γεγόμενοι ἀβυσσα, σωτηρίας ἐ ἀφέσεως, καταφολὴ ἐ τῶν δεινῶν, ἀπαθανατίσωσι τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὑποὶ χρ μεθέξιν Θεοῦ, Δαμιλ ἐ Κοσμᾶ, πίστα γεγόμενοι, παντῶν κλῆρον μιᾷ εὑρατε, τῶν ἀναίων ἀπόλαυσιν, ἐ τῇ θαυμάτων τῶν φαιδρᾶν, ὄντως ἐργάται, ἐ βοᾶτε· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥ Ἀφίσιν ἡμῶν δεηρικαῖς, τὸν ῥύπον πλύνατε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν, ἐ τὰ ἑπαθώματα Ἅγιοι, φυγαδόσατε μοσχμάτα, ἐ τῇ δαιμόνων τὰς ὁρμὰς, ἀπωδωξάτε, ὡς προφάται, ὡς ταῖρες ἡμῶν συμπαθέσατοι.

Ὡ Ὡς κεῖνα ὡς αὖθι γοητὰ, ὡς βόδα Πρόμαχοι, ὠφελήσαντες ἡμῖν ἐδείχθητε Ἅγιοι, δωδίαν ἀποπεμπτύντες, ἐ τὸ δυσώδες τῇ παθῶν ἀποδιώκοντες, τῇ δοκήσει· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐκραῖται ὁ δαμάτος ἐμοί. ζωὴ γὰρ ἔτεκες, τῶν ἀμπόφατον, Χριστὸν τὸν Κύριον Ἄνθρωπε, τὸν προφάτης πᾶς ζωῆς ἡμῶν, τοὺς Ἀμαργύρους Γαστοὺς, δοῶντας δαίξαντα· ἀλλογάτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Χάρας ἐκπετάσας Δαμιλ, λαμπτὴρ
„ χάσματα, ἐμλάκκῳ ἔθρυψε. πυ-
„ ρὸς δὲ δυνάμει ἐσβεσαν, ἀριστῶ πιστ-
„ ζωσάμενοι, οἱ ἀσεβέστε ἐραταί, Παῖ-
„ δες κραυγάζοντες· ἀλλογάτε, πάντα
„ τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, Γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐ τῶν φαεινῶν λαμπάδα, ἐ Μητέ-
„ ρα τῶ φωτὸς, τῶν ἀειζώλων δίδυ-
„ μον, ἐ ἀμφοτέραν παρθένον τῇ πολυμάτων, ἐν
„ ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ῥ Ἡμῶν τῶν σοφῶν Δυάδα, τῶ φωτὸς τῶ γνησίε, ἀπαστράπτουσαν ἀϊγλίαν, ἐ φωτισμῶ τοὺς πάντα μεταδίδουσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ῥ Ὑμῶν ψυχικῆς ὑγείας, ἐμπαίκτας τοὺς πιστοὺς, ἐ σεσμένους πάθε, πεπληρωμένοι παθῶν εἶτε σωτῆρες. διὸ ἐ αὐτῶν μεθέξαι ἀξίως.

Ὁ Θεοφυγγὲς φωστῆρες, γνῶσις τῶν ἀμαρτῶν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, φωτοδόσεις χύσα μιᾷ δεδεχθέντες, ἀπαύστως καταυγάζομεν.

Ἀπὸ τῆς σεπτῆς Τριάδος, ὁ Θεόδωτος Δυὰς, κρατηρομεν προχεῖα, τῇ δαιμάτων πᾶσι τοῖς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐ τῶν τῇ φωτὸς μυθέλλων, καὶ ἁγίων κιβωτὸν, τῶν ἀλαφάτων Πέλλω, τῇ γνησίᾳ Πύλῃ ὡς Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἀ Ἄνος. Εὖα μαὶ τῆς παραπτῶς.

Ἐδὲ δὴ τί καλὸν ἢ τὸ τερπνὸν ἄνωθεν ὁμοῦ μυρίον τὸ οἰκοζώειν, μιᾷ ἀδελφὰς ἐν ὁμορίᾳ, ὡς τοῖς φωταυγέσι, εἰς σκιώματα ἡρμένοι, εἰς σοφὸν ἀμαρτὸν· ἐ ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ὡ Ὡς μέγιστος ἄπος ὁ μαὸς τοῖς δαίμασι, καθ' ἑκάστην σεμνύσας με, ἐβδα φεῖ ἐπιθυμᾶν, Κοσμᾶ Δαμιανὲ ἀξιάγαστα, τῶν βοώντων τοῖς ἐν μέρει παρέχετε. ὅθεν ἀξίως μακαρίζομεν.

Ἡμέραν συγχαίρουσαν ἡμῖν μακαρίστ, ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν Ἀγγέλοι, θεῖοι Ἀ-

πό-

πόστολοι Προφῆται, ϗ Ὅσιοι ϗ Δίκαιοι ἅπαντες· μεθ' ὧν πτωχαρῶς ἀλλιζόμεθα, ὑπὲρ τῶ Κόσμω ἱκετεύσατε.

Θεία Δυνὰς ϗ φωταυγὴς Ἀ΄μάρτυρες, Θεοφόροι πανσεβάσμιοι, ἀφέσιν τῶν ἁμαρτημάτων, διάφωτον βίου αἰτήσασθε, ϗ παύτων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς ἐφυμνοῦσιν ὑμᾶς παύτοτε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἀ΄γνὴ γεγένησαι, τὸν τὰ παύτα καταυγάσαντος, ϗ φωτοφόρους τοὺς Ἁ΄γίους, δεικνύοντος μιᾶ τὸ σκότος ἐξαίφνης, παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν Πνεύματι, Ἀ΄σκητὰ μόνη πολυύμνητε. Ὁ Εἱρμός.

„ Σὲν μὲν τῶ τῆς παρακοῆς ῥυσήματι,
„ Γυμνὸν κατανοήσαντα· σὺ δὲ Παρ-
„ θένε Θεοτόκε, τῶ τῆς κυοφορίας βλα-
„ στήματι, τῶ Κόσμω τὴν ὁλόγιαφ ἔξιν
„ ἔδωσας. Ὃθεν πάντες μακαρίζομέν σε.

Ἐξαπος. Ἐν Πρεσβείαις τῶ ἱερεῖ.

Πιῶ χαίρων τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ ἐλλήφοτες, Ἀ΄μάρτυρες μακάριοι, τῶν ἰάσεων τοὺς ῥύσεις, ϗ Θεοσπείαν ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προσερχομένους, τῶν Θεῶν ὑμῶν τυγχάνει. διὰ τοῦτο σὺν ἡμῖν, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον. Ὁμοίως.

Ἐκύησας Παρθένε χαρισμα, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῶ Κόσμω τὴν σωτηρίαν, ἐκτελέσαντα παντόφως, οἰκονομίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τοῦτο, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ῥύσεων, ϗ πονηρῶν κινδύνων.

Στιχηρὰ ἰαμβικὰ. Ὁμοίως.

Ὃ τὸ σωτήριον Πάθος, καταδὰς Λυτρωτὰ, ἡ ἀεὶ παρθένος τεκοῦσα, ὀδυρομένη ἔβοα· πῶς ταῦτα πάσχεις Τέκνον, ϗ φέρεις ἑκὼν κρεμάμενος; ἀλλ' ἀπάλυνόν μου τὸ Πάθος, τὸ πονηρὸν πᾶν καθαίρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἤ. προσόμοια. ἰσῶμεν ἤ. δ. ϗ Ψαλμ. τὸν δύο πρώτους, ϗ τὸν δύο δεύτερους. Ἦχος, β. ἀπόστολος.

Ψυχὴ χαίρων τῶν ἰαμάτων, ἐκ Θεοῦ ἐλλήφοτες, ἀπαύγασμα τὰ παθη, τῶν ψυχῶν ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀ΄θλοφόροι. ὅθεν ἐν ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν δεδομένην εὐωδίαν, χαρίζεται φωτὸς ἀπλανεῖς, ὑμᾶς ἀμαδέκτους τῶν εἰκασμῶν. οὕτω πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ἐκ τῆς ἀμωθήτου προμηθείας, τὸν τῶν ἰαμάτων ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις Ἀ΄θλοφόροι. ὑπερφυῶς γὰρ τῶν μυστηρίων τὰ παθη, ἐν χορηγίαις μυρίαις. ἐκ θησαυρῶν τῶ Πνεύματος, φαρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς καμνουσι θεραπεύετε. ὅθεν μακὸς σεπτὸς γεγονότες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς, τὸν κατοικον ἐπιστατεῖ. αὐτῶ πρεσβεύοντι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, β. Ἱερμός.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁ΄γίων ἐς αἰῶνας. Βασιλεία γὰρ Οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Ἰῶ τὰ λαμπρὰ αὐτῶν ἀθλήματα, ὑμνῶμεν διεγηγέρτε. ὄλοι Χριστῶ γενόμενοι, κατασκιώσαντες, ἐς ζωὴν αἰώνιον. Ὁ αὐτός.

Ἀστροι τῶν ἀθλημάτων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτῆριοι τῶν πιστῶν Ἀ΄μάρτυρες παράκλητες, τῶν ἐν ἀνάγκαις κραζόντας, καὶ ὀδυνωμένης ἰάσασθε. σὺν τῆ Θεοδότη, ἱκετεύσατε Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ. Δόξα, ἦχ. β. Θεοτ.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες Ἁ΄γιοι Ἀ΄μάρτυρες, πᾶσι τοῖς ἀνίοσι, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀνάρχου πηγῆς τῶ Σωτῆρος Χριστοῦ. φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ἀμοιβὰς τῶν Ἀ΄ποστόλων. ἰσὴν δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πρόσωπον ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, ϗ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, ϗ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προσφυγοῦσιν αὐτῶ, καλῶς πολιτάσασθε. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ταχύνοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν ϗ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ

Καὶ μιῶ. Ἀπ. Ε' δωκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν, καὶ κραταίωμα. Χαῖρε κλίμαξ ὑψηλή, χαῖρε τὸ καμάκιον, τὸ τῆς παθημίας. Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ κιβωτὸς ἡ λογική, τῆς Θείας δόξης χαῖρε τὸ καύχημα, τῶ Κόσμω ἡ φερέσωμα, τῶν πεπτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκιὴ ἡ ὀλόφωτος, ἡ ἁγία ἡ πάγκαλος. Σταυροθ. Ὁμοιον.

Σταυρόμορφον βλέπουσα, ἡ τῶν πλάνων ὀρθοτόμον, ὑπὸ λόγχης ἡ Παρθένος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἐκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο Τέκνον; τίσι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ἀντ' ὧν πεπόνηκας, καλῶν αὐτοὺς ἡ σωτῆρα ἐμὲ, ἀτεκνωθῆναι Παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὸν ἑκάστου σαύρωσιν.

Εἰς τὸν ἁ. ἀ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, πλ. δ.

Τίς μὴ θαυμάσει, τίς μὴ δοξάσει, τίς μὴ ὑμνήσει πιστῶς, τὴν σοφὴν ἡ ἀνδρεῖον Ἀναργύρων τὰ θαύματα; ὅτι καὶ μυρίαι τῶν ἀγίων αὐτῶν μετάστασις, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς προσέρχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα. ἡ τὰ τίμια, ἡ ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρύουσι τὴν χάριν τῶν ἰατρῶν. ὦ Δυὰς ἁγία, ὦ τρισμακάρια, ὦ σοφία ἡ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ὑμῖν χάριτος. διὸ ὑμνοις ἀνυμνοῦμεν τὸν ἀληθῆ Θεὸν, τὸν ἀνδρείως ἄθλησαντα πάντες, εἰς ἀπολύσιν τῶν ψυχῶν, ἡ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἀπ. Ὁ αὐτὸς.

Δέσποτα προσδέξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, ἡ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ἡ θλίψεως.

Σταυροθ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οὗ φέρω τέκνον βλέπουσα, τὸν τῶν ἐναντίων ἐξάρχοντα πᾶσι δίδυμα, ξύλῳ ὑπηρώσαντα ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὑπνῳ ὀλεθρίῳ ἀθυπνώσασι, θάνατον ἡ σωτήριον ἐξήγορσιν, παρέχης ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνοῦσα, ὧν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, ἡ ἀπὸ τῆς Καθέδρας τῆν Ἁγίων. Ὠδὴ, γ'. ἡ ς'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκειμ. ἦχ. δ'. οἱ ἅγιοι τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

ἁ. Ἡ ρομφαία τὴν Κύριον ἀφώπλισμαι.

Πρὸς Ἑβραίους, α'. Ἐπιστολὴ.

Κεφ. Ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, ἡ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπειτα Δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες Δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα, ἡ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ ἡ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἡ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, ἡ οἶδα τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, ἡ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, ἡ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται. ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν. οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ. Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλουϊα, ἦχος, β'.

ἁ. Δὸς δὴ τί καλὸν, ἡ τί τερπρόν;

Εὐαγγέλιον, κατὰ τὸν ἅγιον Ματθαῖον.

Κεφ. Τοῖς καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, ἡ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, ἡ πᾶσαν

Ἐξ. ί. σαν μαλακίαν. Τότε ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν Ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Β'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀναστασίας.

Εἰσόδιος, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος α'. ς'. καὶ φθόγγου α'. ἦχ, δ'.

Ὡς γενναῖον ὠμὸν Μάρτυσιν.

Τὸ πεπαιδευμένον σώφρονα, τῷ Μάρτυρι ὑμνήσωμεν, τὸν σοφὸν Ἀκίνδυνον, καὶ Πηγάσιον, Ἐλπιδηφόρον Ἀφθόνιον, καὶ τὴν Ἀναστασίαν, τοὺς γενναίους ἀθλητὰς, καὶ θερμοὺς αὐτιλήπτορας, τοὺς Πηγάζοντας, Ἀναστασίαν χαίρειν, καὶ Ἐλπίδος, Ἀφθονίαν Ἀκινδύνιος, τοῖς εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος, οὐ λεπτῶν βράσματα, οὐ γῆς χάσματα, οὐδὲ θηρίων τὰ σώματα, χωρισαι δεδυνήσονται, τῆς ἀγάπης τῶν Χριστοῦ, τῶν ὑμῶν καρτερόφρονες, γενναιότητα. πρὸς αὐτὸν γὰρ ἀπαύστως φρονοῦντες, καὶ αὐτὸν μόνον πεποθοῦντες, τοὺς δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οἱ πεφθεῖς ἀπολαύοντες, καὶ φωτὸς ἐμφορούμενοι, καὶ ζωῆς αἰώνιον κληρωσάμενοι. τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας, κινδύνων λυτρώσασθε, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, τῆς ὠμοτάτου κακώσεως, τῆς θεοφόρου, πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν κεκτημένοι, καὶ συμπάθειαν δεικνύοντες, τῶν ἀληθῶς Χριστομίμητον.

Δόξα, ἦχος, δ'. β'. Ἀρτωσύνη.

Σήμερον ἡ πανήγυρις, τῶν Μαρτύρων σήμερον αἱ νῖκαι, ὡς σελασφόρων ἀστέρων σωτήριοι, τὰς πίστεις σελαγίζουσα, πρὸς μυστικὴν εὐφροσύνην ἐκάλεσε. σήμερον γὰρ οἱ τῆς μοναδικῆς Ἡλίου θεράποντες, καὶ τῆς περιπόθητον καθαιρέσεως δογμάτων, τὸν τῶν αἰώνιον ἡλίον προσαμέλγοντας, καὶ προσκυνοῦντας τὸ πῦρ, ἐχεφρονώσαν πρὸς εὐσέβειαν. ἐκέρασαν δὲ πλήρη τὴν ἀθλοφορικὴν αὐτῶν κρατῆρα, καὶ τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἵμασιν ἐφεψαν, ἡμᾶς προσεπόμενοι, τὰς εὐσεβείας ἐραστὰς. Δεῦτε λέγοντες, τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἐπιστήσατε. καὶ τοὺς σεφαμένους τὰ γέρα προσβλέψατε. ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια ἀπεφήνατο. ἵνα καυχησώμεθα, τῷ στεφανοῦντι ἡμῶν, καὶ πρεσβεύοντας ἡμᾶς, πρὸς Κύριον ἔχητε.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅλιν ἀποθέμενοι.

Κτησάμενοι κοιλίαν μετὰ πολλῆς ἁμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποτα, ὦ γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον. χαλεπὰ κλυδωνίζομαι, πειρασμῶν λύτρωσαι. καταιγίδος παραπλήσιον, Κόρη βλέπω σε, τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐκραίρουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παραταξεως, τὰς ἐπαφὰς ἀσεις, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου Ἁγνή. ὅπως ἀπαύστως δοξάζωσε, τὸν Ἀειμακάριστον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὸν Ἀρχαῖον τὸν ἴδιον, Ἀμνὸν ἡ ἄσπιλος παῖδα, καὶ ἄμωμος Δέσποτα, ὃν Σταυρῷ ὑψώθη μου, ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ἠλάλαξε, καὶ ἐκπλήττομαι, αἰνεῖ τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον, τί τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῦμος ὁ ἀχάριστος, βύμασι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακεντᾶσι, θανάτῳ ζωὴν τὸν τῷ Βροτῷ; ἀλλ' ἀνυμνῶσι τὸν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν δ'. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ὑμνήσωμεν

τῇ μνήμῃ σήμερον τῆς Ἀγλοφόρου ὦ φιλεύρτοι. Δεῦτε ἀθρήσωμεν αὐτὰς, μυστικῶς ἐγκωμιάζοντες. Χαίρουσι Ἀκίνδυνε, χαίρουσι Πηγάσιε, χαίρουσι Ἀγεμπόδιστε, χαίρουσι Ἐλπιδοφόρε, χαίρουσι Ἀγαθόμοιρε, οἱ τὴν πλανῆσαν τῶν εἰδώλων ἐς χάος βυθίσαντες, καὶ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ, ἐν μέσῳ τῷ ᾅδου, σταυρὸν κηρύξαντες. διὸ μακαρίσαι σε πολυύμνητοι, μὴ παύσητε πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀπορρίπτω, Μήτηρ τοῦ φωτὸς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ζύλῳ, τῷ σταυρῷ σε Ἰησοῦ, προσαρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἐκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύπικρον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν Θεοκλυτον, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προφήτου Παγχρὸς; ἀκούσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δοξῆς ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα Πάθη σου δοξάζοντες.

Τροπάριον. ἦχος, β'.

Ἀγλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ παρθένα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν ᾅδῃ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δούλους τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ωδὴν ἕνα. οἱ Καθοσιωμένοι τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίων.

Οὐ ἡ ἀπειρόγαμος.

Ταῖς σαῖς λιταῖς με Μάρτυρες πλησθῆναι εὔχεσθε. Ὦδὴ, α'. ἦχος, δ'.

Ἁρμοίξω τὸ στόμα μου.

Φάλαγξ ὑπερμάχων, τῆς Παραγίας παρέλβιοι, συμφώνως ἐδεήθητε, προκυκλεῖται τὰς σεπτὰς, καὶ παρίστασθε, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, θερμοὶ αἰτιλήπτορες, τῷ προσερχομένῳ ὑμῖν.

Κηρύσσωμεν Ἅγιοι, αἰσθυμηδὸν πηγάζετε, τῶν χαρῶν προσιέμενοι, τοῖς προσιοῦσι πίστει, πάντα κηρύσσων, καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν, καὶ ζάλην καὶ πάραχον, καταπαύσαντες.

Σχοῦ τὸν αἰτοῦντα, περιζωσάμενοι Ἅγιοι, σαρκὸς τὴν ἀθυμίαν, ἐκ ἐλογίσασθε. ἀλλ' ἀπτοήτως, τὸ φρόνημα δεικνύντες, πυρὸς καὶ κολάσεως κατετολμήσατε.

Θεὸν μόνη Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις κατοικήσαντα, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γεγονότα. σὺ γὰρ πεφύκασας, ἐκ παντὸς τοῦ αἵματος, δυσχέρειαν ἐπαξίου, τοῦ Παντοκράτορος. Ὦδὴ, γ'. Οἰκ ἐν σοφ.

Στερεωθέντες, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει παρασχοῦ, διαμονὴν σταθερὰν, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, ἀθλήσαντες διέλθετε, πρὸς τὸ ἄφθαρτον.

Ἐφράγεσθε, τῷ μεθύοντι τῶν ἐλπίδων μάρτυρες, τῷ παρόντων ἀλγεινῶν, ἀμβλυτάτῳ φρονήματι, παραδόξοι Μάρτυρες, κατεφρονήσατε.

Ἅπασα φρονήσεως, τοῖς τρισὶ Νεανίαις παρενθήκην, ἀπορίας Περσικῆς, τὸ πῦρ σβεσθῆναι ἐφάνητε, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, πεφυκότες. Θεοτ.

Σὲ προσασίαν, ἀσφαλῆ Θεομήτορ κεκτήμεθα. τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ, ἀπαθεῖς σωζόμεθα, πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρονήμεθα. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἐν σοφίᾳ, ἐ δυνάμει καὶ πλούτῳ
„καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῶν Πα-
„τρὸς, ἐμπρεπεστάτῃ Σοφίᾳ Χριστέ. σὺ γάρ
„εἶ ὁ ἅγιος, πλουτήσας φιλανθρωπίᾳ.

ἦχος, β'. Κατεπλάγη Γωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτὲ, τῶν αἰωνίων τὸν οἱ λαοὶ, τὸ ἀῤῥαγὲς τῶν ψυχῶν, βλέποντες Μάρτυρες ὑμῶν, ἐ τῷ Κυρίῳ πιστεύοντες ἐκραύγαζον· δόξασον Χριστὲ παντδυνάμει. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς, ἐ ἐκ οἶδαμεν, πλὴν σὲ Θεὸν ἕτερον. ἃ ἐμεργῶν παραδόξα θαυμάσια, ἐν τοῖς ἁγίοις σου Μάρτυσιν. αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τῷ Κόσμῳ, φώτισον τὰς ὑμνήτασας.

Δόξα, ἦχος α', Ἀπὸ τῆς σοφίας.

Κηρύσσωμεν τὸν δόμον τὸν εὐσεβῆ, ἐν ᾅδῃ ἀθλήσαντες οἱ εὐκλεεῖς, ἐλπίδι

πίδι δηώσαν, τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι. τὰς γὰρ ὑπαναντίους, εἰς τέλεον ὤλεσαν, ἀνεμποδίστως τὴν νίκην, αὐτῶν περαιώσαντες. ὅθεν καὶ ἀφθόνως, τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει, πηγάζουσι πάντοτε, τὴν πληθὺν τῶν ἰάσεων. οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον. ὅθεν δυσωπῶσε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζωσε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε Ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν, τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δυνάσαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόασοι· ὁ μὲν Κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος. ἀλλ' ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς Θεὸς Παντοδυνάμος.

Ὠδὴ, δ. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνέμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαεινοὶ λαμπτῆρες, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φαεινοτάταις ἀκτῖσι, καταυγάζοντες, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἱλαστήριον τὸ αἷμα, τῶν Μαρτύρων γεγένηται, καὶ ἀνωδεστάτη, ὄντος τῷ Θεῷ καθιέρωσις, ἀνεμποδίστως διδοῦσα, τὴν ἀκίνδυνον, ἀναβρύουσαν, πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διακρούσασθε, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει, τὴν πανέρον, καὶ πανέορτον, μνήμην ὑμῶν ἀξιάγαστοι.

Ἀνατρέψαντες τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, τὴν ζωοποιοῦσαν ἐνέργειαν, ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνύντες ἐκραυγάζετε, ἀεισέβαστοι· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἰσχυρότατόν σε ὅπλον, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, δυσχερείας πάσης, καὶ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων, ἀποσειόμεθα βλάβην καὶ τὸν κλύδωνα, τῶν αἱρέσεων, Μήτηρ Θεοῦ διαφεύγομεν.

Ὠδὴ, ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σεαυτὸν Ἀφθόνιε, προσήγαγες Θεῷ, καρτερῶς τὴν τυραννικὴν, διελέγξας ἔνδοξε, γνώμην τὴν ἄθεον, καὶ φωτὶ προσέδραμες, τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος.

Μυηθεὶς Ἀφθόνιε, τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτὸν σοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπετμήθης ἄριστε, καὶ πρὸς τὴν ἄληκτον, εὐφροσύνην ἔσπευσας, καὶ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, ἐλπίδα στηριχθεὶς, καὶ τερπνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καταπτύσας πάνσοφε, Ἐλπιδηφόρε, ἐπτερώθης ἔρωτι, τῆς ἀχράντου ὡραιότητος.

Μακαρίας λήξεως, ἀφράστου τρυφῆς, ἐν σκηναῖς ταῖς ἐν Οὐρανοῖς, ἠξιώθης ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀκίνδυνε, ἀκλινῶς γὰρ ἔδραμες, σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ σοῦ ὁ νοητὸς, τηλαυγῶς τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς αὐτοῦ Θεότητος, πᾶσιν ἐφώπλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα. διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ, ϛ. Θεύτωσοι, μετὰ φωνῆς.

Ῥεόντων, τὸ φθαρτὸν παρίδοντες τὰ ἄφθαρτα, κατηξιώθητε βλέπειν. πειρασμῶν οὖν ῥύσασθε καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, ὑμᾶς προσκαλουμένους ἀήττητοι.

Ὠριάδος, τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι Μάρτυρες, τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους, καὶ

φρυ-

φρουραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους, διαλύσαι, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις σπλαγχνίσθητε.

Ὑπὲρ σοῦ, ἑαυτὸς παραδόντες εἰς θάνατον, ἀθανασίας Σωτήρμου, οἱ γενναῖοι ἔτυχον καὶ σωτῆρες, τῶν ἐν ζάλῃ, καὶ συμφοραῖς, καὶ θλίψει γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Ἐπῆξόν μου, τὸ τῶν πταισμάτων Κόρη χειρόγραφον, τῆς συνεχούσης με λύπης, καὶ παθῶν τὴν λύσιν χαριζομένη, καὶ τηροῦσα, διηνεκῶς ἀλώβητον Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

„Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
„ἡ Ἐκκλησία βοᾷσοι, ἐκ δαιμόνων
„λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ
„τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκ. ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Μῆ τῆς Τριάδος καλλονῇ λαμπρυνθεῖσα, ἡ πεντουγὴς τῶν Ἀθλητῶν θεία φάλαγξ, τὰς τῶν Τυράννων ἤμβλυνε δεινὰς προσβολὰς, Ἄφθονον Ἀκίνδυνον, Ἀνεμπόδιστον χάριν, ἅπασι Πηγάζουσα, τῇ Ἐλπίδι ἐνθέως, τοῖς προσιοῦσι πόθῳ δι' αὐτῶν, τῷ πάντων Κτίστῃ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Μὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῷ ῥείθρῳ τοῦ ἐλέους, τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀπόσμηξον Οἰκτίρμων, καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπεῖ, αὔγασον ὑμνῆσαι, τὸν πεντόριθμον χορὸν, τῶν Μαρτύρων σου ὁμήγυριν, Ἀκίνδυνον καὶ θεῖον Πηγάσιον, σὺν Ἐλπιδηφόρῳ Ἀφθονίῳ, τὸν γενναῖον Ἀνεμπόδιστον, τοὺς σεπτοὺς Ἀθλοφόρους. οἳ πᾶσαν προσβολὴν βασάνων ἀνδρείως, τῇ ἀγάπῃ σου σαφῶς τρέψαντες Λόγε, θαῦμα λογικὸν προσήγαγον ἑαυτούσοι, τῷ πάντων Κτίστῃ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Β'. Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμπόδιστου.

α'. Ἀκίνδυνον πῦρ, τοὺς δὲ λοιποὺς τέτταρας,
Οὓς μὲν τὸ πῦρ ἔκτεινεν, οὓς δὲ τὸ ξίφος.
Δευτέρῃ Ἀφθονίῳ καὶ τέσσαρσι, πῦρ, ἄορ, ἆθλος.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, τῆς Περσῶν γῆς ὄντες, καὶ τὰ πρῶτα παρὰ Σαβωρίῳ βασιλεῖ Περσῶν φέροντες, τὴν εὐσέβειαν ἄκρως ἐκέκτηντο. Συλληφθέντες οὖν τύπτονται κρεμασθέντες, καὶ τὰς πλευρὰς πυρὶ καταφλέγονται. Ἐπεὶ δὲ βλασφημεῖν ὁ βασιλεὺς εἰς Χριστὸν ἤρξατο, ἀφωνίαν τοῦτον καταδικάζουσιν οἱ Ἅγιοι, καὶ αὖθις λύουσι, καὶ ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πεπυρακτωμένων ἁπλοῦνται. καὶ ὄμβρου καταῤῥαγέντος, ἡ φλὸξ σβέννυται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα ἀχοῦ καταβάλλουσι. διὰ τοῦτο ὑποχαλῶνται λέβησι μεστοῖς μολύβδου καχλάζοντος. καὶ ἀνέπαφον μείναντες, Ἀφθονίου πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐπισπῶνται Πίστιν. ὃς καὶ παραχρῆμα τὴν κεφαλὴν ἀφῃρέθη. Καὶ ἐν βοίοις θυλάκοις βληθέντες, καὶ τῇ θαλάσσῃ ῥιφέντες, ἀνασώζονται, καὶ τὸν Ἐλπιδηφόρον πρῶτον ὄντα τῆς Συγκλήτου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλοῦνται πίστιν, μεθ' ἑτέρων ἑπτακισχιλίων, οἵτινες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Οἱ δὲ περὶ Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον, καὶ Ἀνεμπόδιστον, εἰς βόθρον ῥίπτονται μεστὸν θηρίων. καὶ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, τὴν Μητέρα τοῦ βασιλέως, πρὸς τὴν πίστιν καθείλκυσαν. ὅθεν καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντες, τέλος ἐδέξαντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἀπὸ τῆς Συγκλήτου βουλῆς Ἅγιοι, ξίφει τελειοῦνται.

α'. Συγκλητικοὶ ποθοῦντες ἄφθαρτον γέρας,
Συγκλητικὰ τμηθέντες αἱρῆνται γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐδοξίου, Ἀγαπίου, καὶ λοιπῶν Ἁγίων ὀκτώ.

α'. Τὸ πῦρ ἀριστεῖς καρτερήσαντες δέκα,
Πρὸς τὴν ἀρίστην λῆξιν ἦκον οἱ δέκα.

Οὗτοι ὑπῆρχον στρατιῶται ἐν Σεβαστείᾳ, ἐπὶ Λικινίου βασιλέως. Ἐξετασθέντες δὲ ὑπὸ Αὐξιφίου ἄρχοντος τῆς πόλεως, καὶ Μαρκέλλου Δουκὸς, καὶ Μάρκου τοῦ

Ἀγρι-

Ἀγρικολάου, καὶ αὐπερβλήτοις βασάνοις ὑποβληθέντες, πυρὶ παραδίδονται. ἐν ᾧ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ Κύρῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρκιανὸς, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Κύρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον. Καταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γένους περιφανείας, τῆς ἐρήμου καταλαμβάνει τὸν ὀμφαλόν. Καὶ σμικρὸν οἰκίσκον δειμάμενος, ὡς μόνον τὸ σῶμα καλύπτεσθαι, καὶ τριχίνοις ῥάκεσιν αὐτὸ περιθεὶς, καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἐκεῖσε. Σιτίον δὲ ἦν αὐτῷ ἑκάστῃ ἑσπέρᾳ, τρεῖς ἐγγίαι ἄρτου, καὶ ὕδωρ ὀλίγον πρὸς τὸ ζῆν. Χρόνου δέ τινος διεληλυθότος, δύω φοιτὴ τὰς ἐδέξατο, καλύβας μικρὰς πήξαντας. Οὗτος οὖν ὁ μακάριος ἀεὶ ἐγκεκλεισμένος ὤν, οὐδέποτε λύχνον ἐκτήσατο, ἀλλὰ φῶς θεῖον περιέλαμπεν αὐτὸν ταῖς νυξὶ, καὶ τὴν συνθέσιν τῶν γραμμάτων ὑπεδείκνυεν. εἶχε γὰρ μικρὸν ψαλτήριον σὺν αὐτῷ. Καί ποτε δὲ μεγίστου δράκοντος προκύψαντος ἐκ τῆς πλησίον ἐρήμου, καὶ ὀλέθρον ἐπαπειλοῦντος, οἱ συνασκηταὶ ἐθροήθησαν. ὁ δὲ Ἅγιος τῷ μὲν δακτύλῳ τὸν Σταυρὸν προετύπωσε. τῷ δὲ στόματι τὸ θηρίον ἐμεφύσησε. καὶ ὥσπερ καλάμη ὑπὸ πυρὸς, οὕτω τὸ θηρίον αὐθὺς εἰς πολλὰ διελύθη. Φλαβιανὸς ποτὲ ὁ τῆς Ἀντιοχέων πρόεδρος, καὶ ὁ τῆς Κύρου Ἐπίσκοπος, καὶ ἕτεροί τινες τῶν Ἐπισκόπων ἐπίσημοί τε καὶ λόγιοι, ἀπελθόντες πρὸς αὐτὸν, καὶ πολλὰ παρακαλέσαντες, ἔτι δὲ καὶ τῆς θείας γραφῆς πλεῖστα καταντλήσαντες εἰς αὐτὸν, εἰς τὸ ἐξελθεῖν ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν, οὐδὲ ἀκοῦσαι ἠνέσχετο. Πολλοὺς δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων αἱρέσεων, ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἀνὴρ, μετέβαλεν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν. Ποτὲ αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ, ἐκ τῆς πόλεως Κύρου, τινὰ βρώσιμα λαβοῦσα τοιῷδε Ἀσκητῇ πρόσφορα, καὶ τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς τὸν ὅσιον ἀφίκετο, ὁ δὲ ταύτην μὲν οὐκ ἐθεάσατο, τὸν δὲ ἀνεψιὸν προσεδέξατο, μηδὲν ἐξ αὐτοῦ εἰληφώς. Ὡς δὲ ἐνέκειτο παρακαλῶν προσδεχθῆναι τὰ προσαχθέντα, ὁ Ἅγιος ἔφη· ὡς πρὸς ἡμᾶς πορευόμενοι, πόσα διήλθετε Μοναστήρια; καὶ τίσιν ἐκείνων ἐκ τούτων μετεδώκατε; Τοῦ δὲ εἰρηκότος· οὐδέτινι τὸ οἱονοῦν δεδώκαμεν. Ἄπιτε λοιπὸν, ἔφη, μεθ' ὧν ἐκομίσατε. φυσικῆς γὰρ συγγενείας, καὶ οὐ θεραπείας ταῦτα ἠνέγκατε. Οὗτος μέγας καὶ διαβόητος τοῖς πᾶσι γενόμενος, καὶ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν ποθητὸς, ἐπεὶ ἔγνω πολλοὺς διαμαχομένους τὸ τούτου σῶμα λαβεῖν μετὰ τὴν πρὸς τὰς αὐτοῦ θείας μονὰς αὐτοῦ μετάστασιν, θήκας ἑτοιμάσαντας, καὶ ναοὺς οἰκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτην Εὐσέβιον τὸν πρῶτον αὐτοῦ μαθητὴν ὅρκοις κατησφαλίσατο, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφῳ κατακρύψαι τόπῳ, μήκοθεν τῆς καλύβης αὐτοῦ. καὶ οὕτω διαθέμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς ἐλυτρώσω τῆς φλογὸς, τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς Νεανίας, οὕτω καὶ νῦν τοὺς Ἀθλητὰς, ἐν καμίνῳ πυρὸς διεφύλαξας, ὁμοφρόνως βοῶντάς σοι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νέμεις ἀφθόνους δωρεὰς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς Ἀθλοφόροις σου Χριστὲ, συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ φαινόμενος ψάλλουσιν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πλήθη Μαρτύρων ἀψευδῶς, συγκεκροτημένα τῇ πίστει, προσεμηνύσατε Χριστῷ, παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν, ἐνεργοῦντες καὶ ψάλλοντες· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐλυτρωμένοι διὰ σοῦ, τῆς τῶν Προπατόρων κατάρας, καὶ πρὸς ἀΐδιον τρυφὴν, μετασταντες τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν, Ὑπερένδοξε Δέσποινα, ἡ Θεὸν σεσαρκωμένον ἡμῖν τεκοῦσα.

Ω. Δή, ν. Παῖδας διαγεῖς·

Ἡ διαγεφάτη τῶν Μαρτύρων, παμ-
γυρις χαρμοσύνως ἐπιδήμησε, Κόσ-
μου καπυγάζουσα, πάντας καταθραίσα-
σα, ἐ τηλαυγῶς φαιδρώσα, πίστει τὰς
ψάλλοντας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων ἐ βοῦρων ἐ βασάνων, ἀγῶνα
κατεστολισάσατε μακάριοι, ἔχοντες
συλλήπτορα, τὸν ἀκαταγώνιστον, ἐ τὸν
τῆς δόξης Κύριον. ᾧ μὴν κραυγάζομεν·
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ἐ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς τοὺς γεμμαίους Ἀθλοφόρους, Λι-
κίμβιον Πηγάσιον Ἀφθόνιον, αὖ-
θις Ἀμεμπόδιστον, καὶ τὸν παιδίσκον,
Ἐλπιδηφόρον ἔχοντες, τεῖχος ἀκαθαίρε-
τον, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν ἀπαύστως, ἐ
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφανοῖ τοὺς μίκις κοσμηθέντας, καὶ
καλῶς διαδήματι λαμπόμενοι, αἰγ-
λῶν τῶν ἀφθάρτων, τέλος τὸ μακάριον,
ᾧ Οὐρανοῖς ἐλήφατε, Μάρτυρες κράζον-
τες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι ἐ γλώσσῃ Θεοτόκον, φρονοῦν-
τες ὁμολογοῦμεν σε Παράμωμε. τε-
τόκας γὰρ Παῖδα, σάρκα περιδέμενον,
τὸν Πιστὸν ἐ Κύριον, ἐ Βασιλέα Χρι-
στόν, διὸ σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο. Εἰρμός. Παῖδας διαγεῖς ἐν τῇ κα-
μίνῳ.

Ω. Δή, ϛ. Εὖα μὲν τῆς παρακοῆς,
κρατοῦσα ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς ὁραίους, δύ-
φροσιν διεδέξατο, ᾗθα Μαρτύρων
αἱ χορεῖαι, ἐ τὰ τῆς Ἀθλοφόρων στρατεύ-
ματα, ἔπασα τῆς Πρωτοτόκων ὁμηγύ-
σεως, τοῖς ὁραίοις συνάφραίνεται.

Ἐκ τῆς δεσμῶν τῆς ὀδυνηρῶν παμβίων,
ἐ κιρδώων διασώσατε, πάντας τοὺς
πίστει τὴν ἁγίαν, πανηγυρῶν ὑμῶν ἑορ-
τάζοντας, ἀριθμῷ ἐ γαλήνῃ αἰτήμενοι,
ἐ σωτηρίαν παρεβάσμιοι.

Ἠλεύθω λαμπόμενοι φωτὶ, ἐ χάριτι
Ἀθλοφόροι διαπρεπόμενοι, λύσιν
πταισμάτων ἐ φθορτίδων, σὺν τοῖς σὺν
ἡμῖν ἀειμύσασι, δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς
καταφύγουσι, τὸν ἀνεργέτην δυσωπήσα-
τε.

Θεοτοκίον.

Εὖα μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐκώλυσε,
κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως. σὺ δὲ Παρ-
θένε Θεοτόκε, ζωὴν τὴν πρὸ αἰώνων ἐ-
κύησας, τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐμ-
εργεσίαν, χαριζομένη διὰ πίστεως.

Ο Εἰρμός.

„ Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς μώσματι,
„ τὴν κατάραν εἰσωκίσατο. σὺ δὲ
„ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας
„ βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν ἀλογίαν
„ ἐξεμύθησας. ἀθέμιτα πάντες μακαρί-
„ ζομεν.

Ἑξάπτ. Γυναῖκες ἀκτίδητε.

Λικίμβιον Πηγάζετε, τὴν χάριν τῆς
ἰάσεως, Ἀμεμπόδιτον Ἀφθόνιος,
τοῖς ἐπ' Ἐλπιδι τελῶσι, τὴν μερίδα ὑ-
μῶν Ἅγιοι. αἰτεῖτε ἡμῖν πηγάζοντες, ἰά-
ματα παμφθέγκτοι, τοῖς ὑμᾶς πόθῳ τιμῶ-
σι, πομπεύθμοι Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Φύσιν αἰκαίρισας, φθαρεῖσαν τὰ
Πρωτόπορε, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα,
ἐ ἀπερανδρως τεκοῦσα, τὸν πλάστην πά-
σης φύσεως. ὑφ' ἡ ῥωσθέντες ᾠδήσωμεν,
χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡ-
μῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Μετὰ τῶν Ἁγίων, ἀνάπαυσον, Σῶ-
τερ τοὺς δούλους σου, ἔνθα πάντες ἀ-
ναπαύονται, ὅπου οὐκ ἔστιν ὀδύνη, οὐ
στεναγμός· ὁ Θεὸς ἀναπάυσει τοὺς
ἁγίους αὐτοῦ.

Τιμάτων τοῖς κρυοῖς, τὸ σῶμα βα-
φὰς, ἀκιμβώνως δίδυμε, τὴν τῶ
μαρτυρίᾳ σὺν Ἀθλοφόρε Λικίμβιε. ὑ-
θεν ἐ ἴσχυν τὴν σὴν θεῖον περιζωσάμενος,
τὰ τῶ ἐχθρῶ ἐξέκοψας μηχανήματα.
Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων,
τὰς σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Ἡ παταφεύγουσι τῶν Ἀθλητῶν λαμ-
πὰς, ὡς ὑπὸ δρυμῷ ξύλων ἀξίμη,

ἔκρι-

δαβιτικῶς ᾄσκοψε τῷ πλαγίῳ τῆ ἐχθρᾷ. Ἐ ὁμολογήσαντες Χριστὸν ἁμαρτίων βασιλέων, ἀπαύστως πρεσβεύσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ μιᾶ. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐγκώμιον ἐν Μάρτυσιν.

Μακαρίζωσε Παράγμε, τὼν βροτὼς ἁφαρπάσασαν, ἐκ βυθῦ κακίας ἐ ἀπογνώσεως, ὑμολογῶσε Θεόγυμφε, τὼν ἀεμακάριστον, καὶ δοξάζωσα σεμνὴν τὼν ἀπόῤῥητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τῆ Κόσμω, καὶ κατάρας, ἠλάθέρωσας Παρθενε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ὁμοίως.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλώμενον Κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ, ἐξεπλήττετο, ἐ τί τὸ ὅραμα ἐκράζεν, Τὶὲ ποθεινότατε; ταῦτα σοι ὁ ἀτεκθὴς, δῆμος αὐτανοδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σε θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῆ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσασι Δέσποτα.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα τὰ ἴδιόμ. ἤχος, β'. ἐ ἦχος, δ'. τὸ Δόξα. Καὶ νῦν. Θ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος, Ω, δή, γ'. ἐ ς'. Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῶ αὐτῶ Μηνὶ, Γ.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκεψιμᾶ, Γωσηφ, ἐ Ἀιθαλᾶ. καὶ τὰ Ἐγκαίνια τῆ Ναῶ, τῆ Ἁγίᾳ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῆ ἐν Λύδῃ. ἤτοι ἡ κατάθεσις τῶν τιμίων Σώματος αὐτῶ. Ἑσπέρας εἰς τὸ Λυχνικὸν, εἰς τὸν Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ἤχ. ς'. ἐ ψάλλομεν ἀ. τῆ Μαρτύρων.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος τριὰς, τῆ ἀρετῆ τὰ καθαρὰ κατανύγια, κρατῆρες τῶν θείων οἴκων, τῆς ἀσιβείας ἡμῶν, τὰς ψυχὰς ἀφραίνοντα οἱ προχέοντες. μᾶζει οἱ τὸ γάλα, τῆ ἁματῶν πηγάζομαι. ἄρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσόμενα, ἐ τὰ πέρατα, φωταυγίαις λαμπρύνοντα. Μάρτυρες μεγαλώνυμοι, οἱ νύκτα μεώσαντες, τῆς ἀγνωσίας ἐ πάντων, τὰς διανοίας φωτίσαντες, Χριστὸν δυσωπᾶτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἀκεψιμᾶ ἱερὲ, Ἀιθαλᾶ καὶ Γωσηφ ἀξιάγαστοι, τῷ θείῳ πυρὶ τῶν πλανῶν, πυρσολαμπῶν δυσεβῶν, ἐπιγνώσει θείᾳ κατασβέσαντες, δι' ὧν οἱ θρησκεύοντες, παραλόγως τὸν ἥλιον, ἐ τὰς ἀστέρας παντελῶς ἠμαυρώθησαν, καὶ κατηργήκατε, ἡ τῆ Μάγων ἐπίνοια. Μάρτυρες ἀοίδιμοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι, φῶς τῆ ἐν σκότει ἀγνοίας, τῆ ἀληθείᾳ Ἀρχιποίμενος, Χριστῷ τῷ τυθέντος, ἐ παρέχοντες τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν, αὐθρικοτάτῳ λογισμῷ ὑπιωγκατε, ἀλόγοις, καθάπερ φόρτος, ἐπιτεθεῖτε σοφοὶ, πρὸς βασάνῳν πλείω πάραγ ἠγεῖσθε. διὸ συγκοπτόμενοι, ἐ φοπάλοις τυπτόμενοι, ἐ ταῖς αἰκίαις, χαλεπῶς διατεινόμενοι, οὐκ ἐκαμφθητε ἡ Θεὸν ζέρμησάτε. ὅθεν προσαπωνέγκατε. τῆς μήκης τὸν στέφανον, ἐ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις, περιφανῶς κοσμήθητε, μεθ' ὧν ᾄσατε ᾠδὴν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὰ ἅ. τῆ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁμοίως.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὁρμαῖς, πρὸς τὰς ἀγῶνας αὐθρικῶς προσχώρησας, ἐ πᾶσαν ἐκπλήξας φρένα, τῆ καρτερίᾳ τῆ σῇ, καὶ Τυράννων θράσος κατεπάτησας. λαμπρὰν τῆς Ἀγγέλων, διαγωγὴν μεταβέβηκας, περιχορεύων, σὺν αὐτοῖς ἐ γηθόμενος, σώζων πάντοτε, τὰς πίστως σε γεραίροντας, Μάρτυς ἐπισκοπεῖσθε σοῦ, παμμάκαρ Γεώργιε, ἐ συμπαθεῖς παρέχων, τοῖς οὐρμοῖς ἐπικλωμένοις, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν τοῖς ἀθλήσασι ἡμῖν, ἐ ἀλλοθεν ἀγῶνας ἀγῶνας γεγενημένοις, τὸν πόνον ἐπικωφίζων, τῶν χαλεπῶν περασμῶν

ἐ τὸ βάρος τῶν ἁμαρτημάτων, φρυκῶν ἐ φυλάττων, ἐ διασώζων Γεώργιε, διαβιβάζων, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, ἐ προσάγων αὐτῷ, ἐμβιβάζων τὰ Κτίσαντος, ὅπως δι' ἀγαθότητος, τῆς τῶν βιωσάντων, τύχωμεν πάντες τῆ θείων, ἐ Οὐρανῶν ἀμοιβῶν, Χριστὸν αὐτομύστας, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα ἐ θαυμαστὸν ἀληθῶς, πᾶς ἡ ἀρίστη μαρτυρία κηρύττεται, τὸ κλέος ἐμόξε Μάρτυς. ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀστὴρ, διατρέχεις πᾶσαν ἀξιάγαστε, τὴν κτίσιν Γεώργιε, ἐ ταῖς θείαις κοσμούμενος, θαυματουργίαις, καὶ τὰς ῥοὰς τῶν μωμοῦ, ἐ τὰς παγούσας, θεραπεύων πρεσβεύσεσι. ὅθεν ὡς ἀντλήπτορα, θερμῶς γνησίως μοι, ἐ ἀνεργέτην παμμακαρ, τὸν αἰχμαλώτων ῥύσμενον· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, β'.

Ἄξιος τῷ σώματος, ἐπολιτεύσω Σταυροῦντα Γεώργιε. τὸν Σταυρὸν γὰρ τῷ Χριστῷ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλοιώσεως, χεραιὰν ἔφυγες γλῶ ἐκαλλιέργησας. ἐ τὸν ἀκανθώδη θρασκίαν τῆ εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως, κλῆμα κατεφύτευσας. ὅθεν βλύσαρες ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ οἰκουμένῃ πιστοῖς, ἐ Τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀναδείχθης. πρέσβευε δεόμενος, ὑπὲρ εἰρήνης τῷ Κόσμῳ, ἐ σωτηρίας τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε συ εἶ ἄμπελος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσάσε σαυτὴν μεμορφωμένην, Χριστὸν ἐν σε κυήσασα, αἰνεῖσαι τί τὸ ξύλον ὁ ὁρῶ, μυστήριον Τίμιε; πῶς ἐπὶ ξύλε θνήσκει, σαρκὶ κρεμάμενος ζωὴς χορηγός;

Ἕτερον τῶν ἁγ. τῆς Ὀκτωήχου.

Τὸν δὲ βάλαι, εἶπε τὰ παρόντα προσόμοια τῷ Ἁγίῳ Γεωργίῳ. ἦχος, δ.

Ἐν γενεῖῳ ἐν Μάρτυσιν.

Ἔλαμφόρε Γεώργιε, τῷ Ἀγγέλων συνομήλε, τῷ Μαρτύρων σύσκηνε, καταφύγιον, τῷ θλιβομένων ἑκάστοτε, λιμένα σωτήριον, θαλαττευόντων καὶ μοι, ἐν τῷ βίῳ γειμῶνι, ἐ κυβερνήσαν, δυσωπῶ τὸν ζοφερὸν, ὅπως πίστει, αἰτήσωμαι μακαρίως, τῆς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας σε.

Ἕ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Ἐν θαλάσσῃ με πλεύσαντα, ἐν ὀδύνῃ βαθείζοντα, ἐν μυκτὶ καθάδοντα πικρῷ, ἐπαγρυπνοῦντα χαίτησιν, τὴν μεγάλην Γεώργιε, ἐ ὁδηγήσαν πυκτῶν, τὸ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὕρωμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῆ ἐν βίῳ, πανηγυρίζοντι μοι τὸν λυσιν, ὁ καταφιλήσας τὸ σκήπτρου σου.

Ἕ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἐθαυμάστωσε πάσα ἡ ἐπιθυμία μου ἐν αὐτοῖς.

Χάριτος, ἐ Σταυρῷ τὸ βαρατισμῷ φραξάμενος, τοῖς ἀμαρτίοις αἰώλοτος, ἐγνως Γεώργιε, ἐ ὡς θεῖος ἀοιδὸς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος, σοὶ Ἀγγέλοις χορεύει, τὸν πιστὸν δὲ, πρεσβεύων ἀγαθὸν, ἐ εὐωνύμοις καλλίμενος.

Δόξα, τῷ Ἁγίῳ. ἦχος, β'.

Ἐφραὶμ Κασσιας.

Πρεσβεύομεν τυπικῶς, τῆς σωτηρίας ὑμῶν ἡμέρας, ἐ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας τῆς ἁγίας Τριάδος, ἐ ὑπέρμαχοι Μοραΐδος Ἀθληταί, οἱ ἐν Περσίδι ἀθλήσαντα σωτηριδεμένοι, ἐρεῖς Παῖδες γεγράφασι. ὡς γὰρ ἐκάμιν, φλογὸς κατεπλάσαν, εἰς Θεὸν μὴ ἐβλασφήσαντες, ἀπὸ καὶ ὑμεῖς, θαμὲν ἡ παρηπατήσατε, μὴ ὑπομείναντες τῆ τῶν Χριστῷ ἀγαπήσε. ἀλλ' ὡς ἐκάμιν ὁ φαρὲς ἐπάρτας, ἐν τῇ φλογὶ ἐβρισζω, ἀπὸ ἐ ὑμᾶς Χριστὸς, ἐ εἰς τὰς Τριάδος, προεδέξατο ἐν τοῖς οὐρανίοις ἕξεως, Ἀκενίμα σὺν τῷ Γωλὲφ, ἐ Ἀγγέλων θεολάμπτοις, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐν σοὶ σαρκωθέντα ὑμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε, ἀνευ ἑκατὸν, ὡς θεῖα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἡ παγαγμος ὡς εἶδεσε, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμάμενον, Ἰησοῦ δυσα, αἱμα βα μιασικῶς· Τίμιε καὶ Θεόμε, γλυκύτατόμμα τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἑπομένδιομ;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Καὶ τὸ Ἁγίου Γεωργίου. ἦχος, δ'.

Ὡς ἐν μέσῳ αἰχμαλώτων ὁ ἐλευθερωτής. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τῶν σωθέντων ἔλεγε. Καμὼν τῆς Οἰκτοικτίρε ἐλέ, ὁ ἐν Ἁγίοις δύω. Καμὼν τῶν Ἁγίων. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς. Ἄθλησιν τὰ τερπνὰ Μαρτύρων ἐπαινέσω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α. ἦχος, α.

Σὺ ἡ προπαίσχος.

Ἡγλη τισιλίᾳ ἀσραπῆς, φωτιστικῶς ἀυγαζόμενοι Μάρτυρες, παύτῳ τῷ παμέγιστον, μηνὶ μῶν ὑμῶν, τὰς ἀθέσεις γεφαίρουτας, σκότος ἁμαρτίας, ἐ παθημάτων λυτρώσασθε.

Ἡ μοις τῷ Δεσπότῃ ἐ Θεῷ, συμπεφυρμένοι τὸν μὲν ἱερώτατον, μόνος τὸς κελεύοντας παρακομεῖν, ἀθρείως ἐξεκλίματε. ὑθεν ἐμαθλήτες, νομίμως δρόμος ἐτύχετε.

Θύματα προσήχθητε Χριστῷ, ἐθελησίῳ σφαγῇ καθαρώτατα, Μάρτυρες παμβλητοι, ἱερεῖοι, ἐ θῦται χηματίσαντες, τῷ ἐθελησίῳ, σφαγῇ τὸν Κόσμον ζωώσαντος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἀπερίληπτον Θεὸν, περιγραφόμενον σώματι τέξασα, σαρκα χηματίσαντα, ὑπερβολῇ Παρθενε ἀγαθότητος· τὸν ἐκδυσάντα, κιβδιῶν σῶσαι τὸς δόλους σου.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν σεπτὸν ἐν μαρτυσιν ὑμνῶ προφρόμως.

Ὠδὴ, ἁ. ἦχος, δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Ἡ δυσυχὲς τῆ μοῦσμ, ἐ ἀθραμὲς Ἅγιε, τῷ διαπύρῳ τῆς σεπτῆς, σοῦ προσόχῆς μεταποίησαν, ἀρυθρὴν ἐργαζόμενος, ὅπως σε τὴν παναγίαν ἑορτὴν ἐγκωμιάσαιμι.

Ὑψιβάμων ἐμ ἄμφω, ἐ ἡ πολλῶν ὑπερθεμ, ἔργῳ ἐ λόγῳ πεφυκὼς, σε ἐκ ἰσχύει Γεώργιε, ἀφάνημεῖν τὰ τεράσια. πέλεις γὰρ παγκρατιάρχης ἀκραιφνὴς, ἐ αἰχμητὴς κραταιός.

Ὁμοις ἐπαίρων ἀδόλως, ἡ σὴ σεπτὴ ἄθλησις, ὑποπεφάνται Ἀθλητά. ἰλιγγῶ γὰρ ἐ δέδοικα, ἐ ἀπορῶ ἐ βίβαμαι, φαῦσαί σε κὰν γὰρ ποσῶς, Ἀθλοφόρε τοῖς προτερήμασιν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα παύτων τεκοῦσα, τὸν τῆς ζωῆς ἔκπτωσιν, ἐπαυρθῶσω ἀγαθὴ. τὸν γὰρ ζωὴν ἀπεκύησας, πᾶσιν ἡμῖν πρυπαράσασαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν βαφαμίζουσαν.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ μόνος ἁδὼς.

Φὰ πάθη ἀσκήσεως πυρὶ, τεφρώσας ἱερώτατε, Ἀκτίμα πρὸς πείρας ἀθλήσεως, κρείσσων καθάπερ ἐπισημότατος, ὑπ' ἀόμων τέθυσαι, ταῖς ῥοαῖς τῶ αἵματος, ἁγίασας πιστῶν τὰ πλεύματα.

Δίκως φρεθλόμενος σοφε, ἐ ῥάβδοις σωτηριόμενος, ἐ ἀπίωσ βασανίοις ξεόμενος, ἐκ χερμήσω τὸ θεῖον ὑμνα, πυρὶ ἐπιθύσας, Γεωσὴφ παράσχε, πυρακτόμενος ζήλῳ τῆς πίστεως.

Τὸν ῥῶτον καὶ τὰ φέρτα ἀφεθῶς, τυπτόμενος ὑπέφερες, Ἀθαλᾶ ἑτέροκως πάσχοντος. μοι γὰρ Μάρτυς τελείως ἐδόξε, πρὸς Θεὸν ἡτοιμένος, σώζειν τὸν δυνάμενον, τὸς ἀυτῷ ὁλοψύχως πιστεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν, ὁ ἥλιος ὁ ἄδυτος, φωτίζων Κόσμον σκότει κρατύμενον, ἐ προσαπολλύμενον, πλανῇ τῶ ἀλάστορος, Παναγία Παρθενε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὁ τεριῶν βροτῶν.

Ἐπιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, ἐ φέρων βλέπειν Ἅγιε, ὡς ὁ πυρίπνους, ἐ Ζηλωτὴς, αἱμόμενος διελέγχων, ἐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγες, Θεὸς ὡς ὁ Κύριος.

Ἦλθ τὸ τῆ Λόγου ὑπερ ἦλθε μακαρ, βαλὼν εἰς Κόσμον ἅπαντα, σὺ καθαφάμενον τῆς ψυχῆς, φέγγος ὅλως ἐκ

ἅα, ἀλλὰ θερμῶς αἰτήκραξες· Χριστός μοι γερέωμα.

Ϙὰ τῷ βασαμῳ ἐδήσοι δακτύῳρ, ὡσπερ φοβέρ ὁ Τύραμμος, τὼ ἀκατάπληκτόμ σου ψυχίω, ὑπετώπασε Θεόφρων. σὺ δὲ γερρῶς αἰτήκραξες· Χριστός μοι γερέωμα. Θεοτοκίον.

Ὄρροσε μέγα βλέπων ὁ Προφήτης, ὑπερκειμερίω ἔχον, τὼ κορυφὶω παντων τῶν βωρῶν, τῶν ἀγγελικῶν πυγματων, ὑπερ αἰτίαν ἔλεγε, Παρθένος γεμήσεται. Ὁ Εἱρμος.

„ Ὀγερεῶν βρομτίω, ἓ κτίζων πνεῦμα, „ γερέωσόν με Κύριε, ἵρα ὑμνῶσε σὲ „ λικερνῶς, ἓ ποιῶ τὸ θέλκμά σε. ὅτι „ οὐκ ἔστν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆ Ἁγίω. ἦχος, β.

Τὰ ἄμω ζητῶν.

Ϙὰ θέα σοφὲ, σεπτῶς ἐμυσαγώγησας, θυσία δικτὶ, ἐαυτὸν θεομακάριστε. τῷ Χριστῷ γὰρ ἔπιες τὸ παθήμον ἐνδόξως Ἅγιε, Ἀκέφιμα σὼ τοῖς σωσθλοισι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ παντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Ϙὼ χερωθεῖσαί με καρδίαν πολλοῖς πταίσμασιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὑμβρως τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεῖξον καρποφόρον ἀρετῆς, ἓ παράσχε φωτισμὸν γνώσεως τῇ διανοίαμου, ἵρα ὑμνήσω γηθύμενος, τὸν Ἱεράρχιν ἓ Ἀθλοφόρον, Ἀκέφιμαν τὸν μέγαν σὼ Ἀεθαλᾷ τῷ γεμμαίῳ, ἓ Γωσὴφ τῷ παυλβίῳ. ἐν σοὶ γὰρ θαρρῦντες, ποικίλων βασάνων ἀνδρείως κατετόλμησαν. διὸ ἓ παρέχυσι μοσθὸν τὼν ἄσι, ὡς χάριν δεξάμενοι, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ παντων ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β.

Τὼν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Γωσὴφ ὁ γεμμαῖος ἀγωνιστὴς, Ἀκέφιμᾶς ὁ τῆς πλαμῆς ὁλοθρόντης, Ἀεθαλᾶς ὁ ἔνδοξος, ἀθλητὴς ἓ ἀντίτυπος, οἱ φωδροὶ ἀέρες, τῆς Πίστεως ἄσμασιν, ἐπαξίως ὕμνησε, ὑμνεῖσθαι σήμερον. ὅτοι γὰρ τὼν δοξῶν, τῷ Περσῶν ἁμαρτῦρτες, ὕλιφ οὐκ ἔθυσαν, ὑ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. οἷς ἀμ πίστει βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἐγκώμιον τῆ Ἁγίω Γεωργίω. Ὁμοιον.

Ϙὸ Χριστὸ τῷ σημείῳ καθοπλισθεὶς, ἐν αὐτῷ τῶν Τυράμμων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως κατέβαλες, ὡς τῆς Πίστεως πρόμαχος, τὼν ἀθέων πᾶσαν εἰδώλων διήλεγξας, ἓ τῆς Πίστεως δεύτερε τῇ πίστει ἐστήριξας. ὅθεν ἐπαξίως, τῆς τῆς μίσης ἐφάψω, ἀθλήσας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τῆ Κυρίου, Ἀθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Χαρίσηται αἴγοι χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύω λεπτὰ, προσφέρωσι δέησιν, ὑπὲρ πασῶν τῆ χαρίτων σε. σὺ γὰρ ὠφθεῖς σκέπη μοι ἓ βοήθεια, παρασμῶν ἓ ὀλίψεων ἀεί με ἐξαίρυσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥύσθεις τῶν ὀλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζωσοι. Θεοτόκε βοήθησον, πρεσβεύσα τῷ σῷ Τίῷ ἓ Θεῷ, τῆ πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀφάτως δέλοσε.

Στιχηρὰ Θεοτοκία. Ὁμοια.

Ϙὴν ἀμνὸν ἓ ποιμένα ἓ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωρῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐλάλαζε δακρύουσα, ἓ πικρῶς ἀφεκραύγαζε. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὼν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μὰ φλέγομται, ὁρῶσα σε τὼν φαύρωσιν, ὡπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀφείκακε Κύριε. ἓ πῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, ἓ πταισμάτων δώρησαι τὼν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτῆ τὰ παθήματα.

Εἰς τὸ Ὄρροσε τῆ χάριτι τῆ θεία.

Ϙήμασι σοφὲ Ἀκέφιμα θείας γνώσεως, τὰς ἀγνωσίας σκότους, κρατιμαίας δυσμενείας, ὁρμὰς κατεπάλαισας, τὰς ὑπ' αὐτῶν μὴ πτήξας φρένας μακάριε, προσαγωγίας τῷ θείῳ σώματι.

Πυρίσε πυρὸς οἱ λατρεύται κατιωάγκαζον, σεβας προσάξαι δολερῶς. ἀλλὰ τὸν μὴν τῇ τῆ Θεῦ ἀγάπη πυρίμερος, πυρσολαπεζῶν ἀπάπας ὅλως δεχόμενος, ἀμαψυχίω Γωσὴφ δωαμέσαψε.

Καμάτων τῶν θείων πεπλησμένος τῆ Πνέυματος, Ἀεθαλᾶ τὰ θολερὰ, τῆς ἀπιστίας ἐ πικρὰ, ἐξέφυγες ὕδατα, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῆ ἐκχυθέιτων αἱμάτων σε, τὰς ἀφατες ἐχθρὰς κατεπομπισας.

Θεοτοκιον.

Ἅγίων Μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, ἄφθης Παρθενε ἀληθῶς, καὶ ἐν τοῖς πίςῶν καταφυγὴ, τείχός τε καὶ φρούρημα, ἐ παυτελὲς ἀπολύτρωσις. μεγαλοφώνως διόσε δοξάζομεν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς.

Νέμως πᾶσι σοῖς ὑμνηταῖς, τὴν ἀκλεῖτε καὶ σεβασμίαν, ἀρωγὴν σε καὶ αὐτίληψιν, παμμακαρ Γεώργιε, ὡς παῤῥησιαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Ἔχων ἄμαχον τὴν ἰσχὺν, δεδωρημένην σοι ἐξ Ἁγίᾳ, τῶν Ἁγίων ἀκροθίνιον, τὴν βαρβάρων ἐφοδον, σαῖς πρεσβείαις ταχέως καταλυσον.

Νύξμε παντοθαν πειρασμῶν, ἐπιτιθέμενα ἐ αἰσθάτως, σωσθῆναι με πρὸς τὴν χαρυβδιν, τῶν παθῶν Γεώργιε. ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον.

Ἄλλος.

Μόνη ἔχες ἐν τῇ γαστρὶ, τὸν σωτῆρα Χέα παντὸς τῆ Κοσμε. μονη τῶν ἀπεκύησας, Θεοτόκε Παρθενε, τὸν ἀκαταλήπτως γενήσαντα.

Ἀνάβασις. Φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Μακάριοι ἀπεφάνθητε, Λόγου μαθήσεως, κηρύξαντες ἐν ἔθνεσι, αἱρέσεις ἀοίδιμοι, τὸν ὑμᾶς σεσαφωτα, τῶν Μακαρίων ταῖς χορείαις, παφάκλεῶς ἀναδέσαντας.

Τῶν πόρθητοι αἰδέσχθητε, πύργοι τῆς πίςεως, ἐλεπόλεις τῶ ἐχθρὸ, παντελῶς ἀφαρίσαντες, Γωσὴφ θεσπέσιε, Ἀκεφιμᾶ Ἱερεμία, Ἀεθαλᾶ ἱερώτατε.

Ἐνηγυμένα ταῖς πλαγαῖς, τῶν Μαρτύρων τὰ σώματα, διῤῥήξεν ἀθείας, αἰθίχυρον δυάμιν, ἐ ἐδηλώ ἄεσφα, τὴν ἀῤῥαγῆ ψυχῆς ἀγάπην, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐ Κύριον.

Θεοτοκιον.

Μνήσασε ὡς πρὸ τόκε, Παρθένον ἀκήρατον, Παράμωμε οἰκήσας, ἀσπόρως ὰ μήτρα σου, διπλῆς προελήλυθε, Θεὸς καὶ ἀνθρωπος θεώσας, τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.

Ἄλλος. Μάταλόμοι Κύριε.

Ἐτί Θεσσον παρατάξιν, δαιμόνων τροπωσάμενος, Σταυρῷ τῷ ὅπλῳ κεχλιμένος, ἀκίνητον ὡς θᾶνι, ὰ σωσεκεφτησας, καὶ εἰς γὴν κατερράξας, φαλαγγαρχας ζοφερὰς.

Ὦμνη τῇ Παντοκράτορος, ῥωμνύμενος Γεώργιε, καὶ τῇ προμοία ποδηγήμενος, τῇ τοῦτα κυβερνῶσι, τὸ σκάφος διέσωσας, τῆς ψυχῆς ἀκύμαντον, πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς.

Τίμε Θωπείαις ἔλεγες, τῷ κακεργάτῃ Ἅγιε, τῆς τῆ Χριςὸ μὲ ἀγαπήσεως, ἐλπίζεις μετασῆσαι; λίθον ἔφεν πέφυκας, ῥαφέρτε εἰς Θάλασσαν, καὶ τοξόται Οὐρανοῦ.

Θεοτοκιον.

Ὑφαύχεμας καταβαλε, αἱρετικὸς παράμωμε, τὰς ἀφεδῶς κατεπεμβαίνοντας, λαῷ τῷ ὀρθοδόξῳ. ἔχεις γὸ τὸ διόσθαι, τῇ θελήσει σωδρομον, οἷα Μήτηρ τῆ Θεῦ.

Ὠδὴ ς'. Ε' κύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὑφέμενα σφοδρῶς βασάνων κύματα, ὑμᾶν ὐ κατεκάλυφε, τὴν αἰδρείαν ἐ τὸ εὔτονον σοφοί. θεὸς κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε, τὸν γαλήνην τῆς σωτηρίας ὁρμον γένεσθαι.

Ἐωμεν ἱερῶν αἱμάτων Ἅγιοι, φοινίξαντες μακάριοι, περιβόλαιον τὸ θεῖον ἑαυτοῖς, τῷ τὸ τε ὁσίως ἐβυσαμενοι, τὸ Βασιλᾶ τὸ ἀθανάτω συμβασιλεύσατε.

Ῥαίοι καλλοναῖς ἄθλων γεγόματε, συμφώνως ἐβυν Ἅγιοι, ἐχωρήσατε θεάμενοι φαιδρὸς, θεσα ἐ Τίοι ἀποδεκνύμενοι, παμάκλεῶς Πατρὸς τῇ φώτων ἀξιοθαύμαστοι.

Θεοτοκίου.

Μενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου, Παρθένε Τόκῳ ἄλγοντε, καὶ ἐζώωται Ἀδὰμ παρακοῇ, πάλαι νεκρωθεὶς καρπῷ γευσάμενος. ὅθεν ὑμνεῖ καὶ μακαρίζεισε Παναμώμητε.

Ἄλλος. Ζάλημε λογισμῶν.

Σῶμά σου παραδὴς ταῖς τιμωρίαις, τὴν ψυχὴν ἐτήρησας ἀπήμαντον θεομάκαρ, τὴν ἀγωθὲν ἔχες ἀρωγὴν, φρουρὰν προμηθεστάτην, ἐν τοῖς πολέμοις Γεώργιε.

Τλέων τὸν Δεσπότην ταῖς εὐχαῖς σου, ἀπεργάζου πάντοτε, τὴν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόθου ἐκτελοῦσι, καὶ ζάλης ὁρατῶν, ἐχθρῶν καὶ ἀοράτων, ἀπήμονας διαφύλαττε.

Νόες σου κατεπλάγησαν ὁρῶντες, τὴν ἀνδρείαν ἄγωθεν, πῶς ἀγχεμάχοις ὅπλοις κατεπάλαισας, ἄσαρκον ἐχθρὸν, τὸν πάλαι τοῦ Γενάρχας, ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντα.

Θεοτοκίου.

Ὑφαίνας ἱστουργίᾳ τῇ ἀῤῥήτῳ, ἀλουργίδα πάναγνε, Πατρὸς καὶ Πνεύματος θείου, εὐδοκίᾳ τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, σάρκα τὴν σὴν ἀμφιάσασα.

Ὁ Εἱρμός.

„Ζάλημε λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς „ὃ βυθὸν καθέλκει με ἀμέτρων ἁμαρ„τημάτων. ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθὲ, „προφθάσας κυβέρνησον, ὡς τὸν Προ„φήτην, καὶ σῶσόν με.

Κοντάκ. ἦχ. πλ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ θερμῇ σου ἀντιλήψει, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ τοῦ λυτρωθῆναι, ἐξαιτούμεθα ἀήττητε Ἀθλοφόρε. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν ἡμᾶς λύτρωσαι, ἐκ παντοίων μὲν κινδύνων καὶ κακώσεων, ὅπως κράζωμεν· χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Ὁ Οἶκος.

Μέγας ἐν προστασίαις ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης, τοῦ Κυρίου θεράπων καὶ φίλε. τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισκέπων, σώζεις ἀεὶ ἐνδόξε. διὸ πίστει καὶ πόθῳ, βοῶμέν σοι πολύαθλε.

Χαῖρε, δι' οὗ φρυκτωρεῖται ὁ Κόσμος.

Χαῖρε, δι' οὗ ὁ στρατὸς καταλάμπει.

Χαῖρε τῶν πιστῶν αἰχμαλώτων ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε δεσμωτῶν ἡ ὀξεῖα ἀντίληψις.

Χαῖρε ὕψος τῶν ἐκ πίστεως προστρεχόντων σοι θερμῶς.

Χαῖρε πλοῦτος τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως τὸ τεῖχος.

Χαῖρε, ὅτι παρέχεις ἐν πολέμοις τὸ νῖκος.

Χαῖρε ἀστὴρ φωτίζων τοὺς πλέοντας.

Χαῖρε λυτὴρ παντοίας κακώσεως.

Χαῖρε, εἰς ὃν πᾶς πιστὸς καταφεύγει.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐφημεῖται ὁ Πλάστης.

Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ι. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶ.

δ. Ἀκεψιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ῥαβδισμάτων. Ἀκεψιμᾶ δὲ τοὺς φίλους, ἐκ λευσμάτων. Τύψαν Ἀκεψιμᾶν τριτάτη, λεύσαν δὲ Συνάθλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, καὶ συσχεθέντες παρίστανται Ἀνδραχοσχὰρ τῷ ἀρχιμαγείρῳ εἰς ἐξέτασιν. Καὶ εὐθέως ὁ Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ῥάβδοις ῥοίναις τύπτεται. ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωσὴφ τείνεται καὶ μαστίζεται, ὡς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ μέχρι τῶν ὀστῶν, καὶ φρουρεῖται δεδεμένος. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀειθαλᾶς, δεσμευθεὶς χερσὶ καὶ ποσὶν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἐξαρθροῦται τὰς ἁρμονίας μαστιζόμενος, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται. Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Ἅγιος Ἀκεψιμᾶς ὑπὸ τριάκοντα τυφθεὶς στρατιωτῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε. κατὰ κεφαλῆς δὲ ὁ Ἰωσὴφ κρεμασθεὶς, κατελεύθη. Ὁ δὲ Ἀειθαλᾶς ὑπὸ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν τυθεὶς, κρεμᾶται καὶ αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκεψιμᾶ.

δ. Τήξας ἑαυτὸν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις. Ἀκεψιμᾶς μετήλθεν, ἔνθα μὴ πόνοι.

Οὐ-

Οὗτος ὢν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. ὃς ἐν οἰκίσκῳ καθείρξας ἑαυτὸν, ἐξέκοπτα διετέλεσεν ἔτη, μήτε ὁρώμενος, μήτε φθεγγόμενος. ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν μόνον, καὶ τὸν Θεὸν φαρταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο. Τὸ δὲ ὄρυγμα, καὶ δι' ὅλου ὢν κατ' αὐτὸ κατωρυγμένον, ἀλλ' ἐγκάρσιον ἐλικοειδῶς κατεσκάσατο μον. Τροφὴν δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο φακὸς διάβροχος ὕδατι. Ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος, μύκτωρ διεξιὼν, τὸ ἀρκοῦν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πελαζούσης αἱμάτου πηγῆς, διεὶς παρὰ μηδενὸς βλεπόμενος. Καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος ἀντεργὸς, καὶ τῷ τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίαν βίᾳ καταδεξάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁμολογητοῦ Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Σεβήρου, Ἀμβρωμᾶ, Θεοδότου, καὶ Θεοδότης, ξίφει τελειωθέντων.

Σύμμαρτυς ἔσω καὶ γυνὴ τοῖς ἀνδράσι, Τετμημένους τέσσαρσι σωτετμημένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἠλίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῶν ἀρετῶν εἰς ἅρμα προβὰς Ἠλία, Πόλῳ προσῆλθες, ὡς περ ἄλλος Ἠλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἑπτὰ Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Ἰυχαῖς ἀτρέπτοις χεροὶ τμηθέντες πλαφῶν.
Πλαφῶν πεπτέρυγσιν ἁβδὲς ἁμέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι, κη. Μάρτυρες, πυρὶ τελειοῦνται.

Φ. Φ λέγουσιν ἁβδρὰς πεμπτε δὶς ἓ δὶς δύω.
Οἷς συμφλέγουσι πεμπτε δὶς ἓ δὶς δύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἑορτάζομεν τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν Λυδίᾳ, ὅτε τῷ κατεθέσαν τὰ Ἅγια Σώματα αὐτοῦ.

Τὸν Ἐγκαινισμὸν, ἓ Λειψάνων σὺν Θέσιν,
Ἐν Ναῷσιν ἄγομεν Γεωργὲ ἄθλων.

Οὗτος ὁ εὐδοξος τῷ Χριστῷ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος, ὢν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, πρὸς Πατρὸς μὲν Καππαδόκης, ἐκ Μητρὸς δὲ Παλαιστῖνος. Ἀγωγῆς δὲ θείας ἓ φύσεως τυχὼν ἀγαθῆς, ἓ ῥίζης ἀκλεοῦς, τῇ γεμμητόρῳ αὐθεν αὐγενείᾳ ἓ εὐσεβείᾳ κεκοσμημένος, πρὸς πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος ἓ λαμπρότατος. Ὅθεν καὶ παρὰ Διοκλητιανοῦ, τῆς ἥβης τῷ τιμιωτάτῳ ἀρξάμενος, Τελεβοῦς μεμέρα ἐπισημότατος, εἶτα ἓ Κόμης, διὰ τὸ ἀπτηστον τῆς αὐθρείας γνωρίζεται· λαμβάνων τὸ μεῖζον τάδε, ὅτι Χριστιανὸς ἦν. Εἰκοστὸν δὲ λοιπὸν τῆς ἡλικίας χρόνον αὐτῶν, ὀρφανὸς ἀπὸ Πατρὸς ἐγεγόνει, ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσιν ἐκπεμψε τὸν βίον ἀπολιπόντος. Ἀπαρὰς δὲ τῆς Καππαδοκῶν σωτῆρι τῇ Μητρὶ, πρὸς Παλαιστῖνον, ἔξ ἧς αὐτὴ ὥρμητο, μετοικίζεται. ἐς ὃν δὴ τὰ γῆ κτήματα τε πολλὰ, ἓ κλῆροι αὐτῷ ἐτύγχανον. Τῆς δὲ Μητρὸς παρὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τὰ τῆδε ἀλλαξαμένης, κατελείφθησαν τούτῳ χρήματά τε καὶ περιουσία πραγμάτων πολλή. Ἃ ἓ λαβὼν, σὺν πᾶσι ἓ τοῖς αὐτῷ προσοῦσι, πρὸς τὸν Διοκλητιανὸν παραγίνεται, μεῖζονος ἀρχῆς τυχεῖν ἐφιέμενος. Ἐκ πρώτης δὲ ἑωρακὼς τὸν τοσαύτην αὐτῷ κῦρ Χριστιανῶν μανίαν, μηδὲ οἷός τε ὢν τοιαῦτα ὁρᾶν, βούλεται τέως, ἃ παρ' ἑαυτῷ περιέφερε χρήματα, τοῖς πένησι διαφεῖσαι, ἑαυτὸν δὲ ἐμπροσθεν Διοκλητιανοῦ ἓ πάσης τῆς Βουλῆς, Χριστιανὸν κηρύξαι· ὃ καὶ πεποίηκε. Ταχέως δὲ πάντα τοῖς πένησι διαφείσας, πατρὸς παῖδας ἐλαθέρια τιμήσας, ἓ περὶ τῇ ἀπόρτῳ τὰ δικαιότατα οἰκονομήσας διαπραξάμενος· τῇ πρώτῃ τῆς βουλῆς ἡμέρᾳ, (βουλὴ γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὅστε τοὺς Χριστιανοὺς ἐκ μέσου ποιήσασθαι,) αὐτοκλητος ἐν μέσῳ τῆς Βουλῆς παραγίνεται, ἐκεῖσε τότε ἓ τοῦ Διοκλητιανοῦ τυγχανόντος. Λαμπρῶς σὺν τῷ Χριστῷ Θεόντι ἓ Θεῷ Υἱῷ αἰωνίῳ παρρησιάζεται τὴν ἀσέβειαν. Διὸ κρατηθεὶς, παντοίαις ἓ ἀμετρήτοις ὀχλήσεσι βασανίζεται ἐκδίδοται. κοπτῷ γὰρ τὸν γαστέρα κρέπτεται. τροχῷ καὶ βεμάτοις πολλάκις πρό-

προσομολεῖ, ἓ λάκκῳ τιτάμῳ πλήρει ἐμβάλλεται. Ἀ'σηρὸς δὲ ἐκ παύτων τῇ τοῦ Χριςοῦ χάριτι διαπρηθεὶς, τῶν ὁμόζυγον τοῦ Διοκλητιανοῦ Ἀ'λεξάνδραν, σὼν αὐτῇ δὲ ἓ Γλυκερίαν τιτρα, ἓ ἕτερον Ἀ'θανάσιον τάρομα, τὸν μὲν ἐκ μεχρῶν ἀραχνίσας, θατέρα δὲ τὸ κτιδίος ζωώσας, ἓ ἄπειρον ἁπλῶς εἰπεῖν πλῆθος ἀνθρώπων μετηγάγετο πρὸς Χριςόν, θαύματα παρπία τῇ Χριςοῦ ἐπιπλήσσα ἀπεργασάμενος.

Τότων δὴ ὄντως ὑπ' αὐτοῦ τελευμένων, πδωδέσμιος Διοκλητιανῷ προσάξα προς φωνὴν ἄγεται. Τῇ δὲ ῥητῇ ἐκείνῃ, ὁ Χριςὸς αὐτῷ ἐμφάσματι φαίνεται, διαγγελιζόμενος τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθά. Ἐ'ξυπνος οὖν γεγονὼς, ἀσμένως ἐπικαλέσα Θεῷ, πρὸ τε δεσμοφυλακα ἰδὼν τὰ βύλα, συγχωρηθῆναι προσελθεῖν τον ἓ ἔθος διακονῆσαι οἰκετῶν. Ἐ'πιβάσαντος δὲ τοῦ δεσμοφύλακος, εἰσῆλθεν ὁ οἰκέτης. Ἐ'ξωθεν γὰρ τῆς φυλακῆς παρεμείνων ἐῶ. ὃς, ἓ τὰ κτ τοῦ Ἁ'γίου ὑπομνήματα, σὼν ἀκριβείᾳ πάσῃ ἐξέθετο. Τὸν αὐτῷ δὴ Δεκάτιον ἀμ τοῖς δεσμοῖς ἰδὼν, ἓ προσπιώσας, ἐπ' ἐδάφους ἔκειτο κλαίων. Ἀ'ρασκὰς δὲ τοῦτον ὁ Ἁ'γιος, ἀθυμεῖν παρεκελεύετο, εἶτα ἓ τὸ ὅραμα διεσάφα. προσέτι δὲ ἓ ὑπέσκηπτεν αὐτῷ, μὴ τῶν ἐξόδων αὐτῷ, τε, τε σώματος αὐτῷ, ἓ τῶν περὶ τῆς κατοχέως αὐτῷ ἐντεθῆναι διάταξιν λαβεῖν, ἓ πρὸς τὸν τῆς παρουσίας αὐτῷ οἶκον τὸν κτ Παλαιγίνιν ἀπαίρειν, καὶ παύτων ἓν ἀμ αὐτῷ γενόμενον, τότε θεὸν φόβῳ μιδαμῶς τῶν ἀπολιπεῖν. Τῶ δὲ σωθεμόντος, ἀπελύθη παρὰ τοῦ Ἁ'γίου. Τῇ δὴ ἑπαύριον, ἀχθεμτος αὖθις τῶ Μάρτυρος εἰς ἀκρόασιν, ἓ μὴ πειθεμτος θύσαι τῶ Ἀ'πόλλωνι, ἀλλα μᾶλλον τὰ ἀμ τῶ Νικῶ ξίφος αἴσμα χεῖρ ἐκλεπτισάμτος, ὡς ἐκὸς δὲ ἀχθῆς, ξίφει τῶν κεφαλῶν ἀποτέμνεται. Ὁ μὲν τοι Θεράπων ἐκεῖνος, τὸ κομιδῆ τίμιον ἐκεῖνο σῶμα τοῦ Ἁ'γίου ἀφαλαβόμενος σὼν τῇ αὐτῷ διατάξει, εἰς Παλαιγίνιν ἀπαίρει, ἐνθα τὸ μαρτυρικὸν ἐκεῖνο σκῆνος σὼν ἄλλοις Χριςιανοῖς, ἀλαβῶς παῦν, ἓ ἀντίμως κηδεύει, πατε ἄλλα παῦτα τὰ παρὰ τοῦ Ἁ'γίου διαπεμφθέντα αὐτῷ, μετ' ἐγκωμιαςικῆς πληρότ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῆς ἀσεβείας διαλαμψάσης, καὶ Καισαρτίνου τοῦ ἀοιδίμου Μεγάλου Βασιλέως καὶ Ἰσαυρικοῦ, τῶν Βασιλείων ὑπεδωσαμένων, καιρῷ δραξάμενοι οἱ τῆς ἀσεβείας ἓ τῶ Μάρτυρος γράφαι, Ναὸν τῷ Ἁ'γίῳ χαμαιςατον ἁμ ἓ καλλιςον ἐν Λύδῃ ἀνεγείρασι, τότε τοῦ λοιπὸν ἓ Ἁ'γίου ἐκείνου σῶμα τῆς Μάρτυρος, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τότε ἓ ἔκειτο αὐλόμενοι, εἰς ἐμφανὲς τὸ πολλῷ πρόσθοτος, ἓ πολλῷ πλέον ἐμφανείας ἐπαύριον, ἐν αὐτῷ φερομτος κατατιθέσθαι· καὶ δι' αὐτοῦ τῷ τότε μεσοῦντι παρ' αὐτοῖς ἀνεγγεγερμένῳ τῷ δε Ναῷ, τῇ Ἐ'γκαίνια ἀγουσι, τριτίνου ἄγοντος τὸν κάδε τῆ Νοεμβρίου Μηνὸς ἡμέραν, ἀσμένως κρινὲς θαυμάτων παρέχον, ἐεῖν παῦσι προσέσον αὐτῷ. δοξάζον γὸ αὐτὸν Θεὸν τὸν αὐτοῦ δοξάζοντας. Ἐ'κτοτε τοίνυν ἡ Θεῖα Ἐκκλησία, ἐπισίως κτ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν ἀνακομιδὴν ἑορτάζει τῷ Μάρτυρι, εἰς δοξαν ἓ αἶνεσιν Χριςῷ τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, ἓ τῇ αὐτοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆ Ἁ'γίᾳ Ἀ'χεμενίδου τῆ Ὁμολογητρίᾳ, τῆ Περσίδι.

Ἐ'π' ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ Γοροσὴ βασιλέως Περσῶν, γέγονέ τις ἀνὴρ θαυμαςὸς, Ἀ'χεμενίδης καλούμενος, Τίος Ἐ'παρχος τῆς Πόλεως γεγονώς. Οὗτος καταλείψας τὴν πατρικὴν θρησκείαν, ἐπίςευσεν εἰς τὸν Χριςόν. Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς, ἓ πολλὰ καμὼν τὸν μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν πρωτέραν θρησκείαν, οὐκ ἠδυνήθη. Τότε γυμνώσας αὐτὸν τοῦ πλούτου ἓ τῆ ἀξιώματος, ἐπὶ δὶ ἓ τῆς ἐθάτος, πρωτεύειν αὐτὸν γυμνὸν ἐλκειν τῆς φρετείας τὰς καμήλους, διαζώματι χρώμενον μόνον. Πολλῶν δὲ διελθόντων ἡμερῶν, διακύψας ὁ βασιλεὺς τῆς φυλακῆς, εἶδε τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ὑπὸ τῆς ἡλια-

ηλιακῆς καύσεως φλεγόμεμον, ἐ κόμεως
ἐκ ολίγης ἐμπλεως, ἐ τῆς πατρῴας πε-
ριφαμείας αὐτῆ αἰωμμηθεὶς, ἀχθῶαι ἐ
ἐδύσασθαι χιτῶα πᾶτον προσέταξεμ. Εἶ-
τα ρομίσας ὑπὸ τῆ προτέρα πόμα, καὶ τῆς
γεμομείης αἰχμώης αὐτομαλακιθῶαι,
φησὶ πρὸς αὐτόμ· μῶ γὰρ τῆς ἕδρας ἐκεί-
μης ἀπαλλαγεὶς, ἀπόθῃ τῆ τέκτομος τὸμ
Χῖόμ. Ὁ δὲ, ζήλῳ πλησθεὶς, διερρήξετε
τὸμ χιτῶίσκομ, ἐ προσέρριψεμ ἐπεισπώμ·
Εἰ διὰ πᾶτόμ με οἴει τῆς ἀσεβείας ἐκπί-
μαι, ἔχε τὸ δῶρομ μῦ τῆς ἀσεβείας. Ταύ-
τῃ αὐτῆ τῃ παῤῥησίᾳ ὁ Βασιλεὺς Θεα-
σάμεμος, γυμμὸμ ὄτω τῇ Βασιλείῳ ζήλα-
σεμ. Ὁ δὲ, τὸμ λοιπὸμ τῆς ζωῆς αὐτῆ
χρόμομ, ὅτως ἀσεβῶς ἐ θεαρέστως διαβιώ-
σας, ὠ εἰρήμῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἁγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς.

Δόξα, ἐ Νῦμ καὶ ἀεὶ, Θεοτόκε κάμιμομ.

Ἐκ Περσικῆς, χώρας ἀφελάμεμοι, ὡς
περ ἀετέρες φωτὶ παγεῖς, Γωσὴφ καὶ
Ἀβδιθαλᾶε, ἄθλῳ ταῖς λαμπρόταις,
Κόσμομ κατεφώτισαμ, ὠ ἀσεβείᾳ κραυ-
γάζοντες· ὁ αἰμετὸς τῇ Πατέρῳ, Θεὸς
ἐ ὑπερμέδοξος.

Πόροις πολλοῖς, ζωῶ ἐκλιμώσαθε, ἄ-
πομον Μάρτυρες Χριστῦ· πάμτα πόμον
καὶ πειρασμὸμ, ἕθεμ ταῖς ἀχαῖς ὑ-
μῶμ, πάμτοτε καθίζετε, ἐκ τῇ βοώμτωμ
πεμφθεῖσα ὁ αἰμετὸς τῇ Πατέρῳ, Θεὸς
ἐ ὑπερμέδοξος.

Τὰκειμαῖ, μῶ τὸμ ἱερώτατομ, ἐ Γω-
σὴφ τὸμ θαυμασὸμ, καὶ τὸμ μέγαμ
Ἀβδιθαλᾶ, τοὺς Πεσομάρτυρας, λόγοις μα-
καρίσωμεμ, ἱερωτάτοις κραυγάζομτες· ὁ
αἰμετὸς τῇ Πατέρῳ, Θεὸς ἐ ὑπερμέδο-
ξος.

Θεοτοκίον.

Ἱεραρχῶ, θεῖομ ἐγκαλώπισμα, καὶ
Ἀθλοφόρωμ ἀκλεῶ, Παμαμώμητε
ἀληθῶς, σέφαμος γεγώησαι, πάμτωμ τὸ
κρεαταίωμα, τῇ μελῳδόμτωμ ἑκάστοτε· ὁ
αἰμετὸς τῇ Πατέρῳ, Θεὸς ἐ ὑπερμέδο-
ξος. Ἀλλε. Ὁ διασώσας ἐμ πυρί.

Πόρα ποθῶμ τὰ γοητὰ, μόμοις τε γαμ-
ρύμεμος μακαρ, τοῖς ἐμ ἐλπίσιμ ἀ-
γαθοῖς, τὰ παρόμτα ὡς ὄμαρ λελόγισαι·
ὑπερύμμητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῇ Πατέ-
ρωμ ἀλόγητος εἶ.

Ἤδῃ ἠγεμόμα τῇ παθῶμ, ἐδοξε ποιή-
σας ὡς μόμος, Θεῦ ὁ καλλίμορος ὄχθῃ,
ἰσχυρῶς ἐπὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἐκραξάμ
τὸμ βελτίομα, τῇ χειρόμωμ τὰς κιμήσεις
χάριτι θείᾳ.

Ὦ τῆ θερμῆσου πρὸς Θεὸμ, ἔρωτος
παμμάκαρ πῶς ὄλβομ, ὡς χοῦμ
λελόγισαι βοῶμ· τοῦ Δεσπότου τῇ ὄλωμ
αἰτᾶξιομ, τῆς ἀγάπης ἐ κρίκια, Κόσμομ
ὅλομ ὄχεῦσθαι κἂμ χρυσὸς πέλῃ.

Παρθεμίε Μάκτορ τοῦ Θεῦ, θραῦσομ τῇ
βαρβάρωμ τὰ θράση, ἐ τὰς βουλὰς
τῇ ἀσεβῶμ, ὑποτάξαι τοῖς ὡς Βασιλεῦσι,
καὶ τὸ κέρτος αὐχήσασι, τῆς αἰδρείας
μεγαλῦναι τῇ ὀρθοδόξωμ.

Ὅτε ἐ Ἐμ καμίνῳ Παῖδας Ἰσραήλ.

Ὁμιλῶμτες ἐμῶτι ἐχθρῶμ, σοφοὶ ἐβ-
δελυγμένοι, μετήγεσθε ἀπὸ τόπωμ,
ἐπὶ τόπως πρὸς πολλῶμ, πεῖραμ μαρ-
γώσεως ἐκβοώμτες· πάμτα τὰ ἔργα Κυ-
ρίε τὸμ Κύριομ ὑμμεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε
εἰς πάμτας τοὺς αἰῶμας.

Ἐμ γυμμώσει σώματος ὑμεῖς, πλημγαῖς
προσομιλῶμτες, ἐπλήξατε τὸμ ἀσώ-
ματομ, παμάθῳμοι ἐχθρὸμ, λόγχῃ καρ-
τερότητος μελῳδῶμτες· πάμτα τὰ ἔργα
Κυρίε τὸμ Κύριομ ὑμμεῖτε, ἐ ὑπερυψῶ-
τε εἰς πάμτας τοὺς αἰῶμας.

Συγγριβέντες λίθοις ὡς ποτὲ, ὁ τριῶτος
τῇ Μαρτύρωμ, τῶ πόμῳ ἐκ ἔζερ-
μήσαθε, τῶ ὄμτως ὀργῇ, Χριστὸμ με-
γαλώμυμοι μελῳδῶμτες· πάμτα τὰ ἔργα
Κυρίε τὸμ Κύριομ ὑμμεῖτε, ἐ ὑπερυψῶ-
τε εἰς πάμτας τοὺς αἰῶμας. Τριάδι.

Ὡς Μομάδα φύσει μὲ ἁπλῆ, Τρι-
άδα δὲ προσώποις, δοξάσωμεμ τὸμ
Πατέρα, τὸμ προαίωμον Υἱόμ, ἐ Πμεῦ-
μα τὸ Ἅγιομ μελῳδῶμτες· πάμτα τὰ ἔρ-
γα Κυρίε τὸμ Κύριομ ὑμμεῖτε, ἐ ὑπερυ-
ψῶτε εἰς πάμτας τοὺς αἰῶμας.

Τακώβσε κλίμακα ποτὲ, εὐρακὼς Παρ-
θεμίε, δι' ἧς μεθ' ὁ ὑπερύψιος, κατέβλ-

θεμ

θεμ ἐπὶ γῆς, ἡμᾶς δὲ ἀμήναγε πρὸς τὸ ὕψος. Πᾶσιν ἀπαύστως ὑμνοῦμεν Θεοτόκε, ἐ ὑπερυψοῦμεν εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας.

Ἅγιος. Γῆ ἐ παῦτα τὰ ὐπ' αὐτῆν.

Τὰβδολόγωσα ἱερῶν, ἀμέτρεψας δαιμόνων τὴν πλῆθυν, καὶ ἠλάθερωσας πιςῶν, τὰς ἀγέλας τῆς τῶν λύμης, Χριςῷ μελῳδοῦντας· ἀλογᾶτε τὰ ἔργα τοῦ Κύριον, καὶ ὑπερυψᾶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ὅραμα τεῖχας εἰς Οὐρανὸν, ἀρέτελέσοι πρώτιμον τὸ φῶς, ὡς περ ὑπέχετο Θεός. ἔτι γάρσα προσάχομεν, παρέχη βοῶσοι· ἐπιτάρροθος ἤκωσοι πετόνημ, πᾶσαν ἀπορρίψας, ἀβρίζε εἰς αἰῶνας.

Φοβεραῖσα τὴν προσβολὴν, ἀρέδειξε Χριςὸς τοῖς πομπροῖς, ἐ ἀλαζοπλοχαγωγους, τὰς γὰ τῶν μηχαμηργίτας, ἰσχὺν ὡς ἀράχνης, ἠφαμίσας κραζων Γεώργιε ὑπεράνλογῶσε, Χριςὲ εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τύμνον ἄςατον ἐ φθοραῖ, ὁ τόκος σου κατέλυσεν Ἀγγὴ, τὴν τῶ θαμάτου ἐ ζωὴν, τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι παρέχε, τοῖς τὸν ὑμνοῦσιν, ὡς Θεὸν τῆ ἁπαντων ἐ Κύριον, ἐ ὑπερυψοῦσιν, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμος.

Γῆ ἐ παῦτα τὰ ὐπ' αὐτῆν, θάλασσα ἐ πᾶσαι.

Ὠδὴ, γ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ὥσπερ ἀῶδοι ἐ κλίμακες, πρὸς ὄρανον ἀμάγουσαι ὑμᾶς ὤφθησαν, μάκαρ Γωσὴφ, Ἀεθαλᾶ τε παμεμδοξοι, αἱ τῆ λίθων μιφάδες παμάθημοι, δι' ὧν θαματωθέντες, ἀθαμασίας ἠξιώθητε.

Στῶμεν ὁσιεβῶς γεραιρυντες, Ἀκεφιμαῦ τὸν Θεὸν Γερομάρτυρα, τὸν ἱερεργὸν τε Γωσὴφ τὸν παμάριστον, ἐ Χρυσοῦ μυςηρίων Διάκονον, Ἀεθαλαῦ τὸν μεγαν, τὰς ἀκλεεῖς Θεᾶ θεράποντας.

Ἡδὲν πρὸς Θεὸν σκιρτήσαντες, ἐ φωτισμᾶ ἀῤῥήτω καταξιώμενοι, ἐ ἀγγελικαῖς χοροστασίαις ἐνώμενοι, ἐ σωώντες Μαρτύρων στρατόμαχοι, σὺν τέτοις Ἀθλοφόροις, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φράσαι τὸ φρικτὸν μυςήριον, τῆ τοκετῶ γλῶσσα ὅλως ὐδυάται. τὸν γὰ κραμᾶ ἐ πάσης κτίσεως Κύριον, ἐσωμάτωσας σάρκα πτωχύσαντα, Ἀγνὴ Παρθενομήτωρ. ὅθεν συμφώνως σε δοξάζομεν.

Ἅγιος. Ὁ τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη.

Ὁρᾶ μαρτυρία πρυσεπεβης, ἐ σέφος ἐδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χερὸς τῆ Κυρίε· τῶτο γὰρ ὄζι τὸ γέρας τῆ Μαρτύρων. ὅθεν σε παῦτες, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Νέμεις λύσιν τῆ ἀμπλακημάτων, καὶ γοῦσας δωῶσας Ἀθλοφόρε, τὰς τοῦ σώματος πάρρω, ἐ ἄρτιον ὁλομε ἀποδεκνύεις. διόσι πόθῳ τὴν ἐμφέρειαν προαγαπύσομαι.

Ὡς πόλυ πολάων Ἀθλοφόρε, καὶ θρόνῳ τῆ παῦτων Βασιλέως, παριςάμενος αἰγλίω, τὴν σκεδάζωσαν μέφος ἁμαρτημάτων, πέμψον τῷ πόθῳ, τὴν ὠδὴν σοι ἐξυφάμενοι.

Θεοτοκίον.

Σύμμορφος τῖός ἐξ ἀνημίας, Πατρὸς γεννηθεὶς πρὸ τῆ αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἀνθρώπων ἐνώσας, σάρκα πτωχύσας, τὸ ἀρχαῖον ἐνώσας.

Ὁ Εἱρμος.

Ὁ τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη, Θεός.

Ἐξέστας. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Κεφιμᾶς ὁ ἐνδοξος, Γωσὴφ ὁ γεραιος, Ἀεθαλᾶς ὁ παύσοφος, τῆ Χριςῆ τῆ ἰσχυῖ, ἀνθλησαν ἐ τὸν πλάμον, τῆ Περσῶν καθελόντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσι, τῆ Ἁγία Τριάδι. ὃς ὁσιεβῶς, ὡς Γερομάρτυρας ἀφημάρτυς, φαιδρῶς παμηγυρίζομεν, τὸν λαμπρὸν τέτων μῆμον.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Χάγε Θεὸ Μητέρασε, αὐνυμνοῦμεν σὲ πόθῳ, ἀγ θεοπρεπέσις ἄσμασι, Παναγία Παρθενε, σὲ ὑπὲρ σοῦ σεσωσμένοι. μένοις ὑμ Θεοτόκε, τοῖς αἰνέτοις δόλοις σε, ἱλασμὸν ἐ ἐρμίαν ἐ φωτισμόν. ὅσα γὰ θέλεις δωάσαι Κύριε, ὡς παντων ὧν Δέσποινα, ὀρθοδοξων τὸ κλέος.

Εἰς τὸν Αἶνον. ὁ τῆ Ἁγίε Γεωργίε.

Ἦχος, δ'.

Ὁ τε

Ὡς γαμβαίου ἐν Μάρτυσιν.

Φῶς Χριστὸ τὸ Γεώργιον, τὸν γαμβαίον ἐν Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον ἀθρήσωμεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κλῆμα τὸ ἀείζωον, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, τὸν καρπὸν ἐξαθήσαντα, ἐ πυγάσαντα, ἀσεβείας τὸ γλεῦκος, ἐ τὰς πίσσας ἐκτελέσαντας ἑπαίσιος, τότε τῶν μηνῶν ἀθραύμοντα.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὡς περ Ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι τὲ γνώσκομεν, ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀναζόντα, ὡς ἡμέρας σε Τίθην, ὡς γαμβαίον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῷ πίστῳ ἐν κινδύνοις ἀθρήμενον, ἐκτελέσαντές σε τῶν μηνῶν, προπαίοφορε Γεώργιε.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαρρυπωμένα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τὸ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὕρωμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῷ ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τῶν λύσιν, ὁ προσδραμὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Διὰ τὴν μῆτρ τὸ α. Δοξα, ΗΧ, δ.

Τὸν μόρον ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοὶ, πνευματικῶς ἀθρήσωμεν, Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον Μάρτυρα, ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχαλκάσαν κίνδυνοι, ἐ ἐσόμωσαν βάσανοι, ἐ ποικίλαι κολάσεις ἀφύλαξαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον. ἀνίκα γὰρ ὁ πόθος τῶν φύσει, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἔρωτα, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ μοι, Θε. Ἔδωκας σημείωσιν.

Θεόφος φοβερώτατος, ὁ τῶ θανάτῳ Θεόν νυμφε, τῶν ψυχῶν καταιχεῖμου τὸ ἐ λογόδεσμον, ἀξιοφόρ ἐ σεμνὸν, ἀεὶ ἐν δαιμόνων, παρακάλεσε ἀγαθὸν. ἐξ ὧν με ῥύσαι τῇ δυσσεβείᾳ σε, Παρθενίᾳ ἀκεραίαγαμε, ἐ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀμέσατον, τῶν Ἁγίων κατάταξιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Νεκρώσεων βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Παμμακτος Δέσποινα, ἐ νεκρώσει τὸν δόλιον, ἠλάλαξε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκουλαγχνῳ, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλάττετο· Τέκνον μοῦ θεμότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλανθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Ἁγ. Θ. τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ ἡ Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Ἀπόστιχα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καθίσματος. Ζωὴν εἰς Μάρτυρας.

Τῶ αὐτῶ Μηνὶ. Δ'.

Τὸ Ὅσιον Πατρὸς ἡμῶν Γωαμηκίου τοῦ Μεγάλου, ἐ τῆς ἁγίας Γερομάρτυρος, Νικάνδρης, Ἐπισκόπου Μύρων, ἐ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου. Ἑτέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος δ, ΗΧ, δ.

Ὡς γαμβαίον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, ἐ τὰς τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας. διὸ τῆς μήνης ἀπέλαβες, βραβεῖα μακάριε, παρ' αὐτοῦ τῷ κραταιῷ, σὲ Χριστῷ ἐνίσχυσαντι. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς ἐ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελέσαντας, τῶν ἀεισέβαστον μνήμων σε.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς παμμακαρίστε, τὰ γεώδη ἅπαντα ἐ ἐπίκηρα, ἐ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρείδες ἐ αὖλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω ἀοίδιμε, θείῳ πνεύματι, ὁδηγούμενος. Πάτερ μοναζόντων, ὁδηγὸς καλῶς ἐ τύπος, γέγονας πίστει περιδέξιος.

Ἄνθος χαρίτων τὸ Πνεύματος, ταῖς ἐν θείοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον Γωαμήκιε, φωτὶ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὁδοὺς κακώσεων, ἐ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, ἐ ῥύσμασι, μοσμάτων παντοίων ἐ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελέσαντας, τῶν παμοίδιμον μνήμων σε.

Ἐτε

Ἕτερα ἀ. τῶν Ἁγίων, ἦχος, β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλουσε.

Κλῆσιν, τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι, μάκαρ ἐπεσφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας. πολεμίων γὰρ σύστημα, καὶ στῖφος Τυραννῶν, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου κατεπολέμησας. ὅθεν, νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραύγαζες δόξα, τῷ ἀμάχῳ κράτει σου Φιλανθρωπε.

Μῦρα, εὐωδέστατα ἡμῖν, τὸ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις, σήμερον Νίκανδρε, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, καὶ ἀπελαυόεις σοφὲ, ἀνδίαν τῶν θλίψεων, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ πλουσίας χάριτας, πληροῖς τὸν σύλλογον, πάντων, τῶν Χριστῷ ἐκβοώντων· σὺ εἶ τὸ ἀκεώτον μῦρον, τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔχων, παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, ὅσιε Νίκανδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἀνευφημούντων σου, τὰ κατορθώματα, ὅπως, τῶν ἀφράστων ἐκείνων, θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης, κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα, ἦχος, β'.

Ἀνδρειοφρόνως τελέσας, τὸ ἀσκητικὸν στάδιον, τὸν δίαυλον τῶν ἀρετῶν, διῆλθες προθύμως, τοὺς τῶν παθῶν θῆράς τε νεκρώσας, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώβητον διέσωσας. Πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος, τὰ πόῤῥω ὡς ἐνεστῶτα προεῖδες, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Γωαννίκιε, καὶ τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παρίστασαι, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλουσε νεκρόν.

Ἄλλην, κραταιὰν καταφυγὴν, ἰκαὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτήμεθα, εἰ μὴ σὲ Πάναγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολλύμεθα· δεῖξον, εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα. οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς θνήσκεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς τῆς Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἱλέων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν ἀ. ἀ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, ἀ. β'.

Μῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τρωθεὶς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἀνῆλθες Γωαννίκιε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἰατρεύειν τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνούντων σου πόθῳ, τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν. θτ. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόῤῥωθεν προέφησε, Ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένησε, ὦ σεμνὴ Πάναγνε. σὺ γὰρ ἄφθης μόνη, τῆς αἰῶνος παναμώμητος. διόσου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμψεως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρίναι Κόσμον ἅπαντο.

Σταυροθτ. Ὁμοίον.

Κρίσιν Γεραὴλ κριταὶ, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πιλάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ οἱ παράνομοι. καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε. ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε πολυέλεε.

Ἀπολυτικίον, ἦχος, πλ.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη ἄλλο. οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω. Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοῦ

Τῷ Προδρόμῳ τὸν μιμητὴν αἰνέσω.

Γωσὴφ, Ὠδὴ. α. Ἦχος, δ.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Φεύγω φύγγα τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Ὅσιε, τὰς πίστει τὴν μνήμην σου, παρηυρεῖλοντας, φωταγώγησον, τὸ σκότος ἁμαρτίας, πρεσβείαις σου λύσεως σαι, Γωαφμίκιε.

Ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, ἀεπιστρόφως διώδευσας, πρὸς Πόλιν ἐράσμιον Γωαφμίκιε. τὸ γὰρ Ἅγιον, ὠδήγησέ σε Πνεῦμα, ἐπαπαυσάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Ὑψώσαν ταπείνωσιν, Γωαφμίκιε ἔβλυσας. διὸ σε δεόμεθα, οἰκτίρμον Ὅσιε, τὴν ταπείνωσιν, ἡμῶν καὶ τὰς ὀδυνάς, πάσας ἐπίσκεψαι, τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἱεσύτην αἰσθήσεις, ἐξ ἐφαμίλλου βεβαίωσις, ὑπάρχεις Παράμωμε. ὁ θεὸς σε δέομαι, συμπαθεῖταί μοι, τὸν μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ, αἰσθόρθωσον Δέσποινα, ὅπως δοξάζωσε.

Εἱπερ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ. ζ. Τοὺς τρεῖς παῖδας.

Χορὸς Γαραὴλ.

Ἑβδόμῃ ἑβδόμῃ σεπτῷ ἑορτῷ, Γεραμαρτύρων ἱερᾷ μνήμῃ σήμερον, ἱεραῖς μέλῳδίαις, μετὰ τῆς Χριστοῦ ἱερωτάτης Ἐκκλησίας, ἱεροπρεπῶς ἐκτελέσας, ἄσμασι κατατέρπεται, τὰς γεραίρουσα.

Ἑβδόμῃ κελεύσμασι λάμπρυνε, τῆς ἱερωσύνης πιστῶς Γεραρχα Νίκανδρε, τιμιώτερον τοῦτο, ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἐμπεργάσω, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁδὸν μαρτυρίου πέλεχητε, τέρψιν ἀληθῆ ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι, ἐπλήτησατε χάρμ, θαυμασίων ξ δωρεῶν ἐπαρωίωμ, Μάρτυρες συμφώνως βοῶντες· ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἀπερίληπτος κόλποις τῷ Πατρὸς, κόλποις τῆς Μητρὸς σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται, μὴ γεύμενον ταύτην, ἀλλὰ θῆ Παρθένου ὑπὲρ μὲν διαφυλάξας, ᾧ μεγαλοφώνως βοῶμεν· ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ. γ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Φεύγων τὰ μέσα τὰ μιάσματα ἤλαυνε, ἐμφρόνως τὸν σὸν αἰσθόμενον, Σταυρὸν Γωαφμίκιε, ξ ἐν ἀβάτοις ὄρεσι, ὡς Ἠλιὰ ὁ μέγιστος, ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Ὁδοῦσοι τὴν λίαν ποθουμένην, Πατέρων ὑπέδειξε δυὰς, ὧν εὔρες χθόνιος πλείοσιν, ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι, προφητικῷ χαρίσματι, λελαμπρυσμένος μακαρίε.

Δυσμέμοις πάθεσι ποικίλοις, ἐν πίστει προσρέχομεν τῇ σῇ, οἰκέτῃ Γωαφμίκιε, ἁγίαις μεσιτείαις σου, πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Φαίσιν ἐλέησον Παρθένε, τὰς αἰχμαλώτους Θρᾳκας σβέσον τῶν ἐμῶν, ἁμαρτημάτων Παρθένε, ξ ἐσβεσμένον ἀνάψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου χρυσοῦ λυχνία Παμάκαρε.

Ὠδὴ. δ. Κύριε, ὁ τὰ φρικτά.

Ὡς ἀληθῶς λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶσω τοὺς ἐν πλάνῃ, θαυματεργῶν ἐξώνησε, ὀλιγόμυθος πολυτελὲς, τῷ ἐκ Παρθένου Νίκανδρε ἐκλάμψαντι, τοὺς προσαγόμενος.

Ἥλιμα διφορώτατον, Τίτου φυτεία ἐγένου, τῇ τῆς Κρήτης φωστῆρος, βότρυας φέρων λογικοὺς, γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριον, Νίκανδρε μακάριε. Σὺν τῷ Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ, κιχρησμένος ἐν καρδίᾳ, τῷ τῆς Σταυρᾶ ἀράγῳ, κατεμώσατε σοφοὶ, ξ καρποφόρους Νίκανδρε ἐδείξατε. ὅθεν μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Ἥς ἐδὲ ἐράσμιος, τὸν ὑπὲρ μᾶς λοχείαν, διερμηνεύει Κόρη. Νῦν γὰρ τὴν πρώτην ἐν γαστρὶ, λόγον ἀγνὴ σωτῆρα λαβὲς τὸν τὰ πάντα, λόγῳ συσήσαμενον.

Ὁ Εἱρμὸς.

„ Ὅτι σὺ εἶ ἔτεκες, ἡ τῷ ἐθνῶν Ἐκκλησία, ξ ἡ πόλις ἐν τέκνοις, ἐθεμέλιωσε σωμα-

,, σωταγωγή. τῷ θαυμαστῷ Θεῷ βοήσω-
μεν Ἅγιος ὁ Κύριε.

Κάθισμα, ἦχος, πλ. Τ. Τῶ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος ἐκκαθαρθείς, τοῖς θείοις προστάγμασιν ὡς ἀληθῶς, τὸ φῶς εἰσδεξάμενος, ὦ ἀοίκησε διέλαμψας, καὶ νεκρωθεὶς τῷ σώματι, τῷ πράγματι ἔζησας, τὸν ἐχθρὸν τὰς παγίδας, πατήσας μακάριε. ὅθεν καὶ ἡμῖν ἀῶμα, ἀσωμάτων Ἀγγέλων, συμέτοχος γέγονας, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, μακάριε Γεωργίκιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ἕτερον, ἦχος, γ'. Τῶ ὡραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα, προθύμως ἔλιπες, καὶ τῷ Δεσπότῃ σου κατηκολούθησας, ἔρωτι θείῳ τῶν ψυχῶν, πόθεν Γεωργίκιε. ὅθεν καὶ τῶν κάμπων, τῆς παθῶν ἀρατέβεσας, δρόσῳ τῇ τοῦ Πνεύματος, τὸν Ἀγίων παρόλβιε. δὸς σῶν ταῖς Ἀγγέλοις χορεύειν, μνῶν τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα, τῆς Ἁγίων. Ὅμοιον.

Ἡνίκης ἐπώνυμος, Μάρτυς γενόμενος, ἀνδρῶν ἐνίκησας, ἄθεον ἔσβασμα, καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν, Νικάνδρε ἔκαυσας, ἔχων σωαλλάρτασι, τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἔνδοξον, πᾶσαν τε ὑπέυγκας, σὺν αὐτῷ μακαρ βάσαρον. καὶ μνῶν τὰς ἀθανάτους κληρώδε λήξεις, πρεσβεύοντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ μνῶν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πᾶσαι ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ παλαιᾷ, διῆλθε πονηρά, καὶ μνῶν προσήγγικα, τῇ τῆς ἕβδομης καιρῷ, καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθρούς μου, μὴ διασπαράξωσι, τὸν ψυχόν μου Θεοτόκε, ἐκ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσι. ἀλλ' οἰκτειρον τὸν δάκρυσον Κύριε, καὶ ῥῦσαί με τῆς τῶν κατακρίσεως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπομένιστον, Οἰκτίρμον θαύματον, διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας. ὃν ἡ τεκοῦσα Χριστέ, ὁρῶσα ἐπιγνώσκετο. σπλάγχνα, κοπτομένη γόῳ, μητρικῶς ἐπωδύρετο, ὡς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλαγχνα ἐλέησε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν Κόσμον, ὁ ἄνωθεν τῶν τε ἁμαρτίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῶ ἀφεικρίας.

Ὄρη ὑψηλότατα κατέλαβον, κορυφὰς δαιμόνων ὑψέμενος, ἐν ταπεινώσει, ἐταπείνωσας σοφέ, ἐκ κατ' αὐτῶν κράζας, κλέος Μονάζων ἐδραίωμα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον τὸν τοῦ Χριστοῦ, φόβου ὁπλισάμενος δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, καταβάλλεις μοναχῶς, ἐν αἰθητῶς μακάριε, νίκαις ἱεραῖς κλείζομενος.

Ὅλος θείῳ Πνεύματι πυρακτωθείς, Πάτερ παγετὸν ἐκαρτέρησας, ἔτεσι πλείοσις, ταῖς ἐρήμοις προχωρῶν, καὶ ἐκλιπὼν τὸν Κύριον, χαρτίσε θεία σωθαλπόμενα.

Ὑπὸ ψυχικῶν ἡμᾶς ἀθυμιῶν, Πάτερ δουλεύμενος ἐπίσκεψαι, προσκαλούμενος, μνῶν ἐπίσκεψαι ταῖς σαῖς, πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεσιν, ὅπως ἀσεβῶς σε γεραίρωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ ἁλαστήρων παρεμβολῇ, πίπτω ἱκετεύω ἐν δεσμοῖς, ἀλλαγμαῖν, ἥλεώμοι τὸν Κριτὴν, τὸν σὸν Τόκον ἀπέργασαι, ὅπως καταλύσεως δοξάζωσε.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἁρμαῶφθητε τῷ Λόγῳ, μοναῖς τὸ τὸν φέροντες. ὅθεν προσδεχθέντες, ἵν' ποτε ἀπλωῶσε συρόμενοι, ἐκ ἔχερμήσαθε τὸν τὸν, ἐκ ἠτιμάθητε, πρὸς ἀράμον, μύσαν σαφῶς ἐπαγόμενοι.

Ψαῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες, ἐν δεσμὰ περικείμενοι, τῇ δεσμῶν τῆς πλάνης, πόλιν ἐν λαὸν διεσώσατε, ἐν τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης σωεδήσατε, τὸ δεδεμένος, σαρκὶ δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Τῶν Ἀγγέλος τὴν Διακονίαν, κεκλεισμένοι ἐδοξάζομ, ἀραμῶ ἀρτῳ, οἱ παμάκλειδες ἐκτρεφόμενοι. ὅθεν σαρκὸς ἀλγηδόνας ἐκ ἐφρύττεσθαι, διωκτώτερα, τῷ ἀκισμῶν χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ θρόνου ἐπήρμενη, φοβερῶς ὁ καθήμενος, μητρικῆς ἀγκάλαις, βρέφος χρηματίσας καθέζεται, τῶν συμπαθῶς

σαν εἰκόνα ἀνορθούμενος, καὶ τὴν θέωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ χαριζόμενος.

Ὠδὴ, ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐβάδισας Ὅσιε, στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν, θείαις ἀναβάσεσι καρδίας, καὶ θεωρίαις ἐμπλατυνόμενος, καὶ θέσει θεούμενος σαφῶς, πόλιν τὴν οὐράνιον, νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος.

Τὸ ὅμμα καθάραντι, τῆς διανοίας Ὅσιε, χάρις σοι ἐδόθη προφητείας, ὡς ἐνεστῶτα λέγειν τὰ μέλλοντα, βλέπειν τε τὰ πόρρω ὡς ἐγγὺς, ὦ Ἰωαννίκιε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ὀδύνης με λύτρωσαι, ἁμαρτιῶν καὶ θλίψεων, παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πόνον, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν βράβευσον, τὸν ἀγαθοδότην καὶ Θεὸν, ἔχων ὑπακούοντα, τῶν σεπτῶν σου δεήσεων. Θν.

Νοός μου θεράπευσον, τὰς ἐκτροπὰς Παράμωμε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, τῆς ῥᾳθυμίας σκότος ἀπέλασον, ὅπως ἐν αἰνέσεισε ὑμνῶ, τὴν ἀειμακάριστον, Θεοτόκε παρύμνητε.

Ἄλλος. Τὸν φωτισμὸν τοῦ Κύριε.

Εἰς φωτισμὸν τῆς πίστεως, ὡδήγησας λαοὺς, λιπόντας σκότος εἰδωλομανίας, τέκνα δὲ φωτὸς γεγενημένους, μεσιτείᾳ σου Νίκανδρε.

Φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος, αὐγάζοντες αὐγαῖς, βασάνων σκότος διῆλθον ἀβλαβῶς, λύοντες ἀχλὺν τῆς ἀθείας, οἱ φωστῆρες οἱ ἔνδοξοι.

Παύλου μαμάτων ἔμπλεως, ὁ Τῖτος γεγονὼς, σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμὸν, ῥεῖθρα θολερὰ τῆς ἀθείας, κατακλύζοντα Νίκανδρε. Θεοτοκίον.

Ἐν τὸν ἀμνὸν καὶ Κύριον, κυήσασα σαρκὶ, Παρθενέ μόνη, ἀμόλυντε σεμνὴ, θεία κιβωτὲ, σεπτὴ λυχνία, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον.

Ὠδὴ, ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαράνας πάθη τοῦ σώματος, ὡς δένδρον καθωράθης ὑψίκομον, καρποὺς τὰ θαύματα, καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα, ἱερώτατος φέρων Ἰωαννίκιε.

Ἐάσατό σε ὁ Κύριος, ὁράσει Εὐσταθίου τοῦ Μάρτυρος, ἰὸν ὀλέθριον, καππιόντα παρόλβιε, διὰ χειρὸς ἀδίκου καὶ κινδυνεύοντα.

Μυρίοις πόνοις ὡμίλησας, τὸ σῶμα ἀσθενῶς διακείμενος, Ἰωαννίκιε. ὅθεν ἐν πίστει κραυγάζωσοι, τὰς ἀλγηδόνας παῦσον τῶν νοσημάτων μου. Θν.

Ἡ μόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν κινδυνεύουσι, καὶ χεῖρα ὄρεξον, καὶ πρὸς λιμένας ἐμβίβασον, τῆς σωτηρίας Κόρη Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἠλούμενοι, ταῖς περόναις τὸ σῶμα οἱ Μάρτυρες, παθημάτων, μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος ἐδείκνυντο, τοῦ προσηλωθέντος, ἐν Σταυρῷ καὶ φθορᾶς Κόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διήλθετε Μάρτυρες, κυβερνήσει, τοῦ Ἁγίου πανεύφημοι Πνεύματος, καὶ πρὸς θεῖον ὅρμον, κατηντήσατε δόξης πληρούμενοι.

Ἐνίκησας, φερωνύμως ἀνδρῶν πᾶσαν ἔνστασιν, μιαιφόνων, Ἱεράρχα ἀσεδίμε Νίκανδρε, καὶ στεφανοῦς δόξης, ἐκομίσω Θεῷ παρισταμένος. Θεοτοκίον.

Ἐφάνισας, τῆς Προμήτορος Κόρη τὸ ὄνειδος, εὐλογίαις, τὸν ἡμᾶς στεφανοῦντα κυήσασα, καὶ τὴν λύπην ταύτης, εἰς χαρὰν ἀγαθὴ μετενήνοχας.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν
„τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν
„τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι,
„Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντακ. ἠχ. πλ. Τοῦ ὑπερμάχῳ.

Ἀστὴρ ἐφάνης παμφαὴς ἐπὶ γῆς λάμπων, καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ παθῶν περιαυγάζων. ἰατρὸς δὲ ἀρωγότατος τῶν νοσούντων. ἀλλ' ὡς χάριν εἰληφὼς τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς αἰτοῦσι σε παράσχου πᾶσαν ἴασιν. ἵνα κράζωμεν· χαίροις Πάτερ Ἰωαννίκιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἔστραψεν ἐν τῷ Κόσμῳ, ὁ θεόληπτος βίος, τῶν σῶν κατορθωμάτων παμμάκαρ, καὶ ἀπήλασε πᾶσαν ἀχλὺν,

ψυχικῶν παθημάτων, καὶ φῶς ἄϋλον, καταύγασε τοῖς πίστεσι, ὁ τόθε ἐκβοῶ-
οι τοῦτο.

Χαίροις τερπνὸν Μοναζόντων κλέος.
Χαίροις φωστὴρ διαυγὲς τῷ Κόσμῳ.
Χαίροις τῆς μοναζόντων ταχεῖα παράκλη-
σις.
Χαίροις ἀρωγὲ πόντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.
Χαίροις, ὅτι τὴν ἐπίγειον ἀπέβαλε γρα-
ταν.
Χαίροις, ὅτι τὰ ὁραῖα αὐτὴν λάξω τοῖς
φθαρτοῖς.
Χαίροις τῆς θείων ὄντως ἀφετῆς ὁ ταμίας.
Χαίροις τῆς ἀπορρήτων ἀνταυγὸς θαυ-
μασίων.
Χαίροις παθῶν παντοίων καθαίρεσις.
Χαίροις ἡμῶν προστάτης θερμότατος.
Χαίροις πασῶν ἐτοιμότατος ῥύσις.
Χαίροις παντὸς καταφύγιον Κόσμου.
Χαίροις Πάτερ Γωαμμίκιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Δ'. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Γωαμμικίου τοῦ Μεγάλου τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

ἦ. Τὸν Γωαμμίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει,
Αὐτῷ λόγῳ γὰρ τῷ Θεοῦ πίστις λόγος.
Σῶμά σοι σὺν γε τεττάρτῃ Γωαμμίκιε χεύ-
σαν.

Οὗτος ὁ μακάριος γεννᾶται τῷ εἰκοστῷ τεταρτῷ ἔτει τῆς τοῦ Κοπρωνύμου Λέοντος Τυραννίδος, χώρας μὲν φύς τῆς Βιθυνῶν, Πατρὸς δὲ Μυσικίου, καὶ Μητρὸς Ἀμασιανῆς. Οὗτος εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακὼς, τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, καὶ Βαλγάρων ἐκστρατεύσας πρὸς τῷ Βασιλεῖ, ὑπὲ μεγάλων ἀριστείων θήσας, καὶ πολλὰς τῆς Βαλγάρων κατακόψας, καὶ τὰς ὁμοφύλους περισώσας ἐπ' ὄψεσι τοῦ Βασιλέως, καὶ ἀποκαμένες τῶν μεγίστων παρὰ τοῦ Βασιλέως τιμῶν τε καὶ δόξαν, καταλαμβάνει τὸ ὄρος. Ἐνταῦθα φωνῆς αὐτόκωφος γεγονὼς, τὰ τῆς ὀρέων ὑψηλότερα φθάνει. Ἐν οἷς δύο περιτυχὼν Μοναχοῖς, οὐχ ὑφέθη παρὰ τίνος πώποτε, σίτιά τε περιβλημένος, καὶ βοτάναις ἀγρίαις προσομιλῶν, περὶ παντὸν ὧν εἶχε κατὰ σκοπὸν ἦκεν, καὶ περιβόλαιον ἐξ αὐτῆς ἔλαβεν ἀγκὼς χάριν. Ἐκεῖθέν τε ἀπολυθεὶς, τὸ τῆς Τριχαλίκος ὄρος καταλαμβάνει. Εἶτα τὸν τῆς Λύγαρων Μορίου. Εἶτα τῆς Κηρδυρίας τὰ ὄρη. Καὶ μαθὼν τριακοντα ψαλμὸς, ἔψαλε μετὰ τίνος Τροπαρίῳ ὅτω σωτεθεμένῳ. Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεὸς, καταφυγή μου ὁ Χριστὸς, σκεπασμὸς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Οὗτος ὁ Μακάριος, πολλὰς τύπες διαμεψάμενος, καὶ μεγίστα ἐργασάμενος θαύματα, καὶ περὶ τῆς μελλόντων προεπὼν, καὶ πρὸς τὸν Ἀντιδίου Μορίου ἐλθὼν, καὶ πλήρης ἡμερῶν γεγονὼς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἐτῶν ὑπάρχων ὀγδοηκοντα πρὸς τοῖς τεσσαρσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἁγίων Γερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

ἦ. Χριστὸν ποθήσαντες ζῶντα Μάρτυρας δύο,
Καὶ ζῶντας ὀφθαλτουσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι πολλοὺς τῶν εἰδώλων ἀποστρώφους, καὶ τῷ Χριστῷ προσαγομένους, τῆς πόλεως Κιμινὶ Λιβανίου διεβλήθησαν. Οἱ δὲ τοῖς ἀμπλιτηρίοις αὐτῶν προσθέσας ἵππους, τὰς ἁλώσεων ἐτιμώρει. Ἐλκυσθέντες δὲ οἱ Ἅγιοι ἐπὶ πολὺ, αἱ σάρκες αὐτῶν κατεκόπησαν, ὡς πᾶσαν τὴν γῆν φοινιχθῆναι τῷ τούτων αἵματι. Εἶτα πάλιν ἐκέλευσεν αἰρομένους ἀποθίεσθαι, καὶ εἰς καμίνον πυρὸς ἀπορριφῆναι. Καὶ θείᾳ ῥοπῇ ἀβλαβεῖς διαμείναντες, ἐκέλευσεν ὁ μάταιος τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῷ σπλάγχνων ἥλως ἐμπαγῆναι, καὶ ἔτι πνέοντας ἐν τύμβῳ ἀσφαλισθῆναι. Καὶ ὅτω κατακλεισθέντες, τῇ σκληρᾷ καὶ αὐστηρῷ βίᾳ, τῷ Θεῷ παρέδωκαν τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πορφυρίου.

ἦ. Ὁ Πορφύριος ἀγώλιος ἦν ὕψος.

Λαμ-

Λαμπρᾷ στολισθεὶς πορφύρᾳ ἐξ αἱμάτων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Αὐρηλιανοῦ, ἐκ τῆς Ἐφεσίων Πόλεως ὁρμώμενος, ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, μίμοις ἐξασκηθείς, ὃς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τῷ Κόμητι Ἀλεξάνδρῳ παρασὰς ἔχαιρε. Τὰ δὲ Χριστιανῶν δέποτε ὑποκριθείς, ὑφ' ἑτέρου μιμοῦμαι τὸν Ἐπίσκοπον, μᾶλλον δὲ ψάλλομαι, βαπτίζεται, καταπαιζόμενον δηθεν καὶ χλευαζόμενον τὰ ἡμέτερα. Οὗ γενομένου, ἐξολισθὼν λάκκῳ ὑποδύς, αὐτὸς μὲν τέλειον Χριστόμιμον ὑπεδέξατο. Ἄγγελοι δὲ ὤφθησαν προηγούμενοι αὐτῷ λαμπάδας κατέχοντες. Οἱ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς προσχεθέντα τοῦτον ἐδίδαξαν, ἐν τῷ μετώπῳ καὶ στόματι τὸν σταυρὸν διαγράφειν. Ὅθεν ἐκ πολλοῦ προσῆλθον τῷ τοῦ Χριστοῦ Πίστει, οἱ ἐκ διαφθορᾶς ἐβαπτίσθησαν, ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ προσῆλθον. Εἶτα τοῦ Κόμητος τὸν Ἅγιον προσκαλεσαμένου, φαντασίαν ἔλεγεν εἶναι τὰ εἰς αὐτὸν γεγονότα, ἑκτήνους γενέσεως ἐκ ἀληθείας. Διερχομένων οὖν πρὸς ἀλλήλους, ἔδοξε παραστῆσαι τοῖς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων, ἐ αὐτὸς τοιοῦτόν τι τερατεύσασθαι. Τῶν δὲ προσαγαγόντων παῖδα, ἐφ' ᾧ θαυμάσαι τοῦτον ἐ πάλιν ζωῶσαι, ἐ διὰ μὲν τοὺς ἐπαοιδοὺς θαυματοποιήσων, ἐγεῖραι δὲ μὴ δυνηθέντων, ὁ Ἅγιος διὰ προσευχῆς αὐτὸν ἀνεζωώσε, ἐ μόνῃ προσάξει τὰ τῶν εἰδώλων ξόανα εἰς γῆν καταπέμψαν. Ὅθεν παρὰ τοῦ Κόμητος, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Δίκησις εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου, περὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐ εἰς τὴν ἅλωσιν ταύτης, ἐ περὶ τῆς ἐκφάσεως Ἀβιμελέχ.

Ἱερεμίας ὅτος ὁ μέγας Προφήτης ἐξ Ἀναθὼθ τυγχάνων τῆς κώμης, περὶ Ἱερουσαλὴμ ἐ Βαβυλῶνος πολλὰ προηγόρευσεν, ὡσαύτως ἐ περὶ τῆς Θείας Σαρκώσεως, ἀφ' οὗ ἐ τὸ κράτειν τῆς προφητείας ἐμφαίνεται. Τοῦτον ποτε Παχὼν, ὁ υἱὸς Ἐμὴρ ὁ τῶν οἴκων Κυρίου ἡγούμενος τύψας σφοδρῶς, εἰς τὸν καταράκτην ἐνέβαλεν, ὡς τῆς Ἱερουσαλὴμ περθήσεται τῇ ἁλώσει. Ὡς δὲ τοῦτον ἡ Θεία δίκη ἐν τῷ καταρράκτῃ οὐκ εἴασαν, αὐτὸς τῷ Παχὼν ἀπεφθέγξατο, τὸ ὁμοιάσαι τῆς γῆς ταύτης μετοικήσαι διαγωγάς, ἐ ἐμ παύτῳ ἐλέγξεσε ἡ ἀποφάσεσις. διότι ἐπικρατὴς ὁ τὸ ἔργον Κυρίου ἀμελῶν. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλέως Γωσσεὶμ, ἐθρύλει τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἱερεμίας. οἱ δὲ ψάλλοντες τοῦτον ἐβουλεύσαντο τὰς Ἱερὰς ἐπαθεῖν. ὁ δὲ Τῶν Σαββαῖ Χαραχθεὶς, τῷ Ἱερεμίᾳ συνῶν, τὸν φόρον διεκώλυε. Τότε Κύριος πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἔφη· Ποίησον σεαυτῷ δεσμὸς, ἤτοι κλοιὸς ξυλίνους περὶ τὸν τράχηλόν σου, ἐ ἀποστείλασε πρὸς τὸν Βασιλέα Μωάβ, ἐ Ἰδουμαίας Ἀμμὼν, ἐ Τύρε, ἐ Σιδῶνος. Ἄτιμα καὶ ποιήσας ἐπέθηκε τῷ ἑαυτῷ τραχήλῳ. Ἀμασίας δὲ Ἀμαρίας ὁ υἱὸς Ἐζὼρ ὁ ψαλτοπροφήτης, ἐ περιελὼν τοὺς κλοιοὺς ἐξ αὐχένος Ἱερεμίου, ἐπ' ὀφθαλμῶν τῶν λαῶν συνέτριψε, λέγων· ὅτω πρόσεμε Κύριος· συντρίψω τὸν ζυγὸν Βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ αὐχένος πάντων ἐθνῶν. Τότε πρὸς τὸν ψαλτοπροφήτην φησὶν Ἱερεμίας· δόλιάσε τὰ χείλη, ὡς ἰὸν τῆς καρδίας ἐράγομένης, ταδε τῆς ἀληθείας διασαφήσης. κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, αὐτὶ τούτων σιδηροῦς ποιήσω, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, ἐ ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐθνῶν ἐπιθήσω. σὺ δὲ ταχὺν Ἀμαρίαν τὴν ψυχὴν ἀποῤῥήξεις. ἐ τὸ ἔργον τῷ λόγῳ ἐπηκολούθει· ἐν γὰρ ἑπτὰ μησὶν ἔτος τῆς τεθνεῶσιν ἀπαιρει.

Τῷ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει Σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα, Ἱερεμίας παρθωῦτος τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐν αἰχμῇ ἁλοῦσαν ἐστοτεῖται, ἐδὲ τῶν Χαλδαίων παύτην προσευχαμένων, ἀλλ' ἐκ οἶδ' ὅπως ἐξελθὼν ὁ Προφήτης, ἐ ἀπελθὼν πρὸς γῆν Βενιαμὶν, χάσας αὐτὸν κατεπαγώσης, κατασχεθεὶς ὑπὸ τῶν λαῶν ὡς προσφυγὰ, ἐ ἐ ψάλλειν ὧν, ὅμως τύπτεται, ἐ ἐν αἰχμῇ

πάλιν ἀποτίθεται. Καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐκεῖσε διατρίψας, ἀποστείλας Σεδεκίας κρυφίως, ἀνήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἱρκτῆς, καὶ φησίν· ὡς εὖ πεπονθὼς παρ' ἐμοῦ, τὸ μέλλον ἐπὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας εἰπέ. Καὶ ὁ Προφήτης· οὐκ ἐγὼ βασιλεῦ ὁ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ λαλοῦν ἐν ἐμοὶ, καὶ ἃ γέγραφα, γέγραφα. καὶ ἐπὶ τούτοις πάλιν ἡ φρουρὰ τοῦτον δέχεται. Οἱ δὲ διαβολεῖς κατ' αὐτοῦ πάλιν ὤχλουν, τῷ βασιλεῖ λέγοντες· ἵνα τί οὗτος καὶ ἐν τῇ εἱρκτῇ ὢν τῶν πολεμιστῶν τὰς καρδίας ἐκλύει, μὴ κηρύσσων εἰρήνην, ἀλλὰ μᾶλλον ταράσσων; κρεῖσσον ἵνα ἀναιρεθῆναι ὑπὲρ πολλῶν. Καὶ ὁ βασιλεὺς. ἰδοὺ ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν οὗτος. Τότε ἔρριψαν ἐν λάκκῳ Μελχίου τὸν Γερεμίαν ἐν τῷ βορβόρῳ τῶν τεθνεώτων. Τοῦτο γνοὺς Ἀβιμέλεχ, εἶπε τῷ βασιλεῖ· διὰ τί ἐπονηρεύσω κατὰ τοῦ ἀνδρὸς βασιλεῦ; Καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν· οὐχ ἑκὼν ἐποίησα, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸν λαόν. λάβε δὲ μετὰ σοῦ τριάκοντα ἄνδρας ἰσχυροὺς, καὶ ἀπελθὼν ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου. Καὶ σπουδῇ Ἀβιμέλεχ χρησάμενος, συνεργείᾳ Θεοῦ ἀσινῆ τὸν Προφήτην ἐκ τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. Πρὸς ὃν ὁ βασιλεὺς, ἐγγύτερον παραστήσας, ἔφη· μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ὅπερ ἐπιζητῶ. Καὶ ὁ Προφήτης· διὰ τί ἀπειθῇ τὴν ἀλήθειαν βασιλεῦ; ψεύδους ἐγὼ διαγγελεὺς οὐκ εἰμὶ, εἰ καὶ πολλάκις θανάτῳ κατακρινεῖς με. Τότε ὁ βασιλεὺς ὤμοσεν αὐτῷ λέγων· ζῇ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων μου, οὐκ ἀποκτενῶσε, εἴτι δ' ἂν εἴπῃς μοι, οὐδὲ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀνδρῶν ἔκδοτόν σε ποιήσω. Τότε Γερεμίας ἔφη τῷ βασιλεῖ. Ἐὰν τὴν βουλήν μου κρατήσῃς, καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, σωθήσεταί σου τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ Πόλις αὕτη οὐκ ἀπολεῖται. εἰ δὲ τούτοις προσεναντιούμενος τῆς, γνῶθι ὅτι τὰς χεῖρας αὐτῶν οὐκ ἐκφεύξῃ, ἀλλὰ καὶ ἡ Πόλις αὕτη πυρὸς γενήσεται παραναλῶμα. Λῆρον δὲ τὰ τοῦ Προφήτου Σεδεκίας ἡγούμενος ῥήματα, τῶν Βαβυλωνίων τὴν ἔφοδον οὐ διέφυγε. Περιστοιχησαμένων γὰρ ἐκείνων τὴν Πόλιν, καὶ ταύτης ἐπικαταχόντων τὰ σῖτα, οὐ τὸν τυχόντα λιμὸν τῇ Πόλει προσήγαγον. Σεδεκίας δὲ τὸν ἔνδον ὄλεθρον ὑφορώμενος, ἀποδιδράσκει νυκτὸς μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. ὃν καὶ συνελαβὸν διώξαντες οἱ Χαλδαῖοι. καὶ ἐπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τοὺς Υἱοὺς αὐτοῦ ἀποτέμνουσι μαχαίρᾳ, καὶ Σεδεκίου τὰς κόρας ἐξώρυξαν, καὶ δεδεμένον εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγον, καὶ ὡς παίγνιον τοῦτον ἐκεῖσε εἶχον, καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐτοῦ. Ὁ δέ γε Ναβουζαρδὰς τοῦ βασιλέως ὁ Ἀρχιμάγειρος, τὴν Γερουσαλὴμ εἰσελθὼν κατενέπρησε, καὶ τὸν οἶκον Κυρίου πάντα κονιορτὸν ἀπετέλεσε, κατὰ τὴν Γερεμίου φωνὴν, πᾶσαν δὲ τὴν ἀποσκευὴν εἰς Βαβυλῶνα κατήγαγε. Μετὰ δὲ χρόνους ἑβδομήκοντα, πάλιν ἀνῆκτο εἰς Γερουσαλὴμ αἰχμαλωσία, καθὼς καὶ πλατύτερον ὕστερον δηλωθήσεται. Πρὸ δὲ τῆς ἁλώσεως τὰ λαληθέντα ὑπὸ Κυρίου πρὸς Γερεμίαν, καὶ ὅπως γέγονεν ἡ ἅλωσις, ἔχει οὕτως.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐλάλησε Κύριος πρὸς Γερεμίαν λέγων· Γερεμία, ἀναστὰς ἔξελθε ἐκ τῆς Πόλεως ταύτης μετὰ Βαρὺχ, ἐπειδὴ ἀπολῶ αὐτὴν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. αἱ γὰρ προσευχαὶ ὑμῶν, ὡς στύλοι ἑδραῖοι εἰσὶν ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τῆς Πόλεως, καὶ ὡσεὶ τεῖχος ἀδαμάντινος περικυκλοῦσιν αὐτήν. Νῦν οὖν ἔξελθε ἐξ αὐτῆς πρὸ τοῦ τὴν δύναμιν τῶν Χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτήν. Καὶ ἐλάλησεν Γερεμίας λέγων· Παρακαλῶσε Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι τῷ δούλῳ σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· λάλει. Καὶ εἶπεν Γερεμίας· Κύριε παραδίδως τὴν Πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας Χαλδαίων, ἵνα καυχήσωνται οὕτως, ὅτι ἐνίσχυσαν κατ' αὐτῆς; Κύριέ μου εἰ θέλημα σὺν ἐστὶ, μᾶλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου ἀφανισθήτω, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· σὺ ἀναστὰς ἔξελθε. αὐτοὶ γὰρ οὐ καυχήσονται. εἰ μὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. ἄπελθε πρὸς

Βα-

Βαρὺχ, ἢ ἀνάγγειλον αὐτῷ, ἢ ὥραν ἕκτην τῆς νυκτὸς, δεῦτε ἐπὶ τὰ τείχη τῆς Πόλεως ἢ βλέπετε, ὅτι ἐὰν μὴ ἐγὼ ἀνοίξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐ δύνανται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἀπελθὼν Γερεμίας, ἀπήγγειλε τῷ Βαρύχ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν Ναὸν, διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἢ ἐπέθηκαν χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ἢ ἐθρήνουν ἐπὶ πολύ. Καὶ ἐλθόντες κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς Πόλεως, ἤκουσαν φωνὴν σαλπίγγων, ἢ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι ἐκ τῶν Οὐρανῶν κατέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, ἢ ἔστησαν ἐπὶ τὰ τείχη τῆς Πόλεως. Καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἔκλαυσαν, καὶ εἶπον· νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν ὁ Θεός. Καὶ παρεκάλεσαν τοὺς Ἀγγέλους, λέγοντες· παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μὴ ἀπολέσθαι τὴν Πόλιν, ἕως ἂν λαλήσωμεν τῷ Θεῷ. Τότε ἐλάλησεν Γερεμίας λέγων· Δέομαί σου Κύριε, κέλευσόν μοι λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπε Κύριος· λάλει. Καὶ εἶπεν Γερεμίας· Ἰδοὺ Κύριε ἐγνώκαμεν, ὅτι παραδίδως τὴν Πόλιν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἀπαίρει ὁ λαός σου εἰς Βαβυλῶνα, τί ποιήσωμεν τὰ ἁγιάσου σκεύη; Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· παράδως αὐτὰ τῇ γῇ, λέγων· ἄκουε ἡ γῆ τὴν φωνὴν τοῦ κτίσαντός σε ἐπάνω τῶν ὑδάτων, τοῦ σφραγίσαντός σε ἐν ἑπτὰ καιροῖς, ἢ μὴ ταῦτα λήψῃ τὴν ὡραιότητά σου, φύλαξον τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ Ἠγαπημένου. Καὶ ἐλάλησεν Γερεμίας λέγων· Παρακαλῶσε Κύριε, τί ποιήσω Ἀβιμέλεχ τῷ Αἰθίοπι; ὅτι πολλὰς ἀνεργεσίας ἐποίησε τῷ δούλῳ σου, ὅτι αὐτός με ἀνείλκυσεν ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ βορβόρου ἐν ἐνεβάλόν με, ἢ οὐ θέλω αὐτὸν ἵνα ἴδῃ τὸν ἀφανισμὸν τῆς Πόλεως ἢ ἀποπαγῇ, ὅτι μικρόψυχός ἐστι. ἢ εἶπε Κύριος πρὸς Γερεμίαν· ἀπόστειλον αὐτὸν πρὸς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Ἀγρίππα, ἢ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ ὄρους σκεπάσω αὐτὸν, ἕως οὗ μέλλει ἐπιστρέψαι ὁ λαὸς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. Σὺ δὲ ἄπελθε μετὰ τοῦ λαοῦ σου εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἢ μεῖνον σὺν αὐτοῖς, ἀναγγελιζόμενος ἕως οὗ ἐπιστρέψω αὐτούς. τὸν δὲ Βαρὺχ κατάλειψον ὧδε.

Τότε ἀπελθόντες εἰς τὸν Ναὸν, ἢ λαβόντες τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῇ, καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς Κύριος. Πρωΐας δὲ λέγει τῷ Ἀβιμέλεχ ὁ Γερεμίας, λαβὼν τὸν κόφινον τέκνον, ἄπελθε εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους, ἢ ἐμέγκε σύκα τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ σὲ ἡ ἀνφρασία τοῦ λαοῦ αὐτῶν, ἢ ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου ἡ δόξα αὐτῶν. Καὶ εὐθέως ἐπορεύθη. Τούτου δὲ ἐκεῖσε ἀπελθόντος, ἢ τοῦ Ἡλίου ἀποκαλύψαντος τὴν ἡμέραν, ἰδοὺ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἐλθοῦσα, ἐκύκλωσε τὴν Πόλιν Γερουσαλήμ. Ἐσάλπισε δὲ ὁ μέγας Ἄγγελος λέγων· εἴσελθε εἰς τὴν Πόλιν πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων. ἰδοὺ γὰρ ἠνεῴχθη ὑμῖν ἡ πύλη. Τότε Γερεμίας λαβὼν τὰς κλεῖδας τοῦ Ναοῦ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς Πόλεως. καὶ ῥίψας αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ Ἡλίου, εἶπε· Λάβε αὐτὰς, ἢ φύλαξον ἕως ἡμέρας, ἐν ᾗ ἐξετάσει σε Κύριος περὶ αὐτῶν, διότι ἡμεῖς οὐχ εὑρέθημεν ἄξιοι φυλάξαι αὐτάς. Καὶ ὁ μὲν Γερεμίας ἐπορεύετο μετὰ τοῦ λαοῦ εἰς αἰχμαλωσίαν ἐν Βαβυλῶνι. ὁ δὲ Βαρὺχ, ἐξελθὼν ἔξω τῆς Πόλεως, ἔμεινε καθεζόμενος ἐν μνημείῳ. Καὶ ὁ Ἀβιμέλεχ λαβὼν τὰ σύκα ἐν τῷ καύματι, καταλαβὼν δένδρον, ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαυθῆναι ὀλίγον. ἢ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν κόφινον, ὕπνωσεν ἐπὶ χρόνους ἑβδομήκοντα. Τοῦτο δὲ γέγονε κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ, διὰ τὸν λόγον ὃν εἶπε τῷ Γερεμίᾳ, ὅτι ἐγὼ σκεπάσω αὐτόν. Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι αὐτὸν, ἡδέως ὕπνωσα, εἴρηκεν, ὀλίγον δὲ, καὶ διὰ τοῦτο ἐστι βεβαρημένη ἡ κεφαλήμου, ὅτι οὐκ ἐκορέσθην ὕπνου. Ἀνακαλύψας δὲ τὰ σύκα εὗρε στάζοντα γάλα, ὡς πρὸ μικροῦ συλλέξας αὐτά. ἢ εἶπεν· Ἤθελον κοι-

μηθῆναι ἄλλο ὀλίγον. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐμ σοὶ δὴ πολλῇ με ἀπέφηλεν Ἱερεμίας, ἐαν τοῦτο ποιήσω, βραδῦναι ἔχω, ἕ αμαθήσεται. μὴ γὰρ οὐκ ἔστι κόπος ἕ καύσωμ καθ' ἡμέραμ; ἀπέλθω μᾶλλον σωτόμως, κἀκεῖ κοιμῶμαι. Καὶ λαβὼν τὰ σύκα, ἦλθεμ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἕ οὐκ ἐγίμωσκεμ ὅτε τὴν Πόλιν, ὅτε τῶν οἰκίαμ αὐτῆ, ὅτε τιμὰ ἦν συγγενῶμ ἢ φίλων αὐτῆ. ἕ εἶπεμ' Εὐλογητὸς Κύριος, ἐκαφάσισέ μοι ἐγαμέτο σήμερομ, οὐκ ἔστιμ ἡ Πόλις αὕτη, πεπλάμημαι μὴ κορεθεὶς ὕπνω. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω τῆς Πόλεως, καταμοήσας τὰ σημεῖα λέγει· Αὕτημ ὄξιμ ἡ Πόλις, πεπλάμημαι. Καὶ εἰσελθὼν πάλιμ καὶ ζητήσας, οὐδεμία εὗρε ἦν φίλων, ἢ συγγενῶμ. καὶ εἶπεμ· Εὐλογητὸς Κύριος, μεγάλημοι ἔκφασις γέγομε. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔμεμε λυπόμενος, μὴ εἰδὼς ὃ ποιήσει. Καὶ θεὶς τὸμ κόφινομ λέγει· ὧδε ἔχω καθῆσθαι ἕως οὗ ὁ Κύριος ἄρηι τὴν ἔκφασιμ ἀπ' ἐμοῦ.

Καθημένῳ δὲ αὐτῷ, ἰδοὺ γηραιὸς ἐρχόμενος ἐξ ἀγροῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· σοὶ λέγω πρεσβύτατε, ποία ὄξιμ ἡ Πόλις αὕτη; ὁ δὲ εἶπεμ· Ἱερουσαλὴμ τέκνομ. Καὶ λέγει Ἀβιμέλεχ· πεύξομαι Ἱερεμίας ὁ Ἱερεὺς τῷ Θεῷ, ἕ Βαρὺχ ὁ Ἀμαγμώσης, ἕ πᾶς ὁ λαὸς τῆς Πόλεως, ὅτι οὐχ εὕρομ αὐτές; Καὶ εἶπεμ ὁ πρεσβύτης· οὐκ εἶ σὺ ἐκ τῆς Πόλεως ταύτης; σήμερομ ἐμριθῆς τῷ Ἱερεμίᾳ, ἕ ἐρωτᾷς περὶ αὐτῶ μὴ τοσούτους χρόμους; Ἱερεμίας μὲ Βαβυλῶνι ὄξι μὴ τῶ λαῶ χρόμες ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ αἰχμάλωτος γεγόμασιμ ὑπὸ Ναβυχοδονόσορ τῦ βασιλέως, καὶ πῶς σὺ μέσος ὢν, ἕ μήπω τότε γεγεμημένος, ἐρωτᾷς ἃ οὐδέποτε ἑώρασας; Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀβιμέλεχ λέγει· εἰμὶ γὰρ γηραιὸς, ἕ ὅτι οὐκ ὄξιμ αὐθρώπῳ Θεῷ ὑβρίσαι τὸμ μαζομα αὐτοῦ, κατεγέλωμ ἄρα, ἕ ἔλεγομ ὅτι μαίνη, λέγων ὅτι ὁ λαὸς αἰχμάλωτος ἀπῆλθεμ εἰς Βαβυλῶνα. ἐ οἱ καπράκται τῦ ἁραρὼ ἰωεὼχ ὅησαμ, ἕ οἱ Ἄγγελοι τῷ Θεῷ ἦλθομ λαβεῖμ αὐτὸς μὲ δωάμεως καὶ ὄξ-

σίας, ἵνα ἔχομ ἀπελθεῖμ εἰς Βαβυλῶνα. ποσὴ γὰρ ὥραξιμ αὐτὸν ἐκ τῦ ἐκ πελύσεμ ὁ Πατήρ μου Ἱερεμίας εἰς τὸ χωρίομ τῦ Ἀναθὼθ ἀγρίππα δὶ ὀλίγα σύκα, ἵμα δῶμεμ τοῖς μοσθοῖς τῦ λαῦ; ἕ ἀπελθὼν εἰς δαμδρομ, ἀπὸ τῦ καύσωνος, μικρὸμ ἀφύπνωσα, ἕ ῥομίζωμ ὅτι ἐβράδωσα, ἀποκαλύψας τὰ σύκα, εὕρομ αὐτὰ ἀζόμτα γάλα καθὼς σωελέγησαν. ἕ σὺ λέγεις ὅτι ἠχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα; ἵνα δὲ γνῷς ἕ αὐτὸς μὴ διαψεύδομένους με, λάβε τὰ σύκα ἕ ἴδε. Καὶ ἰδὼν ὁ γηραιὸς εἶπεμ· ὦ τέκνομ, δικαίᾳ αἰθρώπε Τίὸς εἶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεμ ὁ Θεὸς δεῖξαί σοι τὴν ἐρήμωσιμ τῆς Πόλεως ταύτης, καὶ ὠέγκεμ ἐπὶ σε τὴν ἔκφασιμ ταύτην· ἰδὲ ἔτι ἑβδομήκοντα ἔχει ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα μὴ Ἱερεμίᾳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠχμαλωτίσθη. ἕ ἵνα μάθῃς Τίέμου ὅτι ἀληθεύσιμ ἄπερσα λέγω, αὐτάβλεψον εἰς τὸμ ἀγρὸμ ἕ ἴδε, ὅτι ὅπου ἐφαίνη αὔξησις τῦ γεμμήματος· ἴδε ἕ τὰ σύκα ὅτι καιρὸς αὐτῶν οὐκ ἔστι, ἕ γνωσθήσ αὐτὸς, ἐπεὶ ἐντίμοι ἀληθεύομτι. Τότε Ἀβιμέλεχ, ὡς περ ἐκ μέθης αμαμήψας, ἕ καταμαθὼν τὴν γῆν ἀκριβῶς, ἕ τὰ ὠ αὐτῆ δεμδρα, εἶπεμ· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῦ Οὐρανῦ ἕ τῆς γῆς, ἡ αμαπαυσις τῶν ψυχῶν τῶν δικαίων. Καὶ λέγει τῷ γηραιῷ· ποῦ μίω ἔστιν; ἕ εἶπεμ αὐτῷ· δωδέκατος. Καὶ δὸς τῷ γηραιῷ σύκα, αμέχωσεμ ὀλογήσας αὐτόμ.

Καὶ προσηύξατο Ἀβιμέλεχ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ, τί δεῖ ποιῆσαι αὐτόμ. Καὶ ἰδὼ Ἄγγελος Κυρίᾳ ἐλθὼμ, ἕ κρατήσας αὐτὸμ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, διέσωσεμ αὐτὸμ ὠ τῷ μνημείῳ, ὠ ᾧ ἦν ὁ Βαρὺχ καθήμενος, ἕ ἰδόμτες ἀλλήλις ἐκλαυσαμ σφόδρα. ἐθ' ὕτως προσηύξαντο πρὸς τὸμ Θεὸμ ἕ ἠγαλλιάσαντο, δοξάζομτες ἕ ὀλογοῦμτες αὐτόμ. Καὶ ἰδὼμ τὰ σύκα ὁ Βαρὺχ παρὰ καιρὸμ, πρὸ ἑβδομήκοντα ἐτῶν κοπεμτα, ἔτι γάλακτος ἀποζόμτα, μεγάλως ηὐχαρίστησε. ἕ ἐκπλαγεὶς, προσεξώμεθα εἶπεμ, ἵνα γνωρίσῃ ἡμῖμ Κύριος πῶς ἄρα δῶμεμ ἀδικημ τῷ Ἱερεμίᾳ

πεμ

περὶ τῆς γενομένης σοι σκέπης, ἢ τῆς νῦν παραδόξου ἐγρηγόρσεως. Ἣν ἢ ποιήσαντες, ἤκουσαν Ἀγγέλου ἀποσταλέντος αὐτοῖς· γράψατε τῷ Γερεμίᾳ ἐπιστολὴν, τί δεῖ αὐτὸν εἰς τὸν λαὸν ποιῆσαι, καθὼς λέγω ὑμῖν. Καὶ εἰπὼν αὐτοῖς πάντα ὡς ὤφειλον γράψαι, προσέθετο ἢ τοῦτο. Ἰδοὺ ὀλίγαι ἡμέραι, ἢ ὁ Θεὸς ἐξάγει ὑμᾶς ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Γερουσαλήμ· ἄνριον δὲ πρωῒ ἐρχομένου ἀετοῦ πρὸς ὑμᾶς, δήσατε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἢ ὀλίγα σύκα ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ, ἵνα πρὸς Γερεμίαν ἀποκομίσηται ταῦτα ἐν Βαβυλῶνι. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν. Εὐθέως οὖν λαβὼν χάρτην ὁ Βαροὺχ, ἔγραψεν ἃ ἤκουσε παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, καὶ ἐλθὼν πρωῒ ὁ ἀετὸς ἔκραξε, καὶ ἐλθὼν ὁ Βαροὺχ σὺν τῷ Ἀβιμέλεχ, ἐλόγησαν τὸν Θεὸν, ἢ προσευξάμενοι, ἔδησαν τὴν ἐπιστολὴν, καὶ δέκα σύκα ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ. Καὶ ἐλογήσαντες αὐτὸν, καὶ ἐπευξάμενοι ἀπέστειλαν, παραγγείλαντες πάλιν ὑποστρέψαι πρὸς αὐτούς. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἐν Βαβυλῶνι, ἐκαθέσθη ἔξω τῆς Πόλεως ἐν στύλῳ. Κατ' οἰκονομίαν δὲ Θεοῦ ἐξήρχετο τῆς Πόλεως Γερεμίας μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ νεκρὸν ἐκκομίζοντες, ἢ θρηνοῦντες. καὶ μέλλοντες θάψαι αὐτὸν, ἐν ᾧ τόπῳ ἔλαβεν Γερεμίας παρὰ τοῦ Ναβουχοδονόσορ ἐνδόσιμον θάπτειν τοὺς ἀποθνήσκοντας Ἰουδαίους. καὶ κράξας ὁ Ἀετὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, εἶπε. Σοὶ λέγω Γερεμία δέξαι τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἤνεγκά σοι ἀπὸ τοῦ Βαροὺχ, ἢ τοῦ Ἀβιμέλεχ, ἢ ἀκουσάτωσαν αὐτὴν πᾶς ὁ λαὸς Γερουσαλήμ. Ἀκούσας δὲ Γερεμίας ἐδόξασε τὸν Θεὸν, ἢ καθίσας ὁ Ἀετὸς αὐθὺς εἰς τὸν νεκρὸν, ἀνέστη. Τοῦτο πάντες θεασάμενοι, ἔγνωσαν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐστάλη ἡ ἐπιστολή. Δοξασάντων δὲ τὸν Θεὸν πάντων ἐπὶ τῷ γεγονότι, λύσας τὴν ἐπιστολὴν Γερεμίας, ἀνέγνω ἐνώπιον πάντων. ἢ ἀκούσαντες τὴν ταχεῖαν αὐτῶν ἐπανάκλησιν, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Γράψας δὲ ἢ ὁ Γερεμίας ἐπιστολὴν, πάσας τὰς θλίψεις καὶ συμφορὰς τὰς ἐπελθούσας αὐτοῖς διαλαμβάνουσαν, δήσας ἐν τῷ τραχήλῳ τοῦ Ἀετοῦ, ἢ ἐλογήσας, ἀπέστειλεν αὐτόν. Ὁ δὲ πάλιν ἀπεκόμισε τὴν ἐπιστολὴν τῷ Βαροὺχ ἢ τῷ Ἀβιμέλεχ· ἢ ἀναγνόντες ἔκλαυσαν, ἢ ἐνχαρίστως ἐδοξολόγουν τὸν Θεὸν, ὅτι οὐκ ἐπειράθησαν τῶν τοιούτων θλίψεων. Δοὺς δὲ τὰ σύκα τοῖς ἀσθενοῦσιν Γερεμίας, ἰάσατο ἅπαντας, ὅσοι μετέλαβον ἐξ αὐτῶν.

Καὶ καταλαβούσης τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας, εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Γερεμίᾳ· Λάβε τὸν λαὸν ἅπαντα νυκτὸς, ἢ ἔξελθε τῆς Βαβυλῶνος, ἢ δεῦτε ἐπὶ τὸν Γορδάνην, κἀκεῖ διαχωρίσεις τοὺς Ἄρχοντας τῶν Βαβυλωνίων τῶν λαβόντων γυναῖκας τοῦ σοῦ ἔθνους, ἢ γυναῖκας τῶν Βαβυλωνίων τὰς συμμιγείσας τῷ σῷ λαῷ, τοὺς δὲ μὴ ἀκούσοντάς σου χωρισθῆναι, τὸν Γορδάνην μετὰ σοῦ μὴ περάσῃς. Καὶ ἐποίησεν Γερεμίας καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός. Καὶ ἐν τῷ διαχωρίζειν αὐτοὺς ἐν τῷ Γορδάνῃ, οἱ πλείονες τῶν συμμιγέντων οὐκ ἠθέλησαν ἀκοῦσαι τοῦ Γερεμίου, ἀλλ' εἶπον· συμφέρει ἡμῖν εἰς Βαβυλῶνα ὑποστρέψαι, ἢ καταλεῖψαι τὰς γυναῖκας ἡμῶν. Καὶ ὑποστρέψαντες εἰς Βαβυλῶνα, οὐ προσεδέχθησαν παρὰ τῶν Βαβυλωνίων, λεγόντων· ἐπειδὴ ἐμισήσατε ἡμᾶς, ἢ κρυφίως ἐξήλθετε, ὅρκοις ἑαυτοὺς κατησφαλισάμεθα μὴ δέξασθαι ὑμᾶς, ἀλλ' οὐδὲ τὰ τέκνα ὑμῶν. Μὴ δεχθέντες δὲ οὗτοι οἱ σύμμικτοι, μήτε παρὰ τῶν Βαβυλωνίων, μήτε παρὰ τοῦ Γερεμίου, ἀπελθόντες εἰς ἔρημον τόπον τῆς Γερουσαλὴμ μήκοθεν, ᾠκοδόμησαν ἑαυτοῖς πόλιν, Σαμάρειαν ταύτην ἐπονομάσαντες. Γερεμίας δὲ μετὰ τοῦ λαοῦ εἰσελθὼν εἰς Γερουσαλὴμ, ἔχαιρον ἀναφέροντες τὰς θυσίας αὐτῶν ἡμέρας ἐννέα. Καὶ τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ ἀνηνέγκεν Γερεμίας τὴν θυσίαν πρὸς τὸν Θεὸν, ἢ κύξατο ἕως οὗ ἀνελήφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καταλιποῦσα τὸ σῶμα νεκρὸν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ. Τότε ὁ Βαροὺχ καὶ ὁ Ἀβιμέλεχ ἤρξαντο θρηνεῖν τὸν Γερεμίαν. Ἀκούσας δὲ πᾶς ὁ λαὸς,

ἔδραμε πρὸς αὐτούς. Ἐ ἰδόντες τὸν Ἱερεμίαν κείμενον χαμαὶ τεθνηκότα, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, Ἐ θρῆνος χεῖρ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ἔκλαιον ἅπαντες πικρῶς. Καὶ μὴ ταῦτα ἡτοίμασαν τὰ κηδεῦσαι αὐτὸν, Ἐ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, λέγουσα· Μὴ κηδεύσητε αὐτὸν ἔτι ζῶντα. Καὶ ἀκούσαντες τῆς φωνῆς, παρέμειναν αὐτῷ προσέχοντες ἐφ' ἡμέρας τρεῖς. Καὶ μὴ τρεῖς ἡμέρας, ἦλθεν ἡ ψυχὴ ἐις τὸ σῶμα αὐτοῦ, Ἐ ἐπῆρε τὸν φωνὴν αὐτοῦ μέσον πάντων λέγων. Μὴ φωνὴ δοξάσατε πάντες τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Τίὸν αὐτοῦ τὸν ξυπνίζοντα ἡμᾶς Γησὴν Χριστὸν, τὸ φῶς πάντων τοῦ αἰῶνος, τὸν ἄσβεστον λύχνον, τὸν ζωὸν τῆς φύσεως ἡμῶν. γίνεται γὰρ μὴ τῆς καιρὸς τέτος, ἀλλὰ ἔτη ἑξακόσια ἑβδομήκοντα ἑπτὰ. Καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίζεσθαι τὸν Χριστὸν αὐτοῖς αἰνίγματα πάντα, καθὼς εἶδε Ἐ ἤκουσεν, ἀφανισθείσης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, ἀνέκραξεν ὁ λαὸς ἅπας· ταῦτα ἀεὶ τὰ ῥήματα, ἃ πάλαι ὁ Ἡσαΐας διελέγετο πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι εἶδον τὸν Θεὸν, Ἐ τὸν Τίὸν αὐτοῦ, Ἐ ἀπέκτειναν αὐτὸν ξυλίνῳ πρίονι πρίσαντες. δεῦτε ἐν τῷ τὸν λιθάσωμεν.

Τότε ἀκούσαντες Βαρὺχ Ἐ Ἀβιμέλεχ, ἐλυπήθησαν σφόδρα διὰ τὸν θάνατον Ἱερεμίου, Ἐ πλέον, ὡς μὴ φθάσαντες ἀκοῦσαι τῆς μυρίσεως, ὧν εἶδε Ἐ ἤκουσεν ὁ Προφήτης ἀφανισθείς. Ὁ δὲ γραὺς τὸν διαλογισμὸν αὐτῶν, λέγει· Σιωπᾶτε, καὶ μὴ ἀποπέμψωμεν, ἕως ἂν πάντα ἃ εἶδον Ἐ ἤκουσα διηγήσωμαι ὑμῖν. Καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐμεγκατέμαι λίθον μέγαν. Ἐ ἐλιθοβόλησαν αὐτῷ. Καὶ λέγει ὁ Προφήτης· Κύριε, ποίησον τὸν λίθον τοῦτον κατὰ τὴν ἐμὴν ὁμοιότητα, ἵνα λιθάσωσιν αὐτὸν οἱ λαοὶ, ἕως ἂν ἀπαγγείλω τοῖς ἀδελφοῖς μὴ ἃ εἶδον Ἐ ἤκουσα. Τότε διὰ προστάγματος Θεοῦ ἀφελαβὼν ὁ λίθος τὴν ὁμοιότητα τοῦ Προφήτου, αὐτὸ αὐτὸν ἐλιθάζετο. Καὶ μὴ τὸ ἀπαγγεῖλαι αὐτοῖς πάντα ὅσα εἶδε καὶ ἤκουσεν, ἐκτελέσαι βουλόμενος τὰ εἰς αὐτὸν οἰκονομηθέντα, ἦλθε Ἐ σταὶ αὐτῷ Βαρὺχ μέσον τῶν λαῶν. Καὶ προσέταξε Θεὸς, ἀφελαβὼν ὁ λίθος φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἐβόησε λέγων· Ὦ μωρὲ Ἰσραὴλ, διὰ τί με λιθάζετε, νομίζοντες ὅτι ἐγώ εἰμι Ἱερεμίας, ἐκεῖνος μέσον ὑμῶν ἑστώς; Τότε ὡς ἐκ μέθης ἀφυπνίσαντες, τὸν Ἅγιον ἔδον. Ἐ ἄραντες λίθους, ἔδραμον πρὸς αὐτὸν, Ἐ παρὰ τοῦ σταυροῦ λώπων αὐτῶν ἐλιθάσθη, παρ' ὧν ἐβάλλοντο ἀνεργετηθῆναι. Καὶ ἐκ τότε περιῆλθε ὀργὴ, καὶ ἄστος ἐδέχετο τὰς καταθροὰς τῶν λίθων, ὡς δι' αὐτῶν εἰς Οὐρανὸν ἀνερχόμενος. Ἐλθόντες δὲ Βαρὺχ Ἐ Ἀβιμέλεχ ἔθαψαν αὐτὸν, Ἐ τὸν λίθον λαβόντες, ἔδησαν ἐν τῷ μύματι, γράψαντες ἐν αὐτῷ. Οὗτος ὁ λίθος ὁ βοηθὸς Ἱερεμίου. Τὰ δὲ ἱερὰ σκεύη ἐφυπέθετο κρύβδην τῷ Θεῷ πρόσταξιν ἐν πέτρᾳ Ἱερεμίας, ὁ φραγίσας τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ τὸ τοῦ Θεοῦ ὄνομα, Ἐ ὡς γλυφὴ σιδήρου ὁ τύπος ἐγένετο, μεφέλης σκιάζουσα τὴν πέτραν, διὰ τὸ δυσδιαγνώστον εἶναι. Ἔτι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου τὸ πρότερον ἡ Κιβωτὸς κατεσκάφη. Μετὰ τοῦ ἄλλων δὲ, Ἐ τοῦτο εἴρηκεν Ἱερεμίας· εἰς Οὐρανὸν ὁ Κύριος ἀπὸ Σιὼν ἀφελήλυθεν, ἀλλὰ πάλιν ἐλάσεται ταύτην ἐπισκεψόμενος. τῆς δὲ παρουσίας τοῦ Χριστοῦ ἔσται τὸ σημεῖον, ὅταν τὰ ἔθνη πάντα προσκυνήσωσι Ξύλον, δοξάζοντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὧ! πρέπει πᾶσα δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'.

Οὐκ ἐλατρεύσαμεν τῇ κτίσει.

Μιᾷ καρδίᾳ τῆς Τριάδος οἰκητήριον ἀπεργασάμενος, τρεῖς ἐδομήσω ναοὺς, ἐν οἷς θεία χάριτι, Γωφφίκιε, μύρα βλύζοις, εἰς φωτισμὸν Ἐ καθαρσιν, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Ἡ ψυχή σου φωτηγία θείᾳ Πνεύματος, ἐλλαμπομένη σοφὰ, ψυχῶν ἐώρα πίστιν, τῷ προσερχομένων σοι, Γωφφίκιε, τὰ βελτίστα, προφητικῶς προγνώσεσιν, ἱερῶς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόμενον με μακάρισε, ψυχῆς ἐ σώματος, ταῖς ἱκεσίαις σου, σωτόμως ἀπάλλαξον, ἐ μέλπειν ποίησον· ὑπερύμνητε, ὁ τῷ Πατέρῳ Κύριος, ἐ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Γραλλιόωτον τεκοῦσα μόνη Κύριον, Θεοχαρίτωτε, τῇ δεξιᾷ σου, Ἁγνὴ ἀλλοιῶσαί μου, τὸν μὲν ἱκετάδε, πρὸς τὸ κρεῖττον, δεόμως περιεσκεπόμεθον, ταῖς τῶ βίῳ ἀχολίαις.

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Φιλῶ ἱεραύσου φόλωι, προσεπιχώσασ μακαρ, βαθαῖς αἱμάτων ἀπετέλεσας, λαμπροτέραν Νικαίδρε· ὁ τῷ Πατέρῳ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ηρασομιλοῦντες πυρὶ, αἰμοβοιάφῳ πόθῳ, τῷ πρὸς τὸν Κτίσιν ἠκ ἐφλέχθητε, βοῶντες μακάριοι· ὁ τῷ Πατέρῳ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Φιλῶ τῆς καμίνου φλόγα, ὑμῖν ἑτοιμασθεῖσαν, εἰς τιμωρίαν μετετρέψατε, εἰς δρόσον Πνεύματι, τῷ παντουργῷ βοῶντες· Χριστὲ ἀλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα Λόγον, ἀφράστως τέκτες, Ἁγνὴ Παρθενίᾳ τὰς κραυγάζοντας, θαύματα λυτρούμενον· ὁ τῷ Πατέρῳ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας ἀναγῶν.

Ἐφάνησας ἄνω πρὸς τὸ ὕψος, ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος Ὅσιε, παῦσαν τὰ νοήματα, πίστει κατεφώτιζες, ὑποδεικνύων ἄνοιξα Γεωργίκιε, τὴν πρόοδον τῆς ζωῆς ἐ ἀφάτου, τὰς θείας λόγω, πρὸς ὕψος ἀπαθείας.

Νοὶ ἀπαθείᾳ καθαρθέντι, ὡμίλησας Κυρίῳ παντοκράτορι· ὀφθέντα τὰ ἀπόρρητα, Ὅσιε μυσταγωγὸς, προφητικῶς προεῖλεγες εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, ὡς μεγίστος παμμάκαρ Προφήτης. Θεῖσε σιμφώνως, πίστοι ἀφυφυμνήσωμεν.

Ἐπτάλυχνοι μ' ἔστησε βαρεῖαι, ἐ μόνοι ἀλλεπαλλήλως με χειμάζουσι, πατὴρ με ἀπάλλαξον, Πάτερ ἱκετεύσας, ὡς ἐκ Θεοῦ δεξάμενος Γεωργίκιε, τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη, ἐ τὰς ἀλγηδόνας, πρὸς ἐπικαθίζειν.

Τριαδικὸν.

Σὲ πάσαις ταῖς σαῖς Στρατηγίαις, Πατέρα Τίόν ἐ Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ἀμέριστον, ἄκτιστον Θεότητα, ὑμνολογοῦντες Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει, μία ἕξουσία, ἀρχὴ ἐ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Ψράθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, Θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα. Πᾶσιν ἂν ἱκετάδε, Δέσποινα Παναμώμε, τῷ σαρκικῶν αἰσθητῶν παθῶν γεμέσαι με, ῥοὰς ἐμ ὑψηλῆ παπαυσάσει, σὺμμολογοῦντα, τὸν σὸν μεγίστῳ χάρεμ.

Ἄλλος. Ἀνοίξατε τὰ πυλῶντος.

Ἔραρχης ἀεπτὸς ἐλήμπτισας, ἁβαμῶς ἀλλοιοῦμ ἐν αἵματι, τῷ δ' οἰκείῳ Νικάνδρε, εἰσελθὼν εἰς τὸν αἰῶνα Ναὸν καὶ μέλπων· ἀλογάτε ὑμνᾶτε τὸν Κύριον.

Ἐν καθέδρᾳ αἱμάσας τὸν Κύριον, Πρεσβυτέρων Ἑρμαῖος ὁ εὐδοξος, καλλωπισθεὶς ἐν αἵματι, μαρτυρίᾳ κραυγάζει· πάντα τὰ ἔργα, ἀλογάτε ὑμνᾶτε τὸν Κύριον.

Ἱερῶς προτελοῦντες τὰ ἅγια, ἱερέα σε πάντα ἀπεδείχθητε, ἐ εἰς ἀσιμὶν προσήχθητε, δωδίας Κυρίῳ αἰσθανόμενοι· ἀλογάτε ὑμνᾶτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥῶμ κακῶμου τὸ πέλαγος ἐῤῥάφημ, ἀσωλαγχνίας κυήσασα πέλαγος, τὸν λυτρωτὴν ἐ Κύριον, ὑμνοῦμεν Πανθεμένη· πάντα τὰ ἔργα, ἀλογάτε ὑμνᾶτε τὸν Κύριον.

Ἐξαποστειλάριον.

„ Ἐν τῷ πάντος Παντοδυνάμει,
„ πῶς ἐμμέσω φλογὸς ἀσινῶσαμ τὸν,
„ συγκατοικήσασα, ἐ εἰδαξας μελπειν πάντα τὰ ἔργα, ἀλογάτε ὑμνᾶτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενὴς.

Ἔχοντας Θεὸν, τὸν μέγιστον κρατιώσαντος καταξιωθῆσαι παθῶν. Ἀγγέλους ἐν σώματι, ὀρθεύθεν Πατὴρ σὺ ἐλήμπτισας, ἐ σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε τὰς ἁγίας κατοικᾶς, τῷ τῆς δόξης, θρόνῳ παρεισάγων.

ειγαμεμος, καὶ φωτὸς αἰεσπερε πλεκόμενος.

Ὡς ἀστερ Οὐρανὸν, τὰ ὄρη καὶ σπήλαια ὦκισας Οσιε. ὕδασι σοις ἐρημώσαντι, ἄλυσι θήρες καθυποτάξαντι, πάθη ψυχῆς δυσκαθέκτα Γωαμμίκιε, ἐ δικαίφ, ὧδε χρηματίσαντι. διὰ τοῦτο πιστοί σε γεραίρομεν.

Σὲ τὸ ἱερὸν, ἐ ἄγιον λείψανον σὺ τὰφῳ κάμενον, θάπτα τὰ μυσήματα, ἐ φλέγει σίφη δαιμόνων παύποτε, σοφὲ Γωαμμίκιε τῇ θείᾳ χάριτι, αἰαβλύζει, πᾶσι τὰ ἰάματα, τοῖς πιστῶσε ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ἠδὺ τῷ Χριστῷ, ἐγγίζων τραπώτερον ἐ καθαρώτερον, μίμησο τῶν πίστεσι, μιμησάμενόν σε Γωαμμίκιε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν ἡμῖν αἰτήσασθαι, νοσημάτων, παύτων ἀπολύτρωσιν, καὶ Θεοῦ Βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα φῶς ἡ κυήσασα. μὴ καταλαβέτω με, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον. μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως. ἀλλ' αὐτὴ με σῶσον ἐ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τὸν θείων θελήματος.

Ἄλλος. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς. Τκεύασοφὲ καρτερικῶς τεμόμενος, ἐ λαμπᾶσι φλογιζόμενος, δρόμον ἐράμιον ἐδέξω, χαῖρ ἀγγελικὴ Μάρτυς Νίκανδρε. τοὺς φλέγοντας μεκρὰς δὲ ἀπέδειξας, ταῖς ζωηφόροις σου ἐπιτάξεσι.

Ὡράθητε θέαμα φρικτὸν γυμνόμενοι, ἐ ἀλόγοις σωδεσμόμενοι, καὶ ἐπὶ πλέξου Ἀθλοφόροι, συρόμενοι ἐ σῶοι διαμένοντες, πυρὶ προσομιλοῦντες ἐ ἀφλέκτοι, Πνεύματι θείῳ σωτηρόμενοι.

Σὺν τῷ Μύρων ἱερὰ Μητρόπολις, ἑορτάζει πόλιν ἅπασαν, πρὸς ὕμνους συγκαλέσασα, σὲ τὴν μνήμη ὑμῶν ταύτην παμφάμωσι, σὲ ἡ τῶν ἱερῶν ὑμῶν ἄθλησιν, μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Μοίγη ὑμῖν ὁμοῦ ἐ Ἀγγέλοι, τῷ αὐτῷ ἐπεμόρησαν. τάξεις Ἁγίων καὶ Δικαίων, ὑμνοφράθησαν ἐσκήνησαν Μάρτυρες. μεθ' ὧν κατασκίωσητε μνήσθητε, τῶν μεμνημένων ὑμῶν Ἁγίων.

Θεοτοκίον.

Φωτίμε καταύγασον τῷ σῷ Παράμωμε, ἡ τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον. λύσον τὰ μέφη τῆς ψυχῆς μου, ἐ σκότος με ζάρπασον δέομαι, ἐ θείας σωτηρίας ἀξίωσον, ἵνα ὑμνῶσε τὸν Παράκλητον.

Ὁ Εἱρμὸς.

„ Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς ῥοσήματι, „ τῷ κατάρᾳ ἐσφήκισατο. σὺ δὲ „ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας „ βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὸν ἀλογίαν „ ἐξίωθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύ„ νομεν.

Στιχ. Ἰωαΐκες ἀκηπίσθητε.

Ἐμφρόνως καθυπέταξας, σοφὲ Γωαμμίκιε, τῷ αὐτοκράτορι Πατέρ, μοί σαρκὸς τὰς ἀρέξεις. ἐντεῦθεν τὸ ἀκρότατον, τῆς ἐφετῆς κατέλαβες. διὸ ἐ δόξης ἔτυχες, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, μὴ διαλίπης παμμάκαρ.

Ἕτερον τῷ Ἁγίῳ. Ὁμοιον.

Φυτεία τῶ παμμάκαρος, ἐδείχθης Τίτε Νίκανδρε, ὑφ' ἡ τῆς Πόλεως Μύρων, ἐκρίθης Ὅσιε Πατέρ, Ἀρχιερεὺς θεόληπτος. ὧ ἡ ἐ τὸ μαρτύριον, σωτῷ Ἑρμαίῳ παφοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διαμείσας, ὧ Οὐρανοῖς βασιλάας.

Θεοτοκίον, Ὁμοιον.

Καὶ ἀχετικῶς ἀπαζόμαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσφέρω πίστει ἐ φόβῳ, τῇ παναχράντῳ ἐ θείᾳ, Εἰκόνισσα Παράμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζει, ἐ τῷ σωμάτων δέεσιν, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σε Θεοτόκον κυρίως.

Ἡ λιτὴ Ἀκολουθία τῶ Ὀρθρου, ὡς σημάδες, ἐ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὴν Ἀκολουθίαν Ζήτει εἰς Ὅσιος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ε΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιχάρεως. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὠδὴ τῆς παραδόξου θαύματος.

Γαλακτι γραφεὶς ἀσκήσεως, διὰ βασάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ Ἐλισάβετ, εἰς Χριστὸν κατηύτησας, ἑλικίαν γεγόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, ἐθελουσίῳ ὁρμῇ παρόλβιε· ὧ τῆς ἐδραίασσε, ἐ βεβαίας πίστεως, δι' ἧς Θεὸν, ἔτυχες θαύμενος, μᾶλλον τελεώτερον.

Ἐπιχαρέως ἐζήτησας, τῷ ἀγαθῷ τῷ ποιμένι, ὁρεκτὸν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι, ἐ ψυχῶν ἐ διαφόραις, καταυγαζόμενος θεομακάρις, ἐ καθελὼν φερβαῖς ἐφάσεσι, τὸν πολυμήχανον, ἐ ἀρχαῖον δράκοντα, Μουσῶν, θεῶν ἐγκαλώπισμα, Μάρτυς πολύαθλε.

Λύω φωτὸς ὑπέρλαμπροι, Ἀματοκλῆς μοναῖς, ὁμοτέλεσται χάριτι, ἐ τῷ κτίσαντι ἅπασαν, ἀτενῶς καταυγάζουσιν, ὑπερβαλλούσαις ἄθλων λαμπρότησι, ἐ ἰαμάτων θείοις πυρσεύμασιν. ὧν τῷ ὑπερφώτῳ, ἑορτὴν γεραίροντες, τὸν δι' αὐτῷ, πάντας ἀγιάζοντα, Χριστὸν δοξάσωμεν.

Δόξα, ἦχος αὐτός. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λευρο-ψυχήμα σοφίζουσα, καὶ τῷ βαθρύῳ κρηνῶν, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν· διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνή, τῆς φοβερᾶς με ῥύσαι κολάσεως, ἐ κατασκίωσον, εὐθὺ ἡ αἰώνιος, ἐ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνίζουσα, ἐ ἡ ἀπόλαυσις.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὦ τῆς παραδόξου θαύματος· ὦ Μυστηρίου φρικτοῦ· ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως· ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεπεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν αὐθωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. ἐκλαιε λέγουσα· οἴμοι Τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δεσπότης, δῆμος ἐ ἀχάριστος Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης ἁλώβ. οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, ἐ τῷ Ἁγίῳ, εἰς. Ὠδὴ, α΄. ἦχ. β΄. Ὡς ἐν πυρί.

Φῶς αἰγαστρεπὲς φωτὸς τὰς λογικὰς, ὁράσεις τὰς λαμπάστας, ὑπὲρ Ἥλιον ἐν γῇ, τῇ Χριστῷ τῆς Θείας Ἀθλητὰς, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς πίστει τιμήσωμεν.

Ἑλληνικῆς ἀπορίζης θρησκείας, ἀθλητὰς ἐβλάστησας, Θεοδώρητος βλαστὸς, Γαλακτίων Κόσμῳ τὸν καρπὸν, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Ἐπιχαρέως τῷ Πίστει τῷ πρὸς Χριστὸν, ἐκρατύνασα ἔθραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ. καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, Ἐπιχάρη μυρίφικῶς τοῦτο μεμύφασα.

Θεοτοκίον.

Κατεπομπεύθω ὁ πάλαι ἐν τῷ βυθῷ, τῇ πολλῶν μοι πραξέων, ἐ πρὸς σὲ τὸν ἀγαθὸν, καταφεύγω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ. δύσμοι χεῖρα βυθίασας, ἐ διάσωσον.

Ὁ Εἱρμὸς. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Φύσεως κρείττονος ζωὴς, ἐ τευφῶς ἀφεκφρύγω, τῇ ἀθανάτῳ ὑπερέδης, καὶ ῥάσσω πάντα τερπνά, σοὶ Ἐπιχάρη Χριστῷ, Γαλακτίων, ἀπαθῶς ἑπόμενος.

Ῥυθμίτες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, σωθέντες Χριστῷ. θυσία δὲ καθαρὰ, ἐν ἀθλήσει, τύπῳ προσηνέχθητε.

Ῥῷ θείῳ πόθῳ τῷ Χριστῷ, ἁρπασάμενοι Κόσμου, σωθέντες μᾶλλον, τῷ Πράσσοντι Ἀθληταί. διὰ βασάνων πολλῶν, Βασιλείας, θείας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πρὸς τὸν σὸν, καταπέφυγε σκέπτον, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν μοι οἰκτιρμῶν, διὸ δέομαι τῆς σῆς, ἐπιτύχω, Κόρη αὐτιλήψεως.

Ὁ Εἱρμὸς. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἦχος, δ΄. Ταχὺ προκαταλαβέ.

Τάσκησα λαμπρύνασα, τὰ ἀκτῖσιν ἀθλήσεως, τῆς ψυχῆς, φωταγω-

παγωγέας τὰς πίστις, Γαλακτίων μακάριε. ὀθωμένη τῷ ἀγίῳ, ἐ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελοῦμεν, ἀσεβῶς σοι βοῶντες· ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, ἐ νῦν, Στ. Ὅμοιον.

Παρθενίᾳ Παμάκαρε, τὸν ὑπερύμνητον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν Ἀσωμάτοις ἄντεχε, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, ἐ διόρθωσιν βίου, δῶραι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἀμπίστως ἐ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε καταλήξεως, μόνη Παρθένε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψωμένην, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἀλάστητος Μήτηρσου, Λόγε Θεὸ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν ἐ ξένον, τοῦτο Τέκνον θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλᾷς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος. Ὦ δύναμις ἣ σε μὴ δωσάμις. Θεὸν σε πρόνοια, βλαστὸν ὡρέδεξε, φερβούσης μηδύος τῷ ἀρετῷ, τοὺς καρπὸς πληθυόντα, ἐ καρποφόρον δεικνύντα, παραιμέσεσι τῶν σύζυγον.

Χριστὸν ἐπόθησας, Κόσμον ἐμίτησας, κατεφρόνησας πλούτου, δόξης τρυφῆς, ἐ τιμῆς ἠλόγησας, φθαρτῷ τὰ ἄφθαρτα σαφῶς, ἀλλαξάμενος πεφύλαξε. Χριστῷ τοῖς ἴχνεσι, κατηκολούθησας, ἀκλήρως Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ὠδοξε. διὸ ἐ δόξης παῤῥάντε, ἐ σεφάνων κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τὸ σώματος, Παναγία Παρθένε τὸ καθαρὸν, Θεοῦ οἰκητήριον, κάθαρον ῥύπωμε πάντος, τῇ παθῶν μὴ ταῖς πρεσβείαισσος.

Ὦδὴ, ς'. Τῷ θείῳ φέγγεσε.

Φῶ θείῳ φέγγει καταυγασθείς, ἐ τῆς ἀπαθείας κλήρους, περιλαμφθεὶς Γαλακτίων σοφὲ, ἔπεισας ἀγωνάρχαι σοὶ τῷ συζύγῳ, ζυγὸν αἰρόμενον, τὸν ἐλαφρὸν τὸ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρίμενοι πειρασμῶν, πῦρ φιλοδρίας ἐ πυρὸς, πολυθείας ἐσβέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρονήσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις, ψυχῆς ἐ σώματος.

Τῷμῷ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἅπαντες Σταυρὸν ἐπὶ ὤμων, ἐλάβετε βίου τὸν ἄμεμπτον, ἐ διπλοῖς φέρεσθε κατεκοσμήσατε, ἀσκήσεως μοχθήμασι, ἄθλοις ἐκλάμψαντες. Θεοτοκίον.

Ἥλιε ὄχημα φωτεινὸν, καθαρὸν τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς, καμὼ τῷ δόλῳ σου δέομαι. τάχιον τῶν χαρῶν τῆς ἀπολαγχνίασσα, ἐ ἔασαι μοῦνται Κόρη Θεόνυμφε.

Ὦδὴ, ζ'. Τὸ βίᾳ τῶν Θαλάσσαν.

Πᾶ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σαφῶς, ἐλάβετε βίον ἄμεμπτον, ὡς βιαζαι τῆς φύσεως ἐ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλάμψαντες, ἐν διττοῖς τοῖς στεφάνοις ἐκοσμήθητε.

Σωμάτων διάσασιν, ὑποσχόντες τῷ ψυχῶν, ἐνώσει διὰ πίστεως, ἀσάρκους πρὸν καθείλετε δυσμενεῖς· αὐθις ὁρωμένους δὲ, κατεβάλετε, θεῖαι θεῖα Πνεύματος.

Νομίμως κρίσασαν, Γαλακτίων ὁ κλεινὸς, ἐ ἡ θεόφρων σύζυγος, Ἐπιστήμη ἀμέμπτως ἐ καρτερῶς. ἀνῷ ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέησε Λόγε πᾶσι δωρησαι.

Θεοτοκίον.

Ἀγάθυνον Δεσποινα, τὸν ψυχιόμενον ἐν πολλοῖς, κεκακωμένον πταίσμασι, ἐ τὸν δοτῆρα παύτων τῷ ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, Βασιλέως τῆς αὖω ἀξιωσαι με.

Ὁ Εἱρμος.

„ Ῥᾳδίᾳ τῶν Θαλάσσαν, ὑψουμένην
„ καθορῶν, τῷ πειρασμῶν τῷ κλύ-
„ δωνι, τῷ ἀδίῳ λιμένι προσδραμοῦν,
„ βοῶσι· σῴαγαγε, ἐκ φθορᾶς τὸν ζωὴν
„ μὸν πολυέλεε.

Κοντακ. ἦχ. β'. Τὰ αὖω ζητῶν.

Μαρτυρῶν Χριστῷ, τοῖς δόμοις κοσμηθέντες, ἀγῶσι γερροῖς, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ὠδοξε, σὺν τῇ σεπτῇ συζύγῳ καὶ σωσθλώσας, Ἐπιστήμη τῷ μόνῳ Θεῷ, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ παύτων ἡμῶν.

Ο' Οἶκος.

Τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι Γαλακτίωνα, ἐν ᾀσμάτων ᾠδαῖς ἀνθημήσωμεν, σὺν τῇ παναυκλεεῖ συζύγῳ, τῇ φερωνύμῳ Ἐπιστήμῃ. οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ εἰδώλων τὸ ἄθεον ἤλεγξαν, τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν. διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας, ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ παντῶν ἡμῶν. Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ε. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης.

δ. Ἀσυνδυάστως συζύγους κτείνει ξίφος.
Τὴν ψυχικὴν συζεύξιν ἠγαπηκότας.
Τμήθη Ἐπιστήμη τε Γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Γαλακτίων καὶ Ἐπιστήμη ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς Βασιλείας Δεκίου, καὶ Σεκούνδου ἡγεμόνος. Καὶ ὁ μὲν Γαλακτίων Υἱὸς ἦν Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀμφοτέρων Ἑλλήνων. Κατηχήθησαν δὲ τὴν εὐσέβειαν παράτινος Μοναχοῦ Ὀνουφρίου τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα δέχονται. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη καὶ αὐτὴ γεννήτορας Ἕλληνας ἔχουσα, ἐπεὶ τῷ Γαλακτίωνι πρὸς γάμον ἐξεδόθη, παρ' αὐτοῦ βαπτίζεται. Καὶ διατηρήσαντες ἀμφότεροι τὴν παρθενίαν ἄτρωτον, τὸν μοναδικὸν βίον ὑπέρχονται. Πᾶσαν δὲ σκληραγωγίαν καὶ κακοπάθειαν διενεγκόντες, συνελήφθησαν παρὰ τοῦ Ἄρχοντος Οὔρσου. Καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ καλάμοις ὀξέσι τοὺς ὄνυχας ἐμπείρονται, καὶ μαχαίρᾳ χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριάζονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἅγιος ἐτῶν τριάκοντα, ἡ δὲ Ἁγία Ἐπιστήμη ἐτῶν δέκα ἕξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἑρμοῦ, Λίνου, Γαΐου, Φιλολόγου, καὶ Πατρωβᾶ.

δ. Ἑρμᾶς, Πατρωβᾶς, καὶ Γαΐος τρεῖς ἅμα.
Ἀπόστολοι θνήσκουσιν εἰς δὶς τρεῖς φίλοι.
Καθεὶς Ἰησοῦς γνώσεως θείας λόγον,
Ζωπρεῖσε Λίνε, καὶ μεθιστᾷ τοῦ βίου.
Φιλολόγος φιλῶνσε τὸν Θεὸν Λόγον,
Πληροῖ λόγους σοὺς, καὶ θανὼν συνεστίσοι.

Οὗτοι πάντες ὑπῆρχον ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ μὲν Πατρωβᾶς, οὗ καὶ ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος ἐν ταῖς αὐτοῦ μέμνηται Ἐπιστολαῖς, Ἐπίσκοπος Ποτιόλων ἐγένετο, πολλοὺς βαπτίσας καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγών. Ὁ δὲ Ἑρμᾶς, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, Ἐπίσκοπος Φιλίππων γέγονεν. Ὁ δὲ Λῖνος, μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον τῆς μεγάλης Ῥώμης Ἐπίσκοπος ἐχρηματίσεν. Ὁ δὲ Γαΐος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, μετὰ τὸν ἁγιώτατον Τιμόθεον, Ἐπίσκοπος ἐγένετο. Ὁ δὲ Φιλολόγος (καὶ τούτου μέμνηται) ὑπὸ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου Ἐπίσκοπος Σινώπης κατέστη. Οἱ καὶ ἐπισκοπήσαντες ἐν ταῖς διλωθείσαις Πόλεσι, καὶ πλείστους πειρασμοὺς καὶ θλίψεις διὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ὑπομείναντες, καὶ πολλοὺς διδάξαντες, καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγόντες, ἐτελειώθησαν ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται.

δ. Ἀνασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῇδε πῦρ ἔφριττεν οὐμενοῦν ὅλως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι, Τιμόθεος, Θεόφιλος, καὶ Θεότιμος, πυγμαῖς τελειοῦνται.

δ. Τὸν Τιμόθεον, καὶ συναθλητὰς δύω,
Κτείνουσι πυγμαῖς, καὶ Θεοῦ τιμᾷ Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθεὶς, τελειοῦται.

δ. Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεὶς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσηχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Εὐψυχίος, καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες, τελειοῦνται.

δ. Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψυχίῳ καρτεροψύχως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Σιλβανὸς, εἰς μέταλλα βληθεὶς, τελειοῦται.

δ. Ἐν

ϛ. Ἐν τοῖς μετάλλοις Σιλβανὸς βιβλιμαῖος,
Δάπεδα μέτταλα, ϛ μεταλλάττα βίου.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεὶς ϛ φυλακισθεὶς τελειοῦται.
ϛ. Φρυγὰ δαμασθεὶς, ϛ πρὸ τῆς φρυγὰς ξέσας.
Δ πλῆν λάβοι Πάμφιλος εἰκότως φέρος.
Οὗτος ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανῷ τῷ Τυραννῳ, καὶ Οὐρβανῷ τῷ Παλαιστίνης ἄρχοντος. Πολλὰ γὰρ καὶ πρὸ τῆς τοῦ Μαρτυρίου τελειώσεως, ὁ μακάριος Δομνῖνος ἐμαθλίσας, πλέξα δὲ πρὸς αὐτὸν τῷ τέλει, ἐπὶ ϛ τῇ τῶ πυρὸς κολάσει κατηρίσται. Τιμόθεον δὲ, ϛ Θεότιμον, ϛ Θεοφίλον τῶν σὺν αὐτῷ τὰ σώματος φέροντας, ϛ ὡραίως ϛ καλῶς τῇ ὄψει, ἐπὶ πυγμῇ μορομαχίας καταδικάζει ὁ Τύραννος. Δωρόθεον δὲ, σεμνότιμα ϛ ἱερὸν πρεσβύτερον, ϑηρίοις πρὸς βορὰν δίδωσι. Τὸν δὲ Καρτέριον ϛ Εὐψύχιον, τελείως αὐθρῶν φέροντας ἱλικίαν, ἀποτμηθέντας τὰ αἰδοῖα, ἐπὶ τὸ ϗ ἀμάχων μεταφέρα γυρὸς. Τὸν δὲ Σιλβανὸν τοῖς καταφανῶς μετάλλοις ἐγκλείρα, ϛ Παρθενίῳ ϛ ἑτέρους δεσμοῖς καθαγνυσι, ϛ ταῦτα πάντα ὑπὸ μίαν ὥραν ἐπράττετο τῷ δικαστῇ. Ὁ δὲ Πάμφιλος πάσῃ σοφίᾳ ϛ ἀρετῇ κοσμούμενος, ἀφοδεύσατα αἰκισθεὶς ἔπαϑε ϛ δὶς, ϛ τῇ εἰρκτῇ σὺν ἑτέροις ὁμολογηταῖς ἐμαπορρίπτεται, τὸ τέλος τῆς μαρτυρίας εὕραντο, τελειωθέντες ἐν Χριστῷ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τῶ Ὁμολογητοῦ.
Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος, ἐκ μειρακίου ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, κατεκόσμησεν ἑαυτὸν, πάσαις ταῖς κατ' Θεὸν ἀρεταῖς. Ὅθεν μετὰ τελευτὴν τῶ ἁγιωτάτου Πάπα Ἀλεξανδρείας, ἐκ θείας προνοίας χειροτονεῖται παρὰ τῶν συλλειτουργῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶ φιλοχρίστου λαοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας. Καὶ γέγονε διδάσκαλος τῆς ὀρθοδοξίας ἀκριβὴς, πρᾶος, ταπεινὸς, ἐλεήμων, ὀρφανῶν Πατὴρ, χηρῶν ὑπερασπιστὴς, ἔδηγος τῶν πεπλανημένων, τῶν μοναζόντων ἰατρὸς, τῶν θλιβομένων παράκλησις. καὶ ἵνα ἰδεῖν πάντας χαίροντας ϛ ἀφελουμένους. Ἀλλ' ὁ σκανδαλωτὴς διάβολος, τῷ τότε Λεοντι ὑποβαλὼν ἀκουομαχῶ, πείθει τὸν Ἅγιον ἀπὸ Ἀλεξανδρείας μετασαλεῦσαι δέσμιον ἐν Κωνσταντινουπόλει. Καὶ πάντα γενομένα, παραστὰς ἤλεγξεν αὐτὸν, ἐμπτων πάσης τῆς Συγκλήτου, αἱρετικὸν ϛ ἄθεον καὶ ἀσεβῆ τῶτον ἀποκαλέσας. Ὁ δὲ μὴ φέρων τὰς ὕβρεις, βυμάρσις κατέξαρε τὰς σάρκας αὐτῶ, καὶ κατέξερε, λιμαγχονήσας. Ὁ δὲ Ἅγιος ἀχαριστίας πρωτα φέρων, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας· Τ'περ τῆς τῶ Χριστῶ καὶ Θεῶμι ἁγίας Ἐκκλησίας, ἑτοίμως ἔχω μελέδην καταπαθῶσαι. Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ ἀλιτήριος ἐκέλευσε βασανίζειν, τὸν ἀξιομάθητον προσεταξεν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ μακάριος ἐν τῇ ὀξυρία, ϛ ἐπὶ ϗ δόμους τριῶν ἐκέλευσε διαρκέσας, εἰς χεῖρας Θεῶ τὴν ψυχὴν παρέθετο.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀγγελος ξίφει τελειοῦται.
ϛ. Χριστὸς ἀγγέλους τοὺς ψῆφος Ἀγγελος.
Ἡ τῆς τελωτῆς ψῆφος ἰῶ ἐκ τῶ ξίφους.
Ταῖς αὐτῶ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ. Φρονεῖν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἡ τῶ Πνεύματος, παρασφοῦς προσερέψυχε, πυρπολουμένους πειρασμῶν πυρὶ ϛ ἀλγεσμῶν, ἀσκήσεως ϛ τῶν αἰκισμῶν, ϛ ἐν αὐλισει καρτερῶς, αὐδῆς ὑπείκητε.
Φῶς ἀγνείας μοι τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως, σέργετε τὸν διάφασιν, ἐν ὁμοιρείᾳ δὲ ψυχῆς διὰ πίστεως σεφθέντες, συμβάμονι πρὸς αὐλητικὰς, αὐδῆς ἰωνῶδητε λοβὰς, Ὁσιομάρτυρες.
Γαλακτίων ὁ παμεύδοξος θεσπίσματι, παθήμασι τῶ Παντοιάκτου, τὰ θεσπι-

σώσματα ὡς λῃστήματα τῷ δυσεβῶν, ἠγήσατο. ὅθεν βραβῶν, τὴν Βασιλείαν ἐν Χριστῷ, κλῆρον ἀπέλαβεν. Ἀπ.

Ὑπερτέρα ἐβλαστήσας Παμάκαρε, τῷ γονεῶν Δωρεάν. ὧν γὰρ ἐκάμνου τολμῶσιν ὅλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς σαῖς. χαρισηρίοις σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν.

Ὠδὴ, η. Ἐκ φλογὸς τοῖς σοῖς.

Φῶς τῆς φύσεως πόθῳ φίλτρου θερμότερον, πρὸς Χριστὸν ἐκνικότες σαρκὶ καὶ αἵματι, ὅλῳ τῷ νοῒ προσαρέξει ἀπεπάσθε, σχέσεως ὑλαίδος, ἐμφρόνως ἀποσᾶντες.

Φῶς πρὸς σάρκα φιλίας ἐμῶς διήγητε, τῆς ἀγνείας τῷ φίλτρῳ θείως ἰσώθητε, καὶ τῇ τῆς Χριστῷ ἀγάπῃ σωφρονέσθητε, κλέος συζυγίας, ἀζύγων μεγα θαῦμα.

Ἰσαάκιον τὸν ἀπὸ Μαρτυς Θεσσαλονίκης, ἀπολιφθαι θέλων ταύτῃ κατέλαβες, αἵμασι τοῖς σοῖς Γαλακτίων ὡμύμορος, σὺν τῇ Ἐπιφανίᾳ, τῇ σῇ καλῇ συμαθλῳ. Θεοτοκίον.

Ὥσπερ πύριος δρόμος φέρας Πομπαῖε, τὴν ἐμ κόλποις παῖδας ἀφαπαυόμεθον. ὧν ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτοκεικτόνε, ὅπως αἰωνίᾳ, ῥυσθῶμεν καταδίκης.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκ φλογὸς τοῖς Οὐσίοις δρόσον ἐπή-
„ γασας, καὶ Δικαίᾳ θυσίαν ὑδατι ἔφλε-
„ ξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ μόνῳ τῷ
„ βουλεσθαι, σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς παῖτας
„ τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Χριστῷ τῷ πόθῳ θερμῶς κομούμενοι, σχέσιν ψυχρὰν τῆς βίου καὶ τῆς φίλτρου τῆς φύσεως, καὶ δεσμὸς τῆς σαρκὸς διερρήξατε, διὰ τὴν ἐμ Τριάδι, μίαν Θεότητα, Μάρτυρες δυάδος, ὑλικῆς ὑπεργεμόμενοι.

Χοροῖς Μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν, ἐν βραβεῖς χαίρων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τῇ σῇ συζύγῳ Ἐπιφανίᾳ κακῶν, λύσιν ἡμῖν βραβεύοις, μίκας τὸν Ἀρακτι, Κόσμῳ Γαλακτίων, ἐρρύου ἐμεγα ἔλεος.

Στερρῶς ἐν πίστει εἰς οὐ ἀθέμενος, παγκάλλεως ὁ θεῖος Γαλακτίων ὁ παῖσοφος, τῇ σεμνῇ Ἐπιφανίᾳ συνδεθεὶς, ἠθλησαν ὁμοφρόνως. τὸν δεσποτὴν, οἰκτειρομένας Λόγε Θεῦ, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαρισηρίοισε, οἱ διὰ σὲ τυχόντες ἀληθῶς τῆς θεώσεως, ἐ βοῶμέν σοι χαῖρε Παναμωμε. χαῖρε ἀλογημάτων, χαῖρε παλάτιον, τῆ Παμβασιλέως ἐ Θεῦ, χαῖρε Μητρόθεε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνάτην, ὃν ὁ
„ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τέ-
„ ματα. διὰ σὲ δὲ Παναγνε ὡράθη βρο-
„ τοῖς, Λόγος Σεσαρκωμένος, ὃν μεγα-
„ λύνοντες, σὺν ταῖς ἁγνείαις σῴζεσθαι
„ σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαπτ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Φραθεὶς τῷ γάλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιφανίᾳ, ἀνθλησας μεχρι τέλους. ὑμῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ῥυσθείημεν τῆς γεέννης.

Θεοτοκίον.

Χαρισηρίοις ὕμνοις, δοξάζομέν σε Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοῶμέν σοι Θεοτόκε· χαῖρε ὠφύμφευτε Μήτηρ, τῆ Βασιλέως τῆς δόξης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆ Ὀρθρε.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν. Ζητᾶς εἰς Μαρτ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ς'.

Τῇ ᾳ Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τῆ Ὁμολογητῆ. Εἰσοδικὸν τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος δ. ς'. καὶ ψάλλομεν ἤχος, δ.

Ἐ δωκας σημείωσιν

Παῦλος ὁ θεσσαλονίκης, σὲ μιμητὴν προχαρίζεται, ὁμωνύμως καλέμενον, ἐ τρόποις κοσμέμενον, τοῖς αὐτῆ παμμακαρ, ἐ θεοσεβείᾳ, καὶ τῇ αὐθρείᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῇ πρὸς τὰσεως, καὶ ζήλῳ πυρακτωμένον, ὀρθοδοξίας ὑπερ-

μα-

μαχε, ὦ καὶ νῦν συνδεδόξασαι, οὐραίοις σκηνώμασιν.

Ἄρειον τὸν ἄθεον, καὶ δυσσεβῆ Μακεδόνιον, ταῖς στεῤῥαῖς τῶν δογμάτων σου, νευραῖς ἀπηγχόνισας, τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ, τῆς διδασκαλίας, τῶν ὀρθοδόξων τὴν πληθὺν, Γερομύστα μάκαρ ἐστήριξας. διόσου τὴν ὑπέρλαμπρον, ὁμολογίαν δεξάμενος, Βασιλείας ἀνέδειξε, κοινωνὸν ὁ φιλάνθρωπος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα, Γεράρχα μακάριε, Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύνης, καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν, ὁμολογίαν ἀξιοθαύμαστε. διὸ τὴν ἐπουράνιον, κληρονομίαν δεξάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε, ὁμολογίας ἐπώνυμε, τῶν θερμῶς εὐφημούντων σε, προστάτης γενόμενος, ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης ἁμαρτίας, καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν, καὶ τυραννίδος Πάτερ διάσωσον. ὡς Μάρτυς γὰρ ἀήττητος, καὶ Γεράρχης εὐπρόσδεκτος, παῤῥησίαν σὺ κέκτησαι, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, α'. Γερμανοῦ.

Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος, Ὅσιε Πάτερ, τὸν ὁμώνυμον Παῦλον ἐζήλωσας, διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις, καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλάσφημα δόγματα Ἀρείου κατηχύνας. παθὼν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου, καὶ ὁμουσίου Τριάδος, τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον, καθεῖλες Μακεδόνιον. καὶ τὴν ὀρθόξον πᾶσι τρανώσας Πίστιν, τοῖς αὐλοῖς συναυλίζῃ Ἀγγέλοις. μεθ' ὧν καὶ νῦν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. θτ. ἦχ, ὁ αὐτός.

Πῶνν θαυμάτων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄγραντε Παρθένε, σῷσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας. ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Σταυροθεοτοκίον Ὅμοιον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱός σου παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει, τὴν ἀπάθειαν πᾶσι, παράσχῃ Θεοτόκε. ὅθεν αὐτὸν, καθικέτευε παντότε, παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, καὶ ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος Πανύμνητε.

Εἰς τὸν δ'. τ'. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, β'. Βυζαντίου.

Ἀσκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων, τῆς ἐγκρατείας αὔρα, τὸ τῶν παθῶν κλυδώνιον, ἐξέφυγες Ὅσιε. ὅθεν τῇ ἐπωνυμίᾳ φερωνυμήσας τοῦ θείου Παύλου, διωγμοὺς ὑπηνέγκας, καὶ περιστάσεις κακουχούμενος, ἐν ταῖς τῶν αἱρετιζόντων γλωσσαλγίαις. Διὸ Ἀρείου κατέβαλες τὰ δόγματα, καὶ Νεστορίου τὰς αἱρέσεις τρεψάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὤφθης ζηλωτής. αὐτὸν ἱκέτευε, Γεράρχα μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλουσε νεκρόν.

Ὥσπερ, ἐν λιμένι προσδραμὼν, ὑπὸ τὴν ἁγίαν σου σκέπην, Παρθενομήτωρ Ἁγνὴ, δέομαι σπλαγχνίσθητι, μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου, τῆς νῦν ἐπελθούσης, θλίψεως ὡς ἔχουσα, τὸ συμπαθὲς φυσικόν. Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, παντότε πρεσβεύουσα σῶζε, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐσότεων, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, σοῦ ἐκβλαστήσαντα, ξύλῳ ὡ ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμὲ τὴν σὲ Τετοκυῖαν, καὶ παρακαλοῦσαν σε ὡς εὔσπλαγχνον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, γ'.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν Γερεῦσιν ἀνέδειξε, συνεκβοᾶσοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Ὄρθρον, μὴ τὴν συνήθη ἅλλ. οἱ Κοφόμες τῆς Οἰκουμένης, ἐν τῇ Ἁγίᾳ, εἰς ϛ'.

Οὖ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὑμνῶ προφρόνως. Θεοφάνους.

Ὠδὴ, α'. ἦχ. δ'. Ἀροίξω τὸ στόμα μου.

Πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ σύλον ἀκραδαντον, ὁμολογίας σε, ἐ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα, ἐ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Ὁ Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος, ἡμῖν ἀκαρ προβάλλεται, ἐ Παῦλον δεύτερον, ὡς πῦρ φλέγοντα, ἀτόρως τὰς αἱρέσεις, ἐ πελεκυν κόπτοντα, τὴν ἀθεότητα.

Ἡμῖν ὡγώνισαι, προκηρυκεύσας θεοσύστοις, τὸ θεῖον κηρύγματος, ὡς Ἱεράρχης πιστός. καὶ κατέπτηκας, χάριτος τῷ σῷ δογματι, ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον, τὸν ματαιόφρονα. Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν Ἀχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν κτίσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείνασαν, ἀδιαλωβητον.

Ὠδὴ, γ'. Τὰς σὰς ὑμνολόγους.

Χιοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, τὸν φύσει Υἱὸν Μονογενῆ, εἰς κτίσιν ἀπαγγέλλων, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, Παῦλε τοῖς Παύλου δόγμασι, τῶν Θεοφόρων ἐπόμενος.

Στόματι ἐ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δυνάμιν Θεοῦ, καὶ Λόγον ἀμίαντον, οὐ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Παῦλε Θεόφρον ὅσιε, τὸν ἐνσαρκον φανέντα Ἄρειον.

Ὑπὲρ ὑπερκόσμιος ἕξεως, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον θεῖ. δι' ὑ θεοπνευστα, κρίσα δικαία παρεσφε, φύσει Θεὸν ἐδίδαξας, ἐ παντογὰν ἐ παντευδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ἀρχὴν γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀρχότερος ἀρχῆς, ἀρχικῶς μὴ σωματικῶς, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ ἐδέξατο, ἐ ὑπὸ

χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων παντων ὑπέρτερος.

Εἱρμὸς.

„ Πρὸς σὲ ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα
„ ἐ ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πραγματικῶν σεραφσον, ἐ τῇ τῶν θείᾳ δόξῃ σε, σεφανῶν δόξης ἀξίωσον.

Ὠδὴ, δ'. ἦχ. πλ. Τὴν σοφίαν ἐ Λόγον.

Ὡς τῶ σκάφει ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, ἐ ὁμώνυμος Πατὴρ ἐ μιμητὴς, κηρύκων ὑπέρμαχος, καὶ διώγμως ὑπὲρ πίστεως, ἐ ὡς ἄντλος τὴν Ῥώμην, κατέλαβες Ὅστε, παρτραχῶ κυρώσων, Τριάδος τὸ ὁμότιμον. Θεὸν ἐ τὸν θρόνον, ἐν Ἀγκυρίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπελήφας, ἐκ Κυρίου τὸν σέφανον, καταχώσας Μακεδόνιον, ἐ τὸν ἄθεον Ἄρειον. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἧ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἦχ. γ'. Θείας πίστεως.

Λόγων θεῖον ἐπικρατώσας, ῥήμα ἄθεον ξαφρακίσας, Παῦλε Θεόφρον κατέχωσας Ἄρειον. Τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν μιᾶς ἐνεργείας κηρύξας πίστει ἐβεβαίωσας. Πατὴρ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θείας φύσεως ἐκ ἐχωρίσθη, σαρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἀφράστως ἐνώσας ἐμεμένηκεν, ὁ μὲν τόκον Μητέρα Παρθένου σε, ὡς πρὸ τῆς τόκου φυλάξας παρθένον, μόνος Κύριος. ἀντὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἡ ἁμίαντος ἀμνὰς τῷ Λόγῳ, ἡ ἀκήρατος Παρθένος μήτηρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνεύθυνος βλαστήσαντα, μετὰ σπλάγχνων θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· ὤμοι γλυκύτατον, πῶς παρχεις θέλων ῥυσθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀθρώπους;

Αἶνος, ὁ. Τῶν ἀμέμπτως ἀσκησάντων θείαν.

Τέρας πολυτίμητον σῆ κορυφῆ, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον, ὡς μικρόφρω-

ρφ, ζωηφόρῳ δεξιᾷ, ὁ πλαστουργὸς ἐπέστηκε, Παῦλε Θεοφάντορ μακάριε.

Ὥσπερ προηγώνισαι τῇ ἀσεβῶν, πανσόφε δογμάτων ἀπελήλαφας, τὰς αὐτιδόσεις, μιῷ τῶν ξύλου τῆς ζωῆς, τετυχηκὼς μακάριε, Παῦλε Θεοφάντορ θεσπέσιε.

Ἐν ὧν τὸν ἐπεραίτορ χοροβαθμῷ, ὧν πόδες προέκων χορεύσει, κατηξιώθης, ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστὴς, τῆς ἀληθείας παύτιμε, Παῦλε γεγονὼς ἐ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Ὁμοουσιότητι τῇ τοῦ Πατρὸς, Σῶτερ ὡς Υἱὸς καθορώμενος, ἐκ τῆς Παρθένου, ὁμοούσιος ἡμῖν, σωματωθεὶς γεγένησαι, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ, ε. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νόμων τῆς αἱρέσεως, ἐ συνεδρίαν ἐφησας, βαλὼν δραστικώτατον Θεοφρων, φάρμακον Πάτερ ὁμολογίαν τῶν σῶν, ἐ τῇ σῶν δογμάτων τὸν λαμπρὸν, μᾶλλον καθαρώτατον, ἐ τὸν ζῆλον τοῦ ἀνθεον.

Πλασίας ἐκκέχυται, ἡ σὴ Ἁγία Πνεύματος, χάρις σὸν τοῖς χείλεσι παμμάκαρ, πρόμαχον ὄντως ὀρθοδοξίας φέρουσι, ἀρρήτως αἴσιος πιστῶν. Θεῷ κατεφώτισας, ὀρθοδόξων συνήματα.

Τρεῖς τὸ ἄθεον, Μακεδονίου τὸ βλάσφημον, Παῦλε Θεοπρεπῶς σὺν δογμάτων, καὶ διδαγμάτων ἐκαφανδυίσας πλοκαῖς, Δαβὶδ ὡς ἀλάφυλον τὸ πρὶν, τύπῳ ἀπηγχόμισας, καὶ σεφῶς κατεδίκασας.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων ἀϊδίως, ἡμῶν ὑπὸ χρόνον γέγονε, σάρκα προσλαβόμενος Παρθένε, ἐμψυχον ἔμψυχ, Λόγος ὁ ἄϕραστος, ἐκ σῦ ἀπεργασάμενος Ἁγνὴ, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί, τὸν ἄφυλλον δωρούμενος.

Ὠδὴ, ϛ. Ἠλθομ εἰς τὰ βάθη.

Πλασίας ἐκ ὑψους βλασφημίαν, ἐ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, τῶ Θεῶ ὁ Ἄρειος εἰς κτίσιν, καταγαγὼν, ὑπὸ σοῦ ὁ δείλαιος, Θεοφορε κατακέκριται.

Ὁ αὐτὸς ἐ ἄθεος ἐ ἄφρων, ὁ ἀθετήσας Πατέρ, Μακεδόνιος τὸ Θεῶν Πνεῦμα, διὰ τῆς σῆς καρτερᾶς ἐργασίας, Θεοφάντορ καταβέβληται.

Ἐκρήγνυται συρόμενος ὁ ὄφις, τοῖς ζωτικοῖς σου λόγοις, προσβαλὼν αἱρέσεων τὸ γῆθος, Ἀγχιερεῦ, τῇ Θεῷ παρέβαλε, Θεορρήμον ἱεροπάτα. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν Παρθένε Θεομῆτορ, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, ἐ τὸν σὸν ἀμόλυντον ἁγνείαν. καὶ γὰρ ἐν σοὶ, θαυμαστῶς σωσέβασε, παρθενία τόκος ἄφθορος.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἠλθομ εἰς τὸ βάθη τῆς θαλάσσης, „ἐ κατεπόντισέ με, καταγὶς πολ„λῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ „φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυ„λέε.

Κοντακ. ᾱχ, ᾱ. ᾱ ὄρον ζητῶ.

Γράψας ἐν γῇ, ὡς ἄρον ἀραμφοτέρου, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν μου, ὑπὲρ ἧς καὶ ἤθλησας, τὴν ἐπισχύσας Παῦλε προθέμενος, ἐ ὡς Ζαχαρίου ἐ Ἀβελ τρανῶς, βοήσας τὸ αἷμα πρὸς Κύριον. Ὁ Οἶκος.

Ὁμολογίας ζῆλος ὑπάρχεις, ἐ ὁμότροπος Παύλῳ τῷ φωστῆρι τῆς γῆς, ὁμότροπός τε ἐ ὁμαθλος, τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βαστάζων, ἐν τῷ σώματι Παῦλε ἱερομύστα. ἐ ἐν αὐτοῖς ἐμπροφώρ, ἐ καυχώμενος παντοτε, ἐμοὶ μὴν βασιλεῦ κακοδεξῶν ὤφθης ἐσάμενος, ἐ μὴ ἐντρόμερος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος. Ὅθεν τραυτερον, βοᾷσι τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ϛ'. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ϛ. Τὸν εἰς φάρυγγα Παῦλος ἀυχῶν ἀγχόμιον.

Αὐτὸ ὁ φάρυγξ βάσανον τῶν ἀγχόμιον. Οὗτος ἐμολόγει Παῦλος Θεὸν, ἀγχεται ἐκτὸς.

Παῦλος ὁ μέγας Ὁμολογητὴς, ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης, Νοταρίου ψηφισμοῦ ἐ ὑποτρεφὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀγωνοθέτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐ Διακόνου τῆς αὐτῆς Ἁγίας

γίας Ἐκκλησίας. ὅπερ οἱ Ὀρθόδοξοι μὲν τῷ τελευτῷ Ἀλεξάνδρῳ, Πατριάρχῳ προχειρίζονται Κωνσταντινουπόλεως. Κωνσταντίος δὲ ὁ βασιλεὺς, Ἀρειανὸς ὤν, ὑποφρέψας ἀπὸ Ἀντιοχείας, ἐκβάλλει τοῦτον ἀπὸ τῆς θρόνου, καὶ αὐτ' ἐκείνου εἰσάγει Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας. Ὁ δὲ καταλαβὼν τὸν Ῥώμῃ, εὗρε τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐκβεβλημένον κἀκεῖθεν ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ οἰκείου θρόνου. Διὰ γραμμάτων δὲ τοῦ Βασιλέως Κώνσταντος, ἀπολαμβάνουσι ἀμφότεροι τοὺς οἰκείους θρόνους. καὶ πάλιν ἐκβάλλονται παρὰ Κωνσταντίου τῇ τοῦ Ἀρειανῶν συμβουλῇ. Τότε γράφει Κώνστας πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντίον, ὅτι εἰμὶ ἀπολάβωσι τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἐλάσσομαι μὴ δυνάμενος κατ' αὐτῶν. Ἀπελαθεὶς δὲ τοῦ θρόνου ὁ θεῖος Παῦλος μικρὸν, ἐν Θεσσαλονίκῃ Κώνσταντος, διορίζεται εἰς Κουκουσὸν Ἀρμενίας. ἐ ὑποκλεισθεὶς ἐν οἰκήματι λεπτοργῷ, ἀπεπνίγη παρὰ τοῦ Ἀρειανῶν μετὰ τῆς ἰδίας ἀποφορείου, παραδὺς τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ θρωπίας κατεσχεθείσης κόρεως, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου.

Τῷ ὀκταικαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοκρατορίας αὐτῶ, πέμπτῃ τῆ Νοεμβρίου Μηνὸς, περὶ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ἅπας ὁ Οὐρανὸς σωμφανὴς γεγονὼς, τὴν σωτῆρα τοῦ κόσμου μελαγχολίας πυρωθεὶς θεὰν μεταβαλὼν, ἐδόκει τὰ πάντα καταφλέγειν. Εἰς τοσοῦτον γὰρ ἐξεπλήξεν ἀνθρώπους, ὥστε ἐκ μοίρας τῆς ὄψεως ὑπολαμβάνειν, ὡς εἰ καὶ βροχὴ κατεσχεθεὶς ἐκ τοῦ κόσμου, πάντως πῦρ ἔσαι ἐ φλὸξ κατακαίσασα ὡς παλαι τὰ Σόδομα. Διὰ τὴν ἀμφίβολον δὲ ταύτην προσδοκίαν πάντων, τοῖς ἱεροῖς οἴκοις μετ' οἰμωγῶν, ἐ ἄλλης ἱκεσίας προσεφύγον τὴν, ὁ Φιλάνθρωπος κεκρατημένος τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα, ἐκλάσει ὕσειν τοῖς μέσοις ἀσωπίᾳ ὑετὸν ἐ ξόμορ, καὶ φόβον ἐμποιοῦντα τοῖς ἁμαρτωλοῖς. Ἀπὸ γὰρ ἑσπερινῆς ὥρας ἀρξάμενος, παρετάθη μέχρι μεσονυκτίου. Τὸ δὲ κατερχόμενον, κάμνει μὲν μέλαινα ἐ σφοδρότατα ζέουσα, ἐ παραπλησία τῇ καμινευτικῇ αἰθάλῃ, καὶ πλείστη, ὡς ἀρεθῆναι ὑπεραρθῆναι τῆς γῆς ἐ τῷ κεράμῳ ἐπιτεθεῖσα πλεῖστον ἀριθμὸν ἀστιθμῆς. Κατεκαυσε δὲ ἐ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀμῶντα, βοτάνας τε καὶ φυτά. Ἐγένετο καὶ δυσέκπλυτος πᾶσι, τῷ τε τοῦ Θεοῦ ἀγαγάκτησιν ὑπεμφαίνουσα, ἐ τὴν ἁμαρτίαν εἰκονίζουσα. Πολλῶν γὰρ ἐραγδαίως ἐμβρωθέντων πολλαῖς ὥραις καὶ ἡμέραις κατεμινυσμένων, μόλις ποτὲ ἠδυνήθη ἐκπλυθῆναι. δηλοῦντος τὸ πράγματος, ὡς τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας καθάπερ πυρίμνος καὶ μελαίνης κόμης ἐπικειμένης, ἐ τὰ τῆς ἀρετῆς αὐτῆς ἱμάτια κατεθέσασα ὡς πῦρ, πολλῶν ἡμερῶν δὲ τῷ δακρύων, σφοδρὰ τὸ θρῆνον ἐκ τῆς αἴσιας τῆς καρδίας, κατέθεν ἐν γεναγμῷ καὶ πικρίᾳ ψυχῆς ἐπιβρεχομένων. ἱματίων τῆς κακίας φλογώδη αἰθάλῳ ἐκπλαίσαντες, τῷ καλῷ γάμῳ τῶν ἀρετῶν ἁρμόσαμεν, καρποφορήσαντα τὰ θεῖα παρακαλέσωμεν, ἐ τὸν ἐν τῇ γεέννῃ τιμωρίαν ἐκφύγωμεν, καταφλέγουσαν τῷ ἐμπιπτούσαν σὺν τοῖς σώμασι ἐ τὰς ψυχάς, καὶ τῆς Βασιλείας τῆς Οὐρανῶν ἐπιτύχωμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λυκᾶ.

Ἀ ρετὰ Λυκᾶ τῷ Θεῷ πράξας λόγῳ, Ζῶς διαρέσεως ἐκθαμὼν τῆς μοίρας.

Οὗτος ὁ μακάριος Λυκᾶς ἐκ Πόλεως ὁρμηθεὶς Ταυρομενίας τῆ Σικελῶν Ἐπαρχίας. μέαν δὲ ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσεὶ χρόνων ὀκτωκαίδεκα, μοναχῶς ἐχίλοζεν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Θεοῦ, τῇ θείων λογίων ἀκροατὴς καὶ ποιητὴς γενόμενος. Ὡς δὲ οἱ γονεῖς αὐτῶ ἐβιάζοντο τὸν γυναικὶ συζεῦσαι, αὐτὸς νυκτὸς ἀφανὰς, ἐ εἰς ἄβατον τόπον ἀναχωρήσας, μὴ τῇ θείων ὤκα. Ἡμέρας δὲ τεσσαράκοντα διατελέσας ἄσιτος, θείας ἐ ἀγγελικῆς ἠξιώθη ὄψεως τε ἐ ἐπισκέψεως. Καὶ κατα-

ταλαβὼν Μουλίτιμα, περιβάλλεται τὸ ἀγγελικὸν χῆμα. Καὶ σκληροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑποβαλλόμενος (διὰ τριῶν γὰρ ἢ τεσσάρων ἡμερῶν γεύσμενος ἄρτου καὶ ὕδατος, καὶ μηδόλως σωματικῶς ἀναπαυόμενος) διετέλεσε μῆνας δέκα καὶ ὀκτώ. Ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἔρχεται μετά τινος Μοναχοῦ ἐν τῷ τῆς Αἴτνης ὄρει, ἐκ τῶν εὐρισκομένων βοτανῶν ἐκεῖσε τρεφόμενος. Καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην, ἐκάθευδε μὲν ὀλίγον κατακλινόμενος, μονοχίτων ὑπάρχων καὶ ἀπέδιλος. Ὅρος δὲ ἦν αὐτῷ καὶ καιρὸν ἠκριβωμένος, μὴ ἐξιέναι τῆς κέλλης μέχρις ἂν τὸ ὅλον ἐπισυνάψῃ Ψαλτήριον. Εἶτα τὸν καιρόνα τῆς τρίτης ὥρας ἐτέλει. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας τοῦ ἔργου ἤπτετο, μέχρις ἂν ὁ τῆς ἕκτης ὥρας καιρὸς ἐπιστῇ. Καὶ μετὰ τὴν ἕκτην, τοῦ μικροῦ σιτηρεσίου ἐφρόντιζε, καὶ τῆς λοιπῆς Ἀκολουθίας. Ἐν τούτοις ὤν, χάριτος ἠξιώθη Θεόθεν μεγίστης, καὶ διαλύσεως λόγων δυσμοήτων, ὡς καὶ τινας ἀποροῦντας λέγειν· πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; Καὶ μετὰ ταῦτα τόπον τινὰ δι' ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει, καὶ δώδεκα μοναχοὺς συναθροίσας, τούτων ἐπεμελεῖτο. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὸ Βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περιελθὼν τὰ τῶν μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς Πατράσι κοινωσάμενος, ὑποστρέψας ἀπῆλθε μέχρι Κορίνθου. Καὶ ἐν τινι κώμῃ οἰκήσας ἐπ' πλείους μηνῶν ἑπτὰ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Παῦλος ὁ διὰ Χριστὸν Σαλὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχος. Τ' ποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν,
Χορῷ θανὼν συνέστη τῶν θεοφρόνων.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Μεταβέβηκας θεόφρων πρὸς οὐράνια, Παῦλε σκηνώματα, καὶ προσπελάσας Θεῷ, μεθέξει θεούμενος, ἔνθεος γέγονας, ψάλλων Ὅσιε. ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νουθετούμενοι σοῖς λόγοις διδασκόμεθα, Παῦλε παρεύφημε, ὡς ἐν Πλίοις τρισὶν, ἀμέριστον ἄτμητον, σέβειν Θεότητα, ᾗ καὶ ψάλλομεν. ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς παμέρος ἡ θεία καὶ θεάρεστος, ὁμολογίασου. ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθεὶς, Θεῷ προσεμηνέξαι, θῦμα εὐπρόσδεκτον, ἀγαλλόμενος, τῇ ἐκμιμήσει Ὅσιε, τῶν παθῶν τῶν τοῦ Σωτῆρος. Θεοτοκίον.

Πᾶσι πρόξενος ἀνθρώποις ἐναπέφηνας, θείας λυτρώσεως, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ παντὸς, τεκοῦσα Παράμωμε, ᾧ πάντες ψάλλομεν. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, η. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥέουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμάτων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταρδεύουσιν. αἵματι τιμίῳσου, πάντας καθηγίασας, τοὺς ὀρθοδόξῳ πίστει σοι, ἀκολουθήσαντας, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁρμὼ γαληνοῦ σὺ προσωρμίσθης, τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπωσάμενος. εἶχες γὰρ ἰθύνοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην Κύριον, Παῦλε παρόλβιε, τὸν ῥεύματι τὰ πάντα ποιοῦντα. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδικον.

Φῶς τὸ τριλαμπὲς τῆς ὑπερθέου, Τριάδος ἐν σοὶ σκηνῶσαν φῶς σε δεύτερον, ἔδειξε φωτίζοντα, δῆμον μὲν ὀρθόδοξον, αἱρετικὴν δὲ φάλαγγα, Πάτερ ἀμβλύνοντα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις Προφητῶν ἀκολουθοῦντες, Παρθένε σε Θεοτόκον καταγγέλλομεν. τέτοκας παιδίον γὰρ, πάντων ἀρχαιότερον, Ἐμμανουὴλ καλούμενον, ᾧ καὶ κραυγάζομεν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ Τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε „ μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος,

„ τὴν

„ τῷ οἰκημείῳ ἅπασαν, ἐγείρει ψαλ-
„ λουσι. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
„ ἐ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ, Γ'. Ἁπας γηγενὴς.

Ὅλον ἐμαυτὸν, προσάγω θεοτόκε, τῇ θείᾳ σου εἰκόνι· σὲ γὰρ ἱκετεύω, ὡς Ἱερεμίαν δι', τὴν ἄῤῥητον λύσαν τῶν πταισμάτων, παρὰ Χριστοῦ δεξάμενος, ἐμῶν σφαλμάτων σώσας, διαῤῥήξας, σῴζουσα πρεσβεύουσα, ἐ τῷ θείῳ φωτὶ καταλάμπουσα.

Νέος πεφυκὼς, τῷ ξύλῳ πυρούμενος, Παῦλε παρέστης, τὴν ἀ Παράδεισον μοι, ἀῤῥητον λόγων Πατὴρ ἀνήκουσας· ὡς καμψοῦσ τὴν σὴν πόνων γὴ, τῆς ἁμαρτήσεως, συμμετέχεις, τέθεμον δεξάμενος, Βασιλείας Χριστοῦ ἀπρεπέστατον.

Ὡς σὰρξ δὲ, ἐφάνης κατήγορος πλάνης αἱρέσεως, τῆς ὀρθοδοξίας δὲ, Ἱερομάρτυς θεῖος σωτήρ, μαραυγαῖς τῆς χαρᾶς, ἠγλαϊσμένος σαφῶς, ἐ τῇ σιγῇ, Παῦλε παραιδίμε, τῆς ἀκτῖνος Τριάδος λαμπόμενος. Θεοτοκίον.

Σάρκα τὸν ἐκ σὰ, ὁ Λόγος Παμάμωμε περιβαλλόμενος, σεσωμάτωμένος δὲ, σωμογραφῶν Κύριε εὐσπλαγχνίᾳ, μεμορφωκὰς ἐκ ἐλάττωμ, ὡς περὶ σώματος, ἐ τὸν πάλαι, πάντας τυραννήσαντα, Θείᾳ δυνάμει κατέβαλε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύ-
„ ματι λαμπαδηφόρος. πομπεύ-
„ σει δὲ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρου-
„ σα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτο-
„ ρος. ἐ βοάτω, χαίροις πάμμακαρίστε,
„ Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ἐξάπτερ. Γνωσθῆτε ἀκτιβόλητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, τῆς ἀληθοῦς σοφίας, τὰ δόγματα καταστέρας, πάσας αἱρέσεις ἠμβλωκας, Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, Παῦλε μακαριώτατε. διὸ καὶ σύλλος ἐφάνης, ὁμολογίας Θεόφρων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεὸν σαρκὶ τὸν ἔτεκες, Μαρία Θεομύμφοτε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τὸν σὲ τιμήτορ ἐκ πόθε, καὶ σὸν Εἰκόνα τιμῶντας, καὶ τὸν Τίόν σε Παράγιε, καλέσεως λυτρώσασθαι, ἐ ἁμαρτῶν αἰωνίων, τοὺς σοὶ θερμῶς ἐγκειμένους.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῶσε αὐχήματος, καὶ λόγχη ἐκεντήθη. Λόγε ἐκ ἄνθρ. ἐκ Μήτηρ, σοῦ καθορᾶσα εἶδος. ὁμοῦ τὸν πρωτόπλαστον, πῶς ὑπόφερες πάντα μοῦ, ἀδίκως δικαιότατε, ὑπὸ λαοῦ ἀχαρίστου, ἀγνώμονος ἐ κακοῦργου;

Εἰς τὸν ὅ. Π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος. Βαρύς. Ἀναστολή.

Ἐμνήσθης ἐκ τῶν βάθων τῆς Πράξεως, ὡς ἐπὶ γῆς σάρκως βιώσας, καὶ καθεζόμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Θεότητος γράψεως, ἀρθοδοξίαν ἀφ' ὑμῶν ἐπήγασας, διδασκαλίαις σοῖς Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ἐκένωσα τὸν Δεσπότην μου κατὰ σάρκα ἔκδησάσαμε, ἐ ἔλυσας τὸ αἰώνιον, λύτρωσαι Δέσποινα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ξύλῳ προσαγήγατε, ἐκπάγε ὡς ἐώρακεν, ἡ Παράμωμος Ἰδοῦσα ὑμᾶς τὸ πρωτόσα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆ Ὄρθρ.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, ἐ ἐκ τοῦ Καμόρος τῆ Ἁγίᾳ. Ὁ Ἀποστόλος, πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ ἔχοντες ἀρχιερέα. Χάιτε Κυριακὴ, γ'. Τῶν Νηστειῶν, Εὐαγγέλιον κγ' Μάρκου. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ. Ἦχος πλ. δ'. τῆς ζ'. ἑβδ. τοῦ Λουκᾶ, ἀπὸ τῆ μεσ. Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, κ'.

Τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα σταυρῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτηνῇ· ἐ μνήμη τῆ Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν ἐ Θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκησαμένου. Ἑωθινὸν εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος πλ. δ'. ἐ ψάλλομεν, ἦχος, δ.

Ὡς γεγραῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεοσύλλεκτον συνάγμα, ἱερώτατον στράτευμα, Ἐκκλησία ἔνθεος, δῆμος ἅγιος, φάλαγξ Μαρτύρων θεόπνευστος, ὡραία ὁμήγυρις, ἀρρᾶγὴς συνασπισμὸς, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε, ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἄνω πολῖται ἐπαξίως, Μητροπόλεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον, Ἀθανάσιον Μάμαντα, θεῖόν τε Βαράχιον, καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Λογγῖνον Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν Θεόδουλον, καὶ Καλλίμαχον, καὶ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ θείῳ Θεοδόχῳ, καὶ Ὀστρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γεγραῖον Γέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ, καὶ Δουλκίτιον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν θεῖον Γιγάντιον, καὶ Δωρόθεον πιστῶς, καὶ Θεόδοτον μέλψωμεν, καὶ Καστρίκιον, καὶ Ἀμίκητον ἅμα Θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Ἕτερα εἰς τοῦ Ὁσίου. ἦχος, π. β.

Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν, καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας ἀρετῆς καινὸν, Μοναστῶν ἔρεισμα, Ἀσκητῶν ἄγαλμα, τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα. καὶ νῦν τὸ ἄρρητον, κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου, τρυφᾷς ἀεὶ τοῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι. ὅθεν συνελθόντες, ᾀσμάτων ἐμμελέσιν ἐν ᾠδαῖς, τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερον, μνήμην ἑορτάζομεν.

Ὕλης ἀχθοφόρημα, ἐκτιναξάμενος ἅπαν, καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γηίνης σχέσεως πᾶσαν ἔμφασιν, ὑψηλῆς ὠδεύσας, πολιτείας τρίβον, εὐσταλῶς μεταρσιούμενος, καὶ ἀνυψούμενος, πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκρώρειαν, καὶ τρέπων τὸν ἀτίπαλον, ἄυλον ἐχθρὸν ὑλιμώματος. ὅθεν τοῖς Ἀγγέλων, ἀΰλοις συγκατήλεξαι χοροῖς, Λάζαρε Πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπωσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ τὰ πάθη Ὅσιε, μετὰ τῶν προσλήψεων βδελυξάμενος, ἀκριβὴς γέγονας, τηρητὴς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φύλαξ ἄριστος. ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, μονὴν ἐν σοὶ πεποίηται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοι πλουσίως, θαυμάτων ἐξαισίων εὐτουργὸν, καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον, ῥύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα, ἦχος, π. α.

Ὅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμὸν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον. ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο. καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, θεράπων γενόμενος, μεγαλοκήρυξ Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θ. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Πάμψον τὸν φωτισμόν σου ἐμοὶ, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν δεινῶν ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἡ συλλαβοῦσα Θεὸν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε. βυθοῦ ἀπογνώσεως, διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιωτεύσεως, ἐπιστήριξον, τοὺς ψυχῆς μου τὰ βήματα. δίκασον τοὺς ἀπαύστως με, πιέζοντας δαίμονας. παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπὶς τῶν περάτων, ἡ τῷ Κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοίον.

Στᾶσα ἐπὶ Σταυρῷ Γησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνῳδοῦσα ᾠδύρετο, βοῶσα· οὐ φέρω ταῦτα, προσηλωμένον ὁρᾷν, ἐπὶ ξύλου ὅνπερ ἀπεκύησα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, τὰς ᾠδίνας ὡς ἄνανδρος, καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ οὖν πεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἴρηκεν, ὁ Συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμοῦ ῥομφαίαν ἐλεύσεσθαι. ἀλλ' ὦ νῦν Τιέμου, ἐξαναστηθὶ καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς

Εἰς τὴν Α. Β. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, Α. Β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ᾠχῆλθεν ὁ φθόγγος τῆς κατορθωμάτωσε. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῆς καμάτωσε. τῆς δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας. τῆς Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐρρύσθαι αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θε. Τὴν μητέρα αἰτέσης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα. μὴ παρίδῃς, τὴν μακρὰν μου σφαγήν. ἐν ὥρᾳ ὅτου κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενόμενος σκέπη ἐ βοήθεια.

Σταυροθε. Ὁμοιον.

Ἐπάγω μὴ ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ ἐ μεμέλημαι, ἐ ἐν ταφῷ, κατετέθην ὡς θνητὸς, ὡς δὲ Θεὸς, ὦ Μῆτερ, νεκρὸς ἐξαναστήσω, ἐ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, ἦχος, δ.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε,

Καὶ τῆ Ὁσίᾳ. ἦχος, πλ.

Ταῖς ἐπαῤῥύτοις προσευχαῖς ἐν ὀχετοῖς δακρύων, τὸν ζυλον κατέβρεχες, ἐ τοῖς ἐκ βάθους σφαγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τὰς πόρας ἐκαρποφόρησας, ἐ γέγονας ποιμὴν, τοῖς πᾶσι μέσον συγχωρήσῃ, Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ σωσθῆναι λόγ. Οἱ Καμόμες, τῆς Ὀκτωήχ. εἰς, ἐ τῆς Ἁγίων, δύο. Ὁ Καμὼν τῆς Μαρτύρων. Οὐκ ἀκροβ. Δόξα κροτείσθω Χριστὸς ὁ τῆς Μαρτύρων.

Ἰωαὴμ Μοναχ.

Ὦδὴ, α. ἦχ, β. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Δεῦτε πιστοὶ, ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν, ἐ θεοφθόγγοις ᾄσμασι, παρνυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστὸν δοξολογοῦντες, ὅτι δεδόξασται.

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ τῆ Σωτῆρος τρόπαιον, ἡ ἁγιαθείρετος, τῆ Σταυρῆ παμπλήα, δι᾽ ἧς οἱ μικαθύριοι τεθρύμται Μάρτυρες.

Ζίφος ἐ πῦρ, βόθρον ταυρώματε ἐ θάνατον, τοῖς ἀοιδίμοις Μάρτυσι, ἐπαρετείνοντο, οἱ τῆ θείᾳ διώκται, ζωὴν πρὸς τὴν ἀμείνω, τύτης ἐμάγοντες. Ἄρτον ζωῆς, τὸν ἐπιφάνιον τέτοκας, σεσαρκωμένον Παῤῥάγε, τὸν πρὸ αἰώνων ἀσώματον, ἐμπύρευτον Λόγον, ὃν πίστει οἱ Μάρτυρες, δόξῃ δοξάσαντες.

Ἕτερος Καθίσμα. Οὐ ἡ ἀκρίβ. Λάζαρε μάκαρ, τὰς ἐμὰς ὕμνας δέχου.

Ὠδὴ, α. ἦχος, δ. Λαμπρύνθητε.

Λαμπτὴρ θαυμαστὸς ἐφάνης Λάζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διανοίας μου, λαμπρύνασα με, φωτὸς ἀνάπλεως θείου, ὅπως ἀνυμνήσω, τὰ κατορθώματα.

Ἑστερέωσας ὡς ἥλιος, φωταγωγὸς τὸν ὑφήλιον, φωτὸς οἰκητήριον, ὡς θεῖον Λάζαρε, ἀμαυρωθέντα, ἐ δυσὶν φωτοφόροις, γεμισθέντα θαύματι, ἐ τῆς κοιμήσεως.

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς ἀϊδίου καὶ κρείττονος, εἰκότως ἠλόγησας, τὴν ἐπικαιρὸν ζωὴν, μακρωθυμήσας, σαρκὶ μὴ συγγενόμενος. Χριστῷ συμπερικρυβόμενος, ἐ συζωσθέντα.

Θεοτοκίον.

Ἤγειρεν ἀραμεμένη, ἡ παμπέραγος Δέσποινα, παρόντα Λάζαρε, ἐπιφοιτῶσα πρὸς σὲ, ὡς ἄγγελόν σε, οἰκέτευσε προσέτι, μεθ᾽ ἧς τὸν φιλάνθρωπον, ἡμῖν ἱλέωσαι.

Ὠδὴ, γ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Καθέλον οἱ καλλίνικοι Ἀθλοφόροι, τῷ Παθόντα τῷ θεῷ διαπαντὸς τῆς πλάνης τὸν πολύθεον ἀθεΐαν, ὃν ἐξ κραζόντες, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐ ὃν ἔξω Ἅγιος, πλὴν σὺ Κύριε.

Ἁγίου θεοῦ Αἵματος καθαρθέντες, καὶ αἵματι οἰκείως τελεωθέντες, θυσίαις ὃν ἐχαίρετε Ἀθλοφόροι, δαιμόνων κραζόντες· ὃν ἔξω Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐ ὃν ἐξ δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Θρόμοσε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι, ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσωκισθέντα, πανσθ-

τες τὼ δυσέβειαν αἰεβόσμ· ὃν ἔχεις Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐ ὃν ἔχει δίκαιος, πλιώσι Κύριε. Θεοτοκίον.

Ῥῶ μόνω Παρθενόυτερ μὴ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τῆ τεχθέντος, τιμῶντές σε κραυγάζομεν τῆ Τίῶσι, ὃν ἔχεις Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐ ὃν ἔχει δίκαιος, πλιώσι Κύριε.

Ἅλλος. Τὰς σὰς ὑμολόγως Θεοτόκε. Ῥωννύμενος θείᾳ τε Δεσπότη, μετίσων τοξάματα σοφὲ, τὰ κῦ σὺ ἀπέδεξας, τῶ πομπῶ τεχνάσματα. ὃ ἐ ἡμᾶς ἐρίσχυσον, ὑπερτελεῖν ταῖς πρεσβείαισι σοῖς.

Ἐν σώματι Ἄγγελος ἐδείχθης, Θεῶ σῶ Ἀγγέλοις λατρεύων, παχύτες σαρκὸς ἐ φύσεως, ὑπερημέρους Λάζαρε, θεουργικῶς λαμπόμενος, καὶ θαυμαστῶς κλειζόμενος. Θεοτοκίον.

Μεσίτρια σκέπη ἐ προστάτις, γεγένησαι Γερμήτρια Θεὸν, τὰ πῖς ζωῆς τὸ ῥύμμα, ἐχθρὸς ἀποτεχίζασα, καὶ συμπαθῶς με σάζουσα, ἐ τῶ Τίῶ σου καταλλάττουσα. Ὁ Εἱρμός.

Τὰς σὰς ὑμολόγως Θεοτόκε.

Καθίσματα. Τῆ Μαρτύρων. Ἦχος. δ. Ταχὺ προκαταλαβέ.

Ἕτερον ὁ ἔνδοξος, ἐ σὺν αὐτῶ ὁ χορὸς, Μαρτύρων ὁ ἔνθεος, τῆς ἀθείας πυρὶ, τρὶς αἵμασι σβέσαντες, τὰς διαιωνίζούσας, ἀπωλείας κληρῶται, ἐ τὰς τῆ ἀθανάτων, ἱκετεύουσι πόρους. ἀνῆ Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον τὸ Ὅσιον. Ἦχος. πλ. Τὴν Σοφίαν ἐ Λόγον.

Τὸν λαμπτῆρα τὸν μέγαν ἐ φαεινὸν, τὸν πρωτοστράτημα ἐ συμπαθῆ, τὸν φύσει γενόμενον, ἐ σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλιναγωγήσαντα πάντα, ἀοίδιμον Λάζαρον, ἐ Χριστῶ ἀπείρα, τῶ πόθω λατρεύσαντα, ἐ συγκληρονόμον, τῆς αὐτῆ βασιλείας, γεγόμενον ἅπαντες, οἱ πιστοὶ ἀνυμνήσωμεν, πρεσβεύτην ὡς θερμότατον. πρεσβεύει γὰρ Χριστῶ τῶ Θεῶ, τῆ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτῆ.

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαρᾶτήριον αἶρον χρεωστικῶς, ὡς ἠχάρα ἐκείνη δυὼ λεπτὰ, προσφέρωσε Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῆ χαρίτωσε. σὺ γὰ ὤφθης σκέπη, ὁμῆ ἐ βοηθεία, πεφασμῶν ἐ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρεσα. Θεὸν ὡς ἐκ μέσου, φλογίζουσης καμίνου, ῥυθεὶς τῆ θλιβόμενον, ἐκ καρδίας κραυγάζωσι Θεοτόκε βοήθεια, πρεσβεύουσα τῆ σῶ Τίῶ ἐ Θεῶ, τῆ πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰ ἔχω ἐλπίδα, ὁ αἰᾶξιος δόλυσσα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥῦ Ἀμνοῦ ἐ ποιμένα ἐ Λυτρωτὴν, ὃ Ἀμνὰς θεωρῆσα ὀμῆ τῆ Σταυρῆ, ἔστεμε δακρύσα, τῆ καρδίᾳ καὶ ἔλεγον. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, ἐκόμενος τὴν λυτρωσαν, τὰ δὲ σπλάγχνα μὲν φλέγονται, ὁρώσησα τὸν σταυρὸν, ἵν περ ὑπομένες, διὰ σπλάγχνα ἐλέες, Θεὲ ὑπεράγαθε, αἱαμάρτητε Κύριε, ἐ ἐμοὶ πρόσπτατε, τὸ πλάσμα σὸν λόγω ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς τῆ θανάτε λυτρώσασθαι. δόξα Λόγε τῆ μακροθυμίᾳ σε.

Ὡδὴ, γ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐμιμήσαντο Κύριε, οἱ Ἀθληταὶ, τὸ Πάθος σε τὸ θεῖον, ἑαυτὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Ἱκετεύοντας Κύριε, τοὺς Ἀθλητὰς, προσδέχε ἐ κινδύνων, καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Εἰσώπησαι Κύριε, δαιμόνων πλάνη, ὄντως γὰ Θεόν σε, ἀληθῆ οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυξαν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε βοῶντες, οἱ Ἀθληταὶ, Θεὸν σεσαρκωμένον, τὸν Τίόν σε Δέσποινα κατηγγείλασιν.

Ἅλλος. Ὁ καθήμενος ὡ δόξη.

Σκηλάγξ ἐκ δολείας, διλιτρῶς ἠρτιμένης σοι, ἐ τῆ ῥύσαμένω, δόλος ὡς ἀγγώμων ἐδολόσας, σωτηρωτάτη ἀσκήσει, λυτρωσάμενος, τὸν ψυχὸν ἐκ δουλείας παθῶν θεῖε Λάζαρε.

Κατερράττεται πρὸς ἄδου, συρήγμένος Λάζαρε, ἐπιχθόνιος πέτρας, σὰν

σῶν ὑποθηκῶν ὁ παρήκοος, ἐ γλυκασμῶ μελιτώδης, αὖτις δρέπεται, οἰκηροτάτη θανάτῳ πικρίᾳ ὁ δελεασμός.

Ἁλμυέχθης ὑπερτάτῳ, ἀρετῇ εἰς ἀκρώρειαν, ἐμ ἀβάτῳ ὄρει, Πάτερ τῷ Θεῷ συγγεμόμενος, ὡς Μωϋσῆς ἐ Ἠλίας, ἐν τῷ εὐκλεᾶν, ὡς τὸν βίον ζηλώσας ἀνθ' ἁπαξείληφας.

Θεοτοκίον.

Ῥυομεύσου τῷ ποίμνῳ, Θεοτόκε ἐπίφαυρε, καπνδωγείας, πάσης ἐ δαιμῆς ἐπιθέσεως, ἧ μιδαμῶς κηρυττόμενον, τῷ ἀληθείαν, ἐ τὸν κλῆρόν σου, δίδες γυκᾶν τὸν ὀρθόδοξον.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ τῶ φωτὸς χορηγός.

Ψραιπάτῳ φολιῷ, πεφοινιγμένῳ ἀσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῷ, καὶ ἀξιφασμένῳ, τῇ χάριτι τῇ σῇ, σὺ οἱ Ἀθλοφόροι, Χριϛὲ ἐμφιάσαντο.

Χάρις ἐ ἔλεος, τῶ παντοκράτορος Θεοῦ σέφησι, τοὺς Ἀθλητὰς, πόθῳ καταλλήλῳ, τῶ μέμυητες ἴχνῳ. δι' ὃς μικηφόροι, εἰσέχθησαν Μάρτυρες.

Ῥάβδῳ δωσίμεως, τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σπυρὸν δέδωκας, ἐ ἧ ἐχθρῶν κατακυριάσαι, ἐποίησας αὐτὸς. διὸ σε ὑμνῶμεν, Χριϛὲ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ἑραργὸν ἐκ Δαβὶδ, καταγόμενον τὸν Χριϛὸν τέτοκας. Θεὸν ἀγνὴ τὸν ἱερωσυνῆς, μεταθέμενος, δικαίως καὶ νόμου, μετάθεσις γίνεται.

Ἄλλος. Ἑξῆς τὰ σύμπαντα.

Ῥῷ κρείττονι Λαζαρε, τὸ χέρσον καθυπέταξας, τοῖς πρακτικωτάτοις ἐργασίαις, εἰς θεωρίας φθάσας ἀκρότητα. ὕδωρ ἐμ μεθέξει θεωθεὶς, θαύματα βλαίσια, ἀνθρώπων ἐμαπέφυσας.

Ὁδοῖς ἑφεπόμενος, τῶ Βαπτιϛῆ κατῴκησας, ἔρημον εἰς ἄβατον θεόφρων. οἰκείοις δ' αὐθις ἐπαναδείξαι, Πάτερ ὡς ἐκέμος Ἰσραὴλ, παλαι τῷ ἀγνώμονι, ὁδηγῶν εἰς μεταβασιν.

Ὑπηρέτε Λαζαρε, φύλοις ἑπὶ τὰ τῶ Πράματος, Πάτερ ἐπαναθέμενος ἐπιτηδείως, οἶκον οἰκείου σε ἡ ἐφούσιος, καὶ ζῶσα Σοφία τῶ Θεῶ, ὡς ἐπαφεπαύσατο, σὺν Πατρὶ ἐ τῷ Πράματι. Θεοτοκίον.

Ϛερεμένος θλίψεσι, ἐ πάθεσι χωρηγούμενος, σὲ ἧ Οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν, καθικετεύω Μήτηρ τῶ ζῶντος Θεοῦ, πλάτος ἐρημωθέντες ζωῆς, ὕψος ἀπαθείας τε, ταῖς πρεσβείαις σου βραβεύσαι.

Ὠδὴ, ϛ'. Ἀβύσσου ἀμαρτημάτων.

Ϛάλπιγγος ἦχος κροτεῖται, πράματικῆς ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίας, ὕμνον ἐκπεμπουσα, ἐ μέλπουσα, ἧ Μάρτυρας τοὺς ἄθλους.

Ϛέμερον ἡ οἰκουμένη, φαιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ, ἧ σε πῆ Χριϛὲ Ἀθλοφόρων, πίϛει δυξάζουσα, τὸν τῇ χάριτι, ϛεφανώσαντα πάντας.

Ῥήγνυται καταπληγᾶσα, ἧ δυσμενῶν ἡ καρδία. Χριϛὸς γὰρ ἐκτείνας τὸν Σταυρὸν, ὡς τόξον ἀπέϛαλε, τοὺς Μάρτυρας, βέλη ἀκομπείρα. Θεοτοκίον.

Θύπτουσα Θεὸ Μήτερα, οἱ Ἀθλοφόροι εἰδότες, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν, τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν, εἰς θανατον, τὰς ψυχὰς προδιδόντες.

Ἄλλος. Τῶν θείων ταύτῃ.

Ἐ ῥύσω κόρμου καὶ ἔσωσας, ἀγνείας ἐραγίων ἀδιαφθόρων, ὡς καὶ ἀθλήτορα. διὸ κἀμὲ κηδεμονοῦντα, ἀπαγωγῆς βιαίας, ῥῦσαι ἐ θλίψεως.

Μυσῶν δυάδα διεσώσας, γυναίων ἧ αἰσχρῶν ἐπιθέσεων. τὸν μὲν φωμήματι, Πάτερ ἐχείρας τῆς πράξεως, τὸν δὲ σοφῷ τῷ ὄρτι ἐπιμοίματι.

Ὁ ϛίσας ὕδασιν ὄρια, ὁ Ἐρυθρᾶς δ' Ἀγγελων δερπόντας, Ἀγγέλῳ ὕδατι, σὲ παραδόξως ἐπότισεν, ὑπερβαλλόσῃ δοξῃ αὐτὸς ἐκτρέφωσε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶσι τάξεις Ἀγγέλωσε, δυξάζα ἐ βροτῶ τὰ συγκίματα, Θεογεννήτειρα, ὡς ὀφαίσασαν δαίμονας, καὶ σωτηρίαν κόσμῳ πάντι βραβεύσασαν.

Ὁ Εἱρμός.

Τῶν θείων ταύτῃ ἐ πάντιμον.

Κοντάκιον τῇ Μαρτύρων. Ἦχ. δ'.

Ὁ

Ο Υ'φωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Χορὸς Μαρτύρων πηλαυγὴς ἐ φωσφόρος, ἐξαστέιλας μακαρίως κατεφαίδρυνε, τὴν Ἐκκλησίαν σήμερον θαυμάτων βολαῖς. ὅθεν εὐφραινόμενοι, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, αἰτησώμεθα Σωτῆρα ἡμῶν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐκ τῆς κηρδωίων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ἐλεήμων Θεὸς ἐ φιλάνθρωπος.

Ἕτερον τῆ Ὁσίᾳ, ἦχος πλ. Δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Πρὸς ὑπὲρ φύσιν σοφε πόρας ἐ σκάμματα, αὐτοὶ οἱ Ἄγγελοι ἐδύτες κατεπλάγησαν, δι' ὧν εἴληφας θεοθεν καὶ τὸν στέφανον. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων. ἵνα κράζωμεν· Χαίρεις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, Θεοφόρε ἐγένου, ἐκ γῆς πρὸς τὰ ὑράνια φθάσας. διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς, ἀμνὸν ὡμέρωσε θεωρῶν Ὅσιε, ᾄδομαι ἐ φόβοις, κραυγάζω σχετικῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε παγὼν ἀπλανὴς μονοκέντρων.
Χαῖρε λειμὼν ἀρετῆς ψυχοτερφὴς.
Χαῖρε πρεσβεύτα τῷ Ψυχῶν ἀκαταίσχυντε.
Χαῖρε χορευτὰ τῷ Ἀγγέλων ὁμόσκηνε.
Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐπλήθυνας τῷ Ἐρεμμάτων τὸν χορόν.
Χαῖρε, ὅτι σὺ διέσωσας ἕως ταύτων τὴς Ἐδέμ.
Χαῖρε τῆς ἀυταρκείας σων Θεῷ δὸς τὸν ἄρτον.
Χαῖρε τῆς ἀυθαδείας τῶν Δαιμόνων διώκτα.
Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀῤῥαε.
Χαῖρε τεύφης μελίσσης ἐχέγγυε.
Χαῖρε λαμπτὴρ τῆς Ἁγίας ἁπάσης.
Χαῖρε φωστὴρ Μοναχῶν ποδηγέτα.
Χαῖρις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ζ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτακοσίων τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτηνῇ, Γέρωνος, ἐ τῶν λοιπῶν.

Ὁ πᾶς Γέρων ἔδυ ἐξ ἀυτελμίας, Ἄ'τλμον εἶδεν, δὲ ἀγγελὲς πρὸς ἔῤῥος. Οὐδ' ἐλαθ' ἑβδομάτῃ Τέρων ξίφει ἀυχένα τμηθείς.

Διὰ ξίφος αἰθέριον ἐξ ἁρπαγὴν ἀνδρας τρεῖς δέκα. Ἄ'μβρες πομποὶ, ἐ μίαν ξυνωρίδα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων. Ἧν δὲ οὗτος ὁ Γέρων ἀνδρεῖος κὴ τὸ σῶμα, ἐ ἀσεβὴς κὴ τὴν ψυχὴν, γεωργὸς τὸ ἐπιτήδευμα. Τοῦτον οὖν τὸν τρόπον κατέλαβον οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταὶ, ἐ βουλόμενοι αὐτὸν ἑλεῖν ληστικῶς, ὁπλοις ἠδυνήθησαν. Οὗτος γὰρ, τῷ γεωργικῷ ἐργαλείῳ τὸ αἰδηρον ἀπὸ τοῦ σελέχους ἐκβαλὼν, ὅπλον κατ' αὐτῶν τὸ ξύλον λησάμενος, αἵματι περιῤῥεομένης ἐ ἱδρῶτι, πάντας ἀπέδιωξε σφενδάμενος. Ἐκὼν δὲ παραγενόμενος εἰς τὴν Ἀρχοντα, καὶ παρ' αὐτῷ ἐρωτηθεὶς, ἐξ αὐτῆ τῇ ἀγκῶνος τὸν δεξιὰν χεῖρα κόπτεται. οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ γῆς ῥιφέντες, βυμάρους κατεξαίρουτο. Τῇ δὲ ἐωθεν πάλιν, ἐφ' ἑπαρὰς ὥρας ῥαβδισθέντες τὰ σώματα, ἔξω τῆς Πόλεως Μελιτηνῆς, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μελασίππου, Κασίνης, ἐ Ἀμπωμίου.

Οὐ σάρκες ἦσαν, ἀλλ' ἄσαρκοι τὴς φύσις, Ὁ Μελάσιππος πρὸς ξίσεις ἐ Κασίνη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ Γιλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ πόλει, τῶν πέρην ὄντες Χριστιανοί. Καὶ ὁ μὲν Ἀμπώμιος ἐβλήθη εἰς φυλακὴν, Μελάσιππος δὲ ἐ Κασίνη, κρεμασθέντες ξέσθησαν, ἐ πυρὶ κατεφλέχθησαν. Εἶτα τέμνεται τὰς μασθὰς ἡ Κασίνη. ὁ δὲ Μελάσιππος τὸς πόδας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῶν γομάτων. Ὁ δὲ Ἀμπώμιος αἰφνιδιασθεὶς ξέεται διὰ τὸ τὸ ἐμπτύσαι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Γιλιανοῦ, καὶ τὰς αὐτοῦ γραμμάτρας μακαρίσαι, Μελασίππου ἐ Κασίνη, ἔτι ἐπὶ τῶν βασανιστηρίων ξύλων κρεμαμένης, ἐ τὰς μακαρίας αὐτῶν ψυχὰς ἀποδόντας τῷ Κυρίῳ. Καὶ τὰς ἀγραγαλὰς διαπερωτᾶται,

καὶ

ἐ βάρει λίθων τοὺς πόδας ἐλαυνέται, ἐ ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ ἐφιδρύεται λίαν ἐκπυρωθέντος, ἐ περιάγεται ἔχων λίθων ἀπηωρημένον ἐν τῷ τραχήλῳ. Καὶ αὖθις κρεμᾶται ἐ ξέεται, ἐ παραπέμπεται Ἀγριππίνῳ Δουκὶ, ἐ παρ' αὐτοῦ εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται, ἐ θηρίοις βορὰ προτίθεται· οὓς ὧν ἀβλαβὴς διατηρηθεὶς, τεσσαράκοντα ἄνδρας ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, οἳ ἐ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἔπειτα ἐπὶ κραββάτου πεπυρωμένου ἁπλοῦται. ἐ ῥάβδοις ἄνωθεν τύπτεται, ἐ τὰς χεῖρας τέμνεται, ἐ εἰς κάμινον βληθεὶς ἄφλεκτος ἔμεινε, ἐ πολλοὺς τῷ θαύματι πρὸς τὴν Πίστιν ἐφελκυσάμενος, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος μετὰ πολλὰς τὰς τιμωρίας, ξίφει τελειοῦται.

ἅ. Ἀντώνιε στὰς τὴν τομὴν χαίρων δέχου,
Καὶ δέξεταί σε τῆς χαρᾶς θεῖος τόπος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Αὔκτου, Ταυρίωνος, ἐ Θεσσαλονίκης.

ἅ. Ἐφεῦρον Αὖκτος, Ταυρίων ἐκτὸν τέλος.
Ξίφει τμηθέντες, οἷα ταῦροι Κυρίου.
Φυγὴν κατακριθεῖσα Πατρὸς εἰς πέδον,
Πέδον χλόης ᾤκησε Θεσσαλονίκη.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν Ἀμφιπόλει τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἡ μὲν Θεσσαλονίκη, θυγάτηρ ἦν Κλέωνος τινὸς ἱερέως τῶν εἰδώλων, ἀνδρὸς περιφανοῦς τὸν βίον, καὶ πλούτῳ κομῶντος. Ἀλλὰ ταῦτα τὴν παῖδα οὐκ ἐχαύνωσαν, οὐδὲ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀπέστησαν πίστεως. πολλὰ γὰρ αὐτὴν λιπαρήσας ὁ ταύτης πατὴρ, οὐδὲν ἤνυσε. Διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὠμοῖς δέρμασι τύπτεται ὑπὸ τεσσάρων, καὶ τὰς πλευρὰς θλᾶται, ἐ ἀλλοτριωθεῖσα τῶν προσόντων αὐτῇ πάντων, ὑπερόριος γίνεται. Καὶ τὸν Χριστὸν μὴ παυσαμένη ὁμολογεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ ὑπερορίᾳ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Αὖκτος δὲ καὶ Ταυρίων, πολλὰ κατειπόντες τοῦ βαρβάρου ἐκείνου ἐ ὠμοτάτου, διαβάλλονται παρ' αὐτοῦ πρὸς Θορύβιον Τ' πατικὸν ὡς Χριστιανοί. ἐ αὐτίκα τοὺς χιτῶνας ἐκδυθέντες, τύπτονται ῥάβδοις, ἐ λίθοις βάλλονται, ἐ κάμινῳ σφοδρῶς ἐκκαυθείσῃ ἐναπορρίπτονται, καὶ ἀβλαβεῖς ἐξελθόντες, τοξεύονται συχνοτέρως. Καὶ ὡς διέμειναν ἄτρωτοι, ἐν τῇ παρακειμένῃ ἐκεῖσε λίμνῃ ἐναπορρίπτονται. Ἀλλὰ ἐ πάλιν Θείᾳ ῥοπῇ ἐπὶ τὴν ξηρὰν διεσώθησαν. Ὁ δὲ Τύραννος ἀπορίᾳ καταχεθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσεν. οὗ γενομένου, τέλος εὑρόντο τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

ἅ. Ἐκ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον Νόες,
Πρὸς τὰς νοητὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, ξίφει τελειοῦται.

ἅ. Τῆς Θετταλῶν γῆς Ἀλέξανδρος φὺς κλάδος,
Ἀθλήσεως ἥπλωσεν ἐκτμηθεὶς κλάδος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὁρμώμενος Πόλεως. Παραστὰς οὖν τῷ αὐτοῦ βήματι, ἐ κατὰ τοῦ βωμοῦ λὰξ ἐντείνας, ἐ ἀνατρέψας τὰς ἐν αὐτῷ κειμένας τῶν Δαιμόνων σπονδὰς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τιμωρίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σαρκῶν Δανιὴλ, οὐ κατέχυσαν ποτὲ λεόντων χάσματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου. ἐν τῇ χειρὶ γάρ σου Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, ἀγαλλιῶσαι καὶ μέλπουσαι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡφλὸξ τοῖς τρισὶν, ἐδροσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τοῖς Ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολύθεος, κατεμαραίνετο κάμινος. ὅθεν τὴν ἀπάτην ὁρῶντες, τεφρουμένην ἐκραύγαζον· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ

Ῥῷ πόθῳ Χριστὲ, ἐκκαιόμενοι τῷ σῷ οἱ Ἀθλοφόροι σου, τὸ τῆς σαρκὸς περιεικείμενοι, τὸ ἀθάνατές περιβόλαιον, βασανῶν πικρῶν κατεφρόνησαν, σοὶ ὑμνῳδοῦντες καὶ λέγοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς εὔπλοκος ὤν, καὶ ὡραῖος ὁ χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σου, ἡ πολυτρόπως τους ἐ Θεόκλητος, τῶν ἐκλεκτῶν σε ὑμνήσαις, Πνεύματι τῷ σῷ κρατυνθεὶς, ἐ θρύλησας κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νικᾶται ἐν σοὶ, πάσης φύσεως θεσμὸς ἐ ἐγκωμίων, μόνη Παρθένε ἀπερόγαμε. σὺ γὰρ ἀσπόρως σωτῆλαβις, καὶ τίκτεις ἀφθόρως τὸν Λόγον, τῶν Παρθένον τὸν ἀίδιον. ὃν ἀνυμνοῦντες ἀσεβῶς, σε μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Συναγάλλεται Οὐρανὲ συνάφραινέσθωσαν, ἀνθρώποις σήμερον, Ἀγγέλων αἱ χορεῖαι, βροτοὶς ἐπαφίεται, Ἀγγέλος γὰρ ὅσιος, ἐορτάζεται, μνείᾳ ὁ Θεόφρων Λάζαρος, εἰς τιμὴν Θεοῦ τοῦ ὅλων.

Ὑμνῳδήσωμεν ἀρετῶν ὑπερηφάνιος, πάσοφε Λάζαρε, τὴν πολιτείαν τελῶν, τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες ἐ πανεύφημος, ὑπὲρ ἅπαντας, Θεόσε καὶ αὐτὸς ἔσωσε, ὑπὲρ πάντας θαυμασίως.

Μετὰ πείρας φοβερᾶς ἥτανται προδήλου, ἐκ δεξιῶν σε συλᾷν, ἐπείρατε ὡς Ἄγγελος, ὑπέλυσε Λάζαρε, ὁ παμπόνηρος. ἀλλὰ ἐ ὕπτιος ἔχωσας, τὰς δυνατὰς μηχανορραγίας. Θεοτοκίον.

Νεομηνίᾳ τῷ θαμάτῳ ῥύμῃ ἔφησας, σεμνὴ τῷ τόκῳ σου, τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζωὴν, Παρθένε ἀνήγαγες, τῷ Κτίσῃ μέλπουσας· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, ἐ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, γ'. Τὸν ἀῤῥήτως σαρκωθέντα.

Μεμηνότων τυράννων, τὸν δυσκάθεκτον κατέβαλον μανίαν, οἱ Ἀθλοφόροι μελῳδοῦντες, διατρίψαντες ἐθάνων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γραμμάτων πλανοῖ, ἐ ἐπαγγείλατε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς τοὺς Τυράννους οἱ Ἀθλητοὶ μελῳδοῦντες ἐβόων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥητόρευσαν μιθόλως, μελετήσαντες οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, Πνεύματος Θείου ἐμπλησθέντες, φαιδρῶς ἀνεβόων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον ἐ ἄφαρκτον Θεοῦ Λόγον, ἐ ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθέντα ἐκ τῆς Παρθένου, ἀλογεῖτε ἀπαύστως τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου.

Ἄλλος. Ἄκκε Κόρη Παρθένε ἁγνή.

Ὄφις ποτὲ τὸν Γεωάρχου Ἀδὰμ, ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἐδὲμ, ἀπάτῃ Εὔας. σοὶ δὲ σοφὲ προσβαλὼν, δολίως τῇ τῆς αἰχρᾶς ὁρμῇ Μοναχῆς, κατηχωῦθη καὶ μεμύκηται, τῇ καρτερᾷ ἐμφάσει σου. διὸ σοὶ χαίρων βοᾷς· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὑμνῶ τὸν κάτω προμάχην σοὶ, φιλῶν σου δι' ὡς γυναῖ, εἰς πολὺ ἔλκων τῷ σῷ σωματώσας, ἐμ φυλῷ βιβαζων αἰθερίως σοφὲ, ὑπὲρ Κόσμου μεσιτεύων τε, βροτοῖς καὶ τῷ Δεσπότῃ σου, ἐ σωτῆρ Ἀγγέλοις βοῶν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκοτους τὸν προφάτων καθεῖλες φωτὶ, τῷ θείῳ Πάτερ ὑπολῶν, τῷ σῷ Δεσπότῃ. σὺ γὰρ πηγάσας ὕπνους, διῴδυσας ἀληθῶς ὁδὸν τῶν φαμῶν, εὐχημόνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀκτῖσι ταῖς τῶ Πνεύματος, καὶ μέλπων δίωκεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Λέξαι Παρθένε δεσμῶν φωνὰς. αὐτὸν ὃν τῶν πιστῶν καθαίρων, αἰρετικῶν ἐκ ἐμίαναν μολυσμῶν, ἐ δεῖται μικρὰς εὐσεβεῖ Βασιλεῖ. ἱκετεύει γὰρ ὁ δοῦλός σε, σωῶσαι ἐ φίλος Λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς, τῷ βοῶντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός,

„ Ἄκκε Κόρη Παρθένε Ἄγνη, ἐπάτω δι' ὁ Γαβριὴλ, Βαλὼν Τ' ψίστα

„ ἀῤ-

„ ἀρχαίαν ἀληθείαν, Γεμὴ πρὸς ὑποδο
„ χὴν ἑτοίμη Θεῷ. Διὰ σὲ γὰρ ὁ ἀχώρη-
„ τος βροτοῖς σωμάτων ἔφθετο. διὸ ἐ χαί-
„ ρων βοῶ· εὐλογᾶτε, πάντα τὰ ἔργα
„ Κυρίε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, Γ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐλομανήσασαν πάλαι, τὴν εἰδώλων πλάνην, Χριστὲ ἐν ταῖς καρδίαις τῇ βροτῇ, σὺ τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, καταφλέξας Μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἥδρασας χορὸς, ἐπαξίως σε ὑμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Τράχηλοι οἱ Μαρτύρων δόξαν, ἐ τὸν ἀ
κατον πλάτον, Χριστὲ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀφαφαίρετον πλοῦτον, εὗρον τῇ αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐπαξίως σε ὑμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ὡς ἐλεύθερα ἡ φύσις, τῇ ἀνθρώπων ἡ παλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ, σὲ τῇ σαρκώσει γεγενῆται, τῷ τῇ ὅλων Δεσπότῃ, ὃν ἐπιγνῶσα κήρυκας τοὺς μοῦ, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν καὶ Μήτηρ Παρθένε, τῇ Ἀγ
γέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύσαι Υἱόν. δέξαι ἡ μῶν ἐλπὶς τῇ πιστῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βρέφους.

Ἄλλως. Ὡς ἐμψύχῳ Θεῷ κιβωτῷ.

Εὐλογήσατε τὰ ἄλογα ποιεῖς, ἀκάρπους ἐκ καλάμης καρποδότην· θῆρας θανατοῦς τετολμηκότας, βεβρωκέναι σοφέ, Μαθητῇ σε τὸ ὁμάγιον. θεῶν ἀπάτας με ῥῦσαι, θῆρας κατ' ἐμὲ φρυάττας, σαῖς προσάχαις θανατῇ.

Χρησθῆς ὡς ἄρτος ἐμοὶ, καὶ λύτρωτες καὶ ἄρκτος ὑπερχώρας, Λαζαρε κρηπὶς ἐ ἐγκαλλώπισμα Ὁσίων. διὸ ἱκετεύομεν τὰ τέκνα σε, ἁμνιτ χαλίρωσον ἅπαν, παύτων τῇ λεοντῶν, δίκλιν ἐπεμβαίνοντων ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς ἀλλ' ἐλθὲ καὶ σῶσον, ζωὴ τῶν κεκτημένων ἐπιφώνει, τὰς διατ

ταγὰς ἐ μὴ τέλος αὐτοχείρως, ταῖς σαῖς ἐρισμεώσεσι πιστώμενος, Λαζαρε Πατέρων ἀκρότης. ὅθεν ἐ ἡμᾶς θαρσαλέα ῥῦσαι τὰ τέκνα σε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερθαρσοῦσι πολλοῖς, ἡ ἄμπε
λος τῆς ποίμνησα Παρθένε, Παράγγε Ποιμενία, τὸν καλὸν ἐ τετοκυῖα, ἀνθρώπῳ τῆς φθορᾶς ταύτῃ ἄχαρπασον, ἅμα τῷ ποιμενὶ Λαζάρῳ, πρεσβὶς ὑπὲρ παύτης ἴσα σεμνὴ ἐ ὑπέρμαχος.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ὡς ἐμψύχῳ Θεῷ κιβωτῷ, Ψαλέτω
„ μιδαμῶς χαρᾶ ἀμαύτων. Χαίρων
„ δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως. Φωνεῖ
„ τῷ Ἀγγέλου αἰθαμέλπουτα, ἐ ἀγαλ
„ λιάσει βοατῶ· χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ
„ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἑρμηνεία ἀλείπτου τῇ Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκτίδητε.

Πῶ θρόμῳ παιγαμεῖοι, Χριστὲ τῶ παμοικτίρμονος, τρεῖς ἐ πεπακωμένα πύργοι, τῆς ἀρραγοῦς Ἐκκλησίας, ὑμῶν πρεσβείαις Ἅγιοι, θρηρεῖτε Κόσμον ἅπαντα, ἐ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, ἐ τῶν ὑμῶν Ἀθλοφόροι, τελοῦντας πανθύστον μνήμην.

Ἕτερον, τὸ Ὅσιον.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθόμενος.

Ἐκ μητρικῆς κήπιασε, σὲ μηδενὸς ὁ Πλάστης, ἐ Πνεύματος ἐγράσατο, σκεύωμα τῷ Ἁγίῳ. ὅθεν φωνὴν ἀφεδέχθης, Μομαζόμενον Θεόφρον, ἐκ σκότους παντοπώτων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος, τῇ τῶ Θεῶ, ὀφθαλμάτων Λαζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ ὃν καθικετεύε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἅπαντας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅρος ἄνευ ἀνδρὸς, ὁ Προφήτησε Κόρη, ἐξ ἀβρότου αἵματος, χειρὶ λίθος ἐτμήθη, ἐ τοῖς βωμοῖς τῇ εἰδώλων, ἐ δαιμόνων τὰς ἕδρας, ἐλέπτυνε Θεομυθία. ὑπὲρ δυσωπεῖ σωτηρίαν, τὰ ἐμπαθῆ, τῶ μύσεως ἄβυσσα καὶ τῶν πατέρων, εἰκόνα εὐγενεσίαν, μορφὰς ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τὸν Αἶνον, ἦχος πλ. δ. Ἐκ τοῦ μεσοῦ τῆς προσευχῆς ἦχος δ.

Ὁ ἐξ ὑψίστης κληθείς.

Ὁ τῇ Κυρίᾳ τὴν ζῶσαν ἐζωσμένος, μεμίτρωσο μέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτῆς, Λάζαρος ἄλλως ἐξ Φιλίππου, ἐκ τῆς ἱδρώτων, αὐδᾷ καὶ πόρων ἔτι ἀτμίζοντας, φαλλῷ περικείμενος, μωῒ ἡμῖν πρόκειται, εἰς παράδεισον ἀδαπάνως, καὶ ἀθρόως ἀνδύτε συμφώνως πάντων τιμήσωμεν, ὡς τὸν Κυρίου ἐξ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκονόμον πιστὸν ἐξ Θεράποντα, Μυριάζοντας τὰ πλήθη, φιλεύοντας τὰ συγκλιτα.

Ὡς ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ φύλῳ παρέμεινας ὦ ἱερώτατε, τίτλῳ δὲ τούτου παρέσχησας, ὡς περ ἐμήλευε, ὑπεκουσίας· πρὸ πράξεως Ὅσιε, ἐμποτεχίζοντας παρεμβολὰς τῶν παθῶν, ἐν τῷ συμφθάρτι δὲ ἅλασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν παῤῥησίᾳ σοῦ παῤῥησιάσεως, τῷ σῷ συμφθίτῳ ἐξ Θεοῦ ἡμῶν, τῆς ἀωτῆς ἐν ἀγενθόρῳ ὡραιότητος. ὃν ἱκέτευε σῴζεσθαι, ἐξ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐξ ἀσφόδου Μητρὸς ἡγιασμένος, ὁ Ὅσιος Λάζαρος τὸ τῆ Χειρῖ καθαρὸν, θῦμα καὶ θύτης γενόμενος, εἰς ἀνοχὴν, τῆς ἀωτῆ μητρὸς μοῦ σωκάλεσε, τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι ἀωδιαζομένους σαφῶς. δεῦτε λοιπὸν ἐξ σωβράμωμεν, ἐξ ἀλογίας, ἐκ τῆς τιμίων τούτου μετοχωμεν, θέωμ λαφόρων, καὶ δοξάσωμεν, τὸν ἐν ἁγίοις Χειρῖν τὸν Θεὸν ἡμῶν, θαυμαζόμενον ὡπτως, ἐ αὐτοῖς ἐμπαυόμενον.

Δόξα τῇ κ.

Δόξα, ἦχος, πλ. β.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ πάσων τῶν γῆν ἐξελθὼν φθόγγος τῆ κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῆ καμάτων σου. τῆ Δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας, τῆ Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἐμιμήσω ἐξέλασας παῤῥησίαν ἔχων ἐν τῆ μνήμῃ σου, ἐρυσθῆναι ἀεὶ πάσης ἀπὸ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολῇ τῆ ἐλισσομένου, ἀπαλλαγῇ τῆ ἀδόφθου, ὑπάρχασα Θεοτόκε Παρθένε, σῴζε Πόλιν καὶ Λαὸν, τῆ πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῆ χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μονὴ προφασίσασα τῶν πιστῶν.

Σταυροθ. Τρίτη μέρος ὠδῆς Χειρῖ.

Ἡ Παμήγυρις ὡς ἐξέστη, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμαμένου, ὑμνῳδοῦσα, ὠδαὶ μετρικῶς· Τίμια ἐξ Θεῖα, γλυκύτατον μυστήριον, πῶς φέρεις παῖδας ἐπιμελούμενον;

Καὶ τὰ λοιπὰ Ἀκολουθία τῆ Ὀρθρ. Εἰς τὸν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ εἰς τῆ Κερβίμ. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας ὡς σωνθες.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆ Ἀρχιστρατήγου, Μιχαὴλ ἐξ Γαβριὴλ, ἐ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν σωθῆναι στιχολογίαν. Ἐ ἐστιν, Κύριε ἐκέκραξα, ἐξάμετρα. ἦχος, δ.

Ὡς γραπτὸν ὀφθὲν Μάρτυσιν.

Ἀρχιστράτηγε, Μιχαὴλ δεκτύμενος Ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων· Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν σωθῆναι στιχολογίαν. Ἐ ἐστιν, Κύριε ἐκέκραξα, ἐξάμετρα. ἦχος, δ.

Ὡς γραπτὸν ὀφθὲν Μάρτυσιν.

Ἀρχιστράτηγε Θεοπίτος, παρασάτης φαιδρότατος

Ἕτερα στιχηρὰ ἦχος, δ΄.

Ἐδώκας σημείωσιν.

Ἡσαΐας ὁ προφήτης, φῶς ὑπερεκήρυττε δεύτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξειν, ἐμφανέσι φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀφανὲς μυστήριον ἡμῖν, θεῖον ἐμέγα ὄντως μυστήριον, ἐν Μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικὴ τὸν ἀσώματον, καὶ γαστρὶ μένων Ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν αἰθρωπον.

Θρόνῳ παρεστάμενος, τῆς τετραλίτε Θεότητος, ἐ πλησίον λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν, τοῖς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χορεύουσι τρισὶ καὶ ἀφθέγκτως ἐσε, παθῶν ἀχλύος λύσασα, ἐ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρέσβευε τῷ Θεῷ ὑπὲρ ψυχῶν ἡμῶν.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῶν Ποιμμήνων, σωτικῶς ἐπερχόμενα. κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. ῥῦσαι κινδύνων ἐ πειρασθέντων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, ἐ σὴν σκέπην προστρεχόντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρέσβευε τῷ Θεῷ ὑπὲρ ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξα, ἦχος, πλ. β.

Βλάστης.

Εὐαγγελίζεταί σε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι. ὁ Πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ Τεμένει, παραδόξως ἐπιφαινόμενος ἀγάλλεται. ὅθεν καταχρέως, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μίγας Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐαγγελίζεταί σε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χορεύσασαι. ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσιτεία ἐ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς Τεμένει, παραδόξως ἐπιφαινομένη ἀγάλλεται. ὅθεν καταχρέως, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, Ἀλλαπτε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. τὸ Πρόκειμενον τῆς ἡμέρας, ἐ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ἐγένετο δὲ ὡς ἐν Ἰεριχὼ, ἐτ. αὐτοῦ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἀνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ἐ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νῦν παραγέγονα. ἐ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ τὸν γῆν, ἐ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' ᾧ σὺ ἕστηκας ἐπ' αὐτῷ, ἅγιός ἐστι. ἐ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Καὶ τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. Ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐ καθεύδων ἐπύγχανε Μαδιὰμ ἐπὶ τοῖς Υἱοῖς Γεδεών, ἐ αὐτοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν, ἐ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρῦν τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθὰ τοῦ τοῦ Ἰωὰς. ἐ Γεδεὼν ὁ Υἱὸς αὐτοῦ ἐραβδίζε πυροὺς ἐν ληνῷ, ἐ ἐκαθάδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὲ τῇ ἰσχύι. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοὶ Κύριε. ἐ εἶπε Κύριος μετ' αὐτοῦ, ἐ τίνα τρόπον ἡμᾶς πορεύσεται ἐν τούτοις; ἐ πᾶς ὅστις παρεπορεύετο αὐτῇ, ὅσα διηγήσατο ἡμῖν οἱ Πατέρες ἡμῶν λέγοντες· ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἀνήγαγε ἡμᾶς Κύριος; ἐ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς εἰς χεῖρας Μαδιάμ; Καὶ ἐπεβλεψε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύι σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ. ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· ἐν ἐμοὶ Κύριε ἐν τούτῳ σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινοτέρα ἐν Μανασσῆ, ἐ ἐγὼ ἐν μικρο-

κρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· καὶ εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον παῦ ὅ, τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμοῦ. μὴ δὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σὲ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· ἐγώ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἰφὶ ἀλεύρου ἄζυμα, καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρῦν, καὶ προσεκύνησε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου. λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε. καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους. καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστὶ, καὶ εἶπε Γεδεών. οἴμοι Κύριε, Κύριε, ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· εἰρήνησον, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ, εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ἐν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ Βασιλέως
ι. ι. Περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ. καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δυνάμις μεγάλη, καὶ συνέσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὀπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ Ὠφάζ. Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσεῖς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὅρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρὸς, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ, καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ, ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον. ἀλλ' ἢ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς. καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ, ἤμην καταμεμυγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρός με· Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σὲ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ. καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρός με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρός με· μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς Βασιλείας Περσῶν εἱστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος Βασιλείας Περσῶν. Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσει τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ὅτι ἔτι ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας.

ρας. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἐδοὺ ὡς ὁμοίωσις Υἱοῦ ἀνθρώπου. ἥψατο τῶν χειλέων μου. καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐναντίον μου. Κύριε ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοὶ, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλῆσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με. Καὶ εἶπέ μοι· μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνησοι, ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα καὶ εἶπα· Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Περσῶν. καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἀλλ' ἢ ἀναγγελῶσοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ἡμῶν.

[illegible]

Ἦχος, α'. Κυπρίου.

Πῶν νοερῶν Δυνάμεων Ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ὁ Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων, Μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον ἡμᾶς πρὸς παρήγορον συνεκάλεσεν, ὁ καθ' ἑκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς πόντας, ἐκ πάσης τοῦ Διαβόλου περιστάσεως. δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότι εὐστάθμῳ, τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν Σύναξιν τιμήσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, β'. Τοῦ Στουδίου.

Πὴν ἄυλον οὐσίαν, τῶν νοερῶν Δυνάμεων προστατεύοντες, καὶ τῆς τρισηλίου δόξης ταῖς μαρμαρυγαῖς φωτοδοτοῦντες, τὴν οἰκουμένην Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτῳ φωνῇ, τὸν τρισάγιον ὕμνον ᾐξάδετε. διὸ πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Πῷ ἀύλῳ θρόνῳ, περικυκλοῦντες νοεραὶ οὐσίαι, θεῖοι Ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ πρύταν Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ᾄδετε. Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος. Ἅγιος ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀσωμάτοις χείλεσι, καὶ νοεροῖς στόμασι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι Κύριε. καὶ νόες καθαροὶ καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης αἰνοῦσί σε Κύριε. σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, καὶ Πρωτοστάτης τῶν ἄνω δυνάμεων, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων, ἑστιάτωρ ἡμῖν, σήμερον γέγονε, τὰ τῶν ᾀσμάτων ᾄσματα προτρεπόμενος ἡμᾶς ᾄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ φιλάνθρωπε. ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος, δ'. Ἐφραίμ [illegible]

Πῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος τοῦ θείου φωτὸς, καταλαμπόμενοι Ἀρχιστράτηγοι, τὰς τῶν αὐλῶν καταυγάζετε ταξιαρχίας, ὡς φῶς λευχειμονοῦντες ἐν ὑψίστοις, τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῆς ἀπροσίτου Θεότητος. ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ἀκαταπαύστως ᾄδετε· Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Ἦχος. [illegible]

Οἱ Ἄγγελοί σου Χριστὲ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φόβῳ παρεστῶτες, καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ ἀεὶ λαμπόμενοι, ἐν

τοῖς ὑψίστοις ὑμνῳδοῦσι, ἐ τῆς βαλῆς σου λειτουργοὶ, ὑπὸ σὲ ἐκπεμπόμενοι, ῥέμασι φωτισμοῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, ε'.

Ἡμείμιος χαίλεσιν, ὑμιεῖσε τὸ Χερουβὶμ Χριστὲ ὁ Θεός. ἀσωμάτοις δὲ σόμασιν ἀσιγήτως, δοξολογεῖσε τῷ Ἀρχαγγέλῳ ὁ χορός. Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστράτηγος, τῷ αἴῳ Διωάμεωμ, τὸν ἐπιμίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σε. αὐτὸς γὲ ἡμᾶς σήμερον κατηυγασε πρὸς παμήγυεμ φαιδρὰν, κρυπῖσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἴμον τὸν τρισάγιον, τοῖς πηλίμοις χείλεσιν. ὅτι τὰ παύτα τῆς σῆς αἰτέσεως ἐπλκθ, ἐ παρέχεις τῷ Κύσμῳ δὶ αὐτῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας παύτῳ ὑποδέχεται. σήμερον τὰ ἅγια Ἁγίων Ἅγια ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς παρευρίζει. μεθ' ὧν ἐ ἡμεῖς ἑορταζομτες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τοὺς αἰ. τὸ προσόμοια. ἦχος δ'.

Τῶν ἀρσίων ταγμάτων.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, παμηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον, Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἀρσίος, ὁ σωσιβίους Λόγους Ἅγιος εἶ, ἐ τὸ Πνεῦμα τὸ Παράγιον.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτῦ.

Τῶν ἀρσίων πρωτάρχων, ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεσίᾳ τῇ θρόνου, τὰ αἰτήσεις ἀνδέξη, αὐτοπρεπῆ τῷ ἀῤῥήτῳ, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἐφάγμασι κυβιῶν ἐ παρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σε δεόμεθα.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγίας ἐκείνης, ἀυτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐπὶπαν τιμῶντας σε ἀσεβῶς, ἐ ὑμνῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ταξιάρχου ἐ πρωτάγγελος, ἐ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης ἐ θλίψεως, ῥῦσαι καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλεύθερον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ὑμνῶς, ὡς ἄῦλος, τὸν ἄῦλον καθορῶν, ἐ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τοὺς τῆς Δεσπότιδος δόξης καταλαμπόμενος. αὐτὸς γὲ φιλανθρώπως, σάρκα δὶ ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἀνθρώπινον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὸν πρῶτον κτλ.

Τῶν ἀρσίων ταγμάτων ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' εἰκόνα Θεοῦ πεποιημένος, ἐ ταῖς ἑκάθαρτ λαμπόμενος, φαιδρωσον ἁγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τῶν ἐχθρῶν τυραννίδος, ἐ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς βασιλεῦσι, ἐ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Οὐ σωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τῇ ἀχαρίστως ἀμνημονοῦντες ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλεήμονα σώματα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες, Παρθένε Παρθένε, προφθασον ἐ λυτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐ ὁρατῶν ἐ πάσης ἀπειλῆς. σὲ γὰρ δούλοις σώζει ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἀναβαθμοὶ. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερουβὶμ ἐ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῷ Ἀρχαγγέλῳ λειτουργῶν τὰ φρα-

τὰ-

τάματα, σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Δυνάμεις τε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωπῶσι, σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην. μὴ ὑπερίδῃς δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος, Χριστὲ πολυέλεε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ὁ.

Μαχὺ προκατάλαβε, πρὶν δυλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέλε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, τὸν ἐξ ἀρχῆς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Μῶν οὐρανίων Ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὦ Λειτουργοὶ, Δεσπότου ὑπὲρ τοῦ κόσμου δαπαντὸς, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεον καὶ χάριν εὑρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, τὸ αὐτό. Ὁ.

Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Καὶ ἀναγινώσκομεν τὸν λόγον τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὰ Σεραφίμ.

Οἱ Ἀρχαγγέλοι τῇ ἀ. Ἀρχαγγέλοις τοῦ τετάρτου ἠχ.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, ἄλλ' ὑλόγει ἡ ψυχήμου τὸν Κύριον.

Εὐαγγελίου τῆς Ἑωθινῆς.

Ζήτει τῇ β'. τῆς Πεντηκοστῆς, ἤτοι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμων προστασίαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν τὸ ἀδιάλειπτον.

Τῷ αὐλῷ θρόνῳ. Ζήτει εἰς τὴν Ἀ.

Οἱ Καρόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τῆς Θεοτόκου, εἰς ς'. καὶ τῶν Ἀσωμάτων, εἰς η'.

Ποίημα Γωάννου Μοναχοῦ.

Ὦ δέ, τὰ κρ. τοῦ.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν πάσας διευθύνουσαν, τὰς αὐλὰς τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, Ἅγιος εἶ ἐκβοῶντες Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Ἔθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχὴν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγὲ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαὴλ τε ταγμάτων, αὐλῶν πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Οὐα ἡ προμήτωρ τῇ ἀρᾷ, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῇ παραβάσει ποτὲ, τὸ τῶν ἀνθρώπων. σὺ δὲ, Παρθένε Θεόνυμφε, ὅλον πρὸς εὐλογίαν μετηγάγου, τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

Ἕτερος Κανὼν, κρ. τοῦ αὐτοῦ.

Ποίημα καὶ οὗτος Γωάννου Μοναχοῦ.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τοὺς νοεροὺς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χοροὺς ἐν ᾄσμασιν, ὡς Λειτουργοὺς θείους δεῦτε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας, καὶ τῇ μεταμοίᾳ συγχαίροντας.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ Ταξιάρχαι φαιδροὶ, τοὺς ἀσωμάτους Νόας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἑορτῶν, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῇ Τριάδι προσάγοντες.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, ὁ Γα-

βρηλ αὖθις, μωῦ ἀναγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τῶν ὕψωσιν, ἐκ καθαίρεσιν πάσης, τῆς ἐμφυτίας αἱρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑποφορεὺς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἀνθρωπε, ἐν σοὶ σκιωσάμενα, τὸν τῆς Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, ἐκ θελήμασιν ὕπτα, ἐν ὑποστάσει δ' ἀπερέπτως μιᾷ, ἧς ἐκ τῶν μορφῶν σωσάζόμεθα.

Κανὼν. Ἀναγνώσεως. Ἀναίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ, γ'. Τὸν φόβουσα Κύριε.

Ἔσχυσε κατέρησας ἀθανάτε, ἐκ δυνατὸς ἐξαίρυσας, τὸ παράγον σα θέλημα, τῆς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἀεὶ παρεστῶτας.

Ἐκ μύσας τῆς σῆς ἐκκλησιώσεως, τῆς σεπτῆς τὰ ἐγέρσεως, τῷ Ἀγγέλων τὰς Ἀρχὰς Χριστὲ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχα, ἐπικαλεσμένους.

Ἄγγελος ἐπέρησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐσυλλογικὸς, διακόνους σε ἐδείξας, Χριστὲ τῆς σωτηρίας, τῶν σῶν θεραπόντων.

Θεοτοκίον.

Ἔρρηξας σωέλαβες τὸν Κύριον, σωτῆρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τὰς σε ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλεσμένους.

Ἀνάβασις. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἀνῶν Ἀγγέλων πρώτισας, ἐκ τῆς Τριάδος φῶς δεύτερον, ὤφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχων, τοῖς πιστῶς ἀνυμνοῦσί σε.

Ἄγγελε θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἐπλήσθης, πᾶσαν τὴν γῆν, τῷ Θεῷ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι κένωσιν.

Σωωρεῖς ἀσίδιμε, ἐκ φωταυγῆς δυάς ἄλλε, φῶτα Θεὸν, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δέξασθε.

Ἔσαν Ἡσαίας, τὸν ὑπὲρ μὲν Ἀγγέλων κύκλον, ἐδὼ καγὼ, ἵνα τῆς ἐκείρας, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Κανὼν. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ὠδὴ, ἕκτη. Τὸ προσαχθέν.

Ἐν ἀσωμάτων τὰς χορὰς ἐφιέμενοι, ἀμεμφήμεν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τὰ πάντων τὴν ἀγνότητα, μεκράτες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκὸς, αὐθέντες ὡς ὑπερμαχοῦντες καὶ φρουροὺς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τῷ ἀοράτῳ ἐχθρῷ ἡμᾶς, τοὺς ἀμυμήτους αὐτοὺς, ὅπως εὑρωμεν ἔλεος.

Δόξα, ἐκ νῦν. Ἀπολυτίκιον.

Εὐχαριστοῦμεν σοὶ ἀεὶ Θεοτόκε, ἐκ μεγαλύνομεν Ἁγνὴ ἐκ προσκυνοῦμεν, ἀμνήμονες τὸν τόκον σου καὶ χαριτώμενα, σώζοντες ἀκαταπαύστως, σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε πανυμνολόγητε ἀγαθὴ, ἐκ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίαν φοβερὰν, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δυλοί σου.

Ὠδὴ ἑβδόμη. Τὸν πέπυσε ἐφ' ἵππου.

Ὁ πέπυσε Ἀγγέλοις, ὡσαύτως ἐφ' ἵππου φιλανθρωπε, ἐκ δεῦρο χειρώσασθαι ἰώσιας αὖθις, ἐκ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου, τοῖς ἀπαύστως βοῶσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐγαλύπτει Ἀγγέλους, ἡ ἀρετήσου φιλανθρωπε, ἐκ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου ἀφάτου ἀναβάσεως, σωῖ αὐτοῖς σοι βοῶσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξῆλθες σωτήριον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστὲ, συγκαλεῖς δὲ τοὺς φίλας δυνάμεσσι, ἐκ ἀθρόους γέγονεν ἡ παρουσία σου, τοῖς πιστῶσοι βοῶσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἐκ Μήτηρ, ὑπερφυῶς ὤφθης παῦσαγε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτόν τε ἐκ ἀνθρωπον Χριστὸν τεκοῦσα, ᾧ μὴ δεῖσα κραυγάζωσι, τῷ Ἀγγέλων αἱ πτέρυγες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀνάβασις. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Τείχων, ὤφθη δυνάμεως Ἀρχιστράτηγος, πολεμήσας, πάλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῆ, νικοποιῶν ἐκ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῷ ἀσωμάτων ὁ Ἐξαρχος· ὑφ' ἑλαβὼν τὸ ἄθρους, ὁ Θεράπων Κυρίου, δυναμώτατον εἶλε τὸ φρούριον.

Ἄρχων ποτὲ, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, ὤφθη φέρων, τέκνῳ ἀναγγέλια, τῷ Ζαχαρίᾳ τῷ Ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέ-

μέγας, ὁ Θεὸς οὕτως Ἀρχάγγελος. διὸ φωνὴ τῷ Λόγῳ, γεμηθεὶς Γαβριὴλ, τῇ Παρθένῳ τὸν φωνὴν ἀποδίδωμι.

Χαῖρε χαρᾶ, πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὸν αἶσαν, μυήμων σορταζόμενα, τῇ Ἀρχαγγέλωσα ὁ Θεὸς, Μιχαὴλ τῷ Θεῷ, ἐ Γαβριὴλ τῇ Θεόφρονος. συγχαίρει δὲ ἐ πᾶσα, τῇ Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σάρξεται κόσμος τῷ σκεπῇ ἀϊδῇ. Ση.

Μβρι ἀγνὴ, πέφυκας ἐ μὴ γεμήσιμη, μόνη ὠφθης, αἷμα θεὸς θηλάζουσα, τὸν τῶ Πατρὸς, Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι Ἁγίῳ, λαβόντα δῶλα μορφὴν καθ' ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε. ὃ τὸν Θεοπρεπῶν τὸν ἐμφέρεσωσεβόμεν.

Κατάβασία. Ἦλθ ἀφεξιχύσεως.

Ὦδὴ, ε'. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγρυπνίας.

Ἄγγελος ρέπτω τῷ τύφῳ, ἀεὶ πρὸς τὸ κρεῖττον, πρὸς σε Χριστὲ φερόμεναι, τὸ ἀκρότατον ἀπάντων τῇ ἐφετῇ, Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἀκατάπαυστος σε δοξάζουσιν.

Θυμεῖς κατ' εἰκόνα, ἀφθάρτως τῇ χάριτι, τῇ σῇ Χριστὲ κατέχουσαι, ὑμνῳδὸς τῆς σῆς μεγαλειότητος, αἱ Ἀγγέλοις σε κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκατάληπτε.

Θὺ ἀκλινὴς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι Χριστὲ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λατρεύοντας. πλὴν γὰ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθωσύνης, τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, μόνη ἀπερόγαμε Ἀγνὴ, Μαρία ἄχραντε, τῷ λιμένι σε ἡμᾶς καθόρμισον, ἐκ κυμάτων ἐδυγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Παθητῷ τῷ παλαι, τῷ Θεῷ τὰ ἄρρητα ἐ Θεῖα θαύματα, Βαλαὰμ τῷ Μαῦτα, ἐμφρόνως ὁ Ἄγγελος ὤφθη φαμένης, φοβερῶς κλεγξε, ἐ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἡμαρτὲ γνώρισμα.

Συχεθεμένῳ τῷ Πέτρῳ, ἐ ἀρκτῇ προσμένοντι Ἄγγελος ὤφθη Θεὸς, τῇ χειρῶν Ἡρώδου, καὶ δεσμῶν ἐ θανάτου λυτρούμενος. διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῇ ψυχῶν φρονοῦς ἐμθέως, τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς φάσεις, Ἀγγέλοι Ἀρχάγγελοι Θεᾶι Δυνάμεις Θεοῦ, ἐ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἱρέσεις ἐ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λιταῖς τε, πρὸς τὸν Θεὸν ἀεὶ πρεσβεύαις, ἐ ἡμᾶς ἐμ εἰρήνῃ φρυρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἓνα σε γινώσκομεν Θεὸν τῆς κτίσεως, ἐνεργείας ἄμφω, ἐ θελήμασιν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα. ἧς τὸν Θεὸν τιμῶμεν τοῖς πιστοῖς.

Καταβασία. Ἤξεσε τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ, ς'. Τὸν Γωσαῦ, ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὓς τῇ ἐπαρμίῳ, ἀθανάτῳ φρατίῳ, φωτοειδεῖς αὐτοὺς ἐργασάμενος.

Μῦσαι σεπτοὶ, τῆς Θεᾶ αἱρέσεως, γεγόνατε ἀσώματοι, πολίται τῆς ἐπουρανίου, ἐ Θείας ὄντως σκηνῆς, τῷ Παντῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τὸν ἀσωμάτων, τάξεις μοναίσε, Τὸν Θεὸν προσάρχετε, αἰνέσεσιν ἀκατάπαυστος, ἐ δοξολογήσιν, ὡς Ποιητὴν ἐ κτίστην τῶ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις ἄχραντε, Παράρχως σωτεδράσυτα, ἀγκάλαις σαῖς ἐπαγκλίναι ἠξίωσαι. ὃν ἡμῖν δίδα Ἀγνὴ, τοῖς δούλοις σε ἵλεων.

Ἄλλος. Ἱλαδητί με Σωτήρ.

Ὡς πῦρ ἐ φλόγα ἐ φῶς, τοὺς ἀσωμάτους ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν μὲν ἀπεπάμενοι, ὑλώδεις ἐμ χαλεσι, τοὺς αὐλοὺς φύβῳ, ἐμ τοῖς ἀσωμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τῇ παθῶν, τὰς καταιγίδας Ἀρχάγγελοι, ἐ παύσατε σωὺ αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς πίστεως Ἄγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, πυρίμορφοι Ἀρχισράτηγοι.

Ἀρχάγγελοι τῷ Θεῷ, τῇ ἀσωμάτων οἱ ἔξαρχοι, τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης

σης αἱρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων, ἡ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Ἀηδὼν ἄφθης ἔχων, ἐξ ἀπειρανδρου σαρκόμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεὸς, Χριστὲ σαρκοφορίᾳ δὲ, ὡς ἄνθρωπος πεφυκὼς, ὑπὲρ τῆς ἐμφερείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν.

Κατάβασια. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχ. β.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, Δεσπόται θείας δόξης, ἡμῶν ἀνθρώπων οἰκήτορες, ἡ Ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, ἡ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς ἡμῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι. Ὁ Οἶκος.

Ἔφθης φιλάνθρωπε ἐμφανῶς σῶσαι, πλήθη χαίρε Ἀγγέλων, ἐπ' ἀνθρώπων ἡ μετανοῦντι ἀσφάτε. Θεὸν ἡμᾶς οἱ ἐν αἰσχίσταις ἁμαρτητὲ, μὴ καρδιογνώστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἑκάστην τολμῶμεν ὡς εὔσπλαγχνον, οἰκτειρας ἡ καταπέμψαι ἀξίους καταμύξαι Δέσποτα, παρέχοντα ἡμῖν συγχώρησιν. ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, οἱ ἡμῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Η΄. Η΄ Σωάξεις ἡμῶν Ἀρχιστρατήγων, Μιχαὴλ, ἡ Γαβριὴλ, ἡ ἡμῶν λοιπῶν Ἀγίων Ἀσωμάτων ἁπάντων Ταγμάτων.

ἁ. Ἐβαλόμησοι Μιχαὴλ εἶσμα πρέπον, Ἄισαι πρεπόντως, ἀλλ' ἄυλον οὐκ ἔχω. Οὐδοὰτὴ ἁπάντων κυδαίνει πάγματος Ἀρχων.

Εἰς τὴν Σωάξιν ἡμῶν ἀσωμάτων Ταγμάτων, Σεραφὶμ, Χερουβὶμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων, ἡ Ἀγγέλων.

ἁ. Ἐπαξιόντε Ταγμάτων τῶν ἐμέθεν. Τίς αὖ γόρος ἐδέξατο μὴν ἐμέθεν;

Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέστατος Ταξιάρχος ἡμῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, ἐν τε τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ, ἐν τε τῇ νέᾳ χάριτι, πολλὰς αὐτὸς τὰς χάριτας ἡ ἐνεργείας τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει παρεδέξατο, ἡ παραδέξεται. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀντίπαλος ἐκ πολέμου τραχηλιάσας κατὰ τῆς κτίσαντος, ἡ τὸν θρόνον μου ἐπάνω ἐμοῦ μεθελῶν θησόμαι, μεγαλόσαμος εἶπεν, ἡ, Τῷ ὑψίστῳ ὅμοιος ἔσομαι, καυχησάμενος, τὰ Ἀρχαγγελικὰ, ὡς φησὶν ὁ Κύριος, ἐξέπεσεν ἐξώμματος. (Ἐθεώρουν γάρ φησι τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα,) τὸ παράπλησια δὲ πάθος καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν τάγμα ἀλαζονεύσαμενον πεπόνθεν. διὸ ὁ παμφοίνικος πρὸς τὸν Δεσπότην ἀγγωμοσύνως ὡς πιστὸς οἰκέτης διαφυλάττων, ἡ περὶ τὸ γένος ἡμῶν πολλοῦ τῶν κηδεμόνων ἐπιδεικνύμενος, ἡμῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος

σεπτον αὐτοῦ παμήγυριν ταμῶν ἑορτάζομεν, ἐξαιτούμενοι, ταῖς προςασίαις καὶ πρεσβείαις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τῶν δυσχερῶν εὐρεῖν ἀπολύτρωσιν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπουρανίου χάριτος καὶ τάξεως καταξιωθῆναι. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὡς παρεςήκεισαν ἀπαύςως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώπου ὁρᾶν μὴ φέρουσαι τὴν θέαν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας οἰκτίρμων, τῶν Ἀγγέλων σου τὴν ἄϋλον οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτὸς πληρούμενα ἀπαύςως· εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ σου τῷ ἐνυποςάτῳ, τῶν Ἀγγέλων τὴν πληθὺν δημιουργήσας, ἁγιάσας δὲ Θείῳ Πνεύματι Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Πρεῖς μὲν νοοῦντες ὑποςάσεις, ἀπερίχραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα Υἱὸν σὺν Πνεύματι βοῶντες· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς Ἀσωμάτων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σοφῶν Ἀρχαγγέλων Χριςοῦ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ψάλλοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς φιλόξενοι πάλαι, Ἀβραὰμ ὁ θεόπτης καὶ Λὼτ ὁ ἔνδοξος, ἐξενίσαν Ἀγγέλους, καὶ εὗρον κοινωνίαν, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζοντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαμωὲ τῷ γενναίῳ, καὶ Τωβὴτ τῷ πανσόφῳ ὤφθησαν Ἀγγέλοι, ἀμείβοντες τὰ ἆθλα, τοῦ βίου κατ' ἄξιαν, καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἄγγελος, ἔσβεσε φλόγα ποτὲ, πυρὸς καμίνου ὄντως.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὅλον, ἐκ Παρθένου φορέσας δίχα τροπῆς Ἰησοῦ, ταῖς φύσεσι διπλοῦνσε, ἀλλ' ἕνα ὑποςάσει, Πατρικῶς σε κηρύττομεν. ἧς καὶ τὸ εἶδος πιςῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὠδὴ, η'.

Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ.

Πῶν Ἀγγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ τὰς φρένας, πτερώσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς αὔλως ἀναμέλψωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς παντὰς τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται, χορείας οὐρανίου, οἱ τὸν θρόνον ἐφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεόντου παντότε στρεφόμενοι, Ἄγγελοι ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῶν αὔλου, πυρὸς ποιοῦσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύςως λειτουργοῦντας, καὶ τοὺς Ἀγγέλους, πνευματαδεικνύουσαν, Τριάδα προσκυνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς παντὰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐν πόλῳ, παρεςήκεισαν τρόμῳ, μυριάδες, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι. τοῦτον Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἄρχων Ἀγγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἀλλὰ σὺν δοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότερον, ὁ μύςης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνήςωρ σεπτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλλων, Γαβριὴλ τοῖς βοῶσι· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδὼν, Γεζεκιὴλ προϊςορῶν ἐκήρυττεν. ἐν οἷς ἐξαπτέρυγα, τὰ Σεραφὶμ παρίςανται, καὶ τὰ Χερουβὶμ πολυομμάτως ἐκύκλουν. μεθ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους, ἠλεκτρίνους ἑώρα, Χριςὸν δοξολογοῦντας, εἰς παντὰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς φοβερὰν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευτέρας καθέδρας σου, ἐκδηλοποιῶν, ὁ Δανιὴλ προέλεγεν, ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθισε, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρεςώσας,

ἐ φωναῖς ἁγνίστοις, βοῶσας τῇ Τεκάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοούσιος Λόγος ἐκ σοῦ, ἄφθη ἐν ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, ὁ φύραι εἰς ἄλλα, τὰ τῆς φθικτῆς φύσεως. ἐξ ὧν ὁ αὐτὸς, ὡς ἑκατέρας δείκνυται, ὡς δύο ταῖς οὐσίαις, ἐ μὴ ὑποφάσει· ἧς μοῦ τῆς ἐμφερείας, τὸν τύπον προσκυνήσομεν.

Καταβασία. Πᾶσα ἀναγγεῖς.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ φως παρῆλθες.

Ἐ τὸν ἀῤῥήτως σαρκωθέντα, τοῖς ἐπουρανίοις Χοροῖς τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν, ἀποτελέσαντα Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄγγελοί τε καὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες, Ἀρχαί τε ἐ Δυνάμεις, Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, μὴ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύσατε.

Πάντων προφάται δεκτῶς ἐορτάσαντες, Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντας, τὴν παρέσαν μνήμην ὑμῶν μνήμην, ἐ πέρας ἀπομνήσεως, σωζεσθαι παντοίας περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄναρχον, ἐ σὺν τῷ ἐμοὶ, ἁπλάσαι βουλόμενον, ἐ τὸ τοῦ σαρκωθῆναι, Παρθένε τέτοκας. διὰ σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Κ νεώς Θεοτόκον.

Νοσούντων ἐ πλεόντων, ἐ τῶν ἐν ἀφάτοις, πρὸς σωτηρίαν Γ' πέρμαχοι ὠφθητε, τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ ἐ Γαβριήλ.

Δωμαίων καὶ Θρόνων, χοροῖς συγχορεύων, ὡς Σεραφὶμ τῶν Ἀγγέλων καὶ μέγας Θεῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν Σωτῆρα, Γαβριὴλ πρέσβευε.

Ὡς φύλακες τοῦ Κόσμου, ἐ τῆς Ἐκκλησίας, ἐ Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Σωτῆρα, καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Εὐμενῶς Θεοτόκε, σε δοξολογοῦμεν, ὅτι παθῶν ἐ κινδύνων λυτρῶσαι ἡμᾶς, καὶ τοὺς ἐμοὺς ἱκεσίας, ἐπ' ἀγαθοῖς συμπλήροις.

Καταβασία. Ἅπας γηγενὴς.

Ἐξαπτ. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὡς προμάχου ἐ πρύτανιν, τὸν βροτοῖς σε γνῶσε, ἐ προμήτορα ἄνωθεν, Ἀρχιστράτηγε Θεῦ, ἀμέσως ὁ Ποιητὴς, ἐ Θεὸς ἐ δόξησε, τετιμηκὸν ἀπορρήτως, ἐ προσφωνεῖν αὐτὸς τὸν σεσαγηνὸν ἐ Θεῖον, ἐπιμήκιον ὕμνον.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκηκοέναι.

Ῥήτως προσδράμετε, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, δεχθῆ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πλησθῶν τοῦ Θείου πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστραπομορφε, φρικτῶν φυλάκτων ἐ σκέπτων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀγαπῶντας.

Ἕτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθοῦσαι.

Ἐορτῶν Δωμαίων, Ἀρχαγγέλων Ἀγγέλων, Κυριοτήτων Θρόνων τε, καὶ Ἀρχῶν Πρωτοστάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεσταθης, Ἀρχιστράτηγε Θεῦ, Μιχαὴλ ὑπερμάχησε. τῶν ἀσκήτων ὁμ θρόνων, παρέσκηνας, ἀκοίτε φρουρὰ φυλάττε ἀσφαλῶς πάντας, τοὺς πίστει σε γεραίροντας, τὸν τοῦ Κόσμου προστάτην.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ψηλοτέρα πέφυκας, Χερουβὶμ τῶν ἁπάντων ἔξω, καὶ Σεραφὶμ παμμήκη, τῶν φθικτῶν ἀσυγκρίτως, ἐφεδρεύουσα, ἐ πύργον, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἀγνοτέρα Παρθένε. τὸν τῶν Κτισθέντων ἁπάντων, σωματικῶς, ἀπορρήτως τετοκας Θεοτόκε. ὧν αἰτῆσαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον ἁμαρτιῶν πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰδιόμελα ἤχου πλ. δ'. ἐ Φιλόθεε ἡ προσόμοια, ἦχος α'.

Πρὸς Τῶν ἀγαθῶν τραυμάτων.

Τῶν οὐρανίων τραυμάτων ὡς προεξάρχοντα, ἐ τῶν ἐπιγείων ἀνθρώπων, ἠχυρώσω προστάτα, φύλακα καὶ ῥυστὴν ὑμνοῦμεν

μᾶμαν πιστῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, καθικετεύομεν πάσης φθοροποιᾶ, ἀλύτου δόρυος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Ὁ Ταξιάρχης τῆ αὖω θείων Δωνάμεων, σύμφορον συγκαλεῖται, τῆ βροτῆ τὰς χορείας, μίαν σωὶ Ἀγγέλοις φαιδραῖ ἑορτῶ, συγκροτῆσαι Σωαξεως, αὐτῶν τῆς θείας καὶ ἅμα ὕμνον Θεῶ, ἀναμέλψαι τὸν τριάγιον.

Ὑπὸ τῶν σκέπαν τῆ θείων, ἡμᾶς πτερύγων σου, προστεφάγοντας πίστει, Μιχαὴλ θεῖε μόε, φύλαττε ἐ σκέπε ἐν βίω παντὶ, ἐ ἐν ὥρα Ἀρχάγγελε, τῶ τῆ θαφαπε σὺ παρεσο βοηθος, ἡμῖν πάσιν ἁμαρτήματος.

Δόξα τρηῆτες τὸ ά. Δόξα, ἦχος, τῆ. ά.

Ὅπω ἐπισκιάσῃ, ἡ χάρισσα Ἀρχάγγελε, ἐκῶθεν τῶ διαβόλε, διακεται ἡ δυύαμις. ὁ φέρων γὰρ τῶ φωτίσαι προσέμενος, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος. διὸ αἱτέμαφσε, τὰ πυρφύρα αὐτῶ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινέμενα ἀπόσβεσον, τῶ μεσιτείαις λυτρεύμενος ἡμᾶς, ἐκ τῆ σκαφδάλων αὐτῶ, ἀξιόμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκιον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογια Μεγάλη, ἐ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, ἐ ἀπὸ τῶ Καρόρος, Ω, δι, γ. ἐ ς'. Ὁ Ἀπόστολος. Α δελφοὶ, ἐ ὁ δὲ Ἀγγέλων λαλήθεις.

Εὐαγγέλιον χῦ Ἀσκαῆ.

Ἔπαρ ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῶ Μαθηταῖς, Ὁ ἀκόων ὑμῶν, ἐμῶ ἀκόει.

Κοινωνικὸν. Ὁ ποιῶν τὰς Ἀγγέλους αὐτῶ Πνεύματα.

Τῶ αὐτῶ Μηνὶ, Θ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ὀνησφόρε ἐ Πορφυρίε· ἐ τῆς Ὁσίας Ματρώνης, καὶ Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας. Ἐξαπόστειλον τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰχῶμεν ἤ. ς'. ἐ ψαλοῦμεν ἤ. προσόμοια, ἦχος, πῦ.

Ὦ τῆ παραδόξε θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ μακαρε, Ὀνησφόρε Χριστοῦ, τὸν Θεὸν ὑμολόγησας, ἐμαθλῶν γενρότατα, ἀφοβήτως πρὸ βήματος. πλαγὰς μαστίγων, ὀδόντων τυγμὰς, ἐ πυρακαύσεις, παντὸς τῶ σώματος, ὅθεν γεθαύμασε, τῆς νίκης ἐφέλε, ζωαρχικῆ, ὁ ζωαρχικώτατος, χαῖρε πανμάθμε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Πορφύρε, ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς, σεαυτῶ προσεπέλωσας, πορφυρίδα χάριτι, ἐ διασημεῖα τῶ Πνεύματος. ἰῶ πεν φορέσας, ὧφθης λαμπρότατος, συμβασιλεύων τῶ Βασιλεύοντι, μόνῳ Θεῶ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας εὐδόξε. ὧν ἐκτενῶς, παντοτε ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τῶν πνῦ, των ζωῶν, ἱεροῖς θαυματόμενοι, ἐπ' ἐχάρας χαίρητες, φλογιζόμενοι ἁπλωθῆτε, ἐ προσδεχθέντες, ὑπὸ τῶν σωμάτων, τὸ θεῖον τέλος καθυπεδέξασθε. ὅθεν δοξάζεσθε, ὅθεν μακαρίζεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν, παντοτε δεόμενοι ἀεμακαρίστοι.

Ἕτερα ἀ. τῆς Ὁσίας. ἦχος, β.

Ὁ ς γεγαῶτος ἐκ Μάρτυσιν.

Ὡς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ἐμφιλοσοφήσατα καθυπέταξας, ἐ τῶ Χριστῶ ἐκολλήθησας, Μακαρία οἰκήσασα, Ἀσκητῆ παραδεισεῶν, μέσον κατασβεσθεῖσα, ὑπερκαύματα, ἡδονῶν θείοις ὄμβροις τῆ δακρύων, καὶ σφεδρότερον τὸν πόθον, τὸν πρὸς τὸν Κτίσταν ἐξάπτουσα.

Ἱερὸν φρουτιστήριον, εἰς πολλῶν πεμποίκοις, τῶ Θεῶ αἰνέσεως χορτάσασα, ψυχὰς τῶ Πνεύματος ἀσκητῆς, ψυχῆς καθαρότητι, ἐ ὠφελήσασα λαὸς, πρὸς ἐπίτευξιν σκιρτήματα, τῆς ἀσκήσεως. καὶ προηγήσεις τοῖς ὡς περ προῖκα, σεσωσμένοις τῶ Δεσπότη. μεθ' ὧν σε πίστει γεγαρυμεν.

Νεοφύτους ἠγάπησας, τὸν μυσταγωγὸν καὶ Κύριον, τῶ διδασκαλίαν σου παθαρχήσασα, καὶ τῆς σαρκὸς τὰ πρωσοπήματα, τὸ χαλινῶν ἐν πράξεσι, προθυμίᾳ τῶ πάθων, ἀσεβῶς κατεκρατήσας, καὶ ἐσχύσας, μὴ σὺ ἐς [illegible]

φίω, τὴν ἁγίαν Μαρτύρων, διὰ παντὸς ἀφραιρούμεθα.

Δόξα, ἦχος δ'. Ὁμοιον.

Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σὴ χωρήσασα, φιλανθρώπως ἀνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐξ οὗ προσελάβετο, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Παρθένε, μωλυνόμενον, ἀλλ' ὀικτείρησον πάχος καὶ παρρησίας, δυσωδείας τε καὶ βλάβης, τῷ πορισθέντι ἐλευθέρωσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς εἶδε, καθηλωμένον Κύριε, ἡ ἄμμας ἐκ Μήτρας ἐκτεκοῦσα τετο, καὶ τί τὸ δρᾶμα ἐκραζεν, Τί παθεῖν πότε; πῶς σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος ἀνταποδίδωσι, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σε θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτηθεῖς ἓξ. Καμὼν τῆς Ὀκτωήχου ἐξ, ἐν ᾧ Ἁγίων δύο. Ὁ Καμὼν ᾧδὴ Μαρτύρων.

Οὐ ἡ ἀκροιχία.

Φέρεις ὕμνον σοῖς ἐπαινέταις μάκαρ.

Ἰωσὴφ. Ὠδὴ, ἦχος δ'.

Ἁσομαί σοι Κύριε.

Φέρουσα τοῖς πίστει σε ἀθρήνοις, ὕμνον θείαν ἡ σεπτὴ, ἐφέσηκε μνήμην σου, ἣν ἐξ ἐκείθομεν, παμμάκαρ ἡμῶν μνήσθητι.

Ἔχων παῤῥησίας μεσιτεύμασιν, τὸν σὸν γενναῖον λογισμὸν, ἀλύγω προσάγματος, ἀλόγισας Θεοπρόβλητε, ἐ χαίρων μάκαρ ἤθλησας.

Ῥώμῃ διαπύρου ἁγίου, Ὁμολογητὰ πρὸς δεινὰ, ἐχώρησας βασανα, ἐ πᾶσαν κατεπάλαισας, ἰσχὺν τῶν πολεμίων τρόπε.

Θεοτοκίον.

Ἴχνη σαμάτων τῶν τυραννίδα, ἀθανασίαν καὶ ζωὴν, τῷ Κόσμῳ κομίσασα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν, Παρθένε ἀπεργάσω.

Ἐ τερα Κανὼν τῆς Ὠδῆς.

Ὠδὴ, ἦχος δ'. Τὴν Ἁγίων πᾶσαν ἑορτὴν.

Μαθέσεσι ἁγιότητος, παντὸς ἐκ πάθους, μεθέξει, θεσμοῖς Μαρτύρων, τὰς τιμῶντάς σε σῴζε πρεσβείαις σου.

Ὅλῃ τῷ θείῳ πόθῳ, πεπυρωμένῃ ὑπερκαύμασι, ἅδρωσι ψυχοθέρμῳ, ἐγκρατείας τοῖς ὄμβροις κατέσβεσας.

Τίμιον τὸ Δεσπότου, σκεῦος ἀρεδείχθης, ἐκκαθάρασα, τὴν καρδίαν Μαρτύρων, τῷ παθῶν τῆς σαρκὸς δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας Κόσμῳ, θείαν σωτηρίαν, καὶ ἀμάκλησιν, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς πίστει προστρέχοντας Ἀγνὴ.

Ὠδὴ, γ'. Τὸν ῥυσάμενον ἡμᾶς.

Τὸν τῷ Πατρὶ ἐ Πνεύματι, Λόγον ἐν σαρκὶ ὁμολογήσαντες οἱ Μάρτυρες, τετιμήκασι τῶν τῶν βασάνων, ἀθλήσεως ἀπεκρύψαντο.

Ἔστησας ἀσφαλῶς τὰς πεδήσεις, Μάρτυς ἐπὶ πέτρας, ὁμολογίας καὶ πίστεως, ταῖς μάχαιραν Ὁμοσφόρε, τῷ αἵματι σου ἐ σασάλευσαι.

Ὅλῳ τῷ νοῒ κακίρε, Μάρτυς ἐκδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ποθούμενον, ὃν ἐθαύμασε τὸν ἐκ παρθένου, ἀλγηδόνων παμμακαρίστε. Θεοτοκίον.

Νεύσον Παρθένε σῴζεσθαί με. τὸν γὰρ θείῳ μάτι, τὸ παρ' πεπόνηκα, ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγου ἐ διάνοιαν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥάβδῳ θείας πίστεως, παθῶν διήτεμες θαλάσσας, θείαις ψυχαῖς, προδοσπωσα, τῷ Θείῳ βαίνειν.

Ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, μαρτύρων σαφῶς πεφυκὼς, καὶ Μαρτύρων, βίῳ κτησάμενος, καὶ τρόπῳ ἐ ἀπομιμητὴν.

Νικηφόρον ἀθλήσας, φλογοπνοῶν πανοῦργον ἐξέβαλες, καὶ τὸν ἐχθρὸν, διὰ πολιτείας, ἀσεβῆ ἀπεγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ῥωται ἐν μετάνοιαν, ὁ πλανηγὸς [illegible] ἀπὸ τῶν ἐνθυμήσεων, [illegible] τοῖς ἐκπορνεύουσι.

Ὁ Εἱρμός.

„Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
„σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο-
„τισμένων, καὶ ὑμνεῖσε τὸ πνεῦμά μου.

Κα. ἦχος, α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ τοῦ Θεϊκοῦ, ἀναπτόμενοι πόθου, πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, τῇ προσψαύσει οὐδ' ὅλως, μακάριοι ἐφλέχθητε, τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε, καὶ συρόμενοι, ἀνηλεῶς Ἀθλοφόροι, τὸ ἀοίδιμον, κἀθυπεδέξασθε τέλος, καὶ δόξης ἐτύχετε.

Δόξα, τῆς Ὁσίας. ἦχος, πλ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνδρειοφρόνως λαθοῦσα τὰς τοῦ ἐχθροῦ, μεθοδείας Μαρτῶνα πρὸς τὴν ζωὴν, χαίρουσα προσέδραμες, ἀληθῶς τὴν ἐν πνεύματι, καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον, θεόφρων τελέσασα, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος. ὅθεν καὶ τὰ ῥεῖθρα, τῶν ἰαμάτων προχέεις, τοῖς πόθῳ γεραίρουσι, τὴν σὴν μνήμην ἀοίδιμε, Μυναζουσῶν τὸ καύχημα. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ μαρ. θ.

Χαριστήριον αἷμον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύω λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, οὐδεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζωσοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταυρώσιν, ὧν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. ᾗ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει αὐτοῦ τὰ Παθήματα.

Ὠδὴ, δ. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμων.

Ἠ ἀστράπτουσα τῶν πόνων σου φωταυγία, Ὁμησιφόρε Μάρτυς, ἐφελκύσατο πόθῳ, πίστει συναθλῆσαί σοι, τὸν θεῖον Πορφύριον.

Συνωθήσαντες ἐσχάρᾳ πυρακτωθείσῃ, προσεφαπλοῦσιν ἅμα, τοὺς Χριστοῦ στρατιώτας, χαίροντας οἱ Τύραννοι, καὶ ζέοντας Πνεύματι.

Ἱερεῖα ὡς ὁλόκληρα Ἀθλοφόροι, καὶ καθαραὶ θυσίαι τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, χαίροντες προσήχθητε. διὸ μακαρίζεσθε.

Νουνεχῶσε ἀνακείμενον τῷ Δεσπότῃ, προσλαλιαὶ αἱ δόλιαι, ἀπατῆσαι οὐδόλως, ἴσχυσαν Πορφύριε, θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον, ὁ μοιωθῆναι Κόρη, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, πάσιν εὐδοκήσαντα, Παράμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σταλαγμοῖς τῶν δακρύων σου, ἡρδεύσας καρδίαν καὶ ἐγεώργησας, ἀρετῶν ἑκατοστεύοντα, μακαρία στάχυν θείᾳ χάριτι.

Πρὸς Χριστὸν ἐπερείσασα, τὰς τῆς διαμοίας βάσεις διέμεινας, ἐπηρείαις ἀπερίτρεπτος, πονηρῶν δαιμόνων ἀξιάγαστε.

Ῥωμαλαίῳ φρονήματι, σύζυγον λιποῦσα, καὶ βίου τάραχον, τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθησας, καὶ αὐτοῦ ὀπίσω ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Οὐ λιπὼν τὰ οὐράνια, Ἄχραντε κενοῦται Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μετρεῖται ὁ ἀμέτρητος, τὰ ἀμέτρητα μου λύων πταίσματα.

Ὠδὴ, ε. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Οἱ πύργοι τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας οἱ ἄσειστοι, μοχλεύσεσι τῶν βασάνων, ἀπερίτρεπτοι σθένει, τοῦ Πνεύματος ἐδείχθησαν.

ψάλματα Θεῷ, μαρῶν ἐλεπτιάτε, ἐ ὤφθητε ἀσεβείας, ἐ αἱρέσεως ἀκόμες, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Ἀσκήσεως ἀληθῆ, ἐκ Θεοῦ διεζώσασθε, τὴν πρόσκαιρον δωσαφίαν, παρωσάμενοι πίστει, ἐ χαίρομτες ἠθλήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐγράφησαν ἐν σοί, χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος, ἐ ἔδεξω Οὐρανῶν σε, πλατυτέραν Παρθένε. διόπερ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ὀφθείζομτες βοῶμέν σοι.

Ἔρεσσασα τὸ ἄχθμα τὸ Ἀγιον, ὦ Μαρτύρωμα, ἐχθρὴν τὴν ἀλάσορα, ἀχημοσυνίαν ἐμέδυσας.

Ἐσύμτων αὐτιλάξω τὰ μαίσμτα, ἐ συζύγα, Μήτηρα ἀθάνατον, φωταγωγὸν τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλόμυκτον προσάγουσα δέησιν, τῷ Δεσπότῃ, Μαρτύρωμα ἐκύησας, τὰς ἡδονὰς τὰς τῆ σώματος.

Ὠδὴ, ς'. Ἤλθομ εἰς τὰ βάθη.

Ὁρμὸς ωκισμῶν ἐγκαρτερήσας, Ὁμηρόφορε Μάρτυς, δρόμον ἰῶυσας τὸ μαρτυρίου, καὶ γικητὴς, γεγομὼς ἀπέλιφας, τὰ βραβεῖα τὰ ἁγία.

Ἤλιωσε σωδόμεμοι τῇ πίστει, προσδεδεμένοι ἄμφω, ἐ συρόμενοι λύσιν τῶ σκώληξ, οἷα φερβοὶ, Ἀγῆνται ὑπέσηστε, τῷ Κυρίῳ σωαπτόμενοι.

Ἅπτοις προσδεθέντες ἐ βιαίως, διασυρθέντες γμώμῃ, τῷ δικαίομτος βιβαιοτάτῃ, οἱ ἀκλεῖς, τῷ Κυρίῳ Μάρτυρες, θεῖς τέλος ἠξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Νομίμων δίκα φύσεως Παρθένε, τὸν νομοδότην τέκτες, ἁμαρτάτορτα τὴν σώζεσθαι φύσιν ἡμῶν. ὃν δυσώπει σῶσαί με, ἁμαρτίαις σωπτισθέμενον.

Ἄλλος. Τῶν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὡς ὄρνις ἀκέλαδος ἐν τῷ ἄλσει, τῆς ἀσκήσεως ἦδη προσφωνῆσα, ὡς μονῳδὸς, ἐφελκύσω φρυδία, ἱερωτάτῳ γυμαίῳ σωσάθροισιν, τὰ θήρατρα τῶ δυσμενῶς, διαβράσα Μαρτύρα ἐν Πνεύματι.

Ἅρκος μὲν φιλοσαφίᾳ κρατῆσα, ἐ δαμάζουσα τὰ πάθη Ὁσία, τῆς δὲ ψυχῆς, τὸ τερπνότατον κάλλος, περιφανῶς τῷ Χριστῷ ἀνέπεμψας, ὡραίατε ἐ ἀμπρεπὴς, ἐγμορίζης Μαρτύρα θεόσοφε.

Ἄγγελων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, ἐπεπόθησας ὑμνῆσα ἀπαύστως, τὸν δι' ἡμᾶς, ἐξ ἁγίας Παρθένε, ὑπερβολῆ σαρκωθέντα χριστότητος, τὸν φυσιπτε τῆ γυμαικῶν, κατ' ἐχθρᾶ τῶ δολίε μάνωσαντος.

Θεοτοκίον.

Διέβλωτο ἁμαρτία ἡ φύσις, τῆ αὐθρώπων· ἀλλὰ ταύτιν ἐῤῥύσω, τῆς τοκετοῦ ἀδελείας, τὸν τῷ ἁπάντων Δεσπότην κυήσασα, τὸν δεξάμτα πᾶσαν ἡμῖν, τῆς ζωῆς τὰς εἰσόδους Παρθένε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, ἐ „ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μα τὰς θλίψεις „ μου, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μα ἐπλήσθη, καὶ „ ἡ ζωή μα τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δε„ ομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀ„ νάγαγε.

Κοντακ. ἦχ. β'. Τὰ ἀῶν ζητῆ.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, ῥιφείας κατατιξάσα, ἐν μέσῳ ἀδρῶν, Μαρτύρα κατοικήσασα, προσώχαις ὠχολάζησα, τὸν Δεσπότην ἐμθέως ἐθεράπευσας, δι' ὃν πᾶντα κατέλιπες, ὁσίως τὸν βίον διαμύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Ἁμρεξόμμου τὸ σῶμα Χριστέ μα, ἀμυμήσας ἐ λέγειν τὰς ἀγῶνας καλῶς, τῆς σῆς ὁσίας φιλαθλοῦντες, ὅπως τὰ παῦτα καταλιπᾶσα, καὶ ποθήσασα μόνον σε τὸν Νυμφίον, τὰ ἐπὶ γῆς ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα, καὶ τύπον τοῦ ζωηφόρε Σταυρᾶ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα, δαιμόνων θράση κατήργησε, καὶ ὡς τέλος ἀυτὰς ζηθαμίσας, Ὁσίως τὸν βίον διαμύσασα.

Τῷ αὐτῷ Μαΐῳ, θ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ὀνησιφόρε, ἐ Πορφυρίε.

Ὁ Ἱπ-

Στίχ. Ἵπποις Ὀνησιφόρᾳ πρὸς Θεὸν τρέχων,
Ἔχεις συνοπάδοντα τὸν οἰκέτην.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Πορφύριος ὁ Ὀνησιφόρος, δουλεύειν καταλαβόντος, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοί. Καὶ ἀχθέντες ἐπὶ τὸ βήματος, ἔστησαν εὐθαῤῥοῦντες καὶ ἀπτόητοι, ὁμολογοῦντες τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν, Οὐρανόν τε καὶ γῆς Ποιητήν. Διὰ γὰρ τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μαστίγωσι πληγὰς διαφόρους ὑπέμειναν, καὶ πυρακτώσεσι κατὰ τοῦ σώματος. Εἶθ' οὕτως, ἐπ' ἐσχάρας φλογιζούσας ἀφέθησαν. Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις, τῇ αἰωνίων ἀγαθῶν ἀμοιβῇ ἐλπίζοντες τὴν ἀπόλαυσιν, οὐ καὶ ἔπασχον ὑπὸ τῆς αἰθέως, ἀλλ' ὑπὸ τῶν Θεῶν ἐκουφίζοντο. Οἱ δὲ δαίμονες καὶ δυσσεβεῖς ἐκάμοι, ἔθυτες τοὺς Ἁγίους ἀσεβεῖς, εἰς μαρτύρων περιουσότερα αὐξήθησαν. Καὶ δήσαντες τοὺς τιμίους αὐτῶν πόδας, ἁγρίοις ἵπποις προσέδησαν, καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν διωκόμενοι ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις οἱ ἵπποι, ἐν ἀκανθώδεσι καὶ τριβόλοις καὶ τραχυτόποις τόποις, τὰς σάρκας αὐτῶν κατέξαναν, καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέδωκαν. Τότε Χριστιανοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὰ ἅγια αὐτῶν λείψανα, κατέθεντο ἐν Κώμῃ Παγκαιανῶν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης.

Κ' Ζωῆς μεγάλης ἀξιοῦται Ματρῶνα,
Ὃς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἄξιος.
Τῇ δ' ἁγίᾳ τυμβεῖο Ματρώναν δέξατο χώρη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐκ Περγῆς τῆς Παμφυλίας. Καὶ συναφθεῖσα ἀνδρὶ, ἔμεινε παῖδας μήτηρ γεγονυῖα, ἀμέριστα ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν τὰ ἴδια ἀνδρὸς, δεκαπέντε ἐτῶν ὄσα. Καὶ γεγονυῖα σωφρὼν ἁπλῆ παρθένος τρισὶ Εὐγενίας, καὶ τὰ αὐτῆς ζηλώσασα ἄσκησιν, οὐκ ἀφίστατο τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ διαπαντὸς οὖσα, μνείαις καὶ ἀγρυπνίαις ἐχόλαζε. τὸν δὲ αὐσεβῆ περὶ Θεοῦ ἔρωτα θερμότερον διακάψασα, παραδίδωσι τῷ θυγατέρα αὐτῆς γνωρίμῳ τινὶ γυναικὶ, τῷ μὲν Σώσαννᾳ. αὕτη δὲ παραγίνεται, αὐθημερὸν ὀλίγον ὑποδύσασα, εἰς τὸ τῶν Ἁγίων Κασσιανῆ Μοναστήριον. Καὶ ὑποκλιθεῖσα τὸ τῆς Εὐτυχοῦς σχῆμα, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μοννῆ παραδέχεται, καὶ συνοῦσα τῇ Μοναχοῖς. Τὰ δὲ Οὐσία Κασσιανῆ δι' ἀποκαλύψεως μαθοῦσα τὰ κατ' αὐτὴν, παρεπέμφθη ἐν Ἐμέσῃ τῇ Πόλει εἰς Μοναστήριον γυναικῶν. κἀκεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα μεταβαίνει. ἔπειτα εἰς τὸ Σίναιον Ὄρος. εἶτα εἰς Βηρυτὸν, ἐν θα διὰ προσευχῆς ἐν ἀνύδρῳ τόπῳ, ὕδωρ ἐξέπεμψεν. Ὑποστᾶσα δὲ πολλὰς προσβολὰς δαιμόνων, ἐκτενῶς ἐπιφανείας ἀπέλθει αὐτῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὀφθεῖσα δὲ αὐτῆς τῷ Ἁγίῳ Κασσιανῷ, παρ' αὐτοῦ ἐπεύξατο μέρει ἐν τῇ Μονῇ, ἥτις κατ' ἐπωνυμίαν λέγεται αὐτῆς, τὸ Ματρώνης, μέχρι τοῦ νῦν. Βιώσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Ἐν Λέσβῳ τὸ θρέμμα Παρθένος Θεοκτίστη,
Κτίσῃ Θεῷ πρόσεισι νύμφη παγκάλη.

Αὕτη ἐν πόλει Μεθύμνῃ, τὸν βίον Μοναχὴ ἐκ παιδόθεν ἐζήτησε. καὶ παρὰ τῆς συγγενῶν εὐδόθη εἰς παρθενῶνα, καὶ τὸ μοναχικὸν περιεβάλετο σχῆμα. Οἰκήσασα δὲ ἔτη δεκαεπτὰ, εἰς τὴν πλησίον ἐξέρχεται Κώμην, τὴν ἰδίαν ἀσπασομένη ἀδελφήν. Ταύτην δὲ τὴν νύκτα ἐπιδημοῦντες Κρῆτες, ὡρμήσατο ὁ Νικόμαχος ἐκεῖνος, παρ' οὗ τὰς ἐγχωρίους ἐκείνας κατέκτησε συνήλαβον. Ἐνθεν ἐν προσωρμισαν τῇ Νάξῳ ταύτῃ, καὶ προσαγαγόντες τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τιμήματα διετίθεντο. Ἡ δὲ Θεοκτίστη λάθρα πρὸς τὸν ἰδιον χωρήσασα, ἀμάρτητος ἐν. Λύτη δὲ ἐκτοτε ἐκάσε μείναι, ἕλκος ἐν παγετῷ καῦσαι πολλῷ προσαναλέσασα.

σασα, θέρμοις, ἢ λαχάνοις ἀγρίοις τρεφομένη, ἢ ὑπ' οὐδενὸς βλεπομένη, διήρκεσεν ἔτη τριάκοντα πέντε, Θεῷ μόνῳ προσομιλοῦσα, (ᾧ ἢ ἔζη) ἢ τῇ Παράγνῳ Θεοτόκῳ. Τοῦ δὲ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους τέλος ἔχοντος, κατά τινα Θείαν οἰκονομίαν, κυνηγός τις θηρεύσας θήραν, εἶτα χωρίσας ἑαυτὸν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ, καὶ ἀνιχνεύων, εἰσῆλθεν ἔν τινι τῆς Θεοτόκου Ναῷ ἱστορίας χάριν. ἔρημος γὰρ ἦν ὁ τόπος. Καὶ εὐξάμενος, καὶ μικρὸν ἀναπαύσας, εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τοῦς ἁγίας τραπέζης μέρος, ὥσπερ κρόκην ὑπὸ ἀνέμου ῥιπιζομένην, ἢ ὡς ἱστὸν ἀράχνης. Ὡς δὲ προβὰς διαγνῶναι τὸ ζητούμενον ἢ φαινόμενον ἠβουλήθη, ἤκουσε φωνῆς λεγούσης· Στῆθι ἀνθρώπε, ἢ μὴ πλησιάσῃς. αἰσχύνομαι γὰρ γυνὴ οὖσα θεαθηναίσοι. Αὐτὸς δὲ καταπλαγεὶς ἢ τρόμῳ ληφθεὶς, ἐβούλετο φυγεῖν. ἀνωρθοῦντο γὰρ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἢ ἀκάνθης ἦσαν ὀξύτεραι. Μόλις δὲ εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, ἠρώτα, τίς, ἢ πόθεν εἴη. Ἡ δὲ, ῥίψον, ἔφη, χιτώνιον δέομαι, ἢ καλυψαμένη, λέγειν οὐκ ὀκνήσω. Καὶ ὁ μὲν τὸ κελευθὲν τοχέως ἐποίησεν. ἡ δὲ ὡς ἔλαβε τὸν ἐπενδύτην, τοῦτον περιεβάλετο, καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὴν τειχίσασα, ἐφαίνη τῷ κυνηγέτῃ. Καὶ ἦν μὲν τὸ εἶδος γυναικεῖον, τὸ δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἄνθρωπον. ἡ θρὶξ λευκὴ, τὸ πρόσωπον μέλαν, δέρματι μόνῳ συνέχουσα τὴν τῶν ὀστῶν ἁρμονίαν, τὸ δὲ ὅλον, σκιὰ ἦν. Ἐξειποῦσα δὲ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα, προσέθηκε ἢ ταῦτα, ἀξιοῦσα τὸν κυνηγέτην δι' Ἱερέως κομίσασθαι αὐτῇ μερίδα τοῦ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἢ οὕτως ἀπηλλάττοντο ἀπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι. Ὡς δὲ πάλιν ὁ ἀνὴρ ἐπανῆκε σὺν Ἱερεῖ φέροντι τὰ θεῖα μυστήρια, αὐτὴ ἐπευξαμένη, μετέλαβεν, εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμψασα. Αὐτὸς δὲ ἀπελθὼν ἢ θηρεύσας, καὶ ταχὺ πάλιν εἰς τὸν τόπον ἐπανελθὼν, εὗρε κειμένην ταύτην νεκραν. καὶ ὡς αὐτῷ ἦν δυνατὸν, ἀνορύξας τὴν γῆν, καὶ πολλὰ δεηθεὶς, τὴν μακαρίαν ἐκείνην κατέθηκεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ κειμένην εὗρεν αὐτὴν, δοξάζων ἢ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, Εὐστολίας ἢ Σωπάτρας.

ἁ. Ὅλη καλὴ σὺ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εὐστολία.
Σωπάτρα Πατρὸς Πνευματός τε ἢ Λόγου,
Θρόνῳ παρέστη, δοῦσα γῇ τὸ σαρκίον.

Ἡ Ἁγία Εὐστολία ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ Βασιλέως, γονέων εὐσεβῶν ἢ τὴν Ῥώμην οἰκούντων. Ἐπ' ἀπαλῇ δὲ τῇ ἡλικίᾳ σεμνείῳ ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, νηστείαις ἢ ἀγρυπνίαις ἐχύλαζε. Θείῳ δὲ πυρπολουμένη ἔρωτι, καταλιποῦσα τὴν Ῥώμην, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει. Καὶ περιελθοῦσα τοὺς σεβασμίους οἴκους, ἢ τὸν πόθον ἀφοσιωσαμένη, Σωπάτρα τῇ τοῦ Μαυρικίου θυγατρὶ, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις Ναὸν τῆς Θεοτόκου ἀπιοῦσα, περιτυγχάνει. Καὶ ἐπεὶ ἀρετὴ κρυβῆναι οὐ δυνάται, ἱκέτευεν ἡ Σωπάτρα τὴν μακαρίαν Εὐστολίαν, ἔχειν αὐτὴν μητέρα πνευματικὴν, ἢ σώματος ἢ ψυχῆς φύλακα. Καὶ δὴ καταλιποῦσα τὴν Βασιλείαν, τὸν μονήρη βίον ὑπέδυ, ἢ πρὸς ἀγῶνας ἢ πόνους ἐχώρησεν. Αἰτησαμένη δὲ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἢ Βασιλέως τόπον τινὰ ἐπιτήδειον, καὶ δειμαμένη οἶκον εὐκτήριον, ἐκεῖσε ἅμα τῇ Ἁγίᾳ Εὐστολίᾳ διῆγε. Πολλαὶ δὲ πρὸς αὐτὰς φοιτῶσαι παρθένοι ἢ εὐσεβεῖς, σὺν αὐταῖς τὸν σκληρὸν ἢ ἐπίπονον βίον μετήρχοντο. Ἡ δὲ μακαρία Εὐστολία πλείστοις ἔτεσιν ἀγωνισαμένη, πρὸς Κύριον μετ' εἰρήνης ἀνέρχεται, διάδοχον καταλιποῦσα τὴν μακαρίαν Σωπάτραν. ἥτις τὰ ὅμοια τῇ Πνευματικῇ ἐπαγωνισαμένη Μητρὶ, καὶ εἰς ἄκρον ἀρετῆς φθάσασα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

ἁ. Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν θεῖον ξύλοις,

Οἱ

Οἱ τὸ ξύλον τιμῶντες ὡς Θεὸν πλανῶσι.

Οὗτος ὢν ἐκ τῆς Σύρων χώρας, λιθοτόμος τὴν τέχνην. Ἰδὼν δὲ τὰς Εἰκόνας ἀπερχομένας εἰς τὸν μαὸν τῶν εἰδώλων, ἐ θύοντας, παρήμεσεν αὐτοῖς ἀποστῆναι αὐτῶν. Ὡς δὲ οὐκ εἰσηκούσθη, λυπηθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς ἔρημον τόπον, ἐ ἀνῴκησε δένδρον Θεοῦ Ἀραχωρηνὸν ὀρόμασι Τιμόθεον, καὶ σὺν αὐτῷ διατρίψας ἔτη δύω, ἐ λαβὼν τὰς ἀρχὰς αὐτῶν, κατῆλθε πάλιν πρὸς τὸν πεπλανημένον λαὸν τῆς χώρας αὐτῶν. ἐ ἀρὼν αὐτὰς εὑρὼν ἐπετέλουν τὰς Δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν μαὸν αὐτῶν, σωστρίψε παῦτα τὰ εἴδωλα. Εἶτα κρατηθεὶς ἐ τυφθεὶς ἰχυρῶς, ἀπῆλθεν εἰς Ἀπάμειαν τῆς Συρίας. Καὶ δεηθεὶς τοῦ Οἴκου Ἐπισκόπου λαβεῖν ἔξουσίαν τοῦ κτίσαι Ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἤρξατο κτίζειν. Καὶ ταῦτα μαθόντες οἱ συγχωρίται αὐτοῦ, μυκτὸς ἐπελθόντες, τοῖς ξίφεσι μελιδὸν τὸν τοῦ κατέκοψαν, ἐ ὕτω τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἅγιος Χριστοφόρος ἐ Μαῦρα, ξίφει τελειοῦνται.

Ἁγιλίω ἀμαυροῖ Μαῦρα τιμηθέντα ξίφει.

Χριστὸν δὲ τιμηθεὶς φῶς ὁρᾷ Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὅσιος Γωσῆμος ὁ κολοβὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Γωσῆμον ἔκοψε γῆς βραχὺς τόπος, Ὃς κἂν βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πρᾶξιν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὅσιος Ἑλλάδιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἑλλάδιε τοῦ μετέσης Ἑλλάδι τῷ βίῳ, Πίναξ ἐμαρᾶς ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Βραμιαῖοι τοτέ.

Συγχεάσαντες ψυχὰς, τὰς σωμάτων πόνους, ὑπεδείκνυσαν ὁμολόγησας, τυραννῶν ἐμόπιον, Ὁμιπαφόρε Μάρτυς, Θεοῦ ἐκλεκτὸν μόν.

Ἁγιλίω δὲ αἰώνιος θάλασσα, ἐλαθεολόγησε γέγωνε, τῷ σῷ Δεσπότῃ ὡς ἄνικος, οἱ κέτης σωνήθλησας, ἐ σὺν αὐτῷ χορεύεις, Πορφύριε παμμάκαρ.

Ἅγιασε θείοις ὑμῶν, τὴν ἐπήρμενον φλόγα, τῆς ἀθείας καταβέσαντες, βοᾶτε παμέθνημοι ὁ τῶν Πατέρων ὑμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἅγια τῆς μακαρίας, ἐ ἀθανάτε δόξης, ἀξιωθῆτε τὸν μακάριον, ὑπερῆτε θανάτου, Θεοφεγγεῖς ἀστέρες, τῶν μονῆς Ἡλίου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, σὺν ἧς αἵματων τέκτες, βροτὸς θεῶσαι ἀδυκήσαντα, Παρθενίε τὰς μέλπομπας ὁ τῶν Πατέρων ὑμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀλλο. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὥσπερ πυγῶν ὡραιότατα, διετήρησας Θεῷ τὴν σωφροσύνην, αὐτεκπαρ πολλῶν στεφάνοις μακαρία, ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα, διὰ σὲ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον σεμνὴν ἐ τὰ ἐν κόσμῳ, καταλείψασα ἐνθέῳ πεποιθήσει, ὑπερκόσμιον μοῖραν, κληρῶσαι κλήρυχίαν, Μαρίαζεσῶν ὑπάρχουσα, ἀληθῶς Μαρίωρα κόσμος.

Θεοτοκίον.

Ἅγιασε Εὐας τὴν κατάραν, παναρώμενε ἐγγήματος Παρθένε, τὸν ἅπαν ὅλον Θεὸν, ἀφράστως συλλαβοῦσα, ἐ ὑπὲρ μῆκος κυήσασα, σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις.

Ἀλλο. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκί.

Ἔλεη σταραγμοῖς ἐκδεδωκότες, κατεσταράξατε ἐχθρὸν, ἀσώματον καρδίαν, μείραντες ἀσάλευτοι τὸν μέγ, μεγαλώνυμοι σεβασμοφόροι.

Ἅγιασμ ὑμῶν τὸ πῦρ ἐνέδυ, τῆς ἀγνωσίας ἐθλιται, πτερῶν δὲ κατηδάθη, πάντων ἐ καρδία καὶ ψυχὴ, ἀφασθαλῶσα θεογνωσίας.

Ἁγιάματα δαιμόνων κολασηρίων, τῇ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, δηλῶσετε ἐ ὁρμῶ, θείας Βασιλείας Οὐρανῶν, προσορμιζόμενοι ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Μάρτυρες πυρὶ τῷ Παρακλήτῳ, πεπυρωμένοι σαφῶς, οἱ Μάρτυρες ἐκλεκτοὶ, ἐβλύσατε τὴν πλανῶσαν τὸν ἐχθρὸν, ἐ ἐφωτίσατε τὴν Οἰκουμένην.

Θεο

Θωπεύομεν.

Ὑ Ὁδὸν ἐκλεκτὴν ἐν ταῖς κοιλίαις, κόρη τῷ βίᾳ ἐρήκας, ἡράδησε τὴ καλλιε, Λόγος τῷ Θεῷ ἐ σαρκωθεὶς, ἀνώδιασε τὴν οἰκουμένην.

Ἀθλοφ. Νικητὰ Τυραμνε.

Εὐσεβείας πρόπους, τὴν ψυχὴν κοσμήσασα Μαρῶμα θείοις, τῷ Χριστῷ προσῆξας, μελῳδοῦντα παύσεμνε χορὸν Παρθενῶν· ἀλλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν ἱδρώτων, ὄμβροι θεῖα χάριτι τῶν παθημάτων, τοὺς ὄμβρους Μαρῶμα, θολερὰς ἐκραύνωσι, ἐ τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς φοιτώντων πάντοτε ἀρδεύουσιν. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑαυτὸν τοῖς ὅπλοις, πίστει καθοπλίσασα τῆς ἐγκρατείας, ἐκ ἐκάθης βέλει, ἑδονῆς διάγουσα ἀρδῆν ἐν μέσῳ· τὸν τὴν Εὔαν πάλαι τρώσαντα δὲ ἔτρωσας, λόγχῃ σωφροσύνης, Μαρῶμα μακαρία.

Θεοτοκίον.

Τ Δὲ ἡ Παρθενία, ὡς φησὶν ἐν Πεδάματι ὁ Ἡσαΐας, ἔχεν ἐν κοιλίᾳ, τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον ἐκ κοιλίας, ἀσεβῶς βιώντας· ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Νικητὰ Τυραμνε, ἐ φλογὸς τὴν χά„ ριν σε γεγωνότες, οἱ τῷ ὑπολίθῳ „ σε, σφύδρα αὐτεχόμενοι, παῖδες ἐβόων· „ ἀλλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, „ ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κάθισμα. Εὖα μὲν τῆς παρακοῆς.

Τ Ὰ σχοινία διώκεν τῷ Χριστῷ, μαρτύρων τοὺς ἀσάρκους μου σώματος, καταπαλαῖσαι οἱ γεννῶσι ἀδάμαντες, οἱ σύλοι τῆς πίστεως, ἐ μοῦ εἰς ἀραὶς σιωπῶντες, τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐμαθλίσασι.

Δόξα. Ἅρμα τῶν Λογίων γεγονότες τοῖς ἀλόγοις προσεδέθητε, Μάρτυρες θεῖοι καὶ πρὸς μύσταν, ἁρπαγὴν ἐφάσατε χαίροντες, ἐ μίκης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Καὶ νῦν. Σώματα ὑμῶν Παγκεραμῶν, περίδοξος μοῦ κατέχει κώμη Μάρτυρες, θείους πλήτησασα προσάπτας, ὑμᾶς ἐ ἐκ τοῦ θεραπεύοντας, σωμάτων ἐ ψυχῶν ἀῤῥωστήματα, τῶν προσίόντων πίστει πάντοτε.

Ἡ θεία δυὰς ἐ φωταυγὴς, Πορφύριε Ἀθλοφόρε παγκαίδεμε, Ὀνησίφορε γεραιόφορε, Τριαδὶ τῇ Ἁγίᾳ πρεσβεύσατε, ἐρήμων ἐ δεομένων ἀπολύτρωσιν, παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσι.

Ἑτέρα. Φορέσας με ὅλον ἐκ τῆς σῶν, πυρὸς ἔρχεται ὡς νυμφίος παραμένοντε, θείων αἱμάτων ὁ Δεσπότης, ἐ γαλακτὶ ἐκτρέφεται ἅπασαν, τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι, ἀλογημένην Λάκαρθεμε.

Ἀθλοφ. Φερέξε πᾶσα ἀκοή.

Ὡς θεία σὺ περιστερὰ, ἀρετῶν κεκαθυσωμένη ταῖς πτερυξίν, Μαρῶμα ἐβόξε, ἀμεκηφίδως ἐ μοῦ κατέπαυσας, ἐν θα Θεῷ οἱ χοροὶ, Δικαίων τὰ πνεύματα, ἐ ἡ αἰώνιος, ἀφροσύνη ἐ χαρὰ ἀμεκλάλητος.

Στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, καὶ αὐτὰ ἀγλαΐσματα ὀκτὼ ἀῤῥήτως ἀφατέλαμπε, ἀδύτου ἥλιου, τὸν καυσικῶς τε ἐ δυσβατάδυτον, ῥᾳδίως ὠδύνας Σεμνὴ, πρίσου τῆς ἀοικήτου, Δαίμονας ὀλλύουσα, ἐ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ἐκλειώσασα.

Ἡ θεία μήτηρ ἡμῶν, τελαυγέστερον Ἡλίου ἀφέτελε, φωταγωγοῦσα ἡμῶν, τὰς διαφοίας καὶ τὰ μύματα. ὧν ἡ μνημόνδε ἡμῶν, τῆς μνημοσύνης σου, Μαρῶμα παῖσιμε, πάρεσαι πρὸς Χριστὸν ὄντως ἔχουσα.

Ἑτέρα. Κύριε ταῖς χερσὶ, τὸν τὰ σύμπαντα τῷ ῥήματι φέροντα, χείρας με λύτρωσαι, τῶν ἀλιτηρίων τῇ μιαιφονίᾳ, ἐ τῷ φωτίσαι τὸν ἐμὸν, διάνοιαν φώτισον, ἐ ἀλιτοιώσιον, τῆς παθῶν τῆς αἰσχρᾶς πολεμήσαντα με.

Ὁ Εἱρμός.

„ Φερέξε πᾶσα ἀκοὴ, τὸν ἀπόῤῥητον „ Θεὸν συγκαπάσαι, ὅτως ὁ ὑψι„ στος ἐκεῖνος, κατῆλθε μέχρι ἐ σώματος, „ Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γεγόμενος ἄῤῥω-

„ θρώπος. διὸ τὴν ἀληθῆ, Θεοτόκον
„ σε πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἕξαπος. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὅλον ἀνέπλασας τὸν ἄνθρωπον, τῆς ἁμαρτίας χάριν γυμνωθέντα, ἀμέτρως ἐφόρεσε Μαρίαμ, ὡδίνασα τὸν ἐν σπλάγχνοις Θεόφρονα, τὸν ἀπολλύμενον Σωτῆρα. διὸ ἡμᾶς ὑπεράγαν. Ἅγ. Ὁμοίως.

Ἱερωτάταις φωναῖς σε, ἀεὶ τὴν Προφῆτιν καὶ Παρθένε, καὶ τὴν ἀγγελικὴν εὐφημίαν, Θεὸν Μητέρα. διόσε, εἰδότες πίστει ἐκ πόθου, γεραίρομεν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν ἁ. ὃ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰς τὴν Ἀναστάσιμον, Τυπικὰ κατὰ τὸ συνήθες. Γ΄ φέρει, ὅτι ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας Θεοκτίστης ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Ἐν δὲ τῷ ὄρθρῳ ἀναγινώσκεται ὁ βίος αὐτῆς.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες.
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, 1.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Εὐφρὼ, καὶ Κυάρτου, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀρέστου. Ἑωθεραὶ εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἁ. σ. ἐ ψάλλομεν ἁ. προσόμοια. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. ξξ, ς΄.

Παράδειγμοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἥδομαι τὰ πλερώματα καθᾶ, αἰετοὶ ὑψιπέτεροι, περιφανῶς περιδέοντες, ἱεροκήρυκες, τοὺς ἐζωγρημένους, ὑπὸ τῆ ἀλάστορος, ἑλκύσατε πρὸς πίστιν ἀμώμητον. διὸ πρεσβεύπατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον Σωσιπάτρου φωναῖς, ἱεραῖς τιμήσωμεν, ἐ Ὀλυμπᾶ ἐ Ῥοδίωνα, σὺν πᾶσιν Ἕρμωνα, τὸν ἱερομύστην, ἐ τὸν θεῖον Κυάρτον, δοξάζοντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικετεύοντας, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄγιοι προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ μακάριοι, λελυτρωμένοι τῷ αἵματι, τῷ ἀδοκήτως, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, ἐ Σταυρῷ καὶ θανάτῳ, θελήσαντι ὑπομεῖναι τοὺς παθοῦσι. ᾧ μιᾷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα τῶν Μαρτύρων. Ὅμοια.

Ὀρέστα παμβίε βαθείᾳ, τῷ ἰδίῳ αἵματος, σαυτὸν περφύραν ἐπέλθωσας, ὡσφολεσάμενος, ἐ τῆς μίσης σέθος, ἐπαραδησάμενος, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρέσασαι. ὃν καθικετάνε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἐ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῷ ἀγώνισμα συφε, πλαμῆν κατεπρησας, ἐ ταῖς φαγόσι τὸ αἷματος, ἐχθρῶν ἐβυθίσας, παρατάξεις πάσας, ἐ πίστιν κατηβάσας, καρδίας βλασφήσας ἀσέβειαν. ἐ ῥωμαίκιτάνε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἐ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄφρος ζαρέτειλας ἀγγαῖς, καταρέπτωμα πασαμτὴν οἰκουμένην τῷ ἀθλωμένῳ, Ὀρέστα ἐβόδυξε, Ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς ἀθανάτης, τὸ σκῆπτος ἐκδικοῦν τῇ χάριτι. διὸ ἱκετάνε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἐ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος. Ἅγ. Ὁμοίως.

Χαῖρε ξίφος ἄκεσμα Ἁγίων, χαῖρε ξύλον ἅγιον, τῶ Παραδείσου Θεοῦ ὑπερ. χαῖρε ἀζάλευτος, πομφῶν δαιμόνων. χαῖρε ξίφος δίγομον, ἐχθρᾶς τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξωῷ τόκῳ σου, Παρθένε Τ΄περάμωμε, ξωοθήτας, ἡμᾶς ἀφακέλεσαι.

Καὶ νῦν τὸ ἴδιον ἆρμα ἡμᾶς, ἐ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐφάνημεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος ὅμοιον, θρηνῳδοῦσα ἐλεγε· πῶς τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε; πῶς ἀνέτειλας; πῶς χάρις ἀφανίσθη, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε; ὡς τὸν Ὀρφέα, Καὶ ὡς τὸν Ἀγίων, δύο.

Ὁ Καὶ νῦν τὸ Ἁγίων Ἀποστόλων.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

ενηγόρις Μαθητὰς ὑμνῶ σωτῆρας.

ιωσήφ.

Ὠδὴ, α. ἦχ. α.

Σὺ ἡ προπαίδιχος δεξιά.

Θεῖοι πεφυκότες Μαθηταὶ, τῷ σαρκωθέντος δι' οἶκτον Θεῷ ἡμῶν, τὸν δυσωπήσατε, ἁμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν, τοῖς ἐπιτελοῦσι, ὑμῶν τὴν μνήμην μακαρίοι.

Ὅσοπερ Θεοῦ φωτοειδεῖ, χωρητικὰ ἦτε ἀϋλῳ διαδόσεως, ὤφθητε μακάριοι, πᾶσι πιστοῖς ἀγαθοδότου μεμορτες, τὰς σωτηρίδεις, ἀυγὰς θεόπται Ἀπόστολοι.

Ἠύγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμὸν, ἀπαυγασμάτων πηγὰς ἀρηπάμενοι, Ἔφεσος δὲ Τέρτιος, ὁ Ὀλυμπᾶς Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος, ἅμα τῷ Κυαρτῷ, ὡς ἀσεβῶς μακαρίσωμεν. Θεοτοκίον.

Ἔφυσε τὸ αὐθρώπινον τῇ σῇ, κυοφορίᾳ Παρθένε αὐτὸπλασας. Λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν τοῦ Πατρὸς σάρκα δηλονότι φορέσαντα, καὶ ἀθανασίας, ἀδὲς ἡμῖν ὑποδείξαντα,

Ἕτερος Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Οὐ ἡ ἀκροσιχίς.

Τὰς σὰς Ὀρέστα Μάρτυς ἀθλους αἴρεσω.

Ὠδὴ, α. ἦχ. β.

Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ᾆσμα.

Φαῖς θείκαῖς, καταγραπτόμενος παντοτε, μαρμαρυγαῖς παφλάζομε, τὴν φωτοφόρον σκν, ἑορτὴν τὰς τιμώντας, καταύγασον σκότους, καὶ δεινῶν ἀπάλαξον.

Ὁ τῷ Χειρῷ, θλάσας πόδας ἐξέκαυσε, καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν ἀκατάπτητον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας, Μάρτυς παφλάσας.

Ἀτόμοιν, ἐκ καρτερίας διήλεγξας, τοὺς παραφόρους σεβάσας, καταφαγκάζοντας, Ἀγλαοφόρε Ὀρέστα, ἔργα χερῶν αὐθρώπων, ἄψυχα ξόανα. Θεοτοκίον.

Τὸ τῷ Θεῷ, τὸ καθαρώτατον Σκήνωμα, καθικετεύω Ἄχραντε, τῶν ἀσιλωβήτων μου, ἡδονῶν ἀκαθάρτους, καθάρσιον καρδίαν, τὴν μετοικίσασα.

Ὠδὴ, γ. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἐκ λόγου ὡς λυχνομοντὸν, προσφέροντες Ἀπόστολοι, θεοπρεπῶς τὸν πᾶσαν κτίσιν διήλθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες, οἱ Τίτες δεκμύοντες, τῷ φωτὸς ὠχαριτι, τὸν μικτὴ ἀγνωσίας δηλοῦντας.

Ῥήμασιν ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξεληλύθε, τὸν Οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος, ἐκ ἧς ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Οἰκήσαν ψυχαῖς ὑμῶν σοφοὶ, τὸ Πνεῦμα τὸ Παράγιον, θεοειδεῖς διηλθεν ἐργάσατο. ὀρτεύθεν κόσμον περιερχόμενοι, μακὰς κατεφρέψατε, τῇ εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκκλησίας ἐθεμαθε. Θτ.

Ὑγὸν τὸ Πατρὸς μονογενὲς, ἀμήτορα τὸ πρότερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα ὑμνοῦντες ἀπατορα, Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμεν σε, ἀπαθῶς κυήσασαν, ἐ Παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον Μαρία Θεομῆτορ.

Ἄλλος. Ἐμ πέτρα με, τῆς πίστεως.

Θεσμόμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, παρέσχε τῷ δικαίῳ παραμύθιον, ἐ τὸν τῇ τῇ λύγωσι δυνάστα, παμμάκαρ ἐκύπας, ἐ ψάλλων ἔλεγες· ὡς ἐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Ὁ λόγος σε, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος σου τῷ λόγῳ πεπυρσάμενος, πολλὰς πρὸς φῶς μετήγαγον ἀσεβείας, Μάρτυς πολύαθλε, μεθ' ὧν ἐψάλλες. ὡς ἐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Ἠφύσμενον, τὸν ἄφομον ἀπομοίᾳ, καταγράψας αὐθρεία ἐ καρτερίᾳ, ὑψώθης δὲ πρὸς Κύριον Ἀθλοφόρε, Ὀρέστα εὐδοξε, ἐ ψάλλων ἔλεγες· ὡς ἐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε. Θεοτοκίον.

Ἐμνέλαβες, ἐμ μήτρᾳ σε Θεομήτωρ, τὸν Πλάστην σε ἐ Κύριον τῇ ἁπαφτον, καὶ τὸν ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γεμήμενον. διόσει κραζόμεν· ὡς ἐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐμ πέτρα με, τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
„ πλάτυνας, τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου,
„ εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμα μου ἐμ τῷ ψάλ-
„ λειν· ὡς ἐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
„ ἐ ἐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Κά-

Κάθισμα τῆς Ἀποστόλων. Ἦχος, α.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Γράφω Ὀλυμπᾶς, Σωσιπάτρῳ Τερτίου, Ῥοδίωνος υἱῷ, καὶ Κυάρτῳ τῷ μιμίμῳ, συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς ἀυτὸς αφικράζυρτες· Θεῖοι Κήρυκες, ἐ ὑπηρέται τῦ Λόγυ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζύσης βασαύς, ἀχαΐς ἡμῶν ῥύσασθε.

Ἕτερον, τῶ Μάρτυρος, ἦχ, δ.

Ὁ ὑφωθεὶς ὡ τῷ Σταυρῷ.

Φιλῶ τῆ μελῶν ἀποκοπὼ καρτερήσας, ἐ τῷ πυρὸς τὼ χαλεπὼ τιμωρίαν, μαρτυρικῶς ἠγώνισαι παρόλβιε. φέρος αφεπλέξω δὲ, ἀθθασίας παμμάκαρ, θρύμῳ παρεφάμενος, τῆς Ἁγίας Τριάδος. ὡ ἐκδυσώπει σώζεσθαι ἡμᾶς, Μάρτυς Ὀρέστα, τὰς πίστει ὑμνῦντάσσε.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Φῶν ἀκαθάρτων λογισμῶμας τὰ πλήθη, ἐ τῆ ἀτύπων φημῶν τὰς μιφάδας, τὶς ἔξειπεῖν δυνήσεται Παφάμωμε; τὰς ἐπαφαφάσεις δὲ, τῆ ἀσάρκων ἐχθρῶν μς, τὶς ἐκδιηγήσεται, ἐ τὼ τύτων κακίαν; ἀλλὰ τῆ σῆ πρεσβεία ἀγαθὴ, τύτων μοι παύτων τὼ λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Φὸν ἐξ ἀφάρκυ τῆ Παιδὸς γεμηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκῦα, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμάμενον, ὁρῶσά σε Χριστὲ, οἱ μοι ποθεμότατε, Ἰησῦ αφεβόα, πῶς ὁ δοξάζομενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ αφόμων μὼ βροτῆ Τιέ, θέλων φαυρῦσαι; ὑμνῶσε μακρόθυμε.

Ὠδὴ, δ. Ὁ ῥύσε τῆ χάρτι.

Φθηγήματα τοῖς πάλαι αφθρίκτοις γεμόμενοι, αφεμαχλάσατε ὑμῶν, θεοπαρόχοις διδαχαῖς, ἐχθρὴ ἐχυρώματα, παμτοδαπὰ, ἐ αφαμία δεδώκατε, θεοδεῖς τῦ Σωτῆρος Ἀποστόλοι.

Μεγάλως Χριστῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες, τὰς μακρωθυμίας παντελῶς, μεγαλοκήρυκες βροτοὺς, μεγάλως φωτίσαντες, περιφαφὰς, τῆ μεγαλείῳ τῆς χάρτος, ἀπετελέσατε θεῖοι Ἀπόστολοι.

Ἡμνέωδω ἀθέως Ὀλυμπᾶς μελωδήμασι, ἐ ὁ Ῥοδίων συὶ αὐτῷ, μεγαλωιδῶ ἀσεβῶς, τὸν δρόμον τελέσαντες, μαρτυρικῶς, συὶ Πέτρῳ τῷ θεοκήρυκι, ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα ἀπαύτων παφάμωμε, τὸ ἐπὶ σοὶ καινυργυθὲν, θαῦμα ἐδέχθη ἐμφανῶς. Θεὸν γὸ ἐκύησας, σωματικῶς, βροτοῖς δ' οἰκτον αφύμενον, ἐν ἀσυγχύτῳ αφύσει Θεόμυμφε.

Ὠδὴ, ε. Ἐλάλυσας, ἐκ Παρθενίν.

Οὐκ ἔφασαν, τὰς ψυχᾶς σὼν τὸν πυργον συμβάλοντες, βασάνων οἱ χείμαῤῥα, Μάρτυς Ὀρέστα μακάριε, πέσετα γὸ ἐχώρικτε, τῆς τῦ Κυρίυ ἀγάπης ἀξιάγαστε.

Ἐμήνατο σε, αὐτιβλέψαι τῷ φθέγγει σε ὁ Τύραννος, μυκτὶ παράσιμος, τὰς ἀγμωσίας ἐυκ ἔχυσεμ. ὅθεν κατακίζωσε, Υἱὸν φωτὸς ἐ ἡμέρας ἀπεργάσατο.

Ἐῤῥύσε, Ἰησῦς ὁ Χριστὸς θεία χάρτι, βασάνως θλιβόμενον, ἐ αἰκισμᾶς δαπανώμενον, καὶ κατατερόμενον, αἰνέλεως Ἀθλοφόρε παμακόδυμε.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἄλσωτε, Ἀββακὼμ ὄρος γράφει κατάσκιον, ἔξ ἧ ἐπεδήμησε, μόρος ὁ Λόγος σαρκόμενος, ἀνθρωπος γενόμενος, ὑπερβολῆ ἀσυλαγχνίας ὁ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ, ς. Ὁ φωτίσας τῆ ἐλλάμψει.

Ἡ Σοφία τῆ Παιδὸς ἡ τὸ παῦ κόσμωσασα, Διδασκάλες εἰς τὸν Κόσμον ὑμᾶς ἐξαπέσταλεν, ἐν σοφίᾳ Πνέματος, καὶ ἀληθείας ἐπαίδευσε, παύτας ἐν θεόσει φωτίζοντας.

Τὸ τῦ λόγου ἐπιβαλλόμενοι παύσοφοι ἀγκίστρον, αφιμάδε ἐκ βυθᾶ ἀνομίας ἐν χαρτὶ, τὰς ἰχθύων πελάγτας, ἀφωμοτέρως καὶ Κυρίῳ, πεπιφάκοτας προσηξατε.

Ἐμέσωμεν Ὀλυμπᾶν, καὶ τὸν μέγαν Ῥοδίωνα, ἐ Τέρτιον καὶ Σωσιπάτρον ἅμα ἐ Ἔραστον, ἐ τὸν θεῖον Κυάρτον, τὰς Χριστοκήρυκας ἐ παύτων, τῶν δυσεβῶν αὐτιλήπτορας.

Θεοτοκίον.

Ἐμέλλαβες διὰ λόγου τὸν Λόγον Παράμωμε, ἐ ἕτερες ὑπὲρ λόγον γεγόμενον ἐξ Ὑψίστου, Θεοτόκε Δέσποινα. διό σε λόγος Θεοπρέπως, διαπαντὸς μακαρίζομεν.

Ἀλλος. Ὁ φωτισμὸς, τῷ ὄμματι σκότες.

Ταῖς βαθυσμαῖς, σωφρόνως μάκαρ ἅπαν τὸ σῶμα, ἔγκε ὡς ἀδάμας ἀδαμάτινον, τῶν καρτερίαν ἀδεκαύμερος πίγε, ἐ κραυγάζων Ὄρθρε ἀβδόξε ἕτερον ἐντύσας Θεὸν ἀνεπίσφαμαι.

Φῶς ἀμαυρωθὲν τοῖς θεοῖς τῷ Ἐλεύθερε σὺ παραπέμψας, ταῖς ἱεροπαταις σου πρὸς τὸν Κτίσην, ἀλλαῖς Ὄρεσι, αἰκισμοῖς καθυπέρθης, σφοδρότατος κατασκήψαι, ἐ τῶν τῆς σαρκὸς, δορᾷ ἀφαιρέμενος.

Τριαδικὸν.

Μίαν ἀρχὴν, τρισυπόστατον σέβων μίαν Οὐσίαν, μίαν Κυρίοτητα κατανγάζων, τὸν ὑπερθεὲ ἐ ἀκτίστε Τριάδος, ἀβδομήμους θεοὺς σωσέπιφας, καὶ τοὺς τῷ εἰδώλων μανὰς καπνὸ ἄφισας.

Θεοτοκίον.

Πρατολῆς, τὸ Ἡλίε τῆς δόξης Μήτηρ ἐδείχθης, Κόρη ἐπ' ἀβύσσε τῆς ἀμαρτήτρης, μεγαρημένα ἀπωσμένης δόκας, ἐ τοὺς πάντας καταφωτίζοντας, πάντας ἐκ μυκτὸς τῷ δεμῶν ἀπαλλάττοντας.

Ὠδὴ, ς'. Εἱρμός. Ἐκύκλωσαν ἡμᾶς.

Ὑπερτιμοι ὡς λίθοι κυλόμενοι, ἐν γῇ κατεκυλίσατε, πρὸς ἀσέβειαν τοὺς γνώμης πορηρᾶς, λίθος ἀφαεθήτους ἐπιθυμίας, Θεοειδεῖς, τὰ Λόγε μῦσαι μακαριώτατοι.

Μαρμάρε ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον, ἀσύγχυτον κηρύττοντες, τὸν πολύθεον ξηράτε ἐκ γῆς, πλάνω ἀπαλαμεῖς Χριστῷ Λαὸς, καὶ τοὺς δεμῶν, ἀπλανήμενος καθωδηγήσατε.

Σοφιαὶ τερπροὶς ἀφοπτάμενοι τὰς ἀφόρους οἱ ἐμφόρους, ἐβεβαίωσαν Θεῷ παμβασιλεῖ, μόνῳ προσαγεχαρ κτίσιν ἅπασαν, τοῖς θείκαις, φωτοχυσίαις καταφαιδρύνοντι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄλλος Οὐρανὸν τὸ πρῶτον Δέσποινα, δεχθεῖσαν ὑψηλότερον, σὺ δοξάζομεν τὴν Πλοτον ἡμῶν, τῆς δικαιοσύνης ἀφανέλαμπτα, καὶ τὸ βαθὺ τῆς ἀγνωσίας σκότος διώξαντα.

Ἀλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐφυτισμῷ τῷ παρεπτωκὸς αἱματόρυσον, λύθρον ἁγνὸς ἐπαπαυθὲν τοῖς δαίμοσι, φρενοβλαβῶς φερόμενον, Ἀθλοφόρε Χριστῷ γεραιότατε.

Πῶν ψυχῶν ταχὺν καὶ σωματόρυσε, Μάρτυς ἀμαρτήσαντες παθῶν λυτρούμεθα, ἐ παρανόμων ἐ θλίψεων, ἀπροσδέκτως ἐ θείως προσβάσεσι.

Φθορὰν ἐκ τῆς αἰῶνος χάριτος, ἐμ τῇ ἀπεκδύσει τὸ σωματος ἐρύσω, ἀπολαβὼν ἐγύμνωσας, δυσμενῶν παραπαίξις παιόλβιε.

Θεοτοκίον.

Συμπαθήσας με θείας ἀξίωσον, τὸν ἀσυμπαθῆ ἐ κακίᾳ κατάκρεμον, καὶ ἡδονῆς προσκέμενον, Παναγία Παρθένε Θεομῆτορ.

Ὁ Εἱρμὸς. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κορτάκ. ηχ. α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Μεσίδος τῆς σκοτίας, ἐκπεμφθέντε πάλαι, πολύθεον σοφοὶ, τῷ ἀλάλῳ ἀπάτιν, ἐκ μέσου πεσόντες, ταῖς σκοτίαις δεδαχαῖς ὑμῶν. ὕδωρ εὑρατε, τὸν ἀμοιβὸν τῷ καμάτων, αἰωνίζησαν, ἐν Οὐρανοῖς τὰς σφαῦας, λαβόντες Ἀπόστολοι.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, Ι. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀρέστου.

Τῶν Ἀθλητικῶν Ὀρέστου ὑπομάτων, Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδύσα.

Χριστὸν ἀμφιεδεῖσα δεκάτῃ ἐν ἵππῳ Ὀρέστης.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐκ Πόλεως Τυαμων, χώρας Καππαδοκίας. Ὁμολογῶν δὲ τὸν Χριστὸν, ἐκρατήθη παρὰ Μαξιμίνου Ἡγεμόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. ἐ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν, τύπτεται μὲ ῥάβδων ἰσχυρῶς τοσοῦτον, ὥστε τὰ ἔγκατα

τῇ ἀπολαγχμῳ αὐτῶ ἀποσαθιῶαι, ἐ φαίνεθαι ἔξωθεν. Καὶ μὴ τῦτο ἀπήχθη εἰς τὸν ναὸν τῇ εἰδώλῳ. τῶ δὲ ἐμβλέψαντος εἰς τὰ εἴδωλα, ἐγερόμτο παραχρῆμα ὡσεὶ καμομτός. Εἶτα παρεδόθη τῇ φυλακῇ, ἐ μὴ ἑπτὰ ἡμέρας, παρέσχε τῷ βήματι τῶ Μαξιμίνε. ἐ πάλιν ἀναγκαθεὶς θῦσαι, ἐ μὴ πεισθεὶς, ἄλοις μακροῖς ἐκρυπίθη τοὺς ἀφραγάλας. καὶ προσδεθεὶς ἀγρίῳ ἵππῳ μὴ ἀλύσεσιν ἐλαωσομένῳ βία πολλῇ, ἐ ἑλκυθεὶς μίλια εἰκοσιπέντε, ἀπὸ τῆς Πόλεως Τυαίων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Θεοφανίκτε, τῦ ὁμολογητε. ἐ τῶ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Νόννε Ἐπισκόπε τῶ καταχήσαντος τὴν Ἀγίαν Πελαγίαν. ἐ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρε, Ἐράστε, ἐ Κυάρτε.

Στίχ. Περιπαθῶ Μύστωρ τῶ Λόγε ὑμνῶ λόγοις,
Λόγῳ βροτὸς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Ὅτι οὗτοι ἐν τῇ ἑβδομήκοντα. ἐ ὁ μὲν Ὀλυμπᾶς, ἐ Ῥόδιων, ἀκολυθήσαντες τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ, ἀμφότεροι ἐν Ῥώμῃ τῇ Πόλει, ὑπὸ Νέρωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Σωσίπατρος, ἕνατος τότε Ῥωμαίων χράφων ὁ Ἅγιος Παῦλος ἐν Ἐπιστολῇ μέμνηται, Ἐπίσκοπος Ἰκονίε γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. ἐ πολλὰ δὴ ἀρᾶν, πολλαχῆ τὸν Ἀπόστολον μεμνημένον αὐτῶ ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ Ἔραστος, ὃ καὶ αὐτῶ μέμνηται ἐν τῇ Ἐπιστολῇ ὁ Μακάριος Παῦλος, οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας γενόμενος, ἐ μὴ τύπτα Ἐπίσκοπος Παμφύλε, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ Κύαρτος, Ἐπίσκοπος Βηρυτῶ γενόμενος, ἐ πολλὰ παθὼν ὑπὲρ ἀσεβείας, ἐ πλείσας τῇ Ἑλλήνων ἐπιστρέψας ἐπὶ Κύριον, ἐτελειώθη ἐ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνε Ἐπισκόπε.

ξ. Βιαστὰς, ἁ βραχύστις ὁ δρόμος.

Τὸν πρὸς πόλον Μαρτῖνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ἁγίε Μάρτυρος Μίλω Ἐπισκόπε, ἐ τῶν σὺν Μαθαίῳ αὐτῶ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐν μὲν Πόλει τῇ Περσῶν τεχθεὶς καὶ βαπτισθεὶς, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐξεμαθήσατο. Μέλλοντος δὲ αὐτῶ φρατάθιδαι τῶ ἐκείσε Βασιλεῖ, εἰς ἡλικίαν ἐλάσαντος, ὁπηνίκα διεκάλυπε τῦτον μυστικῶς ἐ φοβερά. ἐ ἕκτατε ἐν παρθενίᾳ ὡῦ ἐ εὐαρεσεν ἐξελεκτὸς τῶ Θεῶ, ὑπέρτε καυτῦ, ἐ πατρὸς τῆς γενεᾶς αὐτῶ. Καταλιπὼν δὲ τὴν Πόλιν αὐτῶ μὴ χώρας τιμὰς, γέγονε Μητροπολίτης. καὶ οἰκήσας ἐν ᾧ τόπῳ ὁ Προφήτης Δανιὴλ τὰς ὀπτασίας ἑωράκει, ἐξίστατο τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς ἁγίυτε πόλεως Ἐκκλησίας, διὰ χειρὸς Γερμανὸς Ἐπισκόπε Ὁμολογητῦ ἐ Μάρτυρος γεγενημένε. Καὶ πολλὰ κοπιάσας ἐκεῖ ὁ Ἅγιος, ἐλέγχων ἐ ἔργοις καὶ λόγοις τὰς εἰδωλίας τους. εἶτα τυπτόμενος ὑπ' αὐτῶ ἐ δεκαεπτὰ, ὡς ἔγρω τῶν ἀπορθότερος, τρακηρεῖς αὐτῆς τῶ μέλλοσαν ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ Θεοῦ ὀργῆς, ἀνεχώρησεν. Ἦλθε δὲ τριμηνιαίᾳ παραβραμόντος καιρῦ, ἐ ἦρ ἀρχόντων τῆς Πόλεως αὐτῶ ἐξ ἁμαρτίας τινὸς, θυμῷ περιπεσόντων βασιλικῷ, τῶν μὲν Πόλιν ὁ Βασιλεὺς φρατιώτας ἀποφεύλας μὴ τριακοσίων ἐλεφάντων, τελέως κατέφρεψε, τὰς δὲ τούτων οἰκίας τε, ἀπέκτεινεν ἐν μαχαίρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος καταλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀμμώνιον Μαθαίῳ τῶ Ἁγίε Ἀποστόλε, καὶ ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δυο, ὑπέστρεψεν ἐν Περσίδι. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἦλθε πρὸς Μοναχῶντινα ἀσκηλαιον οἰκῶντα. ἐ ἰδὼν Δράκοντα φοβερὸν εἰσιόντα ἐν ᾧ ἰῶ ἀσκηλαιῳ, ἐφώνησε δυο πνεῦμα ὄντα, λέγε πρὸς αὐτὸν· ἔφθασε Δράκον ἐπὶ σὲ ἁρμαῖα τῶ Κυρίε. ἐ ὡς εἶπε, τῶ τῆς τιμὴς Σταυρῶ σφραγίδα δεξάμενος, ἐ φυσηθεὶς διερράγη. ἀπελθὼν δὲ ἐν τῇ πολε αὐτῆς φωνοδο-

κεδόμησαν Ἐκκλησίαν εἰς συγγνώμιον τοῦ ἀπαθήσαντος λαοῦ, ἐ πικρῶ θανάτῳ τῆ ζωῆ ἀπαλλαγέντος. Καὶ χρόνον ἐκεῖσε ικανὸν διαβιβάσας, εἰς τὼν Κτισφῶντα Πόλιν ἀφίκετο, ἐν ᾗ καὶ συνόδων ἄρχων Ἐπισκόπων, ἔφη ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν Ἐπίσκοπον, δι' ὃν ἐ ἡ Σωόδος γέγονε. Τῶ δὲ ἐξάντελίζοντος τὸν Ἅγιον ἐ μυκτηρίζοντος, ἐ τοῖς αὐτῶ προβλήμασιν ἐπὶ πᾶσιν ἐγκαυχωμένε, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν. Ἐπαδὴ ἀδίσρθωτός φησι, μέρων, ἀλαζονίᾳ γαυρίων κὺ ἧβ τοῦ Κυρίυ μὴ Ἀρχιερέων, ὃς ἐπισωπᾶτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἤδη ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ἡ ὀργὴ τῶ Κυρίου, ἡμίξηρόν σε ἀποκαθιςῶσα ἐπὶ χρόνυς πλείους, ἐφ' ᾧ διὰ σῦ ἐ τὰς λοιπὰς σωφρονισθῶσι. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σκηπτὸς ἐξ Οὐρανῦ κατελθὼν αὐτὸ βρυντῆς φρικώδες ὡς εἶδος Ἀγρατῆς, ἡμίξηρον αὐτὸν ἀργάσατο, καὶ ἐμεμψε οὕτως ἐπὶ χρόνους δώδεκα ἡμίξηρος. Καὶ μὴ πᾶσι τὼν Πόλιν ἐκείνυ λιπὼν, πάλιν εἰς ἑτέραν Πόλιν ἀφίκετο.

Ὁ γὰρ Ἄρχων τῆς Πόλεως χαλεπῆ μαςιζόμενος νόσῳ, ἐπὶ χρόνους δυσὶ, τὼν πάντα παρελθὼν μαθὼν, μώσας, ἱκέτευεν ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν ἀνχῆς μετάσχῃ, ἐ ἐπισκέψασθαι νοσοῦντα δεηθῶς. Καὶ ὡς κατήγγελε τὼν ἄφιξιν ὁ ἀποσταλείς, ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτὸν· ἀπελθὲ, φησὶν, εἰπὲ τῷ ἀποσταλαντίσε ἀδελφῷ, μεγαλη τῇ φωνῇ. Τάδε ὁ Ἐπίσκοπος σοι δηλοῖ· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησῦ Χριςῦ, ὃν ἐγὼ κηρύττω ὁ ἀνάξιος ἐ ἀτελὴς, ἀπόβαλε πᾶσαν περιχάσασε νόσον, ἐ περιζωσάμενος τὼν ὑφιώσυ, ἔλθε τοῖς ποσὶν πεμπαθῆ ἐ ὁμοπαθείας. Τῶ δὲ ἀπελθόντος, καὶ ἀρκότος αὐτῶ κὺ τὸν τῶ Ἁγίυ λόγον, ὁ Ἄρχων ἀναρρωθεὶς ἐ ἀμέσως, ὡς μηδ' ὅ, τι ἦν λειψανον τῶ δεινῶ νοσήματος περιφέρων, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον οἰκείοις βαδίζων ποσὶν. ὃ τοῖς τιμίοις ἑαυτῦ προσέψας ἴχνεσιν, ἀμφοτέραις χερσὶν ἐπιβαλόμενος, ἐκυλινδᾶτο ἐ κατησπάζετο, ἀνχαριςῶν τῷ Θεῷ τῷ ὅπως αὐτὸν δοξάσαντι. Τᾶτο τὸ παράδοξον θαῦμα, πολλὰς πρὸς τὼν εἰς Χριςὸν πίςιν ἐπεσπάσατο. ἐκεῖσε καὶ δαίμονας ἀπήλασεν ὁ Ἅγιος ἐκ πολλῆς, ἐ γυναῖκα κλινήρη ὄσαν ἐπὶ χρόνους ἐμμέσῳ παρεμμένων, τῆς χαρᾶς κρατήσας ἀμίσητον ὑγιῆ, ἐ ἀδίκως τιμὰ παρ' ἑτέρυ ὑφαιρεθέντος, ἐ τὼν ἀδικήσαν δι' ὁρκυ καταφρονητικῶς διαβεβαιωμένου, ἐ τὰς λαγὰς τῷ Ἁγίου παρευδεῖ θεμένου, διὰ προσδυχῆς τὼν τῆ Γιεζὴ λέπραν καθ' ὅλυ τὸ σωμα τοσῆν παρεσκάσεν, εἰς διόρθωσιν ἧβ πολλῶν. ὡς ἐκ τύτυ πλῆθος ἐκ ὀλίγου τῆς Πόλεως προσελθᾶν τῷ Ἁγίῳ, καὶ τὼν εἰς Χριςὸν πίςιν αἰακαλέσθαι, ἐ ἕτερα σημεῖα ἐν βαφορᾶς τοπους ἐκ ὀλίγα ἐποίησεν. ἀλλ' ὁ Βασιλίσκος τάτων ἀκόσας, μετεφέλατο τὸν Ἅγιον, ἐ παραπησας σὼν τοῖς δυσὶ Μαθηταῖς αὐτῦ, ἐ ὡς εἶδε τὼν εἰς Χριςὸν πίςιν αὐτῆ ἀκλινῆ καὶ ἀσάλευτον, πάμπολλα ἐς αὐτὸν πρότερον δάρα ἀιδεξάμενος, αὐτὸς δ' ἑαυτῶ τὸ ἴδιον ἔιφος κατασάμενος, βάλλει κατὰ τῆ φλέβος τὸν Ἅγιον. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆ Βασιλίσκυ τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ συμπαρόμενος, βάλλει ἐ αὐτὸς τὸν Ἅγιον κὺ τῆς καρδίας. Ὁ δὲ τῶ Κυρίυ Ἀνλητὴς ἔτι ἐμπρέων, ἐπειδὴ σωτεφωνησατέ, φησὶν, αἰτίαν ὕρταμα ἀποκτάναι, αὖρον ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐκ χαρᾶς ἀλλήλων τὴ αἷμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται, ἐ μήτηρ ὑμῶν ἄτεκνος ἔσαι. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε τὼν ψυχὼν τῷ Κυρίῳ. Καὶ τὼς δύω Μαθητὰς αὐτῦ, ὡς δύω βαμὲς οἰαγαγὼν ὁ δυσεβὴς Βασιλίσκος, τοῖς λίθοις σωέχωσε. Τῇ δὲ ἑξῆς ἐξελθὼν ὁ δυσεβὴς, ἐ ὑ αὐτῶ ἀδελφὸς εἰς θήρυμ, ἐ ἐν λογισάμενοι τὸ τῶ Ἁγίυ πρόῤῥημα, ἐλαφρὰ μεγέθη καταφθάσαντες μουῶνται, ἐξ ἑκατέρᾳ μέρες αὐτὼς διῤῥεθέντες, ἀφῆκαν τὰς λόγχας κατ' αὐτῶς. εἰ δὲ ὡς ῥοίζω τινὶ κατ' αὐτῶς ἐλθᾶσαι, ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐμπεπήγασιν. Καὶ ὕτω τὰς ψυχὰς αὐτῶν βιαίως ἀπορῥήξαντες, τῇ ζωῇ ἀπελάγησαν. Οἱ δὲ Ἅγιοι τῶ Χρ-

τῶ Μάρτυρες ὑπὸ τῆ πιστῶν κηδεύθητες, τὴν ἀτελεύτητον τὴ ἀΐδιον ζῶσι ζωήν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μίλος ὁ Ἐπίσκοπος σὺν Μύσαις δύω, Τρπλῆ ἔλαβε τὸν θρόνον ἐν τῆ Πόλη. Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Καλλιωπίε, Νίρε, τὴ Ὠφίμου.

Ἦ. Ξίφει τραχήλου σῶ Καλλιώπιε κλίναις, Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεῦ λόγον. Τ' ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλὴ σὸν Νίρε, Θείᾳ κεφαλῆ Μάρτυρος διὰ ξίφους, Κἄμ ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ὠφίων, Εἰς οὐρανὸν ζῆ τὴ μὴ ποτὲ μολῶν.

Ταῖς σαῖς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, τὴ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ, ζ'. Σὲ ῥωτῶ, Θεοτόκε κάμηλον. Ἐν ἱερῷ, αἰκαμόμην Ἔραξε, τὴς Ἐκκλησίας τῆ Χριστῆ, τὴς ἐν τῆ Ἱερουσαλὴμ, γράφων σφεκήρυττε, Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, μεθ' ὃ τιμῶντες φαλόμεν, ὁ αἱρετὸς τῆ Πατέρων, Θεὸς τὴ ὑπερένδοξος.

Ὑπομονῆ, πεφασμῶν τὴ θλίψεων, τὴ δοκίμων δοκιμαθεὶς, τὴ τοῖς γυμνασι τῆ Χριστῆ, ἐγκαλλωπιζόμενος, Ἔραξε παρόλβιε, μεγαλοφώνως ἐκραύγαζες· ὁ αἱρετὸς τῆ Πατέρων, Θεὸς τὴ ὑπερένδοξος.

Νόμα καινῆ, ἀφεδάχθης Κύριε, καταγγελῶν τὰς παλαιὰς, σφομίας πραταφήσων, τὰς ἀλλοτριόφρονας, καὶ τοὺς αἱρεσιάρχας, ζωῆς μετάγων κραυγάζοντας· ὁ αἱρετὸς τῆ Πατέρων, Θεὸς τὴ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Φῶς τῆ Παγὸς, Λόγον σωτῆριον, ἐμβρυϊκῶς τοῖς βροτοῖς, ἐνσωμάτωσας τὴ σαρκὶ, Κόρη ἀπεκύησας, ἀνθρώπων γνώμεναι, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, ὁ αἱρετὸς τῆ Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Εἰκάμης χιτῶνας.

Τίμιον κρηνοῖς, ἀθλίας τὴν πυρὰν ἀφανισθεῖσαν, ὄμβρεις θαυμάτων ἀξίαγαστε, τὰς ἐκτακούσας τοῖς πάθεσι, παντοτε ἀρουζίας βοώσας, τὴ πιστῶς αἰτομένους· ἀλλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθὸς, ἰαμάτων ποταμὸς κρήνη προχέουσα, πᾶσαν ὑγείαν πᾶσιν ἄφεσιν, τῆ λυπηρῶν ἀφανδεκται, Μάρτυς ἀδελφόρε Ὀρέστα, ἡ πόρος τῆ λεγόμενος. Ἱκετεύομεν προσκυνοῦντες ἀσεβῶς, σε μακαρίζομεν.

Παθεῖς τῆ παθῶν, τῆ τὸ σώματος σοφὲ διὰ βασάνων, ζῶν θεσπέσιε ἀπαγόμενος, τὴ ὠμοτάτως συρόμενος, ἔδυς τῆς σαρκὸς ἀπελεύθης, τὴ Θεῷ καθαρώτερον, καὶ τελειότερον σαυτὸν, Μάρτυς σωσάμενος. Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει Θεὸς, φύσιν εἰλήφων ἐκ σῆ Ἁγνῆ βροτείαν, τὴ σαρξ ὡρίθη ὑπὲρ ἐμοῦ, διὸ παλαιὰν ἀγαθότητα, σῶσαι βλέπεις τοὺς ἀνθρώπους. Ὃν ἀκαταπαύστοις κραυγάζομεν· ἀλλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὦδὴ, η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Γραικὴ.

Οἱ ἀρραγεῖς πύργοι τῆ Χριστῆ, δεχθέντες Ἐκκλησίας, κατεσφάλην δυσσεβεῖας, τείχη ἄπαντας πιστῶς, ὡς λίθους ἐκλεκτοὺς, ἐπὶ πέτραν τῆ ὁμολογίας Χριστῆ τῆς Ἐκκλησίας, ὧν ὑπερυψώμεν, εἰς παντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθέται ὠφθητε ὑμεῖς, τοῦ Πράματος τὸν νόμον, ἐγγράφοντες ἐμπρέπειας, παμμακαρίστοι πιστῶν. δ' οὗ φωτιζόμενοι σεβάσμιοι· παῦτα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὴ ὑπερυψοῦτε, εἰς παντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης μάκαρ Ὀλυμπιᾶ, καθ' ὧν ἡμέραν Πέτρος, ὁ μέγας πέλος ἐδέξατο, Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἅμα τῶ Ῥωμαίων ἔτι ἔφης, Νέρωνος προσταξει σφόμις βασιλέως, τὴ τῆς ἀραμίας, συναθλητε χαρείσας. Θεοτοκίον.

Δαιμονος πάλαι φέρησαν Ἄγγελοι, ἐντύπωσε τὸ Μαῖρα. Χωρεῖν γὰρ τὸν γλυκασμὸν, ἡμῶν ἐβάστασε κοιλία, τὴ σαρκὶ ἐκύησε ξένως, τὸν ἐκ πικρίας ἀπότομον ἐγκλήματος, τὸν ὑπερυψῶμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Ὑμὲρ τῶν πρόσκαιρον ζωὴν, τὴν αἰώνιον σοφὲ ἐπιποθήσας, τῆς θρησκείας Ὀρέστα καὶ φθειρομένης σαρκὸς, ἀδόλως ἐφείσω παρόλβιε. ὅθεν τὰς βασάνους ὑπέμεινας γεγηραίως.

Ἐκ τοῦ ἄρτου τῆς Χαρᾶς, ὥσπερ λύκος πεινῶν καταπαράττων, αἱρεσιμόλος ὁ διώκτης, θῦμα δεκτὸν ἱερεῖ, ἐ θεῖον ἀργάσατο σφάγιον, ἄξιον τῆς αὐτοῦ Δεσποτικῆς τραπέζης.

Ἅρμα τῷ Λόγῳ γεγονὼς, ἐπωχήμενον αὐτὸν ἔσχες παμμακαρ. ὅθεν δεθεὶς ἀλόγους ἀπαγωγῇ πορικῇ, συρμῷ τε βιαίῳ ἐξεπνεύσας, ἐ πρὸς τὸν ἀγῆρω, μυσαρᾶς ἐφθασας χαίρων. Θεοτοκίον.

Ἱερωτάτας σε φωνὰς, προκατηγγείλαν Θεῷ σε πτοὶ Προφῆται, ἐσομένην Μητέρα, ξενιτρεπῆ τεκετὸ, τῶν πάντων κτισμάτων διασώζουσα. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάσας τὰς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ὃν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς, ᾠδῇ Ἑβραίων
„ τοῖς Παισὶ συγκαταβαίνα, ἐ τὸν
„ φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν,
„ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, ἐ ὑπερ-
„ ὑψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, Θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ἴσον δρόμον διανύσαντες, ἴσον πρὸς τὸ Δεσπότην λόγον πλουτήσαντες, ἴσων δωρεῶν ἀξιωθέντες τῶν Πράξεως, ἐ Ἑβραίων ᾠδῇ ἴσων ἐτύχετε, Ἀπόστολοι Κυρίου, φωταγωγοὶ ᾠδῇ καρδίων ἡμῶν.

Ὥσπερ Οὐρανοὶ καταύγασε, θεοτιμήτους πᾶσαν γῆν ἐφωτίσατε, σκότος τὸ βαθὺ τῆς ἀγνωσίας διώξαντες, ἐ ἡμέρας τίτλος ὡμολογήσατε, τοὺς πάλαι δηλωθέντας, τοῖς μαθήσεως τὸ ἀλάθητον.

Ἀντίφθος δυσμενῶν ἀλήστατε, τὴν ἀπωλείαν τῶν πάλαι παραπεμψάμενοι, Ἑβρηνὶς ἐ Λυκὶς, δῆμον Θεῷ τε προσήκατε, σεσωσμένα πλήθη εἰσάγοντες, Διωκμῶν ἀλάων, παμμάκλειοι σοφοὶ Ἀπόστολοι.

Ἦλθε πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, ὁ Ὀλυμπᾶς μεγας ἐ ὁ Σωσίπατρος, Τέρτιος ὁμῶ ἐ ὁ Ῥοδίων ἐ Κυάρτος, ἐ ὁ Ἔραστος ὁ ἱερώτατος. καὶ μιῶ ὑπὲρ τῆ κόσμα, τὸν Λυτρωτὴν καθικετεύσαμ.

Θεοτοκίον.

Φείσαι τῶν λαῶν Κύριε, ἐπιδρομῆς βαρβάρων ἡμᾶς λυτρούμενος, ἐ ἁμαρτιῶν ἐ πειρασμῶν ἐ κολάσεως, αἰωνίου ἀχαΐας τῆς τεκούσης σε, Παρθένε Παναγίας, ἐ τῆ ἐνδόξῳ Ἀποστόλων σε.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεῦ Θεὸν Λόγον.

Μιμητὰς τῆς Τυραννίας, μὴ πλέοντας βασάνοις, μετῆλθες πρὸς Θεὸν περιχαρῶς, μίκης βραβεῖα δεξάμενος, ὡς ὁπλίτης γεννάδας, ὡς μέγας ἀθλητὴς ὡς ἐκλεκτὸς, τῆ Χαρᾶ στρατιώτης, Ὀρέστα παμμακαριστε.

Ἐν Οὐρανοῖς συγχορεύεις, τοῖς Ἀγγέλοις παμμακαρ, ἐ μέλπεις, σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, Υἱὸς ὁ ὁμοούσιος Πατρὶ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριὰς ἡ παντοδυνάμος.

Εὐαγγελίζομαι χορείαις, Ἀποστόλων Μαρτύρων, Ὁσίων Προφητῶν Ἱεραρχῶν, Μαρτυς, σὺν τέτοις δεήθητι, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐ παντοίων κηδεμόνων, Ὀρέστα ἀπολυτρωσιν. Θεοτοκίον.

Ὡς τῆ Κυρίᾳ Μητέρα, Χερουβὶμ ὑπερτέραν, Παρεξάγητε Παρθένε δυσωπῶ, τῆς ταλαιπώρε καρδίας μου, τὰ ἐκπαίδευτα πάθη, θεράπευσον καὶ ῥῦσαί με πυρὸς, ἀϊδίου ἡμέρας τῆς δίκης, τοῦ καταδίκης ἄξιον. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὃν ἐκ Θεῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἄνωθεν καμαργήσαι τὸν
„ Ἀδὰμ, βρωσει ἐνδρᾶ πεπτωκότα δε-
„ ῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένε, ἀφράστως σω-
„ ματωμένον Θεὸν, οἱ πιστοὶ ὑμνοφρόνως,
„ ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαπος. Ἰωαννίκις ἀκατίσθητε.

Ῥοδίων ἐ Σωσίπατρος, ἐ Ὀλυμπᾶς ἐ Τέρτιος, καὶ Ἔραστος σὺν Κυάρτω, μιῶ παρῆμῶν καταγῶνε, λαμπροὶς ἀθλήσασθε, ὡς τῆ Χαρᾶ Ἀποστολοι,

λοι, ἑ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῆν τελάυτην, τὼ ἱερὼ αὐτῆν μυ-
μίμω.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, ἀχυσὸν θυμα-
τίσιον, τῆς ἀχωρήτω Τριάδος, δε-
χεῖον γεγαμημέν, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκη-
σεν, ὁ δὲ Τἱὸς ἐσκιώσε, ἑ Πνεῦμα τὸ
Παφάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κύρι, ἀφέδειξε
Θεοτόκον.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχυ.

Εἰς τὼ Λειτυργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τῆ
Καμόμυς. Καὶ τὰ λοιπά.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΑ'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ, Βίκτω-
ρος, ἑ Βικτωρίνης. ἑ τῆ Ὁσίυ Παισὸς ἡμῶν
ἑ Ὁμολογητῆ, Θεοδώρυ τῆ Στουδίτη. Ἑ-
σπέρας εἰς τὴ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσημερ.
ἦ. ς'. ἑ Ψαλμικὸν ἦ. προσόμοιε τῆ Μαρ-
τύρων, ἦχ, τῆ.

Ω'' τῆ παραδόξυ θαύματος.

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμήμενος, τῆ ἀπα-
θῆς σεαυτὸν, ὡς ἀρίστω παρέδωκας,
πρὸς σφαγὴν ἑκόσιον, Ἀθλοθέτην παρά-
φημε. Θυμὸν ἀρχόντων ἐκ ἐδαλίασας.
σαρκὸς αἰκίσεις ἡ κατεράρησας. ὧ τῆ ἀ-
γωίωσιν, καρτερᾶς ὁμάσεως, δι' ὧν πρὸς
γῆ, Μάρτυς καταβέβληκας, τὸν ὑπε-
ρήφορον.

Μαρίᾳ καταξαιμόμενος, ἑ ἐπὶ ξύλυ
ὡς πρὶν, ὁ Διαστότης τεμόμενος, ἑ
ἀδίρως παίτοθεν, τὰς πλάγας δαπαώμε-
νος, ἐκ ἔκμρησω Χριςῦ τὸ ὄμομα, πρὸς
τῆν ἐχων ψυχῆς τὰ ὤμματ. ὦ σωτομω-
τατε, ἀτεμιζῶν Ἅγιε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἐ-
φίεις ἐπίποτα, Μηνᾶ μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ παμποίδιμε, σὺ τὼ τῆ
Κόσμυ σχλὼ, ἑ φρατείαν ἐπί-
κηρον, ἑ εἰδώλων σκότωσιν, ἀσεβῶντε συ-
μέδρια, τῆ ἀγαπήσε Χριςῦ κατέλιπες,
φρατολογίᾳ σωσαθύμενος, τῆ ἐκλεκ-
τῶν αὐτυῦ. ὅθεν καὶ ἀήττητος, πσφαλι-
θῆς, Μάρτυς ὠφελέθεσαι, ὑπὲρ αὐτῆ ἐ-
μαθλῶν.

Ἕτερα ἦ. τῆ Ὁσίυ. Ὁμοια.

Πάτερ ἀληθῶς φερώμυμε, τὰς ὑπερμέ-
δωρεὰς, ἐραμόθεν διξάμενος, ἀσε-
βῶς μετεδωκας, τοῖς ποθοῦσι Θεοδώρε, ἑ
πλευμάσας μάκαρ τὸ πλαυτον, ἀλλογμέ-
νης φωνῆς ακήκοας, ἐνδυν γενόμενος, τῆ
μυμφώνος ἐνθαμῶ, περιπολέως, Θεί-
ῳ τῆ Παυταιάκτος, ἀξιοθαύμασε.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε, σὺ Μοναζόν-
των πλόθιυ, τῷ Χριςῷ προσεμίωσας, σωτηρίας αἴτιος, γεγονὼς χριςομίμητος, διδασκαλίας ἀγλαίζομενος, καὶ προ-
φασιας ψυχῶν κοσμήμενος, ςέμμα δεκυ-
μένος, τῆ Κυρίυ παρισφε, προφητικῶς,
ὡ μῶ παρισάμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Χαρις δαψιλὴς τῆ Πνεύματος, τερμό-
σα σαφῶς, ξιχύθη σὸς χείλεσι, ἑ πηγὴ ἀρέβλυσε, διδαγμάτων Θεόδωρε,
τῆς ἀσεβείας δείξασα προμαχῶν, τῆς ἀλη-
θείας σφοδρὸν σωμήγορον, φύλον εὐρέσ-
μα, ὀρθοδόξυ πίςεως μοναδικᾶ, βία ἀ-
κεκίνητον, καμόμα παμφε.

Δόξα, ἦχ, τὸ. β'. Βυζαντία.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῆ τᾶ
Κοσμᾶ φωςήρων ἀρέτελε, Μαρτύτε
ἑ Βικτωρος καὶ Βικτῖνι, τῆ τοιῶν τὰς
καρδίας φωτίζυσα, τοῖς ὑπὲρ Χριςῦ ἐκ
Σταυρᾶ αὐτῆ ἀγωνίσμασι. διὸ τὸν ὠδὴν
ἑ τιμῆ ςεφανώσαντα αὐτὸς, Χριςὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τρισηρες ἀφέσης Χριςέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθέ-
νε μόνη Μήτηρ Θεὸυ, ἱκέτευε, ὅπως
ἐτοίκις πταίει, τὸν σὸν τὸς Τριάδος, Χρι-
σὸν τὸν ζωδότην, εἰς σωτηρίαν τῆ ψυ-
χῆ ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Λαὸν τὸν ὑψηλότατον, ἀδίκως καθυ-
λήντασε, ἐπὶ ξύλυ Πατρῴος ἑ ἀγ-
γελ, ἑ Μήτηρος ὁρῶσα, ὡς Σύμεων προ-
φῆν, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτοντο.

Εἰς τὸν ἅ. τῆς Ὀκτωήχυ.

Εἰ δὲ βέλει, ἑ τὸ παρόμτα. ἦ. προ-
σομοια. ἦχ, δ'.

Ὡς γεγραῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ποῖς τειβόλοις κεντύμενος, τοῖς βυρσόροις τυπτόμενος, τῷ σπορεῖ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐζήρμησας τὸ ὄνομα, Χριστὲ τὸ σωτήριον, οὐχ ὑπετάξω λογισμῷ, ἀ ἐξαίρεις ἐπεύθυνος, ἀλλὰ γέγραμας, ἐθελόθυτον θῦμα ἐ θυσία, καθαράτε ἐ τελεία, Μάρτυς Μιωᾶ τῷ Δεσπότῃ σου. ἦ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Ὀφθαλμὸς ἐκκεντήμενος, καὶ ἐν ξύλῳ κρεμάμενος, καὶ λαμπὰς παγτοθεν φλογιζόμενος, ἐ ἀπιωσία δικάζοντας, τὰ μεῦρα τεμνόμενος, ἐ τῷ ξίφει κεφαλίω, ἀφαιρούμενος ἔχατες, Βίκτωρ ἐδόξε, Ἀθλητὰ τῷ Σωτῆρος ὑπάρχας, τῷ ἐχθρῷ τὰς παραπάξεις, τῇ σωτηρείᾳ τοῦ Πνεύματος.

ὁ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῦ.

Ἐξεφώνησε Κύριος, τῇ χαρίτων ἐξεφόρησε, Στεφανῖτα πολυαθλε. ἐκπάσω γὲ, σαυτὶω βασάνοις ἐνδεδωκας, ψυχῖς γεγραπάτητι, προσδεξάσα δὲ δυσὶν, ἐμεμίξω τοῖς φονικῖς, ἐ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς φρουτὸν τὸ ἔαρκιον, ἐν χερσὶ καπαλιπεῦσα, τῇ θειρατῇ ἐξαγαγε.

Δόξα. ἦχος, δ'. β'.

Θ"σιε Πάτερ, ἐς πᾶσαν τὼν γλυ, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῇ κατηθωμάτωσας. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῇ καμάτωσας. τῇ δαιμόνων ἀλέσας τὰς φάλαγγας, τῇ Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμώμητως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥωμαίων ἀρίστης Χριστέ.

Ῥῆμα τὸ κτίσμα, ἐκτείνω πρὸς σε Δέσποτα, μὴ παιδεύῃς, τὴν μισοῦ μαφαγμεν. ἐφύρατε πάντα κρίνῃ, ὡσεὶ Τίτος τὸν Κόσμον, γεγάμει σὺ πίν ἐ βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐγήθασε φαυράμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀρεβδα᾽ τὶ τὸ ξύλον ὁ ὁρᾶ, μυήσωμεν Τίτμους πῶς ἐπὶ ξύλου βρύσκεις, σὺ μὲ κρεμάμενος ζωῆς χορηγεῖς

Τροπάριον τῇ Ἁγίων.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε,

Καὶ τῇ Οσίᾳ. ἦχος, πλ.

Ὀρθοδοξίας ἔδειξε, ἀσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῇ μαργαρίτων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σε παντας ἐφώτισας. λύρα τῷ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μὴ τὼν σωσθῆ ἔλθ. Οἱ Καμόμες, τῆς Ὀκτωήχε εἷς, καὶ τῇ Ἁγίων ἅς, ἐ τῆ Οσίᾳ ἅς.

Ὁ Καμὼν τῇ Ἁγίων, Οὗ ἡ ἀκροῖ.

Τιμῶσε Μάρτυς Μιωᾶ πᾶσιος λόγος.

Ποίημα Θεοφάνε.

Ὦδὴ, ἀ. ἦχος, δ'. Ἁγνίσω τὸ σῶμά μου.

Ψυχῶντι τὼν μυήσωσα, ἐ τὰς γεγραίσας ἀγῶνάς σα, Μιωᾶ παραινέσω, ἀγγέλοις ἐξ ὕψεως μοι, φωτοδότιδα, τεμφθῆναι ἐκδυσώπει, τὸ μέθος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Ἡδέως ἐφήμερος, ἀθανασίαν τὼν μελλουσαν, θανάτῳ τιμωρήσας, Μάρτυς ἠγάπησας, τὸν τοῦ θανάτου, θανάτῳ καθελόμενος, τὸ Πάθος μιμήσας, Μιωᾶ μακάριε.

Μὴ φέρων ἀοίδιμε, θεὸν ἀρνεῖσθαι μέμονον, ἐμάκρυνας ὄρεσιν ἀθλοπαθήσας, ἐ πρὸς ἄθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυμνάζων ὡς ὠὐσας, γηθόμενος ῥῆμα.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος τράπεζα, ἄρτον χορηγεῖς τῆς ζωῆς ἡμῖν, ὡς βότρυς βλαστήσασα, ὁ κατεβλήθης τὸ πῦρ, ἐ ὡς ἄμπελος, ἀπόστροις βλαστάνεις, τὸν βότρυν Ἰησοῦν, τὸν ἀγεώργητον.

Ἕτερος Καμὼν τῇ Οσίᾳ. Οὗ ἡ ἀκροῖ.

Γῆν κληρονόμον Θεόδωρον ἐν ὕμασι τοῖς δὲ γεραίροις.

Ποίημα ἐ ὕπος Θεοφάνε.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχος, πλ. Ἁγνιεῖλατίω.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀγκυναῖς τῆ Πνεύματος, καπαλαμπόμενος, ὁλολαμπὴς φύλος, Πάτερ, ἐλλαμπάτυσας, καθοδηγῶν

Θεωτε-

Θεοπάτωρ, πρὸς τὸν γῆν Θεοφόρους, ἐπαγγελίας τοὺς ἀοιδοὺς τὰς, μύστα τῶν ἀρρήτων Θεόδωρε.

Ὁλοχερῶς ταῖς ἁμαρτίαις μάσεσι, πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, πρὸ τελευτῆς ἄφθης, ζωηφόρων μεκρώσας, ἀμβλυμένους Ὅσιε, ἐ ζωὴν τὸν ἀγῆρω, μιᾷ ἐπαξίως ἀπείληφας, Πάτερ Θεοφόρε Θεόδωρε.

Νηρικικῶς τὰ ἧδη παθῶν σκιρτήματα, τὰς ἧδη τυραννων ὁρμὰς, μεμικῶς μάκαρ, πάσας ἀξεφαύλισας, αἱρεσιαρχήσας ἐμβριθέμενος, τῇ Χριστὸν τὴν εἰκόνα, τιμᾷ διδάσκων Θεόδωρε, ἐ τὰ ἧδη Ἁγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένῃ διανοίᾳ παμσόφε, τὰς Θεοπνεύστους γραφὰς, προσομιλῶν πλεῖστον, ἀρετῇ σωτηρίους, ἐ δυσσεβείας δόγματα, θεωρίαν πλατύνας, ἐ βίᾳ μάκαρ λαμπρότητα, λάμψας ἀμφοτέρωθεν ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ἄγομ Θεὸν σωματωθέντα τέτοκας, τὸν πηγάσωματον, θεαρδρικὸν Κόσμῳ, σωματωθρεφόμενον, ὑπερφυῶς παράμωμε, Θεοτοκε Παρθένε. διόπερ πάντες γεραίρομεν, τὸν μὴ Θεὸν προσασιν ἡμῶν.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, ἐ δυνάμει.

Θεσοβημένος, τοῖς παμσόφοις σου λόγοις ὁ τύραννος, σὲ μαστίζει ἀφειδῶς, ὡμοῖς βεμάρμοις σὸν μένος, τὸ τοὺς κατακάμπτειν, Μῶνα μακάριε.

Φρατερίζων, μυεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασάνων βάρη ὑπέφερες, γυμνὸς γενναιότητι, Μῶνα θαυμασιε.

Μεδειλίασας, τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπίπονον, πρεσβυζηλωτικῶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κραζων· μὴ ζητήμενος, ἧλθον ἀποκλῆσαι. Θεοτοκίαν.

Ἅδου πυλῶνες, ἐ σκότος σαρκωθεὶς ἀμηγάγετο, ξύλῳ βρώσεως πεπρᾷ, θαυματωθέντα Παμωμε, θάνατον ἐκόσιον καταδεξάμενος.

Ἄλλος. Ὁ γερεὺς κατ' ἀρχάς.

Νευφρωμένος τῷ Χριστοῦ, παμμάκαρ τῇ παμμαχίᾳ, τῇ πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας ὑπέσης, μαστιζόμενος δεινῶς, ἐ σκότει καθαργυμένος. ὡς κοιμώμενος δὲ πάθους, ἐ βασάνων γεγένησαι.

Θεοφορήμενος σαφῶς, ἐ ζήλῳ πεπυρωσάμενος, τὰς βεβήλους διδαχὰς τῆς ἀφρόνων, διαλέλυκας ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις ποιμένα, τὸν ἐκ Θεοῦ χάριν, Θεόδωρε κατεπλήτησας.

Ἐν θεωρίᾳ πρακτικῆς, ἐμπρεπῶς θεολόγος, ἐβρηματίσας Θεόδωρε Πάτερ, ἀσκητὴς διδακτικὸς, Γερομάρτυς ἐμδόξε, ὀρθοδοξίας φύλαξ, τῆς Ἐκκλησίας ἐδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Σωσίδιος Παστὴρ, ἐ Πρόμαχος Θεὸς Λόγος, ἀμάπλασαν βαλθεὶς τὸν γεμάρχην, καθ' ὑπόστασιν αὐτὸν, ἐκ σῆς ἁγνῆς σωσέλαβεν, Ἁγιωτέραν παντων, σὲ Θεομῆτορ ἀράμενος. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ γερεὺσας κατ' ἀρχὰς, τὸν Οὐρανὸν
„ ἐμ σωσεν, ἐ τὴν γῆν ἐπὶ ὕδατων
„ ἐδράσας, ἐμ τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, ἧδη ἐμ-
„ τολῶσα σκέλεσον, ὅτι ἐκραταίωσα,
„ Ἅγιος μόνε φιλανθρωπε.

Κοντάκιον τῷ Ὄσιν. Ἦχος, β'.

Τὰ αἷμα ζηδῆ.

Θρασκητικὸν, τὸ ἀγγελοπρεπέστατον, τοῖς ἀθλητικοῖς ἐφαρδρύσας παλαίσμασι, ἐ Ἀγγέλων σύσκιους, θεομάκαρ γεγένησαι Θεόδωρε, σωθέντας Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ παντων ἡμῶν.

Ἕτερον Κοντακ. τὸ αὐτὸ. Ἦχος, πλ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Θεῖς Ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ ὁ πολιτογέγατος, ἐ μεγαλόφωνος ὑδηγὸς ὁ ἐμθεώτατος, σεφασθῶμεν πάντες οἱ θεσπεσίῳ σώματι, ἡ Θεοφθόγγως κιθάρα τῆς Παρακλήτου, ὁ Θεόδωρος ὁ πύργος τῆς εὐσεβείας, ἐ ἀκλέτως, χαίροις Πάτερ Θεόδωρε.

Ὁ Οἶκος.

Ἔρθρωτος ἀρχόφρων, ἐκ Θεοῦ ἐδωρήθης ἡμῖν τοῖς γηγενέσι Θεοφόρε, ταῖς εὐσεβείσαις ταῖς σαῖς, ἀρχιφρονες οἱ ἁγιοι δεικνύμεθα. διὸ σοι κραυγάζομεν τὰ τέκνα σε, πιστῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς Τριὰς προσκυνεῖται.

Χαῖρε, δι' ἧς Θεὸς αἰνεῖται.

Χαῖ-

Χαῖρε μοναζόντων κοσμοῦ ὁ ἀθέτατος.
Χαῖρε ἁμαρτίας ἐλεγχωμ σεβάσματα.
Χαῖρε ὕψος ταπεινώσεως δυσαμβάτου πολλοῖς.
Χαῖρε βάθος διακρίσεως, ὃ δυσείρετον πολλοῖς.
Χαῖρε, ὅτι ἐγεμὼ τῶ Θεῶ θεῖος θύτης.
Χαῖρε, ὅτι προσάγας τῶ Θεῷ σεσωσμένος.
Χαῖρε Θεῶ Μαρτύρων ὁμόσκηνε.
Χαῖρε σεπτῶν Ὁσίων συνάμιλε.
Χαῖρε, δι' ὃ δυσσεβεῖς καθαιρῶνται.
Χαῖρε, δι' ὃ οἱ πιστοὶ βεβαιῶνται.
Χαῖρος Πάτερ Θεόδωρε.

Κάθισμα τῶ Μάρτυρος, ἦχ. πλ.

Τῶ Σοφίαν τὲ Λόγον.

Ἦ τὸ πρὶν ἀγωνάσας σοφία δεινῶ κρατιμαρία Θεοφρωμ, Μάρτυς Μιωᾶ, Αἰγυπτος ἀρέτειλε, σὲ φωστῆρα παγκάλμον, ἀθείας μίκτα, εὐσεβείας ἐλαττώτην, ταῖς βολίσι μάκαρ, τῶ Θείω ἀγωνίσας. ὕθμ τὼ φωσφόρω, τὲ σεπτιῶσι μέρω, φαιδρῶς ἑορτάζομτες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν· ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβυς Χριστῶ τῶ Θεῶ, τῶ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Τῶ Ὁσ. ἦχ. γ. Θείας πίστεως.

Θεία δόγματα καπατελπίσας, Πίστιν ἐσώσας ὀρθοδοξίας, προκινδυνεύσας ὑπὲρ παύτης Θεόδωρε, ὀμ ῥιζώσεις ἀθλήσας τὲ μάρτυρ, ὠμ φυλακαῖς καρτερήσας τῶ κάκωρ, Πάτερ Ὅσιε, Χριστῶ τῶ Θεῶ ἱκετάς, δωρήσασθαι ἡμῖ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκιὼ τῶ Λόγω, μόνη Πάναγνε Παρθενομήτωρ, τῆ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ παύτας ὦν Χεῖρ γενεσάμεν, βερυπωμένον σαρκὸς πλάσμα λυμήνας, ἀποκαθάρας, πρεσβεῦσα τοῖς ἀθλίοις μασι, παρέχουσα σεμνὸ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἦ Ἀμίαντος ὤμνας τῶ Λόγω, ἡ ἀνέκπτος Παρθενομήτωρ, ὦν Σπωρῶ διασαμεῖν κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς αἰρῶδῶς ἐλαστίσαντα, μετζοπρεπῶς ὑμνοῦσα ἐκραύγαζομ· ὄμνει Τέκνον μν, πᾶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τὸς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξη.

Ῥαντισμῶσι τῶ αἵματων, κατεσβέσθησαν αἱ θρακες, τῆς πολυθείας, φάλαγξ τῶ δαιμόνων βεβίδηται, ἡ τῶ Χριστῶ Ἐκκλησία κατρδώθη δὲ, Ἀθλοφόρε παμμακαρ Μιωᾶ εἰρήνας.

Ἦ ὡ ξύλω αἰκίσμασι, ἀκαμψίας τὸ πάθημα, τῶ Σταυρῶ τὸν Ὅφιν, Μάρτυς τὸν πικρὸν θανατώσαντος. τὸς δὲ ξεσμὸς ὑπομείνας, προξενήσασσι, ἀπολαύσεως τὸς ἐν Οὐρανοῖς γερμαιότατος.

Ὑπὲρ φύσιν ἀλγήσαντα, Ἀθλητὰ πάθων ἐλαβες. ὁ γὰρ Θεὸς ἥρως, σὲ καταπρέπισας πῖς φόβους, Λιτῶν Μιωᾶ κλέος, ἱρεθίζωσε, ἐπικαιρεῖται πρὸς αἰκισμὸς ἀγαλλόμενος. Θεοτοκίον.

Ἁρπαθέντα ἀπορρήτως, τὸν Θεὸν ἀπεκύησας, ἐκ τῶ σῶ αἵματων, οἶκον ἑαυτῶ δομησάμενον, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἕνωσιν, γνωριζόμενον Θεοπρεπῶς ἀπαρέγκλητε.

Ἄλλος. Σῶμα ἐκύησε Κύριε.

Δῶρον Θεὸ, δέδοσαι Κόσμω φερώνυμος, ταῖς πλαναις, χάριν λαμπυρίζον, ὡς τὼ πνεύμ, ἐχωμ ἀληθῶς, τῶ ἀπαναρμάτων, τῶ ἅδε μάκαρ Θεόδωρε· ἐν τεύθοις Διδασκάλων, Ἀσκητῶν τὲ Μαρτύρων, συγχορεύσαν τοῖς δόμοις κλέϊσσε.

Ὡς πῆς σιφρᾶς, τὲ καρτερᾶσιν ἐφάνεις, ἡ Τυραννε, Θράσος κατεπάτησας, ἰῶ σαφῶς, τῶ τῶ ὑπερμεν, τοῖς ἀγαθουργίαις ἐχαίρου μακαριστὸς, κατέλαβες Θεόφρον, ἀσωμάτοις συμφαλλων· ἐν δυνάμεσι δόξα φιλανθρωπε.

Ῥῆμα Θεὸς, σοὶ ὁμοίωσαν φαιδρότατα, τῶν δογμάτων, παύσωσθε Θεόδωρε, τὲς ποταμὸς, ἔρυα δαιμόνων. οἷς μιῶ ἐμφρυττῶντες, οἱ φωτεινοὶ σὺν Θεοπρόεδρε, βοῶμεν ἀκαταίσχυντε, ἐν φωναῖς σὺν αὐτοῖς τῆ δυνάμεσι δόξα φιλανθρωπε. Σὺ.

Ὅλων ὡ σοὶ, ἀφανισμὸν τὸν ἀνθρωπον, ὅλος ὅλω, Παύαγνε ἐφούμενος, ἁ πασχε

τικὸς

πικὸς κάλπις μὴ λιπὼν, ἐ τὺ σὺ γαστέρα, οἰκῆσαι κατηδεξάμενος, ὁ πλάτῳ ὠωλαγχείας, ἐκπίσας πτωχάσας, καὶ πλουτίσας τὸν Κόσμον Θεότητι.

Ὠδὴ, ε'. Ἀσεβᾶς οὐκ ὄνησονται.

Μαρτυρίᾳ ἤφαψας, φαιδρῶς μαρμαρυγαῖς, ἀμαυρώσας τὺ ζοφεραῦ ἀθεΐας παῦσαι, ἐ κατεφώτισας, τῇ πίστῃ πλημμύρα, Ἀθλητὰ Μίωᾶ παράδηλε. Φλογίδι ἅπασα, ἐπίγεια ἐχθρῶν, τῇ στέρξαι σε ὑπομονῇ, ὁ λιμὸς ὁ μάστιγες, οὐδὲ κατάφλεξε, ὁ ῥιπολαι κάκωσις, σῦ τὸ πρόθυμον ἠμαύρωσεν.

Θεοτοκίον.

Νεύργει φθαρῶμαι, τικτόμενος ἐκ σᾶ, ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτὴς, παλαιᾶς καπάρας με, ἐκλυτρωσάμενος, Θεομήτορ Ἄχραντε, ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Τρα τί με ἀπώσω.

Νῦν ψυχὴ τε ἐ σῶμα, λόγῳ καθηράμενος, μαὸς πανσέπτιμος, τῷ Θεῷ πᾶν ὅλῳ, ἐλλημάτισας Πάτερ Θεόδωρε, ὠωδίας θῦμα, ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, ἱερὰς ἐ θυσία γερόμενος.

Ἅμπτόμενος μάκαρ, αἴγλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, πᾶσιν ἀπήφαψας, Θεολόγῳ γλώσσῃ, τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄλαμπτον, τῆς Σαρκώσεώς τε, τῆς ὑπερμύστου Θεῦ Λόγου, τὸ ἀπόῤῥητον Πάτερ μυσήριον.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, μὺ σωσαυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῇ πατρῴᾳ ῥωθῆναι, ἐ κυρδιαίως τὰς σὲ μακαρίζοντας, ἐ τὺ σὸν τιμῶντας παράκλησιν καὶ θεῖον μνήμιον, παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε. Θεοτοκίον.

Πνεκφράσῳ Παρθενε, πρόπω κατοικήσασα σε, σῶφρονος γίνεται, ὁ πρὸ τῇ αἰῶνος, ἐκ Πατρὸς ἀφελάμψας τὸν αὐθρωπον, ἐκ φθορᾶς λυτρᾶται, ἐ πρὸς ζωὴν ἐ ἀφθαρσίαν, ἐπομήγαγον ὡς μόνως εὐπαλάγχνος.

Ὠδὴ, ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Πμάλγητος, δαμαρίας πυρὶ δαπαμώμενος, καὶ τεχνίτης, τὰς πλάνας προσελθόμενος ῥάκεσιν. ἡ γὺ θεία χαρὶς, συμπαρῆσα Μίωᾶ σε ἐνίσχυσε.

Παρίστασο, πρὸ βημάτων Τυραννου κοινούμενος, ἐ τὺ πλανῦν, φιλιτάων Μίωᾶ παφαιδίμε, ἑαυτὸν δὲ τηλίων, ἀσεβείας πίστις παρεχόμενος.

Ἐρώτησον, τῇ ἀγώνων τὺ πλανῦν ζέφαρας, τῇ εὐδώλων, σαυτὸν δὲ μεσῦ φοδόμησας, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Ἀθλοφόρε Μίωᾶ ἀξιάγαστε. Θεοπτικὸν.

Ἐάσασον, τὰ αἰσχη πάθη Παράμωμε, τῆς ψυχῆς μου, τῇ μετανοίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγαθὴν Σωτῆρα, τὸν Χριστὸν τοῖς ἐν κόσμῳ κτίσασα.

Ἄλλος. Ἰλαθητί μοι Σωτήρ.

Σωφρόνως σε τὺ ζωῆς, Θεόδωρε μάκαρ Ἰώσας, δικαιοσύνῃ σαφῶς, ἀβρύνεις θρεμίσετε, τερπρότατον ἔχυμα, ἀρετῇ ἡδύνων, σεσυτῷ Θεόφρον Ὅσιε.

Μυζούσιν ἀπρεπῶς, δογμάτων οἱ θεῖα λόγια, ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, αἱρέσεων ἄπαρτας, ἀφάγωσι παῦσαφε, τῆς ὀρθοδοξίας, πρὸς μεταρσίου ἀκρότητα.

Μετέλεσα τὸ φᾶς, καὶ πᾶσι Πάτερ ἐ σύζυγες, μὺ ἀθρανῶς σαφῶς ὡς ἑοῦρις γὺ ὠῶθησας, παμμάκαρ Θεόδωρε, ἐ καθάπερ κέδρος, ἐπλήθωσθης ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Σωθείημεν διὰ σᾶ, Θεογεννήτορ Παμάμωμε, ἐ τυχοιμεν ἀληθῶς, τῆς θείας ἐλλαμψεως, Θεοτόκε ἄχραντε, τῇ ἐκ σᾶ ἀφράτως, σαρκωθείσης Υἱᾶ τῇ Θεῦ.

Ὁ Κοντάκιον.

„ Ἰλαθητί μοι Σωτήρ. πολλαὶ γὺ αἱ „ ἀμαρτίαι μου. ἐ ἐκ βυθῦ τῶ κακῶν, „ σῶσαγε δέησαι. πρὸς σὲ γὺ ἐβόησα, ἐ „ ἐπακουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντακ. τῦ Μαρτυρος, ᾠδὴ

Ἐ πεφανῆς σήμερον.

Μῆς ἑορτάσας ἥρπασε, τῆς ἐπικήρου θάρτης ἐδέξε, σὲ ἀθλοφόρε κε Μίωᾶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ῥωμαῖον ἀκράτος σέφανος.

Μεγαλης πρέσβυς ἡμῦ μιδείας, ἡ μνήμη

χῃ παθῶν αἰδρέαν, καὶ ἀειτέαν κατ' ἐχθρῶν ἐπιδακυμοίη, ὦ φαιδρὰ ἐ προσιυεῖ ὁμολογίας χάριτι. Δεῦτε δὴ ὦ ταύτη φιλέυρτοι πάντες ἀθρανθῶμεν, τῆς προκαίρυ ἀθροσιμίης, τῷ κρέττονα ἐ τελεωτέραν, Μίωᾶ τῇ Α'θληΐῃ τὼ μιήμιω τελέυτες, καὶ λαμβαίοντες παθῶν δῶρον τὼν λύσιν. τύτων δὲ δοτὴρ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑπάρχα, Οὗ ἧς Μαρτύρων ἀκρατος ἐφάνος.

Τῷ αὐτῷ Μίωνι, ΙΑ'. Μ μέμν τῶ Α'γίω Μεγαλομάρτυρος Μίωᾶ τοῦ ἐν τῷ Κύπρῳ.

Ε. Α ἴγυπτος ὕμνως, ἐτέκνι, τίκτει μέγα. Τ μιθεὶς ἀληθὲς τῦτο Μίωᾶς δεικύει. Μ ίωᾶς εἰδεκάτῃ ἔτλα ξίφος γηθόσυνος σκίρ.

Οὗτος ἰῶ ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῦ, στρατόμενος ἐν τοῖς Νουμέροις, τοῖς λεγομένοις Ρ'ωπλικιῆς, ὑπ' Α'ργυρίοκῳ Η'γεμόνι, ἐν τῷ Κοτυαείῳ Φρυγίας Σαλυταρίας. Μὴ αἰσχόμενος δὲ καθορᾶν τὼ ἧς εἰδώλων πλάνιν παῤῥησιαζομένων, εἰς τὸ ὄρος αἰῶλθε, μυρίαις ἑαυτὸν καθαίρων ἐ προσόχαις. Γκαμῶς δὲ φυμώσας ἑαυτὸν, ἐ τῷ θείῳ πόθῳ Χριστῷ τὼν ψυχὼν αἰαφλέξας, ἐκ τῦ ὄρους κατῆλθε. Καὶ φὰς ἐν μέσῳ τῇ εἰδωλολατρείᾳ, τὸν Χριστὸν αἰκηρυξεν. Ὅθεν αἰκωθείς, ἐ τριχίνοις ὑφάσμασι τὰς σάρκας καταξαθείς, ἐ καυσίμοι προσομιλήσας πυρὸς, ἐ τριβόλοις, ἐν τῷ αἰφειδῶς ἕλκεσθαι ἅπαν τὸ σῶμα διαλωβηθείς, τὼ διὰ ξίφος δέχεται τελάντιόν.

Ἐκ τῆ θαυμάτων αὐτῦ.

Ποτὲ δέ τις ἀπεχόμενος, ἐν τῷ Νεῷ τύτε προσάξασθαι, ἐδέχθη παράτριτος εἰς μορίν. Καὶ ἐπεὶ ὁ παρδοχὰς ἔγνω τὸν ὑποδεχθέντα ἐγκόλπιον φέρειν χρυσῦν, αἰράσας ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς, φορεῖν χεῳὶ τῦτον ἐτέθετο. Καὶ μελιδὼν κατακύψας, εἰς ασυρίδα ἐμέβαλε, ἐ ἀπιμήσε, τὼν ἑω ἐκδεχόμενος. καὶ ἰῶ λοιπὸν ἀναγώρυε, ὅπως τε ἐ τὰ ἀπαγάγῃ, ἐν ἀφανεῖ τόπῳ κατακρύψαι βαλόμενος. Καὶ ὡς ἐν τάχος ἰῶ ἠμελέτη, ὁ Α'γιος τῷ Χριστῷ Μάρτυς, ἔφιππος ὡς ἐν τάξει στρατιώτης αἰαφαινείς, περὶ τῷ ἐκείνε κατακλυσμὸς ὠράμα ξένιν. Τὸ δὲ φορέως μηδὲν γνωσκειν διαβεβαιωμένη, τῇ ἵππῳ ἀπιβάς, εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἐιδοτέρῳ οἰκήματι. Καὶ καταγαγὼν τὼν ασυρίδα, τί ἔχι τῦτο φησίν; Ο' δὲ ὥσπερ ἔκπληκτος γενόμενος ὑπὸ τῦ δέους, τοῖς ποσὶ τῦ Α'γίυ πτῶμα δεμνὸν ἑαυτὸν κατέβαλε. Τὰ γὰρ καταμιθέμτα μέλη ὁ Α'γιος σωσαμενόλογήσας, ἐ προσάξαμενος, αἰέγειρε τὸν νεκρὸν, εἰπών· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ. Ο' δὲ ὡς ἐξ ὕπνυ αἰφάσας, καὶ καταμοίσας ὅσα ἐ οἷα ἔπαθε παρὰ τῦ ὑποδεξαμένυ, εὐξάσε τὸν Θεόν. Καὶ τῷ φαινομένῳ στρατιώτῃ ἀχαριζήσας, τὼ προσκυνὴν ἐδίδυ. Α'ναζομένυ δὲ αὐτῦ, ὁ Α'γιος τὸν χρυσὸν ἀπὸ τῆ φορέως λαβών, δὸς αὐτῷ ἔφη· τὼν ὁδάμσα περάν· τὸν δὲ φορέα ἐπιφραθείς, τύφας ὡς ἀκος, ἐ κατηχήσας, προσέτι ἐ τὼν ἄφεσιν τῶ ἐγκλήματος χαρισάμενος, ἐ ὑπὲρ ἐκείνυ προσάξαμενος, τῶ ἐπιφαινομένυ πάλιν ἵππω αὖθις ἐπιβάς, ἀπέπτη ἀπὸ τῆ ὀφθαλμῶν αὐτῦ.

Ἕτερός τις Δίσκος ἐξ ἀργυρᾶ τῷ Α'γίῳ ἐπαγγειλάμενος, παραβαλὼν τῷ Τειχίτῃ, δυω τύτω κατασκάσαι δίσκως ὑπέθετο, καὶ ἐπιγράψαι ὦ μὲν τῷ ἁγίῳ, τὸ τῦ Α'γίυ ὄμομα, ὦ δὲ ἑτέρῳ, τὸ ἑαυτῦ. Κατασκάσαντων δὲν τῷ δίσκων, ἐπεὶ χαριέτερός τε ἐ λαμπρότερος ὁ τῦ Α'γίυ εὑράκμυτο, τῆς ἐπιγραφῆς μεθ' ὑπωσῦν μελίσας, ἑαυτῷ τύτον προσήρμοσε. Τοίνυν ἐ κατ' Θάλασσαν διὰ τῆ πλόυ τὼν πορείαν ποιύμενος, καὶ ἐν τῇ μιᾷ τῶ δείπνυ διὰ τὸ ἀξυπηρέτητος αὐτῷ ἀπεπιθήτος, τὰ παρατιθέμτα ἐν τῷ τῦ Α'γίυ Δίσκῳ, αἰυπορήλως ἤσθιε. Μετὰ δὲ ταῦτα τῆς τραπέζης ἐκ μέσυ γενομένης, ὁ ἀξυπηρέτης αὐτῷ δῶλος, λαβὼν τὸν Δίσκον πρὸς τὸ ἐκπλύναι τῦτον, ἐν τῇ Θαλάσσῃ ἐβύθιζεν. Τ' παυρὰς δ' ὁ Δίσκος ἐκ τῆ χειρῶν αὐτῦ, πᾶς αἴτις ἔπιπ, ἐν

τῇ

τῇ Θαλάσσῃ ἐρρίφη. Ὁ γὰρ δᾶλος σωτηρίου γεμόμενος, ἐ δειλία καὶ φόβῳ ἐμπεσὼν, ἔτι δὲ ἐ καταμαρκωθεὶς, ὑποχαυνώσας ἑαυτὸν, ἀπερρίφη ἐ αὐτὸς κ᾽ πόδας ἐμ τῇ Θαλάσσῃ. Τοῦτο ἰδὼν ὁ κύριος αὐτῶ, ἐλεεμολογέμενος, ἔλεγε· Οὐαί μοι τῷ ἀθλίῳ, ὅτι ζηλώσας τὸν τῶ Ἁγίου Δίσκον, προσαπώλεσα σὺν αὐτῷ ἐ τὸν δᾶλον. ἀλλὰ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ ἐπαγγελίαν ταύτην πεποίηκας ἐμῶ πόσι, ὅτι ἐὰν τὸ λείψανον ἐ μόνον τῶ παιδὸς εὑρήσω, δίδωμι τῷ Θεράποντί σε Μηνᾷ ἐ τοῦτον τὸν Δίσκον, ἐ τὰ τῶ ἀπολεσθέντος διατίμησιν. Καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τῶ πλοίου ἐπὶ τὰ ξηρὰ, ἀπέβλεπε πρὸς τὰ τῶ παφλίου, καραδοκῶν, ἐ ὑφορώμενος ἐμ ὀφθαλμοῖς εἶναι τὸ ζητέμενον, ἐ διὰ τοῦτο ἀγωνιῶν, εἴπως διωφθεὶη θεάσασθαι τὸ τῶ παιδὸς λείψανον. Καὶ ὡς προσέσχεν ἐπιμελῶς, εἶδε τὸν δᾶλον ἐρχόμενον ἀπὸ τῆς Θαλάσσης μ᾽ τῷ δίσκῳ, ἐ ἔφριξε, ἐ κράξας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἐξῆλθον ἅπαντες ἀπὸ τῶ πλοίου. Καὶ ὡς εἶδον τὸν δᾶλον κατέχοντα τὸν Δίσκον, ἐξέζησον ἅπαντες, ἐξιζόντες ἐ ἀλογέμντες τὸν Θεόν. Πωσαμένων δὲ τοῦτον μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας αὐτῶ, διεσάφησεν ὁ δᾶλος λέγων· ὅτι ἅμα τῷ ἀπορριφῆναί με ἐμ τῇ Θαλάσσῃ, ἁρπάζει μὲ ἕτερον δύω κατήσαντές με, ἐξέδυσαν σὺν ἐμοὶ χθὲς ἐ σήμερον μέχρι τῆδε.

Τῇ δὲ ἑπομένῃ ἐξ ἔθους ἐπορεύμην εἰς τὸν Ἅγιον, ἐ βιαθεῖσα παρά τινος εἰς αἰχμὴν μίξιν, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν αἰτησαμένη, ἐ παρέδρει αὐτῇ. ἀλλ᾽ ὁ βιαστὴς παραδειγματίσας, ἀπλαβῆ ταύτῃ διεφύλαξε. Δύσας γὰρ τὴν Ἵππον ὁ αὐτὸς εἰς τὸν δεξιὸν αὐτῶ πόδα, πρὸς τὴν γυναῖκα ὑπολέπτο. Ὁ δὲ Ἵππος ἀρνηθεὶς κ᾽ τὸ ἴδιον δεσπότην, ἀ μόνον εἰς περικοπὴν τῆς αἰχμῆς μίξεως ἐγένετο, ἀλλὰ ἐ τοῦτον ἕλκων κ᾽ γῆς, ἄχρις ἂ τοῦ τῶ Ἁγίου Ναὸν κατέλαβεν ἐκ ἐξῆ. Αὐτίκα δὲ μεγάλα ἐ πικρὰ ἐπιξεμετίσας, ἐκάρυσε πρὸς θεωρίαν. Ἐορτῆς γὰρ ἀγομένης, πλῆθος λαῶ ἐκάθισε σωμέχεν. Ὁ δὲ τοῦτο πεπομθὼς, ἰδὼν τὸν τῶ λαῶ σωελάσιν, τὸν Ἵππον δὲ ἐπιπλέον ἀγερώμενον, ἐ ἑαυτὸν ὑπὸ μηδενὸς βοηθούμενον, ἀποθεὶς μήποτε ἀληθρώτερόν τι ὑποφαίη ὑπὸ τῶ ἰδίου Ἵππου, ἀμυνθράσως, ἐμπίπτων παῖτον ἐσηλίτωσε τὸ ἑαυτῶ ἀρόμημα. Καὶ ἀθέως ὁ Ἵππος παυσάμενος, ἔζη ἐμ ἡμερότητι. Καὶ λυθεὶς ὁ ἐπιβάτης, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἅγιον, ἐ προσετέμνε εὐχέτο τῷ Ἁγίῳ μὴ πλείω πειρασθῆναι ἔτι.

Καὶ χωλύσποτε, καὶ ἑτέρας γυναικὸς ἀλάλης, παραμενούσης ἐμ τῷ Ναῷ τῶ Ἁγίου μετ᾽ ἑτέρων πολλῶν πρὸς τὸ θεραπεύθῆναι, μέσης νυκτὸς παίντων ἐμ τῷ ὕπνῳ ἀσχολημένων, ἐφάνη ὁ Ἅγιος, καὶ ἔφησε τῷ χωλῷ· Ἀπελθε ἔτι πρωΐας ὥσης, κρατήσας τὸ παλλίον τῆς ἀλάλης, ἐ θεραπεύθηση. Τῷ δὲ ἀπελθόντος, καὶ κρατησαμένου αὐτὸ, ἐκάμψε ἀσφαλῶς, ἀμεκραξε κατεγκαλέσα δᾶδαν τῷ χωλῷ, ἐ ἰάθη λυθάσης τῆς γλώττης. Ὁ δὲ χωλὸς αἰδεσθεὶς, ἀθέως αἰτεῖται φυγὴ μέλλων λήσασθαι. Καὶ ἐπιγνόντες ἀμφότεροι τὸν τῶ Ἁγίου εἰς αὐτὰς γεγενημένον θαυματοποιΐαν, ἐδόξασαν τὸν Θεόν.

Ἑβραῖος δέ τις ἔχων Χριστιανὸν προσφιλῆ, εἰς χώραν μακρὰν ἀποδημῶν, πολλάκις κατελίμπανεν αὐτῷ χρυσὸν ἱκανόν. Τοῦτο ποτὲ παραθέμενος βαλαντίον διακοσίων νομισμάτων, ἐμελέτα ἐμ τῇ καρδίᾳ αὐτῶ ἀρνήσασθαι τὰ παρακατατεθέντα, ὃ ἐ πεποίηκεν. Ἐλθὼν χρόνος ὁ Ἑβραῖος, καὶ ζητήσας κ᾽ τὸ ἀνθρωπος, εἶπεν ἐδὶς αὐτῷ, λέγων· μηδὲν παρακατατεθέσθαι τῇ φυρᾷ ταύτῃ ὧν ἐπιζητᾷς. Ὁ δὲ Ἑβραῖος ἀπροσδοκήτως τοῦτο ἀκούσας, ἄλλος ἔξ ἄλλα γέγονε. Καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, φησὶ πρὸς τὸν Χριστιανὸν ἕτερα μὴ βλέποντος, ὅρκος διαλύσει τὸ ζητούμενον. ἐ ἐζήτα διὰ τῆ Ἁγίου Νικολάου τὸν μὴ ἀληθάσαντα. Ἀφίκατο δὲ ὡς ἐκ σωθήματος εἰς τὸν Ναὸν τῶ Ἁγίου

γίᾳ Μαρίᾳ. Καὶ παραθὺς ὁ Χρυσόστομος μηδὲν μελήσας, διʼ ὅρκων τὴν οἰκείαν αἵρεσιν ἐβεβαίωσεν. Ὡς δὲ τῷ ὅρκῳ ἀπαρτίσθησαν, ἐξελθόντες τῶν Ναῶν ἀμφότεροι τὴν οἰκείαν ἵππον ἐπιβαίνουσι, ὁ τῆς Χρυσοῦ ἵππος τῷ ἰδίῳ δεσπότῃ ἀπακολουθεῖ. Ἐν τῷ χαλινῷ ἐκδακών, πικρὸν ἐπείλει τῷ ἐπιβάτῃ τὸν θάνατον. Ἐν τέως μὲν ἔρριπτε τὴν γῆν, διεπρήθη δὲ ἀσμένως, μόνῳ τῷ ἐγχειρίσαντι αὐτῷ ἀπολεσθέντος σὺν κλειδίῳ καὶ βουλωτηρίῳ χρυσέῳ ἁμί. ΕΘ' ὕστερον ἐξ αὐθις ἐπιβὰς, ἐπαρώξετο σωσόντος αὐτῷ ἐν τῷ Εὐβραϊκῷ, συγκαλέσαντος καὶ ἐκβάθρας φάσαντος, ἐν τῷ ζημίαν μὴ φέροντος. Ἐπιγράφεις δὲ ὁ Εὐβραῖος, λέγει πρὸς αὐτόν· ἐπεὶ καὶ ὁ τόπος ἐπιτηδείως ἔχει, ὦ φίλτατε, ἀποβαίνειν τῆς ἵππου ἀπολάβωμεν τροφῆς. Καὶ ἀρξαμένων αὐτῷ ἐθίζειν, μικρὸν ἀτενίσας ὁ Χρυσοῦς, εἶδε τὸν ἑαυτοῦ δίσκον ἐφῶτα, ἐν κατέχοντα τῇ χαλκῇ τῇ μιᾷ, τὸ τῶν Εὐβραίων βαλαύστιον, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, τὴν ἀπολεσθεῖσαν κλεῖδα σὺν τῷ ἐγχειρίῳ. Ἐν ἰδὼν ἐξεπλάγη. Ἐν τί τοῦτο; πρὸς τὸν δίσκον φησίν· ὁ δὲ, φοβερός τις ἐφιππος, ἀπεκρίνατο, εἰς τὴν Κυρίαμμε ἐλθὼν, Ἐν ἐπιδὼς αὐτῷ τὸ κλειδίον μετὰ τοῦ ἐγχειρίου, πρὸς αὐτὸν ἤρκεσε. ἐν αὐτίκα ἀπόχαλον τὸ τῶν Εὐβραίων βαλαύστιον, ἵνα μὴ ὁ αἴρῃ κινδυνεύσῃ. Ἐν ἰδὼν λαβὼν ἥκω πρὸς σε, καθὼς ἐπέταξεν. Ὁ δὲ Εὐβραῖος περιχαρὴς γενόμενος, ὑπέστρεψε μετὰ τοῦ Χρυσοῦ πρὸς τὸν Ἅγιον. Καὶ ἅτε μὴ ἰώτιβόλα βαπτισθῆναι, ὡς τοιούτῳ θαύματος αὐτόπτης γενόμενος. Ὁ δὲ συγχώρησιν ἤτει λαβεῖν, ὑπὲρ οὗ τὸ Θεῖον παρώργισεν. ἀμφότεροι δὲ λαβόντες καθὼς ἠτήσαντο, ὁ μὲν τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, ὁ δὲ τὴν συμπαθειαν, ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια χαίροντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίκτορος.

Ὁ δικαίως ὢν δὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος.
Πᾶσαν μακραίτατα καρδίας θὲς δικαίαν.

Οὗτος ἠγωνίσατο ἐπὶ Ἀντωνίνου βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ Δουκὸς ἐν Γαλλίᾳ. Ἀναγκασθεὶς γὰρ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, ἐ μὴ πεισθεὶς, τοὺς δακτύλους πρῶτον θλάττεται, εἶτα εἰς κάμινον βάλλεται. Καὶ διαμείνας ἐν αὐτῇ ἡμέρας τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται. ὧν μηδὲν ἐνεργησάντων, ὁ ταῦτα κεράσαμενος, τῷ Χριστῷ προσῆλθε πιστάσας. Καὶ μὴ ταῦτα, ἐκκαίεται τὰ μέτρα, καὶ πυρωθέντι ἐλαίῳ ἐμβάλλεται. Καὶ ἀφαρπασθεὶς, λαμπάσι καταφλέγεται, καὶ κορίαν μετʼ ὄξους ἀναγκάζεται τῷ σώματι δέξασθαι. Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεται, καὶ κεφαλὴς κρεμάται ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. εἶτα τὸν δορὰν ἀφαιρεῖται, ἐ τότε τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου Διακόνου.

Ὁ βλέπεις ὁ Βικέντιος ἐν φρεσὶ, φέρει. Λυθεὶς δὲ φρενῶν σαρκικῶν, οὐκ ἔτι ἔχει.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βικέντιος, ὢν Αὐγουστοπόλεως τῆς Γαλλίας ὑπάρχων, ἐ διδάσκων τὸν λαὸν μὴ ἐ τὰ Ἐπισκόπου Γλυκερίου, Διακόνου ὄντος τοῦ Βικεντίου, κρατηθέντες ἤχθησαν παρὰ τὸ βῆμα Δατιανοῦ τοῦ Ἄρχοντος. Οὗ εὐθέως σιδήροις αὐτὸς περιθεὶς, εἰς πολὺν Βαλεντίαν ἀχθῆναι κελεύει, ἐ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας ἄγαγων τὸν Βικέντιον, κελεύει ξέεσθαι, ἐ Σταυρῷ καταπαγῆναι, ἐ κῦν μέλος αἰκίζεσθαι. ἐκεῖθέν τε ἀποσπασθεὶς, φρεβλᾶται, ἐ μαστίζεται, ἐ τοῖς πλευραῖς κατατείνεται. Ἐξαρθρος δὲ γενόμενος ὅλος, ῥάβδοις σιδηραῖς πυρωθείσαις ἐπὶ τὰ σπλάγχνα δέχεται. Καὶ ἀπορριφεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, βοηθείας θείας, ἐ Ἀγγελικῆς ἀξιοῦται, ἐ αὐτίκα τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος.

Ὁ ἐν δρόσοις Στεφανὶς προσδεθεῖσα φλογικῶν.

Τῶν

Τῶν Μαρτύρων ἰῶθησεν ὡς φοίνιξ μέσον.

Αὕτη στρατιώτης τηνὸς ὑπάρχουσα γαμετὴ, ἐκ τοῦ Χριστοῦ ἀῶθεν σεβομένη, ἐν τῷ βλέπειν τὸν Ἅγιον Βίκτορα ὑπὲρ ἀῤῥωστον πάσχοντα, ἤδη τοῦ ἀνδρὸς ἀποβαλοῦσα, ἐν ᾗ χηρείᾳ τυγχάνουσα, ἐμακάρισε τῆς καρτερίας, καὶ τὸς σεφαμένους, ὃς ἀμφοτέροις ὁ Θεὸς ἐδωρήσατο θεασαμένη, τῷ Ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ ἐπὰ τοῦ Χριστοῦ Θεοῦ προαιώνιον ὁμολόγησεν, ἐκτείνεται τὰς χεῖρας, καὶ δυσὶ φοίνιξι βίᾳ καμφθεῖσα προσδεθεῖσα ἀφίεται. Ὧν πρὸς τὰν ἰδίαν ἀποκλιμάτων ὁρμὰν, αὖτη διαῤῥᾶται, καὶ εἰς δύο μερίζεται τμήματα, ἐ ἅτω τῷ Θεῷ τὰν ψυχὰν ἀποδίδωσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρε, Ἡγουμένου τῆς Στουδίου.

Ν. Πολλὰς ἀμοιβὰς Θεόδωρε τετιμάκαρ, Βίᾳ μεταῤῥᾷς, ὡς βιὸς εὖ, προσδοκᾷ.

Οὗτος ἰῶ ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τῶ Κοπρωνύμου, γονέων ἀσεβῶν, Φωτεινῆ καὶ Θεοκτίστης. Ἐκ παιδὸν δὲ τὸν ἐμάρετον βίον ἑλόμενος, γραμμασιν ἐκπαιδεύεται, ἐ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς γνώσεως αὐήχθη. Τὸν μοναχὸν δὲ βίον ὑπελθὼν, ἐ πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς κατορθώσας, χρίσματος τῆς Ἱερωσύνης παρὰ τῶ Μεγάλω Ταρασίου ἀξιοῦται. Καὶ τῶ Οσίω Πλατῶνος τιμηκαὶ τὴν Ἡγουμενίαν τῆς Μονῆς τῶν Στουδίου τυγχάνοντος, ἐ παραιτησαμένου, ὁ μακάριος οὗτος τὴν Ἡγουμενίαν ἀναδέχεται, καλῶς τὸ ποίμνιον αὐτῷ ποιμήσας ὁδηγῶν, ἐ ἐπὶ μονὰς σωτηρίους ποιμαίνων. Οὗτος ὃν ὁ μέγας Θεόδωρος, καὶ Ταράσιος ὁ ἐν Ἁγίοις, ὁ μὲν, ἀποδεῖται τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ, μαρτυρηθεὶς, ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ περιορίζεται, παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ Εἰρήνης τῆς Βασιλίσσης, διὰ τὸ τὸν μὲν μοναχὸν αὐτῷ σωαφθῆσαι γυναῖκα ἀποβαλεῖν, ἀγαγέσθαι δὲ ἑτέραν, καὶ διελεγχθῆναι παῤ αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ Κωνσταντῖνος τυφλωθεὶς τῆς Βασιλείας ἀπερράγη, ἀναβιβάζεται τῆς ζωοτόκου Θεοδώρος. Ἀλλὰ ἐ αὖθις ἐξορίζεται πάλιν ὁ μέγας Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος Λίμνῃ. Ἐκεῖθέν τε πάλιν παραπεμπεται ἐν τῷ τῆς Ἀγαστολικῶν Θέματι. ἐν ᾧ περὶ τῆς ἑκατὸν μάρτυρας περὶ τὸν μῶνον δεξάμενος, γεμαίως ἐμεκαρτέρει. Καὶ αὖθις παρὰ τῶ Στρατοπεδάρχου αἰθοδραῖς μάστιξιν αἰκίζεται. Κακεῖθεν ἐν τῇ Σμύρνῃ παραπεμφθεὶς, ἐμπρὸς δυσωδεστάτῃ ἐγκλείεται, καὶ τῷ βασανιστηρίῳ ξύλῳ ἐμβάλλεται. Ἐπεὶ δὲ ἐ αὐτὸς τῆς Βασιλείας ἀπερράγη, καὶ Μιχαὴλ τὰ ἀκίνητα ἐδέξατο, ἀνακαλεῖται τῆς δεσμῶν ἐ τῆς ἐξορίας ὁ μέγας Θεόδωρος. Καὶ μικρὸν ἀναθεὶς, τοῖς φίλοις συλλῦ, καὶ μυλωνίδος ἐλπίδος ἀπεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ἡ μὲν τὸν ἠλικίαν καταξηρος, ὠχρὸς τὸν ὄψιν, μιξαπολιος τὸν πρόσωπα, ἐ ἐπιφανέστατος.

Ταῖς αὐτῆ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός. Ὦδὴ, ζ. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Διαπεφευγότων ταῖς πλημμυραῖς, σὺ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, τῆς ἁμαρτίας, καὶ σαρκὸς, ἀπεδύσω μηκέτι παλαίωσιν, δεχόμενος Μακάριε. ἰῶ ἀξιοθαύμαστε ἡ χάρις ἐπιφανεῖσα.

Τῇ πυρπολήσασα τῇ πολλῶν, Μάρτυς ἐ σεπτῆ σου ἀγώνων, ἡ ἀκαμψθυμος πομπὰ, ἀθεΐα τεφροῦται αἰμάτων τε, ταῖς ῥοαῖς ἀποσβεννύμενοι, ἀγωνιάσας ἐπέρμενη Μιλιᾶ παμμακαρ.

Ἔχων ἀφθόνως δωρεὰς, ἐ θαυματουργίας πηγαίας, τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἑορτὴν, ἐκτελοῦσι Μιλιᾶ ἀξιάγαστε, καὶ συμπράττεις τοῖς φαιδρῶσιν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἀλλὰ ἐ. Θεοτοκίον.

Ὑμνολογημένος ὁ καρπὸς, τῆς ἀλογημένης γαστρός σου, ὃν ἀλογοῦσιν Οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις βροτῶν τε συγκρατα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας ἀλογημένη.

Ἄλλος. Θεῦ συγκατάβασιν.

Ἔδωκ ὁ προγνώστης σε, τῆς δομοίας τὴν καθαρότητα, λογικῶσα προβάτων,

καθηγεμόνα Πάτερ προβάλλεται. ᾧ νῦν παμμάκαρ, κραυγάζεις Θεόδωρε· ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς θεῖον εἰκόνισμα, μορφῆς τρισμάκαρ τῆς ἀνθρωπίνης Χριστοῦ, προσκυνῶν διετέλεις, τοῖς Θεομάχοις ἀντιπαττόμενος, μέχρι θανάτου, καὶ ψάλλων Θεόδωρε. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου ἅλατι, διηρτυμένος ὤφθη Θεόδωρε, καὶ ὁ βίος σου Πάτερ, λελαμπρυσμένος αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος. ᾧ νῦν ἀστράπτων, βοᾷς ἀγαλλόμενος· ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θε.

Ἐδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαβὶδ τοῦ θείου ἡ θεία πρόῤῥησις. λιτανεύουσιν ὄντως, τῷ σῷ προσώπῳ Θεογεννήτωρ Ἁγνὴ, οἱ κεκτημένοι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ ἀλογοῦσι Θεὸν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὠδὴ, η. Παῖδας ἀναγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡράθη ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ, πυρᾶς ἁπτομένης ἐξυπτόμενος, θῦμα ὡς ἀμώμητον, τέλειον ὡς σφάγιον, ὡς ἱερεῖον ἔμψυχον ὁλοκαυτούμενος, καὶ θείαν ἀωδίαν ἐκπέμπων, ἣν Θεὸς ὠσφράνθη, Μηνᾶ Θεοῦ θεράπων.

Συρόμενος Μάρτυς καὶ τριβόλοις, ὀξέσι κεντούμενος συνέτριψας, κεῖτρα τοῦ ἀλάστορος, ξίφει δὲ τεμνόμενος, ὡς ἐν ἐκστάσει πίστεως ὅπλοις διέκοψας, ἀνόμων κεφαλὰς Ἀθλοφόρε, μέλπων ἀλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αὐθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῇ τοῦ ξίφους, στοργῇ συνεδέθης τελεώτερον, Μάρτυς τοῦ Δεσπότου, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, νῦν καθορᾷς θεούμενος, Μηνᾶ καὶ μέλπεις αὐτῷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οἰκεῖ ἐν γαστρίσου ὑπὲρ λόγον, ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν. βρέφος καθορᾶται δὲ, σοῦ ἀποτικτόμενος, ὁ πρὸ αἰώνων Ἄχραντε, ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς, ὃν πᾶσα ἀλογεῖ καὶ δοξάζει, κτίσις Θεοτόκε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σεσοβημένους ἔδειξας, Θεοφόρε Θεόδωρε, τοὺς ἐφευρετὰς τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, διδάσκων τὴν ἄχραντον, τιμητικῶς Εἰκόνα Χριστοῦ, σέβειν προσκυνεῖν τε, καὶ τιμᾷν θεοφρόνως, καὶ μέλπειν τῷ Δεσπότῃ, Ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λιὰ παντὸς τοῦ βίου σου, Θεοφόρε Θεόδωρε, τῆς ὀρθοδοξίας ὁδηγὸς γεγένησαι, φωστὴρ φαεινότατος, θεοειδὴς διδάσκαλος, τύπος Μοναστῶν, καὶ ἀκριβὴς νομοχράφος, διδάσκων ἀναμέλπειν· Ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, εὐσεβείας συνήγορος, καὶ τῆς ἀδικίας ἀψευδὴς κατήγορος, παμμάκαρ γενόμενος. ἐν Οὐρανοῖς δὲ δῶρον Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης ἀνεδήσω στεφάνους, τὸν δρόμον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, Χριστὸν δοξολογήσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν, καὶ τῷ θυμικῷ δὲ τὴν ἀνδρείαν ἔζωσας, ἰθύνας Θεόδωρε, δικαιοσύνῃ πάνσοφε, ἱεροπρεπῶς τὰς ψυχικάς σου δυνάμεις, συμφώνως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Ἁγνὴ, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος. ὃν Παῖδες ἀλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαὸς ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

„Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, „ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ δημιουργῷ, καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες „ἀλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Εὖα μὲν τῶ τῆς παρακοῆς.

Ἔπεσου νῦν τὸ σῶμα τὸ στερρὸν, μακάριε ἐναθλήσαν κατεκάλυψε. φέρε

τὸ

τὸ πνεῦμα οὐρανὸς δὲ, σὺν Πνεύμασι Μαρτύρων γηθόμενον, Μηνᾶ φαιδρᾷ τῇ δόξῃ λαμπόμενον. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, ἰσάγγελον πολιτείαν ἀσπασάμενος. βλέπεις νοῒ κεκαθαρμένῳ, Μηνᾶ τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα, πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, φωτοχυσίαις ἀξιάγαστε.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον Χριστὸν, πανεύφημε ἀπολαύεις τῆς θεώσεως. ἔστης τοῦ πόθου ἐπιφθάσας, Μηνᾶ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον. ἡμῶν δὲ μνημονεύοις τῶν πόθῳ σου, μνήμην τελούντων τὴν πανίερον.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν, ἐκύησας Θεὸν Λόγον Μητροπάρθενε. ὅθεν κυρίως Θεοτόκον, καρδίᾳ σε καὶ γλώσσῃ κηρύττομεν. φωνήν σοι τοῦ Γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα, χαῖρε βοῶντες πάντων Δέσποινα.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ῥοαῖς σου τῶν δακρύων ὡς Ἀσκητὴς, καὶ πηγαῖς τῶν αἱμάτων ὡς Μάρτυς Χριστοῦ, ἐκλαμπρυνθεὶς, λάμπεις ἑκατέρωθεν τηλαυγῶς, δικαιοσύνην Ὁσιε, περιβεβλημένος ὡς Ἱερεὺς, τῶν θείων ἀνακτόρων, χορῶν τῶν ἐνδοτάτων, περὶ Θεὸν Πάτερ Θεόδωρε.

Ἁγίως σου τὸν δρόμον διαδραμὼν, ἐν Ἁγίων ἁγίοις σκηνώμασι, νῦν κατοικεῖς, στέφος ἀφθαρσίας ἀπειληφὼς, καὶ βασιλείας ἔνδυμα, μεγαλοπρεπέστε καὶ ἱερόν. ἐν οἷς ἠγλαϊσμένος, Θεόδωρε πάρεστις, τῷ σῷ Δεσπότῃ ἀγαλλόμενος.

Ἰδεῖν κατηξιώθης τῶν ἀγαθῶν, τὴν πηγὴν θεοφόρε Θεόδωρε, ὡς μετελθὼν, βίον ἐνθεώτατον ἀληθῶς, καὶ τῆς τοῦ Κόσμου σχέσεως, διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς, τὸν νοῦν ἐλευθερώσας, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, γεγονημένος ὤφθης ἄριστος.

Ῥημάτων σου ὁ φθόγγος δῶρον Θεοῦ, ἐπὶ πάσας ἠκούθη πανεύφημε, οἷα βρουτὴ, τὰς τῆς Οἰκουμένης ἐχατίας· ὡς Ποταμοὶ δὲ βρύουσι, τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ διδαχαί. Θεόδωρε διόσε, ὡς θεῖον θεηγόρον, νῦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὠράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
„ κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς,
„ ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ
„ Γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν
„ Οὐρανῶν. διόσε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ
„ ἀνθρώπων, Ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Νοὺς Οὐρανοὺς Ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν Οἰκτίρμων, τὴν Ἐκκλησίαν Μηνᾶς δὲ, Βίκτωρ Βικέντιος κοσμεῖ, καὶ Στεφανὶς, δι' ὧν σῷσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου. Ὁμοίον.

Ὑπὲρ τῶν θείων Εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶσαν θλίψιν, βασάνους καὶ ἐξορίας. διὸ διπλοῦν καὶ τὸ στέφος, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, ἐδέξω Ὁσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Πανάχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦσιν, ἔνθα χορεῖαι Ἀγγέλων, καὶ πάντων Ἁγίων δῆμοι.

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν.

ἅ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον.

Ἦχος, β'.

Λεῦτε φίλαθλοι τὴν τρισαυγῆ τῶν Μαρτύρων τιμήσωμεν χορείαν, Μηνᾶν τε καὶ Βίκτωρα καὶ Βικέντιον, ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωήν. διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν. οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων. οὐ στρατευόμεθα Βασιλεῖ

θρητῷ γνήμῳ, ἀλλὰ τῷ ζῶντι Βασιλεῖ στρατευόμεθα, τῷ ἀεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται. Δόξα, ἦχ. α'. Ἀνατολίου.

Μὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Μηναῖ τὸν ἀοίδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοὶ, ἐγκωμίοις μαρτυρικοῖς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους πόλεμον ὑπελθὼν, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων χορεύων τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ Οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἁγνὴ, μόνη ἐχρημάτισας, τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος. ὅθεν κραυγάζωσοι· τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον, ἐν ἡμέρᾳ, τῆς κρίσεως Ἄχραντε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εφαγήνσου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργότα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα, στιχηρὰ, ἦχ. β'. Διεῦτε φίλαθλοι τὴν τρισαυγῆ. Δόξα, ἦχος, α'. Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος. Ζήτει τὴν Ἀκολουθίαν, οἵαν θέλῃς, εἴτε εἰς Ὁσίους, εἴτε εἰς Μάρτυρας. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκεται ἡ διάταξις τοῦ Στουδίτου, καὶ ὁ βίος αὐτοῦ. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις· εἰμήπως ὀστὶν εἰς Καμὼν τῶν ἀμφοτέρων.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΒ'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γωαννοῦ τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἅ. ς'. καὶ ψάλλομεν ἅ. προσόμοια τοῦ Γεράρχου, ἦχ. δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Γωαννὴ θαυμάσιε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου, Ὅσιε Δεσπότου. διόσου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἁγιε. ἣν πίστει ἑορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Γεράρχα παμόλβιε.

Εὖ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοὸς τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρῳσε σοφὲ, καὶ τελειώσας καὶ ποίμνης οἴακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος. ἣν πρὸς λιμένας ὡδήγησας, τοῦ ἐνθέου θελήματος, Γωαννὴ Θεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε. πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας, τὰς σωτηριώδεις. τὸν γὰρ Θεὸν ὁλοχερῶς, καὶ τὸν πλησίον Θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας. διὰ τοῦτό σε σήμερον, Γωαννὴ γεραίρομεν.

Ἕτερα ἅ. τοῦ Ὁσίου, ἦχ. πλ.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι;

Μίσε νῦν καλέσωμεν Ἁγιε; ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ. ὀχετὸν τῶν τοῦ Θεοῦ, χορηγουμένων δωρεῶν. πλημμύραν, διδαγμάτων τῶν τῆς χάριτος. κρατῆρα, τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως. προσεκτικὸν συντονώτατον, διδακτικὸν πρακτικώτατον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μίσε ὀνομάσωμεν Ὅσιε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν. φυτουργὸν τοῦ νοουμένου, Παραδείσου τῶν πιστῶν. νομίμων, θεοσδότων ἐμπειρότατον. δογμά-

μάτων, θεοπρεπῶς ἐπιτηδεύσω. ἐρημοπολίτην ἀφυέστατον, καὶ παιδοτρίβην ἱκανώτατον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥίσει μοῦ προσέτι θαυμάσιος ὅρος τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραβεύτριαι, παιδεύτριαι τῆς μοναζούσης, παρθενίας ὁδηγοί, δικαίως, ἀμφότεροι ταλαντεύοντα, ὡς πεῖρα, διελθόντα τὰ ἑκάτερα. πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα, καὶ ἐμφανῆ σε ἡ ἄσκησις. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξαστικὸν, ἦχ. β'. Λ'ματολια.

Τοῦ ἐλέους πηγὴ, τοῖς ἐμβρίθεσι πλημμυρεῖ, ἀσυμπαθήτως οἰκτιρμούς, Γωαρίης ὁ Χριστοῦ μιμητὴς, ὁ μέγας Ποιμὴν τοῦ Ἀλεξανδρέως καὶ φωστήρ· δεῦτε κορεσθῶμεν οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἱλαρότητα. φιλανθρωπίαν ἐνδυσάμενος, ὀργὴν, Χριστὸν ἐμίσησε διὰ τοῦ παντὸς, ὡς πάλαι Ἀβραὰμ τῇ μακαριστῇ ἠξιώθη, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ῥίσει, ὁ πλαίσωρος ἐγὼ, Δεσπότην τὸν Κόσμου προσείσω; εἰμὶ δακρύων πηγὰς, καὶ ὁμολογήσω τοῦ πεπραγμένων μοι· ἀλλ' ἱλέφσου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρης, ἐπὶ τὴν ἀθυμίαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς. λύσον, τῶν παθῶν μου τὰ μέθη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξόν μου δέλοσα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ξύλῳ, τοῦ Σταυρῷσε Γιοῦ, προσαρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί με κατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μοῦνα φῶς ἀπρόσιτον τοῦ προαιωνίου Πατρός; ἀπεύσομαι, καὶ δοξάσθητι, ὅπως, δοξῆς ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα Πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δεῦτε δὲ βάλε, εἰπὲ τὰ παρόντα. ἦχ. πλ. δ'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ, τῆς οἰκουμένης, τὸ περιβλεπτὸν καύχημα τὸ κλέος Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπὶς, ἐγκρατείας φάσμα, καλῶν ἀσκήσεως, λιμὴν ἥβῃ ἁμαρτάλῃ, κηδεμὼν ἀόρατων λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος, νόμος ἔμπρακτος, ἀτοπίας τὸ πέλαγος, δόκτης ὁ ἱλαρώτατος, ὁ πάσι τὰ πρόσφορα, μέμψει πλησίος παμμάκαρ, πῖσι σοι ἐμ πίστει προσέρχεσθαι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερος Τίμιος ἁμαρτίαν Κυρίῳ ὁ θανάτος.

Χαίροις ὁ ἥβῃ πειρώμενος τροθὸς, ἥβῃ δεσμεύων, παρεχὼς ἀθυμότατος, ἡ βρύσις τῆς συμπαθείας, ἡ τῶν ἐλέους πηγὴ, καταπαμεύων ἀμπέλης, χαρῶν ὁ προσάπας, ἥβῃ ἀθεμέρτων ἐπίσκεψις, γυμνητεύοντων, ἀσφαλὲς περιβόλαιον, ἀξιότατε, ἥβῃ πιπτόντων ἀνόρθωσις. Πάτερ ὑπερφυᾶ, ἱλέωσον ὄμματι, ἀνῶθεν προσχὼν ἐκ θείας, φιλανθρωπίας μεταδόσιν, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ᾱ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία τῆς νεότητος ἀνθοῦσα, τὸ γῆρως ἡ βακτηρία, τῶν πλανωμένων ποιμὴν, τῶν ἁμαρταλούντων ἡ διόρθωσις, λεπτῶν ἀωδέστατος, μυροθήκη τῶν Πνεύματος, τῆς ἀνοσίας, ποτιστὸς ὁ ἀσίγητος, καταγώγιον, τῆς Ἁγίας Τριάδος σεπτὸν. μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, φύσεως θλίψεως, καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ ἀνωρίας κολάσεως, Χριστὸν ἱκέτευε, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτ. ᾱ.

Ὅσιε Πάτερ, ὡς πάντων τῶν γῆθεν θεμελίων ἀφθόγγως τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐθαύμασας τὰ πάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐρώτα αἰτήσασθαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Η' Σταυροθεοτοκίου.

Πρὸς, Τρίημερος ἀφέγξας.

Θρῶσάσε σταυρόμορφον, Χριστέ σε κυήσασα, Θρηνῳδοῦσα, αφεβῶς μητρικῶς· Τίέμε ἐ Θεέμε, γλυκύπατόμε Τέκνον, φῶς φέρεις παῖδος ἐπορεδίσους;

Τροπάριον τῆ Γεφάρχε, ἦχ. πλ.

Ἐν ᾗ ὑπομονῇσα ἐκτήσω τὴν μισθοσύν Πάτερ Οσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τὰς πτοχὰς ἀγαπήσας, ἐ τήτοις ἐπαρκέσας. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Γωσήμ Ἐλεήμον μακάρε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τῆ Οσίε. Ὁ αὐτός.

Ῥαῖς τῶν δακρύων σε ῥοαῖς τὴς ἐρήμε τὸ ἄγονον ἐγώργησας, ἐ τῖς ἐκ βάθες σταγμοῖς, ὡς ἑκατὸν τὰς πόμες ἐκαρποφόρησας, ἐ γέγονας φωστὴρ, τῷ οἰκουμένῳ λάμπων τοῖς θαύμασι, Νέῖλε Πατὴρ ἡμῶν Οσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθενίε, καὶ σαύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, ἐ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς ὃς ἔπλασας τῇ χειρί σε. δεῦρο τῶν φιλανθρωπίαν σε ἐλεήμον. δεῦρε τῶν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρέσβευσον ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τῶν στιχηρῶν ἓξ. Οἱ Κομόγες τῆς Οκτωήχε, εἰς τ'. ἐ τῶν Αἰγίων μὰ τέσσαρα. Ὁ Καλὸν τῷ Ἐλεήμονι.

Οὐ ἡ ἀκροῦ. ὰ τῇ Θ'. ᾠδῇ.

Γωσήφ. Ὠδὴ, α. ἦχ. πλ.

Ἡ μεκομμένη, τῷ ἄτομον.

Ἢ συμπαθείᾳ, τὸν μὴν λαμπρυσμένος, ἐ τῇ ἀγάπῃ Χριστῷ Πάτερ πυρσούμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀρράπτων ταῖς λαμπρότησι, τῶ μόνε Ἐλεήμονος Θεῶ, δοχεῖον καθαρώτατον, Γωσὴμ γέγονας. διὸ σε μακαρίζομεν.

Ὡ α δὶ αἰῶνος, ἀεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῶ λογισμῶ, Πάτερ ἱερώτατε, ἀλλάξω τὴ φθαρτὴν, περιφανῶς τὰ ἄφθαρτα, ἐ μῶ τὰς ὑφὴς περιπολείας, βοῶν σοι ἀσωμάτοις χοροῖς· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰ δεδόξασται.

Ὁ τῶ ἐλέους, δοτὴρ χαρτώσασα σε, τῶ ἐλεήμονα πεῖν, Οσιε διψῶσαν, ἠλέησε πολλὰς, τῇ θείᾳ μεστείᾳσα. ἐγὼ γὰ παράκλησις ψυχῶν, πεμπτωτε προμήθεα, Γωσὴμ παῦσόφε, Θεόφρον ἱερώτατε. Σύ.

Ἵνα τὰς κάτω, τῖς ἄνω σωτήριαν, ὁ μόνος παντῶν Θεὸς, μητέρα ἀπειρόγαμον, ὑπέδυ ἐ σαρκὸς, φαρεὰς ἀμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσοτοιχον ἔλυσε, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ἕτερος Κανὼν τῆ Οσίε. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄρξαιμε Νέῖλος γνωστικὴ παγκαρτία.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α. ἦχ. πλ.

Τῷ ῥαῷ διοδεύσας.

Ἐρεθίσασα μακαρταῖς μυστικαῖς, ἀρδεύσασα πλησίως, τὸν ψυχεμπορα λογισμὸν, ὡς ἄλλος τὸν ὕμνον σοι προσφέρειν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον.

Ῥήματον ῥοαῖς σε ὡς ἓξ Ἐδέμ, παρέλθοι Νέῖλε, προερχόμεναι προφορῶς, τὸ πρόσωπον ἅπαν ἀσμράσας, τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύσει.

Δογμάτων καὶ λόγων ὁ ποταμὸς, τῶν σῶν Θεορρήμον, τὰς καρδίας τῆ ἀσεβῶν, ἀρδεύων ποτίζει. διασεβῶν δὲ, κατα πορτίζει τὰ συγκλυσματα. Θεοτοκίον.

Ἐρίμεσεν Εὔας ταῖς ἀκοαῖς, τὸν ψυχοφθόρον, ὁ ἀλάζων ἐ δυσμενὴς. Χριστὸν δὲ τεκοῦσα Θεομήτωρ, τῶ πάντι βλάβιν ἐθεράπευσας.

Ὠδὴ, γ. Οὐρομίας ἀψίδος.

Ὑπερπὸς ἀστὴρ κορυ, ἓξ ἐλαιῶν φέφαρον, ἐπιφερομένη, ἐπώφθησοι ἀειάγαστε, τῶ Ἐλεήμονος, ἡ ἀσυμπαθοῦντος χάρις, προσφέλκομεῖή σε, πρὸς θεῖον ἔλεος.

Ἱερὸν ἐπὶ θρόνου, ψηφῳ Θεῶ ὡδώξε, Πάτερ Γωσὴμ, καθίσας καθάπερ Ἄγγελος, συπεπολίτευσαι, εἰρηνικὰς ἀφέρων, ἱερὰς θυσίας τε τῇ Παμοικτίρμονι.

Τῇ

Μὴ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ Θεραπόντων, δι' οἰκτον σάρκα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξένης ἀφέγγους σωθεὶς, πλημμελῶν προσάξεων, θείων γαμόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τῶν πάντων αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν, ἀσυλλογχήτως θέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὸν ἐν ἀνθρώποις σὺν σάρκα, παραβάσεα πρότερον ἐξαλείψασαν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ φερέωμα.

Γῆμα τὰ χαρίσματα, Πάτερ τῶν Πνευμάτος φέρησον, ὁ λογισμὸς τοὺς τῆς πορνείας, λογισμὸς ἀπεδίωξε.

Μέρος ἀνδρεῖον, τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἐπιδώσας, Γερηγόριε, διὰ θεωρίας, πρακτικῆς ἐκτεθέμενος.

Ἔβλυσας διδάγματα, σὺ ἐπαρμία πανσόφε, ὡς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς προφίμους ἐπλούτισας.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Παναγνε, ἵνα τῷ πνεύματι, τῆς ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις πυγάσασα.

Ὁ Εἱρμός.

„Σὺ εἶ τὸ φερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων καὶ ἐμελέτησε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τῆ Ὁσίᾳ, ἦχος, πλ.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Μὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν τὰς ἐκ τῶν σώματος, ἐπαφαίσεις τιμητικὰς Νεῖλε μακάριε, ἐρανοφόρους σωνεκφαις ἱκεσίαις. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλεύθερωσον. ἵνα κράζω σοι· χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Πίσσα τῶν ἐπιγείων, ἔξιχνεύσεις Νεῖλε, ἐπαθλῶν τῆς πολιτείας τὰ ἄθλα, καὶ τῶν βίβλων τὰς ἀμέτρους μόχθους, καὶ πολλοὺς κάπνισας, ὃς ἐπὶ γῆς ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας; ἀλλ' ὅμως ἴδε, ὅτως σοι κράζω.

Χαίροις Θεῷ ποταμὲ χαρίτων.
Χαίροις Χριστῷ διδαγμάτων πλημμύρα.
Χαίροις τῆς σοφίας κρατὴρ καὶ τῆς γνώσεως.
Χαίροις ἀθανάτων φυτῷ τὸ γεώργιον.
Χαίροις δύγμα πρακτικώτατον θεοπρεπῶς λογίων.
Χαίροις γόμος ἐμπειρότατε θεοσδότως ἐρμηνεύς.
Χαίροις τῶν μοναχῶν Παραδείσου φυτουργέ.
Χαίροις τῆς παθημίας φυλακτήριον μέγα.
Χαίροις τερπνὴ κιθάρα τῶν Πνευμάτος.
Χαίροις παθῶν ῥιζοτόμος μάχαιρα.
Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα.
Χαίροις πιστῶν γνήσιος ὁ προστάτης.
Χαίροις Πάτερ Παγκόσμιε.

Κάθισμα τῆ Γερᾳρχη, ἦχος, πλ.

Τῶν Σοφίαν ἐν Λόγοις.

Ἐλεήμονα γνώμην ἀγαλαβὼν, ἀσυμπαθητος ἀφθονος προσεπαρκῶν, πτωχοῖς ὠδεέσπτε, Γεωργῖν θεοπρόφρε. διὰ τοῦτο κλῆσιν, τῆ πράξει κατέλαβες, παρὰ πάντας μακαρ, Ἁγίους ἐπλούτησας. ὅθεν ὁ δοτῆρος τῶν ἐλέους μεγαλως, Θεόφρον ἐλέησε, καὶ φαιδρῶς κατελάμπρυνεν, Γεράρχα παμόλβιε, πρεσβεύε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον τῆ Ὁσίᾳ. Ὁ αὐτός.

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Καταπλαμπρύνασα τὸν νοῦν θεωρίας, θεολογίας ποταμὸς ἀενάοις, καταρδεύων καρδίας Νεῖλε θεοφόρε, τῶν πίστει ἀρυομένων σῶν διδαχῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγέστε καθαρὸν, τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν φωταυγῆ τε καὶ σεπτὴν, Ὁσίου ἐγκαλλώπισμα, καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Μὴ καθαρίσασα Θεομῆτορ πρὸς τὸν Κτίσαντα, καὶ φυτεύσασα ἱκεσίας τὰς ἐμπύρους, τὸν παράνομον Τύκον τῶν σῶν σεβομένους, ἐκ πάσης ῥῦσαι ἀφάτους καὶ συμφορᾶς, καὶ δίδε πρὸς τὸν Τίόν σου εὐκοπίαν, παῤῥησίαν ὡς δυνατὴ, δεδωρῆσθαι σοῦ

τὸν, εὐρεῖν ἡμᾶς διάλυσιν, ὧν ἐν βίῳ ἡμάρτομεν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πρὸ τοῦ αἱμάτων σε ἀγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ σε ἐκ σοῦ σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεσε καὶ μητρικῶς, ἐβόησε βλέπουσα· οἴμοι Τέκνον ἐμόν, τίς σὲ θέα καὶ ἅψασθαι, οἰκονομίαν δὲ ἴδε, ἐξώσας τὸ πλάσμα σου· ἀμνηστίαν δὸς τὸ εὐσπλαγχνον.

Ὠδὴ ε'. Ἐ ισακήκοα Κύριε.

Καθαρὸν καταγώγιον, ὤφθης τῆς Ἁγίας Τριάδος Ὄσιε, καὶ Ναὸς θείου πνεύματος· καὶ Ἀρχιερέων ἀκροθίνιον.

Πῇ τοῦδε συμπαθείᾳ σου, Κύριος προσέχων, ὁ συμπαθέστατος, τὴν ψυχικὴν σου καθηγίασεν. Γοερᾷ Πάτερ ἱερώτατε.

Ἐμπολῶν ἀκαταίσχυντος, γέγονας ἐργάτης τῆς παροικτιρμονος, καὶ ἐπληθύνεις ἀγαθῶν αὐτοῦ, ἐν σκιρτήσεσιν ἀγίων ἀνυμνούμενος. Θεοτοκίον.

Ἔσασί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας καὶ κατάδυσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, ὡς Θεὸν Παρθένε τὰ θελήματα. Εἱρμὸς, Ὁ αὐτός.

Ἐπαράγαγε παῦσαι, τῆς τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, ὡς ἀντίλυτρον καὶ τίμημα, τῷ Θεῷ προσάγων τὰς ἀντάξιας σου.

Ἔρως ἀμάραντος, τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σοφίας τὰ δόγματα, δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως, σεαυτὸν παμμάκαρ προσκάθηρας.

Λογισμῶν ἄπαν ὕψωμα, Πάτερ ἐπαιρόμενον ἐταπείνωσας, τῇ πλημμύρᾳ τῆς σοφίας σου, ἀφαιρήσας τὸν μυκτηρισμόν. Θεοτοκίον.

Ὁ Πατὴρ σωματίδιος, καὶ ὡς Θεὸς Λόγος τὸ πρὶν ἀσώματος, ἐπ' ἐσχάτων σεσωμάτωται, ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου Παρθένε.

Ὠδὴ ς'. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγωνίας.

Τὸ μεκρωθέντας δι' οἶκτον, μέκρωσιν ἑκουσίου, Πάτερ σοφὲ μιμούμενος, ἐξαυράθης Κόσμῳ ξ τοῖς παθεσι, ξ ζωῆς ὑπερκοσμίᾳ, κατηξιώθης ἀξιάγαστε.

Μακαρισμῶ κεκόσμησαι, πρᾶος ἀσυμπάθητος, ἐσμὸν κακῶν γενόμενος, ξ πεινῶντων ἄρτος ἀέναος, καὶ πεινώντων χορηγία, περιβολή τε γυμνητεύουσιν.

Θείαις μεθέξεσι Πάτερ, καταλλαττόμενος, οἷα περ Ἄγγελος, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱερούργησας, τοὺς πρὸς κατάφωτίζων, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου. Θεοτοκίον.

Πλῶ σκοτισθεῖσαν ψυχίον μου, ταῖς φιλοδωρίαις τοῦ βίου, Ἀγνὴ παράμωμε, τῷ φωτὶ τῷ σῷ τούτῳ καταύγασον, ἡ τὸ φῶς χωρήσασα τεκοῦσα, τὸν ἀγνωσίας σκότος λύσαντα.

Ἀ ῶλος. Ὀρθοζώνιτες βοῶμέν σοι.

Σοφίας ὀρεγόμενος παῦσοφε, τῆς ἐν θεῷ, πανδαίως κατέλιπες, τὸν βίον πᾶσαν προσπάθειαν.

Γνῶσιν σὺ τὴν ἐπέκεινα γνώσεως, Θεοφάντωρ, μυστῶν κατάληφας, ἐμφώτισε θεῖα μυήματα.

Νεφέλωσε τοῖς ὄμβροις τῆς γνώσεως, Θεοφόρε, πᾶσαν κατακλύζουσαν, τὴν ἀγνωσίαν γνώσκοντα. Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον αἰμάσεσον ἐκλάμπουσαν, τῷ ἀκαμβῶν, ἁρὼν ὁ νυμφίος σε, Παρθενομήτωρ ἠγάπησεν.

Ὠδὴ ζ'. Τῶν δέκα ἐκχεῶ.

Δάκρυσι ξ μυσαῖς σχολάζων, καὶ ἀλγεσίνοις τὸν Θεὸν ἱκετεύων, ὑπάσπιον, καὶ ὁράσεων θείων, κατηξιώθης Θεόφρον παῦλαβε, μυούμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας σοφὲ καθαρότητι.

Ὡς Ἄγγελος μὴ σώματος Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω θυσίας, ἀρίστας, αἱματικτὸν τῇ πίστει, σωτηριμμένην καρδίαν ξ πράγματι, μακάριε τῷ ποιητῇ, Γωσῆμ προσφέρων γηθόμενος.

Ὁ βίος σου ὑπὲρ Ἥλιον λάμψας, συμπαθείας ἐπαφῆκε ἀκτῖνας, τὸ σκοτασμὸν, μέρος ἀζελαιώσας, τῷ δεσμεύοντι πεινᾶς παύλαβε, θαλπίσασ τὸς τῷ κρυμῷ, τῷ δεσμῶν κρατουμένῳ Θεόπαυσε.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ηοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίοις Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν πᾶσι, φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν πνεύματι, ἐ μεθ' ἡμῶν περιῆμῶς, τὰς εἰκάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν. Εἱρμός. Ὁ αὐτός.

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμήμενος, καὶ τὸν βίον πολιτείᾳ φαιδρύνας, Ἱερεμίας, ἐλλαμπόμενος θεῖος, τῷ Πλάσαντι μεσιτεύων ἐ πλάσματι, ἐ γέγονας περίφαντος, ἐ περίβλεπτος Πάτερ Διδάσκαλος.

Φῶς ὄρᾳ τῇ ἀρετῇ προσήγγισας, ἐ τῷ θείῳ καλυφθεὶς Πατὴρ γηθόμενος, παρὰ Θεοῦ, τῇ δογμάτων τὰς πλάνας, τὰς θεομάχους ἐδέξω παμβίβλους, καὶ δόντος ἡμῖν Μωσῆς, μοναθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Γέρουσας σεαυτὸν ἐκκάμας, μυστικῶς ὡς ἐδελιάθυτον θῦμα, τῷ Πλάσαντι, παρεστάμενος Νεῖλε, ἐ θεωρίᾳ ἐ πράξει κοσμήμενος, μνημόνευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Γεδόμενοι συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τὸ φρικτὸν σου Μυστήριον τὸ βάθος, ὅτι Θεὸς, ἐν γαστρὶ σου σκιρτώσει, οἱ Θεηγόροι Προφῆται προήγγειλαν, Παρθένε· ἐ μεθ' ἡμῶν, τὰς εἰκάσεις ὁρῶντες δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Φῶν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, ἐ ἀνα-
„ τῷ ἀπαγγελῶ μπρὸς Ἐλισάβετ, ὅτι
„ κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, ἐ ἡ ζωή μου
„ τῷ Ἅδῃ προσήγγισε, ἐ δέομαι ὡς Γω-
„ μᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τὰ αὖθις ζωγρῶν.

Τὸν πλάστην τὸν σὸν, ἐκκόπτουσας τῇ πίστει, ἐ τῇ Οὐρανῶν τὸν πλάστην μὴ ἀπειλήφας, Ἰωαφὴμ παύσοφε. διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ὦ ἐπώνυμε.

Ὁ Οἶκος.

Τέκνον κάλλος ἀνθῆσε τῇ ψυχῇ σου, τὸν γηραιὸν ἀγαπῶν, ἐ τὸν ὡραῖον συμπάθειαν, Κύριον ἀραίως κεκοσμημένον τὴν Ἐλεημοσύνην, κλάδοις Ἐλαίας ἐν τῇ πρυτανεῖ, ἀνθοῦσαν Γωαφὴμ ἐώρακας, ἱλαρῶς σοι φθεγγομένην. ἐαν κτήσῃ με φίλον ἐ σύμοικον, ἀγάγωσε ἐράστην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἐ παιδείᾳ, τῷ σκοπεῖν ἀδιαστάτως, τῆς ἐλεημοσύνης ὦ ἐπώνυμε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, εβ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Γωαφὴμ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἐλεημοσύνης.

Ἓ. Γωαφὴμ περίσοφε δεῖς ἐ σκορπίσας, Ὧν πᾶσι χεροῖν, μὴ παρεῖς λαμβάνει. Ὁ χέτοι κτεάνων ἔνοικα δεκάτην Ἐλεήσας.

Οὗτος Κύπριος ἦν τὸ γένος, Ἐπιφανίου τοῦ τῆς χώρας Ἀρχιερέως Τίος. Γυναικὶ δὲ προσομιλήσας κατὰ βούλησιν τοῦ Πατρὸς, ἐ παῖδας Πατὴρ γεγονώς, ἐπᾶ τὸν βίον ἦτε γυνὴ ἀυτοῦ, ἐ τὰ τέκνα ἀπέλιπεν, πᾶσαν τὴν ἔφεσιν αὐτῶν πρὸς ἐπίδοσιν ἀρετῆς, ἐ Θεοῦ ἀρέσκειαν ἔτρεψε. ἐ διὰ λαμπρότητα βίου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καθίσταται, τῇ τῆς Ἀλεξανδρίων δήμου τοῦ Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως αἰτήσεως. Ὃς, ἐπὶ τῷ λυχνίαν ἀναγγελικῶς τεθεὶς, δικαιοπραγεῖ τῇ Οἰκουμένῃ ἐκλάμψε, πρῶτος τὴν ὁμοῦ τῷ Τριαγίῳ ὕμνῳ προσθήκην κωλύσας, προτιθέμενον γραμμὴν κακόργου τυράννου, τὸν, Ἅγιος Ἀθανάτος, τὸ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Διαπρέψας δὲ ἐν τῇ Ἀρχιερωσύνῃ ἔτη πολλὰ, ἐ πλεῖστα πεπονικὼς θαύματα, ἐ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσας τὰ πρὸς τὴν ψυχὴν ἀφθόνως, ἐ τὴν τοῦ Ἐλεήμονος ἐπίκλησιν ἐντεῦθεν λαβών, ἐ φοῖς πᾶσι, ἐ αὐτοῖς τοῖς ἀπίστοις αἰδέσιμος καταστάς, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἰσχὺς καὶ βίβλος δηλοῖ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στιχ. Ἀ Ἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος. ἀλλὰ ἐ κτίσιν,

Λ ογῷ καταρδεῖ, ἐ θαμὼν. Νεῖλος μεγας.

Οὗτος πολὺς ἐν λόγοις, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαυρικίου, Ἐπάρχου Κωνσταντινουπόλεως γνωριζόμενος. Σεμνὴ δὲ γὰρ

γυναικὶ συζευθεὶς, ἢ δύω τέκνα ἄῤῥαντε ἢ θῆλυ ἀποτεκὼν, τὴν ἑαυτοῦ πέπεικε σύζυγον, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλιπεῖν, ἢ τοῖς τῆς Αἰγύπτου Μοναστηρίοις κατασκηνῶσαι, μερίσασθαί τε τὰ τέκνα, ἢ τὸν μὲν, παραλαβεῖν τὸν ἡμῶν Θεόδουλον, τὴν δὲ, τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα. Καὶ οὕτω ποιήσαντες, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. Καὶ ἐπεὶ ὁ μακάριος Νεῖλος τὸ ὄρος μετὰ τοῦ Υἱοῦ κατειληφὼς, συνῆν τοῖς Πατρᾶσι, βάρβαροί τινες ἐξαίφνης ἐπελθόντες ὡς θῆρες, τὸν Υἱὸν Θεόδουλον σὺν ἄλλοις πλείστοις αἰχμάλωτον ἔλαβον. ὃν ὡς αἰχμάλωτον θρηνεῖ πλέον τοῦ καθήκοντος, καθὼς ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ συντεθεῖσι Συγγράμματι ἐμφέρεται. Τῆς θείας οὖν καταξιωθεὶς Γερωσύνης, ἢ λόγους ἀσκητικοὺς πάσης σοφίας ἢ συνέσεως, ἢ ὠφελείας ἐκθεὶς, δυνάμει λόγου, ἢ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντας, ἐπιστολάς τε καὶ κεφάλαια συνθεὶς πλεῖστα, καὶ πολλοὺς τῷ θείῳ ἔρωτι δι' αὐτῶν τῷ Χριστῷ προσοικειώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Κεῖται δὲ, ὥς φασιν, αὐτὸς, ἢ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος μεθ' ἑτέρων Ἀσκητῶν, ἐν τῷ σεβασμίῳ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, ὑποκάτω τοῦ Θυσιαστηρίου, ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ Βασιλέως κατατεθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ Θαυματουργοῦ, Ἐπισκόπου Φραγγίας.

ϛ. Ὁ ὑπὸ ἦν ὁ Κόσμος ἄξιός σου Μαρτῖνε. Ὃν καὶ λιπὼν ἀπῆλθες εἰς Κόσμον μέγαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως. ἢ καταστὰς ὑπ' αὐτοῦ Στρατηγὸς, πρὸς τὸν Βαρβάρων ἐκπέμπεται πόλεμον. ἢ τὴν πληθὺν τῶν ἐναντίων ἰδὼν, ἔδεισεν ὡς εἰκός. Κατὰ δὲ τοὺς ὀνείρους ἐκ θείας ἐπιφανείας θάρσος λαβὼν, τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν νίκης ἐπαγγελίᾳ, συμμίξας αὐτοῖς ἢ συμβαλὼν, πάντας ἐτροπώσατο. ἢ μεγάλης διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως τυχὼν δεξιώσεως, αὐτὸς μᾶλλον τῷ τῶν Οὐρανῶν Βασιλεῖ εὐχαριστῶν διετέλει, ὡς τὴν ἀνέλπιστον νίκην παραχομένῳ αὐτῷ δι' εὐποιΐας μικρᾶς. Πρὸ γὰρ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου, προσελθὼν αὐτῷ τις προσαίτης, ἢ τὴν ἀπορίαν ἀποκλαιομένῳ συμπαθήσας, μέρος τῆς χλαμύδος αὐτοῦ ἀπορρήξας, ἐπέδωκεν. ὅθεν ἔδοξε τὸν Κύριον ἐν τοῖς ὕπνοις παραστάντα λέγειν· ἐπεὶ πεινῶντά με ἔθρεψας, ἢ γυμνητεύοντα ἐνέδυσας, ἔσομαι μετὰ σοῦ ἢ ἐνιχύσωσε, ἢ τὴν κατ' ἐχθρῶν παρέξωσοι νίκην. Ἀνθ' ὧν εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν μονήρη βίον μετέθηκεν ἑαυτόν. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ τῇ ἀσκήσει ἐγγυμνασάμενος, ἢ τὰς θείας ἐκμελετήσας γραφὰς, Ἐπίσκοπος χειροτονεῖται Κωνσταντίνης τῆς Πόλεως, τῆς κατὰ Γαλλίαν διακειμένης. Οὗτος τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι νεκροὺς ἀνάστησας, ἢ περιστεραὶ ζῶσαν εἰς χρυσὸν μεταβαλὼν, ὡς ἂν τοῦ ἐπιδεομένου βοηθήσῃ τῇ χρείᾳ, καὶ πάλιν εἰς ὃ ἦν ἀποκαταστήσας αὐτὴν. ἢ ἕτερα πλεῖστα πεποιηκὼς θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀχιά.

ϛ. Ὅ τι Προφήτης Ἀχιὰ πρὶν τεθνάναι, Γεροβοὰμ Μάρτυς, Υἱὸς ἀνήρα.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Σιλὼμ, ἐκ Πόλεως Ἠλεὶ, ὅπου ἦν ἡ Σκηνὴ τὸ παλαιόν. Οὗτος εἶπε περὶ Σολομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ Κυρίῳ, καὶ ἤλεγξε τὸν Γεροβοὰμ, ὅτι δόλῳ πορεύεται κατὰ Κυρίου. Εἶδε καὶ ζεῦγος βοῶν πατούντων τὸν Ναὸν, ἢ κατὰ τῶν Γερέων ἐπιτρεχόντων, ὅν περ ἐλθόντες οἱ Βαβυλώνιοι, τοῦτον ἠροτρίασαν. Προεῖπε δὲ ἢ περὶ τοῦ Σολομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκστήσουσι, καὶ παῖν τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ ἀποθανὼν ἐν εἰρήνῃ, ἐτάφη ἐγγὺς τῆς Δρυὸς Σιλώμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

ϛ. Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτῖνος Εἴληφεν, ὡς ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Σαβωρίας τῆς Ταφωνίας ἐπίσημος τῷ γένει, ἢ παρὰ τοῖς

τοῖς Ἰλλυρικοῖς μέγας γινωσκόμενος, ἐ ἀποστολικοῖς ἐμπρέπων ἀξιώμασιν. Οὗτος ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν Ἀρείων φρονούντων, ἐ πολλάκις δημοσίᾳ τυφθεὶς, ἐξηλάθη. ἐ εἰς Μεδιόλανον ἀφελθών, τὰ αὐτὰ πέπονθεν ὑπὸ Αὐξεντίου τοῦ Ἐπισκόπου, Ἀρειανοῦ ἐ αὐτὸς ὑπάρχοντος. Οὗεν ἀναγκασθεὶς Ταλάρειαν τὴν Νῆσον κατέλαβε, ἔρημον οὖσαν ἐ ἄοικον, καὶ τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει ἐγγίζουσαν, βίζαις μόναις βοταίνῃ ἀρκούμενος. Οὗεν ὕστερον ἐ ἐπισκοπεῖν ἐπετράπη τὴν ἐν Ταρακίναις Ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ τῆς φιλοπτωχείας ἤλθε γραφεν, ὥστε πρώην μὲν πάντα πάντη διαδῶναι, μὴ δὲ πῶτε εἰ τύχη ἄντων αὖτ πεφυλαίνω σκέπεσθαι, ἐ ῥιγοῦντα θεάσασθαι, τοῦτο ἀπὸ τῆς γυμνότητος διακόπτειν, καὶ τῷ δεομένῳ ἐπιδίδωμι. Ἀλλὰ ἐ μικρὸν ὕδωρ ἐκκομιζόμενον ποτε, ἐπεὶ ὁ συκοφάντης θάπτεσθαι αὐτὸν ὑ συνεχώρει, λέγων χρεὼς εἶναι παρ' αὐτῶν χρυσίνων ταθμόν, ἐκόμισε μὲν αὖτ ἔσωσε, τοῦτον δὲ ψεύδει ἐλεγχθέντα, ἀποθανεῖν αὖτ' αὐτὸν ἐκέλευσεν. Οὕτως ἦν θεαρέστως, ἐ ὑπὲ τοιούτου θαυμασίως βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀμπωνίου, ἐ τοῦ σὺν αὐτοῖς.

Ἅ. Ξίφος Ζεβινᾶ, Γερμανοῦ, Νικηφόρου,

Σὺν Ἀμπωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἀμπώνιος ἐν τῇ ἐλικίᾳ προβεβηκώς. ὁ δὲ Νικηφόρας, ἐ Ζεβινᾶς, καὶ Γερμανὸς, νέοι ἔτι ἀκμάζοντες. Καταχεθέντες δὲ ἐν Καισαρείᾳ, ἐ τὴν Χριστοῦ παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Μαρθὼ δὲ ἡ Παρθένος, ἐκ Σκυθοπόλεως οὖσα, ἐν πάσῃ δὲ τῇ πόλει θαμβουμένη γυμνὴ, πυρὶ παραδίδοται, ἐ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ. ζ. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἔργοις τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος, ἐβεβαιώσας, καὶ μακροβιζομένῳ, σωτηρίας χορῷ, ὑπάρξας Ἑλκήμιον, ἐ καθαρὰς τῷ πράγματι, Γωμφὴν Θεοφόρε.

Ἥλιτος γεῦσις ἠδυτάτη, μεταμίσκεται εἰς δόκιμον χρυσίον σοι. τῇ πλησίασε γὰρ, προσέχων προαιρέσει, ὁ Ποιητὴς πλησίασοι, χορηγεῖ τὰς αὐτιδόσεις.

Φέγγα Τριάδος ἀμεταπτώτου, λαμπρυνόμενος Θεράπων τῆς Τριάδος, τὰς τιμωρίας σε μοῦ, φωτίζεις μελῳδοῦντας· ἄλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πόμπὸν σῶν τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ὑποστάσεσι μιᾷ, ἐνώμενον Παρθένε, ᾧ μελῳδοῦμεν, Κύριε, ὁ Θεὸς ἄλογητὸς εἶ.

Ἀῶνος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Πατρδόμενος Πάτερ, ὑετοῖς ὁραίοις, ὡφθης πολύφορος, καρπὸς ὡραιοτάτους, προσάγων τῷ Δεσπότῃ, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἄλογητὸς εἶ.

Σὺν παμμάκαρ γλῶσσα, καταράκτης δογμάτων, ἀμαπετάσασα, αἱρέσεως τὸν πλανῶν, σωτήριος κατέκλυζε, τοὺς πίστει ἐκβοῶντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἄλογητὸς εἶ.

Πολιτείαν Ἀγγέλων, μετὰ σώματος Πάτερ ἐν γῇ ἐβίωσας, καὶ θείαις θεωρίαις, τῷ νῷ θεαμάτων, ἐμεμύησαι ἐ ἔφαλλες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἄλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παρθενικῶς ἐκ μήδυος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης ἐς σωτηρίαν ἡμῶν, διὸ σε τὴν Μητέρα σου τὴν Θεοτόκον, ἀχαρίτως κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἄλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ. ε'. Νυκτὶ τυραννοῦσαν.

Φωταυγὴς ἀστὴρ, ὁ Χριστὸς ἐν ὕψει σε τῆς Ἐκκλησίας, ἀφῆκεν Πάτερ, ἵνα σὺ τοὺς μιλπομένους, πίστει φωτίζῃς, ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κύριον, ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑλκήμιον ὤφθης, πρᾶος ἀνυμπαθὴς ἄκακος Πάτερ, πλοῦτος πεμπομένων, ἐ σοφὴ ἐ ἐρύμα γυμνητεύοντων, ἀλογεῖτε

τε

τε μέλπων, τὰ ἔργα τὰ Κύριον, ἐ ὑπερυψᾶτε, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας.

Φῶς τῶ Μάκαρι Θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἔργοις ἀθέοις, ἁγιώτατος Πάτερ, ἐλεημοσύνῃ τε καὶ συμπαθείᾳ, Ἐλεήμων ὤφθης, ὑπὲρ παῦτας κέκλησαι, τὰς ἀμ συμπαθείᾳ, ἐκλάμψαντας Ἁγίνεε.

Θεοτοκίον.

Ῥαίθρα ζῶντος ὤφθης, Παναγία σκήνωμα ἔξ ὑ πάντες, οἱ Σαπαθοῦντες, τῶ ζωῶ κληρώμεθα ἁμαθοῦντες ὐλογεῖτε παῦτα τὰ ἔργα τὰ Κύριον, ἐ ὑπερυψᾶτε, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας.

Ἁλλε. Μοσικῶν ὀργάνων.

Ἀρετῆς αὐτάεχε τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ πρῶτον ἀγαπήσας, ἐ ταῖς αὐτῆ μυῶ πάραπαῖς, λαμπόμενος κραυγάζεις τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψᾶτε, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας.

Γνωσικῶ πλυτήσας ἐπιστήμω, πρακτικῆς ἐπέβης ἀδυκίας, τῆς χάριτος μαρμαρυγάς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψᾶτε, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας.

Κοσμικὸς θορύβους ἀποδράσας, κυχίας ὅρμῳ προσωρμίσθης, ἐ τῶ παθῶν τὰς προσβολὰς, ἀμέκρωσας κραυγάζων· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψᾶτε, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας.

Κεφαλῶς γηράσκοντες Παρθενίᾳ, τὴν ἐκ σῦ τεχθεῖσαν Θεὸν Λόγον, ὑμνήσατε παμφόνως, οἱ πίστει μελῳδοῦντες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψᾶτε, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Μοσικῶν ὀργάνων συμφωνήσωμεν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Κύριος Θεοτοκον.

Τὸν σε μὴ τέλος, μέσον συλλαμβάνει, δυὰς Ἁγίων Πατέρων ὠ μνήματι, τερφωτάτῳ τιμῶσι, Πάτερ προσομιλοῦσα.

Ὡς ἄρθρος ὡς ἡμέρα, Πάτερ Γωαμία, ἡ φωταυγήσασα ἐξέλαμψε κοίμησις, φωταγωγήσασα πίστει, σε μακαρίζοντας.

Ἐπιφθεὶς ταῖς χάρισις, τῆ Ἀρχιερέτωνι, τῶ Προφήτῃ Ἀποστόλῳ Μάρτυρί τε. μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν ἀμνημόνευτον σε.

Ἡ Σκηνὴ σῦθα κεῖται, Πάτερ Γωαμία, τὸ ἱερόσυλον ἐ Ἅγιον Λείψανον, πηγὴ θαυμάτων ὑπάρχει, τοῖς σοὶ προσφέρχεσι.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα πλατυτέρα, Οὐρανῶν Παρθένε, τὸν λογισμόν μου φαιδρυμένον πλάτωσον, χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεκτικόν σα.

Ἁλλε. Ἐξέχυ ἐπὶ τῦτο ὁ Οὐρανός.

Ῥημάτων προσταθείας τῆς κοσμικῆς, τὰ δεσμὰ ἐ Θεῶ συγγυρόμενον, σε καθορῶν, Πάτερ ὁ ἁλάστωρ βαρβαρικὰς, σοὶ τζικυμίας ἤγειρε, λύμης ὁ μοῖζον τὸ σαθρόν. τῆ θεία ἐ προνοίᾳ, τὰς τότε διεκρόσω, μηχανεργίας παναοίδιμε.

Ἡλιακαῖς διαλάμπων μαρμαρυγαῖς, διδαχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας, τὴν ὐσεβῶς, πίστει προσόψωσι τὰς ψυχάς. ἐ γὰ κρατῆσι παῦσοφε, Νάλε τῆς σοφίας τῶ καθαρῶ, τὰ χείλη πρασελάσας, ἐξωτλησας ἀφθόρως, καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδέδωκας.

Ἐράσσας προθύμως Πάτερ σαυτὸν, μυσικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον, τῶ πλασιεργῶ, τὸν ἀγαπήσας εἰλικρινῶς. ἐ γὰ τῶ Θρόνῳ παῦσοφε, Νάλε παρεστάμενος ἐκτενῶς, δυσώπει τὰς ὐ πίστει, τελοῦντάς σε τῆ μνήμῃ, ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἐνίρθωσας Παρθενίᾳ τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλίσθημα Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθῶντα, τὰς κατερραγμένας ὡς ἀγαθὸν, ἐ κραταιῶν διαιρεμον, τὸν δι' ὠδῖνος ἀγκαλαγχίας ὑπερβολῆς, ἐκ σῦ σωματωθέντα, ἐ σώσαντα τὸν Κόσμον, τοῖς παθοκτόνοις αὐτῦ παθέσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέχυ ἐπὶ τῦτο ὁ ἀραιός.

Ἐρμηνεῦς. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μὲν μιμητὴν φανέντα, τῶ φιλοικτίρμονος Θεῦ, ὑμνήσωμεν Γωαμίαν, ὅπως ἀεὶ ἀποκτῶν, ἐ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτῦ τύχωμεν παῦτες.

Τέλος

Ἕτερον, τοῦ Ὁσίου.

Ῥαῖς τῶν δακρύων ὀρδείαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιόμας, Νεῖλε θόφρον δυσώπει, τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῶσαι, ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σὲ ἀμυμνούντων καὶ ζέσει.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀμτιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχ. ἅ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε Παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, ὅπως σώσῃ, ἅπαν γένος τῶν βροτῶν. καὶ γάρσε Θεοτόκον, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦμεν Μητροπάρθενε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἡ ἄμεμπτος ὡς εἶδέσε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Τίέμου καὶ Θεέμου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, μὴ καταλίπῃς με τὴν δούλην σου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ὡς σύνηθες. Ζήτει εἰς Γεράρχας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΓ.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Γωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὸν Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἅ. δ'. καὶ ψάλλομεν ἅ προσόμοια, ἦχος, α.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὸν Βαπτιστὴν ἐμιμήσω, συνωνυμήσας καλῶς, τῇ ἐγκρατείᾳ Πάτερ, καὶ Ἡλίαν τὸν μέγαν, νηστείας καὶ ἀγνείας, ζήλῳ τρωθεὶς, ἀμφοτέρων Χρυσόστομε, βασιλικῆς τυραννίδος κατατολμῶν, ὡς ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Θείᾳ ἐμπνεύσει τοῦ Λόγου, διαδραμὼν γραφικῶς, πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος, τῶν δογμάτων σου Πάτερ, ἐφώτισε τὸν Κόσμον, ἀνοίξας ἡμῖν, τῆς μετανοίας τὴν εἴσοδον, τὴν τῶν πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, τοῦ Χριστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον.

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀκηλίδωτον φῶς, ἡλιακὰς ἀκτῖνας, καταλάμπει τῷ Κόσμῳ, δογμάτων εὐσεβείας, Πάτερ σοφὲ, Γωάννη Χρυσόστομε, καὶ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκει καὶ δαδουχεῖ, τὴν Οἰκουμένην πρὸς εὐσέβειαν.

Δόξα. ἦχ. δ'.

Ἐγένας Χρυσόστομε, θεόπνευστον ὄργανον, δι' οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐφώνησε. τῇ εὐσήμῳ γὰρ βοῇ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου. καὶ μιμητὴς γενόμενος τῶν Ἀποστόλων Ὅσιε, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκεῖνον, ὃν ἐπόθησας· πρέσβευε τῷ Κυρίῳ παμμακάριστε, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι, χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Σάλπιγξ χρυσοειδὴς, λαμπρῶς ἀναβοῶσα, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, ἐδείχθης Γωάννη, εἰς τὰ τοῦ Κόσμου πέρατα.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Κόμον ὡς Μωϋσῆς, ἐδέξω ἐκ Κυρίου, Χρυσόστομε τὸν Κόσμον, σοφίζων καὶ φωτίζων, τοῖς θείοις σου διδάγμασιν.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Κῆρυξ ὡς ἀληθῶς, τῆς θείας βασιλείας, ἐγένου Χρυσολόγε, βοῶν μετανοεῖτε, βυθίζων τὴν ἀπόγνωσιν.

Δό-

Δόξα. Ὅμοιον.

Φειάδος τῆς σεπτῆς, τὴν μίαν Μοναρχίαν, ἐδίδαξας πιστεύειν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, Χρυσόστομε Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν Λόγον, δυσώπει Θεοτόκε, μὴ τοῦ Χρυσολόγου, νέφασαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον. Τὸ Πάτερ ἡμῶν, τὸ Τροπάριον.

Ἡ τῦ στόματος σου καθάπερ πυρσός.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ ἀντὶ τοῦ Λυχνικοῦ, ψάλλομεν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Κυρίε ἐκέκραξα, ἱσάριθμα ἕ. κ. ἓ ψάλλομεν ἦχ. δ.

Ὡς γεγραμμένον ἐν Μαρτυρίῳ.

Φίλων χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸν θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξαντλήτων, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φέγγος, τὸν μέγαν τὸν θεῖον, τὸν σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρουνὸν τοῦ παγχρύσου, τὸν προφήτην, τὸν πάνσοφον διδάγματων μελῳδικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Φῶς ἀφέρα τὸν ἄδυτον, τοῖς πίστει φωτιζομένοις, διδαγμάτων ἀπάσαν τὴν ὠφέλειαν, τῆς μεταφοίας τὸν κήρυκα, τὸν ἀπόγονον τὸν παγχρύσου, τὸν ὑψηγόρον δημῆς, ἀποστομώσεως ἄρρητα, ἐξ ἀρσενόρητα, ἐκπαιδεύσας καρδίας ἁμαρτίας, Χρυσόστομον ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, ὁ ἔμψυχος ἄνθρωπος, χειλόθεν ἡ εὐλαλέος ὁ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἄῤῥηκτος, τῆς πίστεως ὑπογραμμός, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῷ ἁγίῳ Ἀγγέλῳ, Ἀποστόλῳ, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕψωσι, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Δόξα, ἦχος, ἕ. β.

Ὅσιε τριμακάρ, ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ τῶν Ἀρχιποίμενος Χριστῦ μαθητὴς, ὁ τὰ θεῖς τὴν ψυχήν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Αὐτὸς ἐμὲ παράθυμε, Γεωμήν Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείας σε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσειε, Παρθένε τίς μὴ ὑμνήσειε, τὸν ἀλόχωτον τόκον; ὁ γὰρ ἀῤῥήτως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθε σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, ἐ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυσὶ φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, Θεμὴν παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἐκ τοῦ Ἀποστόλου.

Παροιμιῶν. Λόγισμα.

Κεφ. Ῥῆμα δικαίου μετ' ἐγκωμίων, ἐ ιδ. 8. ἀλογία Κυρίε ἐπὶ κεφαλὴν αὐτῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, ἐ θρόνος ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρέσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίε καὶ ἀργυρίε θησαυρός. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν. πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι. Ἐν γὰρ τῷ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ ἐλέους ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ στόματος ἀνθρώπου, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδὸς φυλάξει. Λῆ γὰρ ἑβδόμη μου, ἑβδόμη ζωῆς, ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίε. Διὰ τῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, ἐ προέμαι ἐμὼ φωνὼ ἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βελὴν ἐ γνῶσιν ἐ ἐφρόνησιν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὸ βελὴ, ἐ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τὸς ἐμὲ φιλῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νουθετήσατε πάντων ἀκακοι παιδαγωγίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἀνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίξω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀληθείαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου. ἐβδελυγμένα δὲ χείλη ἀσέβειαν. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ

γραφ-

στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 32. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. στόμα σοφῶν, μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὤλλυται ἐλπίς. Υἱὸς γὰρ δίκαιος, γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ, καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ. Φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν, οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τὸς ἀξίους αὐτοῦς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτοῦς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γάρ ἐστιν τοῦς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτοῦς εἰσὶν ἀρεταί. σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν, αὕτη διδάσκει. δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖτις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν. ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτοῦς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τοῦς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν Λόγῳ σου, καὶ τῇ Σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν Κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ Υἱὸς τοῦς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαραοῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνω

Κεφ. δ'. 14. Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφραν-θήσονται λαοί. ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὦ ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτοῦς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τοῦς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέ με Σοφία. ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ Πνεῦμα νοερὸν, Ἅγιον. Ἀπαύγασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τοῦς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν. φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν, ἐκ πόνων ἐῤῥύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρῶν ἐβραβεύσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι

δυνα-

δωματωτέρα παντὸς δέρματος ἡ ἀσέβεια, καὶ ἡ μὴ κατισχύσα ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' ἡ μὴ παρελάσεται πομπὴν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἰ πομπὴ δ' ἐμαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς. Καταδωσαζόμεθα τῆς ὁσότητος αὐτῆς, μηδὲ ἐμφαπῶμεν πολιὰς πρεσβύτη πολυχρονίας. Ἐ ᾧ δὲ ἡμῶν ἡ τύχη, νόμος. Καὶ ἐλεεῖσθαι τὸν δίκαιον, ὅτι δύσκηρος ἡμῖν ὄζει, ἐ ἁμαρτάνεται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐ παγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεῦ, ἐ παῖδα Κυρίε ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν ἡμῖν ἐ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτῦ, καὶ ἠλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται ἧς ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Γνῶμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτῦ ἀληθεῖς, ἐ περάσωμεν τὰ ἐμβάσει αὐτῦ. Τρίβε καὶ βάσανον ἐπάσωμεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτῦ, ἐ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι κατακρίνωμεν αὐτόν. ἔσται γὰρ αὐτῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, ἐ ἐπλανήθησαν. ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτὸς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεῦ, οὐδ' ἐμισθώσαντο ὅσιον εἶ Θεὸς μέρος, ὁ ζωῆς ἔχων, ἐ θανάτου τὴν ἔρευναν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥύσασθαι ἐκ παντὸς κακῦ, ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ δίδους τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ χάριν, ἐ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερφανοῖς αὐτὸ ἀντιτασόμενος.

Εἰς τὸν Λιτὸν, Π. ἐξομολ. ἦχ. α.

Ἀμπελίδι.

Φωστὴρ Γωαμὴν, σόμα χρυσεμφανὲς, ἐγκαλλώπισμα τῆς θεηργὸν ἀρετῆς, καὶ ἐμβλάστημα γραφῶν μυσαρχικῶν, σὺ τὸ παμλαμπὲς Ἀγίε Πνεύματος, ἀκένωτος θησαυρὸς ἐλλημάτισας, ὅθεν ἐπάφρασας, πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριώδη ὁσίαν λόγῳ ὑπαρκτικῷ. παῤῥησίαν γὰρ ἀράμενος πρὸς τὸν Θεὸν ἐμῆς ἀπολαύσεως τῆς αὖθις κλυδωχίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ Ἅγιωτατε.

Ὁ αὐτός.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις, ἐν χείλεσίν σε Πάτερ, Γωαμὴν Χρυσόσομε. διὰ τοῦτο ἐβασίσε σε ὁ Θεὸς, Ἀρχιερέα τῷ λαῷ αὐτῦ, ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τοῦ δωματοῦ, διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας ἧς Αἱρέσεων. καὶ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, εἰρηνεύσαι τὸν Κόσμον, ἐ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, β'. Τῷ Σταδίῳ.

Σὲ τὸν μεγαν Ἀρχιερέα ἐ Ποιμένα, τὸν ἄκακον καὶ ὅσιον, τῆς μεταφοίας τὸν κήρυκα, τὸ χρυσόπνοον σόμα τῆς χάριτος, αἰνέσωμεν πόθῳ δεόμεθα· μετόδος ἡμῖν ἧς πρεσβεώσε Πάτερ, εἰς αὐταμενὴν ἧς ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, Γεωργίῳ Νικομηδείας.

Χρυσείοις λόγοις σε ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμον χρυσῦν περικοσμηθεῖσα, Γωαμὴν Χρυσόσομε, μυρφικῶς χαίρουσα βοᾷ σοι· κεκόρεσμαι ἐκ σῶν χρυσοβρύτων μαμάτων, καταγλαϊσθεῖσα χρυσοφαέσι ἐ μελιχρύσοις πόμασιν. ἐκ πράξεως δὲ εἰς θεωρίαν αὐτάγομαι, διὰ ἧς πραέως σε παραμένειν. ἐ πρὸς Χριστὸν τὸν μοκτὸν μυμφίον, αὐλισμαι συμβασιλεύουσα αὐτῷ. διὸ ἐ ἡμεῖς συναθροισθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σε κραζομεν· μὴ ἀποκάμῃς δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἐλθὲ Γεράρχα, τὸν αὐτοπάτωρ φίσεως φίαν, ἐ ἐξω Κόσμε ἐγεῖρε, ζωῆ ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα. ἐ ἐσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεῦ, Θεὸν αἰνεδέχθης. καὶ ὧν ἀεὶ ὡσώμενος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες, καὶ νῦν ἀοράτερον τῶν μακαρίων ἔτυχες τέλεσ· πρέσβευε Χρυσόσομε ὑπὲρ ἧς ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος, δ'.

Τοὺς ἀμασι χρυσαυγεστάτους, τὸν ἄπειρον σαφῶς κατηβάσας, χρυσόῤῥυτον ἔχων, τὸν τε ψυχὸν ἐ τὸ σῶμα παρέλβιε. πάντα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σε, ἀδιαῤῥήκτοις ἧς δογμάτωσι, καὶ βίβλους συγγραφάμενος χρυσογράφικας, αἰνέπτης εἰς

Οὐ-

Οὐρανὸς. διὸ βοῶμέν σοι, Χρυσορρόα καὶ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τῶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξα. ἦχος. Ἱερεῖς. Γερμανῶ.

Ὑπερτέρῳ τῆ Βασιλίδι τῆ Πόλεως, Γ'ωσφίλιμον ἀνεβρε Ἀρχιερέα, ὡσπερ τιμαλφῆ κόσμον βασιλικὸν, καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα, πᾶσι περιηχήσαντα τὰ πάτρια, τὰ σωτήρια δόγματα, ἐ πᾶσιν σωτηρίως διατρανώσαντα, πρὸς σωματισμὸν ἁγιάσματων θεοπρεπῶς, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Χρυσολόγε ἐ Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τῶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος κεκτήμεθα, Θεοτόκε ἄθραυστε, ἐ εὐδιον λιμένα ἐ ἀχείρωμα. διὸ δεόμεθα, οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι, κυβέρνησον ἐ διάσωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν ἦ. ἀ. προσόμοια.

Ἦχος, ἦ. α.

Χαίρουσι ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίρουσι τὸ χρυσαυγὲς ἐ τερπνὸν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ θεάτρημόν ὄργανον, ἡ γλῶσσα, ἡ φιλανθρώπως, τῆς μεταμοίας ἡμῶν, τὰς ποικίλας πρόσπτωσις ὑποχρήφησα. ὁ μὲν ὁ χρυσόμορφος, χιλίοις ὁ Χρυσόστομος. περιφέρεται, ψαλμικῶς τὰ μεταφρενα, χρυσαυγίζουσα, ἀρετῆ ὁμ χλωρότητι. ῥεῖθρον χρυσοειδέστατον, προχέον τὰ μάματα, γόμα τὸ θεῖον καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπα, τὸ μέγα ἔλεος.

δ. Τὸ γόμαμα λαλήσει σοφίαν.

Χαίρουσι τῆ ὀρθοφωνῶ ὁ Πατὴρ, ἀδικημένων ὑξυτάτη βοήθεια, περιήτωρ ἡ χορηγία, ἡ τῆ πεπονημένων τροφὴ, τῆ ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις, ψυχῶν ἀγοχώτατος, ἰατρὸς ἐ σεμνότατος, Θεολογίας, ὑψηλὸς ἡ ἀκριβεία, ἡ σαφηνία, τῶν γραφῶν τῆ τῶ Πνεύματος, μέσος ὁ πρακτικώτατος, καθὼς ὁ ἀθυτατος, ἡ θεωρία ἐ γραφὶς, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος. Ἱερεῖς. Θεοτοκίον.

Ὁ ἴκος τῆ ἱερῶν ἀρετῆ, ἱερωμένον ἀσκητὴν ἀπετέλεσας. ἐν σοὶ γὰρ τὸν κατοικίαν, ὡς ἐν ἁγίῳ ναῷ, ἐ καθαρώτατον περιέθετο. σαφῶς κυβερνήσας γὰρ, τὰς αἰσθήσεις τῶ σώματος, ὡς ἐν ἀσυλῳ, θησαυρῷ διετήρησας, τὸν διαυγῆ, τῆ παθῶν καθαράσεως. διὸ θεοδέξατος, παμμάκαρ γεγόμενος, τῆς Ἐκκλησίας πρόεδρος, ἱεραρχία κοσμήσεως, Χριστὸν ἱκέτευε, τὸν παρέχοντα τῶ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος. Φ. Γ.

Σαλπιγξ χρυσόφωνος, ἀνεδέχθης Χρυσορρήμον Χρυσόστομε, χρυσηρυθῆ τὰς καρδίας τῆ πιστῶν, τοῖς χρυσεπόροις σοῖς διδάγμασι. προφητικῶς γὰρ ἐξήλθεν ὁ φθόγγος τῆ δογμάτων σου Ὅσιε Πατὴρ, ἐ κόσμῳ πᾶσι τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Παῖδες, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς μήτρας προῆλθεν, ἐμὲ ἀβυσσόμενον, τῆς πρώτης κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἀνέλαθέρωσας. διὸ σοὶ Παῖδες, ὡς τῆ Θεοῦ Μητρὶ, ἐ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. χαῖρε Δέσποινα, προστασία ἐ σκέπη, ἐ σωτηρία τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος. πλ.

Τῆ γόματος σου καθάπερ πυρὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὸν οἰκουμένην ἐφώτισεν. ἀφλογυρίας τῶ Κόσμῳ θησαυρὸς ἐμπεπόθητο. τὸν ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξε. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πατὴρ Γ'ωσφὴλ Χρυσόστομε, πρέσβευε τῶ Λόγῳ Χριστῶ τῶ Θεοῦ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὃν δι' ἡμᾶς γεννηθέντα ἐκ Παρθένου, ἐ σαυρωθέντα ὑπομείνασα ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλάσας, καὶ ἔγειρας δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παύσῃς ὃς ἐπλασας τὴ χαρίσαι. δέξαι τὸν φιλανθρωπίαν Ἐλεήμων. δέξαι τὸν πεκάσαν σε Θεοτό-

κον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῷσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α. ἀλλ. κα. ἦχος, πλ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, Ἀρείου κατήσχυνας, τὸ ἀλλόφυλον φρύαγμα, Γωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θε. Ὁμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, πορτουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φαρεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ᾅδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῷσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὔδιον. ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β. ἀλλ. κα. ἦχος, γ'.
Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἐνθεὸν τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Γεράρχα Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἕτερον, ἦχος, π. α'.
Τὸν συναγάρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων, τῶν θεοπνεύστων γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοὶ, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος. πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς γεννήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται, Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε. καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. κα. ἦχος, δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσέοις λόγοις σου ἡ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζει νάματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεύει νοσήματα, τῶν καρδιῶν ἀνυμνοῦσά σε, χρυσὲ Εὐφράτα, Παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Δόξα. Ἕτερον. ἦχος, π. α'.
Τὸν συναγάρχον Λόγον.

Οὔτε ἔχθρα συνόδου οὖσα παράνομος, οὔτε μῖσος Αὐγούστης οὔσης παράφρονος, τὰς ἀρετὰς τὰς ἐν σοὶ Πάτερ κατέσβεσαν. ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρὶ, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, ζέων τῷ πνεύματι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην, καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου. καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ καταπρᾴυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσαν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντέφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον. ἦχος, δ'.
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.
ο. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.
Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Γωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος. ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Ο Ν'. Δόξα. Παντηκοστάριον. ἦχος, β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν Πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου, τὴν μνήμην Γεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ

Καὶ ψυῶ. Τ αῖς τῆς Θεοτόκυ πρεσβείαις.
Εἶτα. Ε λέησόμε ὁ Θεός.

Ἰδιόμελον. Ἦχος, δ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἀφ' χαλκεσίου Ὁσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τῶ Χριςῶ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιςῶσαι εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καμὼν, πρῶτον τῆς Θεοτόκυ μ' τῶ εἱρμῶ εἰς ϛ'. εἶτα τῶ Ἁγίω εἰς ἡ.

Ὁ Καμὼν τῆς Θεοτόκυ.

Ὠδὴ, α'. Ἦχος, πλ. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὑδρωμὴ διοδεύσας ὡσεὶ ξηρᾷ, καὶ τὸν
„ Αἰγυπτίου, μοχθηρίαν διαφυγὼν,
„ ὁ Ἰσραηλίτης ἀιβάτα· τῷ λυτρωτῇ καὶ
„ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μῆτερ τῶ Λόγυ ἐ Παρθένε, πῶν δυσχερῶν ἐ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶμε παράτιτα προσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μς τὸν ψυχὸν, εἰρωύσου Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῶ τῆς Τριάδ ἐ Θεότ Παμάκαρ.

Σωτῆρα τεκοῦσα καὶ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν. σοὶ γὰρ μόν προσφεύγω αἰτάτῳ, καὶ τὸν ψυχὸν ἐ τὸν διαφοραν.

Νοσήματα τὸ σῶμα ἐ τὸν ψυχὸν, ἐπισκιασθῆς Θείας, καὶ προφοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόν Θεομήτωρ, ὡς ἀγαθὴ Ἀγαθότε λοχεύτρια.

Ὠφελήσαι με ὄντα καὶ συμφορᾶ, ἐπισκοπῆς Θείας, ἐ προφοίας μόν Ἀγνὴ, ἀξίωσον ὑπ' ὄψιν σε δέξαζω, τὸν Θεοδόξαςον ἐ Ὑπεράμωμον.

Ὁ Κανὼν τῶ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροῦ.

Τοῦ πράματος μέλτωσε τὸ χρυσοῦν σόμα.

Ὠδὴ, α'. Ἦχος, πλ. Ἀ ρματηλάτην Φαραώ.

Φῶς μεταφοίας γεγονὼς θερμότατος, κήρυξ Χρυσόσομε, μεταφαίνῃ Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρεσβεύε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μν, ἐ ῥῦ παλαι πταισμάτων, θεραπεύθαι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσωπῆσαι.

Ὅπλοις τὸν ἀγγέλων τῶ Ἁγίυ Πράματος, Πατὴρ δεξάμενος, ὁλολαμπὴς ὠφθης, φύλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὁσιε, φωταυγέστατε μεφέλη, παμμάκαρ ἐπισκιάζουσα, τὰ τῆ Ὀρθοδόξων συγκράματα.

Ὑπὸ Χριςῶ προχειρωθεὶς Διδάσκαλος, Θεία διδάγματα, χρυσοειδεῖ γλώσσῃ, ῥυθμίσε θεόφρον, τελεσίως σὺ ἐπήγασας. τῶ Θεῖ ποταμὸς γὰ, ὑδάτων πλήμμις τοῦ Πράματος, ὠφθης Θεοφάντωρ Χρυσόσομε.

Ποικιλμφὴ ποικιλία χάριτος, Θεοχαρίτωτε, τὸν τῆς Παχὺς Λόγου, σάρκα ἀμματίσαντα, δι' ἀπαλλαγχρίαν ἁφτὸν, ὑπὲρ μῶν ἐ λόγον, ἀλογυμένην γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

Καταβασία. Ἀ νοίξω τὸ σόμα μν.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐρανίας ἀψῖδος, ἀροφόρυγε Κύριε, ἐ τῆς
„ Ἐκκλησίας δομήτορσύ με στερέωσον, ἐπὶ
„ πάγαπιτῆσι, τῆ ἐφεδρῆ τ ἀκρότυς, τῆ
„ πιςῶν τὸ σήριγμα, μόνε φιλανθρωπε.

Πρασίαν ἐ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σε, τῆ ἀγαθῶν αἰτία, τῶν πιςῶν τὸ σήριγμα, μόνη Παρθένε.

Ἱκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, ἐ τῆς ἀθυμίας τὸν ζάλων διασκεδάσαι μν. σὺ γὰ Θεόνυμφε, τὰς ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριςὸν ἐκύησας, μόνη Παναγία.

Ἐνεργείᾳ τεκοῦσα, τὸν τῆ καλῶν αἴτιον, τῆς ἐνεργείας τὸν πλάτορα πάσης αἰάβλυτον. πάντα γὰρ δυνάσαι, ὡς δυνατὸν ἐμ ἰσχύι, τὸν Χριςὸν κτήσασα, Θεομακάριςε.

Χαλεπαῖς ἀρρωσίαις, ἐ μυεροῖς πάθεσιν, ἐζεπαζομένω Παρθένε, σύμβοκθησον. τῆ ἰάματον γὰρ, ἀμέλιτῆσε γεννήσω, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἐ ἀδαπάνητον.

Ἄλλος. Ὁ ἱερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦ σὺ Χριστῷ πεπλεκτικῶς, σῇ καρᾷ πολιτείᾳ, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγερτικός, σωτῆρος ὑφηγητὴς, δημιουργὸς Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριώδεις Θεοπράστε.

Ἐκ τῆς ἀσύλου θησαυρῶν, τῶν Πράξεων σὺ πλεκτικῶς, ἐκ πηγῶν τῶν σωτηρίων ἀρτλύσας, τῷ ἀέρμονι πηγῷ, τῆς διδαγμάτων ἥρμοσας, τὰς Ἐκκλησίας ἅπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Χλομαίνασας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῇ παμσόφῳ γεωργίᾳ τῆς λόγων, ξεκαθήρας σαφῶς, ἐκαρποφόρησας ἐδέξας, τοὺς ἐραμοὺς ὄμβρους, ταύτας ἐπαρδων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Μῶμος σὲ σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἐγήνατο ὅλως Παρθένε, ἀμιάντημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, ἀραμίου ἀρετῆς. ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῆς ἀρετῆς ἡ πᾶσα, ἀγιωσύνη Παράμωμε.

Καταβασία. Τὰς σὰς ὑμολόγησε.

Ἦχος ηʹ. Τῶν σοφίᾳ ἐκ Λόγου.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἔμπλησας τὸν πλοῦτον τῶν χαρισμάτων, πᾶσαν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ μάθηματα, τῇ μὲν πιστῶν καρδίας, εὐθέως ἐφραίνοντα, τῇ δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα. ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἐδρῶσης, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Γεωργίων Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τῶν ἁγίων μνήμασι.

Δόξα. τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεύσεως καὶ ἐμπαθῆ μου, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὀδυρμὸν, τὸν ἐλεεινότατον, χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τῆς ἐν Ἁγίοις κλήρου, καὶ τῆς ὁμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φείξον, ψυχές μου καὶ σῴσεσον. καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μισθῶν λύσεως, ἀπαλεῖψαι ἐπαίξητι, καταμύξεως δάκρυσι, σωτῆρον ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὸν Ἁγίων Θεομήτορα. δι' αὐτῆς γὰρ τῶν πταισμάτων δίδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὸν Θεοτόκον, ἐνθέως δοξάζουσιν.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐσωκίσω Κύριε, τῆς οἰκουμένης σε „ τὸ μυχαίτερον, κατεμόνασε τὰ ἔργα „ σου, καὶ ἐδόξασάς σου τὴν Θεότητα.

Τὸν παθῶν μου τὸν τάραχον, καὶ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατάπαυσον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεορύμφατε.

Εὐκαταλλαγχρίας τὸν ἄβυσσον, ἐπικαλυμένῳ τῆς σῆς παράκλησις, καὶ τὸν εὐκαταλλαγχρον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ἐλπίδα καὶ καύχημα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκραδάντον, κεκτημένοι σε Παράμωμε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτούμεθα.

Ἀπολαύοντες Παράγνε, τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαρίζομαι, ἁγνὰ μέλπομεν ἐθύμια, οἱ γηρασκοντές σε Θεομήτορα.

Ἐπὶ κλίνης ἐδώκησα, καὶ τῆς ἁρμονίας κατακαμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Σύμνα Χριστὲ, Κύριος.

Ἀνθρώπου μήτηρ, τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, ὁ προμοῖα, πάντων τρανωθέντες, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστὸς, σὲ τῆς ἐραμίας, μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ Θεόν ὑποφήτην, μυσηρίων τῶν ἀῴων, Γεωργίου παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ Χρυσολόγον τιμήσωμεν, Γεωργίου, πάντας τοὺς χρυσώσαντα, χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ Κύσμον γλώσσῃ φαιδρύναντα, χρυσὶς λαμπροτέρας, καὶ φωτὸς πλησθέντα, ἐκβρυούσῃ τὸν χάριν τῶν εὐθέων.

Ὅλος Θεὸς, γέγονας κατοικητήριον, ὅλος ὤφθης, ἅγιασμα τῶν Πραμάτων, ἀμάφωνον, πάσης ἀρετῆς, Θεόπρεπες μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσις, καὶ κάλλος ὑποφαῖνον, Οὐρανῶν Βασιλείας, Γεωργίου παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Σὺ

Σὺ τῷ Θεῷ, τὴν ἀσωλαγχνίαν ἐκήρυξας, μεταφοίας, τρόπις ἐκτιθέμενος, ἐ τῇ κακῶν τὴν ἀποφυγὴν, ἄρτα διδάσκων, παμμάκαρ ἐ τελεώτατα, ἐ ἔργων τῇ ἀρίστῳ, παραινέσεις ὑφαίνων, παρεβάσμε Πάτερ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα. σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχρημάτισας, τὸ Ποιητὴν, ἐ Δημιουργὸν, τὸ τὴν ἡμετέραν, μορφὴν λαβόντος παράμωμε, ἐ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, ἐ τὴν δόξαν τὴν θείαν δοξάσαντος.

Κατα. Τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ἀλγεινῶν.

Ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Φώτισον ἡμᾶς, τοὺς προσάγοντάς σοι
„ Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑ-
„ ψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡ-
„ μῖν φιλανθρωπε.

Ἐμπλησον Ἀγνὴ, ἀφράστως τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον δίδυσα χαράν, τὴς ἀφράστως, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ῥύσωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἀγνὴ, καθαίρουσα τὰ κακὰ τῶν σῶν, ἐ τὴν εἰρήνην, τὴν πᾶσι μὲν ὑπερέχουσαν.

Λύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ πρωτόγονον.

Πᾶσαν Ἀγνὴ, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκεψαμένη ἀξιώσασα, ἐ τὴν ὑγείαν, τοῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Ἄλλος. Γνῶναι τί με ἀπώσω.

Ἐκκλησίας φωτοφόρα, πάντες σε γινώσκομεν φωτοπρεσβεύτατον, ἐ ψυχῶν σωτῆρα, ἀφαρπάζοντα ταύτας τῆς φθορογόνος, τῆς θανατηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τὸν αἰώνιον Πάτερα ἀοίδιμε.

Εὐσεβείας τοὺς παραπλεύσαντας, τῶν αἱρετιζόντων, σὺ περιφραξάμενος, ἀσεβείας ὕπλοις, ἐ ἀθρόα ψυχῆς ἱερώτατε. συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφρόνως τῆ Ὀρθοδοξίᾳ, τὰς χορείας συνδέσμῳ τῶν Πνεύματος.

Πλήρης ὥσπερ φάλαγξ, θείων ἀρωμάτων μοι, αἱ σαγόνεσσαι, ἐ τὴν σὴν κεκμηκυῖαν, μοναῖς ἀνδείαις ἀφραίνουσι, τῇ τῆ μοναστῶν, μυρεψικῇ μυσαγωγίᾳ, ἐ τῷ κάλλει τῆ λόγων σου παρόφθε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν συλλαβοῦσα, τὸν δημιουργόν τε ἐ κτίστην ἐ Κύριον, γεγεννᾶσα πᾶσαι, τῆ ἀνθρώπων Ἀγνὴ μακαρίζουσι, ἐ τῆ Ἀσωμάτων, αἱ μυριαὶ Ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ δοξάζουσαι.

Κανὼν τῆς ἑορτῆς τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν δέησιν ἐκχέω πρὸς Κύριον, καὶ
„ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις,
„ ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, ἐ ἡ
„ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγικε. ἐ δέομαι ὡς
„ Γωμὰς ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀναγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσε, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶς, καὶ θανάτου μου φύσιν, καταχθεῖσαν Παρθενίᾳ δυσωπήσον, τὸν Κύριον σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ἐστήριξε τῆς ζωῆς ἐπίγαιαν, ἐ ἄφραστον ἀσφάλειαν τῷ Παρθενίᾳ, τῇ περιφραγμῷ, διαλύουσαν ὄχλον, ἐ ἐπιφοίτους δαιμόνων ἐλαύνουσαν. ἐ δέομαι διὰ παντὸς, τῇ παθῶν μου ῥυθμίσαι Παμάμωμε.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, ἐ ψυχῶν σε παρτελῆ σωτηρίου, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτὶ σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα ἐ μοῦ ἡμᾶς, ἐκ παθῶν ἐ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλήρῳ μοῦ ἀθεμίτων κατέκειμαι, ἐ ἐκέκτημαι τὰ σαρκικά. ἀλλ' ἡ Θεὸν, ἐ Σωτῆρα τὸν Κόσμου, ἐ τὸν λυτῆρα τῆ μέσον κατέσασα, σὺ δέομαι τῆς ἀγαθῆς ἐκ φθορᾶς ῥυσιμάτων ἀφίεσθαι.

Ἄλλος. Γλαθητί μοι Σωτήρ.

Σοφία πραγματική, τὸν Κόσμον ὅλον ἐπλήτισας, τῷ λόγῳ διερμουμένης, γεωμόμος πλάσιος. πλασία γὰρ αὐτοῦσα, Γεβραρχα χαίρε, ὃς ἐχύθησα τοῖς χείλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀρετὴν, τὴν γλῶτταν ἐκκλησιάσουσα, ἐ δυνάμει δὲ ἧς σῶν, ῥημάτων Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πεμφθήσομες, Οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Ἧς σὺ ὠφθης ὑφηγητὴς, χιτῶνα περιβαλλόμενος, Παμμάκαρ ἧς ἀρετῶν, ἐ λόγων λαμπρότητα, πεφυτουργήμενος, ἀληθείας ὠφθης, περιδέξιον εἰδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Θ' παγτοκρατορικὴ, διωάμει φέρων τὸ σύμπαντα, τὸ ἀθέμιτες τῆς σαρκὸς, ἐκ οὗ περιβάλλεται, Παρθενέ Παράμωμε, ἐπ' ἀνεργεσίᾳ, ἧς αἰθρώπων ὁ Φιλαθρωπος.

Καταβασία. Τὴν θείαν πάντων.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. β'.

Τὸν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Ἐν ἧς Οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων παῖτας ἐδίδασκες, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεὸν, Γεωργιν Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως ἀφνημένισε. ὑπάρχεις γὰρ καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἧς ἧς ὅλων Ποιητὴς κλίνων τὸ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνας, λόγῳ ζωῆς χαίνων, ἵνα ἡμᾶς σὸν τὸν ὅσιον, ἐν αὐτοῖς ἐμεγάλυνε. ἅπερ γὲ τῷ Προφήτῃ, ὁ ζῶν ἐς τοὺς αἰῶνας δοξάζων τοὺς ἐμὲ δοξάζοντάς με. ὁ δὲ ἐν τῇς πάλαι τὸν Σαμουὴλ αἰνέσας, ἐδέξατο μοῦ τὸν Ἱεράρχιν. τὸ πάλαι τὸν γὲ ἐπισκέπτῃ, καλῶς ἐμπορδυσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε. διὸ ἐ ὑπερήφωσεμένην ὁ ὑπερύψιος, τοῖς χαρίσμασιν αὐτοῦ ὁ ἀξιος ἐγὼ λόγῳ δοξάσαι με, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς, αἰνέσαι αὐτὸν. Τῶν περάτων γὲ πάντας ὑπάρχει καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, τῇ. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Στιχ. Μύσας ὁ χρυσοῦς Γεωργίος τὸ στόμα Ἀθῴαν ἡμῖν ἄλογος βίβλος φύσει. Ἀμφὶ τριήτη δεκάτῃ τε σίγησε χείλεα χείλη.

Οὗτος ὁ μέγας φωστὴρ, ἐ διατρύσιος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος, ὢν ἐκ τῆς Μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, Πατρὸς Σεκούνδα στρατηλάτου, καὶ μητρὸς Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν ἐ πιστῶν. Εὐθὺς μὲν ἀρχῆθεν βίᾳ πολλῷ περὶ τοὺς λόγους ἐπαίσατο ἔρωτα. Τῇ δὲ περὶ τέτες ἀσκήσει, ἐ τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἐλλήνικὴν παιδείαν μεπῆλθε, φοιτήσας παρὰ Λιβανίου, ἐ Ἀνδραγαθίου τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστὰς, εἶτα τοὺς ἐν Ἀθήναις. Μελετήσας δὲ καλῶς πάντα ἧς Ἑλλήνων, καὶ Χριστιανῶν γράφων, ἐ ὡς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτῶν ἐλάσας γνώσεως, ἐ ἀγνείᾳ ἐ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, ὡς τὸ τῆ Κλήρικῆ ἀφάγεται Σχῆμα, παρὰ τῷ ἁγίοις Μελετίῳ Πατριάρχῃ Ἀντιοχείας. παρὰ δὲ Φλαβιανῷ Διακόνος, καὶ Πρεσβύτερος γίγεται. Πολλὰς δὲ σωτάξας λόγους κρατίστους ἀνδρῶν, περί τε Μετανοίας, καὶ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ κατασάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν θεοπρέπειαν Γραφῆς ἐρμηνεύσας ἐπὶ Νικτερίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφῳ ἧς Ἐπισκόπων, ἐ τῇ τῆς Βασιλέως Ἀρκαδίου προαξίᾳ, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας παραπεμφθείς, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Βασιλίδος καθίσαται Πόλεως, καθορικῶς τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. Ἐπέτειμε δὲ πλεῖστον τὴν ἐν ταῖς ἑρμηνείαις τῆς Γραφῆς σοφίαν, καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, ἐ ὡς πολλοὺς πρὸς Θεοσέβειαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε. Τοσάτην δὲ ἑαυτὸν ἐπεδώκει τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατείᾳ, ὡς βρῶσεως μόνον μεταλαμβάνειν τῇ ἐκ κριθῆς χυλῆ, καὶ ὑπνου μικροῦ, καὶ τοῦτο ἐκ τῆς κλίνης, ἀλλ' ἑστῶτας, καὶ χαμαιτοῦς ποτὲ διαβαθαζόμενος, ἐδέποτε ἐκλάσεως, καθεζόμενος. Τῷ δὲ παρόντι τῶν πρὸς τοὺς θορύβους φιλοθρωπίας, καὶ ἑτέρας πολλῆς, ὡς ἔστι καὶ ἱστᾶται τύπος. ὅθεν ἐ ἐν λόγοις ἐδίδασκε πρωτοφανῶς πρὸς τὸν

τῷ τοιαύτῳ ἀρετῷ διακεῖσθαι, ἐ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι. Διὰ τοι τῦτο, καὶ Εὐδοξία τῇ βασιλίσσῃ πρῶτῃ προσέκρουσε, ἐ εἰς ἔχθραν κατέςη. Η' μὴ γὰρ ἥρπασαν ἀμπελῶνα χήρας τινός, ἐκ χήρα ἐπεβάτο ζητῶσα τὸ ἑαυτῆς. Ἐ ὁ Ἅγιος παρῆν, τὸ ἀλλότριον μὴ κατέχειν. Ἐ μὴ πειθομένῳ τῷ βασιλῆϊ δηλέγχει, καὶ τῇ κῷ τῷ Ἰεζάβελ ὑποδείγματι ἐχαλίτασεν. Η' δὲ ἀποθυμᾶται, ἐγκρατῶς ἐχομένη τῦ ἀμπελῶνος, Ἐ τῦ Θρόνε ἀπελαύνε αὐτὴν, τὸ μὲν πρῶτον δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δάτερον δι' Ἐπισκόπων, οἳ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον, ἢ τῇ ἀσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἶτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὴν θρόνον αὐτῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ὑπ Κωνσταντῖνε τῆς Ἀρμενίας ξορισθείς, Ἐ θλίψεσι προσομιλήσας πολλαῖς, τῷ τιμίῳ αὐτῦ ψυχῷν τῷ Κυρίῳ παρέθετο. ὡς δὲ ὁ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, ὅτι μὴ τῷ τύπῳ ἀπὸ τῦ Θρόνε κάθοδον καὶ ὑπεροχίαν, οἱ συναγαγόντες εἰς τὸν τοῦτον ζῆλον, χάσει ξεπεσόντες δεινῶς Ἐ διαφορᾶς, τῷ ζῆν ἀπελλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπωλέσαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης πάντων πεσόντες, ὡς καὶ πρώτης αἰρωμησάσης, Ἐ τοῖς Ἐπισκόποις γεγενημένης ἀπωλείας προξένε. Φασὶ δὲ, ὅτι μὴ τῷ αὐτῆς τελευτῷ, πρὸς ἔλεγχον τῆς αὐτῦ Χρυσόστομε ἀδικίας, ἡ λαμπὰς αὐθις κατετέθη, ἐκαιρέτο ἐπὶ χρόνοις πλείοσι τῶν Ἐ δύο, ἐν δὲ τῷ αἰρωμῆσθαι τὸ τῦ Χρυσοστόμε τίμιον Λείψανον, Ἐ ἀποτεθῆναι αὐθις μηδέποτε, τῷ κλόνε Ἐ τῆς κινήσεως ἔχειν.

Ταῖς τῦ Χρυσοστόμε πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ω' δὴ, ζ'. Ο' Εἱρμός.

„ Ὅτε ἐκ τῆς Γεδαίνε, καταμησαντες Πάι
„ δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τὴν πίστιν τῆς
„ Τριάδος, τῷ φλογὶ τῆς καμίνε, κα-
„ τεπάτησαν φάλλοντες· ὁ πῖ Πατέρων
„ ἡμῶν, Θεὸς ὑλογητὸς εἶ.

Ῥῶ ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομῆσαθαι, ἐν Μήτρᾳ τῆς Παρθένε, κατῴκησας τῷ Κύτμῳ, ὃν προφάτην ἀπέδειξας· ὁ πῖ Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ὑλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τῷν σὲ κτησαμένων, Ἐ πύργον ἀσφαλείας, Ἐ σκέπην μεταμοίας, τοὺς κραυγάζοντας ἐδέξας· ὁ πῖ Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ὑλογητὸς εἶ.

Ἐλεήτιν τῶν ἐλέες, ὃν ἐγέννησας Λόγον Ἀγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι πῦ πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἀπίστως κραυγάζοντας· ὁ πῖ Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ὑλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἁμαρτίας Θεοτοκε ἴασιν, πῖ πάθῃ προσόμτων, τῇ σκέπῃ τῇ σῇ, θεραπεύσασα, ἀξίωσον, ἣν τὸν Σωτῆρα χαρῷν, ἐμῖν ἀποτεκῦσα.

Ἄλλος.

Θ ἐκ συγκαταβάσεως.

Χριστὸς ὁ ἄβυσσος, Ἐ ὠκτιρμόνων μεμνημένος Θεὸς, ἐγγεγένηται ὠφθη, τῆς σωτηρίας μεταποῆσαι θεμένος, Ἐ ἐλοφύχως Κυρίῳ κραυγάζοντι· ὑλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ πῖ Πατέρων ἡμῶν.

Ῥυθμίζεις Χρυσόστομε, ταῖς διδαχαῖς σου πάσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπεύεις, τὰς ἀῤῥωστίας, ὡς συμπαθέστατος, καὶ ἀδρομοῖσι συμφαίνεις γηθόμενος· ὑλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ πῖ Πατέρων ἡμῶν.

Ὑφωθεὶς γηθόμενος, ἐκλελεγμένε Ὁσιε ἄκακος, ἱερεῖ τῇ ὑψίστῃ, δικαιοσύνῃ ἐβρύησας λαμπρῶς, Ἐ ἀφροσύνῃ κραυγάζων πορεύθη· ὑλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ πῖ Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Ἀχράντε, τὸν ὑπὲ πάντων Θεὸν Ἐ Κύριον, ἀδεκάτευτα σῶσαι, τὸ πῖ ἀνθρώπων γένος, θαυμάτων φθορᾶς, ὁμῦ ἐπαύξησας ὑμνῦντες κραυγάζομεν· ὑλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ πῖ Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ω δὴ, ιε. Ὁ Εἱρμός.

„ Φῶς Βασιλέα ᾧ Οὐρανῶν ὃν ὑμνῆ-
„ σι, φρατιαὶ ᾧ Ἀγγέλων ὑμνῆ-
„ τε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς παῖτας τοὺς
„ αἰῶνας.

Φὼς βοηθείας τῆς παρὰ σῦ δεομένης, μὴ παρίδης Παρθενε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, σὲ Κύριε εἰς αἰῶνας.

Φῶν ἁμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέας, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθενε, καὶ ὑπερυψοῦσι, εἰς παῖτας τοὺς αἰῶνας.

Φὰς ἀθρεμίας μα τῆς ψυχῆς ἰαπέδας, ἐ σαρκὸς τὰς ὑδιώας Παρθενε. ἀθρ ας δεξάζω, εἰς παῖτας τοὺς αἰῶνας.

Φῶν πειρασμῶν σῦ τὰς ποσβολὰς ἐκ διώκας, ἐ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθενε. ἀθρασε ὑμνοῦμεν, εἰς παῖτας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνω.

Ἑ πταπλασίως καίομεν.

Οἱ μνεχῶς τῆς λόγιας σε, ὁμολοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεολογίας, τὸ ἐπτοῦ μυήμεθα, ἐ πᾶσαν καρπιμεθα, ᾧ ἀγαθῶν τὴν ὄρεξιν, ἐ τὴν τῆς κακίας, ἀποφάγομεν βλάβ ν. ποιμὴν γὸ πρυπαθέσν, σωτηρίας ἐγκώμιε, βοῶν ὑπερυψῶτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χριστόστομε, τὴ συμπαθεστάτη, πατρικὴν ἐχόμενος, ἐ πὶ ἐλέημον, ἐ φιλανθρώπῳ Πατέρ σοργῆ. σὲ γὸ τῷ Σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην ἐ προστάτην, ἐ θερμότατον πρέσβυν, Θεόφρον Ἱεράρχα, παμμάκαρ Ἰωάννη.

Ἡσυχίαν τὴν ὀφασιν, ἀπαπείρωτον φρόνημα, ἐ τῆς βασιλείας, ἀδικασιν ἔδεξας, θερμῶς προῤῥάμενος, ἀδικαμένων Ὅσιε, ἐ ᾧ ὀρθαμεῖν, ἐ ᾧ χηρῶ ἐ πήρτην, Πατὴρ γεγενημένος, σοργῆ διαθέσει, βοῶν ὑπερυψῶτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικὰς μορφώσεσι, ἐ ποικίλοις αἰνίγμασι, ἐ συμβολικαῖς, ἐ τυπικαῖς [illegible] τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ Θεοτόκε γενεταὶ, τὴν ὑπερβολὴν ἐ θαυμαστώσα Παρθενε. διόσε γεγηθότες, ὑσεβῶς ἀφυμνῆμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς παῖτας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας διαγαῖς.

Ω δὴ, ϛ. Ὁ Εἱρμός.

„ Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν,
„ οἱ διὰ σῦ πεσώσαμεν Παρθενε Ἀ-
„ γνὴ, σὺ ἀσωμάτως χορείας σὲ μεγα-
„ λύνοντες.

Ῥύσω με ᾧ δακρύων, μὴ ἀποστύσης, ἡ τῶ παῖτα ἐκ προσώπε παῖδακρυον, ἀφυρνώσα Παρθενε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς με τὴν παρδίαν, πλήρωσον Παρθενε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμενὴ τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Τιμὴν καὶ προσασίαν, ᾧ σοὶ προσφέρομεν, γαμῆ Παρθενε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγόντες ἐ σκέπτ ἐ ἀγαλλίαμα.

Φωτισθέντες τὰς ἀκτῖσι, λαμπρυνόμεθα Παρθενε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκυσα, τῆς ὑσεβῶς Θεοτόκον σὲ κατηγγελκότας.

Κακώσεως ὁμ τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, τοπαιμωθέντα Παρθενε θεράπευσον, ἐξ ἁμαρτίας εἰς ῥώσιν μεταστάσασα.

Ἀνω. Ἐξέχει ἐπὶ πάντων ὁ Οὐρανός.

Φῶς ὑπνος ἀπολαύων Πατὴρ ζωῆς, ὑπὲρ ἐμὲ ἠγωμίσω πρὸς διώαμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, ἐ τῶ Χριστὸ κτησάμενος, γλῶσαν καὶ τὸ σῶμα τὸ ἁγιωθὲν, σωθῆναι θεκύρε, δυσώπα τὰς σὲ πίστει, διαφερύπτως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγιοι τειμάκαρ λόγοι ζωῆς, τῶν ζωὴ προξενήσαντες τῶν ἀληκτον. σὲ γὸ πεγῶν, βρύσαν ἐμέδεξε ὁ Χριστὸς, ἐ ποταμὸν προχέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιρρύτας, τοὺς ὅλους χεμάρρεν, ἀρδέσεώς τε ῥεῖθρον, ἐ μεταφύτας λαμπρὸν κήρυκα.

Μεσίτης ἐμεδέχθης Ἀρχιερεῦ, τῶ Θεῶ καὶ ἀθρώπων ὑπέρλαμπρος. σὺ γὸ φωτὴρ, ὠφθης ὑσεβείας θεοφεγγὴς, ἐ τῆς

τῆς ἀρθέν γρώσεως, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής. δόσε Χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, μωῒ ἐπαξίως μεγαλύνομεν. Ψ.

Παρθένε δεδοξασμένη Μήτηρ Θεοῦ, τὸν ἀμαρτήσασε πόθῳ περίσωζε, τῇ παρασπῶν, ἔχλον διαλύσσα συμπαθῶς. Ὡς γὰρ Θεὸν γεννήσασα, πᾶσι ἔσα θέλεις ἐπιτελεῖς, αὐτὸς ἀκωλύτως, ἐ δώσασα Παρθένε, δόσε πᾶσι μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἅπας γαγεμής.

Ἐξαπ. πρὸς, Ἐν Πνεύματι τῷ Γερῷ.

Ποῖς λησταυγέσι λόγοσσου, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φαιδρύνεται λαμπρύνεται, ὦ Χρυσόστομε Πάτερ. ψυχὰς δὲ καταθύφαίμορται, τῶν πιστῶν γεραίρουσαι, τὴν παναγίαν σου μνήμην. Σὺ γὰρ πᾶσιν ἔφανες, μετανοίας ὁδηγὸς, ἐ προφήτης σωτηρίας.

Ἕτερον. πρὸς, Γυναῖκες ἀκτίσθητε.

Τὸν μεγαλόφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῆ πίστεως, τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ λύσσον ἐ εὔλαλον, τῶν γραφῶν τὴν σαφήνειαν, Γωάννην τὸν παύσοφον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτῶ σηειχθέντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε παναμώμητε, Κυρίαμε καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσοστόμῳ, παρασπεῖσαν ῥύσασθαι, πάντοτε τῶν ὑμνούντων σε, ἐ αἰωνίων τάξασθαι, τῇ ἀγαθῶν Παναγία. δώσασι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τὸν Αἶνον. Πᾶσα πνοή. ἦχος πλ. δ. ἐ ψαλμῳδήσωσι, ἡ Χ. δ. ἐ δοξα σκεύασον.

Χρυσὸ πλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχέοντος Παῦσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πεπονημένας φρενίας, ἐ ἀποδιώκεις, τῇ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμώνα τε. διόσε μακαρίζομεν, ἀθανάτως καὶ τὴν κόρυσσα, τῇ Λεπτῶν σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Ὁ Ἴλλος ὁ πύργος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς μαθοῖ, τῇ δυγμάτων κατῤῥύτος, ὁ μυῆς ὁ ἀρωσιος, τῆς Θεολογίας, τὸ παγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, τῆς μεταυοίας κῆρυξ ὁ ἀθεος, φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἀθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀυνμνείσθω Χρυσόστομος.

Ἥλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοσι σας, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστὴρ φαεινότατος, λαμπὰς φαεινοτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσσης, τῇ κοσμικῇ διαπαντὸς, χειμαζομένους ὁ πρασκαλούμενος, πρὸς ὅρμον γαλινότατον, τῆς σωτηρίας ἀ χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρέσβευε τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ὁ. Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ζωσίασε. ἀ αἷς κέκοσμησαι, μακαρία τέλος, οἷα γεραιὸς ἀθλητὴς, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον. ἐ μίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσαι, Γωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆ. Ἀμπολία.

Χρυσέοις ἔπεσι, ἐ Θεοφθόγγοις διδάγμασι, κατακοσμήσας τὴν τῶ Θεῶ Ἐκκλησιαν, πλάστον πνεύματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σα Θεοπαράδοτα λόγια. διὸ σέφανον ἐκ ἀκηράτου ἀρετῆς, πλεξαμενη τοῖς ἁγίοις, τῇ ἱερᾶς προσφέρει μνήμη, παγχρυσε τῇ ψυχῇ σου τῇ γλώττῃ, Γωάννη Θεόσοφε. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν Ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἑαυτοῦ πνεύσεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, ἐ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης σῤῥύσεως ἐ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη, ἐ Ἀπόλυσις.

Δίδεται ἐ ἄγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, ἐ ἀπὸ τῶ Καρόμος, Ὡ δόξα. ἐ. Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερ.

Εὐαγγέλιον κῆ Γωαννη.

Ἐν τῷ ὁ Κύριος, ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Κοινωνικόν. Μία τοίμνη, εἰς Ποιμήν.

Κοινωνικὸν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τὰ

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΔ'.

Τὸ Ἁγίου ἀθλοφόρου καὶ παμφωτάτου Ἀποστόλου Φιλίππου. Εὐσεβείας ὁδὸν, τὸν, Κύριε ἐπέκραξα, ἐτῶμεν δ. ς'. καὶ φαλοῦμεν ἤ. προσόμοια. ὃχ, ἦ. β.

Ὅλων ἀποθέμενοι.

Ἀρχὴν μὲν ἐπίβασιν, εἰλικρινὲς θεωρίας, θεωρίαν τέλος δὲ, φιλοθέου πράξεως μάκαρ θέμενος, τὴν Χριστοῦ ἠξίωται, τοῦ Πατρὸς τὸν λόγον, ὑποδεξάμενος τὸν ἄφραστον. ἐν ᾧ ἐφίεται, πᾶσα λογικὴ φύσις ἐδόξασε, Θεὸν τὸν ὑποστήσαντος, ἐν ᾧ ποθήσας τετύχηκας, τὰ τὰ παραυτίκα, δεξάμενος σφραγῖδα τὴν Τίον. ᾧ πρέσβευε δυσωπῶν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θείας ἀναβάσεσι, διαπρεπὴς κεχρημένος, ὡς Μωσῆς τὸ πρότερον, τὸν Θεὸν θεάσασθαι ἐπετήδευσας. ἐν ᾧ γνωστῶς εἶδες δὲ, τὸν ἀυτῶ εἰκόνα, δεδεγμένος πρὸς ἐμφέρειαν. Πατρὸς γὰρ σωτῆρος, γνῶσις ὁ Υἱὸς ἐν ἀπαθείᾳ, Υἱὸς δὲ ἐν Γεννήτορι, μία ἡ ὐσία γνωρίζεται, ἐν δὶα παντὸς, ταυτότης ἀναφέρεται σεπτῶς, ἐν Βασιλεία ἐν δυνάμει, δόξα ἐν προσκυνήσει.

Ὄργανον πρόμουσον, ταῖς θείαις ἐπιπνοίαις, ἐν ταῖς ὑφηγήσεσι, τῶν Ἁγίων Πνεύματος ἐνεκρατίσω, ἐν τῷ περιρρυτῷ, μελῳδῶν ἐν Κυρίῳ, τὸ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πανόργανα σοφώτατε. πᾶσαν γὰρ ἀπάτην κατεβόλλεσε, ὡς ὑλῶν ἀκαταπήκτων, ἐν ὡς χάρτην γῆς παραιρούμενον. ἐν τῶν ἐπὶ πᾶσιν, Δεσπότην τὸν ἐν Κύριον Χριστὸν, τῇ Οἰκουμένῃ ἐκήρυξας, Φίλιππε θεοπρεπῆ.

Δόξα, ἦχος, πλ. β. Βυζάντιος.

Τὸ μεγάλου Φιλίππου φωτὸς, ταῖς ἀφραπάσι πυρωθεῖς, παγκάσμους ἐξέλαμψας φωτὸς. τὸν ἀστέρα δὲ τῷ φώτων, τῷ Υἱῷ ζητήσας εὗρες. ἐν τῷ φωτὶ τὸ ζῆν γὰρ ὥρισται. ἐν δὲ ὄντος σφραγῖδι ἐπέτυπος διὰ τῶν ἀρχετύπων. ὧν Ἀποστόλε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ θείῳ, παναγίῳ αἵματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ μήτηρ ἀμέσως Χριστέ.

Φιλώσας ὁ ἀρτίδικος, τὸν ποίμνιόν σου Παμμάκαρτε, καθ' ἑκάστην, ἐκλιτεῖ ὁ πτωχὸς, καταβρωμα ποιῆσαι. ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, τῆς νῦν ὀλοβὸς ἄξελε ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ταὐτὸν τὸν ἀφομοίωτον, ἀδίκως καθήλωσε, ἐπὶ Ξύλου, ὁ Παρθένος ἐξ ἁγνῆς, καὶ Μήτρας ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προσέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέμνετο. Εἰς τὸν ἓ. τῆς Ὀκτωήχου, ὃ ταῦτα τὰ ἓ. ἦχος, πλ.

Ὦ τῆς παραδόξου θαύματος.

Ὦ τῆς παραδόξου θαύματος. ὁ τῆς ἰχθύος πατὴρ, σαγηνεύων Ἀποστόλους, τῶν εὐθρώπων γέγονεν, ἁλιεὺς θεοπρέπεστος. λόγῳ σαγήνῃ, ἐζώγρησε. Σταυρῷ ἀγκίστρῳ, Κόσμον ἀνεῖλκυσεν. ὦ οἷον θέαμα, τῷ Χριστῷ προσάγαγε, ὁ Δεσπότης, ὅτερ τὸ μυστήριον, μὴ ἐσιωπήσαμεν.

Εἰς πάσας τὰς γῆς ἐξῆλθεν.

Ὦ τῆς παραδόξου θαύματος. ἀποστολικὸς ἐκ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον λύκων πρόβατον, ἀπεστάλης ἡμῖν πρόμος. τῆς θήρας ἄρμες, πίστει ἀνελάξε. τὸν Κόσμον θείοις, μετεσχημάτισας. ὦ ἔργα πίστεως. ὦ δυνάμεις ἄφατοι· ἐν ταῖς ἀχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνίος.

Στιχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Φρέαρ πηγάζων ζωῆς, ἐμισθώσω ἀμνάδα, ταῖς ἐν Κόσμῳ πέφηνεν, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος. ἀφ' ὑπερρεῖθρα, δογμάτων πρέσεσιν, ἐξ ὧν θαυμάτων, ῥάμματα πηγάσας, ὧν οἷα δέδρακε, φοβερὰ τερατεία ὁ θεουργός. οὗτος τὸ μυστήριον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, ἦχος, β. Βυζαντ.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χριστῷ. ἐν σφραγισθεὶς, τῷ ἐμφανίματι τῷ Ἁγίῳ Πνεύματος, ἀπεφάλιος ὑπ'

ὑπ' ἀωτῶ, ὡς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα, ἐπιστρέφεται ὁ Σωτὴρ πάντας, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε Ἀπόστολε. Ἐ τελέσας τὴν ἀγῶνα τῆ θείᾳ πίστει, διὰ βασάνων πολυτλήκων, τῶν ψυχῶν τῷ Θεῷ παρέδωκας. ἀυτὸν ἱκέτευε Παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ μετὰ. Ἐξ. Ὅτε, ἐκ τῆς ξύλης.

Λέξαι, τῶν ἱκέσιον ᾠδὸν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ὡς σοι προσφέρομεν, Δέσποινα βοήθησον, ἀπερισκέπτους ἡμᾶς. Ἐ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποίμνιόν σου ταύτην, πάσαις προστάτευσαι, ὡς τῷ σπήλαιῳ ποτε, σὺ γὰρ, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παῤῥησίαν ὡς τοιαύτη, Μήτηρ ἱκετεύειν τὸν σωθῆναι ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ Ἀμίαντος Ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον Ἄῤῥα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἐλεήμονα, θρηνοῦσα ἔλεγεν. ἀτεκνώσαι μοι κατάδικε με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν, τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τῶν πάντων ὅμως, ἀρνοῦμαί σε δοξάζω, σὲ τὴν ὑπὲρ μῆτρα ἐ λόγως, ἄνερον ἀγαθότητα φιλανθρωπε.

Τροπάριον. Ἦχος, γ.

Ἀπόστολε Ἄγιε Φίλιππε,
Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωτηρία ἄλλο. Οἱ Καμάρες τῆς Οἰκουμένης, ἐ τῇ Ἀγίᾳ Ἀποστόλῳ ὡς ἑ. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.
Τὸν ἀκλεᾶ Φίλιππον ὑμνῶ πυῤῥόχρωτα.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ, ἀ. Ἦχος, ἢ. β'.

Ὡς ὑ ὑπερφώτου ἀκτῖσι τῆς τῶ Χριστῶ, Θεϊκῆς λαμπρότητος, ἐῤῥιδωμένος σταθεῖς, Θεοκήρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κῆ μεθέξεσιν αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Ὦ τῆ Πατρὸς σοι τὸν δόξαν δι' ἑαυτῶ, ὑπιδεῖξας Φίλιππε, τῶ χριστῶ τῆ Μαθητῆ, σὲ Χριστὸς ἐκτάξε τὸν σὸν, προγράμμων ἀρετῶν, Θεομακάριστε.

Νεῦ ἐκ αἰτήμασι βλέπεις ὧδε σκιᾶς, ὧδ' ἐπάντησον παῖσοφε, τὸν πυγμὴ τῆ ἀγαθῶν, ἀρετῆ τὸ ἔκατον Χριστοῦ, ἀλλὰ πρόσωπον ὀργῆς, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Ἐκλελεκτόπων Ἀρχόμπων ἐκ τῆς φυλῆς, τῆ Γαβδα Παῖαγε, ὁ Υἱὸς σε Θεοῦ, προελθὼν Ἡγούμενος τῆς γῆς, τῆ περάτων ἀληθῶς, μῶ ἐβασίλευσεν.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὑπάρχων ἐμπλεως φωτὸς, πρακτικῆς θεωρίας, τῶ φωτὶ τῶ μεγάλῳ, γενόμενῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθης Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιππε θεοπέσιε.

Ῥητὸς δογμάτων ἀσεβῶν, ἡ σὺ μεταγωγία, ἀσεβῶν ἀφειλκύσθη. δι' ἀυτῆς γὰρ τὸν Υἱὸν, ἐπέγνωμεν ἀσεβῶς, ἰωώμεθα, ὕμνα τῆ Τριήτου.

Ψυχικὰ γέγωνας χρυσὶ, δαδηχῶν τοῖς αὐθρώποις, τὸ αἴδιον φέγγος, καὶ φωτίζων δι' αὐτοῦ, τὸν Οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε παμάκριστε.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ Παῖαγε σεμνὴ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σὲ προδοκίας. ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθὴς, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῆ παγίδων, τῶ ἐχθρῶμε λύτρωσαι.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός. ὡς. ἦχ., ἢ. Τ' ὦ Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐλαμπρ τῶν δαιμόνων ἀφανισθεὶς, ἐ φανὴρ τῆ ἐν σκότει ἀποφανθεὶς, ἐδέξας τὸν Ἥλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα. ἐ μᾶς ἀθλῶν, σωτηρίας ὑμνήσας Ἐκκλησίας μάκαρ, ἐς δόξαν Θεῦ ἡμῶν. ἄθεμιτα πράξαντες, ἐ τῶν θείων σε μιμεῖσθαι, λαμπρῶς ἐπιτρέψομεν, ἐ συμφώνως βοῶμεν σοι· Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὸν Ἅγιόν μνήμησου.

Δόξα. Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ὁμβροθόρος Νεφέλη πνεματικὴ, ἀληθῶς ἐφάνης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄρδαν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν. διαῤῥαίνων γὰρ τῷ λόγῳ, πότισας τὰ τέρατα, ἐ ὑετὸς προχεὰς, τῶ ῥίζα τῆ λαρυακι. ὕδωρ διαπράσας, ταῖς ἀπίστοις

ΤΑΜΕΙΟ

ςοις καρδίαις, ὁσμὴν τὴν τῶ Πνεύματος, ἐμαυτοῖς ἐδηαύρισας, Λ'πόστολε Φίλιππε, πρέσβυς Χριςῶ τῷ Θεῷ, ἧ πεπασμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζυσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμωσιν.

Κοντάκιον. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ψυχὴν μὲ Παρθενίας τὴν πεπερισὴν, ἀποβρέψασα μολυσμάτων ὁμαρὸς, ἐλύτρωσε ξ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα, καὶ ὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ πῶ καταφλέξασθαι. ἀλλ' ἐλπίδα, πλὴν σὴ Κόρη ἐπίσαμαι. φεῦσαι ὁ ἀχρεῖος, διὰ τῶτο ἱκέτης, πρὸς σὲ τὴν Παρθένον, γνῶσιν φέρω ξ δέομαι, ὁμολογῶσοι τὸ ἁμάρτημ. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ ξ Θεῷ, ἧ πταισμάτων ἄφεσιν δυθῆναί μοι. ὡς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα ἀνέθηκα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Θεὸν ξ Δεσπότην καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωρῆσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδῆσα ἐβόασεν. ὁ μὲν κόσμος ἀθρεῖται, δεχόμεως τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ ασλάγχνα μὲ φλέγονται, ὁρῶσησον τὴν μήτρωσιν, ἣν περ ὑπομείνας, διὰ ασλάγχνα ἐλέυς, Θεὲ ὑπεραγαθε, ἀνέξικακε Κύριε. διὸ Σῶτερ κραυγάζωσοι· ἀνάγαγε ἐκ τῆς μήτρως, ξ λύτρωσαι τὴν ποίμνισσα, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Ἀναβαθμοὶ, δ'. Χρισὸς μὲ δυνάμις.

Ἥλιε σκιώμενε, Χριςῷ τῷ ὄντως φωτὸς, ξ Νοὸς ἀνεδείχθης χωρητικὸς, τότε τῆς λαμπρότητος, ξ Οὐρανὸς δόξαν Θεῦ, τοῖς ἀνθρώποις δηγήσατο.

Φθαρέσαν πάθεσι, τὴν ἀνθρωπότητα, ἐμβλήθεὶς θεῖον ἅλας παρὰ Χριςῷ, ταύτης ἀνέφηνας, τὴν ὑκπεδόσαν τὴν δαμὼν, Θεοφάτωρ ἀξιάγασε.

Ἔχυ Φίλιππε, Χριςοῦ ῥωμαίμενος, ἧ δαιμόνων τὸ σίφος ξ δυσσεβῶν, ὤφθης δυνατώτερος, τοῖς ἐπὶ γῆς ἀνακρούων, ζωῆς θεῖας ἀγγελία.

Θεοτοκίον.

Ἡμέρα εὔδιον, Χριςὸς ἀνέδειξε, τοῖς ἐμπίσει ξ πόθῳ σε ἀληθῶς, Δέσποινα μὲ Παρθένε, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, Θεοτόκον κατηγγέλκυσιν.

Ἀναβαθμοὶ, ε'. Τῷ Θεῷ φέγγεσι ἀγαθέ.

Τὸν ψυχολέθρον τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀλεξικάκοις σε, Θεόρημον παλάμαις ξήκρασας, τοὺς θαρσαλέους κεκρατημένους θυμῷ, χαλεπῆς ἀλγηδόνος, ἀφαρύομενος.

Τυρίμνους ἅλος ἀφάδεκτος, ἧ τοῦ Παρακλήτου ἐπιδημία, καὶ χάρις Φίλιππε, τοὺς ἀποφυγόντας, ἀμαθείας κρυμῷ, ἧ πίσεως θέρμῃ, ἐζωοποίησας.

Πλησίον γέγονας τῷ Χριςῷ, τοὺς διδυμαίους σοι λαμπαδόρας, ἀμέσως δεχόμενος, καὶ διαβιβάζων πρὸς σοὺς προφρέχοντας, φωτίζων καὶ προσάγων, τούτους τῷ Κτίσῃ σε. Θεοτοκίον.

Ὁ λόγφ πάντας δημιργῶν, καὶ σοφῇ προμοίᾳ κυβερνῶν, μόνος ὡς βέλεται Κύριος, ὑπὲρ ἀνθρώπων, δημιργέται ἐκ σοῦ, καὶ σαρξ ἀφθόρως, Πάναγνε γίνεται.

Ὠδὴ, ς'. Σωθείχθη, ἀλλ' ὁ κατεχέθη.

Ἡσυχάσας, καὶ λυμαινομένου, βλέπων τὴν πλανῶν τῷ ἐχθρῷ, τὸ ἴδιον ἀνθρώπων γένος, τὰ σὰ βέλη τὰ ἐκσφενδόμενα, τοὺς Ἀπόστολους, πάρας ἐξαπέφηλας, ξ διώξεις θώρακος πτύξιν, Χριςὲ τῷ δράκοντος, ἅπαντας τῆς ἀπάτης, λύσας ξ φθορᾶς Σῶτερ κόσμου.

Ὑπερτέρως, φέγγα καταλάμπων, ὥφθης καθαπερ ἀφράτοις, ἧ Οἰκουμένῃ φαίνων, ξ ὡς ὄρος γλυκασμὸν γαλάζων, ὡς Θεῦ δρόσος ἀναθόν τι πνέσα, ὡς Ἀπόστολος ἐκλελεγμένος, τὴν δωδεκάφυλον, φαλαγγα συμπληρῶν, τῶν τῶν Μαθητῶν Χριςῷ παρίλβιε.

Μυηθείς σε, τὸ τῆς μυήσεως, βάθος ὁ Θεῖος Μαθητὴς, ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐπικλύζοντα πᾶσι χειμάρρους, ὡς ἐπικλύζων, κῦμα δόξης ἔμεσι, σε ἐκήρυξε μεγαλοφώνως, ἐν τῷ μῷ ἀρδόξου, καρδίαν ἀγαθὲ, τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἀνηγγελίσατο.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Νεκρημένος, ἢ λυμαινομένος, πάντας θαμάτῳ τοὺς βροτοὺς, σὺ τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν, ἀνεκαλέσω, πρὸς ζωὴν αἰώνιον, ἢ ἐφώτισας ἐσκοτισμένος, ἢ ἠλευθέρωσας, λύσασα τὰ δεσμὰ, τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν Παρύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

Συνεχέθη, ἀλλ' οὐ κατεχέθη, στέρνοις.

Κοντακιον, ἦχος, πλ.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὁ Μαθητὴς ἢ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ Οἰκουμένῃ Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ Θεηγόρος Φίλιππος. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ὀξ ἐχθρῶν παραμόμων, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ἢ πᾶσαν πόλιν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ῥεῖθρα λόγου παράσχομαι Κύριε, ὁ ὑδάτων τὴν φύσιν δειμάμενος. τὴν καρδίαν μου στήριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ σου. ἢ φωτισόν μου τὴν διάνοιαν, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος. ἵνα λέγω ἢ ψάλλω τὰ πρέποντα, ἢ ἀξίως ὑμνήσω τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΔ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ παναυφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν Δώδεκα.

Δ. Ἀρθεὶς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,

Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα Σῶτερ ἐκτείνει.

Ἤρθης κἀκ κεφαλῆς δεκάτῃ Φίλιππε τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Πόλεως, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Πολὺς δὲ ὢν ταῖς βίβλοις τῶν Προφητῶν προκείμενος, παρθένος διὰ βίου παντὸς ἐγνωρίζετο. Τοῦτον εὑρὼν ὁ Χριστὸς μετὰ τὸ Βάπτισμα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, προετρέπετο ἀκολουθεῖν. Ὁ δὲ μετὰ τοῦτο συντυχὼν τῷ Ναθαναὴλ, ἔφη· εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν Ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. ἢ ἄλλα πολλὰ ἕτερα, ἅ ἐστιν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος τὴν Ἀσιάτιδα γῆν κληρωθεὶς, τὸν Βαρθολομαῖον εἶχε συνεπόμενον, ἢ συναπτόμενον τοῦ κηρύγματος. Σαρκικὴ δὲ αὐτοῦ ἀδελφὴ οὖσα ἡ Μαριάμνη, τούτοις ἀκολουθοῦσα διηκόνει. Ἐπεὶ δὲ τὰς τῆς Μυσίας ἢ Λυδίας διέβησαν Πόλεις εὐαγγελιζόμενοι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμοὺς ἢ θλίψεις ὑπέμειναν, μαστιγούμενοι, ῥαβδιζόμενοι, ἐγκλειόμενοι, λιθαζόμενοι, κατέλαβον τὸν ἠγαπημένον Μαθητὴν ἢ Θεολόγον Ἰωάννην, κατὰ τὴν Ἀσίαν κηρύττοντα τὸν Χριστόν. ὅτε ἢ ἡ τοῦ Ἀνθυπάτου γυνὴ Νικάνορος ἐπίστευσε, καὶ ἡ τοῦ Στάχυος οἰκία ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου ἢ δήμου κατεκαύθη. Ὁ δὲ Φίλιππος ἐπὶ τῆς πλατείας συρεὶς, εἶτα τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθεὶς, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρτήθη. καὶ οὕτως εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τῷ Πνεῦμα παρέθετο. Αὐτίκα δὲ ἡ γῆ τρόμῳ ληφθεῖσα, ἢ ἦχον ἐκπέμψασα ἐσχίσθη, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων κατέπιεν. Οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, τῷ Βαρθολομαίῳ ἢ τῇ Μαριάμνῃ προσέπεσον ἔτι κρεμαμένου αὐτοῦ. Καὶ λύσαντες αὐτοὺς, προσῆλθον τῇ ἀληθινῇ πίστει. Εἶθ' οὕτω συνέστειλαν τὸ λείψανον τοῦ Ἀποστόλου. ἢ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον ἐν τῷ Βυζαντίῳ καταστησάμενοι, αὐτοὶ ἐν Λυκαονίᾳ ὀξέδραμον.

Ἐκ τῶν Θαυμάτων τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ φαεινότατος ἀστὴρ καὶ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, ὡς ἐπ' αὐτὴν ἤει τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων. ἔτι τῷ βίῳ περιὼν, γυναῖον αὐτῷ προσυπαντᾷ, ἐκκομίζον Παιδίον τεθνηκὸς, ἢ οἷα Μήτηρ, ἀμέτρως ἐκόπτετο. Ταύτην ὁ κηρύσσων κατοικτείρας, ἢ τὴν δεξιὰν τῷ τεθνηκότι προτείνας, Ἔγειραι, κελεύει σοι ὁ ὑπ' ἐμοῦ κηρυττόμενος ἔφησεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστός. ἢ ὁ λόγος ζωτικὴν αὐτῷ ἔδωκεν ἀνέγερσιν, καὶ τῇ πανθούσῃ βακτηρίαν τὸν ἀναστάντα γενέσθαι πρὸς τὴν οἰκίαν παρεσκεύασεν. Ἡ δὲ τῶν ἰχνῶν τοῦ Θαυματουργοῦ δραξαμένη, ὃν ἀνέστησας ἔλεγε, δι' ὕδατος

δατος ἀναγεννήσον σὺν ἐμοί. Καὶ τυχοῦσα τῆς χάριτος, Ἀπόστολος ἐγεγόνει, πᾶσιν εὐαγγελιζομένη τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς τὴν ἀνάστασιν.

Ἦ γε δὲ τοῦτον καὶ ἐπ' Ἀθήνησιν, ἔνθα τὸ ἁπλοῦν τοῦ λόγου κἂν εὐτελίζειν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο, ἡ πρᾶξις τῶν παραδόξων τούτοις ἀντεπισχεῖν ἔπειθε. Καὶ λοιπὸν τί δεῖ πράττειν ὀφείλομεν, ἔλεγον, ἡμεῖς οἱ περὶ λόγους ἐσσουδακότες, τούτου τοῖς λόγοις ἡττώμενοι; καὶ γὰρ ὡς ὁρᾶτε ἄγροικος οὗτος καὶ ἄπολις, ἐν δὲ τοῖς ἔργοις ἡμῶν ἐγκρατὴς καὶ περιφανὴς ἀναδείκνυται. Τοιγαροῦν δι' ἐπιστολῆς σημανοῦμεν τῷ Ἀρχιγραμματεῖ τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὸ δόξαν οὗτοι κρατύναντες, ἱκανὸν πρὸς τὸ λέγειν ἐξαποστέλλουσιν. Ὁ γοῦν ἀποσταλεὶς, ἔσω τῆς Ἱερουσαλὴμ γεγονὼς, μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γραφῆς, διὰ λόγων τοῖς Ἄρχουσιν ἐπετράνωσε τὰ τῆς γραφῆς λέγων. Τοὔνομα Φίλιππος ἐκ τῶν ὧδέ τις λέγων εἶναι, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς. ὃς ἄγροικον μὲν ἐπιφέρεται λόγον, οὐ μικρὸν δὲ τὴν ἡμῶν ἐπισείων καρδίαν καὶ πατρίδα, καινὸν διαγγέλλων ὄνομα Ἰησοῦν. ᾧ καὶ χρώμενος ἐπὶ γλώττης, ἀποτρόπαιον ἔχει δαιμόνων καὶ νοσημάτων παντοδαπῶν. Ἀλλάγε σὺν τούτοις, καὶ τὸ κατ' ἔκπληξιν ἔπραξεν, ἀπολιπόντα τινὰ τὸν βίον, καὶ πρὸς τὸν χῶρον τῶν τεθνεώτων μεταχωρήσαντα, τῇ τοῦ Ἰησοῦ προσηγορίᾳ ἀνέστησε. Λείπεται τοιγαροῦν οἴχεσθαι τὰ ἡμῶν, καὶ τὰ τούτου αὐξάνεσθαι, εἰ μὴ τάχιόν τις πρὸς ἡμᾶς ἐξ ὑμῶν παραγένοιτο. Καὶ δὴ ἐξαυτῆς μετὰ σοβαρᾶς καὶ ἀλαζονικῆς φαντασίας τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀρχιγραμματεὺς καταλαμβάνει, κατὰ Φιλίππου σφόδρα χαλεπαίνων. Καὶ μήτε ἄρτου γευσάμενος, μητέ τινος ἄλλου τῶν σώματι χαριζομένων, ὑψηλὸν αὐτῷ γενέσθαι βῆμα παρηγγυᾶτο. Καὶ τὴν ἔξαλλον τῆς Ἀρχιερατικῆς χλαμύδα περιβαλὼν, εἰς τὸν δικαστικὸν πεφυσιωμένος ἄνεισι θρόνον, πάντων τῶν ἐλλογίμων τῆς Πατρίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραγενομένων, μετὰ δέους παρεστηκότων. Ὅμως προσκληθεὶς ὁ Ἀπόστολος μέσον, τῷ Ἀρχιερεῖ ἀπολογησόμενος ἵστατο. Καὶ πρὸς τὸν Ἀπόστολον ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτω προσήρετο. Οὐχ ἱκανῶς ἔχειν ἔδοξε, τὸ μοχθηρῶς ὑπεισελθεῖν σε ἀθλιώτατε πάντων ἀνθρώπων, τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Γαλιλαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ τοὺς ἐπ' αὐταῖς ἀφελεστέρους ἀποπλανῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν Ἀθηνῶν ὑπενοήσω μεμελετηκὼς τὴν ἀπάτην, πεπυκνωμένους ἄνδρας οἰόμενος ἀπατᾶν; καὶ ὡς ἠπατημένου καὶ αὐτὸς καταφρονῶ σου τὸ παρόν. ἐπὶ δὲ τοὺς σοφοὺς διδάσκων τὰ κατὰ σὲ, τὸν λόγον ποιήσομαι. Ὁ τούτου Διδάσκαλος ὦ ἄνδρες, ἐπὶ παρατροπῇ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου γενόμενος, ὑφ' ἡμῶν Σταυρῷ τεθνάναι εὐλόγῳ νόμῳ κατεκρίθη. Καὶ γυμνὸς τῷ ξύλῳ ἀπηωρημένος καταλειφθεὶς, διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐπίσημον, τοῦ Πιλάτου, Ἰωσήφ τινος πλουσίου ἱκετηρίᾳ ἐπικαμφθέντος, ταφῇ συγκεχώρηται. Καὶ νόμῳ φιλίας οἱ τούτου κρατούμενοι Μαθηταὶ, λαθραίως ἀωρὶ τοῦτον ἀποσυλοῦσιν, εἰς πολλῶν ἀπάτην ἐπιτεχνευσάμενοι τοῦτο, καὶ πανταχοῦ ἐπισπείραντες ἐκ νεκρῶν ἐγηγέρθαι, τὸν ἑαυτῶν ἐπιφημίζουσι Διδάσκαλον. Ἐξ αὐτῶν εἷς ἐστὶ καὶ ὁ Φίλιππος οὗτος, οὗ περικρατὴς ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ γενέσθαι Ἀρχέλαος, εἰς πολλῶν ἐκδίκησιν ἀπολέσων αὐτόν. Ὅν περ εἰ βούλησθε, πρὸς αὐτὸν τὸ τάχος δέσμιον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπαγάγετε.

Καὶ δὴ τοῦ Ἀρχιερέως παύσαντος τὸν λόγον, οἱ παρεστῶτες ἐνητένιζον τῷ Φιλίππῳ, τί πρὸς αὐτὸν ἀντερεῖ. Ἡρέμα δέπως τοῖς χείλεσιν ὑπανοίξας ὁ Φίλιππος, τῷ Ἀρχιερεῖ ἔφησεν οὕτωσι. Υἱὲ ἀνθρώπου, ἵνα τί ἀγαπᾷς ματαιότητα, καὶ λαλεῖς ψεῦδος; ἵνα τί ἐπὶ ματαίῳ τὴν καρδίαν σου βαρύνεις; οὐ χρυσοῦ σὺ τῶν φυλάκων τὰς χεῖρας ἔπλησας, εἰς τὸ πλάσασθαι τῆς ἐγέρσεως συκοφαντίαν; οὐκ οἶδας ἃς ἐναπέθου σφραγίδας τῷ μνήματι; αὗταί σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς στηλιτεύσουσι τὸ ἀνόμημα. Ταῦτα τὸν Ἀρχιερέα μεγάλως

ἐτά-

ἐτάραξαν. θυμικῶς δὲ διορμήσας διαχειρίσασθαι τὸν Ἀπόστολον, οὐκ ἠδυνήθη. παρευθὺς γὰρ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπημαυρώθησαν, καὶ τὸ περίλοιπον σῶμα ἄχρηστον ἐγεγόνει. Τότε τοῖς παρατυχοῦσι τὸ γεγονὸς γοητεία προσεδοκᾶτο. Ὅμως κατὰ τοῦ Ἀποστόλου ὁρμήσαντες, καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς πηρώσεως πεῖραν ἔλαβον. Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἠγνοεῖτο τῷ Ἀποστόλῳ ἡ ἀπιστία καὶ ἡ ἄνοια, ὅτι ἐπικράτεια τῶν δαιμόνων ἐνέστι τούτοις, ἐπὶ τούτῳ οἰμώξας μέγα, δυσωπήθητι ὑπὸ τῆς σῆς ἀγαθότητος, Κύριε, ἔλεγε, καὶ ἀμφοτέρων ἴασαι τὰ συντρίμματα, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν αὐτοὺς μεταποίησον. Κάτωθεν οὖν τοῦ Ἀποστόλου τὴν εὐχὴν ποιοῦντος, οὐρανόθεν ἡ ῥῶσις τοῖς πληγεῖσιν ἐχαρίζετο. καὶ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς ἀναβλέψαντες, τὴν νοητὴν τῆς ψυχῆς ἐπεζήτουν ὑγείωσιν. Ἀλλ' ἐπεὶ πολλάκις τῶν ἀστηρίκτων εὐμετάβολον τὴν γνώμην οἶδεν ὁ Ἀπόστολος εἶναι, τὸ φώτισμα τούτοις οὐκ ἐπεμεύσεν. Ἐκτενέστερον δὲ τοῦ Ἀποστόλου προσευξαμένου, θεία δύναμις ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ κατιοῦσα, τὰ ἀφιδρύματα τούτων πάντα κατέῤῥαξε, καὶ τοὺς ἐμφωλεύοντας ἄρδην ἀπώλεσε δαίμονας, καὶ κλόνος βίαιος τότε τὴν γῆν κατεῖχε, καὶ πάντες καταφυγὴν τὸν Ἀπόστολον ἐτίθουν, μεγάλῃ κράζοντες τῇ φωνῇ· ἰσχυρὸς Θεός ἐστιν ὁ ὑπὸ σοῦ κηρυττόμενος, καὶ τούτῳ ἀδιστάκτως πιστεύομεν, καὶ χαίροντες τὸ λουτρὸν κομιούμεθα. Καὶ ἀρξάμενος πάντας ἐβάπτισε. μόνος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀποσπασθέντας ὡς εἶδε τοὺς ὑπ' αὐτὸν, τῇ τοῦ δολίου ὑποβολῇ κατὰ τοῦ πλάστου δύσφημα ἐβλασφήμει ῥήματα. Καὶ τούτου μὴ φέρουσα τὴν παράνοιαν ἡ γῆ, πάντων ὁρώντων, ὡς ἐπὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν, βιαίως τοῦτον ἔνδον αὐτῆς καταχεθῆναι ζῶντα συνώθησε. Τότε τοὺς φωτισθέντας ὑποστηρίξας, καὶ Νάρκισσόν τινα τούτοις Ἐπίσκοπον καταστήσας, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται, αὐτὸς πρὸς Πάρθους ἀφίκετο.

Καὶ κλίνας γόνυ, ἐπίσκεψιν οὐρανόθεν ἐζήτει. Καὶ αὐτίκα σχῆμα τούτῳ ἐδείκνυτο Ἀετοῦ, ὑπὸ χρυσᾶς πτέρυγας, τὸν Χριστὸν εἰκονιζούσας ἐσταυρωμένον. Ὁθεν ἀναῤῥωσθεὶς, πάλιν εἴχετο τοῦ κηρύγματος. καὶ τὰς τῶν Καμδάκων Πόλεις διαδραμὼν, ἐπ' Ἄζωτον ἔπλει νηὸς ἐπιβάς. Καὶ σφοδρᾶς καταιγίδος κλυδωνιζούσης τὴν ναῦν, φωτοφανὴς αὐτίκα Σταυροῦ τύπος ἐπ' αὐτῆς τῆς ὁλκάδος, τῆς νυκτὸς τὸ ζοφῶδες ἐπέλαμψε. Καὶ ἀποβάντες τοῦ πλοίου, ὑπὸ Ἀζωτίδος τινὸς ἐν μεσογαίῳ οἰκήματι καταχθεὶς ὁ Ἀπόστολος, τῆς ἡμέρας ἤδη πρὸς ἑσπέραν διαληγούσης, τὴν εὐχὴν παρέτεινε. Τὸ γοῦν θυγάτριον τοῦ ξενοδόχου ἐν χρῷ τῆς συνέγγυς θυρίδος καθιστάμενον, ὠδυνᾶτο τὸν ὀφθαλμόν. οὕτω δὲ τοῖς λόγοις τοῦ Ἀποστόλου ἡδύνετο, ὡς καὶ τῆς ὀδύνης ἐπιλαθέσθαι. Εἶτα προσελθοῦσα τῷ οἰκείῳ Πατρὶ, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰσχύνην σὺν τῇ ὀδύνῃ ὡς ἀμεληθεῖσα προσενεκάλει. Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν· ὑπὲρ σοῦ τάχα τέκνον, ἔφη, προθύμως ἂν καὶ τὴν ψυχὴν προϊέμην, εἰ τοῦ σοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ δυσειδὲς ἠδυνατό τις διορθώσασθαι. Καὶ ἡ παῖς χαριεντιζομένη, ἔστι Πάτερ, εἰ βούλει, ὁ τῆς ὀδύνης καὶ πάθους θεραπευτής. Καὶ ποῦ τέκνον, ἔφη; ἐν τῷ μεσογαίῳ οἰκήματι, ἡ παῖς ἀντεπάγει, ὃν ἐκ τοῦ πλοίου τῇ χθὲς ὀψιαθέντα καθυπεδέξω. Καὶ παρευθὺς τὸν Ἀπόστολον προσκληθῆναι κελεύει. Καὶ τούτοις τὸν ἡδὺν τῆς ἀληθείας ὁ προσκληθεὶς ἐνειράμενος λόγον, παροικὶ καταθέλξας ἐβάπτισε. Τῇ δὲ Κόρῃ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιζητοῦντος τὴν ἴασιν τοῦ Πατρὸς αὐτῆς, ἔφη ὁ Ἀπόστολος· σοὶ τὴν ἐπιστήμην τοῦ ὑγείας χαρίσομαι, καὶ πᾶσι τοῖς προσδεξαμένοις τὸ χάρισμα τοῦ Βαπτίσματος. Πρωΐας ἀναστᾶσα ὦ Κόρη, τῷ πάσχοντι ὀφθαλμῷ τὸν Χριστὸν ὀνομάσασα, τὴν χεῖρα ἐπίθες, καὶ ἄρτιος ὁ βεβλαμμένος ὀφθαλμὸς γενήσεται. Οὕτως ἡ Μαθήτρια ποιήσασα, ὡς ὁ Διδάσκαλος ὑπέθετο, τὸ οἰκεῖον ἐθεράπευσε πάθος. Καὶ

ἐκ-

ἔκτοτε ἡ σοφὴ Χαριτίνα, συνεργείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῆς Νικοκλείδους, ὁπαδὸς τοῦ Ἀποστόλου ἐγένετο, δοξάζουσα σὺν αὐτῷ καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν.

Τὴν δὲ Ἱεράπολιν καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, ἐδίδασκε τοῖς συνεπομένοις αὐτῷ, μὴ ἐκκακεῖν τοῖς πειρασμοῖς. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐγχώριοι δολοφονῆσαι τοῦτον ἐβούλοντο ὡς ἀπατεῶνα, προφάσει μὴ καὶ τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὥσπερ καὶ ἄλλων πολλῶν. Ἥρως δέ τις, τῶν πολιτῶν τὴν τύχην αἰδεσιμώτερος, ἐξάραι θέλων τοῦ λιθασμοῦ τὸν Ἀπόστολον, πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ πιθανολογούμενος, οὕτω πως ἔφη· Ἄνδρες πολῖται, τὸ ὑπ' ἐμοῦ βουλευόμενον μάθετε. μηδὲν ἡμῖν ἄδικον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρὶ, ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὴν αὐτοῦ Διδασκαλίαν δοκιμάσωμεν, εἴγε εἰς ψυχικὴν περιποίησιν ἔσται. καὶ ὡς ἐπισήμῳ τῷ Ἥρωϊ ἀντειπεῖν οὐκ ἐτόλμησαν. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ποδῶν τοῦ Ἀποστόλου δραξάμενος, ἐδυσώπει τὸν Ἅγιον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαι. Καὶ ἀμφοτέρων ἀφικομένων, Μάρκελλα ἡ τοῦ Ἥρωος γαμετὴ, ἐδυσφόρει κατὰ τοῦ συνεύνου, λύσιν τοῦ συνοικεσίου ζητοῦσα, καὶ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς προικὸς, εἰμὴ τῆς οἰκίας ἔξω βάλῃ τὸν Φίλιππον. Ἐπεὶ δὲ ἐναγώνιον ὁ Ἀπόστολος τὸν Ἥρωα ἑωράκει, αὐτὸν παρεθάρρυνεν ἐπιμένειν τῇ πίστει. Αὐτὸς δὲ γόνυ κλίνας καὶ προσευξάμενος, τὴν πρὸ μικροῦ χαλεπαίνουσαν, οἰκέτιν τοῦ ταύτης ἀνδρὸς παρεσκεύασεν, ὦ ἄνερ γλυκύτατε, λέγουσαν, πόθεν ὁ θαυμαστὸς οὗτος ἐγένετο ἄνθρωπος; ὡς ἡδὺς ὁ τούτου λόγος, καὶ ἡ τῶν ἠθῶν κατάστασις. Μεγάλου Θεοῦ, ὁ Ἥρως ἔφησε, καταγγελεὺς οὗτος, ὦ γυναὶ, καὶ αἰωνίου Βασιλείας προξενητής. καὶ εἰ δοκεῖ, ἀνενδοιάστως προσέλθωμεν τῷ τούτου Θεῷ. Καὶ ἄμφω προσπεσόντες τῷ Ἀποστόλῳ, πανοικὶ λαμβάνουσι τὴν ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν. Ἐκ δὲ τούτου πολλοὶ τοῦς περιοικίδος, πρὸς Κύριον μετετάξαντο.

Ἀλλ' ὁ τῆς κακίας ἐφευρετὴς, ὡς ἑαυτὸν ἡττώμενον εἶδε, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου ἐζωγρημένους, πυρπολῆσαι τὴν οἰκίαν τοῦ Ἥρωος ἤγειρε. Καὶ γνοὺς τῷ Πνεύματι ὁ Ἀπόστολος, ἀτρόμως ἔξεισι πρὸς αὐτούς. Ὃν ἀνημέρως ἐπικρατήσαντες, εἰς τὸ δικαστικὸν βουλευτήριον ἤγαγον. Ἐμβριθῶς δὲ τῷ Ἀποστόλῳ Ἀρίστάρχος ὁ Ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου προσχὼν, οἴδασε ταῖς μαγείαις ἐναμβρυνόμενον, ἔλεγεν. ἀλλ' εἰμὴ ἀποθέμενος ταύτας ἔσῃ, λιθασμῷ πικρῷσε ἀπολέσω. τὰ γὰρ περὶ τοῦ σταυρωθέντος Θεοῦσου, εὐκαίρως ἐπιζητήσωμεν λόγῳ. Καὶ τῆς Ἀποστολικῆς δραξάμενος κόμης, ὠθῶν αὐτὸν προσεπηλακίζεν. Ἀριστάρχου δὲ τὸ ἄτακτον ἐπιτεχνευσάμενος σωφρονίσαι ὁ μακάριος Φίλιππος, ἴσως καὶ διὰ τοὺς παρατυγχάνοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δυνατοῦ Θεοῦ ἐστιν ὑπηρέτης, εἰς ἐπήκοον πάντων οὕτω πως ἐξεφώνησεν. Ὁ τὰς καρδίας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν πρὸς ὅποι συνιὼν τρεπομένας, τὸν ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας ὡς ὀργῆς ἀμέτοχον ἀναγόμενον λόγον, ἔργῳ πλήρωσον Κύριε, καὶ γενέσθω πᾶσι σωφρονισμός· ἡ προταθεῖσα χεὶρ ἐπὶ τὴν κόμην, ἧς ἡγίασας κεφαλῆς, παρεθήτω. Ἐπηκολούθει δὲ τῷ λόγῳ ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφὴ τῶν μελῶν. Παρευθὺς γὰρ ἡ τούτου ἀπεξηράνθη χεὶρ, καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν ὀφθαλμὸς ἀποτετύφλωτο, καὶ κατ' ἄμφω κεκώφωτο τοῖς ὠσί. Τοῦτο τοὺς συνειλεγμένους ἐξέστησε, καὶ μετὰ δέους ἱκέτευον δοῦναι συγγνώμην τῷ πλημμελήσαντι. Καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς αὐτούς· αἱ τῶν μελῶν διαστροφαὶ ἀνθρωπίνης βοηθείας ἐπαποροῦσιν. ὁ γὰρ τούτων διορθρωτὴς εἷς ἐστιν, ὁ ἐκ χοὸς καταρχὰς διαρθεώσας τὸν ἄνθρωπον, ᾧ εἰμὴ προσέλθητε, καὶ αὐτὸς ὁ παθὼν, οὐ τεύξεται τῆς ἰάσεως.

Καὶ πρὸς τούτῳ, τεθνεώς τις ἐξεκομίζετο πρὸς ταφήν. καὶ κατασχόντες τὴν κλίνην οἱ συμπαρόντες Ἀριστάρχῳ, χλευάζοντες ἔλεγον τῷ Ἀποστόλῳ. εἰ τοῦτον ἐγερεῖς, πάντες σὺν Ἀριστάρχῳ προσκυνήσωμεν τῷ Θεῷσου. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς

Οὐ-

Οὐρανὸς τὰς ὀφθαλμὰς ἀτενίσας, προσηύξατο ἐπὶ ἱκανὸν, καὶ πρὸς τὸν βεβλημένον τῇ κλίνῃ, πρεσβείᾳ τῇ φωνῇ λέγει· Θεόφιλε. καὶ ἀὐτὸς ἀνεκάθισε, καὶ τὰς ὀφθαλμὰς ὑπανέῳξε. Καὶ προσθεὶς ὁ Ἀπόστολος, εἶπεν· ὁ Χριστός σοι κελεύει, ἀναστηθι, καὶ ἀκωλύτως προσομίλει. Ὁ δὲ ἀποβὰς τῆς κλίνης, τῷ Ἀποστόλῳ προσέπεσε λέγων· Εὐχαριστῶ σοι Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ πολλῶν κακῶν ἐρρύσω με τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Τί πρὸ δύο γὰρ ἡμερῶν ἐξοφθαλμήσας καὶ δυσειδῶν καὶ ἀσχημονῶν ἐξελκόμενος βιαίως, ἔτι μικρὸν, εἰ μὴ ἔφθασας, ἀπερρίφην αὖ εἰς τάρταρον δυσειδῆ καὶ ὀλέθριον. Τότε τὸ παράδοξον τοῦτο ἐξέκρουσε πάντας λέγοντας· Πῶς οὖν οὐδέποτε εἴδομεν, ἐξ ὁμοματος φωνήσας αὐτὸν ἔστησας; ἐπ' ἀληθείας, οὗ ἰσχυρῶς καὶ λέγει καὶ κηρύττει, καὶ Θεὸν καταγγέλλει, δυνατὸς καὶ ἀληθὴς ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἀδιστάκτως προσδεχόμεθα, καὶ πιστεύομεν.

Καὶ τῇ χειρὶ ὁ Ἀπόστολος κατασγήσας τὸν θόρυβον, διακελεύεται τῷ Ἥρωϊ. ἐπὶ Ἀρχισαρχῳ τῇ χειρίσας Σταυρὸν τύπον ἐπιχαράξας, τῷ τῆς ἁγίας Τριάδος ὀνόματι, τῇ μελλούσῃ τὰ βλαβέντα ἐκ τῆς αὐτῶν ἀφελείας αὐτοῖς ἀνορθώσειν. Καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Ἥρως, τὸν Ἀρχισαρχον ἐπετέλεσεν ἄρτιον. Ἐπὶ τούτῳ πάντες τῷ Ἀποστόλῳ προσεπίπτησιν, ἐν οἷς ὁ Πρεσβύτερος, ὁ τὸν ἐκ νεκρῶν αὐτὸν γενέσης, τὰ πρῶτα ἐπὶ πᾶσι φέρων τοῖς συμελεγμένοις, σὺν τῇ γαμετῇ προσῆλθε τῷ Ἀποστόλῳ. Καὶ τῆς κατηχήσεως ἀμαρτῶς τὸν λόγον δεξάμενος, εἰς βεβαίαν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἔνδειξιν, τὸν ὑπ' αὐτὸν σεβομένους δώδεκα χρυσέους θεοὺς, τῇ ἐμβεῶν εἰς διαφυλὴν τῷ Ἀποστόλῳ γενέσθαι προτίθησιν. Οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ περιλειφθέντα καλῶς οἰκονομήσας, τῆς ὀρθῆς ἀδιστάκτως εἴχετο πίστεως. Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀπόστολος τὸν ἐκεῖσε πάντας πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν, τὸν Ἥρωα τούτοις χειροτονήσας Ἐπίσκοπον, καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ἐξ αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ Ναὸν προσάξας γενέσθαι, καὶ τούτους καθιδρύσας, καὶ πάντας κατηχήσας, καὶ ἐπαξάμενος, αὐτὸς εἰς Φρυγίαν προσέβαλεν, ἅμα τῇ Λυκαονίᾳ καὶ τῇ Ἀσίᾳ, κηρύττων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστὸν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ὡς φέγγος ἑξαπτέρυγος, βολίδος δίκην Ἀπόστολε, σελασφόροις βολαῖς, καταυγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπαῖς φωτοχυσίαις, τῶν θείων μάκαρ κηρύγματος, διαλάμπων φαιδρῶς, τοὺς ἐν σκότει μελῳδεῖν κατεφώτισας. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πάντορων ἀδολεσχίαν, καὶ λόγων πᾶσαν δεισιδαιμονίαν, τῷ σωτηρίῳ λόγῳ, ἐκμηκήσας τῆς πίστεως ἔφηλλες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οὐσίαις ὑπερκοσμίοις, Παρθενικαῖς δῶρα γεγαμηκας, λιτομερείαις Ἁγνὴ, ἀσυγχύτως τὸν Χριστὸν, ᾧ κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Νόμων πατρῴων.

Φῶς σε τῷ κόσμῳ ἀπετέλεσε, τὸ παγγενικὸν φῶς, Λόγος ὁ ἐμψυχώτατος, ἐκλεξάμενος Ἀπόστολον, ἐκ τοῦ Κόσμου τρισμάκαρ. καθοπλίσας, θείᾳ δυναμεῖ τῇ αὐτοῦ, ἐπαφῆκεν ἀήττητον, ὡς ὁπλίτην βοῶντα. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμην τῇ θείᾳ δυναμούμενος, τὰς ἀντιπάλους τάξεις ὑπερνίκησας, τῷ ἀντιθέσει τὴν παράταξιν, τῷ αὐτῷ καταλύσας. τῷ γὰρ εἰρωνίᾳ, κλῆρον ἀφαιρετὸν λαβὼν, εἰρωνείαν κατέσεισεν, ἐφυτεύσας τῷ Κόσμῳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅλῳ τῷ πόθῳ προσεπέλασας, τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ Θεοῦ Ἀπόστολε, Μα-

θητὴς τούτου γενόμενος, καὶ θεῖος ὑπηρέτης, καὶ μυστολέκτης. ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλεὶς, εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἡνώθη ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναλλοιώτως ὅλῃ τῇ ἀνθρωπότητι, ὁ ὑπέρθεος ἐν μήτρᾳ σου, Παναγία Παρθένε. ὅθεν ἐν δύω φύσεσι, γνωρίζεται Χριστὸς, εἷς ὑπάρχων ἀμφότερα, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοί.

Ὠδὴ, θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Νῦν ἀπορρήτου δόξης, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἠξιωμένος ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος, ὑπάρχει εὐφροσύνη, ἔνθα ἡ χαρὰ ἡ ἄληκτος ἐν Ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων ἔνθα, δικαίων αἱ σκηναὶ, πάντων Χριστιανῶν ὑπερεύχου, Φίλιππε πάνσοφε.

Ὡραϊσμένος κάλλει, νοητῆς εὐπρεπείας, καὶ βασιλείας στέφος περικείμενος, θεόφρον καὶ πλουσίαις, Φίλιππε περιχεόμενος φωτοδοσίαις, ταῖς τοῦ ὑπερουσίου, φωτὸς μαρμαρυγαῖς, χαίρων τῷ τοῦ Δεσπότου σου θρόνῳ, μάκαρ παρίστασαι.

Σὺν Ἀποστόλοις πᾶσι, σεπτοῖς τε καὶ Προφήταις, καὶ σὺν Ἀθλοφόροις Φίλιππε Ὁσίοις, Ἱεράρχαις Δικαίοις, σὺν τῇ Θεοτόκῳ πρέσβευε, λύσιν πταισμάτων, πολλῶν ἀμπλακημάτων, δοθῆναι ἱλασμὸν, πίστει τοῖς τὴν φωσφόρον καὶ θείαν, μνήμην τελοῦσι σου. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, ὑπερφυῶς Παρθενομήτωρ τέτοκας. ἐντεῦθέν σε κυρίως, πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν, ἀληθεστάτην, σοὶ τὴν προσηγορίαν, ἁρμόζοντες Ἁγνή. σὺ γὰρ τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας, ῥίζα καθέστηκας.

Ὁ Εἱρμός. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἕξαπος. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ὡραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἀναστρέψας, πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀνελήλυθας χαίρων. καὶ τῇ Τριάδι παρεστὼς, ἐν Πατρὶ τεθέασαι, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ Θεῖον. διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θείαν, ἑορτάζομεν μνήμην.

Ἕτερον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πνεύματος Θείου ἀκτῖνα, θεσπέσιε δεδεγμένος, καὶ Κόσμον καταφωτίσας, τῷ φθόγγῳ τῶν σῶν ῥημάτων, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει, Κυρίῳ πάντας σωθῆναι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑπεραγία Παρθένε, δέησιν νῦν τῷ Υἱῷ σου, ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππῳ, τῷ θείῳ καὶ θεηγόρῳ, προσφερομένη παντοίων, κακῶν περίσωζε πάντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πὸ πάθος καταμοῦσα, τὸ σταυρικὸν τοῦ Υἱοῦ σου, εὐλογημένη Παρθένε, οἴμοι ἐβόας Θεέ μου, ὑπὲρ βροτῶν καταδίκων, πῶς φέρεις ταῦτα βουλήσει;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἅ. προσόμοια, ἦχ, α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Πῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τῆς γῆς παμμάκαρ, διεχύθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων. δι' ὧν τὸν Υἱὸν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντες Ἀπόστολε μυστικῶν, ὁμοούσιον δοξάζομεν.

Ὡς ἑωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαεινὸν λαμπτῆρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Πανεύφημε.

Διὰ Σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, διηνυκὼς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως. μεθ' ὧν εἰσελθὼν, εἰς τὰ ἄνω Βασίλεια, συμπαρεδρεύεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα. ἦχ. β'.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν Κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σου σοφὲ, ὤφθησαν Ἀπόστολε Φίλιππε, περικιρνῶσαι τοῖς πιστοῖς, πόματο ζωοποιόν. πρᾶξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίβασιν ἐσχηκὼς, Χριστοῦ ὁπαδὸς καὶ προσή-

γο

γορος ἐλθημάτισας. τὴν σὴν ἄρραν ἐκ ἄτεκνον ἐθνῶν Ἐκκλησίαν, ἀτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, κατεποίκιλας διδαχαῖς. ἵν' ἐκ μὴν δυσωπηθῶμεν λυπεῖσθαι, δεινῶν ἐκ ἀναγκῶν. δώσασα γὰρ ἐν θεῷ, πολλὰ ἐγγίζομεν αὐτῷ.

Καὶ μήν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τῆς ξύλου σε.

Πᾶσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν ἰσχύς, σὺ ὑπάρχεις Ἀληθῶς Μήτηρ, ἐκ καταφύγιον. παύτων τῶν ὑμνημάτων σε, σὺ εἶ αἰτίη. μὴ ἔν ματίοις λογίζωνται, τὴν σὴν προσασίαν, οἱ κατακαυχώμενοι κατὰ τῶν δούλων σου. σὺ γὰρ, πρὸς Θεὸν προσασία, δέδοσαι. διὸ μὴ παρίδῃς, διασῶσαι δέονται τοὺς δούλους σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, σὲ ὁ ἄνομος λαὸς, Σῶτερ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, ξύλῳ ἀνήρτησε, τότε ἡ Παναμωμος Ἁγνὴ ἐκ Μήτηρ σε, παρεστῶσα ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη. Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οἴμοι, πῶς κακούργων ἐν μέσῳ, ξύλῳ προσαγῶαι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασιν;

Εἰς τὸν ᾱ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα ᾱ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. ἦχος, β'.

Θεοφόρος ἀνεδείχθης κρατὴρ τῆς σοφίας. Πνεύματος γὰρ ὤφθης, καταγώγιον τερπνὸν, ἐκ ὑπέφηνας ἀρετῶν ἐπάλξεις, τοὺς βροτοὺς ἁλιεύσας, τῷ μοκτῷ ἀγκίστρῳ τῆς σοφίας Θεοῦ. διὸ δυσωπούμενός σε Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, γ'. Γερμανοῦ.

Τὸν τῶν ἰχθύων ἄγραν, εἰς ἀνθρώπων ἁλιείαν μεταβαλὼν, τοὺς ἐν βυθῷ ἀπάτης, τῇ σαγήνῃ ἀνέλκων τῇ μυστικῇ, Φίλιππε Ἀπόστολε, ὅλον τὸν Κόσμον ἐζώγρησας, καὶ τῷ Διδασκάλῳ σου Χριστῷ προσήγαγες. διὸ δυσωπούμενός σε, πρέσβευε αὐτῷ ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πιστῶς προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου. Καὶ μήν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Μεγάλης διὰ σὲ ἀνέργεσίας Ἀνέχεσθε, τυχόντες σὺν Ἀγγέλοις, γεραίρομεν τὸν τόκον σε, τὸν καὶ καταξιώσαντα ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀπλάσαντα, τὸν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δακρύων προχοὰς κενοῦσα ἡ Παναμωμος, ἐστέναζεν ἐθρήνει, βοῶσα ἐκ βαθέων. φῶς γλυκύτατον, πῶς ἔδυς Τέκνου Γλυκύ; πῶς ἔδυς Τέκνου Γλυκύ; ὁ κτίσας λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἄφωνος, ἐν Σταυρῷ μου ὁρᾶσαι;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Γρέον, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἀρχὴ τῆς Τεσσαρακοστῆς ταύτης ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις ὀφείλει ψάλλεσθαι τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίων Ὁμολογητῶν, ὡσαύτως καὶ τὸ Κοντάκιον, καὶ τὰ Ἰδιόμελα π. εἰδὲ ἐν μιᾷ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς Ἑβδομάδος, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλούια, καὶ τὰ Τριαδικὰ τῷ ἤχῳ, διὰ τὸ ἀιδέσιμον τῆς Ἀρχῆς τῆς Τεσσαρακοστῆς, ὅπερ ἀναγκαῖόν ἐστι φυλάττεσθαι.

Ἔτι περὶ τῆς Ἀρχῆς τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἀρχὴ τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς Ἑβδομάδος, πλὴν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς, Ἑσπέρας μετὰ τὸ ᾱλό. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ τῆς Ἁγίων π. εἰς ἔξ. Δόξα, τῆς Ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. εἰς τὸ, Καταξίωσον, μετανοίας, γ'. εἰς τὸν π. π. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ἡμέρας. εἰς τὸ Τριαγίον, μετανοίας, γ'. Θεοτόκε Παρθένε. μετάνοιαν, ά. Δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, μετάνοιαν, ά. Καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, μετάνοιαν, ά. Τροπάριον τῶν σῶν Εὐ-

σπλαγχνίαν. αἴρει μεταμοίας. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ μεγάλας μεταμοίας, γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῶν Ἀποδείπνων.

Εἰς τὰ Ἀπόδειπνα, ἐν τῷ δευτέρῳ Τρισαγίῳ Τροπάριον. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου Χριστὲ ὁ Θεός. καὶ τὰ λοιπὰ, αἴρει μέλους. Εἰς δὲ τὸ τρίτον Τρισάγιον, τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ τὰ ἕτερα. Ἐν δὲ τῷ ὑστέρῳ Τρισαγίῳ, μεταμοίας, γ'. Τροπάριον. Κύριε τῶν δυνάμεων, μετὰ τῶν ἅ. αὐτοῦ ὡς συνήθες, αἴρει μέλους. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. καὶ μεταμοίας μεγάλας, γ'. καὶ μικρὰς, ιβ'. τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. καὶ ἡ εὐχὴ, τὸ, Ἄσπιλε ἀμόλυντε. καὶ τὸ, Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα. καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς πρώτης ἡμέρας.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς τοιαύτης Νηστείας, οὔτε Τρισάγιον λέγομεν, οὔτε μεταμοίας ποιοῦμεν, οὔτε Ἀλληλούϊα λέγομεν, ἀλλὰ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ δὲ τοῦ, Καταξίωσον, ποιοῦμεν μεταμοίας, καθὼς προδεδήλωται. Ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οὐ ποιοῦμεν μεταμοίας ἀπ' ἀρχῆς, εἰ μὴ μετὰ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. εἰς τὸ Τρισάγιον, γ'. καὶ ἐν τῷ τέλει, τρεῖς μεγάλας, καὶ ιβ'. μικρὰς, καὶ εἰς τὸ Τρισάγιον τρεῖς.

Περὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ.

Εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, μετὰ τὴν ἅλο. Τρισάγιον, καὶ μεταμοίας, γ'. εἰς τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, μεταμοίας, γ'. ὁ Πεντηκοστὸς, καὶ ὁ Ἄμωμος. κατὰ στάσιν δὲ τούτου, μεταμοίας, γ'. Τρισάγιον, καὶ μεταμοίας, γ'. Τροπάριον, Ἰδοὺ ὁ νυμφίος. καὶ τὰ λοιπά. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ Εὐχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. καὶ μεγάλας μεταμοίας, γ'. καὶ μικρὰς, ιβ'. καὶ ἡ Εὐχὴ, Δέσποτα Θεὲ Πάτερ παντοκράτορ. ἡ ἑτέρα Εὐχὴ, Κύριε παντοκράτορ. καὶ τὸ, Σὲ εὐλογοῦμεν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ οἱ Ψαλμοί. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Τρισάγιον, καὶ μεταμοίας, γ'. Τροπάριον. Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθός. καὶ τὰ λοιπά. τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ ἡ Εὐχή. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐπ' ἐλπίδι. καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τοῦ Ὄρθρου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον, αἴρει μεταμοιῶν. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, αἴρει μεταμοιῶν. οἱ Ψαλμοί. Ἐπακούσαι σου Κύριος. καὶ, Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. Τρισάγιον, αἴρει μεταμοιῶν. Τροπάριον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ τὰ λοιπά. ἡ Ἑκτενὴς, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Ἀλληλούϊα εἰς τὸν ἦχον, καὶ τὰ Τριαδικὰ αὐτοῦ. Εἰς τὰ κα. τοῦ Ψαλτηρίου, καθ' ἕκαστον Δόξα, μεταμοίας, γ'. καὶ εἰς ἐν ἕκαστον αὐτῶν, κα. τῆς Ὀκτωήχου δύω. Δόξα, καὶ νῦν, θτ. τῆς ἡμέρας. Οἱ Καμόνες τῆς Ὀκτωήχου. ὁ πρῶτος σὺν τῷ εἱρμῷ, εἰς ς'. ὁ δεύτερος, εἰς δ'. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς δ'. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, κα. τῶν Ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, θτ. τῆς ἡμέρας. τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Εἰς τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, μεταμοίας, γ'. Εἰς τὸν ἅ. ἅ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν, θτ. τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Τρισάγιον, μεταμοίας, γ'. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. ἐνταῦθα Τροπάριον οὐ λέγομεν, καὶ αἱ μεγάλαι, γ'. μεταμοίαι, καὶ αἱ μικραὶ ιβ'. τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Ἡ α'. Ὥρα, ὡς ψάλλεται ἐν τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ μεταμοιῶν, αἴρει τοῦ καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ὡσαύτως καὶ αἱ λοιπαί. Ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ Νηστείᾳ, ἐν ταῖς Ὥραις, καὶ τοῖς Ἀποδείπνοις, οὔτε στιχολογοῦμεν, οὔτε Τροπάριον ψάλλομεν μετὰ μέλους, ἀλλὰ πάντα τὰ Τροπάρια, καὶ τὰ Θεοτοκία, καὶ τὸ Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, χύμα, καὶ αἴρει μέλους λέγομεν.

Περὶ τῆς Τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, εἰ τύχῃ Ἀλληλούϊα ἐν β'. ἢ δ'. ἢ ς'.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν α'. ἡμέραν, εἰ τύχῃ Ἀλληλούϊα, ἐν β'. ἢ δ'. ἢ Παρασκευῇ, ἐν μὲν τῇ β'. καθὼς ἐδηλώθη εἰς

τὴν

τῶν ἁ. ἡμέραν, γινέσθω ἡ Ἀκολουθία καὶ ἐν αὐτῇ. ἐν δὲ τῇ δ. καὶ ς. γενέσθω ὅπω. Τῇ γ. καὶ τῇ ε. Ἑωθεραὶ, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιε. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ. καὶ μετανοίας, γ. καὶ ὁ Προσομοιακὸς Ψαλμός. Εἰς τὸ, Ἀλληλούϊα, μετανοίας γ. καὶ σωκήθης ἅλλο. καὶ ἐν αὐτῇ κατὰ στάσιν, μετανοίας, γ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος, τῶ Ἁγίου. εἰδὲ εἰσὶ δύο Ἅγιοι, τὰ ἴδ. αὐτῷ εἰς ς. Δόξα, καὶ νῦν. Θτ. τῆς ἡμέρας. αὐτὶ τῶ Προκειμένου, Ἀλληλούϊα, ἦχος, πλ. β. Καὶ προσκυνοῦντες τῷ ὑποποδίῳ. ἴδ. Καὶ εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν αἰτήσεων. Ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος, ὕστερον τὸ, Ἀλληλούϊα, ἅπαξ. τὸ, Καταξίωσον Κύριε, καὶ μετανοίας, γ. Τροπάριον, Θεοτόκε Παρθένε. καὶ μετανοίαν, ά. Δόξα. Βαπτιστὰ τῆς Χριστοῦ. καὶ μετανοίαν, ά. Καὶ νῦν. Γενεθλίων. μετανοίαν, ά. Τὸ τῶν σὺν ἀσωτίαν. εἶτα μετανοίας. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ. αἱ γ. μεγάλαι μετανοίαι, καὶ αἱ μικραὶ ιβ. ἓξ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς Ἀποδείπνου.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. καὶ οἱ Ψαλμοί. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με. Κύριε μὴ τῷ θυμῷσου ἐλέγξῃς με. Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, καὶ τοὺς λοιποὺς Ψαλμούς. Εἰς τὸ, Ἀλληλούϊα, μετανοίας, γ. Τὸ, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Τρισάγιον, Τροπάριον. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου Χριστὲ ὁ Θεός. καὶ τὰ λοιπά. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ. καὶ ἡ Εὐχή. Κύριε Κύριε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. μετανοίας, γ. καὶ οἱ Ψαλμοί. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. καὶ ἡ Εὐχή. Κύριε Παντοκράτωρ ὁ Θεός. Τὸ Τρισάγιον, μετανοίας, γ. Τροπάριον. Ἐλέησον, ἡμᾶς. καὶ τὰ λοιπά. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ. καὶ ἡ Εὐχή. Δέσποτα Θεὲ Πάτερ Παντοκράτωρ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. μετανοίας, γ. Οἱ Ψαλμοί. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Ὁ Κοιμῶν τῆς Θεοτόκου. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ. Κύριε τῇ δυνάμεώσου, μετὰ τῆς σχὼν αὐτῆς, καὶ τῆς προπαρόντων αὐτῆς ὡς σωκήθες. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. αἱ μεγάλαι, γ. μετανοίαι, καὶ αἱ μικραὶ, ιβ. Τρισάγιον, καὶ μετανοίας, γ. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ. καὶ ἡ Εὐχή. Ἄσωτε, ἀπόλωτε. καὶ τὸ, Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα. καὶ Ἀπόλυσις. Οὕτω τελεσθήτω ἡ Ἀκολουθία ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ καὶ τῷ Ὀρθρῳ, καθὼς ἐδηλώθη ἐν τῇ ἁ. ἡμέρᾳ. Αὕτη ἡ τάξις καὶ ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῇ Νηστείᾳ τῆς Ἁγίων Ἀποστόλων.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὅταν ἁγιασθῇ τὸ κατὰ Λουκᾶν, τοῦ Εὐαγγελίου, κατ' αὐτὴν τὴν Κυριακὴν, ἁγιάζομεν τὸν Λόγον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, εἰς τὸ, Καθελὼν μου τὰς ἀποθήκας. Ζήτει αὐτὸν εἰς τὰ Ἴδια αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΕ.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν, Γρηγορίου, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβίβου. Ἑωθεραὶ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ἴδ. ς. καὶ ψάλλομεν ἅ. προσόμοια. ἦχος, δ.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἀβίβος ὁ παμσοφος, καὶ Σαμωνᾶς ὁ θαυμάσιος, καὶ Γρηγορίας ὁ ἔνδοξος, κοινῷ συγκαμόντες, τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, μοῦ συγχορεύσουσιν ἡμῖν, οἱ Ἀθλοφόροι καὶ σωθρονίζονται. ψυχαῖς ταῖς τῶν Μαρτύρων δέδοται, τὰ ἐπουράνια γινόμενα, μερικῶς ἐμπορεύεσθαι.

Πόνους ὑπομείναντες, τῶν ἀφορήτων κολάσεων, καὶ γενναίως ἀθλήσαντες, Τριάδος ἰσάριθμοι, Σαμωνᾶ Γρηγόριε, Ἀβίβε θεόφρον, τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς, καταξιωθέντες μοῦ ἀπολαύσεως, καμάτων τὴν ἀντίδοσιν, ἀντιμισθίους ἡμῖν Χριστῷ,

στοῦ, ὃν θερμῶς ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ὁμολογήσαντες Ἅγιοι, τῶν Ἑλλήνων ἐλύσατε, πολύθεον φρόνημα, καὶ μωρὰν σοφίαν, τῇ νομιζομένῃ, μωρία εἶναι παρ' αὐτοῖς, Σταυροῦ δυνάμει μακαριώτατοι. ὑφ' οὗ ἐνδυναμούμενοι, καὶ τὰς πικρὰς τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε μάστιγας, θαρσαλαίῳ φρονήματι.

Ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον, καὶ πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον, καὶ λιμένα τὸν εὔδιον, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, προσκεχωρηκότες, τὸ διαιωνίζον, τῆς ἀπαθοῦς διαμονῆς, καὶ διαρκοῦσαν νῦν ἀντηλλάξασθε, τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν, καὶ τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενοι, ἐπαξίως μακάριοι.

Δοξα. ἦχος, β'. Ἱκασίας Μοναχῆς.

Ἤδεσα εὐφραίνεται, ὅτι ἐν τῇ σορῷ τῶν Ἁγίων ἐπλουτίσθη, Γουρία Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου. καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον, συγκαλουμένη βοᾷ. δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾷ. δεῦτε οὖν φιλέορτοι φωτίσθητε. δεῦτε ἴδετε φωστῆρας οὐρανίους, ἐν γῇ περιπολεύοντας. δεῦτε καὶ ἀκούσατε, οἷον θάνατον πικρὸν, οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωήν. διὸ καὶ ἐγγυηταὶ ὄντες τῆς ἀληθείας, Κόρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην. καὶ τὸν τούτους ἀθετήσαντα παμμίαρον, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν ὡς φονέα καὶ ἀνελεήμονα. καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦσι, τὴν παναγίαν Τριάδα, τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν. θτ'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλουσε.

Μί σοι, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, Δέσποινα τοῦ Κόσμου προσοίσω, εἰ μὴ δακρύων πηγὰς, καὶ ἐξομολόγησιν, τῶν πεπραγμένων μοι; ἀλλ' ἱλέῳ σου ὄμματι, ἐπίβλεψον Κόρη, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, λῦσον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν δουλόν σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ζύλῳ, τοῦ Σταυροῦ σου Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα, ἡ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τί ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα Πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν σι. ει. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα. ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Θαῦμα θαυμάτων ἀξίως, θαυμασιώτερον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, τὸ ὑμέτερον θαῦμα, Μάρτυρες Κυρίου ἀπὸ δυσμῶν, τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν Κόρην ποτὲ, ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως ταῖς μητρικαῖς, διεσώσατε ἀγκάλαις ὑμεῖς.

ει. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦντες, θεομακάριστοι, τὰς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας, ὥσπερ χάριν πλουσίαν, ἐδέξασθε προθύμως τῶν ὀρεκτῶν, τὴν ἀπόλαυσιν ἔρωτι, ἠλογηκότες τῶν θείων τῇ ἐκλογῇ, ταῖς ποιναῖς οὐ κατεκάμφθητε.

ει. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Γουρίαν πάντες τὸν μέγαν, καὶ γενναιότατον, σὺν Σαμωνᾷ τῷ θείῳ, καὶ Ἀβίβῳ τῷ πάνυ, ὡς ὄντι ἐν Λευίταις, ὕμνοις πιστῶς, εὐφημήσωμεν σήμερον. ὅτι θερμότατοι πάντων ὑπασπισταὶ, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσι.

Δοξα, ἦχος, β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ ἀριστέας, ὕμνοις τιμήσωμεν, Γουρίαν Ἄβιβον καὶ Σαμωνᾶν. ὅτι παραδόξως ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὅρκῳ γὰρ οὐ παρεῖδον, μεταναστεῦσαι Κόρην. ἀλλ' ἐκπληροῦντες τὸ αἴτημα, τὴν Παῖδα διεσώσαντο, παραμόμῳ Γότθῳ, ἄμυναν ποιήσαντες. δι' ὧν Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ

Καὶ νῦν. θτ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλουσε.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. διὸ δυσωπῶσε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀπάλλαξον. ὅπως, τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα παράχραντε, ἔστενες λέγουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, πλ. α.

Μὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης ἐλλό. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α. ἦχος, δ.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τριάδος τὴν Μοναρχίαν Ἅγιοι, θεολογοῦντες σεπτῶς, πολυαρχίας ἄστατον ἀχλὺν, εὐμαρῶς διελύσατε, ἀνατολῆς πολύφωτοι, ὥς περ ἀστέρες ἀνατείλαντες.

Οἱ τρεῖς Ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι, καταλαμπόμενοι, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ἐμφανῶς, τὸ τῆς πλάνης πολύθεον, καρτερικὴν τὴν ἔνστασιν, ἐπιδεικνύντες ὀξηφάνειαν.

Ὑμᾶς μὲν ὑοθετήσας ἔνδοξοι, θέσει ὁ φύσει Υἱὸς, τῆς νῦν αὐτῷ δοθείσης ἐκ Πατρὸς, κληρουχίας ὡς εὔσπλαγχνος, συγκληρονόμους ἔδειξε, καὶ βασιλείας συμμετέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σκηνὴ Πανάμωμε. τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν, παναχράντων αἱμάτων σεμνὴ, οἰκοδομεῖν εὐδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ, γ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐθελουσίως καὶ δειναῖς μάστιξιν, οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδωκαν, Ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες.

Ῥυσθῆναι τῶν χαλεπῶν, τῆς ἁμαρτίας λογισμῶν Ἅγιοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἄθλησιν, πίστει ἐκτελοῦντας πρεσβεύσατε.

Ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντες οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, πανευσεβῶς ἄτρωτον, τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν.

Θεοτοκίον.

Τάσεώνσε πηγὴ, ὁ τὴν σὴν μήτραν ὑποδὺς ἔδειξε, Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν οὖν θεράπευσον.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου.

Κα. ἦχος, α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίστιν, πολύθεον σοφοὶ, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι. Κόρην ζῶσαν δὲ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ, διεσώσατε, θανατηφόρου κινδύνου, ὑμᾶς μακαρίζουσαν.

Δόξα. ἦχος, πλ. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Σταυρῷ ὁπλισθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ, ἐν αὐτῷ τῶν Τυράννων πᾶσαν ἰσχὺν, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὴν ἀθείαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγξαντες, καὶ τὴν Τριάδα Ἅγιοι, προθύμως κηρύξαντες. ὅθεν ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης ἐλάβετε, ὡς νομίμως ἀθλήσαντες, Ἀθλοφόροι Πανεύφημοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχον-

τα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Θεοτόκε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἑκουσίως ὁρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὑπομένοντα πάθη ἤλγει Χριστὲ, καρδίαν ἡ πάναγνος, Θεοτόκος καὶ Μήτηρ σου, καὶ δακρυῤῥόους Λόγε, φωνάς σοι ἐφθέγγετο. οἴμοι θεῖον Τέκνον, καὶ φῶς τῶν ὀμμάτων μου, πῶς λαὸς ἀνόμων, θανάτῳ κατέκρινεν; ὅμως εἰς τὸ σῶσαι, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, ταῦτα νῦν ὑφίστασαι, τὴν πεσοῦσαν τὸ πρότερον. ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, καὶ τὴν ἄῤῥητον δύναμιν, ὦ Θεὲ ὑπεράγαθε, εὐδιάλλακτε Κύριε, ὁ θέλων τὸ σωτήριον τοῦ λαοῦ σου, εἰς οἶκτον ἐκ σπλάγχνων σου καμπτόμενος.

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σταθηρὰν τῆς καρτερίας οἱ Ἀθλοφόροι, ἀνηλεῶς στρεβλούμενοι, ποικίλαις βασάνοις, πᾶσιν ἐπεδείξαντο, συμφώνως κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι στεφανῖται, τρισοφεγγεῖ λαμπάδι, τοὺς νῦν ἐκτελοῦντας, μνήμην τὴν πανίερον, αὐτῶν καταυγάζουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύοντες.

Μετ' εὐλαβείας προσδράμωμεν τῇ φοσφόρῳ, καὶ φωταυγεῖ θεόφρονες, θήκῃ τῶν Μαρτύρων. βρύει γὰρ ἰάματα, τοῖς πίστει κραυγάζουσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁμολογοῦντες τῆς θείας οἰκονομίας, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις, πᾶσαν ἀθεότητα, οἱ θεῖοι καὶ πάνσοφοι, ὁμολογηταὶ κατηδάφισαν. θ'.

Ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. μέγα τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου, Μῆτερ Ἀειπάρθενε Ἄχραντε.

Ὠδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπρότηοι σαφῶς, τῶν ἀγώνων ἐκλάμποντες, ἐφαύλισαν τῶν Τυράννων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι.

Εἰς πάντα προφανῶς, Οἰκουμένης τὰ πέρατα, τὰ θαύματα τῶν Μαρτύρων, διεδόθη καὶ πάντας, τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Τῇ ὥσπερ ἀγαθὴ, τὰ τῆς χάριτος σπέρματα, δεξάμενοι ἐν τῇ πίστει, φιλοπόνως πλουσίως, οἱ θεῖοι ἐγεώργησαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, καὶ πελάγει χρηστότητος, τὰ σύμπαντα Θεομήτωρ, συγκρατῶν σαῖς ἀγκάλαις, κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

Ὠδὴ, ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, ὡς καλοὶ στρατιῶται θεόφρονες, ἐγκρατευσάμενοι πάντα, καὶ τραπῶς τὴν πίστιν τετηρηκότες, τὸν τῆς θείας, δικαιοσύνης ἤρατε στέφανον.

Πρὸ πρὶν μὲν, ὁ Ἀββακοὺμ μετάρσιος αἴρεται, τῇ τοῦ Δεσπότου προστάξει. δι' ὑμῶν δὲ Κόρη τυραννουμένη, Θεηγόροι, τῇ θρεψαμένῃ ἀποκαθίσταται.

Ἀστράπτει, ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων τοῖς θαύμασι, καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει, ἰαμάτων πᾶσι τοῖς προσιοῦσι, καὶ τοῖς πίστει, τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκηνώσεν.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντακ. ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους σοφοὶ, τὴν χάριν κομισάμενοι, τοῖς ἐν πειρασμοῖς προΐστασθε πανεύφημοι. διὸ Κόρην Ἅγιοι, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσατε. ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ Κόσμου χαρά.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ δουλείας με ῥῦσαι, Ἰησοῦ ζωοδότα, ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν ἐντεύ-

τεύξεσι δυσωπούμενος. ὅπως ἀδούλωτον κεκτημένος τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα τῶν παθημάτων, ἀνεύφημῶ τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν. προφθάσαντες γὰρ ἐκ τάφου, τοῦ θανάτου ἐρρύσαντο κράζουσαν τὴν Κόρην, ἣν περ παρέθετο, ἐκβοῶσα ἡ Μήτηρ τοῖς Μάρτυσιν. Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ Κόσμου χαρά.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΕ. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν, Γουρία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβίβου.

ἅ. Ξίφος τελειοῖ, Σαμωνᾶν καὶ Γουρίαν.

Καὶ φλὸξ Ἄβιβον. οἷς χαρὰ πῦρ καὶ ξίφος.

Πῦρ πέμπτῃ δεκάτῃ Ἄβιβον πέφνε, χαλκὸς ἑτάρους.

Μούτων, ὁ μὲν Σαμωνᾶς καὶ Γουρίας, ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Ἀντωνίνου Δουκός. Γουρίας μὲν ὁρμώμενος ἀπὸ Σαργωκητίας κώμης. Σαμωνᾶς δὲ, ἀπὸ Γαράδος. Διεβλήθησαν δὲ, ὡς ἀναπείθοντες τοὺς ἀνθρώπους μὴ θύειν εἰδώλοις. Καὶ εὐθὺς ἀναρτῶνται ἀπὸ μιᾶς χειρὸς ἑκάτερος, τῶν ποδῶν αὐτῶν κάτωθεν λίθῳ βαρυνομένων. Καὶ ἔμειναν ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης κρεμάμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, ἐν σκοτεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐναπορρίπτονται, καὶ τῷ ξύλῳ τοὺς πόδας περισφιγχθέντες, ἔμειναν ἐκεῖ λιμῷ καὶ δίψει, καὶ δεσμοῖς πιεζόμενοι, τετραμηνιαῖον χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν οἱ διῶκται, τὸν μὲν Ἅγιον Σαμωνᾶν ἀναρτῶσι τοῦ ἑνὸς ποδός. καὶ τὸ γόνυ ἐξαρθρωθεὶς, κατὰ κεφαλῆς ἀπὸ ὥρας δευτέρας ἕως πέμπτης κρεμᾶται. Τὸν δὲ Ἅγιον Γουρίαν ἐῶσιν ὡς ἡμίθνητον ὑπάρχοντα, καὶ νεκροῦ οὐδὲν ἄμεινον ἐοικότα. καὶ τῇ ἕωθεν ἐξαγαγόντες, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν οἱ διῶκται ἐπιφέρουσιν. Ἄβιβος δὲ Διάκονος ὢν τὴν τάξιν, ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως διαβληθεὶς, ὡς διδάσκων τὰς Χώρας καὶ Κώμας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κρεμασθεὶς τύπτεται. καὶ ἀφεθεὶς πάλιν ἐρωτᾶται, καὶ μὴ εἴξας τῷ θελήματι τοῦ Τυράννου, τῷ πυρὶ παραδίδοται, ἱμάντα ἔχων ἐπὶ τοῦ στόματος δίκην φονέως. Καὶ οὕτως ἐτέλεσεν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυντιριανοῦ Ἐπισκόπου Σελευκείας. Καὶ μνήμη τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, Ἰουστίνου καὶ Θεοδώρας. καὶ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου.

ἅ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρουμένην, Ζωὴν πρεπόντως εὗρεν οὐ μετρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἐλπιδίου, Μαρκέλλου, Εὐστοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ἅ. Πῦρ Ἐλπίδιε σὺν δυσὶ στέγειν φίλοις. Ἡ τῶν ἐπάθλων ἐλπὶς ἠρέθιζέσε.

Ὁ Μακάριος Ἐλπίδιος εἷς τῆς Συγκλήτου Βουλῆς ὑπάρχων, καὶ τὰ μυστικὰ πιστευόμενος πράγματα, καὶ νόμους γράφων, Χριστιανὸς ἐγνωρίζετο. Παραστὰς οὖν τῷ ἀποστάτῃ Ἰουλιανῷ, τρίχινον ἱμάτιον περιβάλλεται, σιδηροῦς τριβόλους ἐμπεπαρμένους ἔχων, ᾧ πίσσης καχλαζούσης ἄνωθεν ἐπαλειφομένης, οἱ σιδηροῖ τρίβολοι ἡδραιοῦντο. Εἶτα τύπτεται κατὰ πᾶν μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ ταῖς τῶν τριβόλων ἀκίσι τὰς σάρκας καταπείρεται. Καὶ βόθρῳ βληθεὶς, καχλάζοντι ὕδατι ἐπιχέεται, καὶ τὰς σάρκας κατακαίεται. Καὶ ἐκ πίσσης καὶ στέατος, καὶ ἑτέρων τοιούτων κολλητικῶν ἅμα καὶ καυστικῶν φαρμάκων κράμα ἐνσκευασάμενος ὁ παράνομος, καὶ σφόδρα ἐκκαύσας, ἐπαντλεῖσθαι τὰς κατατακείσας αὐτοῦ σάρκας προστάττει, καὶ δριμεῖς ἑτέρους χυμοὺς μετὰ καὶ θείου ἀπύρου καὶ ἀσφάλτου συγκεκραμένους ἐγχέεσθαι κατὰ τοῦ στόματος. Ἔπειτα ἵπποις ἀγρίοις καὶ ταύροις σὺν ἅμα Εὐστοχίῳ, καὶ Μαρκέλλῳ δεσμεῖται πρὸς τὸ διασπασθῆναι. τὰ δὲ ἀκίνητα ἔμειναν. Καὶ ῥοπάλοις ἀγρίοις τὰ μέλη συντρίβονται. καὶ πυρὶ ἐναπορρίφθέντες, ἀφῆκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ. Λέγεται δὲ μετὰ ταῦτα, ἐν τῷ Καρμηλίῳ μὲν ὄρει τεθάφθαι αὐτῶν τὰ σώματα. βρόντων δὲ καὶ ἀστραπῶν εὐθὺς

γενο-

γενομένων, τὸν Χριστὸν μετὰ δυνάμεως Ἀγγελικῆς παραγενέσθαι, καὶ τοὺς Μάρτυρας ἀσπάσασθαι. Καὶ Εὐστόχιον μὲν, καὶ Μάρκελλον μεταθῆναι εἰς ὃν ἐδόκησε τόπον. τὸν δὲ θαυμαστὸν Ἐλπίδιον, ζωῶσαί τε αὖθις καὶ παραθαρρῆναι, καὶ πρὸς ἀγῶνας δευτέρους παραπέμψαι. καὶ Ἰουλιανὸν θεασάμενον αὐτὸν ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκ τεσσάρων μὲν ἁπλωθῆναι προστάξαντα, ἀνενδότως δὲ μαστίζεσθαι, ὀξαλμῇ τε καταντλεῖσθαι, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι τοὺς μώλωπας ἀνατρίβεσθαι, καὶ ἐπ' ἀνθρακιᾶς ζεούσης ἁπλωθῆναι, καὶ ἄνθρακας ἅπτοντας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ ἐπὶ τοῦ βασανιστηρίου ξύλου ἀναρτηθῆναι, καὶ θυρεῷ σιδηρῷ, ἔχοντι κατὰ τὸ μεσαίτατον ὁπλὴν, τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τεθῆναι, καὶ κούρακι σιδηρῷ κατὰ κεφαλῆς τύπτεσθαι, καὶ σώρευμα πυρὸς ἐπιτεθῆναι ὡς τὰ αἰσθητήρια καυθῆναι. Καὶ τούτου γενομένου, πιστεῦσαι πολλοὺς ἐπὶ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἴδωλα συντρίψαι. καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθῆναι. ἐν ᾗ τελευταῖον, ἀφῆκε τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

ἡ. Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθῳ.

Τὸν Ὑπάτιον. φεῦ γυναικὸς ἀθλίας.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, εἷς τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Πατέρων τῶν συνελθόντων ἐν Νικαίᾳ. Ὃς διὰ τὴν ἐνάρετον καὶ ἔνθεον πολιτείαν, μεγάλα κατειργάσατο θαύματα, πολλά τε πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, καὶ οἶκον κατασκευάσας, ἐκ τοῦ γένους ὑπεδέχετο. Ἀλλὰ καὶ Ἀσπλαγκὰς τὴν χώραν κυκλοῦντας λόγῳ ἠφάνισε, καὶ νύκτωρ διερχόμενος, ὡς ὑπὸ λαμπροῦ φωτὸς κατηυγάζετο. καὶ ἁλμυρὸν ὕδωρ εἰς γλυκὺ μετεποίησεν. Ἐπὶ δὲ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, θηρίον Δράκων μέγας ποθὲν, τῷ θησαυρῷ τῶν χρημάτων ἑρπίσας ὑπεισῆλθε, καὶ ὡς λόγος, τοσαύτην ἐποίει κατάπληξιν, ὡς μηδένα κατατολμᾶν ἐκεῖσε προσελθεῖν. εἰδέτις καὶ τολμήσας προσῆλθεν, εὐθέως ἐθανατοῦτο, καὶ ἦν ἐν ἀπορίᾳ ὁ Βασιλεύς. Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἁγίου, διεπρεσβεύσατο πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἅγιος, καὶ πρὸς τὸ ταμεῖον πλησιάσας μόνος, ἀνοίγει τὴν θύραν, ῥάβδον κατέχων ἄνωθεν ἔχουσαν Σταυρόν. καὶ ταύτῃ πατάξας τὸν δράκοντα, ἐξήγαγε σύρων αὐτὸν ὥσπερ κῆτος, τῇ ῥάβδῳ περιαλώμενον. Καὶ κελεύσας πυρκαϊὰν γενέσθαι μεγάλην ἐν τῷ φόρῳ, ἐκεῖ τοῦτον ἀκοντίσας κατέκαυσεν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐκπλαγεὶς, πρὸς τὸ μὴ τοιοῦτον παθεῖν ἄλλοτε, τῷ αὐτοῦ ταμείῳ τὴν τοῦ Ἁγίου εἰκόνα τῇ ἀνόδῳ αὐτοῦ ἀνεστήλωσεν. Οὗτος φθονούμενος παρὰ τῶν ἀθέων Ναυατιανῶν, τῶν καθ' ἑκάστην αὐτῷ ἐπιτρεχόντων, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ τὴν Λαζικὴν οἰκούντων κακοπίστων, ἐνεδρευσάντων αὐτῷ ἐν κενῷ καὶ ἐπικρήμνῳ τόπῳ, ἡνίκα παρελθεῖν ἔδει τὸν Ἀβραμιαῖον ἐκεῖνον γέροντα, ἄφνω ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες, λίθοις αὐτὸν ἔβαλον. Ἡμιθανοῦς δὲ αὐτοῦ πεσόντος, γυνὴ τὶς ἐναγὴς καὶ ἀκάθαρτος, ὅλην τῆς αἱρέσεως πιοῦσα τὴν κύλικα, λίθον μέγαν λαβοῦσα, τῷ κροτάφῳ ἐπιφέρει, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ἀφαιρεῖται. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δημητρίου.

ἡ. Ὁ Δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίου,

Δήμοις ἀθλητῶν συγχορεύει Κυρίου.

Οὗτος, καταχεθεὶς ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῶν βασιλέων, καὶ Πουπλίου Ἄρχοντος, πολλὰς βασάνους διὰ Χριστὸν ὑπέμεινε, καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἀβραμιαίους, ἐν τῇ καμίνῳ ὁ ῥυσάμενος, οὗτος καὶ τὴν ξένην Κόρην τῆς χαλεπῆς, περιστάσεως διέσωσε, τῇ μεσιτείᾳ νῦν, τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἰ τα-

Ἰταμωτάτης, ἀπανθρωπίας δίκην ἔδωκε, πάντων τῶν κακῶν ἀθρόως ἀπαιτηθεὶς, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος, κρίσει δικαίᾳ σου, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ Δύναμις.

Νενευρωμένη, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι ἔνδοξοι, Κόρη καθειργμένη τάφῳ μετὰ νεκρῶν, προσδοκίας οὐ διήμαρτεν, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς νεόσμικτον, καὶ φωταυγίας πέμπον ἔσοπτρον, αἴγλην θεϊκῆς Παρθένε μαρμαρυγῆς, προσβαλοῦσάν σοι ἐχώρησας. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, Παράμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ, η. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, περιαυγάζουσα χάριτι, τῶν θαυμάτων τοὺς προστρέχοντας, καὶ χαρμονῇ πνευματικῇ, πίστει κραυγάζοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥαδίως οἱ ὁμολογηταὶ, τῆς σῆς Θεότητος, πᾶσαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα Δέσποτα, τῶν Τυράννων μὴ πτοούμενοι, τὰς ἀπειλὰς τῶν δυσμενῶν, πίστει ῥωννύμενοι, ἀνεβόων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ πάνσοφοι ὁμολογηταὶ, οἱ προϊστάμενοι, τοῦ θείου δόγματος, ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας τρέποντες, διὰ ξίφος ἀναιρούμενοι, νίκην παράδοξον σαφῶς, καὶ διαλάμπουσαν, δεδειχότες. πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἥττησαν.

Θεοτοκίον.

Φύσεσιν ὁρώμενον διτταῖς, Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν μίαν φέροντα, σαφῶς ὑπόστασιν συνθετον, ἀνθρωπότητι Θεότητος, συνεισδραμούσης φυσικὴν, ὄντως καθ' ἕνωσιν. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

Χαῖρε ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ, θ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι θείαις, καὶ θεοπνεύστοις τοῦ Σωτῆρος, ὁμολογηταὶ θεοφεγγεῖς, Σταυρὸν ἐπ' ὤμων χαίροντες ἤρασθε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦντες ἀξιάγαστοι.

Ὅλῳ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι, ὁμολογηταὶ προσχωροῦντες, τὰ τῶν ἀγώνων γέρα κομίζονται, ταῖς Ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἀξιωθέντες συναυλίζονται.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ ὁρᾶτε, τῶν μακαρίων τὰς ἐλπίδας, ὁμολογηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τῆς ἀληθείας μᾶλλον δὲ πάνσοφοι, τὸ κάλλος ἐνοπτρίζεσθε, στεφανηφόροι πανσεβάσμιοι.

Ὡς τῆς ὑπερθέου Τριάδος, σαφῶς ἰσάριθμοι φανέντες, ὁμολογηταὶ θεηγόροι, τῇ ταύτης αἴγλῃ καταλαμπρύνεσθε, ὡς δι' αὐτὴν ἀθλήσαντες, ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς πάλαι διεσώσατε, πικροῦ θανάτου Ἅγιοι, Κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ παράνομον Γότθον, θανάτῳ παρεδώκατε, κἀμὲ τῶν ἀκαθέκτων μου, παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε, ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον, μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσω.

Θεοτοκίον. Ὁμοίον.

Ὁ πάντα τῇ θεότητι, πληρῶν ὡς ἀπερίγραπτος, ἐκ σοῦ Θεὸς ἀπορρήτως, ἐσωματώθη Παρθένε, δι' οἶκτον ἀνορθούμενος, τὸ τοῦ Ἀδὰμ παράπτωμα, νέος Ἀδὰμ γενόμενος. ὃν ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν εἰ. μ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ. καὶ ς. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, Ζήτει εἰς Μάρτυρας, εἴγε ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ιϛ.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποϛόλου καὶ Εὐαγγελιϛοῦ Ματθαίου. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱϛῶμεν ϛι. ϛ. καὶ ψάλλομεν ϛι. προσόμοια, ἦχος, δ.

Ὁ ἐξ ὑψίϛου κληθείς.

Ὁ ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅτε σου τὴν ἔνθεον, γνώμην Ἀπόϛολε, θείᾳ προγνώσει ἑώρακεν, ἐξ ἀδικίας, καὶ ἐκ τοῦ Κόσμου σὲ ἐλυτρώσατο. τότε σε παγκόσμιον, φῶς ἀπειργάσατο, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσάμενος. οὗ καὶ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἠξιώθης σαφῶς ἀναγράψασθαι. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐκ Τελώνου κληθεὶς εἰς μαθητείαν, ὅτε σε ὁ Ἄναρχος, Λόγος ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς Βασιλείας ἐπαγγειλάμενος. τότε Παμμακάριϛε, πάντων ἀφέμενος, καὶ ταραχώδους συγχύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόνως ἐπηκολούθησας, καὶ νῦν θεόπτα ἐμφορούμενος, τῆς ἀφράϛου αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητικήτις σαφῶς ὀξυδερκία, πάλαι μέν σε Ἅγιον, λίθον τεθέαται, ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον, καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἑλεπόλεις καταλεαίνοντα. ὁ Λόγος δὲ πάνσοφε, ὁ ἐνυπόϛατος, φῶς σε τοῦ Κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λελαμπρυσμένον ταῖς ἀκτῖσι, τοῦ τρισηλίου φωτὸς πανσεβάσμιε. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξα. ἦχος, δ.

Καλοῦντι Χριϛῷ, πρὸς μαθητείαν οὐράνιον, προθύμως ἠκολούθησας θεόληπτε, πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γηΐνης, ὑφ' ἓν παρωσάμενος. ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἄνω Βασιλείας, γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαβόμενος, τῆς χαμαιζήλου πολιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπέϛης, Εὐαγγελιϛὴς ἀπὸ Τελώνου γενόμενος, φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ πεπλανημένων ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν. νῦν δὲ πρεσβευτὴς, παντὸς τοῦ Κόσμου θερμότατος, καὶ τῶν σὲ γεραιρόντων Ματθαῖε, φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίϛου κληθείς.

Σωματωθέντα τὸν Κτίϛην τῶν ἁπάντων, ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου, Θεομακάριϛε, ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρὶν πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τοῦτον ἀφράϛως Ἁγνὴ, καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν, παλαιωθεῖσαν διὰ τοῦ τόκου σου. διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξάζομεν, σοῦ τὴν χάριν Παρθένε ἀνύμφευτε, δι' ἧς σκέπε καὶ σῶζε, τοὺς ἐν πίϛει σὲ δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ὃν ἀρρήτως ἔτεκες, ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πόλου πλάτος, λόγῳ ταινύσαντα. καὶ γὰρ ἀναϛήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ ᾅδου Βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δυνάμιν, καὶ τῆς δουλείας ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ τοὺς βροτοὺς ὡς φιλεύσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν ϛι. ϛι. τῆς Ὀκτωήχου.

ἢ ταῦτα. ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τῶν λόγων σου σάλπιγγι, τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν Παναοίδιμε, καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσόβησας, καὶ εἰς μίαν τοὺς πιϛοὺς, τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας, καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίϛει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαϛον μνήμην σου.

ϛι. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὁ ἐν γλώσσῃ πυρίνῃ σε, καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, κραταιὸν ἀνέδειξε πολεμήτορα, κατὰ τῆς πλάνης Ἀπόϛολε,

Χρι-

Χριϛὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. δι' οὗ ἔλαβες λαμπρὰ, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίϛει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαϛον μνήμην σου.

ἦ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, διακύψας Ἀπόϛολε, πλοῦτον τὸν ἀκένωτον κατενόησας. καὶ οὐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ἡμῖν εὐαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διένειμας. καὶ πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίϛει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαϛον μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Ἐκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέδραμες, Ματθαῖε πανεύφημε. τοῦ γὰρ καλύψαντος οὐρανοὺς ἀρετῇ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ, πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριϛοῦ ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι, μιμητὴς διάπυρος ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέρωσαι, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς, τοῖς θείοις προϛάγμασιν. ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον, εὐαρεϛοῦντας τῷ Κτίϛῃ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Μονογενὲς ὁμοούσιε, τῷ Πατρίσου καὶ τῷ Πνεύματι, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτὸς, ἐν ἁγνείᾳ φύλαττε τὴν ποίμνην σου, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ περιέπων αὐτήν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τριήμερος ἀνέϛης Χριϛέ.

Ἀαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντάσε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἁγνὴ, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Τροπάριον, ἦχος, γ'.

Ἀπόϛολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιϛὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθον, ἡ συνήθης ἦλο.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἀποϛ. εἰς ϛ'. Ὁ Κανὼν, Θεοφάνους.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'. Ἀνοίξω τὸ ϛόμα μου.

Πλουσίως μετάδος μοι, τῆς ἐνοικούσης σοι χάριτος, Ματθαῖε πανεύδοξε, καὶ ὑπηρέτα Χριϛοῦ, καὶ βοήσομαι, λαμπρῶς ἀνακηρύττων, καὶ μέλψω γηθόμενος, τασὰ θαυμάσια.

Μελείως κατέλιπες, τῶν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν, τοῦ Λόγου ὡς ἤκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς, καὶ τῆς χάριτος, ἐδείχθης οἰκονόμος, καὶ κήρυξ θεόληπτος, Θεομακάριϛε.

Αὐτόπτης γενόμενος, καὶ ὑπηρέτης διέπρεψας, τοῦ Λόγου Ἀπόϛολε, τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός. καὶ διέδραμες, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, εὐαγγελιζόμενος, πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαίρεσιν, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν, ζωῆς τε φανέρωσιν, εὐηγγελίσω σοφὲ τῆς Παρθένου γὰρ, ἐν μήτρᾳ ἐνοικήσας, ὁ ἀπεριόριϛος, Κόσμον ἀνέπλασεν.

Ὠδὴ, γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Μοὺς σοὺς Ἀποϛόλους Θεοῦ Λόγε, φωϛῆρας ἀνέδειξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας, τῆς ἀθείας Δέσποτα, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν Κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Μῇ σῇ καθοπλίσας παντευχίᾳ, Ματθαῖον τὸν ἄριϛον Σωτὴρ, Τυράννων δυνατώτερον, τοῦτον εἰργάσω Δέσποτα, καὶ καθαιρέτην ἔδειξας, εἰδώλων πλάνης φιλάνθρωπε.

Τλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμοὺς, Ματθαῖε τὸ θεότευκτον, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον, δι' οὗ Χριϛὸς κηρύττεται. ζωὴ ἡ ἐνυπόϛατος.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη, συντόνως ἐφώτισε λαοὺς, Ματθαίου τοῦ Θεόφρονος, τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ Πανάχραντε.

Ὁ

Ο Ἑρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

κα. ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πρῶτος τὸ Χριστοῦ, Εὐαγγέλιον γράψας, καὶ πᾶσαν δᾳδουχῶν, τὴν ὑφήλιον κτίσιν, Ματθαῖος ὁ σοφώτατος, καὶ Χριστοῦ Μύστης ἄριστος, νῦν τιμώμενος, ταῖς ἱεραῖς μελῳδίαις, πᾶσιν ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἐξαιτεῖται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Ἕτερον. ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς, Ματθαῖε Ἀπόστολε, τῶν περάτων ἐδείχθης φωστήρ. καὶ ἐκ Τελώνου ὤφθης, Ἀπόστολος ἔνδοξος, Μαθητὴς γενόμενος, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως. Ὅθεν συνελθόντες, καταχρέως τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἑορτάζομεν, μελῳδοῦντες καὶ λέγοντες· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ παράγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον. ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Θεόν σου Παρθένε καὶ ποιητὴν, ἐν ἀγκάλαις συνέσχες ὥσπερ βροτόν· καὶ βρέφος ἐθήλαζες, τὸν τροφέα τοῦ σύμπαντος. καὶ χαρᾶς ἀρρήτου, ἐπλήσθης τῷ τόκῳ σου. ἀλλ' ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ἡ ῥομφαία τῆς λύπης, τὰ σπλάγχνα διῆλθέ σου, καὶ δακρύουσα ἔλεγες· ὦ Υἱέ μου προάναρχε, μὴ ἐάσῃς με ἄτεκνον. ἀλλ' ἀνάστα παντοδύναμε, καὶ σῷσον οὓς δι' οἰκτόν σου, καὶ ἄμετρον ἔλεος, ὑπερηγάπησας δούλους σου, ὡς μόνος ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ, δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῷ ἐνυποστάτῳ σου Λόγῳ Θεὲ, μεμαθητευμένος διέλυσε, Κόσμου σοφίαν, ὁ Θεόττης Μαθητὴς, μεγαλοφώνως κράζων σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῷ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριστοῦ, ποίαν εὐφημίαν προσοίσωμεν, σοὶ Θεηγόρε; οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτὸς, τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι, λόγῳ ἐξειπεῖν ἀξιάγαστε.

Τὸν ἀκηλίδωτόν σου καὶ ἀκραιφνῆ, νοῦν τεθεαμένος ὁ ὕψιστος, ὥσπερ λαμπάδα, εἰς λυχνίαν ὑψηλὴν, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν, πᾶσι Θεοφάντορ προτέθεικεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τεθανατωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ εὐλογημένη ἀνύψωσας, τὴν τοῦ Ὑψίστου, ὡς κυήσασα ἰσχὺν, ὑπερφυῶς πανάχραντε, Μήτηρ ὁ Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

Ὠδὴ, ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης, θείως διδάξας Θεογνωσίας τὸ φῶς, πιστευθεὶς τὰ δόγματα Χριστοῦ, γράμμασιν ἐκτίσθεσθαι, ὡς αὐτόπτης θεόκριτος.

Ἠγλῶσσά σου κάλαμος, τοῦ Παρακλήτου γέγονεν, ὀξέως τοῦ λύτρωσιν διδόντος, τοῖς ἐπιγνοῦσι τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ, καὶ ταῖς σφῶν ἐμπνέουσα ψυχαῖς, γνῶσιν ἐπουράνιον, ὦ Ματθαῖε πανέντιμε.

Ἀστράπτοντα θαύμασι, καὶ ἰαμάτων χάρισι, σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ Κόσμῳ, τὴν τῶν δαιμόνων καταπατοῦντα ἰσχὺν, καὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν, πάντων τῶν ὑμνούτων σε, τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος γεγένηκεν, Υἱὸν τὸν προαιώνιον, φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων, ὡς ἐκδιδάσκων, ὁ Θεηγόρος φησὶ, καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς, πάθει τῷ τοῦ σώματος, καὶ Παρθένος διέμεινεν.

Ὠδὴ, ϛ'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ Τελώνου, ὡς ἠκολουθησέ σοι, μετεσκεύασται ὁ Θεηγόρος, τῇ

παρα-

παναλκεῖ, παντουργὲ δυνάμει σου, ὁ Ματθαῖος ὁ παράριστος.

Ῥυθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις, τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, πρὸς ἀρετῶν ὑψηλὴν ἀκρότητα, ὦ Ματθαῖε παμμακάριστε.

Ματθαίου ζωγρεῖται θεοπλόκοις, τοῦ Μαθητοῦ δικτύοις, τὰ συστήματα τῶν πιστευόντων, διὰ παντὸς, πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, εὐεργέτα ποδηγούμενα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον τεκοῦσαν ἀναγράφων, εὐαγγελίζεταί σε, τὸν τὰ σύμπαντα πεποιηκότα, ἄνευ σπορᾶς, καὶ φθορᾶς Πανάμωμε, ὁ Ματθαῖος ὁ παράριστος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Κοντάκιον. ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ Τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης. καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος παράριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν. ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥᾳθύμων ἤγειρας ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς βιάζεται ἀπλήστως, καὶ τῆς ψυχῆς μου ὅλον τὸν σπόρον καθαρπάζει, Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ. ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπόρον τῶν εὐχῶν σου δεδωκὼς, πρὸς σὴν δουλείαν κάρπωσον, καὶ δεῖξον ὑμνῳδόν σου σμικρότατον, καὶ ὑφηγητήν με τῶν πολλῶν σου, καὶ μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ τῆς πρὸς Χριστόν σου σχέσεως. πῶς πάντα παρευθὺς ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμῶς τῷ κεκληκότι, πρῶτος γεγονὼς Εὐαγγελιστὴς ἐν τῷ Κόσμῳ, Καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ιϛ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

δ'. Σώζεις Ἰησοῦ καὶ Τελώνας, σοὶ χάρις.

Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.

Ἀκάματον Ματθαῖον πῦρ δεκάτῃ κτάνεν ἕκτῃ.

Ὁς ἐπὶ τὸ Τελώνιον καθήμενος, τοῦ Κυρίου ἀκούσας πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, Ἀκολούθει μοι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀναστὰς, ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ ποιήσας αὐτῷ δοχὴν μεγάλην, καθώς φησι τὸ Εὐαγγέλιον, τοῖς Ἀποστόλοις συναριθμεῖται. Οὗτος τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δύναμιν δεξάμενος, καὶ σοφισθεὶς τὰ θεῖα, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον συνεγράψατο, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἀπέστειλε. Πάρθους τε καὶ Μήδους διδάξας, καὶ Ἐκκλησίαν συστησάμενος, καὶ πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ὕστερον ὑπὸ τῶν ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Οὗτος, ὡς τὴν λαχοῦσαν ἕκαστος τῶν Μαθητῶν διατρέχων εὐηγγελίζετο γῆν, ἐπὶ τὸ ὄρος ὁ Ματθαῖος ἀνέδραμε, καὶ ἐν αὐτῷ μονοχίτων διεκαρτέρει καὶ αἴθριος. Μετὰ δέ τινος χρόνου διάστημα, ὁ ἐκ χοὸς διαρθρώσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς παιδίον ἐν τῷ ὄρει τῷ Ματθαίῳ ὀπτάνεται. καὶ τούτῳ προτείνας τὴν δεξιὰν, βακτηρίαν αὐτῷ ἐπιδίδωσιν, εἰρηκώς· Δέξαι ταύτην, καὶ τοῦ λόφου κατάβηθι, καὶ παραβαλὼν τῇ Μυρμήνῃ, πρὸς τὴν φλιὰν τοῦ ἐκεῖσε ἁγιάσματος αὐτὴν καταφύτευσον. Καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ ἐμῇ ῥιζωθεῖσα καὶ ἀνυψωθεῖσα, δένδρον πολύκαρπον γενήσεται, καὶ γλυκασμὸς ἀπ' ἄκρων αὐτοῦ καταβήσεται μέλιτος, καὶ πηγὴ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ἀναδοθήσεται. ἐξ ἧς ἀπολουσάμενοι οἱ τῆς Πόλεως ἄνδρες θηριόγνωμοι, καὶ τοῦ γλυκασμοῦ μεταλαβόντες, τὴν αἴσθησιν ἠδυνθήσονται, τὸ παρανομεῖν ἐν βρώσει καταλιπόντες. Τότε ὁ Ματθαῖος τὸ δοθὲν εὐλαβῶς ἐκ χειρὸς Κυρίου δεξάμενος, τὴν λοφιὰν ἀφεὶς, πρὸς τὸ προκείμενον ἤγετο. Ἡ τοῦ Βασιλέως οὖν ὁμόζογος Φουλβάνα, τῷ Ἀποστόλῳ συναντήσασα σὺν τῷ Υἱῷ καὶ τῇ Νύμφῃ πονηροῖς δαμαζομένοις πνεύμασι, φωναῖς τε τραχείαις καὶ συστροφαῖς τὸν Ἀπόστολον δονοῦντες προὔλεγον· τίς σε καὶ τοῖς ἡμετέροις προσβαλεῖν κατηνάγκασεν; ἢ τίς σοι καὶ τὴν ῥάβδον

εἰς

εἰς ἡμέτερον δέδωκεν ὄλεθρον; Ὁ δὲ, πραείᾳ τῇ φωνῇ τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, τοὺς ἀτακτοῦντας ἰάσατο, καὶ σωφρόνως ἐπακολουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο. Τὴν τοῦ Ἀποστόλου δὲ παρουσίαν μαθὼν ὁ τότε Πλάτων Ἐπίσκοπος, ἀξιῶν σὺν τῷ Κλήρῳ προσυπαντᾷ, καὶ ἄμφω ἐν τῇ Πόλει γενόμενοι, ἐπ' ὄψει πάντων, ὡς ὁ ἐντειλάμενος ὑπέθετο, πρὸς γῆν ὑπερείσας τὴν βακτηρίαν, τὸν ὡς παιδίον ἐπιφανέντα εὐλόγησε. Τότε ῥίζωθεν τὸ ξηρὸν, αὐτίκα κλάδους καὶ καρποὺς περκάζοντας ἔφερε, τοῦ μέλιτος τὴν πιότητα ἀποστάζοντας, καὶ πρὸς τῇ ῥίζῃ πηγὴν ἀπορρέουσαν, ὡς ἐκπλαγῆναι τοὺς παρατυχόντας ἐπὶ τῷ ξένῳ θεάματι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ παράδοξον τὸ πλῆθος συνεδεδραμήκει, τῆς ἐκ τοῦ δένδρου μεταλαμβάνον ἡδύτητος, τὴν προτέραν ἑτοίμως ἀπέπτυον ἀγριότητα.

Ὡς δὲ καταφανὲς ἦν καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸ γινόμενον, ὡς ἐκ τούτου πλέον καὶ τὸ τῆς συνεύνου ὑγιὲς ἐτεκμήρατο, καὶ πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνας, ὑπὸ σκαιοῦ πάλιν ἀνεφλέγετο Δαίμονος, ποιῆσαι πυρὸς παραφάλωμα τὸν Ἀπόστολον, διὰ τὸ μηδὲ τὴν ὁμόζυγον διαιρεῖσθαι ὅλως τοῦ εὐεργέτου. Ἀλλὰ πάλιν ὁ Σωτὴρ νυκτὸς ὀπτάνεται τῷ Ἀποστόλῳ, εἰρηκώς· κἂν πονηρὰ κατὰ σοῦ τῷ Βασιλεῖ μεμελέτηται, αὐτὸς, Ματθαῖε, μὴ δέδοιθι ἔχων με μετὰ σοῦ. Ταύτην οὖν τὴν ὀπτασίαν ὁ τοῦ Θεοῦ Μύστης τῷ Ἐπισκόπῳ κοινωσάμενος, εὐχαριστῶν διετέλει. Καὶ δὴ εἰς τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν τέσσαρες ἀπεστάλησαν, κελεύσει τοῦ κρατοῦντος. Καὶ ἀχλύϊ περιχυθέντες κατ' ὀφθαλμῶν, τὸ γεγονὸς τῷ ἀποστείλαντι ἀνακάμψαντες λέγουσι. τούτου τῆς φωνῆς, προσθέμενοι, ὁμιλοῦντος ἐπακροώμενοι, ἰδεῖν, ἢ συλλαβεῖν αὐτὸν οὐ δυνάμεθα. Ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς περιμανὴς γενόμενος, ἑτέρους δέκα προσαποστέλλει, οὕτως εἰπών· Εἰ καὶ κωλύσων ὑμᾶς τις παραγένηται, ξίφει τοῦτον διαχειρίσασθε. Ὡς οὖν ἐγγίζειν λοιπὸν ἔμελλον οἱ ἀποσταλέντες, καὶ Ἰησοῦς ὁ Θεὸς παρῆν, ὡς παιδίον ὡραῖον τότε φανείς. Οὗ τὴν βολὴν τοῦ φέγγους μὴ φέροντες ὁρᾷν, τῶν ὅπλων ἀφ' ἑαυτῶν τὴν περιβολὴν ἐκτινάξαντες, στραφέντες ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ τὸ συμβάν. Τότε ὑπὸ τοῦ τῆς κακίας ἐφευρετοῦ ἀναβρασθεὶς ὁ κρατῶν, αὐτόχειρ τὸν Ἀπόστολον διαχειρίσασθαι παραγίνεται. Ὡς δὲ πλησίον ἐγένετο, περιήει χειραγωγοῦ προσδεόμενος, καὶ ἐκλιπαρῶν τὸν Ἀπόστολον οὐκ ἐπαύσατο· Σύγγνωθί μοι, λέγων, τῇ ἀβουλίᾳ, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν σκοτόμαιναν ἀπέλασον. Δυσωπηθεὶς οὖν ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς διατυπώσας, τρανῶς αὐτὸν ὁρᾷν παρεσκεύασε. Καὶ τῆς χειρὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἀποστόλου λαβόμενος, ὡς δῆθεν αὐτὸν πρὸς τὰ Βασίλεια εἷλκεν. Ἀλλὰ πονηρὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ θέμενος πρὸς τὸν Ἀπόστολον, οὐ διέλαθε. Τούτου δὲ στηλιτεύσας τὰ ἐγκάρδια, πρὸς φόνον διήγειρε τὸν ἀσύνετον. καὶ παρευθὺς τοῖς στρατιώταις συλλαβέσθαι διακελεύεται τὸν Ἀπόστολον, καὶ χεῖρας τούτου καὶ πόδας εἰς γῆν καταπεῖραι. Εἶθ' οὕτω, φορητὸν τούτῳ καταστεγάσαι, ἐκ δελφιναίου ὑγρανθέντα ἐλαίου, καὶ ἀσφάλτῳ, καὶ πίσσῃ, τὴν σορὸν ἄνωθεν ἐπιρραντίζεσθαι, πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ κληματίσι τὴν φλόγα ἐπερεθίσαι. Καὶ θᾶττον οἱ φονεῖς ἁρπάσαντες τὸν Ἀπόστολον, εἰς τὸν ἡτοιμασμένον ὡς ἱερεῖον βωμὸν ἤγαγον. Καὶ τῇ γῇ προσηλώσαντες, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὕλην ἀνάπτουσι. Τότε ἡ συρίζουσα δρόσον ἐδέξατο κάμινος, σῶμα τὸ ἱερὸν τὸ παράπαν μὴ φλέξασα. Τοῦτο τοὺς ὁρῶντας ἐξέπληξεν, ἀπίστους ὄντας, καὶ τὸν τοῦ Ἀποστόλου ἀνευφήμουν Θεὸν, ὡς ἐκ τῆς κραυγῆς καὶ τὸν Βασιλέα ταραχθῆναι, καὶ τὸ θρυλλούμενον διαπυνθάνεσθαι. Ὃς καὶ τὸ γεγονὸς ἀναμαθὼν, ἐναργέστερον ἔλεγε τοῦ ἀνδρὸς τὴν εὐσέβειαν ἀποδεῖξαι βούλομαι, εἴγε ἀληθὲς τὸ γινόμενον. Καὶ πολλὴν

λὴν ἀνθρακιὰν ἐκ βαλανίων συλλέξας, καὶ φρυγάνων καταδέσμους συναγαγὼν, καὶ τοὺς χρυσίνους αὐτοῦ θεοὺς ἄνωθεν τῆς καμίνου τῆς τὸν Ἀπόστολον ἐχούσης περιθεὶς, καὶ κύκλῳ τῆς καμίνου ἑτέρους ἀνδριάντας παραστήσας, καὶ τῇ ξηρᾷ ὕλῃ τὴν ἀνθρακιὰν ἐπιρράνας, εἰς βοήθειαν τούτους ἐπεκαλεῖτο. Τοῦ Ἀποστόλου δὲ κάτωθεν προσευχομένου, τέρας ἐξαίσιον δείκνυται. Τὸ γὰρ ἐπικυρτωθὲν πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀνδριάντας πῦρ, ὡς ξηρὰν ὕλην τούτους ἀποτεφρῶσαν, τὸν ἀλαζόνα φεύγοντα ἐδίωκεν. Ὁ δὲ ὑπονοστήσας πρὸς τὴν κάμινον δεδοικὼς μὴ καταληφθῇ, καὶ τὸν Ἀπόστολον εὑρὼν προσευχόμενον, τοῦ πυρὸς ἐζήτει διαδράναι τὸν κίνδυνον. Καὶ ὃς, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ πάλιν προσευξάμενος, καὶ τὴν φλόγα βροντοειδῶς ἑλκύσας πρὸς ἑαυτὸν, καὶ, Εἰς χεῖράς σου Κύριε, προσειπὼν, τὴν ψυχὴν παρατίθημι, τὸν Βασιλέα τοῦ κινδύνου ἐρρύσατο. Τότε κλίνην Βασιλικὴν προσαχθῆναι κελεύει, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ ἐκ τοῦ πυρὸς ἄψαυστον ἀνακομισθὲν Λείψανον, ἀποτεθῆναι προστάττει, καὶ μεγιστάνων ὤμοις φερόμενον ἐπαγαγεῖν πρὸς τὰ Βασίλεια.

Ἀλλ' ἐπείπερ οὐκ ἄρτιον, ἀλλὰ χωλεύουσαν ἔτι τὴν πίστιν ἐκέκτητο, σιδηροῦν ὁ Βασιλεὺς προστάσσει γενέσθαι γλωσσόκομον. Καὶ τούτου γενομένου, τὸ ἱερὸν ἐν αὐτῷ τοῦ Ἀποστόλου ἀσφαλισάμενος λείψανον, οὕτω πως πρὸς τὴν Σύγκλητον ἔφη. ὁ ὑπὸ τούτου ἡμῖν Θεὸς ἀναγνωσθεὶς, εἰ ἐκ βυθοῦ Θαλάσσης, ὡς ἐκ πυρὸς τηρήσει πάλιν ἀμέτοχον, κραταιὸς τίς ἐστι, καὶ τῶν στοιχείων ἀνώτερος. ὅθεν τοὺς θεοὺς ἡμεῖς μὴ δυνηθέντας ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ῥύσασθαι καταλείψαντες, αὐτὸν σέβειν πάντες ἀδιστάκτως ὀφείλομεν. Τοῦτο εἰπὼν, πομπωθῆναι τὴν σιδηραῦλάρνακα προστάσσει. Ὡς δὲ πέρας εἶχε τὸ πραττόμενον, νυκτὸς ὁ Εὐαγγελιστὴς τῷ Ἐπισκόπῳ ὀπτάνεται, πρὸς Ἀνατολὴν, λέγων, τοῦ παλατίου γενόμενος, θείᾳ δυνάμει τὸ ἐμὸν Λείψανον, σὺν τῷ γλωσσοκόμῳ εὑρήσεις φερόμενον. Τότε σὺν τοῖς λογάσιν ὁ θυηπόλος τὸν δηλωθέντα αὐτῷ τόπον καταλαβὼν, τὴν σορὸν ὡς ἐν ἀκατίῳ φερομένην ἑωρακὼς, ἐπινικίοις φωναῖς τὸν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος ῥυόμενον ἐπευφήμησε Κύριον. Τοίνυν καὶ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀπιστίαν ὅλην ἀπορρίψας, συγγνώμην ᾔτει, καὶ τὴν δι' ὕδατος κάθαρσιν. Τούτου δὲ τὸ διάπυρον ὁ Ἱερεὺς θεασάμενος, τὰ συνήθη πρότερον ἐπειπὼν, καὶ τοὺς κατὰ τοῦ ὀλετῆρος ὁρκισμοὺς, ἐπιβῆναι προστάσσει τοῦ ὕδατος. Ἐν τούτῳ τῆς κορυφῆς ἁψάμενος, ἄνωθεν ἐπιφερομένης ἀκούει φωνῆς· μὴ Φουλβιανὸν, ἀλλὰ Ματθαῖον τοῦτον ὀνόμασον. Τότε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ τοῦ Ἀποστόλου ἀναγεννηθεὶς ὄνομα, μετὰ τὴν ἑπταήμερον κάθαρσιν, τὰ ὑπ' αὐτὸν πάντα ἀπὸ ψυχῆς συνέστριψεν εἴδωλα, καὶ τῆς σοροῦ καλῶς ἐπιμελησάμενος, τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας ἔπεισε τῷ φωτισμῷ προσελθεῖν. Αὐτὸν δὲ τὸν Βασιλέα, καθ' ὕπαρ, Πρεσβύτερον χειροτονηθῆναι, ὁ Ἀπόστολος τῷ Ἐπισκόπῳ φανεὶς ἐπέσκηψε, καὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Διάκονον. καὶ μετὰ τριῶν ἐνιαυτῶν περαίωσιν, ἔσταισοι πρὸς Χριστὸν ἡ ἀνάλυσις, καὶ σοῦ διάδοχος ἔσται Ματθαῖος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι ἀναγεννηθείς. καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ Πλάτων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὸν θρόνον ὡς Ἱερεῖ καταλέλοιπε, καὶ πάλιν αὐτὸς τῷ Υἱῷ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου διάταξιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαὰμ, οὗτινος τὴν Μνήμην ἐπιτελοῦμεν ἐν τῇ ιθ'. τοῦ παρόντος Μηνός.

ἡ. Φέρει Βαρλαὰμ τοῦ πυρὸς καῦσιν χαίρων,
Ἀποσκοπῶν τὴν δρόσον τὴν αἰωνίαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος εἷλκε τὸ γένος ἐξ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, πρεσβύτης τὴν ἡλικίαν, ὃν καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε· Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τῷ Ἄρχοντι προσαχθεὶς ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τύπτεται βουνεύροις, καὶ τοὺς ὄνυχας ἀπορρίζοῦται. Εἶτα τῷ βωμῷ

προσαχθεὶς, ἁπλῶται τὴν χεῖρα, καὶ λιβανωτὸν δέχεται, δεδογμένον τοῦτο τῷ Ἄρχοντι, ὡς εἰ τοὺς ἄνθρακας μετὰ τοῦ λιβανωτοῦ ἐπιῤῥίψειε, νομισθῆναι αὐτὸν τοῖς εἰδώλοις θυσίαν προσενεγκεῖν. Ὁ δὲ ἀνένδοτος εἱστήκει καὶ ἀτρέμας, αὐτονωτέρας αὐτοῦ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως οὗ, τὴν ὑποκειμένην σάρκα τῆς χειρὸς τὸ πῦρ καταδαπανῆσαν καὶ καταφαγὸν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε. Τῶν νευρῶν οὖν διασπασθέντων, καὶ τῆς χειρὸς διατρηθείσης, αὐτὸς τὸ Πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἐχρημάτισας τοῦ πρώτου ἀπαυγάσματος, θεῖον ἐκτύπωμα, ὡς Μαθητὴς ταῖς αὐτοῦ, ἀκτῖσι πυρσούμενος, ᾧ ψάλλων ἔλεγες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς διάκονον τοῦ λόγου παμμακάριστε, θείοις σκηνώμασιν, ὅπου Χριστὸς κατοικεῖ, αὐτὸς κατεσκήνωσεν, ὡς σοὶ ὑπέσχετο, ὁ ὑπέρθεος, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς μόνος τῶν ὅλων,

Μὰ νοσήματα Ματθαῖε φυγαδεύονται, καὶ δραπετεύεται, ἡ τῶν Δαιμόνων πληθὺς, τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐν οἷς ἔψαλλες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανύμνητον Παρθένον ἐξιστόρησας τοῖς θείοις λόγοις σου, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, τεκοῦσαν Ἀπόστολε, ᾧ πάντες ψάλλομεν· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεύσεσι πρὸς σὲ ταῖς ἀνενδότοις, Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεούμενος, θέσει χρηματίσας τε, φύσει ὅπερ πέφυκας, τὴν οἰκουμένην Δέσποτα, εἵλκυσε ψάλλειν σοι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ ἀστραπὴ τῇ οἰκουμένῃ, ὁ Λόγος τὸν Θεολόγον ἐξαπέστειλε, ζοφον μὲν διώκοντα, ἔθνη δὲ φωτίζοντα, θεολογίας δόγμασιν. ὅθεν καὶ ἔψαλλε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ καθαρῷ καὶ διανοίᾳ, Θεῷ σοι προσομιλῆσαι ἐξεγένετο. ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες, τούτῳ προσεπέλασας, καὶ συνεκράθης ἔνδοξε. ὅθεν καὶ ἔψαλλες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Λόγος σωματωθῆναι κατηξίωσε. πύλην Παρθενίας γὰρ, ὡδεύσεν ὁ Κύριος, καὶ Θεοτόκεν ἔδειξε. διὸ κραυγάζομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ, θ'. Ἅπας γηγενής.

Κάλλους νοητοῦ, ἐδέξω διάδημα, θεῖον Ἀπόστολε, καὶ τῆς βασιλείας δὲ, εὐπρεπεστάτῳ στέφει κεκόσμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι. καὶ διαλάμπεις σοφὲ, σὺν Ἀγγέλοις, θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ παμμακάριστε.

Ζύλου τῆς ζωῆς, ἀξίως τετύχηκας, κήρυξ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εὐαγγελισάμενος, ζωῆς τῷ Κόσμῳ θείαν ἐπίσκεψιν. τῷ γὰρ φυτῷ τῆς γνώσεως, οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν, διαμείνας, ἄσειστος ἀκράδαντος, Ἐκκλησίας κρηπὶς Παμμακάριστε.

Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, ἐνθέως ἐκόσμησας, Εὐαγγελίῳ σου, ὥσπερ διαδήματι, τὴν Ἐκκλησίαν θεομακάριστε. καὶ νῦν τὴν θείαν μνήμην σου, πανηγυρίζει φαιδρῶς. ἣν ῥυσθῆναι, πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἐκστὰς, ἀνάρχου Γεννήτορος, Λόγος ὁ ἄναρχος, ὡς εὐαγγελίζεται, Ματθαῖος γράφων, Θεὸς σεσάρκωται, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ πανύμνητε, τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφὴν, ὁλοτρόπως, πᾶσαν ἐνδυσάμενος, καὶ τὰ ταύτης λαβὼν ἰδιώματα.

Ὁ Εἱρμός. Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω.

Ἕξα.

Ἑξαπ. Ε' μ Πμάματι τῷ Γερῷ.

Μὲ Τελωμίᾳ τὸμ ζυγὸμ, ἀπορρίψας ἐμφρόμως, Χειρῷ κατηκολούθησας, ὦ Ματθαῖε θεόφρομ. τοῖς ἴχνεσι δὲ τοῖς ἀυτῦ, θαυμαζῶς ἑπόμεμος, ἐμ μετοχῇ ἐγεγόμεις, τῆς ἀυτῦ Βασιλείας, ἐ τῆς δόξης κοιμωρὸς, ἐ μύστης τῶ ἀπορρήτων.

Θεοτοκίομ. Ὅμοιομ.

Μὰς παμαγίας χεῖράσσου, Θεοτόκε Παρθεμέ, αἷς τὸμ κτίσῳ ἐβάσασας, ἔπαρομ εἰς πρεσβείαμ, ὑπὲρ ἡμῶμ πρὸς ἀυτόμσα, ὅπως ῥύσηται ἡμᾶς, πάσης πείρας Δαιμόμων, ἐ τάξαθαι Παμάμωμε, τῶ μελόμτων ἐκείμων, ἀγαθῶμ ἀξιώσῃ.

Σταυροθεοτοκίομ. Ὅμοιομ.

Σταυρῷ τὰμ σὰμ ὁρῶσα πηγὴμ, τόκομ αἰῶμιον, θριώοις σαυτῷ συμέκοπτες, παρειὰς σῷ θρέμματα, ἐκτίλωσα ἐ βοῶσα· τέκμομ ἐμῶμ ὠδίμωμ, προελθὼμ ἀπορρήτως, πῶς φέρεις ταῦτα Σῶτερ μου; σῶσαι ἅπαμ τὸ γεμος, ἀμθρώπωμ βολόμεμος.

Εἰς τὸς Αἴνους, ἰχῶμεμ ἤ. δ'. ἐ ψάλλομεμ, ἤ. προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ε' δωκας σημείωσιμ.

Φλαμπὰς Λ'πόστολε, φωτοειδὴς ὥσπερ Ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τῦ Πμάματος, ἐ πᾶσαμ κατηύγασας, οἰκομμέμω μάκαρ, τὴ Θεογμωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀχλὺς, πολυθείας Ματθαῖε παμσοφε. διό σου τὸμ ὑπέρφωτομ, καὶ ἁγίαγαστομ σήμερομ, ἐκτελῦμεμ παμήγυριμ, ὡς πηγὴμ ἁγιάσματος.

Δίς.

Φμ ὕψει καθήμεμος, Θεογμωσίας Λ'πόστολε, ὑπεδέξω τὰ Πμάματος, τὸμ ἄγγλίμ φαμέασάμσοι, τὰ πυρὸς ὡμ εἶδε, ἐ γλώσσῃ πυρίμῃ, πᾶσαμ κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσεβείας ὕλίμ πολύθεομ. διό σε ὡς Λ'πόστολομ, καὶ θεηγόρομ γεραίρομεμ, τὸμ ἁγίασα σήμερομ, ἐκτελῦμτες παμήγυριμ.

Φβρόμησας παμσοφε, τὴ Οἰκομμέμῃ διδάγματα, ἱερὰ ἐ σωτήρια, ἐ πᾶσαμ ἐκάθηρας, εἰδωλομαμίας, τὴμ κτίσιμ Ματθαῖε, ἐ κατεφώτισας λαὸς, Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμψεσιμ. εἰδώλωμ τὰ τεμέμη δὲ, καταφρεψάμεμος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴρεσιμ, τῶ Θεῶ ᾠκοδόμησας.

Δόξα, ἦχ. β'. Βύζαμτος.

Ζυγὸμ λιπὼμ ἀδικίας, ἐ χρυσὸμ ἀπορρίψας πλεομεξίας, ζυγῷ δικαιοσύμης προσρέχεις, ἐ μὴ κεμόμεμομ πλοῦτομ ἁρπάζεις, ὡς ἐχέφρωμ ἔμπορος, αὐταλλαξάμεμος, τῶ προσκαίρωμ τὰ μόμιμα, ἐ τῶ ἀπολλυμέμωμ τὰ διαμέμοντα. τὸμ γὰ θεολαμπῆ, ἐ πολύτιμομ μαργαρίτῃ κτησάμεμος, τὰ Καίσαρος Καίσαρι, τῶ κάτω ευρομέμωμ, ἐμφρόμως ἀπέλιπες. καὶ τῷ Παμβασιλεῖ, ἀπεθῶς ἀκολούθησας Χριστῷ, πᾶσαμ τὴμ κτίσιμ ἐπλούτισας, ἀγγελικαῖς θεηγορίαις σοφέ. ἀλλ' αἴτησαι ἐ μῶ, Ματθαῖε παράσχες, τοῖς σὲ τιμῶσι σωτηρίαμ, ἐ μέγα ἔλεος.

Καὶ μῦ. Στ. Ὅτε, ἐκ τῦ ξύλου σε.

Ὅλίου, τὴμ ζωὴμ μὲ μακοῖς, καταδαπαμήσας ὁ τάλας; μῦ κατελείφθημ Ἀγγὴ, πάσης ὅλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως. προσεγγίζομτα βλέπωμ δὲ, τὸμ θαμάτομ οἴμοι, τρέμω τὸ κεμτήριομ, τῦ σῦ Υἱῦ ἐ Θεῦ· ὑπερ, ἐλεῆμε Παρθεμέ, ἐ πρὸ τῆς αἰάγκης ἐκείμης, Δέσποιμα ἐπίστρεψομ ἐ σῶσόμ με.

Σταυροθεοτοκίομ. Ὅμοιομ.

Τόκευμ, ἡ τεκῦσα τῆς ζωῆς, ἄμπελος ἡ θεία ὡς εἶδε, τῶτομ ἡρμέμομ Σταυρῷ, ταῦτα αἰωρθέγγετο, καθικετάδουσα· ἡ γλυκύτης ἡ ἄῤῥητος, ἡ ἄφατος δρόσος, Γίκα σωτήριομ, τῆς σῆς ἐγέρσεως, γλεῦκος ἐμαπόσαξομ πᾶσαμ, μέθμ τῶ παθῶμ ἐκδιῶκομ, τοῖς τὰ θεῖα Πάθησι δοξάζουσαμ.

Εἰς τὸμ ἤ. ἦ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ.

Κροτήσωμεμ ἐμ ἄσμασι σήμερομ πιστοὶ, ἐπὶ τῇ μμήμῃ τῦ σεπτῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστῦ Ματθαίου. ὅτος γὰ ῥίψας τὸμ ζυγὸμ, ἐ τὸμ χρυσὸμ τῦ Τελωμίου, ἠκολούθησε Χριστῷ, καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου, θεῖος ἐχρημάτισεμ. ὅθεμ ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος ἀυτοῦ, εἰς

τὴν οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. θτ. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ παράμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου ἁγνὴ, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος· ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλυνῶ, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἔδειξας, Λόγε ὑπὲρ φύσιν με μόνην, ἡ Ἁγνὴ Μητέρα κέκραγε. τίκτω γὰρ ἀσπόρως καὶ μένω, μετὰ τόκον ἀδιάφθορος, καὶ τὰς ὀδύνων βολὰς, κυήσασα διέφυγον. ἀλλ' ἐν τῷ Πάθει σου δριμείαις, τὴν ψυχὴν ὀδύναις βάλλομαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς. Ἀδελφοὶ, λέγει ἡ γραφή. πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ Κύριον, οὐ καταισχυνθήσεται.

Τέλος. Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὃν προέγνω.

Ζήτει τῇ γ'. τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον.

Τέλος. Ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ζήτει Σαββάτῳ, ε'.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΖ'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἄ. ς'. καὶ ψάλλομεν ἄ. προσόμοια, ἦχος, πλ.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Μέσε προσκαλέσω Γρηγόριε; πρακτικὸν, ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῷ. θεωρὸν, ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας τὸν καρπόν. ἐνθέου ὀπτασίας ἀξιούμενον, δογμάτων, οὐρανίων ἐνηχούμενον. ἱερουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν ὑπερθαύμαστον. ἱκέτευε, τοῦ σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μί προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὁδηγὸν τῶν πλανωμένων, καὶ νοσούντων ἰατρόν. χορηγὸν τῶν δεομένων, τοῖς αἰτοῦσιν ἀψευδῆ. διώκτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρώτατον, ἀλείπτην, τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος. προφητικῶς διαλάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιάγαστε. ἱκέτευε, τοῦ σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μέσε νῦν προσείπω Γρηγόριε; καθαιρέτην τῆς ἀθέου, δυσσεβείας καρτερόν. ὁριστὴν τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν. εἰρήνης, βραβευτὴν ἀκαταμάχητον. πολέμων καταλύτην ἀκαθαίρετον. ἐν ὄρεσι διαιτώμενον, καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν. ἱκέτευε, τοῦ σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχ. πλ. β'.

Εἰς βάθος θεωρίας, ὑπελθὼν παντόφως Ἱεράρχα Χριστοῦ, τὴν θείαν ἐμυήθης, τῆς Τριάδος φανέρωσιν, τῷ Πνεύματι προβλέπων, ἀκλινῶς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν θαυμάτων ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν. τὴν ὑγρὰν ὑδάτων φύσιν, εἰς λιθώδη μεταποιήσας, καὶ Νεωκόρον πλάνης ἀπαλλάξας ζοφερᾶς, τοῖς διώκταις ἔπεισας, πιστοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν. καὶ στύλος εὐσεβείας ἀρετῶν, ὀφθεὶς αὐτοῖς, τῶν θαυμάτων Ὑποφήτης ἀνηγορεύθης. διὸ δυσωπούμενέ σε, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖν, τοῦ σῳθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἐνώμῃ ὀλισθήσαντα, καὶ δουλωθέντα τῷ πλάνῳ, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος. δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῷσόν με Παράμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ζύλῳ σε κρεμάμενον, μέσον λῃστῶν καθορῶσα, ἡ χωρὶς ὠδίνων σε, καὶ φθορᾶς

ρᾶς κυήσασα Μητροπάρθενος, χαλεπῷ βέβληται, τὴν ψυχὴν Κύριε, βέλει λύπης καὶ σπαράττεται, πικρὰ στενάζουσα, σπλάγχνα καὶ καρδίαν τὴν ἄχραντον. καὶ ξέουσα τοῖς ὄνυξιν, ἀφειδῶς τὰς ὄψεις καὶ πύρινα, δάκρυα κενοῦσα, μετ' οἰμωγῆς σοι κέκραγε Σωτήρ. οἴμοι γλυκύτατον σπλάγχνον μου, πῶς ἀδίκως πάσχεις νῦν.

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. β.

Γρηγόρησις Θεοῦ, ἐδόθησοι σοφὲ κατὰ τὸν Δανιήλ. ὥσπερ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ἐνύπνιον, οὕτω τὸ τῆς Πίστεως Μυστήριον ἀπεκαλύφθησοι. διὸ σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικὸν Λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Τροπάριον. ἦχος, πλ.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μή ποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη ἅλλο. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῷ τερατουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, ά. ἦχος, πλ.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Νῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε, θείαν ἐνέργειαν, περιφανῶς Πάτερ, καὶ ταμεῖν ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥυόμενος, τῶν πταισμάτων με μάκαρ, καὶ σῇ φωτίζων λαμπρότητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ὡς ἐντρεχὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς, τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν πρέκρινας, τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῷ πλησιάζουσα.

Νῦν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενος, ὡς συνεργὸν ἀγαθὴν, σὲ καθορῶν ὄφις, ὁ δεινὸς Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασκάνους ἤγειρεν, οὓς κατῄσχυνας Πάτερ, μακροθυμίᾳ τὸ γυναῖον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Ἐπὶ τῆς ξένης διατρίβων Ὅσιε, πᾶσιν αἰδέσιμος, δι' ἀρετὴν ὤφθης, εὐσεβὴς φιλόθεος, θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος. δι' ἧς γνωρίζει ὡς Ἥλιος, λάμψας ἐν τῷ Κόσμῳ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ῥίζης Ἁγνὴ Βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστὸν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ὃς ἁγνῶν σου αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, φιλοσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπὲς, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Νῇ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας παμμάκαρ, καὶ ποικίλης πολιτείας ἰδέας, ἐκλεξάμενος σοφῶς, ἐν ἀρετῇ εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρων, ἀπηκριβώσω Γρηγόριε.

Ὁ Θεοφάντωρ μυηθεὶς, τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυῆ τε σέβειν, ἄκτιστον καὶ συναΐδιον.

Ὑπὸ Θεοῦ ὁδηγηθεὶς, ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας, τὴν Ἁγνὴν καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ τὸν γόνον τῆς βρόντης, μυσταγωγοὺς ἐκέκτησο, τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ Θεορρήμον διδάσκοντας.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον βλαστήσασαν Χριστὸν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες, σὲ γινώσκομεν Ἁγνὴ, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἄνθρακα Θεομακάριστε.

Ὁ Εἱρμος.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς Οὐρανούς.

Θείας πίστεως ὁμολογία.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος Μυστηρίου Γρηγόριε. ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, σοῦ τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδυνῶς βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ, δ'. Σύμου Χριστὲ Κύριος.

Τὴν τὴν καλὴν, Πάτερ θεόφρον ἐζήλωσας, τὸν τοῦ λόγου, σπόρον εἰσδεξάμενος, εἰς ἑκατὸν, ἀναγγελικῶς, πολυπλασιάζεις, εἰς ἔτι καὶ νῦν Γρηγόριε, προσάγων διδαχαῖς σου, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὡς ἀστραπὴ, Πάτερ ἐκλάμψας ὁ βίος σου, τῶν δαιμόνων, πλάνην ἐφυγαδεύσε. τῷ γὰρ φωτὶ, τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότος, προσομιλῆσαι οὐκ ἴσχυσε. διὸ ὁ Νεωκόρος, ψυχοφθόρου ἀπάτης, κυλισθεὶς ὥσπερ λίθος φωτίζεται.

Γνόφον φωτὸς, τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι, ἠξιώθης, νόμον τε Θεόγραφον, ὡς Μωϋσῆς, Πάτερ εἰληφὼς, τῆς Θεολογίας, τὸ ἀκριβὲς ἐκπεπαίδευσαι. ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀνεδείχθης Θεόφρον Γρηγόριε.

Ῥητορικὴν, ἐρεσχελίαν ἐξέκλινας, καὶ τῷ λόγῳ, Πάτερ τῷ τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς, Ἀποστολικὴν, ὄντως ἐξουσίαν, κατὰ Δαιμόνων ἐπλούτησας. τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει, ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, ὁ τοῦ σκότους προστάτης Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ κιβωτὸς, πόρρωθέν σε προετύπωσε, δεξαμένη, νόμον τὸν θεόγραφον, τὴν ἐν γαστρὶ, τὸν ζωαρχικὸν, Λόγον συλλαβοῦσαν, ἀνερμηνεύτως Πανάμωμε, τὸν τρέφοντα πλουσίως, τὰς ψυχὰς τῶν βοώντων· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργίᾳ σῶν λόγων, τὰς κεχερσωμένας καρδίας ὡμάλισας, καὶ τὸν θεῖον σπόρον, ἐν αὐταῖς Ἱεράρχα κατέβαλες, καὶ καρπὸν πολύχουν, τῷ Λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν, τῶν πιστῶν θεορρήμων προσήγαγες.

Ὁ Θεοῦ παραστάτης, ζήλῳ πυρπολούμενος χρίεισε Φαίδιμος, καὶ παρόντα Πάτερ, τῷ Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι, εὐσεβῶς θαρρήσας, καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ, πεποιθὼς θεορρήμων Γρηγόριε.

Ῥοαῖς τῶν σῶν δογμάτων, τὰς εἰδωλικὰς πυρπολήσεις κατέσβεσας, καὶ ταῖς διδαχαῖς σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας πάνσοφε, ἀναβὰς εἰς ὕψος, ὡς Σαμουὴλ ταῖς θεωρίαις, δενδρωθεὶς καὶ γενόμενος ὄρθιος.

Ἱεράρχα Θεόφρον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις σκανδάλων με λύτρωσαι. τῶν ἐμῶν πταισμάτων, τὸ χειρόγραφον Πάτερ διάρρηξον, Ἱερεὺς ὑπάρχων, παρὰ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰληφὼς ἀφιέναι τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώ-

πρώτης Εὔας, περιέστειλας αἶσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Ὠδὴ, ϛ'. Γλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν, ἀδελφοκτόνον ἐξήρανας, καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμὰς ἀνέστειλας πάνσοφε, τὴν ῥάβδον πηξάμενος, τὴν καὶ δενδρωθεῖσαν, θείῳ νεύματι Γρηγόριε.

Ὁ ζῆλος ὁ τοῦ Θεοῦ, κατέφαγέ σε Γρηγόριε. μὴ καρτερῶν γὰρ ὁρᾶν, Θεὸν ὑβριζόμενον, λαὸν ματαιόφρονα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις θεορρήμον ἐξωλόθρευσας.

Νενέκρωται βουληθεὶς, ἐξουθενεῖν σε ὁ δείλαιος, Ἑβραῖος ὁ δυσσεβὴς, Θεοῦ σε δοξάζοντος, ὡς θεῖον θεράποντα, τῶν αὐτοῦ δογμάτων, πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον.

Θεοτοκίον.

Ἐπῆλθε τὸ παντουργὸν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν, ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Ὁ Εἱρμός. Γλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντακ. ἦχ. β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε. θαυματουργὸς δὲ ὀνομάζεσαι, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἀγῶνας ἐξυφαίνειν ὁ τάλας, καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; Ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω. πάντα γὰρ νῦν ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ. Ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνθήσομαι, ὑπὲρ τὴν ψάμμον ὑπάρχοντα. διὰ τοῦτο ἀκούει Θαυματουργὸς, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΖ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

ἦ. Ὁ Γρηγόριος θαυματουργῶν καὶ πάλαι, Θεῷ παραστὰς θαυματουργεῖ νῦν πλέον. Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάνε Θαυματουργός.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐξ Ἑλλήνων γεννητόρων. τῇ δὲ τῶν κρειττόνων μερίδι αὐθὺς προσθεὶς ἑαυτὸν, τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν Πίστιν ἐπέγνω. Καὶ προϊούσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνηυξάνετο. Μεγέθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ἃ κατειργάσατο, ἐπώνυμον ἔσχεν ὃ λέγεται. Ἔτι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἑταιρικὸν γυναίον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προελθὸν, τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινησάντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθὲν, καὶ εἰς γῆν σπαραττόμενον, ἰάσατο διὰ προσευχῆς. Καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ εἶδε καθ' ὕπαρ μυοῦντας αὐτῷ τὸ τῆς Τριάδος Μυστήριον. Καὶ μετὰ τὸ Ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαιδίμου τοῦ Ἀμασίας Προέδρου, ἐν τῷ ἀπιέναι εἰς τὴν λαχοῦσαν Ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα, καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποιηκέναι λέγεται. Λίθον γὰρ βουνῷ παραπλήσιον, διὰ προσευχῆς ἐκίνησε, καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος, καὶ ἔντινι εἰδωλείῳ ὁ Ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθὼν, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια. ὑποχωρήσαντος δὲ εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν, οὐκ ἔτι ἠδύναντο. Τοῦτο μαθὼν ὁ Νεωκόρος, κατὰ τοῦ Ἁγίου ὠργίζετο. Τοῦ δὲ Ἁγίου ἐν χάρτῃ γράψαντος, Γρηγόριος τῷ Σατανᾷ, εἴσελθε, καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ θέντος τοῦ Νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιούτῳ θαύματι ὁ Νεωκόρος καταπλαγεὶς, ἀντὶ τοῦ λατρευτὴς εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητὴς αὐθὺς ἀναδείκνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθὼν Γρηγορίῳ. Καὶ Λίμνην Θαλάσσῃ κυμαίνουσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας τῇ προσευχῇ, ἀνίκμον καὶ χέρσον ἀπέδειξε, τῶν δύω ἀδελφῶν τῶν ἀντιποιουμένων τῆς Λίμνης τὸν κατ' ἀλλήλων συναποξηράνας θυμὸν, πο-

λεμικῶς καὶ ἀδιαλλάκτως ἐχόντων. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ Ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φορὰν ἐπέσχε, τῶν προσοίκων αὐτοῦ δεηθέντων, κατὰ τῆς διαβρόχου γῆς, καὶ συφερτώδους ἐρείσας τὴν βακτηρίαν, καὶ προσθεὶς τῷ θαύματι θαῦμα. τό, τε γὰρ ῥεῖθρον ὁρᾶται ἀναχαιτιζόμενον, ὥσπερ δεδοικὸς προσψαῦσαι τῇ ῥάβδῳ. καὶ ἡ ῥάβδος ἤδη οὖσα ξηρὰ, καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἄμοιρος, εἰς εὐθαλὲς ἐγένετο δένδρον. Καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λύμη τῷ θαύματι γέγονεν, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὥς φασι, τοῦ ποταμοῦ τὴν εἰς τὰ πρόσω φεύγοντος πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσούτοις ἐξαρκοῦντος ἔτεσιν, ἡ τοῦ Χριστοῦ δύναμις διὰ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου κηρύττεται. Καὶ πρὸς τούτοις, ὁ ὑποκριθεὶς Ἑβραῖος τὸν νεκρὸν ἐν ὑπτίῳ καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, αὐτὸ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν γέγονεν, ὅπερ ἐσχηματίζετο. Ἐνομίσθη δέποτε ἐν τῷ ὄρει ἑστὼς καὶ προσευχόμενος, δένδρον τοῖς διώκουσι, καὶ λοιμὸν τοῖς ἀπίστοις ἐπήγαγε, καὶ προσελθοῦσι τῇ πίστει, τοῦ θανάτου ἀπήλλαξεν. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστηρίους ἀφῆκε φωνὰς, ὅτι τὴν Πόλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὖσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ἀπιστίᾳ πλήθουσαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. Ὅσους γὰρ εὗρε τοὺς παραδεξαμένους τὴν πίστιν, τοσούτους τοὺς παραμεμενηκότας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου, καὶ Ὁμολογητοῦ Λαζάρου, τοῦ ζωγράφου.

ἢ. Οὐ ζωγραφεῖ σε Λάζαρος καὶ νῦν Λόγε, Ἀλλὰ βλέπει σὲ ζῶντα μὴ λήπτον χρόαις.

Οὗτος νηπιόθεν τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται, καὶ ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται, καὶ πρὸς τῇ σκληραγωγίᾳ, καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπεμελεῖτο. Διὸ καὶ τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα δέχεται. Ἐντεῦθεν κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων ἀποδύεται. καὶ τοσαύτας θλίψεις, οὐ μόνον παρὰ τῶν τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου φρονούντων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθέων Εἰκονομάχων, ὑπέμεινεν, ὅσας οὐδέ ἐστιν εἰπεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην στέλλεται, τῶν Πατρικῶν καὶ Ἀποστολικῶν ὑπερμαχήσων δογμάτων. Καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑποστρέψας, αὖθις τῶν αὐτῶν ἕνεκεν ὑποθέσεων ἐπὶ Ῥώμην ἀπαίρει. Καὶ περὶ τὰ μέσαπον τῆς ὁδοῦ ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γενομένης, τελευτᾷ ἐν Χριστῷ. Καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἀνακομισθὲν, ἐν τῇ μονῇ τοῦ Εὐάνδρου κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ζαχαρίου τοῦ Σκυτοτόμου, καὶ Ἰωάννου διήγησις ὠφέλιμος.

Τ'νήρτις τῶν κατὰ Κόσμον περιφανῶν, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης, πάντων καταφρονήσας, καὶ τὸν λιτὸν μετερχόμενος βίον, ἔργῳ τὴν τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο μετουσίαν, ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ νήφων τοῖς ἐπίπροσθεν αὐτῷ κατορθώμασιν. Ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου παννυχεύειν ἀπαραίτητον ἦν αὐτῷ, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἀφίκετο πρὸς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας Ναὸν τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Καὶ τὰς πύλας ἤδη κεκλεισμένας εὑρὼν, ἐν τῷ πλησίον σκάμνῳ κεκμηκὼς ἀνεπαύσατο, ὑποψιθυρίζων τὴν ἐκτύπου αὐτοῦ Ἀκολουθίαν. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν, λαμπηδόνα φωτὸς, ἔξωθεν ἐρχομένην ὁρᾷ. Ἐπιστήσας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν, ἄνδρα τινὰ σεμνὸν ἑπόμενον τῷ φωτὶ κατενόει. Καὶ περιχαρὴς ὥς περ ἐπὶ τῷ θεάματι γεγονὼς, συνέστειλε μᾶλλον ἑαυτὸν, γνῶναι θέλων τοῦ ἐρχομένου τὸ ἀποτέλεσμα. Ὡς δὲ λοιπὸν ἐκεῖνος ἤδη, τοῦ φωτὸς πορευομένου, πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο, ἐπ' αὐτῇ τῇ φλιᾷ προσκλιθεὶς, καὶ ἱκανῶς προσευξάμενος, ὑψοῦ τὰς χεῖρας μετεωρήσας, τὸ χριστοφόρον σημεῖον ταῖς πύλαις διαχαράττει, καὶ παραυτίκα σὺν τῷ φωτὶ ἀκωλύτως εἰσῆλθε. Καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἐδάφει καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἡ τῆς Θεομήτορος Εἰκὼν ἐκτετύπωται, καὶ ἀνα-

στὰς, ὁμοιοτρόπως καὶ ταύτας τὰς πύλας ἠνέῳξε. Καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι πρὸς τὰς ἀργυρέας πύλας, ἱκανῶς ὡς ἔδοξε τῷ ὁρῶντι προσηύξατο. Καὶ πάλιν ὁρᾷ τὸν αὐτὸν διὰ τῆς σφραγίδος καὶ ταύτας τὰς ὡραίας ὑπανοίξαντα πύλας, καὶ φωτοειδῆ ὅλον ἐν τῷ σεπτῷ Ναῷ εἰσερχόμενον, καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ Ναοῦ ὑψοῦ τὰς χεῖρας διάραντα, καὶ τὸν Θεὸν ἐξευμενιζόμενον. Ὅτε δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδοτο, πάλιν νοστήσας, τὸ ἔσχατον τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει προάυλιον, τῶν πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργείας ἀποκλεισθεισῶν. Ἵστατο οὖν ὁ Ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν ὡς ἔλεγεν, ὅποι τὴν πορείαν ἔχει ὁ τοῦ Ναοῦ ἐξελθών. Ὡς δὲ λοιπὸν τὴν κατ' εὐθεῖαν ὁδὸν ἐβάδιζε, μὴ ὀκλάσας ὁ Ἀβραμιαῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐπηκολούθει κατιμαθεῖν βουλόμενος, ποῦ ἄρα ὁ τοῦ Θεοῦ Ἱερὸς ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑποκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς τὸ κάταντες τοῦ Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τῶν βαθμίδων ἐγένετο, πρός τι σμικρότατον τῶν ἐκεῖσε οἴκημα ἐπιστὰς, καὶ τὸ τῆς ἐνδὸν οὔσης γυναικὸς ὄνομα Μαρία, σιγηρᾷ τῇ φωνῇ καλέσας, καὶ τῇ χειρὶ κρούσας εἰσῆλθε, τό, τε περιαστράπτον φῶς τὸν ἄνδρα κατὰ τὴν ὁδὸν, ὑπεξιὸν ἀνεχώρει, καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἐκείνοις ἡ οὖσα νὺξ ἐγνωρίζετο. Ἀλλὰ τὸ γύναιον ἐπιδραμὸν μετὰ τῆς φωταγωγοῦ λυχνίας ἀνάψαν, τῷ εἰσελθόντι ἀνδρὶ προσηνέγκεν. Ὁ δὲ μηδὲ τῇ κλίνῃ προσκλιθεὶς, μήτ' ἄλλως πως τὸ σῶμα διαναπαύσας, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπη· σκυτοτόμος γὰρ ἦν, καὶ δερμάτων διαῤῥαφεύς.

Τότε ὁ ἐπακολουθῶν αὐτῷ ἀξιομνημόνευτος Ἰωάννης ἀνερυθριάστως τῇ κέλλῃ προσέβαλε, καὶ τῇ γῇ προσκλιθεὶς, τοῦ ἀοιδίμου δάκρυσι τοὺς πόδας κατέβρεχε. Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ, λέγων, ὅστις εἶ, καὶ τίσσου ἡ ὑψηλὴ ἐργασία ἡ εἰς τὸν Θεὸν, δι' οὗ τὰς ἐξαισίους δυνάμεις, ἃς εἶδον πεποίηκας. Καὶ ὁ ταπεινόφρων ἐκεῖνος· Συγχώρησον γέρων διὰ τὸν Κύριον. ἁμαρτωλός εἰμι ἄνθρωπος, μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπιφερόμενος. τίς γὰρ, εἰ μὴ ἰδιώτης ἐγώ; ἢ πόθεν μεμάθηκα, τυποῦσθαί τισι καὶ κανονίζειν, ἐπιδεὴς ὤν, καὶ οἰκτρᾶς ἐργασίας ἐπειλημμένος; πεπλάνησαι ἄνερ, πεπλάνησαι, φάντασμα μᾶλλον ἰδὼν, καὶ οὐκ ἀλήθειαν. Τότε ὁ γέρων τοῖς δάκρυσι προσέθηκε δάκρυα, μὴ ἐνδοὺς ὁρκίζων εἰς τὸν Θεὸν, εἰπεῖν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ τὸ περίδοξον. εἰ μὴ γὰρ ἔργον τοῦτο τῆς προνοίας ἦν, τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ σὲ, ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρὸς τοιούτων μυστηρίων ἠξιώθην γενέσθαι. Τότε ὑπὸ τῶν ὅρκων ὥσπερ στενούμενος ὁ ἀνὴρ, ἀναστὰς ὅθεν ἐκάθητο, καὶ μετανοίαν πρῶτον τῷ γέροντι ποιησάμενος, οὕτως ἤρξατο λέγειν. Οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατόρθωμα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, κέκτημαι ἀδελφέ μου, συγχώρησον, εἰ μὴ τὸ ταῖς ἁμαρτίαις μου συμφύρεσθαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν ἐπάθειαν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. Ἐκ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητος, ὀψέποτε τῆς γεέννης τὸν φόβον λογισάμενος, ταύτην ἦν ὁρᾷς ἀδελφὴν, γυναῖκα ποτὲ προσαγόμενος, τὸ καθαρὸν τέως τῆς σαρκὸς οὐκ ἐμόλυνα, ἀλλ' ἐξίσου τῇ ἁγνείᾳ στοιχήσαντες, ὡς στειρευούσῃ ταύτῃ, τὸ πρᾶγμα τοῖς γνωρίμοις ἐναπεκρύψαμεν, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο διὰ τὸν πόθον τοῦ πλάσαντος, τῆς σαρκικῆς μίξεως καθαρεύομεν. Προσθήσω δέ σοι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὅρκου ἀσφάλειαν. Ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλέον, μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἰ μὴ τριμήσιον ἐν, καὶ τοῦτο μεταχειριζόμενος δέρμασι, κοπιῶ ἐργαζόμενος, καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσοδον, ἰσοτάλαντον τίθημι, τὸ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ Χριστῷ, τῇ δὲ ἡμετέρᾳ χρείᾳ τὸ δεύτερον. Καὶ οὕτως ἀεὶ συντηρούμενος, τὸν κριτὴν καθ' ἑκάστην, καὶ τῶν φορολόγων πνευμάτων τὰς ἐφόδους φαντάζομαι. Καὶ συμπεράνας ὧδε τὸν λόγον, ἀλλήλους καταπασάμενοι, καὶ πρὸς γῆν καταναύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς κέλλης ὁ Ἱερὸς ὑπανεχώρει ἀνήρ. Καὶ ὁ μὲν ἀπελθὼν ἐν ᾧ τὴν ξενίαν ἐκέκτητο, τῷ Θεῷ εὐχαρί-

στει

ςει ἐν οἷς τεθέαται μεγαλείοις. Ὁ δὲ θαυμάσιος ἐκεῖνος Σκυτεὺς, καὶ ἀληθῶς ἀφιλόκομπος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων τὸ δέλεαρ, μεταναςῆς τῆς κέλλης ἐγένετο, ἄγνωςος πᾶσι τὸ παράπαν γενόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Λογγῖνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ο. Ἔχεις Ἀθλητὴν Χριςὲ Λογγῖνον μέγαν.

Ἔχεις δὲ καὶ Λογγῖνον Ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γεννάδιος, Πατριάρχης Κωνςαντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ο. Ὁ Γεννάδιος εὗρε τὴν Ἐδὲμ ςέφος, Φανεὶς νοητὴν πρὸς παλαίςραν Γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάξιμος, Πατριάρχης Κωνςαντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ο. Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκὼν τέκνα, Πράξεις ἁγνὰς, ἄπεισιν ἁγνὸς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ἰουςῖνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ο. Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει, Ἰουςῖνος τὸ θαῦμα τῶν ἠσκηκότων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Πατέρων τὸ καύχημα, καὶ Διδασκάλων τὸ σεμνολόγημα, φωςὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς εὐσεβείας ςύλος ἀκράδαντος, σὺ καθωράθης, κραυγάζων Γρηγόριε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀστράψας τοῖς θαύμασι, τὴν οἰκουμένην ἐφωταγώγησας. διὰ τοῦτο Θεόφρων, συναθροισθέντες σὲ μακαρίζομεν, οἱ τῶν σῶν λόγων τρυφῶντες Γρηγόριε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τάματα πάνσοφε, τοῖς ἀσθενοῦσι πᾶσιν ἐπήγασας. ἐξεχύθη γὰρ χάρις, δαψιλεςάτη σοῦ ἐν τοῖς χείλεσι, θαυματουργίαις δι' ἧς ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. θ'.

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ θείου, διὰ σοῦ Πάναγνε. σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ Κόσμῳ Θεὸς ὡμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίςει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ, η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ διὰ σοῦ πλουτήσαντες, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, τῆς ὁμοουσίου, καὶ σεπτῆς Γρηγόριε, τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντες χάριτι, θαυματουργικῇ, καταλαμφθῆναι αἰτοῦμεν, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανὲς ὡς ἔσοπτρον, δεδειγμένος πανόλβιε, τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς ἀρχικῆς Θεότητος, τὸν Κόσμον ἐφώτισας, ἀνταναχλάσεις πέμπων φωτὸς, τοῖς μελῳδικῶς, ὀρθοδοξίᾳ βοῶσιν· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὸ Θεοῦ σκεπόμενος, εὐσεβείας ὑπόθεσις, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐφρουρήθης πάνσοφε, εἰς ὄρος ἱςάμενος, ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς, τὸν δημιουργὸν, καὶ λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων, Γρηγόριε ἐβόας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀςράπτουσα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ, θ'. Ἐξέςη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἀρίςης πολιτείας λάμψας φωτὶ, νῦν φωτὶ τῷ μεγάλῳ παρέςηκας, θεουργικαῖς, θαυματοποιΐαις ὡς νικητὴς, κατεςεμμένος ὅσιε, Πάτερ Ἱεράρχα θαυματουργὲ, Γρηγόριε θεόφρον, φωςὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ὀρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα.

Ἐθυνέσθαι δυσώπει σαῖς προσευχαῖς, τὸ βασίλειον νῦν ἱεράτευμα, τὸ ἐκλεκτὸν, καὶ ἡγιασμένον Θαυματουργέ. καὶ τοὺς

πι-

πίστως τὴν μνήμην σου, μιᾷ ἐπιτελοῦντας ἑορτῇ, τῆς ἄνω Βασιλείας, Γρηγόριε Θεόφρον, ἀξιωθῆναι καθικέτευε.

Νικήσας τῷ δαιμόνων τὰς προσβολὰς, καὶ σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα, Ἀρχιερεὺς, ἄκακος καὶ ὅσιος γεγονὼς, δικαιοσύνης ἐνδυμα, περιβεβλημένος θαυματουργὲ, παρίστασαι τῷ θρόνῳ, τῶν πάντων Βασιλέως, μιᾷ παῤῥησίᾳ πανμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρθεος ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτῆς. ὃν ὁ Πατὴρ ἠβούλετο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν μιᾷ καὶ τῷ σώματι, ἐπέκεινα μοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός. Ἔξεστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἔξαπος. Τῶν Μαθητῶν ὁρώμενος.

Ἐν ἐμοὶ ἐν ποικίλοις θαύμασιν Ἱεράρχαι, ἀμάραντα δόκιμον ἐν τῷ Κόσμῳ, θείαις ἀφνίσωμεν μελῳδίαις, Γρηγόριον φιλέορτοι. ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, ἐν τῇ Ἐδὲμ ἥδρισέν με, πτώσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γαστρὶ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἦχος δ'. καὶ ψάλλομεν δ'. προσόμοια, ἦχος, πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ἱερωτάταις ἱερῶς σεμνυνόμενος. ὑφηλὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τῶν δογμάτων κρηπὶς, τὸ τῆς Παρακλήτου θείου ὄργανον. ὁ μὲν ὁ οὐράνιος, ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος. ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμνιος, θρέμμα γνήσιον, καὶ ἀρνίον πρωτότοκον. κρίνον ἀμαβλυσάρκωσα, δογμάτων τὰ μάγματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ῥεῖθρα, ἱερομύστα Γρηγόριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονὴ, τῆς ἀρετῆς τὸ διαυγὲς καταγώγιον. ἡ σάλπιγξ τῆς Ἐκκλησίας, ἱερωσύνης κανὼν, ποταμὸς μαράτων θείων ἔμπλεως. ἐξ ὧν καταρδεύεται, ἡ ὑφήλιος ἅπασα, πρὸς ἀκαρπίαν, ψυχικὴν τε σωτήριον, καὶ αἱρέσεων, ἀποπλώεται βόρβορος, ἀνθρωποτέρπνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, σῶμα τὸν νόμον τὸν θεῖον, ἐμμελετήσας Γρηγόριε, Χριστὸν κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄμβροις σῶν ἱερῶν προσάρχων, λίμνην ἐξήραμας ποτὲ μάχης πρόξενον, καὶ ῥεῖθρον, τῇ δαμδρωθείσῃ, ῥάβδῳ ἀτάκτως σοφὲ, ἐπικλύζον ἔργοις θείᾳ χάριτι. βωμοὺς κατηδάφισας, τῶν δαιμόνων Γρηγόριε, τῆς ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα διέλυσας, θερμοτάταις σου, πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι. θαύμασιν ἐβεβαίωσας, ψυχὰς καὶ προσήγαγες, τῷ ἀνεργέτῃ τῷ ὅλων. παρ' οὗ τὸν ἄξιον εἴληφας, μισθὸν ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξα, ἦχος, πλ. δ'.

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν Ἱεράρχαι, καὶ τὰ ἄψυχα αἰδέσμενα παραδόξως μετεβάλλετο. λίμνη μὲν ἐχερσώθη, ἀδελφὰς μυθεῖσα. ῥάβδος δὲ ἐδενδρώθη, ποταμὸν χαλινοῦσα. λίθος λόγῳ μετετέθη, μεταφέρων τὰς ἀπίστους, πρὸς πίστιν τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν. δι' ἧς τὸ μέγα ἔλεος, παράσχοι ὁ Θεὸς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἀσφαλὲς ὑπάρχει πρόβλημα. ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν μολυσμάτων λυτρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, βλέπουσα σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἀμνὰς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος, λύπῃ συνεῖχετο δακρύουσα.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος, δ'.

Ἱερωσύνης τὸν ὕφηλον, θεόθεν δεξάμενος, καὶ τὸ θεῖον δέρας ἐξ ὕψους περιβαλλόμενος, τὰς περὶ τῆς ἀπιστίας νύξ, τέκνα φωτὸς καὶ κληρονόμους ἀπέδειξας,

Θεῷ

Θεῦ σοφίας χάριτι, ἐκχυθείσης ἐμ χείλεσίν, παραδόξων πραγμάτων ἀντεργέ, Κυρίου Γρηγόριε. διὸ ἐ μῶ ἐμ τῇ μνήμῃ σου, αἴτησαι Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ μῶ. Θεοτοκίον.

Φωτίζου τῇ θείου Γαβριὴλ, προσάγομεν χαρμοσύνως καὶ κραυγάζομεν· Χαῖρε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐμ μέσῳ τῆς ζωῆς ἔχων πάντοτε. περίδοξον τὸ Λόγου παλάτιον, χαῖρε Παρθενίε παναμώμητε.

Σταυροθεοτοκίον. Ἔ δωκας σημείωσιν.

Σταυρόμενον βλέπουσα, ἡ πανάμωμος Δέσποινα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι θεῖον Τέκνον, πῶς φέρεις ὀδύνας, Θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής; Ἀγγέλων τάξεις τρόμῳ ἐξέστησαν, ὁρῶντες τὸ Μυστήριον, τῆς σῆς ἀφάτου Σταυρώσεως, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, ἐκ τοῦ Κανόνος ὡς σύνηθες. Προκείμενον, ἦχος, βαρύς. ϛ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου. Τὰ αὐτὰ ποιήσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ οὐκ ἐκάστῳ δίδοται. Ἀλληλούϊα. ἦχος, β. Οἱ ἱερεῖς σου κύριε ἐνδύσονται. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ. Ζήτει εἰς τὸν ά. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΗ.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πλάτωνος, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛ. ϛ. καὶ ψάλλομεν ϛ. προσόμοια.

Τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος. ἦχος, πλ. δ.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πλήρης γεγονὼς φρονήματος, τῷ τῆς μελῶν ἐκκοπῇ, καὶ τομῇ τῶν τοῦ σώματος, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄσχετον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, ἀνδρειότατα, γενόμενος ὑπέφερες, τῶν δι' αἰῶνος ἀποκειμένων σοι, δόξαν θεώμενος, τῶν μὴ διαπιπτόντων, καὶ προορῶν, τῶν διαιωνίζοντων, μακαριότητα.

Πάσαν ὑπερβὰς τῶν αἰσθήσεων, καὶ πρὸς τὸν ἄνω ζῶντα, μεταθεὶς τὸν διάνοιαν, λογισμῷ θεόφρονι, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι, τῆς ἀτελείας, καὶ ταπεινότητος, τῶν ὁρωμένων, καταπεφρόνηκας. ὕδατι ξόμενος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀνδρικώτατα, διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τὴν ἐχθρὸν τῶν ἔφοδον, καὶ δωκτὴν τὰς ὁρμὰς, καταλύσας τῇ χάριτι, τοῦ τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω παμάκαρ, τῆς ἀκρατείας, ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράστου καταξιώμενος, θείας ἐλλάμψεως. ἐνθα μῶν γενόμενος, ἁμαρτιῶν, αἴτησαι τῶν ἄφεσιν, τοῖς ἀνθρώποις σου.

Ἑτέρα ἀνατολικὴ τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ. ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ ἀσκήσει πυρούμενος, τῇ ἀθλήσει σεμνύμενος, ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαινόμενος, ξίφος γεγεύσαι δίστομον, συγκόπτον τὰς φάλαγγας, τῶν Δαιμόνων Ῥωμανὲ, Ἀθλητὴν ἐγκαλλώπισμα, θεῖον καύχημα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας ὡραιότης, τῷ ἐν αἵματι ἰδίῳ, τελειωθέντων Παμάκαρε.

Ἁμαρτήσει ξόμενος, καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενος, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐνδόξε ἀφαιρούμενος, καὶ παρείας σιαγονιζόμενος, καὶ τέλος μακάριον, τῇ βιαίᾳ πυγμομῇ, Ἀθλοφόρε δεχόμενος, ἀπερίτρεπτος, ἀταπείνωτος ὤφθης σωτηρίᾳ, Ῥωμανὲ Πνεύματος θείου. ὅθεν πιστῶς ἀνθρώπου σε.

Ῥήτορα τὸ μήπιον, καὶ ἐκπλήττει τὰς ἄφρονας, καὶ σεπταῖς ἐμφάσεσιν ὡραΐζεται, καὶ τελειώσει λαμπρύνεται, πλουτήσαν τὴν εὔκλειαν, τῷ ἁγίῳ Ἀθλητῇ, ὧν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο, ἀξιάγαστε, Ῥωμανὲ γενναιόφρον μεθ' ἧς λύσιν, ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσι, καταπεμφθῆναι ἱκέτευε.

Δό-

Δόξα. ἦχος, π. β'.

Φοβερὰ καὶ παράδοξα, τὰ τρόπαια Κύριε τοῦ Μάρτυρός σου. τῶν γὰρ Ἁλιέων ζηλώσας τὴν παῤῥησίαν, τὴν Σκηνοῤῥάφου θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν Σοϊκὴν φλυαρίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέῤῥαξε. τὴν δοραὰν ἀποδαρεὶς, καὶ τὴν κάραν ἐκτμηθεὶς, τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε. ἀλλ' ὦ Μαρτύρων τὸ κλέος, ὁ παῤῥησίᾳ κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα, αἴτησαι θαυματουργὲ, Πλάτων παμμακάριστε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεῖ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντάσε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνὴ, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη εἶλο. Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ Πλάτων, μέλπω πλάτος.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς αἰωνίου βασιλείας ἔνδοξε, τὸ καθαρώτατον, χοροβατῶν πλάτος, ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν στενώσεως, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον, ἀνεπιστρόφως ὁδεύοντας, τὴν πρὸς Οὐρανὸν τρίβον φέρουσαν.

Ὠχυρωμένος εὐσεβείας πρόβολος, καὶ πύργος ἄσειστος, ἀναδειχθεὶς Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα, τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας, καὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας, θείᾳ πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανικὴν ἐπιδεικνὺς τὴν ἔνστασιν, τῷ τῆς νεκρώσεως, καὶ τῆς φθορᾶς πάχος, διὰ τῆς ἀθλήσεως, ἀπετινάξω πάνσοφε, καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος, χαίρων τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τῷ Πατρὶ συναΐαρχον, καὶ συναΐδιον, μονογενῆ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας, εὐλογημένη Παναγνε. Θεοτόκον διόσε, ὀρθὰ φρονοῦντες κηρύττομεν, καὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὥσπερ ἀνάλγητος πυρὸς, τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην, καρτερώτατα παμμάκαρ ὑπέστης, εὐσεβείας προφανῶς, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ πυρὶ τῷ Θείῳ, πεπυρσευμένος τῆς πίστεως.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, παμμάκαρ ἠγωνισμένος, οὐρανίους δωρεὰς ἐκομίσω, καὶ στεφάνους παρ' αὐτοῦ, τοὺς ἀεὶ διαμένοντας, στεφανηφόρος ὤφθης, Πλάτων Θεόφρων μακάριε.

Ἐπὶ τοῦ ξύλου σοῦ ταθὲν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, κατεξαίνετο δεινῶς ταῖς αἰκίαις. ἀλλ' ἀντείχετο ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμούμενος, τῷ τοῦ Δεσπότου φίλτρῳ, καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτὸς φωτιστικαῖς, τοῦ πνεύματος δαδουχίαις, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις. διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος κατεληλύθε, καταφωτίζων πάντας, θείῳ φωτὶ τοὺς ὑμνοῦντάσσε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς Οὐρανούς.

κα. ἦχος, π. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Μῶν ἀγώνων τῷ πλάτει Μάρτυς σοφὲ, πλατυνόμενος πίστει πανευκλεῶς, ἐχθροῦ ἀπεστένωσας, μηχανὰς καὶ ἠφανίσας. καὶ καλῶς τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἔνθεον, Παραδείσου πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας. ὅθεν Ἐκκλησία, πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον, ἑορτάζει τὴν μνήμην σου, καὶ βοᾷ σοι μακάριε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Δόξα, ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡραῖος πεφυκὼς, νεανίας παμμάκαρ, ἐχθρὸν τὸν παλαιὸν, πτερνιστὴν ἐτροπώσω, τοῖς πόνοις τοῦ σώματος, καὶ τῷ

θείνει

θεμεν τῆς χάριτος. ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία συμφώνως, Πλάτων ἔνδοξε, ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Παράμωμε. καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων Δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὦ θαύματος φρικτοῦ, ὦ καινοῦ μυστηρίου, ἐβόα ἡ ἁγνὴ, καὶ παράμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

Ὠδὴ, δ'. Σύμου ἰσχὺς, Κύριε.

Ἀνακραθεὶς, ὅλος ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, οὐκ ἠσθάνου, πόνων τῶν τοῦ σώματος, τὴν ἐμπαθῆ, σάρκα καὶ θνητὴν, καὶ τοὺς δερματίνους, χιτῶνας ἀποδυσάμενος, καὶ τὸ τῆς σωφροσύνης, καὶ τὸ τοῦ σωτηρίου, ἐνδυσάμενος Πλάτων ἱμάτιον.

Ἱερουργὸς, θεῖος ἐδείχθης ὡς ἄμωμον, ἱερεῖον, ἄρσεντε καὶ τέλειον, ὁλοκαυτῶν, Μάρτυς σεαυτὸν, τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων, τυθέντι ἀπολυτρώσεως. ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας, τοῦ Δεσπότου τῷ φίλτρῳ, φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς, ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος, τὸ παμφάγον, πῦρ οὐκ ἐδειλίασας, ἀλλὰ στερρῶς καὶ νεανικῶς, τούτου ἐκαρτέρεις, τὴν φλόγα τὴν ἀκατάστατον. διόσε δροσοβόλος, σὺν ἐκείνοις ἀξίως, ὑπεδέξατο θάλαμος ἔνδοξε. θ'.

Ὡς ἐκ φυλῆς, τῆς Βασιλίδος ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὅλων, κατεξουσιάζοντα, Λόγον Θεοῦ, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον. διόσε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε δοξάζομεν.

Ὠδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις, ὕπνον δὲ τοῖς ὄμμασι Μάρτυς οὐκ ἔδωκας, ἕως οὗ τὸν ὕπνον, τὸν μακάριον καὶ ὀφειλόμενον, τοῖς Θεὸν ποθοῦσιν, ἀγαπητοῖς ὕπνωσας Πλάτων, διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος.

Ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ, σώματι παναύφημε πάσχων ἠγώνισαι, ὡς ἀθλούντων ἄλλων, θεατὴς σὺ γενόμενος ἤθλησας. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, πυρποληθεὶς τῶν προκειμένων, αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας ἔνδοξε.

Πλοῦτον εὗρες καὶ δόξαν, πλοῦτον ἀναφαίρετον, δόξαν ἀμάραντον, ἐν ἐπουρανίοις, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων σκηνώμασι, καὶ τῆς ἀκηράτου, καὶ διαρκοῦς ἀθανασίας, γεγονὼς ἐν μεθέξει παράριστε.

Θεοτοκίον.

Λύσιν ἁμαρτημάτων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παράσχου τοῖς δούλοις σου, ῥυομένη τούτους, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς τῶν βλασφήμων, αἱρετικῶν ἐπικρατείας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ, ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀνώτερος τῶν παθῶν, καὶ τῶν βασάνων γενόμενος, τὰς τῆς σαρκὸς ἐκτομὰς, ὑπέφερες ἔνδοξε. Χριστὸν γὰρ συλλήπτορα, συνεργόντε εἶχες, καὶ συναντιλαμβανόμενον.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοερῷ, τῇ εὐπρεπείᾳ τοῦ κτίσαντος, ἐνατενίζων ἀεὶ, καὶ κατοπτριζόμενος, τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον, τῆς τῶν ὁρωμένων, εὐτελείας κατεφρόνησας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτὸς, τὸν Νομοδότην ἐχώρησας. ὡς ἅγιος δὲ Ναὸς, ἐδέξω τὸν ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ. πολλαὶ γάρ.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ. ἦχος, δ'.

Ἐπεφανὴς σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, Ῥωμανὲ παναύφημε, σὲ κεκτημένη ἀληθῶς, φωταγωγεῖται τοῖς ἄθλοις σου, τὴν φωτοφόρον δοξάζουσα μνήμην σου.

Εἶτε-

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος. ἦχος, γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Ἁγία μνήμησου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ σου. ἔνθα νῦν μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, μέλπομεν ἐν ὑμνῳδίαις καὶ φωταυγίαις. Διὰ τοῦτο Πλάτων βοῶμεν· βαρβάρων ῥῦσαι τὴν Πόλιν σου Ἅγιε.

Ὁ Οἶκος.

Πῶν Ἑλλήνων λιπὼν, ἅπασαν τὴν ματαιότητα, τῶν Χριστοῦ Μαθητῶν, τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα ἠγάπησε λίαν Πλάτων ὁ Θεόφρων. Διὸ καὶ ὤφθη πᾶσιν αἰδέσιμος, ὡς ἄγκυρα πίστεως ἐν τῇ Πατρίδι, ἧς καὶ ἡ κλῆσις σαφῶς, Ἄγκυρα ἐπονομάζεται. Καλῶς γὰρ τοῦτον ἐκθρεψαμένη, βεβαίαν σκέπην κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν, ἐν πολέμοις εὑρίσκει καθ' ἑκάστην, ἐκβοῶσα· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν Πόλιν σου Ἅγιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΗ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στίχ. Μικροῦ λαθὼν παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ λάτων·

Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τε Πλάτωνα ἄορ κατέπεφνε.

Οὗτος ἐκ χώρας τῶν Γαλατῶν, Ἀγκύρας τῆς Πόλεως, ἀδελφὸς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντιόχου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, προσήχθη Ἀγρυππίνῳ τῷ Ἡγεμόνι, νέος ὢν τὴν ἡλικίαν. Καὶ τύπτεται ὑπὸ δώδεκα στρατιωτῶν. καὶ ἁπλοῦται ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ πυρωθέντος, ῥαβδιζόμενος ἄνωθεν. καὶ σφαίραις πεπυρωμέναις, τὰς μασχάλας καὶ τὰς πλευρὰς διακαίεται. καὶ ἀπὸ τοῦ νώτου ἐν σχήματι λώρου, τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται. καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ τὰς πλευρὰς ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀλλοιωθῆναι τὴν ὄψιν, καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Στίχ. Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανοῦ πᾶς θαυμάσει.

Σὺν χαρμονῇ γὰρ πνιγμονὴν ἐκαρτέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως. καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγάπην, εἰσελθεῖν βουλόμενον τὸν Ἔπαρχον Ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναὸν, κατέσχεν. οὐκ εἰσὶ, λέγων, τὰ εἴδωλα θεοί. Τυπτεται οὖν τὸ στόμα, καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται τὰς παρειάς. Ἠνέχθη δὲ καὶ Παιδίον, τοῦτο τοῦ Ἁγίου αἰτησαμένου εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἐπάρχου. Καὶ ἐρωτηθὲν, ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν; τὸν τῶν Χριστιανῶν, εἶπε. Τυπτόμενον δὲ τὸ παιδίον, παρεστώσης ἐκεῖσε καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐδίψησε καὶ ἐζήτησεν ὕδωρ. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ, εὐσεβὴς καὶ θεοφιλὴς οὖσα, ἔφη αὐτῷ· μὴ πίῃς τέκνον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἀλλὰ ἄπελθε καὶ πίε ἐκ τοῦ ζῶντος ὕδατος. Καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὸν Τύραννον, τυφθὲν αὖθις, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ῥωμανὸς, τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν φθέγγεται παραδόξως, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ. Διαγνωσθέντος οὖν τοῦ κατὰ τὸν Ἅγιον παραδόξου θαύματος, καὶ τῷ βασιλεῖ Μαξιμιανῷ, προστάξει αὐτοῦ διὰ πνιγμονῆς ἐν τῇ εἱρκτῇ τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀπολύεται, καὶ τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὸ Ἅγιον Νήπιον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν; καὶ εἰπὸν, τὸν Χριστὸν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κόλπους Ἀβραὰμ, Νήπιον λαχὸν ξίφει,

Τοῖς Βηθλεὲμ συνέδρον ὤφθη Νηπίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ Διακόνου, τοῦ Παλαιστινοῦ.

Οὗτος ἐκ Παλαιστίνης ἕλκων τὸ γένος, καὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ παροικίας ὢν Διάκονος καὶ Ἀφορκιστὴς, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν πόλει Ἀντιοχείᾳ. Οὗτος πολλοὺς τῶν κολάσεων τὸ ἐπίπονον δεδοικότας, καὶ καταμαλακιζομένους πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπήλειφε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Διὸ καὶ

αὐτό-

αὐτόκλητος τῷ δικαστῇ παρέστη, καὶ αὐτίκα πυρὶ καταδικάζεται. Ὅπερ γνοὺς ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανὸς, τοῦ μὲν πυρὸς ἀπήγαγε, τὴν γλῶτταν δὲ αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι κελεύει. Ἀλλ' ὁ Μάρτυς τὴν γλῶτταν ἀφαιρεθεὶς, γεγονώτερον ἐλάλει, καὶ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυττε. Καὶ μετὰ ταῦτα εἱρκτῇ βάλλεται, καὶ ἐν πέντε κεντήμασι τοὺς πόδας διατείνεται, καὶ βρόχῳ περιβληθεὶς, ἀναιρεῖται ἀποπνιγείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζακχαίου Διακόνου, τῆς ἐν Γαδείροις Ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

Στίχ. Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὁ πρὶν ἡμίσου,
Ὁ νῦν δὲ Σωτὴρ, αἷμα χεῖ παῦ ἐκ ξίφους.
Ἀλφαῖε καρτέρησον, εἰ τέμνῃ κάραν.
Καὶ κλοιὸν ἕξεις τὴν ἄτμητον Τριάδα.

Ἄγεται ὁ Ζακχαῖος οὗτος ἐπὶ τοῦ βήματος, σιδηροῦν καὶ βαρὺν κλοιὸν φέρων ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καὶ ἐρωτηθεὶς, δειναῖς καὶ ἀπανθρώποις ὑποβάλλεται τιμωρίαις. καὶ δεσμοῖς ληφθεὶς κατὰ τὸ δεσμωτήριον, ταῖς κατὰ διάστημα τέσσαρσιν ὑποδιηρημέναις ὀπαῖς τοῦ ξύλου ἐμβάλλεται. Καὶ νυχθημέροις τέσσαρσι κατατεινόμενος, γενναίως ἐκαρτέρει. Μετὰ τοῦτον ὁ Ἀλφαῖος πλήρης Πνεύματος Ἁγίου προσάγεται. Καὶ μάστιξιν ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθεὶς, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαεὶς, τῷ συναγωνιστῇ τὰ ὅμοια πεισόμενος, τῇ εἱρκτῇ κατακλείεται. Καὶ τῷ κολαστηρίῳ ξύλῳ καὶ αὐτὸς νυχθήμερον τανυθεὶς, τῇ ἕωθεν τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, ὁμοίως καὶ ὁ Ζακχαῖος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου καταπατήσαντα, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ, ὁ ἀθλοθέτης σὲ ἐστεφάνωσε, μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς τὸν ἀεί σοι πάλαι ποθούμενον, οὗ τὸ ἄχραντον πάθος, τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἴτιον, γεγενημένον μιμούμενος ἔψαλλες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστησαν ἅπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες. ὑπερφυῶς γὰρ ἐβόας τεμνόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αὐτρούμενοι Παράγνε, τῷ θείῳ τόκῳ τῆς Παρθενίας σου, τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, σὲ Θεοτόκον φρονοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ, η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μὲν, ἠγωνίσω πανεύφημε, περιφανεστέραν δὲ πολλῷ τὴν εὔκλειαν, Χριστός σοι δεδώρηται, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν, ἐν ἐπουρανίοις, σὲ σκηναῖς κατοικήσας, προθύμως μελῳδούντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πρεσβευτὴν πιστότατον, ὡς προστάτην θερμότατον, τῷ Παμβασιλεῖ καὶ ποιητῇ τῆς κτίσεως, σὲ νῦν προβαλλόμεθα. ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παῤῥησίᾳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, καὶ πιστῶς μελῳδούντων· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβεῖν ἠξίωσαι, βασιλείαν ἀσάλευτον, διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργοῦς σου πίστεως, ὡς σοὶ ἐπηγγείλατο, ὁ ἀψευδὴς διδόναι Θεός. ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, παρέδωκας κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, καὶ Πατρὶ συννοούμενον, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος Πατρικῷ βουλήματι, τὸ παῦ συστησάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γεγονότα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. διόσε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦντες, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ,

Ω'δὴ, ϛ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγε δὴ τὸν Θεοφεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, τὸν ξξαπλώσαντα, τῆς ἀσεβείας αὐτῆ τὰ κλήματα. τῆς γὰρ ἀμπέλε τῆς ζωῆς, φυτεία γεμόμενος, καρπὸν προβάλλεται, καταψύξεως ἡμῖν οἶμον βρύοντα.

Πίμιος εμαυτι Θεῦ, τῷ Μαρτύρων καθορᾶται ὁ θαύματος. τῆς αἰδίε γὰρ, ἐ αἰωλέθρου γέγονε πρόξεμος, παναληθέςατα ζωῆς, ἐ κλῆρον ἀθάνατον, καὶ δόξαν ἄφθαρτον, ἐ πλεσίαν χορηγεῖ τὴν αὐτίδοσιν.

Ὅλωσα Μάρτυς τὸν ζωὸν, τῷ Δεσπότῃ ἐ Θεῷ ἀφιέρωσας, καὶ ὡς ἀάρεσον, ζῶσαν θυσίαν σαυτὸν προσήγαγες. διὸ τρυφῆς τῆς ὑπὲρ μῦν, Πλάτων κατηξίωσαι. ἀλλὰ δυσώπησον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τὰς ὑμνῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σωσόμεθα Μῆτερ τῦ Θεῦ, ἡ γεννήσασα Χριςὸν τὸν Σωτῆρά μν, Θεὸν ἐ ἄνθρωπον, διπλῦν τὸν φύσιν ἀ τὸν ὑπόσασιν, μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρὸς, ἐκ σοῦ δὲ πρωτότοκον, πάσης τῆς κτίσεως. διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλῶμεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὸν ἀπόῤῥητον.

Ἐξαποσειλ. Γυναῖκες ἀκτιάθητε.

Ὁρῶν σε τὸ ἀήττητον, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, ὁ Τύραννος πρὸς πλείονα, βασάνων πεῖραν ἐχώρει. ὃν καταπτύσας χάριτι, Χριςῦ ὑπερμήθησας, μέλλει θανάτε παύσαφε. διὸ ἐ μνῶ σεφηφόρος, συμβασιλεύεις τῷ Κτίςῃ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτε Τριάδος, δοχεῖον γεγαμημένη. ὃν ἐ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκίωσε, ἐ Πνεῦμα τὸ Παράγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Μαριγαμένη Παράγνε, ὃν τῷ Σταυρῷ ἐ βλέπησα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλε, παθόντα ἄπρεπν θρηνῦσα, ἐ μητρικῶς ὠλόλαζες, δακρύσα ἐ λέγσα· τί τῦτο τὸ παράδοξον, ὅτι ὁ Κτίςης τῦ Κόσμου, Σταυρῷ παθῶαι ἠθέλησε;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολυθία τῦ Ὀρθρε, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῦ Καμόνος, ᾠδὴ γ'. ἐ ϛ'. ἐ τὰ λοιπά.

Ζητει εἰς Μαρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΘ'.

Τῦ Ἁγίε Προφήτε Ἀβδιὰ, ἐ τῦ Ἁγίε Μάρτυρος Βαρλαὰμ.

Ἑωθεράς εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱχῶ. μεν ἅ. ϛ'. ἐ ψάλλομεν ἅ. προσόμοια, τῦ Προφήτε. ἦχος, δ'.

Παμεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Λοχεῖον τῦ Πνεύματος λαμπρὸν, Ἀβδιὰ γενόμενος, ἐ παρ' αὐτῦ φωτιζόμενος, θεοειδέςατον, Προφητείας ἐξόπον, ἐ μελλόντων προγνωσην, ἐ γνῶσην ἀληθείας ἐπλύτησας. ἐ μνῶ ἱκετάνε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸν εἰρηνῶν, ἐ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἷς χαρακτηρίζεται Θεὸς, πρώτοις ἰδιώμασι, καὶ κατ' ἀάαν γνωρίσμασι, τύτων οἱ ἔνδοξοι, καὶ σεπτοὶ Προφῆται, μετοχῇ ἐ χάριτι, δευτέρως κῦ θέσιν μετέχσι, καταλαμπρύομενος, τῦ Κυρίου τὸς θεράποντας, τὸς οἰκείος, ἰδίᾳ λαμπρότητι.

Δύτε πληρόμενος φωτὸς, καὶ δόξε Θεόμενος, τὸν ὑπὲρ μῦν ἐ διαάσαν, καὶ παριστάμενος, τῷ Δεσπότῃ πάντων, Ἀβδιὰ μακάριε, καὶ θεῖος ὑποφήτης γενόμενος, ἀντὸν ἱκέτανε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸν εἰρηνῶν, ἐ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα ἅ. τῦ Ἁγίε Βαρλαὰμ, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Χαλκοῦ ἀάντος σερρότερος, ἐ χαλκῦ δυνατώτερος, ἐ σιδήρε γέγονας ἰσχυρότερος. παραχωρεῖ γὰρ τηκόμενον, καὶ θάνατον λυόμενον, τύτων ἕκαστον πυρὶ, βία τέτε νικώμενον. σὺ δὲ ἄκαμπτος, δε-

ξιὰ τεταμένη τῶν ἀνθράκων, φλεγομένων παραδόξως, περιεγένετο πάνσοφε.

Ἱερεὺς ὥσπερ πέφηνας, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ αὐτῷ μακάριε προσερχόμενος, οὐκ ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλιστα, καὶ χειρὶ μαρτυρικῇ, εὐωδίας θυμίαμα προσενήνοχας, οὐ δαιμόνων ἀπάταις τῷ Χριστῷ δὲ, τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότῃ καὶ εἰσαεὶ βασιλεύοντι.

Ἱερέα προσάγοντα, καὶ ἀμνὸν προσαγόμενον, τὸν αὐτὸν ἀμφότερα σὲ πανεύφημε, περιχαρῶς ὀνομάζομεν, ὡς ὄντα ἑκάτερα. σεαυτὸν γὰρ τῷ Θεῷ, ὡς πανάμωμον σφάγιον, ὡλοκάυτωσας, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων. ὃν δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. θτ. Ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότου ὑπάρχουσα, καὶ φωτὸς Νεφέλη Θεοχαρίτωτε, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, νηδύος πανάμωμε, φωταγώγησον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ὀξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μήμε μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναναστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδιοὺ μέλπω κλέος.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α. ἦχος, π. α.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ Λαόν.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, προφητικῇ παρεστὼς, νῦν παρρησίᾳ καθικέτευε, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, καταλαμπρύνεσθαι, Ἀβδιοὺ τοὺς πίστεισε, καταγεραίροντας.

Ὁ τὰ πάντα σαφῶς, προγνωστικῶς θεωρῶν, τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀθόλωτον, καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγὲς, μάκαρ θεώμενος, Προφήτην θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται.

Πᾶς ὁράσεις ἰδὼν, τὰς ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ, σοὶ δεικνυμένας προηγόρευσας, τῶν δυσσεβούντων ἀδελφῶν, πανολεθρίαν δεινὴν, καὶ τούτων τὴν ἔνδικον, μάκαρ ἀπώλειαν. Θεοτοκίον.

Οἱ σωθέντες τῷ σῷ, Θεογεννήτωρ ἁγνὴ, ἀσπόρῳ τόκῳ δυσωπούμενσε· τῆς κοσμικῆς περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον, συμφώνως κραυγάζοντας ὕμνον ἐπινίκιον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Βαρλαάμ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς καρτερούς σου Βαρλαὰμ μέλπω τόνους.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α. ἦχος, δ'.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Παῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι, περιλαμπόμενος ἡμᾶς, τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν μνήμην σου περίζωσαι, Βαρλαὰμ ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ τὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας ἀκριβῶς, πυρὶ Θεοπνεύστῳ, τὴν μάσθω μελῳδήμασι, Βαρλαὰμ, ὁ θαυμάσιος.

Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος, στεφανηφόρος Βαρλαὰμ, στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξίως τετίμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι.

Θεόνος σοι δεδώρηται ὁ Δεσπότης, κατὰ ποικίλων αἰκισμῶν, πανόλβιε Μάρτυς. εὐτεῦθεν καὶ νενίκηκας, τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα. Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἐδείχθης οὐρανομήκης, δι' ἧς ὡμίλησεν ἡμῖν, ὁ Λόγος Παρθένε, ἣν πάλαι προεώρακεν, Γακὼβ ὁ Προπάτωρ σου.

Ὠδὴ, γ'.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ.

Ὑδάτων μυστικῶν ποταμὸς, ἐκ τῆς ἀβύσσου προερχόμενος, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, Ἀβδιοὺ μάκαρ γεγένησαι.

Βουλήσει καὶ προνοίᾳ Θεοῦ, προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα, καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα, προεβλήθης ἀξιάγαστε.

Λαμ-

Ἀμπόμενος τῷ θείῳ φωτὶ, καὶ οὐρανίῳ προηγόρευσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι, σωτηρίαν παναοίδιμε. Θτ.

Ἐσκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοὶ, Παρθενομήτωρ. διασῴζει δὲ, τοὺς Θεοτόκον φρονοῦντάς σε, μεσιτείᾳ σου πανάμωμε.

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἅπας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἁρμονία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο. ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάρρηκτος.

Ῥύμην τοῦ θανάτου ἔστησας, τῶν διορυττόντων, σοῦ τὰς πλευρὰς παναοίδιμε, καρτερίαν καιριωτάτην, σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.

Ψίσου τὸ στερρὸν καὶ εὔτονον, καὶ τῆς διανοίας, τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάσαι, κατ' ἀξίαν παμμακάριστε; Θεοτοκίον.

Ἔστη τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος, τῆς ἐνυποστάτου, διὰ σαρκὸς ζωῆς Πάναγνε, τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης, ἐκ γαστρός σου Θεονύμφευτε. Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου. ἦχος, α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Ἀβδιοὺ, ἐπιλάμψεσι θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεσπίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ φθεγγόμενος. τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱεραὶ αὐτοῦ μνήμην, καρδίας φωτίζουσαν.

Ἕτερον τοῦ Μάρτυρος. ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος, καὶ τροπαιοῦχος ἀληθὴς καὶ ἀήττητος, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα πανένδοξε, στέφος τὸ ἀμάραντον, οὐρανόθεν ἐκτήσω, χαίρων σὺν Ἀγγέλοις τε, καὶ χορεύων ἀπαύστως. ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστῶς, ἀνευφημοῦντας τὴν θείαν σου ἄθλησιν. Δόξα, καὶ νῦν. Θτ.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ. σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶσε μακρόθυμε.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προφητείας τὴν χάριν, παθῶν ὡς προκαθάρας τὴν ψυχὴν, διὰ Πνεύματος Ἁγίου εἰληφὼς ἀνεβόησας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ Προφήτης Ἀβδιοὺ, Πνεύματος Ἁγίου ἀστραπῇ, δαδουχούμενος ἐφώτισεν ἡμᾶς τοῦ κραυγάζειν σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυμφοστόλος ἐδείχθης, τῆς Ἐκκλησίας μάκαρ ἐν Σιὼν, προθεσπίσας τὸν Σωτῆρα προελθεῖν, ᾧ κραυγάζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον, καὶ συναΐδιον Λόγον τῷ Πατρὶ, ἀπεγέννησας Ἁγνὴ θεοπρεπῶς, ᾧ κραυγάζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Τοὺς Οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Ῥητορικὴν ἀδολεσχίαν ἀπωσάμενος, διδαχὰς δὲ Ἀποστόλων προσηκάμενος, τῆς ἀληθείας ἔνδοξε, Μάρτυς ἀληθὴς ἐχρημάτισας.

Ὁ τοῦ πυρὸς εὐτονωτέραν τὴν προαίρεσιν, κεκτημένος, Τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, καταβαλὼν ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρι θανάτου καρτερόψυχε, καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀνθιστάμενος, μεγαλοφώνως ἔψαλλες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐντονωτάταις προθυμίαις παμμακάριστε, κεχρημένος τὴν πλάνην κατέσβε-

τέσβεσας, καὶ θεοφρόνως ἔψαλλες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου ὁ ἀσώματος, τοῖς ἀνθρώποις ὡμίλησε. διὸ ἐν πίστει κραυγάζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ, ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ὀρθρίσας πρὸς τὸν Κύριον εἴληφας, οὐρανόθεν, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Θεόπνευστε.

Συλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἔνθεον, κεκτημένος, ὁρᾷν κατηξίωσαι, τὸν ἀοράτως νοούμενον.

Ἀνέτειλέ σοι φῶς παμμακάριστε, ὡς Προφήτῃ, καὶ ἡ τούτου σύζυγος, σοὶ εὐφροσύνη δεδώρηται.

Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὰ σύμπαντα Παράγνε, ὁ ποιήσας, ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται, τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθεος.

Ἄλλος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ὁ ἀναδείξας ἡμῖν, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, τὸν Μάρτυρα βοῶντα· δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὑπομονῆς σοι πολλῆς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης, ὁ στέφανος ἐπλάκη. δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Βέλη ῥημάτων τῶν σῶν, τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις, κατέπηξας κραυγάζων· δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον ὄρος Ἁγνὴ, καὶ ὡς σκηνὴν Ὑψίστου, φρονοῦντές σε Παρθένε, δόξα σοι κραυγάζομεν, Θεοτόκε ἡμῶν ἡ ἐλπίς.

Ὠδὴ, ϛ'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δυνάμει Θείου Πνεύματος, ἑώρας Προφῆτα τὰ μέλλοντα, τοὺς τύπους δεχόμενος, τῶν θείων ἐμφάσεων, ὡς ἐν κατόπτρῳ, τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

Ἐλέωσαι τὸν Κύριον, Προφῆτα παμμάκαρ πρεσβείαις σου, τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου, τελοῦσιν αἰτούμενος, τὴν τῶν πταισμάτων, δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Ἐλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν, παράσχου φιλάνθρωπε, ἔχων δυσωποῦντά σε, τὸν σὸν Προφήτην, κόσμῳ σε προαγγείλαντα.

Θεοτοκίον.

Ὁ οὐσιώσας ἅπαντα, τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνάμεως, ἀγκάλαις βαστάζεται, ταῖς σαῖς ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ῥαπιζέσθω, δεξιᾷ πυρουμένῃ τὰ πρόσωπα, τῶν δαιμόνων, τῶν Πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτάτωσαν, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραινέσθωσαν.

Ἀμπρυνέται, τῶν καλῶν σου ἀγώνων τὰ τρόπαια, καὶ τὰς νίκας, καὶ τῶν ἄθλων ὁρῶσα τὰ ἔπαθλα, ἡ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴ καὶ φωσφόρος ὁμήγυρις.

Ἀνάστητε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ Μάρτυρος, τὴν εἰκόνα, ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρύνατε, τὸν ἀγωνοθέτην, ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες. θ'.

Ἀγάλλεται, ἐπὶ σοὶ Θεομήτορ παράμωμε, ἡ Προμήτωρ, τῆς ἀρχαίας κατάρας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερωθεῖσα, τοῦ θανάτου πικρᾶς κατακρίσεως. Ὁ Εἱρμός. Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΘ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδιοῦ.

δ'. Ἔφησεν ἄντι μέλλον Ἀβδιοῦ πάλιν, Εἰ μὴ τελευτὴν εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα. Ἐννέα καὶ δεκάτῃ βίον Ἀβδιοῦ ἐξεπέρησεν.

Οὗτος δοῦλος Κυρίου ἑρμηνεύεται, ἢ ἐξομολογούμενος. Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Συχὲμ ἀγροῦ Βηθαχαρὰμ, ἐδούλευε δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑβραίων Ἀχαὰβ, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ Ὀχοζίᾳ, ὅτε ἀπέστειλεν Ὀχοζίας πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μέγαν Προφήτην Ἠλίαν τοὺς δύο Πεντηκοντάρχους, εἰπεῖν αὐτῷ, κατελθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτὸν, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ Προφήτου, κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, πεσόντος πυρὸς ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ καταφαγόντος αὐτούς. Ἀπέστειλε τρίτον καὶ τοῦτον τὸν Προφήτην Ἀβδιοῦ, ἵνα καλέσῃ αὐτὸν, καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ τρίτος Πεντηκόνταρχος, οὗ ἐφείσατο Ἠλίας. Ὅς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν Προφήτην, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, ἵνα μὴ κατακαῇ,

τακαὴ, ἐ κατέβη πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν βασιλέα, ἠκολούθει τῷ Προφήτῃ Ἠλίᾳ, ἐ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ γενόμενος αὐτῷ Μαθητὴς, ἐ προφητεύσας πολλὰ, ἀπέθανε, ἐ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῷ Πατέρων αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

ϛ. Σὺν λιβαφωτῷ Βαρλαὰμ τὸ πῦρ φέρων, Εὔοσμος ὤφθη λιβάνωτος Κυρίῳ.

Βαρλαὰμ ὁ Μάρτυς, ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας. Γέρων δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν προσήχθη τῷ Ἄρχοντι. Καὶ μὴ πειθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τύπτεται βαρέως, ἐ τὰς ὄψεις ἐκριζοῦται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθεὶς, βιαίως τὴν χεῖρα ἥπλωσε, ἐ πῦρ ἐπ' αὐτῇ, ἐ λιβανωτὸν δίδεται· ἐνόμισε γὰρ ὁ Ἄρχων, ὅτι εἰ τὰς ἀθρακας μὲν τοῦ λιβανωτοῦ τῷ βωμῷ ἐπιρρίψει, δόξει θυσίαν προσαγαγεῖν τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ αἰσθόμενος ἥρπασε καὶ ἄτρεπτος, εὐτομωτέρας αὐτῷ χαλκᾶ καὶ σιδήρα φαρέτρης τῆς δεξιᾶς, ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανῆσαν, εἰς τὴν γῆν ἔπεσε, διαπεσούσης αὐτοῦ τῆς χειρός. Καὶ ὕπνῳ τότε αἱρετισαμένου καταπαῦσαι τὴν χεῖρα, ἢ πρόσωπος παρασαλευθείσης, δόξαι λιβανωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν, μὴ γενναίᾳ ἐ φερνῇ τοῦ φρονήματος, ἡ αὐτοῦ ψυχὴ ἐν χερσὶ Θεοῦ παρατίθεται. Τοῦτον ἐ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, ἐ ὁ μέγας Βασίλειος, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀζὴ τοῦ Θαυματουργοῦ.

ϛ. Διψητικὴ τις ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ, Ἀζὴς ὁ Μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Οὗτος ὢν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐκ τῆς τοῦ Γσαύρων χώρας ὁρμώμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν. Καταλιπὼν οὖν τὴν στρατείαν, ὢν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἐ πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐπιτελῶν, ὑποτιμῶν κωνωπεῖον μίσθεται. Καὶ παραγὰς τῷ Διοκλητιανῷ, ἐ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ὁμολογήσας, παρεδόθη Ἀκυλίνῳ τῷ Ἐπάρχῳ μὲν ἑκατὸν πεντήκοντα στρατιωτῶν, τῷ ἐπὶ τῇ συλλήψει αὐτοῦ γαλεπώτερον, πεπιστώκοτον ἤδη καὶ αὐτῷ τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ Μάρτυρος ἐν τῷ ἐπαοιδαῖς αὐτὸς, ἐ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος, ἐ διψῶντας αὐτοὺς ποτίσαντος. Τὸν δὲ Ἔπαρχον μὲν τὸν τόπον γαμοῦντα, ἐ τὸν Ἅγιον Ἀζὴν εἰς ἔκπληξιν πολλῶν ὀκνοῦντας μισθοῦ μὴ ἐθέλοντος πληγῶν, ἐ ἐν ξύλῳ αἰωρήσαντος, ἐ σιδηροῖς ὄνυξι ξέσαντος, ἐ ἐμβαλόντος εἰς κάμινον πυρὸς, ἐπεὶ ἡ φλὸξ ἀπεσβέσθη, ἐ ὁ Ἅγιος ἔμεινεν ἀβλαβὴς, ἥτε Γυνὴ ἐ Θυγάτηρ τοῦ Ἐπάρχου, τῇ πίστει προσῆλθον. τότε ὁ Ἔπαρχος ἀποτμηθῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα Στρατιωτῶν προσέταξε, μεθ' ὧν ἐ τῆς αὐτοῦ Γυναικὸς, ἐ Θυγατρὸς, ὕστερον δὲ τὸν Ἅγιον τύψας σφοδρῶς, καὶ αὐτὸν διὰ ξίφους τελειωθῆναι ἐκέλευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα Στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

ϛ. Τετημένας χεῖρας Χριστὲ πεντηκοντάδας.

Τετρᾶσι χεροῖν γέραιρε πεντηκοντάδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δώδεκα Στρατιῶται, ξίφει τελειοῦνται.

ϛ. Στρατεύομαί σοι σήμερον διὰ ξίφους, Τῷ Παμβασιλεῖ δωδεκὰς Στρατὸς λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου.

ϛ. Καὶμ ἐσταυράχθω Ἀγάπιος θηρίοις, Τῷ πίστιν ἀσάλευτος ἐμίσει Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡλιοδώρου, τοῦ ἐν Μαγιδῷ τῆς Παμφυλίας.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ ἐν Ῥώμῃ, ἡγεμονεύοντος Ἀετίου ἐν Μαγιδῷ πόλει τῆς Παμφυλίας, ὁ μακάριος ἦτος Ἡλιόδωρος, ἐν τῇ αὐτῇ Πόλει ὤν, ἐ τὸν Χριστὸν ἀκηρύττων, διαβάλλεται τῷ Ἄρχοντι. Καὶ παραγὰς, ἐπεὶ μὴ πολλὰς τὰς κολακείας ἐκ ἐπείθη θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, πρεμᾶται ἐ ξέεται, ἐ τῆς δριμύτητος τῆς κολάσεως ἱκανῶς καθαψαμένης τοῦ

Ἁγίου, καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ βοήθει μοι, προσειπόντος, εὐθέως ἐξ Οὐρανοῦ φωνὴ γέγονε λέγουσα· Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες, προσέτι καὶ τέσσαρας ἰδόντες Ἀγγέλους, κωλύοντας αὐτοὺς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν. καὶ τὸν ἄρχοντα ἐλέγξαντες, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐρρίφησαν, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησάμενοι. Τότε κελεύει βοῦν χαλκοῦν ἐκκαῆναι, καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν Μάρτυρα· καὶ βληθέντος, ψυχρὸς παραυτίκα διὰ προσευχῆς ὁ σπινθηροβολῶν βοῦς γέγονεν. Ὅτε δὲ καὶ ψάλλοντος τοῦ Ἁγίου ἔσωθεν τοῦ βοὸς ὁ ἄρχων ᾔσθετο, ἐξέστη. προσεγγίσας δὲ τῷ χαλκουργήματι, καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ πρὸ μικροῦ σπινθηροβολοῦν εἰς ἄκραν ψυχρότητα ἀφνηδὸν μετετράπη, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον· ἀνοσία κεφαλὴ, καὶ τοῦ πυρὸς κατίσχυσαν αἱ μαγεῖαί σου; Καὶ ὁ Ἅγιος· αἱ μαγεῖαί μου, ὁ Χριστός ἐστιν εἶπεν. ἀλλὰ δός μοι τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν, ὅπως καθ' ἑαυτὸν σκέψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. Ὁ δὲ Ἅγιος λαβὼν τὴν ἄνεσιν, ἀπῆλθε λάθρα ἐν τῷ Πανθέῳ. καὶ προσευξαμένου, ἀθρόον πάντα τὰ εἴδωλα καταπεσόντα συνετρίβησαν. Τοῦτο μαθὼν ὁ ἄρχων, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν Ἅγιον. καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελεύει, καὶ ἥλους πεπυρωμένους ἐμβαλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ὡς δὲ τῆς δριμείας ταύτης ὀδύνης ᾔσθετο, τὸν Θεὸν καὶ αὖθις εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε ὁ ἄρχων ἰδὼν ὅτι οὐ κυριεύεται ὑπὸ τῶν κολάσεων, δεσμευθῆναι τοῦτον προσέταξε, καὶ βαρείας ἁλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν Ἀταλέων πόλιν ἄγεσθαι. καὶ ἀχθέντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ Πόλει τοῦ Ἁγίου, παραστῆναι τοῦτον ἐκέλευσε. καὶ εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἐλθόντων περὶ τῆς εἰς τὰ εἴδωλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὀπὰς ξύλου τάς τε χεῖρας, καὶ πόδας αὐτοῦ. Εἶτα τήγανον σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐν τούτῳ τὸν Μάρτυρα ἐνίησι. Τοῦ δὲ Ἁγίου Μάρτυρος μέσον τοῦ τηγάνου ἑστῶτος, καὶ προσευχομένου, ἔτι δὲ καὶ τοὺς παρεστῶτας προτρεπομένου εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ ἀβλαβεῖς διατηρηθῆναι, εἰσῆλθον καὶ αὐτοί. καὶ πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον, λέγοντες· ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν. Καὶ ὡς εἶδεν ὁ ἡγεμὼν, ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν τοῦ Ἡλιοδώρου Θεὸν, φοβηθεὶς, μήποτε ἁρπάσωσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐκέλευσε πάλιν ἄγεσθαι αὐτὸν ἐν Μαγιδῷ. Καὶ λαβόντες ἐπορεύοντο, αὐτοῦ προσευχομένου καὶ ψάλλοντος. Καὶ φθάσαντες ἔστησαν πάλιν τὸν Ἅγιον εἰς ἐρώτησιν. Καὶ μετὰ τὸ πολλὰ διαλεχθῆναι, κελεύει τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τμηθῆναι, καὶ κρεμασθέντα σπαθίζεσθαι ἐπὶ ὥραις δυσί. Καὶ κημὸν ἔθεντο ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἷλκον ἔξω τῆς Πόλεως. Καὶ νεύσας ὁ Ἅγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἕλκοντας αὐτὸν, ἔστη εἰς προσευχήν. καὶ πληρώσας τὴν εὐχὴν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀνθίμου, Θαλαλαίου, Χριστοφόρου, καὶ Εὐφημίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου Παγχαρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ὑπερφυὴς ἀληθῶς, τῶν Προφητῶν τῶν σῶν ἡ δόξα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ Θεοῦ κατοικεῖν, ἠξιωμένος ἀναμέλπεις· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν τοῖς Προφήταις τοῖς σοῖς, τὴν θείαν χάριν σου δεικνύεις· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τελυτρωμένοι τῷ σῷ, Παρθένε τόκῳ μελῳδοῦμεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Μετὰ Μαρτύρων χοροῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, κατηξίωσαι Χριστῷ, μεγαλο-

γαλοφώνως κραυγάζω· ἄλογητος ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρῳ ἡμῶν.

Μετὰ λαμπάδων φαιδρῶς, εἰς τὸν Θεῖον νυμφῶνα, εἰσελήλυθας Χριστῷ, μεγαλομαρτυς κραυγάζων· ἄλογητος ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Ὑπερωτέραν πυρὸς, δεξιᾷ κεκτημένος, παρασάτης δεξιὸς, τῷ σῷ Δεσπότῃ κραυγάζεις· ἄλογητος ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τελουζωμένοι τῇ σῇ, παναχράντῳ γεννήσει, ὑμνοῦμέν σε πιστοὶ, ἀπαύστως βοῶντες· ἄλογητος Παναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ, ε'. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Παρὰ Θεοῦ φωτιζόμενοι, οἱ Προφῆται προθεσπίζουσι, τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν, θεοφρόνως ἀνακράζοντες. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ πυρσὸς ἐν πελάγει, τοῖς ἐν σκότει μάκαρ ἔφανας, ταῖς θείκαῖς φρυκτωρίαις, Ἀβδιοὺ καταυγαζόμενος, τὸν Χριστὸν κραυγάζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν, τῷ Πατρὶ σου ὁμοούσιος, ἡμῖν ὁμόφυλος ὤφθης, σαρκὸς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός. διὸ σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τῶν πυρός.

Πᾶσαν καθεῖλες τὴν ἐχθρὰν, τὴν παμπλίαν Βαρλαὰμ ἀξιάγαστε, ἔφλεξας εἰδωλικὴν, παμπλίαν κραυγάζων. σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραϊσμένος ἀπρεπῶς, Χριστῷ παρέστης ἀθλητὰ παναοίδιμε, αἵματι μαρτυρικῷ, βεβαμμένην πορφύραν φορῶν, καὶ τὸν Δεσπότην ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ἀσεβείας τῷ πυρὶ, πεπυρσευμένος ὡς ἀκάνθας κατέφλεξας, πάσας τὰς δαιμονικὰς, φαντασίας κραυγάζων. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἱ ἀλογοῦντές σε πιστῶς, ὑπὸ Κυρίου ἀλογοῦνται Παναμωμε. τίκτεις γὰρ τὸν ἄλογον τα, τὸν κτίσαντα Δεσπότην. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, ἐν Βαβυ-
„ λῶνι τοὺς Παῖδας τῶν Ἑβραίων,
„ διασώσαντα Θεὸν, ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς
„ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, ϛ'. Σὲ τὸν ὑπὲρ μᾶν.

Τόγῳ θείκῳ, καὶ πράξει κοσμούμενος, ἐπτερώθης τῷ Πνεύματι, Ἀβδιοὺ θεσπέσιε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν κατηξίωσαι.

Ἔνθα Προφητῶν, χορείαι σκιρτώμενος, καὶ Ἁγίων λαμπρότητες, δυσώπει τὸν Κύριον, τῶ σωθῆναι τοὺς πίστει ἀφυμνοῦντάς σε.

Ὅλος τῷ Θεῷ, θερμῶς ἀνακείμενος, καθαρῶς προσωμίλησας, ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν. ὧν καὶ μῶν ἀπολαύεις παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τοῦ τοῦ φωτὸς, λυχνίαν ὑμνοῦμεν Ἁγνή. σὲ καὶ πλάκα τῆς χάριτος, τὸν Λόγον σαρκούμενον, δεξαμενὴν εἰδότες μεγαλυνόμεν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Νόμος ἐγνωμίων ἥττᾶται, τῷ τῶν ἀγώνων σε μεγέθει. μόνος ὁ Δεσπότης σε Χριστὸς, δοξάζειν οἶδε θείᾳ λαμπρότητι. ὃν ἐκτενῶς δυσώπησον, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀνυμνούντων σε.

Ὅλον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, ζῶσαν προσήνεγκας θυσίαν, ὅλος τῆς ἄνω βασιλείας, συγκληρονόμος ὤφθης καὶ μέτοχος, ἐκ σοῦ αὐτῷ γνησίως, μῶν βασιλεύεις παναοίδιμε.

Ὑπὲρ τῆς σῆς Σωτηρ ἀγάπης, αἵματος μέχρι καὶ θανάτου, ξίφει καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, ὁ θεῖος Μάρτυς ἀντιταξάμενος, τῆς παρὰ σοῦ φιλανθρωπίας, ἀθανάτου ἀπελάβετο.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τὴν προφασίαν τῶ Κόσμω, ἐ Θεομήτορα Παρθένον, πάσης τῆς ζωῆς μου προφάτην, τῆς σωτηρίας χαίρων προβάλλομαι. σὺ γὰρ Θεὸν γεννήσασα, σώζεις ἰσχύεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειροτμήτως ὄρους, ἐξ ἁλατόμησας.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶ Ὄρθρου, ἐ Ἀπόλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, ἐ ἐκ τῶ Καφόρου. Ἡ δὲ λοιπὴ Ἀκολουθία, Ζήτει εἰς Προφήτας, ἐ εἰς Μάρτυρας.

Τῶ αὐτῶ Μηνὶ, Κ'.

Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. καὶ τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τῶ Δεκαπολίτου. ἐ τῶ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ᾱ. σ'. καὶ ψάλλομεν ᾱ. προσόμοια τῶν Προεορτίων, ἦχος, α'.

Τῶν ὑραμίων Ταγμάτων.

Παμπαδηφόρε Παρθένου, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὑποποιῆσαι, προφητάνασιν ὄντως, ἐν Πράγματι τὸ μέλλον, Ναὸς γὰρ Θεῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, μηπόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς ἀληθὴς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀρεδέχθη τῷ Κόσμῳ, ὡς παντῶν ὑπερτέρα, ἡ ἀσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσάντλιν τῶν τεκόντων ἀποπληροῦ, σωτηρίαν ἐμὴν Θείῳ Πράγματι.

Ἐπαρμῶν τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτον πιστῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας Κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον. ᾧ ὡς Ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ παμάκαρος, προεμνηστεύθης τῷ Πράγματι μυστικῶς, μνμφεύθεῖσα τῷ Θεῷ ἐ Πατρί.

Ἕτερα ᾱ. τῶ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὅμοια.

Πᾶς ὑραΐτης σκιωσάσης, ἐν ἀφροσύνῃ οἴκῳ, ἐ σὺ Ἄγγελος Πάτερ, παρεσῶς παῤῥησίᾳ, τῷ Θρόνῳ τῶ Κυρίου, τοῖς ἐπὶ γῆς, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τῇ ἐγκαινιάτων τὴν λύσιν, καὶ τῇ παθῶν, δωρηθῆναι καθικέτευε.

Πρὸς προσάντλιν τῆ δρεπανῃ, Πάτερ Γρηγόριε, τὰς τῆ παθῶν ἀκανθας, ἐκτεμὼν ἐ μεώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλω τὰ σπέρματα, τῆς ἀσεβείας ἐν ταύτῃ. δι' ὧν ἡμῖν, ἐκβλαστήσεις ἱαμάτων καρπὸς.

Πρὸς ἀρετῆ σε δοχεῖον, καλοῦμεν Ὅσιε, ὡς ἡσυχίας φίλον, ἀκριβείας ἐργάτην, ἐ φιλίαν σωφροσύνης, ἐ προσάντλης, ἐμβιαίτημα ἄσυλον, καὶ τῆ θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν, τῆ τιμώντων σε Γρηγόριε.

Δόξα, ἐ νῦν. ἦχος, δ'.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, ἐ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῆ ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς παρηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. προσόμοια, τῶ Ἁγίου Πρόκλου, ἦχος, δ'. Ἐδώκας σημείωσιν.

Δογμάτων φαιδρότητι, καὶ τῇ τῶ βίου λαμπρότητι, ἀσεβῶς κατεκόσμησας, Πρόκλε παναοίδιμε, τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, φύλος ἐδείχθης ἀληθῶς, καταφωτίζων πάντας τοὺς λόγοις σου. Διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐμ ψαλμοῖς τε ἄσμασι, τὴν ἁγίαν ἐ πανσεπτὴν, ἑορτάζομεν μνήμην σου.

ᾱ. Τίμιος ἁμαρτίων Κυρίου ὁ θάνατος.

Παμφῶς ἐδογμάτισας, ἐ θεοφρόνως ἐκήρυξας, Θεοτόκον τὴν ἄχραντον, Κόρην τὴν κυήσασαν, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, Κτίστην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Λόγον τῶ Πατρὸς, ἐ ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον, γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως, ἐ Νεστόριον ἤλεγξας, ἀσεβῆ ἐ παράφρονα.

℟. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

Μαράτων ἐξιώτλησας, τὴν χρυσαυγῶν παραιδίμε, τῆς σοφῆς Θεοκήρυκος, ὑπερ ἐν διαδοχος, ἐν τῆς εὐσεβείας, ὥφθης ἐν καθέδρας, ἐπιστηρίζων διδαχαῖς, τῆς ἀληθείας Χριστὸ τὸ ποίμνιον, ἐν τὰ τὰ τὸ ἁγνότατον, ἐν παμσεβάσμιον Λείψανον, ὥσπερ κόσμον τερπνότατον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα, ἐν νῦν. Ἦχος, δ.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσευχθεῖσαν, τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, ἐν ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων σαρκωθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, ἐν τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπάριον τῶν Ἁγίων. Ἦχος, δ.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, εἰρήνην κυβέρνησον τὸν ζωήν ἡμῶν.

Ἕτερον Προεόρτιον. Ἦχος, ὁ αὐτός.

Χαρᾷ προμηνύεται, σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης αὐτίθετον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον, ἣν περ δὴ ἐν προσάγει, τὰς ἀρχὰς ἐκπληρώσα, σήμερον γηθομένη, τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως Ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἁγνήν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν σωτήριον πλοῦ. Καθίσμες, γ. ὁ Προεόρτιος μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ς'. ἐν τῶν Ἁγίων οἱ δύο, αὐτὰ τεσσάρων. Καθίσμα ὁ Προεόρτιος, Ποίημα Γωσήφ. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Κατὰ ἀλφάβητον.

Ὠδὴ, α'. Ἦχος, δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἤνοιξε τὸ στόμα μου, ἐν πληρωθήσε„ται Πνεύματος, ἐν λόγον ἐρεύξο„μαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί. καὶ ὀφθήσο„μαι, φαιδρῶς παγηγυρίζων, καὶ ᾄσω „γηθόμενος, ταύτης τὴν ἔισοδον.

Ἅγιον εἰς ἅγια, ἡ Παρθένος ἐν ἄμωμος, οἰκήσαι προέρχεται, ὑπεραγίου Θεοῦ, ὅπως γένηται, Ναὸς ἡγιασμένος, ἐν ταύτῃ προτρέχουσι, Κόραι μετ' αὐτῆς.

Βλαστὴ προαιώνιος, τῶν πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν, εἰς πέρας προέρχεται, προερχομένην σε, ὡς παρθένον ὑμνοῦσι, εἰς ἅγια ἁγίων, εἰς Λόγου κατοίκησιν, Κόρη παναμώμε.

Ἑρμηνεῖς εὐθεῖαι, σὲ τῆς Θεοῦ τὴν Γερμήτειραν, γενέσθαι μέλλουσαν, ὡς ἀτιθέασιν, εἰς τὰ ἅγια, παρθένων ἁγίων, ὡς ἐχρῆν ὑπῆρξατο, πληροῦντες Παναγνε.

Λυτρώσασθαι Δέσποτα, τὸ ἀθέμιτόν μου καρδίας μου, ἐν φύσεως πάθεσι, πεπιεσμένον. ὅπως πίστευσε, καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ἀμακάριστον, ἐν παναμώμητον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ὠδὴ, α'. Ἦχος, πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἐμπεφραγμένῳ ὑδρωπικῇ τοῦ σώματος, τὴν ταπεινωμένην μου ψυχὴν, σαῖς προσεύχαις Πάτερ, ζώωσον Γρηγόριε. ζωὴν γὰρ μοι ἀπείληφας, τὴν ἀγήρω μεκρώσας, τὰ ἐπὶ γῆς μέλη εὐδόξε, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Κατακρατήσας ὑδρωπικῆς τοῦ σώματος, τῆς γεγραυσμένης, ἐκ νεαρᾶς Πάτερ, ἡλικίας ὄργανον, τοῦ Πνεύματος γεγένησαι, τὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, περιφανῶς εἰσδεχόμενος, ἐν θεοειδὴς γνωριζόμενος.

Ἔρωτι θείῳ τῆς σαρκὸς τὰς ἕρωτας, ἐμπεπαρμένος, ἐν σεαυτῷ μάκαρ, ἐμνηστεύσω σύζυγον, ἀγνείαν ἧς τέκνα σοι, ἐγεννήθησαν πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ παναοίδιμε, δῶρόν σε Θεοῦ ἐργασάμεναι.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀπὸ γῆς πρὸς Οὐρανὸν δήκουσα, κλίμαξ ὑψίος, δι' ἧς Θεὸς Λόγος, τοῖς βροτοῖς ὡμίλησε, ἀλογημένη Παναγνε, ὑπερμεγέθυτον θαῦμα, ἀκαταμόντον ὅραμα, σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον Πρόκλ

Ὠδὴ, α'. Ἦχος, α'. Σὸν ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Πράξεσι τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῷ μορφῷ Ἀρχαγγέλων γενόμενος, σύμμορφος θεολήπτε, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ θρόνῳ πα-

παριστάμενος, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἔχνεσιν ἑπόμενος σοφὲ, τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ ἀοίδιμε, τούτου τε τὸ ἔνθεον, ἱερωσύνης θεῖον ἔνδυμα, κλῆρον ὡς πατρῷον, ἀπείληφας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἡσαΐου βοῶντος ἐν Πνεύματι, ἥξειν ὁ Νεστόριος, φρενοβλαβῶς διαβάλλων τὴν σάρκωσιν, ὑπὸ σοῦ τρισμάκαρ, συνοδικῶς καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Λόγοις θεοπνεύστοις τὴν φρικτὴν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐτραίνωσας Σάρκωσιν, Πρόκλε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Θεοτόκον ταύτην ἐκήρυξας, δόγμασι πανσόφοις, τῶν Ἀποστόλων ἑπόμενος.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ῥοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶ-
„σα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγ-
„κροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον.
„ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης
„ἀξίωσον.

Ἐξάρχουσαι Κόραι τῆς Παρθένου, λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρῶς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσιν. ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ζηλοῦσα τὴν πάλαι θεοφρόνως, ἡ Ἄννα εὐχὴν ἀποπληροῖ, καὶ σὲ προσαναπίθεται, τῷ ἱερῷ Παράμωμε, ἱερωτάτην σύλληψιν, μέλλουσαν ἔχειν καὶ γέννησιν.

Ἥλιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὁρῶν τὴν Νεφέλην τοῦ φωτὸς, ἐφαπλουμένην νεύματι, Θεοῦ ἔνδον εἰς ἅγια. ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἄφεσιν, τοῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασιν.

Θεοῖμε Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' οἶκτον Παράχραντε Ἁγνὴ, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως, καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἄφθαρτον, πάλιν τρυφὴν ἀντιδίδωσιν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἄψιδος.

Ἀρετῶν ἐν τῷ ὄρει, ἀναδραμὼν Ὅσιε, γνόφον θεωρίας, ὑπῆλθες καὶ κατενόησας, ὅσον ἐχώρησας, τὸν ἀκατάληπτον φύσει, φωτισμοῦ ἀνάπλεως, Πάτερ γενόμενος.

Ὁ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, διὰ βροτῶν λύτρωσιν, πάλαισε σπηλαίῳ, παμμάκαρ ἐνδιαιτώμενον, φέγγει κατήστραψεν, ἐπουρανίῳ ὡς Παῦλον, φωταυγῆ δεικνύων σε, Πάτερ Γρηγόριε.

Ἠουράνιος πύλη, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἄχραντος, Μήτηρ προσβολαῖσε, Δαιμόνων περικυκλούμενον, Πάτερ ἐπτέρωσε, καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, κατ' αὐτῶν εἰργάσατο, Πνεύματος χάριτι.

Θ'.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν, τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Παράμωμε.

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς θεοπτικῶς, παμμάκαρ προσλαβόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας. διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε, νοητῶς ὡς γέγραπται. ᾧ καταλαμπόμενος, τοὺς ὑμνοῦντας φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμάτων τῇ βροντῇ, ὡς τείχη καταβέβληκας, Γεριχούντια τῶν αἱρέσεων, τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα. καὶ νικήσας τρόπαια, ἀνεστήσω σάρκωσιν, τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τρανῶς.

Πηγῇ τῆς σοφίας προσβαλὼν, τὸ στόμα σου Θεόληπτε, καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖα νάματα, θολεροὺς κατέκλυσας, ποταμοὺς πανόλβιε, Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄνω Πατρὶ Μονογενὴς, ἀφράστως συννοούμενος, μονογενὴς, ἐκ σοῦ κάτω ἄχραντε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται, καὶ θεοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ παναμώμητε, Θεοτόκε Παρθένε ἀνύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Καθισμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. ἦχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ῥῇ θείᾳ λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν ψυχοφθόρων

πα-

παθῶν, Γρηγόριε ἀοίδιμε. ἤρθης πρὸς ἀπαθείας, καθαρώτατον ὕψος. ἤγρανας παραδόξως, ἰαμάτων ἀκτῖνας, σκιρτώσας εἰς ἄδυτον φῶς, τῆς Βασιλείας Χριστοῦ.

Δόξα. Ἕτερον, τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Ὁ αὐτός. Ἑσπερινὸν σήμερον.

Ἐν τῷ ὑψοῦσθαι Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα φαεινὸν, φωταγωγοῦντα τοὺς ψάλλοντας· Πρόκλε τὸ κλέος, Πατέρων ἀοίδιμε.

Καὶ νῦν.

Ἕτερον Προεόρτιον, ὅμοιον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ Οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ ἀσήμῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· αὕτη ὑπάρχει, σκιὴ ἐπουρανίους.

Ὠδὴ, δ. Ὁ Εἱρμός.

„ Φῶς ἀφεγγίστου θεότητος βλύσω, τῷ „ ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σὲ τὴν „ ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ, κα„ τανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυναμεί σου „ Κύριε.

Ἔρασι προκηρύξαντα γλῶσσαι Σεμνὴν, ἔσεσθαι χωρίσασαν φύσεως, τῆς ἀχωρίστου. διὰ τοῦτό σε χοροὶ, παρθενικοὶ προπέμπουσι, λαμπαδηφοροῦντες εἰς ἅγια.

Κλέος ἀπεκύησε Γωακεὶμ, Ἄννη συμβαδίζων τε φέρωσε, σωὴ δωρεὰ, εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν, Ναὸν Θεοῦ παράγιε, Ἄχραντε Παρθένε Δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις προγονική. ἰδοὺ γὰρ ἡ ἄμπελος, ἥτις τὸν βότρυν, τὸν ἀκήρατον ἡμῖν, καρποφορήσει φέροντα, οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασιν.

Μόνωσε παράνομον ὁ πλάστης, Λόγος εὑρηκὼς κατεσκεύασε, σὲ ἐν μήτρᾳ, ἐργαζόμενος ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν Ἄχραντε, χάριτι δὲ ἄφατον ἔλεος.

Ἄλλος. Σύ μοι ἰσχύς, Κύριε.

Ὃν δι' ἡμᾶς, ἐνηνθρώπησε Γρηγόριε, λόγματίσας, ἐνόησε ἀγαθότητι, σὲ δι' αὐτὸν, ἐνόησε καθορῶν, τῆς ἐμεγαλύνης, γονίμου ἠγκαλίσατο, καὶ θεῖον κληρονόμον, τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσατο·

Διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, καὶ παιδίον, Ὅσιε γενόμενον, παιδαγωγὸν ἔδωκας σαυτὸν, μητρὸς κακίᾳ, Θεόφρον Πάτερ γενόμενος, καὶ θείᾳ ταπεινώσει, τὸν ἐχθρὸν τῶν κακίαν, ἐταπείνωσας μάκαρ Γρηγόριε.

Ὄμβροις τῶν σῶν, Πάτερ δακρύων Γρηγόριε, ὡς περ ὄμβροις, θείᾳ ἀρδόμενος, πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετὴν, πᾶσαν εὐκαρπίαν, δικαιοσύνης ἐβλάστησας, ὡς ξύλον καρποφόρον, διεξόδοις ὑδάτων, φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, ἀλογημένη Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου, τραύματα θεράπευσον, τὰς ἡδονὰς ἀφεσιν τῆς σαρκός. τῷ ἐσκοτισμένῳ, καρδίᾳ μου φωταγώγησον. ἐρήμασον τὸν νοῦν μου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης, καὶ ἐχθρῶν ἐπηρείας με λύτρωσαι.

Ἄλλος. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Χρυσὸν καθάπερ ἐν πυρὶ ἱερώτατε, τῆς ἐγκρατείας σε σοφὲ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτὸν, ὡραῖον ἀπέδειξας, τῷ Ποιητῇ ἱερωσύνης ἀντεύθυσι, κατὰ σολὴ εἰλικρινῶς καὶ χάριτι.

Ῥήματι ὁ Φθόγγος, καὶ δογμάτων ἡ εὐηχος, τῷ διδαγμάτων σε βρομῇ, τῷ Ἐκκλησίαν τῷ Θεῷ, σοφῶς καταθέλγουσα, αἱρετικῶν, ἀποσοβεῖ τῷ θρασύτητι, ἱεροφάντορ Πρόκλε παναοίδιμε.

Γνώσεως τῆς θείας, ἐν μυήσει γενόμενος, ὡς ἱεράρχης ἱερὸς, ἀγαθοδότως ἐφ' ἑξῆς, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, τῷ φωτισμῷ, καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἤνθρακα τὸν θεῖον, ἐν μηδενὶ παναμώμητε, εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, ὁ κατεφλέχθης ἀληθῶς. ἡ βάτος γὰρ πόρρωθεν, συμβολικῶς, τῷ σῷ λοχείᾳ εἰκόνιζεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὠδὴ, ε. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Ἐ„ σόδῳ σου. σὺ γὰρ ἀπερόγαμε Παρθένε, „ ἐν δόξῃ εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡ-

„ σπερ

,, ὥσπερ καθαρώτατος Ναὸς, πᾶσι τοῖς
,, ὑμνῳδήσε, τῷ εἰρωνίῳ βραβεύσα.

Νεφέλαι ῥαφάτωσαν, δικαιοσύνῳ σήμερον. ὡς ἐν Οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλῶται, θεία νεφέλη ἐν τῷ Ναῷ τῆ Θεοῦ. ἥτις ἀποσάξει γλυκασμὸν, πᾶσαν τὴν ψυχῶν ἡμῶν, τῷ πικρίαν ἐξαίρουσα.

Ζήμησε ἡ σύλληψις, ἐζήμησε δὲ ἡ γέννησις, ἐζήμησε ἡ πρόοδος Παρθένε, ἡ εὔδοκος ὅσα, τῆ Ἱερᾷ ἀγωγῇ. ξένα δὲ παράδοξα τὰ σὰ, λόγον ὑπερβαίνοντα, καὶ διάνοιαν ἀ̓χράντε.

Ὅλως σε ἡγίασε, τὸ Πνεῦμα τὸ Παράγιον, εὐδόκησε τῆ Ναῷ διαπρεπῶς, καὶ τεθρεμμένον τροφῷ ἀράμιον, Νύμφην τῆ Πατρὸς περικαλλῆ, ὅθεν ἐχρημάτισας, καὶ τῆ Λόγου Γεννήτρια.

Πρὸς σέ μου τὸν ἄπασαν, ἐλπίδα Κόρη τίθημι. πρὸς τὸ οἰκτίρμονά σε καταφεύγω. βλάβης δαιμόνων δεῖξόν με ἀμέτοχον, τῷ καταπεπωθεῖσάν μου ψυχῶν, καὶ ἁγιασθεῖσαν, ἡδονῶν ἐπικλύσεσιν.

Ἄλλος. Γνα τί με ἀπώσω.

Γεωργίᾳ τῆ λόγου, ἄμπελος κατάκαρπος ἐδείχθης Ὁσία, ἀρετῇ πεπείρας, καὶ μεγίστας προσφέρουσα βότρυας, σωτηρίας οἶνον, πνευματικὸν βλύζοντας Πάτερ, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἀφραίνοντα.

Ἡ περίδοξος Ῥώμη, Πάτερ ἐξ Ἑώας σε λαμπτῆρα ἄδυτον, δεξαμένη πίστει, ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι. τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες, ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος, τοὺς ὁρῶντάς σε Πάτερ αὐγάζοντα.

Μὸν ἐφέρπουσα ἄφνω, καὶ παρατηροῦντάσι πτέρναν Γρηγόριε, ἐληγόρεις θεία, ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης, ἐθαυμάτωσας θερμὲ τῷ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Προστασία τῷ Κόσμῳ, Μήτηρ Ἀ̓παρθένε σύμε κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς ἀθεῖαν ὁδὸν ἐκτὸς θυμοῦ, πρὸς δικαιοσύνης, τείνας ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας ἀθωώσα.

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος ὡς λυχνία παμμάκαρ γενόμενος, τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ἐφάρμης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ ἐτράφωσας, τῷ ἐκ Παρθένου Παναγίας, γεννήσιν ἄτρεπτον ἐνδοξε.

Πλῶ σαρκώσει τῆ Θεοῦ ἐκ Παρθένου τὸν ἔνδοξον, τῇ δογμάτων ἐν σφενδόνῃ ἐνθεὶς ὡς ἀλλόφυλον, Γολιὰθ κατέβαλες, τῆ Νεοφεῖ τὸν θρασέα, γυμνῶν ὡς πάλαι ὁ Θεῖος Δαβίδ.

Πῶν τῆ Παύλου διδαγμάτων ὑπάρχων ἀπλέως, καὶ τῷ τότε κατιδὼν ὀπτασίαν παφάρισε, Ἐλισσαῖος δεύτερος, ἁπτεφαίνθης χρῖσμα Θεῖον, ἱερωσύνης χριθεὶς μυστικῶς.

Θεοτοκίον.

Οὐ σύγχυσιν, ὑφυρμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου ὁ Θεὸς ἐν σαρκὶ προερχόμενος. ἀλλ' ὃν ἐν μεμένηκε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Ὠδὴ, ς'. Ὁ Εἱρμός.

,, Πλῶ θείᾳ ταύτῃ καὶ παντίμῳ, τελεσθῆ-
,, τες ἑορτῇ οἱ Θεόφρονες, τῆς Θεο-
,, μήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
,, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζον-
,, τες.

Τρωθέντες τῇ θείᾳ χάριτι, οἱ θεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες, ταύτῃ ὡς ὤμοσαν, Περιστερὰν εἰς τὰ ἅγια, ἀνατεθήναι πόθῳ ἀπατιθέασιν.

Ἕν τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, Κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῆ πρὸς θεῖον Ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλήρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα Προφητῶν περιέχημα, Θρόνος ὁ ἅγιος, ἔνδον εἰς ἅγια τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων ἑτοιμαζόμενος.

Ὑμνῶσου Κόρη τὸν σύλληψιν, ὑμνῶ σου τὸν ἀπόῤῥητον γέννησιν, ὑμνῶ τὸν σκέπωσιν, βλάβης δι' ἧς πάσης ῥύομαι, πρὸς τὸν σὸν γαλήνιον κατεπειγόμενος.

Ἄλλος

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, θεούμενος ἱερώτατε, θεωριῶν μυστικῶν, καὶ θείων ἐλλάμψεων, Προφήτης ὡς ἔνθεος, ὡς Θεοῦ θεράπων, ἠξιώθης θείᾳ χάριτι.

Ἡσύχως σου τὴν ζωὴν, διατελέσας Γρηγόριε, θορύβων βιωτικῶν, ἐδείχθης ἀνώτερος, παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἁπάσης, ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ὡς ἔσοπτρον καθαρὸν, τὴν θείαν αἴγλην ἐπλούτησας. ὡς σκεῦος δὲ ἱερὸν, Ναὸν κατεκόσμησας, τὸν ἄνω Γρηγόριε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, γενόμενόν με λῃστῶν, ἀκάθαρτον σπήλαιον, εὐχαῖς σου καθάρασα, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, Ναὸν ἅγιον ἀνάδειξον.

Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλης ἐπιβὰς καθέδρας Ὅσιε, μεγίστοις κατορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν θεοπρεπῶς. ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε, Ἀρχιερεῦ, μεγαλοφώνως Πρόκλε ἀοίδιμε.

Ὡς ἄλλην Κιβωτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, Χρυσοστόμου ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραινέσεσι καὶ εὔφρανας, τῶν εὐσεβῶν, χοροστασίας τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδίωξας, αἱρέσεων τῆς ποίμνης Χριστοῦ, τοὺς προμάχους ἐν τῇ ῥάβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδαχῶν Πρόκλε μακάριε, πρὸς δὲ νομὴν, ὀρθοδοξίας τὴν ποίμνην ἴθυνας. Θρ.

Ὡράθης Χερουβὶμ Θεοχαρίτωτε, Παρθένε ὑπερέχουσα. τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ ὀχούμενον αὐτῶν, ἄχραντε ἀγκάλαις σου ἐβάστασας. ὅθεν ἀεὶ, σὲ Θεοτόκε πάντες δοξάζομεν. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος.

Κοντακίον Προεόρτιον. ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ Οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος. Ὁ Οἶκος.

Ὁ τῶν ἁπάντων Ποιητὴς, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, ἀῤῥήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ καμπτόμενος, καὶ μόνῃ φιλανθρωπίᾳ τῇ αὐτοῦ, ὅν περ ταῖς οἰκείαις κατεσκεύασε χερσὶν, ἰδὼν πεσόντα ᾤκτειρε, καὶ ἀναστῆναι τοῦτον εὐδόκησε, πλάσει θειοτέρᾳ καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ, ὡς ἀγαθὸς φύσει, καὶ ἐλεήμων. Διὸ τὴν Μαριὰμ μεσίτιν λαμβάνει, ὡς Παρθένον καὶ Ἁγνὴν τοῦ μυστηρίου, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς ἠβουλήθη. Αὕτη ὑπάρχει Σκηνὴ ἐπουράνιος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ᾗ. Χάραξ κύκλωσου καὶ μετὰ ζωῆς τέλος, Ἡ ζῶσα Γρηγόριε τοῦ Θεοῦ χάρις.

Εἰκάδι Γρηγόριος κεκλήσκετο εἰς πόλον ἀρμώ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἰσαυρίας Δεκαπόλεως, Υἱὸς Σεργίου καὶ Μακαρίας, ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν δυσσεβῶν Εἰκονομάχων. Ὀκταετὴς δὲ γενόμενος, εἰς ἐκπαίδευσιν τῶν ἱρῶν γραμμάτων δίδοται. Καὶ τούτων πλήρης γεγονὼς, ταῖς Ἐκκλησίαις ἐσχόλαζε. Τῆς ἥβης δὲ αὐτῷ ἐπανθούσης, πρὸς γάμον ὑπὸ τῶν γονέων ἐκδοθῆναι παρεσκευάζετο. Ὁ δὲ λάθρᾳ φυγὼν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, περιήρχετο τόπον ἐκ τόπου τοὺς Μάρτυρας κατασπαζόμενος, καὶ τὴν ὠφέλειαν παρ' ἑαυτῷ θησαυρίζων, τῇ ἐγκρατείᾳ καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν, πολλαῖς κακώσεσι, καὶ μάλιστα δαιμονικαῖς ἐπάλαισεν. Ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη. Οὗτος καὶ τὴν Ἀσίαν κατέλαβε, καὶ πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπεδήμησε, τῆς ὁμολογίας ἔχων ἐπιθυμίαν ἐπιτυχεῖν. Ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Ῥώμην ἀπέπλει. καὶ πᾶσαν τὴν Ἑσπέραν περινοστησάμενος, καὶ θαύμασι καὶ τέρασι πολλοὺς καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἔρχεται. Εἶτα πρὸς τὸ τοῦ Ὀλύμπου μέρος μετέστη, καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθε, καὶ πανυ ἐκτακεὶς καὶ ὑδεριάσας, τῇ φωνῇ

μόνῃ

μόμη τοῖς εἰδώλοις ἐγκωμίζετο. Πάλιν δ' ἀπὸ τῆς ὄρους κατελθὼν τὴν Θεσσαλονίκην κατέλαβεν. Ἐκεῖθέν τε προσβαλὼν τῷ Βυζαντίῳ, καὶ Συμεῶνα τὸν Ὁμολογητὴν καὶ Θεοφόρον ὑπὲρ τῆς Ἁγίων Εἰκόνων εὑρὼν ἐγκεκλεισμένον, καὶ πολλὰ καθικετεύσας καὶ προσκυνήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, πολλὰ καὶ διάφορα μυρίσματα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ὃς ἐχθρὸς γέγονε μαθητὴς τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ Θρόνου διάδοχος.

Ἡ. Ἔσχε Πρόκλος ἡ ἀρίστη μύσται, Καὶ σὲ ἄνδρα χαίρομεν σοφὸν Χρυσολόγον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δασίου, τοῦ ἐν Ῥοδοστόλῳ.

Ἡ. Ἔμελλε ὁ Δάσιος ἀθλήσας ξίφει, Ἀθλητικὸν στέφανον ἁρπάσειν ἐκ ξίφους.

Οὗτος ὢν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν Πόλει Ῥοδοστόλῳ, τῷ πλησιάζοντι τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ Πόλει τοιοῦτον ἔθος ὢν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπιτελεῖν τῷ Κρόνῳ ἑορτὴν ἐπισήμως. Πρὸ δὲ τριάκοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυσαρᾶς ἑορτῆς, ἐπελέγοντο τιμὴν τῷ στρατιωτῷ μέσου καὶ ἀνεδεῖν, ἕως ἂν τυχὸν ἀυτὸν εἰς θυσίαν, ἐνδύοντές τε αὐτὸν ἱμάτια Βασιλικὰ, καὶ προσέποντες ἀποπλήρωσιν πᾶσαν ἐπιθυμίαν αὐτῷ, ὡς μὴ τριάκοντα ἡμέρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπισφάξειν τῷ βωμῷ τοῦ Κρόνου. Ἐλθόντος δὲ τοῦ κλήρου καὶ ἐπὶ Δάσιον τὸν στρατιώτην, καὶ τῷ συστρατιώτῃ περιφανῶν αὐτῷ, καὶ πρὸς τὰ ὁμοῖα ἐκβιαζομένῳ, ἐκεῖνος ἀγαθῇ λογισμῷ χρησάμενος, ἐσκόπησε τὸ συμφέρον, εἰπὼν ὅτι ἐπεὶ μέλλω θανεῖν, κρεῖττόν μοι δοκεῖ ὡς Χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ἀποθανεῖν. ὅθεν παραστὰς τῷ τοῦ Ἄρχοντος βήματι, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. Διοκλητιανῷ δὲ καὶ Μαξιμιανῷ τοῦτο μαθόντων, πρὸς αὐτὸν ἦλθον. καὶ παῤῥησιασάμενος τὴν ἀσέβειαν, προσάξεσι τῶν πολλὰ τιμωρηθεὶς, τελευταίου τὴν διὰ ξίφους ἐδέξατο τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου, καὶ Γωνιὴφ Μαθητοῦ αὐτοῦ, καὶ ἑτέρων σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Ἡ. Θηγάνεσιν ἅμφω Νικάνδρου, Γωνιὴφ ἅμα,
Φόνῳ μαχαίρας, ὡς Ἀπόστολος λέγει.

Ἡ. Σὺν Ἰωαννῇ καὶ Σαβωρίῳ λίθοις,
Γάνιον κτείνουσιν οἰκέται λίθῳ.

Τὸν Γαθαζὲτ καὶ σὺν Ἄλλοις τρεῖς ἅμα,
Λόγχαις καταντείνουσιν ἐχθροὶ Τριάδος.

Θέκλαν, Βασθαῦ, Δομαχίδα Παρθένους,
Ἄθλος ξίφους ἔδεξεν ἀθλοπαρθένους.

Τούτων ὁ μὲν Νικάνδρος Ἐπίσκοπος ὢν, ἐτῶν ὀγδοήκοντα, ὁ δὲ Γωνιὴφ καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ἀξίᾳ τετιμημένος, ὑπῆρχεν ἐτῶν ὀγδοήκοντα ἑπτά. Μεθ' ὧν καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποί τε καὶ Ἱερεῖς, καὶ τῆς ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ τάγματος, καὶ παρθένοι γυναῖκες Ἀσκήτριαι, διαφόρως δοκιμασθέντες, καὶ ἐν διαφόροις κολάσεσιν ἐταθέντες, τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀπηνέγκαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσταθίου, Θεοπεμπτοῦ, καὶ Ἀματολίου.

Ἡ. Κάρας τριῶν τεμνουσι μικρῶν οἱ πλανῶν, Οὐδὲ εἰς μεκρὸς δεκημυῶτες οἶκτον. ὦ πλανῶν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, Πατρίδα μὲν ἔχοντες τὴν τῆς Γαλατῶν, Πόλιν δὲ Γάγγραν, Φιλοθέου καὶ Εὐσεβείας ὄντες τέκνα. Ὧν ὁ μὲν Πατὴρ ἐκ τῆς τῆς Γαλατῆς ὥρμητο, ἡ δὲ Μήτηρ ἐκ Νικομηδείας, τὴν θρησκείαν ἀμφότεροι Ἕλληνες. Τεχθέντων δὲ τούτων, καὶ καλῶς αὐξηθέντων, ὁ μὲν Εὐσάθιος γράμμασιν ἐσχόλαζεν· ὁ δὲ Θεοπεμπτος, καὶ Ἀματόλιος, τὸ τοῦ Πατρὸς μετήρχοντο ἐπιτήδευμα, βερισπράκτης γὰρ ἦν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Φιλόθεος μετὰ τῶν Τέκνων Ἀματολίου, ἐξ Ἀματόλου πορείαν πρὸς τὴν Νικομήδειαν ἐποιοῦντο, καὶ Λυκιανῷ τῷ Πρεσβυτῇ καὶ Διδασκάλῳ χρῶντο ὁδὸν σωσώδυσαν, ταῖς αὐτοῦ παραινέσεσιν εἴξαντες, ἐπείσθησαν, καὶ ἀμφότεροι ἐβαπτίσθησαν. Καταλαβόντες δὲ τὴν

Νίκαν

Νικομήδειαν, καὶ εἰς ὁμιλίαν τῶ μακαρίᾳ Ἀ μθίμῳ γεμόμενοι, Εὐςάθιος, ἓ Θεοπέσιος ἐβαπτίθησαν. Καὶ ὁ μὲν Πατὴρ αὐτῶν Φιλόθεος, Πρεσβύτερος, ὁ δὲ Τἱὸς αὐτῦ Εὐςάθιος, Διάκονος κεχειροτόνηται. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, ἓ τῆ γονέων τὸν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονται τῷ Μαξιμιανῷ ὡς Χριςιανοὶ, καὶ τυφθέντες βάκλοις, φρουρᾷ ἐγκλείονται. Ἐν ᾗ Ἀ γγέλε θεία ἐπιςασία τῆ δεσμῶν ἀφέθησαν, καὶ βρώσεως μετέσχον. Τῇ δὲ ἑωθεν, θηρίοις διαφόροις προσαναλίσαντες, διέμειναν ἄτρωτοι. Ὅθεν καὶ ἐκδότους αὐτὺς λαβὼν ὁ Ἀ μπώμιος, καὶ τὸν Νίκαιαν καταλαβὼν, ποικίλαις ὑπέβαλε κολάσεσιν. Ἀ μαρτῶνται γὰ ἐπὶ ξύλε, καὶ σιδηροῖς ὄμυξιν ἐπὶ τοσοῦτον ξέονται, ὡς τὸν γὸν πᾶσαν τῷ αἵματι μολυνθῆναι, καὶ εἱρκτῇ ἀπορρίπτονται, καὶ πάλιν θεία ἓ Ἀ γγελικὴ ἐπιφανεία, καὶ ὁ πόνος τῆ πληγῶν ἠφανίθη, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑγιῆ ἀποκατέςη. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἱμοβόρος ἐκεῖνος, τὸν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἀπεφἰνατο κατ' αὐτῶν, καὶ ἐρχόμενοι ἐν τῷ τῆς τελειώσεως τόπῳ, αὐθημερὸν τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν. Ὅθεν οἱ δήμιοι φόβῳ διὰ τὸν Τύραννον συνεχεθέντες, μεκρῶν ὄντων τῶν σωμάτων, τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῦ Ἁγίε Θεοκτίςε Πατρικίε, τῦ θέσει Εὐνύχε. ὃς ἐπὶ Θεοδώρας Αὐγύςης.

Τῶν αὐτῶν ἁγίων πρεσβεῖαις.

Ὠδὴ, ζ. Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρο-
„ νες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς
„ ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαι-
„ ρον ψάλλοντες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πα-
„ τέρων Κύριος, ἓ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Φωτοφόρως ὡς Ἡλίου εἰσδέχεται, Ναὸς ὁ ἅγιος, ἐνδον ἀγράπτως αν, ἀκτῖνας τοῖς πέρασι, σωτηριώδεις Ἁγνὴ, ὑπεράγιον, Ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν, τῦ Τἱῦ Θεῦ Παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες κρατήσατε λυτρώσεως, σύμβολα φέρουσαν, τὴν Ἀ πειρόγαμον, ὁρῶντες Ἀ γγέλε γὰ, χειρὶ ἐκτρέφεται, τὸν ἄρτον, ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσαν, ἀπορρήκτως ἀποτίκτειν.

Ψυχαὶ ἅπασαι Δικαίων ὑποχθόνιοι, ἀναγγελίζεσθε, Περιςερὰ ἡ λυσῖν, κατὰ πάντων φέρουσα, κατακλυσμὸν μοντῶ, πεφαιδρῶται, ἓ εἰς ἁγίων ἅγια, ἀνεβᾶς πεισχορεύει.

Ὡς ὡραία τὸν ὡραῖον ἀπεκύησας, τὸν ἀμορφίαν ἡμῶν, προσεπαγόμενον μῦ, εἰς πρώτην ἐμφέρειαν, Κόρη παράμωμε. ᾧ καὶ ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, ἓ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Θεῦ συγκατάβασιν.

Δακρύων προχύσεσι, τῆς ἁμαρτίας τὸ πῦρ κατέσβεσας, ἀπαθείας δὲ ὕδωρ, ἓ ἰαμάτων καθαρὰ ῥεύματα, τοῖς μελῳδῦσι πηγάζεις Γρηγόριε· ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίνῳ ἐν ἅρματι, σεπτῆς ἀγάπης ἓ τελειότητος, ἐπιβὰς πρὸς τὸ ὕψος, ᾠκειώθης ἐν ᾧ ἐκέκτησο, τὸ σὸν κραυγάζων θεόφρον πολίτευμα· ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παθῶν κατεκοίμησας, τὰς τερπνότητας ἀλύπητος πᾶσι. κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον, τὸν τοῖς ἁγίοις Πατέρ ἁρμόζοντα, πρὸς φῶς μετῆλθες κραυγάζων Γρηγόριε· ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸν χθηματίσαντα, τῇ ἁμαρτίᾳ ἓ ἀπολλύμενον, τῷ ζωῷ ἡ τεκῦσα, Ἁγνὴ Παρθένε ζώωσον σῶσόν με, ἓ τῆς γεέννης ἁρπασον ψάλλοντα· ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Σὲ μοντῷ, Θεοτόκε κάμνον.

Σῶμα ἓ ψῦχ, ἓ ψυχῷ ἐκάθηρας, τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν, Ἱεράρχα Πρόκλε σοφέ. ὅθεν ἐδογμάτισας, σῶμα καὶ ψυχὴν ἓ μῦ, τὸν ἐκ Παρθένε τεχθέντα Θεὸν, δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ἡμᾶς ἀναδέξαμενον.

Πῦρ

Πύρ μοντὸν, ταῖς φρεσὶν αὐάψας σου, τὴν φρυγανώδη καὶ σαθρὰν, Νεφοείαν τῆς δυσσεβοῦς, αἵρεσιν κατέφλεξας. ὁθεν σου δεόμεθα, τὰς φρυγανώδεις ἡμῶν ἡδονὰς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις, συμφλέξας ἀποκάθαρον.

Σὺ πρὸς Χριστὸν, κεκτημένος Ἅγιε, τὴν παῤῥησίαν τῆς ἐντεύξεως, ἀφημάρτητος μελῳδικῶς, μιμήσω τὴν ἔνδοξον, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἱκέτας, τοὺς αἰνετὸν ἀυμνήσαντας, Θεὸν Πρόκλε θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις Θεὸν, σάρκα περικείμενον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ, ὥσπερ θρόνος Χερουβικὸς, φέρονται τῷ ῥήματι, πάντα τῆς δυνάμεως. ᾧ μελῳδοῦμεν καὶ λέγομεν· ὁ αἰνετὸς τῷ Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ, ἡ.

Ἡ ἀκροστιχὶς, τοῦ Ἀλφάβητον.

Ἔχει δὲ ἐν ἑκάστῳ τῷ Τροπαρίῳ αὐτῆς στοιχεῖα τέσσαρα. Ὁ Εἱρμός.

„ Τέκνα Κόρη Παρθένε Ἁγνὴ, εἰπάτω
„ δὴ ὁ Γαβριὴλ, βυλῇ τῇ ψήφῳ ἀρ-
„ χαίαν ἀληθεύων, γεγὼς πρὸς ὑποδοχὴν
„ ἑτοίμην Θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος βρο-
„ τοῖς σωτὴρ ἐφάνη. διὸ καὶ χαίρων
„ βοῶ· ἀλλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
„ τὸν Κύριον.

Τέκνα σώσεις πρεσβύτα σοφὲ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἄμμα φησί. βυλήσει θείᾳ ᾧ ἔσχον παῖδα σεμνῷ, γεννᾶται ψυχῇ ὑπόδεξαι. Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσαι λύτρωσις, εἰς Ναὸν τὸν ἅγιον, αὐάξει ταύτην βοῶν· ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς μόνος Κύριος, ἐβόησε ὁ Ἱεράξ.

Ζωῆς εἰσόδους μοι ὑποφαίνεις σαφῶς, Ἡμῖν φανερώσας ὑπὲρ μέλει οἰκεῖα, Θεοχώρητον Παλάτιον, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῶν πάντων. πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ· ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὦδε Πρεσβύτα σοφώτατε, ἡ Ἄμμα ἔφησεν ἀλαβῶς, Καλλίστῳ παῖδα, ᾧ δέδωκέ μοι Θεὸς, Λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφήτευε, Μάρμα μέλλουσαν εἰς πράγματα, προφέρειν τὰ κηρύγματα, μεθ' ὧν βοᾷς Προφήτῃ· ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν ἔγνων γνώσαι σαφέστατα, προφρόνως ἔφη ὁ γηραιός. Ξύλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλαστάσαν ἐκ σοῦ. Ὃν περ ἔξαυθήσει θεῖον ὄντως καρπὸν, Παραδόξως εἰσοικίζονται, τοὺς βροτοὺς ἐξωθουμένους φθορᾶς, ἀναβοῶντας χαρᾶς· ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥητῶν ἀῤῥήτων μυήσεως, ἡ σὺ ψυχὴ Κορησεμνὴ, Σαφῶς ὑπάρχει ὁ Πρέσβυς ἔφη τεθαῤῥηκώς. Τὸν θεῖον ἐδὼ Παρθένε ἥκεις Ναόν. Τ' ἀγγέλου τεθρόμηκα γόν, βυλῆς μεγάλης Ἄγγελον, κυήσεις ᾧ μελῳδεῖ· ἀλογοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωτίσω σοι ἀδόμενα Κόρη Ἁγνὴ, περιχαρῶς τῷ Γαβριὴλ. Χαῖρε τῆς πάντων αἰτία μόνη χαρᾶς. Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον, Ὡς τέξασα τὸν λύτρωσιν ἡμῶν καὶ τὴν ἀνάπλασιν, τῷ μελῳδοῦντων αὐτῷ· ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Παῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν, ἐπιμόρως ἐθήσαμενος, ἐλήφθης παμμάκαρ, τὸ πρὶν ὡς αἰτήμενον. μυκτὸς γὰρ καθάδοντι, ἐπιφανεὶς σοι Ἄγγελος, μάχαιραν φλογίνην, ἐπιδίδωσι πάθη, ἐκτέμνεσθαι καρδίας, καὶ πυρίσε αὔλῳ, καθαίρεσθαι καὶ δόξῃ, φωτίζεσθαι ἀῤῥήτως.

Ὁλολαμπὴς ὡς Ἥλιος, μοναῖς αἰγλοφόροις, φέγγεσι ἀρετῶν περιφανῶς Γρηγόριε, θαυμάτων τε λάμψεσι, περιαυγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, τοὺς εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνῳδίας Γρηγόριε, ἔτι ἐνδημῶν, ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι. ὑφ' ἧς τὰς αἰσθήσεσσι, τὰς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἠδωθείς, καὶ Θεοειδὴς καὶ φωταγὴς ἐγνωρίσθης, κραυγάζων τῷ Δεσπότῃ· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Κριτὴν καὶ Κύριον, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, Παναγία αἴτησαι, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρὸς, σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ τοῦ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, λυτρώσασθαι τοὺς πίστει, εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Ὡς χωνείᾳ τῇ φωτολαμπεῖ, πανένδοξε ἀγνείᾳ, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, ἀποκαθάρας ὡς χρυσὸς, τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀργάνῳ παμμάκαρ τῆς σεπτῆς, σοῦ γλώττης θελγομένη, τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον κάθοδον ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς, καὶ ἐκβοῶσα· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄυρα θεία ὤφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίστει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν θεῖε Πρόκλε, Πάτερ παμμάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Νεστορίου, δυσσεβῆ ματαίαν, φωνὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένε παρθενίας, ἀλώβητα ὁ Δεσπότης, προεληλυθε Χριστὸς, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἐννοίαν εἰς τὸ σῶσαι, τοὺς βοῶντας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Ὠδὴ, θ'. Ἧς ἡ ἀκροστιχίς. Γωσήφ.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύ-
„ματι, λαμπαδουχούμενος. πανηγυ-
„ριζέτω δὲ, ἀύλων νόων φύσις γεραίρου-
„σα, τὴν ἱεραὶ πανήγυριν τῆς Θεομήτο-
„ρος, καὶ βοάτω· χαίροις παμμακάριστε,
„Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ἴδε τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἔνδον εἰς τὰ ἅγια, βαδίζει λίθος ἐξ οὗ τμηθήσεται, καὶ τοὺς βωμοὺς καὶ ξόανα, δαιμονικὰ λεπτυνεῖ, τοὺς βροτοὺς δὲ, τούτους ἀπεργάσεται, καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια.

Ὤμοσε Θεὸς, καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε, φυλῆς Ἰούδα ἡμῖν, δοὺς τὴν Ἀειπάρθενον. ἧς ἡ κοιλία ξύλον βλαστήσει ζωῆς, θανατηφόρου βρώσεως, ἀπολυτρούμενον, τοὺς τὴν πτῶσιν, βρώσει ὑποκύψαντας, καὶ κλαπέντας ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως.

Στόματι λαμπρῷ, ἡ Ἄννα ἐβόησεν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ· σοὶ προσανατίθημι, ἣν μοι παρέσχου Παῖδα ὦ Δέσποτα. ἐξ ἧς δι' οἴκτον ἄφατον, σωματοφόρος ὀφθεὶς, διασώσεις, Κόσμον ὅν περ ἔπλασας, μεγαλύνων αὐτὴν ὡς Μητέρα σου.

Ἤυγασεν ἰδοὺ, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν. πύλη ἐπουράνιος, Ναοῦ τὰς πύλας ἀναπετάσασα, μετὰ λαμπάδων πρόεισιν, ἔνδον εἰς ἅγια, ὑφ' ἁγίας, τρέφεσθαι δυνάμεως, εἰς ἁγίαν Θεοῦ κατασκηνώσιν.

Φώτισον Ἁγνὴ, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, φῶς ἡ κυήσασα. μὴ καταλαβέτω με, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με τῆς ἀπογνώσεως. ἀλλ' αὐτή με, σῶσον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἁμαρτίας ἐναπέσβεσας ἄνθρακας. καὶ οὐρανόθεν σαφῶς, πυρὸς ἐν εἴδει χάριν εἰσδέδεξαι, οὐ καταφλέγουσαν σοφὲ, μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν, καὶ ἐν ἰσχύϊ σε, δυνατὸν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

Ὡς ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, Πάτερ ἠνθησας κοιλάσι Γρηγόριε, ὡς κρῖνον εὔοσμον. διὸ πηγάζει μύρον ἡδύπνοον, τὰ σὰ ὀστέα δαψιλῶς. ὀσμῆς ζωῆς πλήρεις γὰρ, αἱ σιαγόνες σου, ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν, Ἀσκητῶν τε καὶ Ὁσίων εὐφραίνεται, Πατριαρχῶν Προφητῶν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ Γρηγόριε. συνεορτάζουσιν ἡμῖν, Ἀπόστολοι Μάρτυρες.

τυρες. μεθ' ὧν μνημόνευε, τῆς τιμίας σε πίστεως ἀξιάγαστε.

Ἡ θήκη σῶθα τὸ σεπτὸν, καὶ πολύαθλον σῶμα κατάκειται, θαυμάτων χάριν ἡμῖν, ἀπαντηγάζει Πάτερ Γρηγόριε, καθαγιάζουσα ἡμῶν, ψυχὰς τὰ σώματα, τῆς πλυτησαμένως σε, τὰ προστάτην τὰ θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Φωνῶ σοι τὸν τὸ Γαβριὴλ, οἱ πιστοὶ πεισχαρῶς προσφθεγγόμεθα. Χαῖρε Παράδεισε, ζωῆς τὸ ξύλον ἀφαβλαστήσασα. Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, Μαρτύρων σεφάνωμα, Ὁσίων καύχημα, τὰ ἀνθρώπων ἀσεβῶν τὸ κραταίωμα.

Ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Τύπους τὰ σκιὰς παρέδραμες, καὶ τὴν ἀληθειαν Χριστὸν κατέρρησας, ἁγιασθεὶς διὰ λουτροῦ τὸ Βαπτίσματος, Ἱερώτατε χειροθεὶς ἱεράτατος. ὅθεν τὰ Θεοτόκον, τὸν τὸτον τέξασαν ἐκήρυξας.

Πρόπος ἱερὸς τὰ δόγματα, τὸ Χρυσοστόμου μάκαρ ἐμφερμηνεύσας, ζῆλόν τε ἀυτῦ τὸν ἱερὸν τὸν τῆς Πίστεως, ἐξηράξω δογμάτων σε πέλαγος, αἱρέσεων χειμαρρους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

Ἔστησον ἱερᾶς πρεσβείας σε, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, τὰ ἀπέλασον τὸν πειρασμὸν τὰ σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὸν κάκωσιν, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐν ὑπὲρ μὲν θαυμάτων σε. τὸν τῦ Θεῦ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βελήματι, σοφῶς διακρατῦντα, τὰ κυβερνῶντα τὰ συνέχοντα.

Ὁ Εἱρμός. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σε.

Ἑξαποστειλάριον τὰ Ἁγίου Ἱερηγορίου.

Τῶν Μαθητῶν ἁρώτων σε.

Πλὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ ποιήσαντι, τὰ ἄσκησας Θεοφρόνως. ὅθεν τὰ μετάρσιος γενόμενος, ἀπαραλλάκτως ἔλαβες, ἐν Οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

Ἕτερον τῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ὡς ἀρετῶν ὁμότροπος, τῦ σοφῦ Χρυσοστόμου, τὰ τῆς ἐκείνου γέγονας, θρόνων ἐνδοξε Πρόκλε, διάδοχος Θεοκήρυξ, καθελὼν Νεστορίου, τῦ δυσσεβῦς τὴν αἵρεσιν, Θεοτόκον κυρίως, τὰ ἀληθῶς, τὴν Ἁγνὴν ἐκήρυξας τὰ Παρθενίου. μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Ἕτερον Προεόρτιον. Ὁμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, τὰ ὑπέρτερον θρόνον, τῆς Χερουβὶμ ὑπάρχουσαν, τὴν ἁγνὴν Θεοτόκον, ὑποδέξασθαι ταύτην, καὶ σὺν ἡμῖν, ἅδε προεόρτιον τῇ Παρθενίῳ. ἧς ἕνεκεν Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθεὶς Κόσμον σώζει.

Εἰς τὸν ᾱ. τῆς Ἁγίων, ᾱ. ἦχ, ά.

Τῶν ὑραμίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ᾠδαῖς τιμήσωμεν, τὴν ἐκ Μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, Θεύμυθον Μητέρα, τῦ Ποιητῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε, προσυπαντήσωμεν ταύτῃ ἐν τῷ Ναῷ, εἰσιούσῃ εἰς τὰ ἅγια.

ᾱ. Ἀπεμέχθησονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ αἰθὴρ ποικίλα περιβαλόμενοι, ἐκ γονέων λειμώνων, τῆς τοῦ Πνεύματος Λόγου, ἐπαίνων τὰς ψυχὰς, χαρμονικῶς, τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν, καὶ προεόρτιον τάτας δῶρον ἀυτῇ, ἐπταξίως προσκομίσωμεν.

ᾱ. Ἀπεμέχθησονται ἐν ἀφροσυνῃ.

Ὑπερεπιζέσασαι πύλαι, καὶ διαιρεθῶσαν, αἱ τῦ Ναῦ Κυρίου, τὰ τὸν οἶκον τῆς δόξης, τὰ μόνην ὑπερτέραν τῆς ὑραμῦ, ὑπὲρ μὲν λεχθεῖσαν, ὑποδεχεσθῶσαν χαίρουσαι τὰ Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνήσασαν.

Δόξα, τὰ νῦν, Ἰδιόμελον, ᾱ. ὁ αὐτός.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ ὑραμὸς ἄνωθεν, τὰ αἱ Νεφέλαι ἀφροσυνῃ ῥαντίσασαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τῦ Θεῦ ἡμῶν. Ἰδὲ γὰρ ἡ πύλη ἡ κλ

Ἀμα-

Ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κιννύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βαλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς. αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ Σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Καὶ τὰ λοιπὰ, Ζήτει εἰς Γεράρχας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΑ'.

Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛι. δ'. καὶ ψάλλομεν ϛι. προσόμοια. ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐκ τοῦ Κυρίου λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπὸν, Γωακεὶμ καὶ Ἄννα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, εὐπρόσδεκτον θυσίαν, ἐν τῷ Ναῷ, προσενήνοχαν σήμερον, καὶ Ζαχαρίας ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς, εὐλογήσας ὑπεδέξατο.

Ἡ τῶν ἁγίων Ἁγία, ἐν τοῖς ἁγίοις οἰκεῖν, ἀξίως προσηνέχθη, ὡς θεόδεκτον θῦμα, καὶ ταύτης αἱ Παρθένοι, ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν, λαμπαδουχοῦσαι προσέφερον τῷ Θεῷ, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου Ναοῦ. τὸν γὰρ Ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ ἔνδον λαβὼν, Γωακεὶμ ἀνατίθεται, ἀφιερώσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, νῦν. ἦχος, πλ.

Ὁ Δαβὶδ προανεφώνει σοι ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς Εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ. ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζονται, δοξολογοῦσίσε Πανύμνητε. ἡ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος, Μήτηρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται, καὶ ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβώνσε Δέσποινα, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀγάλλονται, ὑποδεξάμενάσε, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς, ψαλμικῶς ἐκβοῶμέν σοι· ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόνσου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά. ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, εἰσδέξασθε Παρθένον, εἰς ἅγια ἁγίων, ἀμόλυντον σκηνήν τε, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

ϛι. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Παρθένοι τὴν Ἁγνὴν, προπέμψατε Παρθένον, φαιδρῶς λαμπαδουχοῦσαι, εἰς ἅγια ἁγίων, ὡς Νύμφην τοῦ Παντάνακτος.

ϛι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄρτον ἡ λογικὴ, πασᾶς τοῦ Θεοῦ Λόγου, χειρὶ θείου Ἀγγέλου, δέχεται κατοικοῦσα, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια.

Δόξα, Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φῶσσε τὸ τριλαμπὲς, ἀνάψαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐρανίον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνουσε. Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον. Τὸ Παναγία Τριάς. Τὴν Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὸ Τροπάριον. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὡς εἰ τύχῃ ἡ τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, Προηγοῦνται πάντα τὰ ἀνάστασιμα. Ἐπιτελοῦμεν δὲ ἀγρυπνίαν, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Δεσποτικαῖς, καὶ Θεομητορικαῖς Ἑορταῖς. Ἑσπέρας οὖν εἰς τὴν ἀγρυπνίαν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, Στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τὸ, Μακάριος ἀνήρ.

μήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Ἱστῶμεν ϛ. ἡ. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια δ'. δευτεροῦντες τὸ, α'. ἦχος, α'. Πρὸς τὸ, Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἤγουν τὸ, Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν. Εἶτα λέγομεν καὶ ταῦτα εἰς ἦχον δ'. πρὸς τὸ, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια. Δευτεροῦντες τὸ, α'. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, π. δ'. Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε Θεόνυμφε. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ α'. τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Τὸ β'. Βασιλειῶν τρίτης. Ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σολομών. Τὸ τρίτον. Προφητείας Ἱεζεκιήλ. Τάδε λέγει Κύριος, ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν λιτὴν ϛ. Ἰδιόμ. ἦχος, α'. Ἀγαλλιάσθω σήμερον. ἦχος, δ'. Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός. ἦχος, δ'. Δεῦτε πάντες οἱ λαοί. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, π. α'. Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, π. α'. πρὸς τὸ, Χαίροις ἀσκητικῶν. Χαίρει ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. ϛ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ. Ἄννα ἡ θεία χάρις σαφῶς. ϛ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. Ἔνδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, π. β'. Σήμερον τὰ στέφη τῶν πιστῶν συνελθόντα. Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ. Λέγεται ἐκ τρίτου. Εἶτα δίδοται συνήθως ὁ εὐλογηθεὶς ἄρτος, ἤτοι τὸ κατακλαστόν. Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὴν α'. στιχολογ. Κάθισμ. ἦχος α'. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἰς δὲ τὴν β'. στιχολογ. Κάθισμ. ἦχος, δ'. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἰς τὴν γ'. στιχολογίαν, Κάθισμ. ἦχος, π. δ'. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον, τοῦ Δ'. ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, δ'. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε. στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἀναστᾶσα Μαριάμ. Ὁ Πεντηκοστός. Καὶ τὸ Πεντηκοστάριον. ἦχος, β'. Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ λέγομεν καὶ τὸν π. β'. Σήμερον τὰ στέφη. Ζήτει ὀψὲ, εἰς τὸ ἀπὸ στίχου. Κανόνας δύω, ἦχος, ὁ δ'. καὶ ὁ α'. Καταβασίαν δὲ οὖν λέγομεν τὸ, Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμ. ἦχος, δ'. Πρὸς τὸ, Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἀναβόησον Δαβίδ. Ἀφ' ϛ'. Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος. Ἀναγινώσκομεν δὲ καὶ λόγον, ἐκ τῶν ἐγκωμίων τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν θ'. ὀξαποστειλάρια ἐκ γ'. Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στιχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ, ἦχος, α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Λαμπαδηφόροι Παρθένοι. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, β'. Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται ἡ Παράμωμος. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλεον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἑορτῆς, ᾠδὴ, γ'. καὶ ϛ'. Εἰς τὴν Εἴσοδον, Τροπάριον. Σήμερον τῆς εὐδοκίας. Καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον, ἦχος, γ'. ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου. Μεγαλυνεῖ ἡ ψυχήμου τὸν Κύριον. ϛ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή. Ζήτει Σεπτεμβρίῳ, ἡ. Ἀλληλούϊα, ἦχος, π. δ'. Ἄκουσον θύγατερ. ϛ. Τὸ πρόσωπόν σου λιταναύσουσιν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην. Ζήτει Σεπτεμβρίῳ, ἡ. Κοινωνικὸν, ἦχος, γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι. Καὶ τὸ, ποτήριον σωτηρίου.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ τῶν Εἰσοδίων, ψάλλομεν τὸ α'. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ, εἰς ἦχον, π. δ'. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛ. ἡ. καὶ ψάλλομεν, ϛ. προσόμοια, ἦχος, α'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνὴν, τὴν ἔμψυχον κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον

Λό-

Λόγον χωρήσασαν. προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα. καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, ἀφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν, ἀλογημένη ἁγνὴ, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια. καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ, καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι. καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ. διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν, καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Δευτεροῦντες τὸ, α'.

Εἶτα λέγομεν καὶ ταῦτα. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια, ἡ Ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἁγιώτατος Ναὸς, τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τὰ σύμπαντα, ἁγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἱ νεανίδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψαι καὶ φωτίσαι, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Ἐνθομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἣν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι, καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν, ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι. ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, θεῖος θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, ἦνιν, ἦχ, πα'.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ Τῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Εἴσοδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ἐλάλησε Κς πρὸς Μωϋσῆν λέγων· μ'. 1. Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ Μηνὸς τοῦ πρώτου, στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη Ἐδ.) αὐτῆς, καὶ ἔσται ἁγία. Καὶ ἁγιάσεις τὸ 31.) Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ Νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομὼν η'. 1. τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν Οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκκλησίασε πάντας τοὺς Πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιὼν, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, ἐκ πόλεως (Ἐδ. 4.) Δαβὶδ αὐτὴ ἐστὶ Σιών. Καὶ ἦραν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκήνωμα τοῦ

Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ. καὶ εἰσφέρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ Δαβὶδ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. (Ἐδ. 9.) Ὅτι τὰ Χερουβὶμ, διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ, καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβὶμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύω πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς, ἐν Χωρὴβ ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ Ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ Νεφέλη ἔπλησε τὸν Οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Ἱερεῖς στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν Οἶκον Κυρίου.

Προφητ. Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. 27. Τάδε λέγει Κύριος. ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. (Κεφ. μδ'. 1.) Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς. Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς. καὶ ἔσται κεκλεισμένη. διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου. κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν κατέναντι τοῦ Οἴκου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδὸ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, π. ἰδιομελα. ἦχος, α'.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ, κρούων τὴν κιννύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος, δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Λεῦτε πάντες οἱ λαοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν. Τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν· Τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, π. α'.

Λεόντος Μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσάγεται. Καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως. Ἤγγικεν ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραινέσθω Ἰωακεὶμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν

δάμα-

δάμαλιν, τὸν ἄμωμον Δέσποτην. Μητέρες συγχάρητε, Παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ Στεῖραι συγχορεύσατε. ὅτι ὡς ἔφεξεν ἡμῖν τὸν Οὐρανῶν Βασιλέα, ἡ προορισθεῖσα Παστοφόρος. χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ αἱ σωκίδες δ' χαὶ παρὰ τῶ Γερέως.

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. προσόμοια.

Ἦχος, ἅ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίρει ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ, τὴν Οὐρανὸν τὸν μόνον πορεύομενον, ὁρῶντες εἰς δεῖον Οἶκον, ἁγιαζόμενον σεπτῶς, τὸν Παρθένον μόνον καὶ ἄμωμον. Πρὸς ὃν ἐκπλήττομαι, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τὸν Ναὸν ὑπαοίγουσαι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε. ἔγνων γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως, τῷ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἅ. Ἀπεμεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Γραμμα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἀγνὴν Ἀειπάρθενον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς Νεανίδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα. Ἄπιθι τέκνον, τῷ ἰδιοτρόπῳ γεμήθητι, καὶ ἀγάθημα, καὶ ὡῴδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἑτοιμάζου γενέσθαι, τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὡραῖον, τῷ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

ἅ. Ἀπεμεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ θεοχώρητος Ναὸς ἁγιάζεται, Παρθένος ἡ Παναγία, καὶ Νεανίδες αὐτῆς, μετὰ λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾷ γενεθλιορῶν, ἡ συζυγία ἡ ἄνωθεν, Ἰωακεὶμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὸν τὸν Κτίστην κυήσασαν. Ἣτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ προφθεμένη Ἀγγέλων, διὰ χειρὸς ἡ παράμωμος, Χριστοῦ ὤφθη Μήτηρ, τῷ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος, ἅ. β'.

Σεργίου Ἀρχιεπισκόπου.

Σήμερον τὰ σύμφωνα τῷ προφητικῷ σωτηρίῳ τάγματα, πνευματικῶς παρεγένοντο, καὶ τὸν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. Τὸν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφορήσασαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβασμίαν πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὸν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Κόσμου τὸν πρόξενον. Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε συνᾴδοντες τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ παρεδρεύσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος, δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Ἐκ Τριῴου.

Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ Ἀναγνῶσεις εἰς τὸν λόγον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ ά. πλ. β. καὶ ἦχ. ά.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Δικαίως ὁ καρπὸς, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ μηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. Ὧν εὐλόγησον, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας, ταύτῃ ἅπαντες, ὡς τῆς Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. πλ. β. καὶ ἦχ. δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαβὶδ προοδοποίησον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι, τὸν Βασιλέα ἡμῶν, καὶ ταύτην ἐκβόησον· Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς Ναὸν Βασιλέως. Εἴσελθε ἧς ἡ δόξα, κεκρυμμένως φέρεται. ἐξ ἧς

μέλι ἢ γάλα μέλλει πηγάσαι, πᾶσι τὸ Φῶς ὁ Χριστός.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν γ'. ἀλλό. κα. ἦχ. δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνὴ, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ, ἢ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως Ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου ἢ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε ἢ Ἀειπάρθενε.

Δόξα, ἢ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κα. ἦχ. πλ.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπὰς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ, ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου Υἱὸς, ἢ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, ἢ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον. ἦχος, δ'.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, ἢ κλῖνον τὸ οὖς σου.

ἢ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ. Ὁ Ν'. Εἶθ' οὕτω.

Δόξα. ἦχος, β'.

Σήμερον, ὁ Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν Ναῷ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν. λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἶτα ἢ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελον. ἦχος, δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Ὁ Ἱερεύς. Σῴσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Καὶ Ψάλλομεν Κανόνας δύω, Γεωργίου, ἦχος ὁ δ'. εἰς ς'. ἢ Βασιλείου ὁ α'. εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Γεωργίου.

Οἷυ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὺ τὴν χάριν Δέσποινα τῷ λόγῳ, δίδου.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, ἢ πληρωθήσε-„ται Πνεύματος, ἢ λόγον ἐρεύξο-„μαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσο-„μαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω „γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον. Δίς.

Σοφίας παράχραντε, σὲ Θησαυρὸν ἐπιστάμεθα, ἢ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέννασον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμεν σου ῥανίδας, ἐπόμβρισον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε ἀεί.

Ὑπέρτερος Πάναγνε, τῶν Οὐρανῶν χρηματίσασα, Ναὸς ἢ Παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, ἢ συνηγάγετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμῆσαι, πανήγυριν ᾄσμασι, δεῦτε συνδράμωμεν.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατρυφῆσαι αὐτῆς.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Βασιλείου, εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτήν.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, α'.

Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶντες ἐν ᾄσμασι, ἢ πανηγυρίσωμεν, πνευματικὴν ἑορτήν. ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶρον προσφέρεται.

Ὠδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἔνδοξον πρόοδον. τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ Ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, ἠγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ Ναῷ μητρικῶς. Γωακεὶμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Λαβὶδ ὁ Προπάτωρσε, ὕμνησε πάλαι, Παρθένε Θεόνυμφε, Θυγατέρα λέγωνσε, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ. ὃν ἡ τεκοῦσα μητρικῶς, βρέφος ἐθήλασας.

Σαρκὶ τριετίζουσα, ἡ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσάγεται. Ζαχαρίας ταύτην δὲ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ Μητέρες ᾄσατε, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, προσερχομένῃ τῷ Ναῷ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ.

Δόξα.

Φριὰς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντὸς, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῷσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἀλουργίδα, φορέσας Παράχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεὸς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία.

„Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Χριστὸς „ἐξ Οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς „ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. ᾄσατε τῷ Κυρίῳ, „πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσα„τε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶ„σα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγ„κροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, „ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης „ἀξίωσον.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ Ναὸς, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὸν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Λαβὶδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἄχραντε, παρισταμένην Πάναγνε, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσίσου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἑορτῇ, εὐωχούμενοι σήμερον, Θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γωακεὶμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῇ λαμπαδουχοῦσιν, αἱ Παρθένοι προτρέχουσαι.

Ἡ τοῦ Θεοῦ ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος, ἡ περιστερὰ ἡ ἀμόλυντος, ἡ Θεοχώρητος σκηνὴ, τὸ τῆς δόξης ἁγίασμα, ἐν σκηνώματι ἁγίῳ, κατοικεῖν ἠρετίσατο.

Ἡ τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι, ἡ πλατυτέρα Οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ᾠδαῖς ἡ Θεόνυμφος.

Τῆς Θεοτόκου ἑορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδουχοῦντες νοητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς Παρθένοις, τῷ Ναῷ πλησιάσωμεν.

Οἱ ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, τὰς εἰσόδους παρέχοντες, Θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ ἅγια.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον. ὡς γὰρ

Η'-

Ἡλίου δὲ ἐξιόντος, ἡ Τριὰς ἀπαστράπτουσα, θεϊκῶς λαμπαδουχεῖ, καὶ σωτηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Γὲ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, Κιβωτὸν σεμνὴ ἁγιάσματος, Θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ Λυχνίαν καὶ Τράπεζαν, καὶ ἡμᾶς ὡς Θεοχώρητον, Σκιᾷ σὺν αὐτοῖς μέσε.

Κατάβασια.

» Φῶς πρὸ τοῦ αἰῶνος, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρήτως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ αὐγάσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ. Ἦχος, δ. Κατεπλάγη Γωσήφ.

Γραφὴν σοφὸν Δαβὶδ, τίς ἡ παρῆσα Ἑορτὴ, ὧν ἀμνήμησας ποτὲ, ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ψαλμῳδοῦ, ὡς Θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον ἀπεμεχθήσονται φῶτες, τῷ Βασιλεῖ μυστικῶς, Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς. καὶ θαυμαστῶν ἐργάζεται καὶ παγκόσμιον, τὴν Ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν· ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ἡ ἁμαρτὼς ἁμαρτὰς, καὶ ἀκηλίδωτος παστὰς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως. ὧν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι πιστῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοὶ, μακαρίζουσιν ἀεὶ, καὶ ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ· ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Παρθένε.

Ὠδὴ, δ. Ὁ Εἱρμός.

» Νῦν ἀνεῳγέσθω θεία βυλλὶς, τὴν » ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ » τοῦ Υἱοῦ, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, » καταυγάζει· δόξα τῇ δυνάμει » σου Κύριε.

Βυλλὶς ἀδιόδευτον ὁ τοῦ Θεοῦ, οἶκος εἰσδέχομαι σήμερον, ἔπαυσε πᾶσαν, τὴν λατρείαν τοῦ νόμου· ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κράζων τοῖς ἐν γῇ ἡ ἀλήθεια.

Ὄρος τὸ κατάσκιον ὁ προορῶν, πάλαι Ἀββακὼμ προεκήρυξεν, ἁγνὸν χωρῶ σαν, τὸν ἀδύτων τοῦ Ναοῦ, ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Ἅπαντα παράδοξα πᾶσα ἡ γῆ, ξένα καὶ ἀλλόκοτα πράγματα. πῶς ἡ Παρθένος δι' Ἀγγέλου τὴν τροφὴν, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας νομίζεται.

Ναὸς καὶ παλάτιον καὶ Οὐρανὸς, ἔμψυχος ὀφθεῖσα Θεόνυμφε, τοῦ Βασιλέως, ἐν Ναῷ τῷ νομικῷ, ἀφιερῶσαι σήμερον, τύπῳ προκυρήξαντες.

Ἄλλος. Ἐν Πράγματι προβλέπων.

Προφῆται Ἡσαΐα, προφητεύσατε ἡμῖν, ἡ Παρθένος τίς ὄψει, καὶ ἔχουσα γαστέρα; ἡ δὲ Ἰούδα τῆς ῥίζης ἀναφυεῖσα, καὶ γεννηθεῖσα ἐκ Δαβὶδ τοῦ Βασιλέως, ὥσπερ ματος ἁγίου καρπὸς ἀνέλειε.

Ἐξάρξατε Παρθένοι, καὶ ἄσατε ᾠδὰς, ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπάδας τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτόκου τὴν πρόοδον μοῦ ἀπιούσης, ἐν Ναῷ τῷ τοῦ Κυρίου παραδόξως, ἅμα σοὶ ἡμῖν ἑορτάζουσαι.

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, ἀφαιρεθὲ μοι, ἐν Ναῷ προσάγοντες, Κυρίῳ τὴν ἁγίαν, Θεοῦ Μητέρα, Χριστῷ τῷ παμβασιλέως γεμισομένην, ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν, οἷον τερετίζουσαν Δάμαλιν.

Τὰ τῷ ἁγίῳ, ὑπάρχουσα σεμνὴ, ἐν Ναῷ ἠγάπησας, ἁγίων κατοικεῖν, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις Παρθένε προσομιλοῦσα, προσεκαρτέρεις παραδόξως θραφθῆναι, ἄρτον δεχομένη, Τροφὲ τῆς ζωῆς.

Πεκότες παρ' ἐλπίδα, τὸν ἄληπτον ἁγνὸν, ἀσεβῶς ὑπέσχοντο, Θεῷ προσαγαγεῖν. καὶ ἐκπληρῶσι παρέχοντες ὡς περ ὄντα, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ἀνδρὸς Ἰωακεὶμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Βλαστήσει ἡ ῥάβδος, ποτὲ τοῦ Ἀαρὼν, προτυπώσασα ἄληπτε, τὸν θεῖον τόκετόν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ ἀφθαρήσῃ, καὶ μὴ τόκον παρθενεύουσα ὀφθήσῃ, βρέφος γαλαχθῶσα τὸν πάντων Θεόν.

Παρθένοι τῇ Παρθένῳ, Μητέρες τῇ Μητρὶ, ἀσεβῶς προσδράμετε, τιμῶσαι σὺν ἡμῖν, τὴν γεννηθεῖσαν ὡς ἔμψυχον ἱερεῖον, καὶ τῷ τεκόσῃ τῷ Θεῷ καρ-

καρποφορῦσαν, πάντες καὶ φαιδρῶς ἑορτάσωμεν.

Δόξα.

Μριάδα τοῖς προσώποις, Μονάδα τῇ μορφῇ, εὐσεβῶς δοξάσωμεν, Θεὸν ἀληθινὸν, ὃν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, ταξιαρχίαι, ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότην, ἅπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες ἀεί.

Καὶ νῦν.

Τέκετε ἀπαύστως, παράχραντε ἁγνὴ, ὃν σαρκὶ ἐκύησας, Υἱόν σου καὶ Θεὸν, ἐκ πολυτρόπων παγίδων τοῦ Διαβόλου, καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία.

„Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Γεσσαὶ, καὶ ἄν-
„θος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρ-
„θένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς,
„κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ
„ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. δόξα τῇ δυ-
„νάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰ-
„σόδῳ σου. σὺ γὰρ Ἀπειρόγαμε Παρ-
„θένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ
„Θεοῦ, ὥς περ καθαρώτατος Ναὸς, πᾶσι
„τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Ἁγίασμα ἔνδοξον, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, σήμερον ἡ Πάναγνος Παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, τῷ Παμβασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, μόνῳ εἰς ἐνοίκησιν, συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

Μὸ κάλλος Παράχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτὲ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα· σὺ εἶ τὸ λύτρον, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά. σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Ὦ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, θαυμάτων σου παράχραντε. ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει, ξένος ὁ τρόπος ὁ τῆς αὐξήσεως. ξένα καὶ παράδοξα τὰ σὰ, πάντα Θεονύμφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

Αὐχνία πολύφωτος, ὑπάρχουσα Θεόνυμφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν Ἁγνὴ, τοῖς τῶν θαυμασίων σου, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἄλλος. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφορήσωμεν οἱ ὀρθόδοξοι, πάντες συντρέχοντες, καὶ δοξάζοντες τὴν Θεομήτορα, ὅτι Κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ἀγαλλιάσθωσαν οἱ Προπάτορες, σήμερον Δέσποινα, καὶ εὐφραινέσθω ἡ Τεκοῦσά σε, σὺν τῷ Πατρί σου. ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ προσάγεται.

Μὴν πολυώνυμον καὶ περίδοξον, ἄμωμον δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν θεῖον μόσχον, πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς ἑορτάζοντες.

Μὰ τῆς νυμφεύσεως ἀπογράφονται, θεῖα συμβόλαια, τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, Ἁγνὴ Παρθένε, σήμερον ἐν Πνεύματι, ἁγίῳ ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἐξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα, ὥς περ τριετίζουσαν, ἀμίαντον δάμαλιν.

Μὸ πολυτίμητον καὶ κατάσκιον, ὄρος ὑμνήσωμεν, καὶ Ἀειπάρθενον, Θεοῦ Μητέρα γενομένην. αὐτὴ γὰρ ἐξήστραψε, τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασι.

Δόξα.

Μὴν ὑπεράρχιον καὶ ἀΐδιον, μίαν Θεότητα, δοξολογοῦντες προσκυνήσωμεν, τρισὶ προσώποις, φύσει ἀδιαίρετον, καὶ δόξῃ ἰσότιμον.

Καὶ νῦν.

Αἱμένα εὔδιον καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος κεκτήμεθα, τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσεσι, Θεοκυήτωρ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καταβασία.

„Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν,
„τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγε-
„λον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστει-
„λας ἡμῖν. ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς
„ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες,
„δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ, ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Μὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τε-
„λοῦντες ἑορτὴν οἱ Θεόφρονες, τῆς

„Θεο-

„ Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτή-
„ σωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν
„ δοξάζοντες.

Ὁ πάντα φέρων τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν Δικαίων ἐπήκουσε. διὸ στειρώσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὔσπλαγχνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τούτοις δεδώρηται.

Τρωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ τὸ σωτήριον, τὴν Ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, καταλλαγῆς σημεῖον καὶ ἀναπλάσεως.

Ὡς οἶκος οὖσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορρήτου Θεοῦ, οἰκονομίας παράχραντε, ἐν τῷ Ναῷ μετέσχες τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Διάδημά σε βασίλειον, δεξάμενος Ναὸς Θεονύμφευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι, τῶν προρρηθέντων βλέπων ἐν σοὶ τὴν ἔκβασιν.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωναῦ.

Ἑορτάσωμεν πιστοὶ, Ἑορτὴν πνευματικὴν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς. ὑπάρχει γὰρ, ἁγιωτέρα τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν πιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, καὶ ἁγνὴ περιστερὰ, προσηνέχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄμωμος, προορισθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ἐν Ναῷ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ, ὁ Ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ οὐρανίος σκηνή. ἐξ ἧς ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς ἐξέλαμψεν.

Νηπιάζουσα σαρκὶ, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ, ἡ ἁγία Κιβωτὸς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, εἰσέρχεται, κατατρυφῆσαι τῆς θείας χάριτος.

Ἐκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ, Πανύμνητε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, τρισυπόστατε Μονὰς, καὶ ἀχώριστε Τριὰς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν.

Ἐν γαστρί σου χωρητὸς, ὁ ἀχώρητος παντὶ, Θεομῆτορ γεγονὼς, προελήλυθεν ἐκ σοῦ, παράχραντε, διπλοῦς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος.

Καταβασία.

„ Ἐπλάγχνων Ἰωναῦ, ἔμβρυον ἀπήμε-
„ σεν, ἐνάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο. τῇ
„ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρ-
„ κα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφ-
„ θορον. ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν
„ τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, ἦχος, ὁ.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος, παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ. ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ, αὕτη ὑπάρχει Σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Ψῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ, καὶ θείων μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ, τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ, τὸν ξένον καὶ ἀπόρρητον, πῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἄχραντος, μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. διὸ ἀνευφημεῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον. ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΑ'. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεομήτορος Εἴσοδος.

ἅ. Ἔνδον τρέφει σε Γαβριὴλ Ναοῦ Κόρη.
Ἥξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ χαῖρέ σοι λέγων.
Βῇ ἱερὸν Μαρίη τέμενος παρὰ εἰκάδι πρώτη.

Αὕτη ἡ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεομήτορος Εἴσοδος Ἑορτὴν τοῖς εὐσεβέσιν εἰργάσατο θαυμαστὴν καὶ παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμήν.

Ἡ

Ἡ γὰρ παναοίδιμος Ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ὅλον ἐν ἀπαιδίᾳ διήνυε, καθ' ὃν καιρὸν μετὰ τοῦ σώφρονος Ἰωακεὶμ, νηστείαις καὶ δεήσεσι τὸν Δεσπότην τῆς φύσεως καθικέτευεν, οἶκτον τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβόντα, Παῖδα χαρίσασθαι, ἐπαγγελλομένη, εἰ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ τικτόμενον Παιδίον εὐθὺς αὐτῷ ἀναθεῖναι. Καὶ δὴ τεκοῦσα τὴν πρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγήν τε Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ αἰτίαν τῆς ἀναπλάσεως τοῦ πεπτωκότος Ἀδὰμ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως καὶ θεώσεως, τὴν Παναγίαν Θεοτόκον Μαρίαν, ταύτην τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἄγουσι πρὸς τὸ Ἱερὸν, καὶ τοῖς Ἱερεῦσι παραδιδόασιν. Ἣν καὶ λαβόντες οὗτοι, τάχα βουλήσει Θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὅσον οὔπω ἐξ αὐτῆς τίκτεσθαι, ἐπὶ διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ τοῦ παντὸς, εἰς τὸν ἐνδότατον τοῦ Ναοῦ ἐμβιβάζουσι, χρόνους ὁλοκλήρους δώδεκα ἐκεῖσε διατρίβειν αὐτὴν μόνην, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅπαξ τοῖς Ἱερεῦσιν εἰσιέναι ἀφώριστο. Ἣ καὶ διὰ παντὸς πρὸς τὸ τοιοῦτον ἐνδιαιτωμένη, καὶ τροφῇ οὐρανίῳ ὑπὸ Ἀγγέλου ξενοπρεπῶς διατρεφομένη ἕως τοῦ θείου Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῶν ὑπερφυῶν μηνυμάτων, Θεὸν σαρκοῦσθαι τῶν διδασκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας εὐδοκήσαντα, Κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. ἣ καὶ ἐνηυλίζετο, καὶ ἐνδιητᾶτο, Θείας ἐπιφανείας ἀξιουμένη, καὶ τροφὴν οὐρανίον ἀδιαλείπτως δεχομένη, Ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης, ὡς ἔφην, ἀποστολῇ καθυπηρετοῦντος, εἰς δόξαν Θεοῦ. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἰδοὺ σήμερον ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν, ἔαρ εὐφρόσυνον, καταφαιδρυνὸν ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ νοῦν τῇ χάριτι, ἡ πανήγυρις, τῆς Θεοτόκου σήμερον, μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορείτωσαν σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθὺς, καὶ βοάτωσαν· ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Ὁ τοῦ γράμματος παρέδραμεν ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιὰ, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ. εἰσαχθείσης σου, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε, ἐν αὐτῷ εὐλογημένη.

Ὑποτέτακται τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε, ὡς Ποιητῇ καὶ Θεῷ, ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν. ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἡ κάμινος Σωτήρ.

Χορεύσωμεν φιλέορτοι σήμερον, ὑμνήσωμεν τὴν Ἄχραντον Δέσποιναν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν Πνεύματι, ἀχθήσονται Παρθένοι ὀπίσω σου, ἀπενεχθήσονταί σοι, εἰς Ναὸν τῇ Βασιλίδι Μητρί.

Ἠγάλλοντο Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ἠυφραίνοντο Δικαίων τὰ Πνεύματα, ὅτε Θεοῦ ἡ Μήτηρ, εἰς τὰ ἅγια προήγετο.

Καὶ σώματι καὶ Πνεύματι ἔχαιρε, σχολάζουσα Μαρία ἡ ἄμωμος, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Λαμβάνουσα τροφὴν τὴν οὐρανίον, προέκοπτε σοφίᾳ καὶ χάριτι, ἡ γενομένη Μήτηρ, κατὰ σάρκα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Εἰσέφερον Ναοῦ εἰς ἐνδότατον, οἱ σώφρονες Πατέρες σου Ἄχραντε, ἀνατραφῆναι ξένως, εἰς κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Δοξάσωμεν Τριάδα ἀχώριστον, ὑμνήσωμεν τὴν μίαν Θεότητα, σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον. Καὶ νῦν.

Ἱκέτευε, ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὔσπλαγχνον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, Θεογεννήτωρ σῶσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε. Καταβασία.

„ Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δι
„ σεβοῦς προστάγματος καταφρ
„ τες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησα

„ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ἑστῶτες ἔψαλλον·
„ ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, ἡ. Ἧς ἡ ἀκροστιχὶς,
Κατὰ ἀλφάβητον. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἁγνή. εἰπά-
„ τω δὴ ὁ Γαβριὴλ, Βουλὴν ὑψίστου,
„ ἀρχαίαν ἀληθινήν. Γενοῦ πρὸς ὑποδο-
„ χὴν, ἑτοίμη Θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώ-
„ ρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται. διὸ καὶ
„ χαίρων βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔρ-
„ γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄχραντον Ναὸν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προ-
σάγουσα Ἄννα ποτὲ, Βοῶσα ἔφη,
ἐν πίστει τῷ Ἱερεῖ. Γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ,
δοθεῖσαν κἀμοὶ, Δεδεγμένος νῦν εἰσάγα-
γε, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστουσου, καὶ χαίρων
ψάλλε αὐτῷ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔφησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτὲ, ἐν Πνεύ-
ματι ὁ Ζαχαρίας. Ζωῆς Μητέρα,
εἰσάγεις ἀληθινήν. Ἥν περ τηλαυγῶς οἱ
Προφῆται Θεοῦ, Θεοτόκον προεκήρυξαν, καὶ
πῶς Ναὸς χωρήσει αὐτὴν; διὸ θαυμάζων
βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Ἱκέτις Θεοῦ κατέστην ἐγὼ, ἀντέφησεν
Ἄννα αὐτῷ, Καλοῦσα τοῦτον, ἐν πί-
στει καὶ προσευχῇ, Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδῖ-
νος καρπὸν, Μετὰ τόκον δὲ τὸ κύημα,
προσάγειν τῷ παρέχοντι. Διὸ σκιρτῶσα
βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Νόμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστὶν, ὁ Ἱερεὺς
ἔφη αὐτῇ. Ξένον δὲ πάντῃ, τὸ
πρᾶγμα καταμοῦ, Ὁρῶν τὴν προσαγο-
μένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ, Παραδόξως ὑπερβαί-
νουσαν, τὰ ἅγια τῇ χάριτι. διὸ καὶ χαίρων
βοῶ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Ῥιώννυμαι ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, μανθάνου-
σα ἅπερ λαλεῖς. Συνεὶς γὰρ ταῦτα τῷ
Πνεύματι τοῦ Θεοῦ, Τρανῶς τὰ τῆς Παρθέ-
νου ἐκήρυξας. Ὑποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον, ἐν
[illegible]ῷ τοῦ Κτίστουσου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐ-
[illegible]λογεῖτε, πάντα ἔργα Κυ[illegible] τὸν Κύριον.

Φωσφόρος ἡμῖν ἀνῆψε λαμπὰς, ἐβόη-
σεν ὁ Ἱερεὺς, Χαρὰν μεγίστην ἐκ-
λάμπουσαν ἐν Ναῷ. Ψυχαὶ Προφητῶν
συνευφραινέσθωσαν. Ὡς παράδοξα θεώ-
μεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, καὶ ἐκβοά-
τωσαν νῦν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Εὐφραίνεται σήμερον, φαιδρῶς Ἰωακεὶμ,
καὶ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, Κυρίῳ τῷ Θεῷ,
προσφέρει θυσίαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ
ἐπαγγελίας, ἁγίαν Θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαβὶδ καὶ Γεσσαί.
Ἰούδας σεμνύνεται. ἐκ ῥίζης γὰρ αὐ-
τῶν, ἐβλάστησε γόνος ἡ Παρθένος ἁγνή.
ἐξ ἧς ἐγεννήθη, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων.

Μαρία ἡ ἄχραντος, καὶ ἔμψυχος σκηνὴ,
προσφέρεται σήμερον, ἐν οἴκῳ τοῦ
Θεοῦ, καὶ δέχεται ταύτην, Ζαχαρίας χερ-
σὶν, ὡς ἡγιασμένον, κειμήλιον Κυρίου.

Ὡς πύλην σωτήριον, καὶ ὄρος νοητὸν, ὡς
κλίμακα ἔμψυχον, τιμήσωμεν πι-
στοὶ, τὴν ὄντως Παρθένον, καὶ Μητέρα
Θεοῦ, τὴν εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Προφῆται, Ἀπόστολοι, καὶ Μάρτυρες
Χριστοῦ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ
πάντες γηγενεῖς, τιμήσωμεν ὕμνοις, τὴν
Παρθένον ἁγνὴν, ὡς εὐλογημένην, Μη-
τέρα τοῦ Ὑψίστου.

Ναῷ σε προσέφερον, πανάχραντε Ἁγνὴ,
οἱ θείως τεκόντες σε, ὡς θῦμα καθα-
ρὸν, καὶ ξένως αὐλίζῃ, ἐν ἀδύτοις Θεῷ,
προετοιμασθῆναι, εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ὑμνείσθω Τρισάγιος, Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς,
καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀμέριστος Μο-
νὰς, ἡ μία Θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακὶ, τὴν
σύμπασαν κτίσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος ἐν σαρ-
κὶ, τεχθεὶς ὡς ηὐδόκησε, Θεός τε καὶ
βροτὸς, ἐκ Κόρης Παρθένου, ἀναπλάττων
ἡμᾶς, τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι' ἄκραν
εὐσπλαγχνίαν.

Κα-

Καταβασία.

„Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον. οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου, ἣν ὑπέδω νηδύν, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἧς ἡ ἀκροά. κτ. Ἀλφάβητον,

Ἀντιστρόφως. Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὁ Εἱρμός.

„Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ Κιβωτῷ, Ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. Χείλη δὲ πιστῶν, τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὡς ὑπερλαμπρὸν Θεοτόκε ἁγνὴ, Ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος. Χάριν δὲ Θεοῦ, ἐμπιπλαμένη οὐρανόθεν, Φωτὶ ἀϊδίῳ καταυγάζεις ἀεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὑπερίπταται Θεοτόκε Ἁγνὴ, Τὸ θαυμάσου, τὴν δύναμιν τῶν λόγων. Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ, κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, Ῥοῆς ἁμαρτίας ἀνεπίδεκτον. ὅθεν εὐχαριστῶς βοῶ σοι· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν Εἴσοδον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Ἁγνὴ, Ὁ νόμος σε σκηνὴν καὶ θείαν στάμνον, Ξένην κιβωτὸν, καὶ καταπέτασμα καὶ ῥάβδον, Ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ. ὅθεν ἐκδιδάσκει σοι κράζειν· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς θεαρέστως εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Μελῳδῶν σοι προεκελάδει Δαβὶδ, Λαλῶν σε Θυγατέρα Βασιλέως, Κάλλει ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρισταμένην, Ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεποικιλμένην σε. ὅθεν προφητεύων ἐβόα· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν Ἁγίοις, Παρθένοι συγχορεύσατε. ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομὼν, Ἠνίξατό σε πύλην Βασιλέως, Ζῶσάντε πηγὴν ἐσφραγισμένην, Ἐξ ἧς τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον, ἐν ὕμνοις μεγαλυνώμεν. θεοπρεπῶς γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σὴν, Γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, Βρύουσα ζωὴν, τοῖς σὲ τιμῶσι κτ. χρέος, Αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾷν σοι· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε Ἁγνή.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Ἐκ τῶν Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπὸς, ἡ θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτὸν, σαρκὶ νηπιάζουσα προσφέρεται, Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, ὡς ἁγία, εἰς τὰ ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις. ἐν τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ. Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται. εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, τῶν Δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός.

Σὺν

Σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοί. χαῖρε πάγκαλε Νύμφη, χαῖρε Νεφέλη φωτεινή. ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, καθημένοις. χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Ἡ τῶν Ἁγίων ἁγία, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἱκεσίαις σου Ἁγνὴ, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἱρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας, τὴν εἰκόνα, τῆς ἁγίας σου μορφῆς.

Ὕμνον ἐπάξιον πᾶσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ, ἀνακράζει βοῶσα· χαῖρε ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν Παράμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, γεγονότες ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα Οὐρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὡς τὸν ἀχώρητον παντὶ, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχήμου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχήμου τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννῆτορ ὡς Θεὸν, τοῦ Κόσμου καὶ Κύριον ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Κατοβασία.

„ Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον.
„ Οὐρανὸν τὸ σπήλαιον, θρόνον
„ Χερουβικὸν τὴν Παρθένον, τὴν φάτ-
„ νην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρη-
„ τος, Χριστὸς ὁ Θεός. ὃν ἀνυμνοῦντες με-
„ γαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἣν πάλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἀνατραφῆναι Κυρίῳ.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν ἦ. δ'. καὶ ψάλλομεν ἦ. ἦχ. α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον. Ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεὴς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ Κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα, ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτῳ πιστῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας Κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον, ᾧ ὡς Ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ παράμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ Θεοδόχου Ναοῦ. τὸν γὰρ Ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβὼν, Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται, ἀφιερώσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ. β'.

Λέοντος Μαΐστορος.

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ παράμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοή-

σω-

σωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ω, δὴ γ'. καὶ ϛ'.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἑορτάζεται ἡ παροῦσα Ἑορτὴ, ἄχρι τῆς εἰκοστῆς πέμπτης τοῦ παρόντος Μηνός.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΒ.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας. Ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἀ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν ἀ. τῆς Ἑορτῆς. ἦχος, πλ.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, προϋπογράφεται νῦν, τὸ ἐσόμενον ἄρρητον, ἐν συμβόλοις σήμερον, ὁρατοῖς τὰ νοούμενα. ἡ φῶς γὰρ Κόσμῳ, θεῖον ἐκλάμψασα, νυμφαγωγεῖται, πρὸς Ναὸν ἔνθεον, ἣν εὐφημήσωμεν, ὡς Ναὸν Θεότητος ὑπερφυῆ, ἅγιον ἀείφωτον, τοῦ φωτοδότου Χριστοῦ.

Ὄντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, Ἰωακεὶμ ὁ σοφὸς, σὺν τῇ Ἄννῃ προσήνεγκαν, τῷ καταξιώσαντι, Θεῖον δοῦναι καρπὸν αὐτοῖς, τὴν Θεόπαιδα, Κόρην Μαρίαν σαφῶς, δι' ἧς τῆς λύπης, ἠλάθη ὄφλημα. ἣν ἀνυμνήσωμεν, εὐσεβῶς γηθόμενοι· τῆς γὰρ χαρᾶς, πρόξενος γεγένηται, παντὶ τῷ Κόσμῳ αὐτή.

Δεῦτε μυστικῶς συνδράμωμεν, καὶ προεξάρξωμεν νῦν, ταῖς λαμπᾶσι τῆς πίστεως, καταλαμπρυνόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν πρόοδον. εἰς γὰρ Ναὸν, ἐνδόξως εἰσέρχεται, τοῦ Βασιλέως, μνηστευθεῖσα τῷ Πνεύματι, ἧς ἑορτάσωμεν, τὴν τερπνὴν πανύγυριν, θεοπρεπῶς, πάντες εὐωχούμενοι, ἐν τῇ Εἰσόδῳ αὐτῆς.

Ἕτερα ἀ. τῶν Ἁγίων. ἦχος, β.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἔνδοξε Φιλήμον ὑπάρχων, οἶνον ἀπέσταξας, θείας ἐπιγνώσεως, ταῖς ἐν ὀδύνῃ ψυχαῖς, καὶ καρδίας ἐπεύφρανας, τὰς σκυθρωπαζούσας, πλάνης ἀμαυρότητι, περικειμένας τε, ζόφῳ τῆς εἰδωλομανίας. ὅθεν γηθοσύνως τὴν μνήμην, σοῦ τὴν θεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

Πόλις, τῶν Γαζέων σε τιμᾶ, φῶς τῆς ἐπιγνώσεως μάκαρ, διὰ σοῦ βλέψασα. ἡ Κολασσαέων δὲ, τὸ θεῖον σῶμά σου, ὥσπερ ὄλβον κατέχουσα, τρυγᾷ τὰς ἰάσεις, καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν, χάριν ἑκάστοτε. ὅθεν, ἐκτελεῖσου τὴν μνήμην, περισωζομένη κινδύνων, ἔνδοξε Φιλήμον τῇ πρεσβείᾳ σου.

Πίστει, σὺν Ἀπφίᾳ τῇ σεμνῇ, Ἄρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, ἀνευφημήσωμεν, μέλποντες Φιλήμονα, καὶ τὸν Ὀνήσιμον, ἱεροὺς Θεοκήρυκας, σεπτοὺς διδασκάλους, πλάνην τὴν πολύθεον, τοὺς ἐκριζώσαντας, λόγῳ, καὶ φυτεύσαντας πᾶσι, γνῶσιν ἀληθείας τιμῶντες, τούτων εὐσεβῶς τὴν μνήμην πάντοτε.

Δόξα, τῶν Ἁγίων. ἦχος, πλ. β'.

Δεῦτε συμφώνως ἀνυμνήσωμεν, τοὺς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Φιλήμονα καὶ Ὀνήσιμον, Ἀπφίαν καὶ Ἄρχιππον, τοὺς Ἀποστόλους Χριστοῦ· χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς, τῆς οἰκουμένης φωστῆρες, Κολασσαέων πρόβολοι. Χαίρετε, Ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρεψάμενοι, καὶ Χριστὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλάξαντες. διὸ ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς ἁγίας Τριάδος, πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ἦχος, α'.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγα-

λεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στείρας ἀκάρπου, ὀξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κιννύραν. ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἀῤῥεύστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. τῆς Ἁγίας. ἦχ, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Σῶμα ἀκηλίδωτον, καὶ λογισμὸν ἀπαράδεκτον, ἡδονῶν διετήρησας, καὶ νύμφη ἀκήρατος, τῷ πεποιηκότι, σεαυτὴν προσῆξας, πεποικιλμένην ἱερῶς, τῷ μαρτυρίῳ ἀειμακάριστε. διὸ καὶ προσελάβετο, πρὸς φωτεινότατον θάλαμον, καὶ νυμφῶνα ἀκήρατον, Κικιλία πανεύφημε.

Ῥόδοις ἡδυπνόοις σε, εὐωδιάσας ὁ Κύριος, αἰσθητῶς σεμνοπάρθενε, ζωγροῖ μεσιτείᾳ σου, ἀδελφῶν δυάδα, ἐνοσφισαμένην, τούτων εὐχῇ σου ἐκτενεῖ. ὅθεν λιπόντες, δυσῶδες σέβασμα, τοὺς πλάνης ἠξιώθησαν, τοῦ ἐκ Παρθένου νεανίδος, μύρου θείου δι' ἄφατον, κενωθέντος χρηστότητα.

Ἡλούτου κατεφρόνησας, τὸν ἐπουράνιον στέργουσα, καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας, Παρθένων ἐν τάγμασι, σεαυτὴν πανσόφως, ἀριθμησαμένη, καὶ προσενήνοχας σαυτὴν, τῷ οὐρανίῳ νυμφίῳ πάνσεμνε, ἀθλήσασα στερρότατα, καὶ τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀλάστορος, ἀνδρικῶς συμπατήσασα, ἀθλητῶν τὸ ἀγλαΐσμα.

Ἕτερα ἅ. τῆς Ἑορτῆς. ἦχ, β.

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Σήμερον ψαλμικῶς, τὰ στίφη τῶν παρθένων, ἀνάψαντα λαμπάδας, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσι, τὴν μόνην παναμώμητον.

ἅ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ὄρος τὸ νοητὸν, ἡ Τράπεζα ἡ θεία, ἡ Γέφυρα ἡ Στάμνος. Προφῆτα ὑποδέχου, τὴν μόνην Παναμώμητον.

ἅ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ, διάρας Ζαχαρία, Προφῆτα ὑποδέχου, Θεοῦ τὴν θείαν πύλην, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχ, β'.

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν Τροφοῦ. σήμερον, τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα Δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. ἦχ, γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη ἅλλο. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστὸν φιλοῦντα δοξάσω σε Φιλῆμον.

Ὠδὴ, α'. ἦχ, β'.

Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν.

Χοροβατῶν, χαρμονικῶς τὰ οὐράνια, ἱερουργὲ σκηνώματα, χάριν παράσχου μοι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐνθέως ἀνυμνοῦντι. σὺ γὰρ δεδόξασαι.

Ῥείθροις τῶν σῶν, λόγων καρδίας κατήρδευσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, μάκαρ νοήματα, παρεσκεύασας πίστει, Ἀπόστολε Φιλῆμον, ἀξιοθαύμαστε.

Ἱερουργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐφώτισας, λυτρωσάμενος σκότους, τῆς εἰδωλομανίας, σοφὲ Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προφητῶν, πάλαι ὁ θεῖος κατάλογος, πολυειδέσιν Ἄχραντε, συμβόλοις πόῤῥωθεν, προεχάραξεν ὄντως, τὴν μόνην τὸν Δεσπότην, ἀποκυήσασαν.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ, α'. ἦχ, α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ παναγίου τέμενος, Χριστοῦ φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα. Χριστοῦ ναὲ καθαρώτατε, ἔνδοξε Κικιλία, Μάρτυς σεμνὴ,

μὴ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, φωταγώγησον ἡμᾶς, τὰς ἀϋμνήτας σε.

Χριστὸ τὸ κάλλος ποθήσασα, Χριστοῦ κραταιωθεῖσα τῷ ἔρωτι, Χριστὸ προσαγαῖς πειθήσασα, Κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, Μάρτυς σεμνὴ, πᾶσιν ἐμεκράνθης, ἐ ζωῆς τῆς αἰωνίου κατηξίωσαι.

Ψυχὴν ἀμόλυντον φέρουσα, καὶ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀγνότατον, Χριστῷ τῷ Θεῷ μεμυμφόυσαι, ἀμωμότατε τηρήσει, ἐ καθαρᾷ, Μάρτυς εἰς αἰῶνας, εἰς μυμφῶνα μόνον θεομακάρισε.

Ῥυσθῶσι Κόρη παράμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τὰς δήλως σε, τὴν σὴν ἐκτενῶς ἱκέτιν, Κύριον ἐ Δεσπότην, ὃν ἐκ τῆς σῆς, Παρθένε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Ὠδὴ, γ. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Τὰ πάθη τῆς Χριστῆς ἐ τὴν αὐτάσειαν, κηρύττων ἀφέγησας ὡς ἐκ ταφῆς, ἀπιστίας ἐ νεκρώσεως, τὰς ἀνθρώπους Φιλήμων ἀξιάγασε.

Ὁμήσιμον τὸν θεῖον ἐ Φιλήμονα, Ἀπφίαν ἐ Ἄρχιππον τὰς ἀγέρας, τὰς φωτίζοντας τὰ πέρατα, ἱεραῖς μελῳδίαις εὐφημήσωμεν.

Νοὸς τὸ ὀπτικὸν αἰακαθάρτους, τῆς θείας ἐτύχετε θεοπτίας, καὶ καρδίας ἐπιστρέψατε, πλανωμένας, πρὸς γνῶσιν ἱερώτατοι. Θεοτοκίον.

Φανεῖσα καθαρὰ ἐ παμακήρατος, ἐδέξω ἐν μήτρᾳ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν καθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν, ῥυπωθεῖσαν Παρθενὲ ἁμαρτήμασιν.

Ἄλλος. Γῷ πρὸ τῷ αἰῶνος.

Μὸν ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντα ἀφράστως Χριστὸν τὸν Θεὸν, καθαρωτάτῃ διανοίᾳ ἐκζητῆσα ἐβόας αὐτῷ, σὺ ὀπίσω Δέσποτα, προσεκολλήθην, ἐ σὺ τῇ ὀργῇ, ψυχήν μου συνέδησα.

Ἔχουσα παῤῥησίαν, ἐπαγρύπνιον προῖκά τε μεμνῆσαι, τῆς ἐπιγείου ὡς προσκαίρου, ἐ φθαρτῆς Κικιλία, Ἁγνὴ Μάρτυς κατεφρόνησας, τὴν παρθενίαν πηρῶσα Χριστῷ, ἄσπιλον ἀμόλυντον.

Ἔρωτι αὐλῷ, τὰς ἐμύλους ἐμάρανας ἔρωτας, ἐ τὸν μνηστῆρα ζωηρρύτοις, καὶ παμσόφοις σε λόγοις, σὺν σοὶ παρθενεύειν ἔπεισας. μεθ' ὧν σωνήφθης Ἀγγέλων χοροῖς, Μάρτυς ἀξιάγασε. Δόξ.

Ἡ ἀγεωργήτως, ὡς κατάκαρπος Ἄμπελος Ἀχράντε, ἐ συλλαβοῦσα ἐ τεκοῦσα, τὸν ἀκήρατον Βότρυν, Χριστὸν οἶνον ἀποστάζοντα, θεογνωσίας ἡμῖν ὡς Θεὸν, αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ. τῆ Ἁγίᾳ Φιλήμονος. Ἦχος, πλ. Τὴν Σοφίαν ἐ Λόγον.

Τῷ ἀρότρῳ τὸν λόγον καλλιεργοῦσα, Χριστοῦ σωθεῖσα καρδίας Γεωργὲ, τὴν θείαν ἐπίγνωσιν, γεωργεῖν παρεσκεύασας. καὶ καθελοῦσα τεμένη, εἰδώλων ἀνήγειρας, Ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ Κτίσαντος. ὅθεν σωελθόντες, τὸν ἁγιάσαντα μνήμην, Φιλήμονα δοξάζομεν, ἱερῶς φωτιζόμενοι, ἐ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὴν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον τῆς Ἁγίας, Ἦχος, α. Τὸν παφλαγόνα Σωτῆρα.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστὸν κεκτημένη, νυμφίου σαρκικοῦ, ἐβδελύξω τὸν πόθον. ἐ τοῦτον προσεμνήσθης, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, ἐραθλήσαντα, σὺν σοὶ ἱερῶς Κικιλία, ἐ τὸν σέβασμον, ἀπολαβόντα τῆς νίκης, μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησο.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Δικαίως ὁ καρπὸς, Γωακεὶμ ἐ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ μητριάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ἰὼ ἀλόγησον, ὁ Ἱερὸς Ζαχαρίας, ταύτῃ ἅπαντες, οἱ γηγενεῖς μὴ φοβοῦ, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ, δ. Τὸν μῦθόν σε ἀκούσας.

Τῷ σταυρῷ τῷ Σταυρῷ πτερύσσομαι, διεπέρασας ἀχειμάστως, τὸ χαλεπὸν πέλαγος, τῷ πειρασμῷ τοῦ βίου, μάκαρ πολλοὺς, κυβερνήσας θαλαττεύοντας, πρὸς σωτηρίας ὅρμον θεία χάριτι.

Λαμπτῆρας φωταυγεῖς προβαλλόμενα θεία πόλις Κολασσαέων, τὸν

Ἄρχιππον, Φιλήμονά τε, καὶ Ἀπφίαν σαφῶς, καὶ Ὀνήσιμον τὸν ἔνδοξον, φωταγωγοῦντας Κόσμου τὰ πληρώματα.

Ὁ Θεῖος ποταμὸς ἀνέβλυσε, τῆς καρδίας σου θεορρήμον, καὶ ποταμοὺς ἔστησε, καὶ ῥεύματα τῆς ἀθείας, ψυχὰς ἐκτακείσας δὲ τῷ καύσωνι, τῆς ἀγνωσίας ἤρδευσεν ἐν χάριτι.

Θεοτοκίου.

Ὑμνῶσε ἀληθῶς πανύμνητε, ὑπερύμνητον Θεὸν Λόγον, ὑπερφυῶς τέξασαν, καὶ δέομαι, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς θεραπεῦσαι τὰ νοσήματα, ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ἄγγελος φωτὸς σοὶ παρεστὼς, καὶ φύλαξ δεδομένος σοι, φωτί σε θείῳ κατελάμπρυνε, ῥυόμενός σε παντὸς, ἐναντίου ἔνδοξε, ἄφθορον ἁγνὴν διατηροῦντι, εὐαρεστοῦσαν Χριστῷ, πίστει Κικιλία καὶ χάριτι.

Θείαις σου πεισθεῖσα διδαχαῖς, εἰδώλων τὸ βαθύτατον, ὦ Κικιλία σκότος ἔλιπε, Βαπτίσματι θεουργῷ, προσελθὼν γηθόμενος, Βαλλεριανὸς ὁ γενναιόφρων, καὶ φωτισθεὶς τὴν ψυχὴν, φέγγος Μαρτυρίου ἀπήστραψε.

Θάλαμον θαλάμου καθαρὸν, ἠλλάξω τὸν οὐράνιον, τοῦ ἐπιγείου ἀξιάγαστε. εἰς ὃν οἰκεῖς ἐν χαρᾷ, παρθενίας κάλλεσι, καὶ μαρμαρυγαῖς ταῖς τῆς ἁγνείας, ἠγλαϊσμένη φαιδρῶς, Μάρτυς Κικιλία θεόνυμφε.

Θεοτοκίου.

Ῥάβδον σε Παρθένε Ἀαρὼν, ἀνίκμως ἐκβλαστήσασαν, προεξεικόνισεν ἀνθήσασαν, τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός. ὃν δυσώπει πάντοτε, πάντων εὐσεβῶν τὰς διανοίας, τὸν φόβον τὴν ἑαυτοῦ, Δέσποινα φυτεῦσαι Πανάμωμε.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νενοσηκότας ὁρῶν, τῇ σηπεδόνι τῶν δεινῶν ἔνδοξε, τῷ δραστικῷ λόγῳ σου ἰάσω, Φιλήμον τῆς ποτὲ, εἰδωλομανίας, σφοδρῶς κινδυνεύοντας.

Πᾶς οὐρανίους ὁδοὺς, τοῖς πλανηθεῖσι χαλεπῶς ἔδειξας, ὡς ἀπλανὴς ὁδηγὸς Φιλήμων, καὶ μόνην τὴν ὁδὸν, Χριστὸν ἀγαπῆσαι, ὁσίως ὡδήγησας.

Ἄγει φαιδραὶ ἑορτὴν, Κολασσαέων ἡ σεπτὴ σήμερον, περιχαρῶς Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὸν θεῖον Ἄρχιππον, καὶ τὸν θεηγόρον, τιμῶσα Φιλήμονα.

Θεοτοκίου.

Δέσποινα σῷσον ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῷ κλύδωνι, τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν ἀνημέρων, Βαρβάρων ἐκδρομαῖς, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων, δεινοῖς ἐπιθέσεσιν.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Αὐτρόν σου τὸ θεῖον, Βαλλεριανὲ, ἐκζητοῦντος ὡράθησοι Ἄγγελος, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σου, φωτίζων ἱερῶν, λογίων ἀναπτύξει, καὶ πείθων οὐρανίαις, συναφθῆναι χορείαις, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον.

Φηροῦσι παρθένον, καὶ σῶμα καὶ νοῦν, συνδουμένοις τε θείῳ ἐν Πνεύματι, στεφάνους ὁρατοὺς ὑμῖν, ἀπέστειλε Χριστὸς, ἐκ ῥόδων ἡδυπνόων. αὐτοῦ γὰρ εὐωδία, καὶ τῆς πίστεως ὄντως, πανευκλεέστατοι γεγόνατε.

Λυσώδη Τιβούρτιε, πλανὴν λιπὼν, ἀντελάβου ὁδμῆς θείας γνώσεως, καὶ τρίβον τὴν ἀπάγουσαν, ζωὴν πρὸς ἀληθῆ, προθύμως ἐπορεύθης, πιστεύσας ὁλοψύχως, τῇ Τριάδι καὶ ταύτης, ὑπεραθλήσας προθυμότατα.

Θεοτοκίου.

Ἁγίων Ἀγγέλων, Παρθένε Ἁγνὴ, ὑπερέχουσα ὤφθης κυήσασα, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, βροτοὺς ἐπουρανίους, αὐτοῦ τῇ καταβάσει, ἐργαζόμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

Ὠδὴ, ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐρανὸς ὤφθης πᾶσι φθεγγόμενος, δόξαν τὴν σωτήριον, τοῦ σε δοξάσαντος, καὶ Μαθηταῖς συντάξαντος, ἑβδομήκοντα μάκαρ πανόλβιε.

Ξενωθεὶς τῆς Πατρίδος τῷ ξένῳ σου, λόγῳ ξενωθέντας, Θεοῦ ἐσαγηνεύσας, καὶ τῆς Σιὼν οἰκήτορας, Ἱεράρχα Φιλήμον ἀνέδειξας.

Ἀρε-

Ἀρεταῖς ἱεραῖς ἀπαστράπτουσα, καὶ περιφανῶς τὸν Θεὸν θεραπεύσασα, πρὸς Οὐρανοὺς ἀνέδραμες, σὺν Ἀγγέλοις Ἀπφία χορεύουσα.

Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, καὶ δι' εὐσπλαγχνίαν, γνωρίζεται ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀπεργάσηται Κόρη Πανάμωμε.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Γωναῖν.

Χεῖρας πρὸς Θεὸν, προθύμως ἐπάραντες, τοὺς εἰδωλικοὺς ναοὺς κατέρραξαν, καὶ συνέτριψαν, καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν, τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις οἱ στερρότατοι. νίκης, ὅθεν ἐκομίσαντο, εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδήματα.

Ἄρνες λογικοὶ, ὑπάρχοντες ἅγιοι, θηρίων ὁρμὰς οὐκ ἐπτοήθητε, οὐκ ἐνείματε, ἀλογώτατον σέβας τοῖς δαίμοσιν, οὐ θυσίαν προσηνέγκατε ὀλέθριον. μᾶλλον, ἑαυτοὺς δὲ θύματα, καθαρὰ τῷ Θεῷ προσηγάγετε.

Πόθος σε Θεοῦ, καὶ ἔρως ἐγκάρδιος, καὶ θεία στοργὴ, ὅλην ἀνέφλεξε, καὶ εἰργάσατο, μετὰ σώματος ἔνδοξε Ἄγγελον. ὑποκλίνεις γὰρ αὐχένα προθυμότατα, ξίφει, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, καὶ ψυχῇ τὸν ἀέρα ἡγίασας.

Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος. ζωὴν γὰρ Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀγαλλίασιν. τοῦτον, Παναγία αἴτησαι, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

Σπλάγχνων Γωναῖν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας. ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μὴν νυμφευθεῖσαν, τῷ Χριστῷ ἑκουσίως, καὶ στολισθεῖσαν, ἀρεταῖς τὴν καρδίαν, θεοπρεπῶς ὑμνήσωμεν πιστῶν ἡ πληθύς. αὕτη γὰρ κατηόχυνεν, Ἀλμακίου τὸ θράσος, λάμψασα ὡς Ἥλιος, μέσον τῶν ἐκζητούντων. καὶ μετὰ ταῦτα ὤφθη τοῖς ἐν γῇ, στήριγμα θεῖον, τὴν Πίστιν κρατύνασα.

Ὁ Οἶκος.

Ἀρχὴ ἐλπίδος ἀγαθοῦς, ἐδόθη τοῖς Ἁγίοις, ὀξαίρετα τοῦ πράττειν, κατάπληκτα μεγάλα, ἅπερ καὶ θαύματα ἐστὶ θαυμάζεσθαι ἀξίως. μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς Παρθένου Κικιλίας ἀρετὴν, καὶ ἄσπιλον λαμπρότητα, πῶς ἀπεκδυσαμένη, τὸν ἄρχοντα ἔφυγε τοῦ σκότους, καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν πάλην τοῦ ἐχθροῦ, ἔστη ἐρρωμένη ἀπτοήτως, καὶ ἡμεῖς τοῦ θαύματος τούτου, γεγονότα ἀληθῆ πράγματα, φῶμεν· πῶς διὰ Χριστὸν, ἐπτέρνησε τὸν βελίαρ, τὴν Πίστιν κρατύνασα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΒ'. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ Τιβουρτίου.

ἦ. Λουτροῦ φέρεις ἔκκουσιν ὦ Κικιλία,
Λούῃ δὲ λουτρὸν αἵματος διὰ ξίφους.
Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα,
Κτείνει ξίφος βάλλοντας ὕβρεσι πλάνην.
Δευτέρῃ εἰκάδι Κικιλίαν τάμον ἀμφὶ λοετρόν.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Καὶ ἡ μὲν Κικιλία ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπρούς. Μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, τοῦτον ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετηγάγετο, καὶ ἐν ἁγνείᾳ διάγειν ἔπεισεν. Ὁ δὲ Βαλλεριανὸς τὸν Τιβούρτιον, ἀδελφὸν αὐτοῦ γνήσιον ὄντα. Εἰς τοσαύτην δὲ ἀρετὴν ἀνήχθη ὁ Τιβούρτιος, ὡς καὶ Ἀγγέλοις καθ' ἑκάστην προσομιλεῖν. Οὗτοι οὖν τὰ λείψανα τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων θάπτοντες, διαβάλλονται τῷ Σκιραλμακίῳ Ἐπάρχῳ τῆς Πόλεως. Καὶ ἀχθέντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, ἐκδίδονται τῷ Καπηλαρίῳ Μαξίμῳ, ἀποτμηθησόμενοι τὰς κεφαλάς. Ὃς μετὰ τὴν τῶν Ἁγίων ἐκτομὴν, θεασάμενος Ἀγγέλους προπέμποντας καὶ δορυφοροῦντας τὰς ψυχὰς τῶν Μαρτύρων, ἐπίστευσε καὶ αὐτός. Ἡ δὲ Ἁγία Κικιλία ἐν βαλανείῳ βληθεῖσα σφοδρῶς ἐκκαέντι, καὶ μὴ συγχωρουμένη τὴν ἔξοδον, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις παραμείνασα, τὴν διὰ ξί-

φυς δέχεται τελευτὴν ἐν αὐτῷ τῷ βαλανείῳ, τοῦτο τοῦ Ἐπάρχου ἀποφηναμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, καὶ Ἀπφίας, Μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

ἡ. Χριστοῦ καλοῦντος ὤφθητε δρόμῳ ξένῳ,
Χριστοῦ Μαθηταὶ, δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νέρωνος τοῦ Βασιλέως, Μαθηταὶ γεγονότες τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἐμαρτύρησαν δὲ ἐν Κολασσαῖς, πόλει τῆς Φρυγίας, πλησίον τῆς Λαοδικείας. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἑορτὴν ἀγόντων τῇ Ἀρτέμιδι, ἐν τῷ ταύτης ναῷ τῷ ἐν Κολασσαῖς, αὐτοὶ τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Ὧν τῇ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑποκεχωρηκότων ἐφόδῳ, οὗτοι μόνοι μετὰ τῆς Ἀπφίας, πιστῆς καὶ αὐτῆς οὔσης, ἐναπελείφθησαν, ποθοῦντες τὸ κατὰ Χριστὸν Μαρτύριον. Συσχεθέντες οὖν, ἤχθησαν πρὸς Ἀνδροκλέα τὸν ἡγεμόνα Ἐφέσου. Τύπτονται οὖν παρ' αὐτοῦ, καὶ μὴ πεισθέντες θῦσαι τῷ εἰδώλῳ τῷ καλουμένῳ Μηνᾷ, εἰς βόθρον ἐμβάλλονται μέχρις ὀσφύος, καὶ οὕτω λιθολευστοῦνται, πρότερον ὑπὸ παίδων ῥαφίσι κατακεντηθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου Μάρκου.

ἡ. Τμηθεὶς ξίφει Στέφανε σὺν Μάρκοις δύω,
Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς Στεφάνους λαμβάνεις.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Μάγνου Ἡγεμόνος, ἐκ Πόλεως Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας. Κατασχεσθέντες δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, καὶ πλείστας ὑποστάντες βασάνους, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

ἡ. Πρὸς τὴν τομὴν ὥρμησεν οἷα πρὸς πάλην,
Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μενίγνου τοῦ Κναφέως.

ἡ. Κάραν κναφεῦ Μενίγνε τμηθεὶς ἐκ ξίφους.
Κνάπτεις σεαυτὸν, κἂν ῥύπους εἶχες, πλύνων.

Οὗτος ὥρμητο ἀπὸ Κολωνίας τῆς Ἑλλησσόντου, ἐκ Πόλεως Παρείου. Καὶ ἀκούσας στρατιωτῶν τινῶν ἐν ἀγορᾷ βοώντων, ὅτι ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς νυκτὸς ἐλθὼν, ἔκλεψε τοὺς δεσμίους ἡμῶν, ὑπερζέσας τῷ πνεύματι, πολλὴν φροντίδα ἐτίθετο τοῦ Μαρτυρίου τυχεῖν. Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ Πόλει τοῦ Ἁγίου, πολλῶν Μαρτύρων ὑπὸ τῶν φυλάκων κατακλεισθέντων ταῖς φυλακαῖς, ἐσφραγισμένων τῶν θυρῶν οὐσῶν, οἱ Ἅγιοι ὑπὸ θείου Ἀγγέλου τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν. Ὅθεν μὴ εὑρισκομένων αὐτῶν, μεγάλως οἱ διῶκται ἐταράχθησαν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Μενίγνος, καὶ θείας φωνῆς καλούσης αὐτὸν, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας διεγειρούσης ἤκουσεν, οὐκ ἀνεβάλλετο, ἀλλ' ἀποδοὺς τὰ ἱμάτια τοῖς δεσπόταις, (Κναφεὺς γὰρ ἦν,) καὶ τὰ παρὰ τῶν τυράννων τιθέντα γράμματα διαρρήξας, τύπτεται ὑπὸ τῶν δημίων ἀφειδῶς, καὶ ἐπὶ γῆς ῥιφεὶς λὰξ αὐτείνεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποτέμνεται. καὶ τοῖς τυράννοις ἀχθεὶς, καὶ θύειν ἀπαρνησάμενος, τὴν ἐπὶ θάνατον κατακρίνεται. καὶ τῷ ξίφει παρὰ τοῦ δημίου κρουσθεὶς, τὸ Πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Ἀββᾶ.

ἡ. Τὸν Ἀββᾶν, ὡς τύπωσιν ὄντα Ἀββάδων.
Τιμῶ πατρικῶς, ὡς φερωνύμως τέκνον.

Οὗτος ἦν ἐκ γένους τῶν Ἰσμαηλιτῶν. Καταλιπὼν δὲ γονεῖς, καὶ πατρίδα, καὶ πλοῦτον, ἠκολούθησε Μοναχῶτιν, ἐνδυσάμενος τὸ μοναχικὸν σχῆμα, καὶ ἦν σὺν

αὐτῷ

αὐτῷ ἐπὶ χρόνους τινάς. Εἶθ' οὕτω λαβὼν αὐτὸν ὁ ἐπιστάτης αὐτοῦ, σὺν αὐτῷ ἀπῆλθε μαθητευθῆναι παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐσεβίῳ τῷ ἀγωνιστῇ. Οὗ κοιμηθέντος, ἔμεινεν οὗτος παρ' αὐτῷ τῷ τόπῳ. Ὀκτὼ δὲ καὶ τριάκοντα διατελέσας ἐκεῖσε χρόνους, ἀεὶ ἐπεκτείνετο, ὡς ἀρχὴν ἔχων. Ὑποδήμασι μὲν οὐδέποτε τοὺς πόδας ἐκάλυψεν, ἐσθίων δὲ βραχέα, καὶ ὅσα βραχεῖαν ἐντίθησι δυνάμιν, περιττὴν ἡγεῖτο καὶ τὴν τοῦ ὕδατος χρείαν. Σιδήρῳ δὲ τὴν ὀσφὺν ἐζωσμένος, ἐκάθητο μὲν ὀλιγάκις, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸ πλεῖστον ἑστηκώς, ἢ ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενος, τὴν τῆς εὐχῆς τῷ Δεσπότῃ λειτουργίαν προσέφερε. Τῆς κατακλίσεως δὲ τὴν χρείαν, ἀναγκαίαν ἡγεῖτο οὐδαμῶς. οὐδεὶς γὰρ αὐτόν ποτε κατακλιθέντα ἐθεάσατο. Ἀλλὰ καὶ τοῦ χοροῦ κορυφαῖος γενόμενος, καὶ προστατεύειν λαχὼν, ἀρχέτυπον ἑαυτὸν τῆς φιλοσοφίας τοῖς ὑπηκόοις ἅπασι προὔθηκεν. Οὕτω βιοὺς, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ Ἅγιοι, Χριστοφόρος, καὶ Εὐφημία, ξίφει τελειοῦνται.

ὁ. Τὴν Εὐφημίαν σοὶ συνευφημεῖν ἔγνων,
Ὡς συσφαγεῖσαν Χριστοφόρῳ ἐκ ξίφους.

Οἱ Ἅγιοι Θαλλάλαιος, καὶ Ἄνθιμος, ξίφει τελειοῦνται.

ὁ. Θαλλάλαιος, Ἄνθιμος ἐκτετμημένοι,
Ἀειθαλῶς ἀνθοῦσι, ξύλα ὡς θεῖα.

Ὁ Ὅσιος Κάλλιστος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ὁ. Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάκιστον πτερνίσας,
Φίλος Θεοῦ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθεὶς, καὶ κατὰ πρανοῦς ἀφεθεὶς, τελειοῦται.

ὁ. Κατὰ πρανοῦς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς στρέφει.
Φωνὴ δὲ βρόντης ἐν τροχῷ ψαλμὸς λέγει.

Καὶ Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀγαπίωνος, Σισινίου Γερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

ὁ. Ἀπῆλθε θηρσὶ μὴ βλαβεὶς Ἀγαπίων.
Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.
Εἶχες θύτην με, νῦν δὲ καὶ θῦμα ξένον,
Ἔχεις με Σισίνιον ἐκ ξίφους Λόγε.
Ὑπὲρ Θεοῦ ταθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ,
Ξίφει σὸν Ἀγάπιε τείνεις κρανίον.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡραῖοι οἱ σοὶ, χρηματίσαντες σεπτοὶ Φιλήμων πόδες, τρίβους συντόνως βηματίσαντες, Εὐαγγελίου καὶ ἅπασι, τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην, ἱεραὶ καταγγέλλοντες, καὶ τῶν Δαιμόνων τὰς ὁρμὰς ὑποσκελίσαντες.

Ἐῶν λόγων φωτὶ, τῶν Γαζέων τὸ βαθὺ σκότος ἠλάθη. ἱερουργὸς γὰρ ἱερώτατος, ἐν τούτοις γέγονας ἄριστα, τοὺς πάντας ποιμάνας καὶ μέλπειν, ἐκδιδάξας Ἀπόστολε· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν πρώτοις τῶν σῶν, ἐκοινώνησε καλῶν Γαζέων πόλις. αὐτῆς γὰρ ὤφθης καὶ πρωτόθρονος, καὶ Γεράρχης σωτήριος, ὡς ἱεροφάντης Φιλήμων, ἐκβοᾶν προτρεπόμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φιλήσας Χριστὸν, τὸν φιλήσαντα βροτοὺς δι' εὐσπλαγχνίαν, τοὺς τῇ φιλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, μεμισημένους τυγχάνοντας, φίλους ἀπειργάσω Φιλήμων, τοῦ Θεοῦ ἀναμέλποντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τοχὺς ταπεινῶν, καὶ λυχνία φωτεινὴ καὶ θεία τράπεζα, ὄρος καὶ πύλη ἀδιόδευτος, θρόνος Θεοῦ καὶ παλάτιον, ῥάβδος Ἀαρών τε καὶ στάμνος, χρυσαυγίζουσα πέφυκας, Χριστὸν τὸ μάννα τῆς ζωῆς, Παρθένε φέρουσα.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Μὴν κάμινον εἰς δρόσον οἱ Νεανίαι, εὐσεβῶς μετέβαλον. δροσιζομένη δὲ λουτρῷ, Κικιλία τοῦ Βαπτίσματος, τῷ φλογίζοντι λουτρῷ, οὐ κατεφλέχθης βοᾶν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ψιβούρτιος τὴν πλάνην ἀπλανέσι, διδαχαῖς σου πάνσοφε, καταλιπὼν θείαν στολὴν, ἀφθαρσίας ἐπενδύεται, καὶ Χριστοῦ τοῖς Ἀθληταῖς, συναριθμεῖται βοῶν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Ψρισήλιον ἀκτῖνα ὑπερθέου, Ἀθληταὶ Θεότητος, ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πολύθεον σκοτόμαιναν, ἐσκεδάσατε φωστῆρες χρηματίσαντες, καὶ φωταγωγοῦντες, πιστῶν τὰς διανοίας. Θεοτοκίον.

Ψὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν κυησάσῃ, τὴν χαρὰν Παράχραντε, καὶ τῆς ἀρᾶς πάντας ἡμᾶς, ῥυσαμένῃ μεσιτείᾳ σου, ἀπειρόγαμε ἁγνὴ τοὺς ἀναμέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πόγον ὡς λύχνον φαεινὸν, ἐπανάπτοντα, τῇ σῇ καρδίᾳ φέρων, τοὺς τὸ πρὶν ἐσβεσμένους, καὶ ἐν σκοτίᾳ πολλῇ, κειμένους ἀγνωσίας ἔνδοξε, πρὸς Θεόγνωσίας ἐξήγειρας ἡμέραν.

Ἡ ἱερά σου πρὸς Θεὸν, ἐκδημία ἱεραῖς ἐμεγαλύνθη, προπομπαῖς Ἀποστόλων, καὶ ἀσωμάτων Νοῶν. ὧν ἔσχες ἐν γῇ τὸ πολίτευμα, ὡς ἱερομύστης, Φιλήμων Θεηγόρε.

Μύρον ἡδύπνοον σαφῶς, ἀποστάξας ἱερῶν θαυμάτων μάκαρ, εὐωδίασας φρένας, καὶ λογισμοὺς εὐσεβεῖς, καὶ πάθη δυσώδη ἀπήλασας, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστὸν σοφὲ Φιλήμων.

Οἷα Ἀστέρες ὡς φαιδροὶ, στερεώματι ἀεὶ τῆς Ἐκκλησίας, διαπρέπουσιν ἅμα, Ἄρχιππος ὁ θαυμαστὸς, Ἀπφία Φιλήμων Ὀνήσιμος, καὶ τὰς διανοίας, ἡμῶν φωταγωγοῦσι. Θεοτοκίον.

Νέος Παράδεισος ἡμῖν, ἡ γαστήρ σου ἀληθῶς Ἁγνὴ ὡράθη, ζωῆς ξύλον βλαστάνων, καὶ τοὺς θανέντας καρπῷ, τοῦ ξύλου πάλιν πρὸς Παράδεισον, ζωοποιηθέντας, εἰσάγων Θεοτόκε.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Θείαις ἐπομβρήσεσι τῶν σῶν θαυμάτων, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις, τοὺς τακέντας καύσωνι, ἀλγηδόνων Μάρτυς σεμνὴ, ἀναψύχεις Κικιλία παναοίδιμε, βοῶντας ἐν πίστει καὶ κραυγάζοντας· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζεούσῃ τῇ προθυμίᾳ γενναιόφρων, τὴν παμφλάζουσαν εἰσῆλθες φλόγα. οὐκ ἐφλέχθης ὅλως δὲ, ἀλλ' ἐξῆλθες ὡς ἐκ λουτροῦ, ἀφθαρσίας Κικιλία ἀναμέλπουσα, Χριστῷ τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θείου Βαλλεριανοῦ τὴν καρτερίαν, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων δῆμοι. ῥαβδισμοὺς γὰρ πάντοθεν, καὶ νιφάσι τῶν αἰκισμῶν, πιεζόμενος ὑπέφερε στερρότατα, συντρίβων ἐχθροὺς, καὶ μέλπων ἄριστα· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. θτ.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν, θρόνον Θεοῦ, καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωτάτῃ χορείᾳ, ἱερῶν Ἀποστόλων, ἐμπρέπων κατοικεῖς τοὺς Οὐρανοὺς, θείᾳ μεθέξει θεούμενος, καὶ φωτὶ ἀπαστράπτων ἀρρήτῳ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, Ἱεράρχα Φιλήμων, διηνεκῶς πληρούμενος.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ τρόπος, ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος, ὁ βίος ὁ περίδοξος ἡ σὴ, κοίμησις μάκαρ Ἀπόστολε. ὡς φαιδρὰ ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἀπολιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, οὐρανίαις ἁψίσιν, ἐπέβης ἀγαλλόμενος.

Σήμερον τέρπεται πᾶσα, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἑόρτιον χαρὰν πνευματικῶς, συστησαμένη τῇ μνήμῃ σου. ἣν ἀκλόνητον σῶζε, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, Φιλήμων ἱερώτατε.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, ἰαμάτων σταγόνας, ἐκβλύζει τοῖς φοιτῶσιν

ἱε-

ἱερῶς, μάκαρ Φιλῆμον Ἀπόστολε, καὶ νοσήματα παύει. καὶ πάντων ἁγιάζει τὰς ψυχὰς, τῶν τὴν θείαν σου μνήμην, ἑορταζόντων πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ τὸν τρέφοντα τρέφεις, τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐδαμῶς, ἐπιστάμενη Παράμωμε, ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπλῆττον καὶ βροτοὺς, τοὺς εἰδότας σε, μόνην Παρθένον Θεομήτορα.

Ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Κῆπος κεκλεισμένος πέφυκας, πηγὴ ἐφραγισμένη, κάλλος ἀπόθετον, νύμφη ἐκλεκτὴ, φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα, εὐανθής τε καὶ θεῖος Παράδεισος, θεόφρων Κικιλία, τοῦ Βασιλέως τῶν Δυνάμεων.

Ὅρμον γαληνὸν ἐφθάσατε, τῆς εὐσεβείας φόρτον ἐλιμενίσατε, καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καταυγάζεσθε θέσει θεούμενοι, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, πανευκλεεῖς θεομακάριστοι.

Τριαδικόν.

Νέμοις τοῖς πιστῶς αἰτοῦσί σε, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριὰς ἀμέριστε, θεῖον φωτισμὸν, ἁμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν, τῶν σοφῶν σου Μαρτύρων ἐντεύξεσιν. ἵνα σε κατὰ χρέος, ἀκαταπαύστως μεγαλυνώμεν.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῇ τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις, ἡμῶν Παράμωμε, εἶδε καὶ νυκτὸς, ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγχύσεως. διό σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀπόστολοι δεικνύμενοι, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, Ἄρχιππε ἱερώτατε, Φιλῆμον σὺν Ἀπφίᾳ, καὶ Κικιλίᾳ Μάρτυρι, ἱκεσίαν τῷ Κτίστῃ, ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε, τῶν τελούντων ἐν πίστει, τὴν ἱεραν, ὑμῶν μνήμην λύσιν λαβεῖν πταισμάτων. θαρροῦντες γὰρ βαλλόμεθα, πρέσβεις πρὸς τὸν Δεσπότην.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἡδάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ παράγαθος Κόρη, ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως, καὶ ταύτης προπορεύονται, Ἀσωμάτων τάγματα, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους λαμπάδων. ὧν ὁ θεῖος Ἱερεὺς, ἐνηγκαλίσατο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἀ. τῶν Ἀποστόλων.

ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ Κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, Φιλῆμον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, καὶ παθῶν ἐπικρατείᾳ, ἱεροκήρυξ πανόλβιε.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι ὡραΐσασα, τὴν σὴν καρδίαν ἀοίδιμε, Ἀπφία καὶ λάμψασα, εὐσεβείας φωτισμὸν, τοῦ Ἡλίου φαιδρότερον, μυηθεῖσά τε, πᾶσαν μύησιν θείαν. διὰ τοῦτο, τῷ χορῷ τῶν Ἀσωμάτων, συνεπαγάλλῃ Θεόληπτε.

Σὺν τῷ θείῳ Φιλήμονι, εὐφημήσωμεν Ἄρχιππον, τὸν ἱεροκήρυκα, καὶ Ὀνήσιμον, ὡς Ἱεράρχας θεόφρονας, μεγίστους ὡς Μάρτυρας, Ἀποστόλων τοὺς σοφοὺς, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος, συμμετέχοντας, καὶ τῷ θρόνῳ τῆς δόξης παρεστῶτας, καὶ ἡμῖν ἐξαιτουμένους, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δευτεροῦντες τὸ α. Δόξα, καὶ νῦν.

ἦχος, δ.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν νάῳ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ἡ. κ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

ἦχος, β.

Ὁ Ἶκος

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἁγίων, τὴν Θεοτόκον οὖσαν, ὦ Ζαχαρία δέχου, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια.

ΠΡ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ Δαβὶδ, ἐβλάστησας Παρθένε, ὁ Γαβριὴλ τὸ Χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα, Θεὸν δὲ τέξῃ Πάναγνε.

ΠΡ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὖγε τῆς ἱερᾶς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης. ὑφ' ὧν Ἁγνὴ τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν,

Φῶς σε τὸ τριλαμπὲς, αὐγάσαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐράνιον τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΓ'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Ἀκραγαντίνων.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ΠΡ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν ΠΡ. τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐνώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, τῶν παθῶν κληρωσάμενος, τῷ κρείττονι δέδωκας, νουνεχῶς παμμάκαρ, τὴν ἡγεμονείαν, κατὰ τοῦ χείρονος ζυγῷ, δικαιοτάτῳ Πάτερ χρησάμενος. ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος, πρὸς Θεοπτίαν γεγένησαι, καὶ Θεοῦ καταμόνοιν, Ἱεράρχα θεόπνευστε.

Δρόχους διεσκέδασας, καὶ τὰς ἐνέδρας διέλυσας, τῶν αἱρέσεων Ὅσιε, δογμάτων ὀρθότητι, καὶ θεολογίᾳ, τῇ ἀκριβεστάτῃ, καὶ τὴν διαίρεσιν φυγὼν, καὶ τὴν κακίστην Πάτερ συναίρεσιν. ἐν ὅροις δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν Μονάδι Θεότητος.

Μέχνῃ σοφισάμενος, τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα, τὸν ἐκείνου παρέδραμες, Υἱὸν ἀπροσκυνήτον, συνετῶς διδάσκων, ὡς ἀπροσκυνήτου, παρορωμένου τοῦ Υἱοῦ, ἀγανακτήσει Πατὴρ θερμότατα, ὁ τοῦτον προαιώνιον, ἐκτετοκὼς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀπαθῆ καὶ ἀσώματον, ὡς αὐτὸς οἶδεν Ὅσιε.

Ἕτερα ΠΡ. τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

ἦχος, π. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἱερὲ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῷ, ἀνετέθης κολλώμενος, ἀνενδότοις νεύσεσι, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι. καὶ δὴ πρὸς τούτου, καταλαμπόμενος, παθῶν διέβης, νύκτα καὶ ἤστραψας, φέγγος ἰάσεων, καὶ θαυμάτων χάριτας, ἀποβοβῶν, λύεις τὰ νοσήματα, καὶ πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστὲ Γρηγόριε, φωτοφανείαις τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν παθῶν ἐκοίμισας, πολυκύμαντον Θάλασσαν, καὶ ἀπαθείας, περιϊπταμένος, καθαρωτάταις, πτέρυξιν ἔφθασας, ἔνθα τὸ ἄφραστον, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Πάτερ Πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης κανὼν, σωφροσύνης εἰκόνισμα, Μοναζόντων στήριγμα, Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, ἀγάπης λύχνος, θρόνος αἰσθήσεως, πηγὴ θαυμάτων, γλῶσσα πυρίπνοος, στόμα ἡδύλαλον, σκεῦος θείου Πνεύματος, καὶ νοητὸς, γέγονας Παράδεισος, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, δ'.

Λεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν μόνην Ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ΠΡ. ΠΡ. τῆς Ἑορτῆς. ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀπενεχθήσονται φάσκει ὁ Θεοπάτωρ Δαβὶδ, τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι, ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὀπίσω σου Παρθένε μετ' φαιδρῶν, τῶν λαμπάδων χορεύουσαι, καὶ

εἰς

εἰς τὰ ἅγια φέρουσαί σε Ἁγνὴ, ὡς ἁγίαν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.

ἡ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς, τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν. καὶ μεθεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

ἡ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θειοτάτου Ναοῦ, καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν Οὐράνιον πύλην, καὶ πανηγυριζέτω φύσις βροτῶν, καὶ σκιρτάτωσαν Ἄγγελοι, συνεορτάζοντες ἄμφω ἅμα ἡμῖν, τῆς Θεομήτορος τὴν Εἴσοδον. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, π. α.

Λέοντος Μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ Ἑορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσάγεται. καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνως. Ἤγγικεν ἡ προστασία τῶν θλιβομένων, ἐν Ναῷ ἁγίῳ, ὡς Ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ Παντάνακτος. Εὐφραινέσθω Ἰωακεὶμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσηνέγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἄμωμον Δέσποιναν. Μητέρες συγχάρητε· Παρθένοι σκιρτήσατε· καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· ὅτι ἠνέῳξεν ἡμῖν τὴν Οὐρανῶν βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Τροπάριον τῶν Ἁγίων. ἦχος, δ.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν Κανὼν εἷς τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου,

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν τὴν πλάνην γελῶντα μέλπω ποιμένα. Θεοφάνους.

Ὠδὴ, α. ἦχος, δ.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοὺς λόγους τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, καὶ τὰ φρυάγματα, ὀρθοδοξίας αἴγλῃ λαμπρυνθεὶς, εὐμαρῶς διεσκέδασας, ἐν ᾗ τοὺς σὲ γεραίροντας, Ἱεροφάντα περιφρούρησον.

Ὁπάντων τὴν σωτηρίαν Κύριος, ἀεὶ βουλόμενος, τῆς ἱερᾶς σε ποίμνης ὁδηγὸν, Ἱεράρχα προβάλλεται, λόγῳ καὶ βίῳ λαμπόντα, διαφερόντως θεασάμενος.

Νομίμως ὑπεραθλεῖν ἑλόμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῇ παντευχίᾳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, σεαυτὸν περιέφραξας, καὶ νικητὴς τῇ χάριτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ συναΐαρχον, καὶ συναΐδιον, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς, τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἀνερμηνεύτως Ἀπειρόγαμε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμάσω. Γωσήφ. Ὠδὴ, α. ἦχος, π. δ.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι, πυρσευόμενος τὸν νοῦν, ἱερὲ Γρηγόριε, καὶ φωταυγὴς ἀστὴρ γεγενημένος, ὅλον με καταύγασον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε,

Ὁ προγνώστης τῶν ἁπάντων, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, θεοσδότοις λάμψεσιν, ἀπὸ σπαργάνων σε καθαγιάζει, θείαις ἀρεταῖς ἐμπρέπειν μέλλοντα, Πάτερ καὶ θαύμασιν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων, ῥᾳθυμίας ἐκβαλὼν, λύχνος ἐγρηγόρσεως, καθωράθης θεοφόρε δείξας, πράγματι τὴν κλῆσίν σου Γρηγόριε, ἐπαληθεύουσαν. θτ.

Θεοτόκον σε κυρίως, ἀληθῶς ὁμολογῶ. τέτοκας γὰρ Κύριον, ἀνερμηνεύτως ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἄχραντε Παρθένε καὶ θελήσεσι, καταναούμενον.

Ὠδὴ.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡ θεία καὶ φωταυγὴς, τῶν σῶν δογμάτων λαμπηδὼν ἔσβεσε, τὴν δυσσεβῆ φάλαγγα, τῶν αἱρετικῶν Ἀμφιλόχιε.

Ναμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὢν ἐκ Θεοῦ ἔμπλεως, Ἀρχιερεὺς γέγονας, οἷς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα.

Πλουσίαις μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν ἤστραψας, τὴν μυστικὴν Ὅσιε, τῶν σῶν διδαγμάτων εὐπρέπειαν.

Θεοτοκίον.

Ἀυχνίαν σε φωτεινὴν, καὶ ψυχοτρόφον ἀληθῶς τράπεζαν, καὶ κιβωτὸν παράγνε, πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Μὸν δι' αὐτόν σου προσδεξάμενος Πάτερ κόπον, ὁ κτίστης γέροντι στοιχειοῖ σε, ἐν ἐρήμῳ σὲ μυοῦντα Γρηγόριε, ἁπάσης γραφῆς σαφήνειαν.

Ὅλην ἐφέλκων ἑβδομάδα ἄσιτος Πάτερ, ἐτρέφου βρώσει ἐπουρανίῳ, σῶν δακρύων νιφετοῖς ποτιζόμενοις, καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Ὑπὸ Θεοῦ σοι Ἱεράρχα χύμα καρδίας ἐδόθη· ἔβλυσας γὰρ πλουσίως, διδαγμάτων καθαρώτατα νάματα, καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις Κηρύκων θεηγόρων ἀπεπληρώθη. Ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ Παρθένος, νέον βρέφος τοῦ Ἀδὰμ παλαιότερον, καὶ συνθρόνον τοῦ Γεννήτορος.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ. ὑ„ψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου. ἐπλα„τύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου. εὐ„φράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ θεία βροντὴ, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύματος, πιστῶν φυτουργὲ, καὶ πέλεκυς τῶν αἱρέσεων, Ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος θεράπων ὁ μέγιστος, σὺν Ἀγγέλοις πέλων ἀεὶ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἦχος, πλ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ σπαργάνων Κυρίῳ ἀνατεθεὶς, ὡς ὁ πάλαι πανεύδοξος Σαμουὴλ, ὡσαύτως καλοῦντός σε, τοῦ Σωτῆρος ἀκήκοας, καὶ ψυχὴν καθάρας, καλῶν ἐπιδόσεσιν, ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀπείληφας. ὅθεν ἐπὶ χλόην, ἐπιγνώσεως θείας, ποιμάνας τὸ ποίμνιον, ἰαμάτων ἀπήστραψας, ἐνεργείας Γρηγόριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Τῆς Ἑορτῆς. ἦχος, ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθέν.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε. Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπὰς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ, ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου Υἱὸς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀμφιλοχίου τοῦ θείου καὶ θεηγόρου, τὴν ἱεραὶ πανήγυριν θεόφρονες δεῦτε, πίστει συγκροτήσωμεν, τοῖς τούτου διδάγμασι, καὶ θεολογίαις νευρούμενοι.

Νυμφαγωγὸς θεοφόρε τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐν Χριστῷ γενόμενος, τῷ κάλλει τῶν λόγων ταύτην κατεκόσμησας, καὶ τῇ ὡραιότητι, τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαίδρυνας.

Ἡ θεολόγος σου γλῶσσα καὶ θεηγόρος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος τὸ μονόσεπτον κράτος, πᾶσι διετράνωσε, καὶ μίαν Θεότητα, σέβειν ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσιν.

θ'.

Νέαν σκηνήν σε Παρθένε καταποιοῦμεν, καὶ καθαρὸν ἁγίασμα τοῦ πάντων Δεσπότου. τοῦτον γὰρ ἐγέννησας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνδεδραμηκότα Πανάμωμε.

Ἄλλος. Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου.

Ἦν ὡς καλὴν ἤνθησας, ἑκατοστεύοντα Πάτερ στάχυν, καὶ τῇ δρεπάνῃ τῶν σῶν διδαχῶν ἐξέτεμες, αἱρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ, Συνόδου πρόμαχος ὀφθεὶς, Ὅσιε Γρηγόριε.

Οὐ-

Οὐραμίος ψῆφός σε, Ἀρχιερέα Θεοῦ θεράπων, ὑποδεικνύει καλῶς, ὁδηγεῖν τὸ ποίμνιον. ὅπερ ἐκτήσατο αἵματι Χριστὸς, ὁ προειδώς σου τῆς ψυχῆς, μάκαρ τὴν λαμπρότητα.

Ναὸς Θεοῦ γέγονας, κεκαθαρμένος παθῶν κηλίδος, καὶ ἐν ναῷ ἱερῷ παρεστὼς, τοῦ Πνεύματος τὴν ἐπιφοίτησιν, δέδεξαι σαφῶς, εἴδει σεμνῆς περιστερᾶς, Χριστοῦ σε δοξάσαντος. Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν σέσωσται, τῇ ὑπὲρ νοῦν σου κυοφορίᾳ, καὶ οἱ ἐν σκότει φθορᾶς, Παναγία Δέσποινα, εἶδον τὸ φῶς, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστρὸς, σοῦ τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, Κόρη ἀναπλάσεως.

Ὠδὴ, ε. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἀμπόμενος φωτὶ, Τρισηλίου Θεότητος, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου, τῆς Ἀρχιερωσύνης, Θεόφρον Ἀμφιλόχιε.

Ὁλόκληρον σαυτὸν, τῷ Θεῷ καθιέρωσας, καὶ γέγονας Θεοκήρυξ, μεγαλόφωνος Πάτερ, παμμάκαρ Ἀμφιλόχιε.

Χαρμόσυνος ἡμῖν, ἑορτὴ καὶ πανίερος, ἐφέστηκεν ἡ τοῦ θείου, καὶ σοφοῦ Διδασκάλου, τὸν Κόσμον ἁγιάζουσα. Θρ.

Ὡ πάντων τῶν πιστῶν, εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα, παράχραντε Θεομῆτορ, τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον, ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ῥήματί σου καθαίρεις, εἰδεχθοῦς ἀσθενείας λελεπρωμένον ποτὲ, τὸν προσελθόντασοι πίστει. Θεόθεν γὰρ ἐδέξω, χάριν θαυμάτων σοφὲ, ὡς Ἐλισσαῖος ὁ θεῖος, Θεόφρον Γρηγόριε.

Ἠνέῳξας εὐχῇ σου, μογγιλάλου στόμα καὶ ὦτα Γρηγόριε, τῶν ἰαμάτων παμμάκαρ, ἐνέργειαν πλουτήσας, καὶ ἐξηρεύξω βυθὸν θεολογίας, θαλάσσας ἀθέων ξηραίνοντα.

Γεώδους προσπαθείας, καθαρεύσας Πάτερ ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος, τῶν Ἀποστόλων σκιᾷ σου, ἰάσεις ἐπετέλεις, συνεχομένους δειναῖς, ἀσθενειῶν καταιγίσιν, ἐνθέως ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ κόλπους τοὺς πατρῴους, μὴ κενώσας ἐν τῷ σαρκοῦσθαι Πανάμωμε, σοῦ ἐν κόλποις ὁρᾶται, κρατούμενος ὡς βρέφος. ὃν ἐξιλέωσαι, τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι, Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ, ϛ. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Νεκρώσας, τὸ τῆς σαρκὸς χαμαίζηλον φρόνημα, τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν, ἐστολίσω Πάτερ ἱερομύστα, καὶ παναγνοις, διδαχαῖς τὴν Τριάδα ἐκήρυξας.

Ῥῷ φόβῳ, στοιχειωθεὶς τῷ θείῳ θεόληπτε, καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων, καθαρὰν τελέσας θεολογίας, ἀνεδείχθης, ἱερώτατον ὄργανον Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ἁγνόν σε, καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκήνωμα, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ ναὸν καὶ θρόνον τοῦ Πανυψίστου, δυσωποῦμεν, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Πανύμνητε.

Ἄλλος. Ὡς τὸν Προφήτην ἐῤῥύσω.

Ῥώννυται Κόρη τὸ σῶμα, παρειμένη ἐντεύξει σου Ὅσιε, ἐν ἔτεσι πλείοσι, πιστῶς προσελθοῦσάσοι, καὶ τὸν αἴτιον, πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

Ἐχνηλατῶν τοῦ Δεσπότου, πολιτείαν τὴν ἄμωμον ἔνδοξε, ἀδίκως θλιβόμενος, καὶ συκοφαντούμενος, ἀταπείνωτος, ἔμεινας Γρηγόριε.

Οἱ τῇ κακίᾳ συζῶντες, σὲ τὸν ἄκακον ἄρνα ὡς ἄγριοι, θῆρες διαρπάζοντες, φρουρᾷ κατεδίκασαν, τὸν φρουρούμενον, Πάτερ θείᾳ χάριτι. Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τοῦ σοῦ τόκου μυστήριον. Θεὸν γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, Ἀειπάρθενε, τὸν ἀπερινόητον. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὡς τὸν Προφήτην ἐῤῥύσω, ἐκ βυθοῦ
„ κατωτάτου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τῶν
„ πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος,
„ καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. ἦχος, γ.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὥσπερ μέγας Ἥλιος, ἀνατολαῖς τῶν θαυμάτων, καταυγάζεις ἅπασαν,

τὴν

τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν. ἔσωσας ταῖς σαῖς πρεσβείαις πολλοὺς ἀνθρώπους. ἤλασας τοὺς κακοδόξους ἐκ τῆς σῆς ποίμνης. διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Θεόφρον Πάτερ, σοφὲ Γρηγόριε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΓ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

ἦ. Σταλεὶς Ἀμφιλόχιε νεκρῶν ἀμφίοις, Λόχους σκεδάζεις καὶ νεκρὸς νοουμένους.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θανάτος λάβεν Ἀμφιλόχιον.

Οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, πάντα βαθμὸν Ἐκκλησιαστικὸν παραλλάξας, καὶ ἀσκήσει καὶ θείᾳ γνώσει διαλάμπων, ψήφῳ τοῦ κοινοῦ, προχειρίζεται Ἐπίσκοπος τῆς Ἰκονιέων Πόλεως, ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Οὐάλεντος τῶν βασιλέων, παρατείνας τὴν ζωὴν, μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ τῶν Υἱῶν αὐτοῦ. Ὃς καὶ Διδάσκαλος τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως γεγονὼς, καὶ κατὰ τῆς Ἀρείου λύμης στερρῶς ἀντιταξάμενος, πολλοὺς διωγμοὺς καὶ θλίψεις ὑπομείνας παρὰ τῶν ἀσεβῶν, συναγωνιστὴς γεγονὼς τῶν Μακαρίων Πατέρων, κατὰ τῆς Εὐνομίου βλασφημίας. Οὗτος καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ Συνόδῳ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα Πατέρων εἷς ὑπάρχων, τὰ πλεῖστα διηγωνίσατο κατὰ Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου, καὶ τῶν φοιτητῶν Ἀρείου. Μετὰ δὲ τὸ κρατῆσαι τῆς Βασιλείας Θεοδόσιον τὸν μέγαν, καὶ τὸν νέον Οὐαλεντινιανὸν καταστρέψαι, καὶ νικήσαντα ἐπανελθεῖν, ἠντιβόλει ὁ μέγας Ἀμφιλόχιος τὸν Βασιλέα Θεοδόσιον ἀπώσασθαι τοὺς Ἀρειανοὺς, καὶ τοῖς Ὀρθοδόξοις ἀνεῖναι τὰς Ἐκκλησίας. Ἐπεὶ οὖν ὁ Βασιλεὺς παρῃτεῖτο, ἐξεῦρε μηχανὴν ὁ θαυμάσιος, καὶ παρελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, τὸν μὲν Βασιλέα Θεοδόσιον ἠσπάσατο, τὸν δὲ Υἱὸν αὐτοῦ Ἀρκάδιον, καταλιπὼν ὑφειμένως οὐκ ἠσπάσατο. Ἐπὶ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς δυσχεράνας, οἰκείαν ὕβριν ἐκάλει τὴν τοῦ παιδὸς παρ' αὐτοῦ ἀτιμίαν. Ὁ δὲ σοφώτατα ἐκκαλύπτει τὸ δρᾶμα, καίφησιν· ὁρᾷς, ὦ Βασιλεῦ, πῶς οὐ φέρεις σὺ τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις; πίστευσον οὖν, ὅτι καὶ τοὺς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ βλασφημοῦντας, ὁμοίως καὶ ὁ Θεὸς ἀποστρέφεται, καὶ μισεῖ. Τότε συνεὶς ὁ Βασιλεὺς, νόμους ἔγραψε τοὺς τῶν αἱρετικῶν συλλόγους κωλύοντας. Οὗτος ὁ ἀοίδιμος ἀνὴρ, ἐπὶ πλείστοις χρόνοις ποιμάνας τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, καὶ λόγους ὀρθοδόξους συνταξας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου τῆς Ἀκραγαντίνων Ἐκκλησίας.

ἦ. Ἐξ Ἀκραγάντων πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον,

Τὸν ἄκρα γῆς κρίνοντα παμμάκαρ Πάτερ.

Εἰκάδι Γρηγόριον θανάτου νέφος εἷλε τριτάτῃ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου, ὁρμώμενος ἐκ Πόλεως Ἀκραγάντου, τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότης γέννημα, ἀνδρῶν εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζώντων, καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένων. Οὗτοι τῇ θεοσεβείᾳ προσκείμενοι, ὀκταετῆ ὑπάρχοντα τὸν Παῖδα, παρέδωκαν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδεύεσθαι. Ὁ δὲ Παῖς ἐγένετο πάνυ σπουδαῖος καὶ ἄοκνος, ἐν τῇ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλήψει, ὥστε ὑπὸ πάντων θαυμάζεσθαι. Ὀκτωκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, σφραγίζεται Κληρικὸς παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Ποταμίωνος, καὶ τὴν κόμην κείρεται, ἐπιτήδειος ὑπάρχων ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι, τῇ τῆς φωνῆς καλλιεπείᾳ. Τούτου οὖν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπνοῦντος, ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ Ἀρχιδιακόνου Δαμιανοῦ, κέκληκεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τρίτου, καθὰ καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου. λοιπὸν ταχυνον, καὶ πορεύθητι. Ὁ δὲ μὴ μελήσας, ἐξῆλθε, καὶ κατέλαβε τὴν Καρθαγένην. καὶ εὑρὼν ἐκεῖσε τὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ πεμφθέντα

θέντα αὐτῷ Μάρκον Μοναχὸν πνευματοφόρον, παρ' αὐτῷ ἔμεινε χρόνους τέσσαρας. Κἀκεῖθεν μετ' αὐτοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀνῆλθε, καὶ μεγάλως θαυμαστωθεὶς, ἐκεῖθεν ἐκ θείας ἐπιφανείας, ἀνῆλθε προσκυνήσων εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ Διάκονος γίνεται ὑπὸ Μακαρίου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων. Εἶτα κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐμφανισθεὶς τῷ τηνικαῦτα Γεωργίῳ Πατριάρχῃ. ἐν οἷς καὶ Συνόνοδος κατὰ Σεργίου καὶ Πυρρου καὶ Παύλου συνεκροτήθη. Τούτοις οὖν συμπλακεὶς ὁ Γρηγόριος, καὶ ἱκανῶς διελέγξας τὴν αὐτῶν φρενοβλάβειαν, καὶ μέχρι τῶν τοῦ Βασιλέως ἀκοῶν τῆς περὶ αὐτοῦ φήμης διαδραμούσης, πάλιν εἰς τὴν Πρεσβυτέραν Ῥώμην ἐξώρμησε, καὶ τῆς οἰκείας Πατρίδος Ἀκραγάντων τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται· μεγάλως διαλάμψας καὶ διαπρέψας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, καὶ τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης κατακοσμήσας ἀξίωμα. Ἐξ οὗ οἱ περὶ τὸν Σαβῖνον καὶ Κρησκεντῖνον φθόνῳ βαλλόμενοι, μυρίους ἐπήγαγον πειρασμοὺς, καὶ ἐγκλήματα κατ' αὐτοῦ συρράψαντες, πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης αὐτοῦ κατηγόρουν. Ὃς τοῖς τούτων ἀπατηλοῖς λόγοις δελεασθεὶς, ἐγκατάκλειστον αὐτὸν ἐν φρουρᾷ καθίστησιν, ἐπὶ χρόνοις δύω καὶ ἥμισυ. Καὶ αὖθις τοῦτον ἐκεῖθεν ἐξάγει προστάξει βασιλικῇ, μετὰ τῶν αὐτοῦ κατηγόρων δικασθησόμενον. Ὅτε καὶ τὰ παραδοξότατα ἐκεῖνα σημεῖα, τῶν τε ξύλων καὶ τῶν ἀνθράκων ἐπετελέσθη, τοῦ Θεοῦ τὸν ἴδιον θεράποντα ὑπερδοξάσαντος, καὶ γνόφῳ μελαίνῃ τῶν ἀνοσίων ἐκείνων καὶ ἀνιέρων κατεκαλύφθη τὰ πρόσωπα, καὶ κατεζοφώθη, ὥς τε καὶ μέχρι τῆς σήμερον οὕτω φαίνεσθαι κατὰ γενεάν. Ἥ, τε ὑπ' αὐτῶν φενακισθεῖσα κόρη, ὀλεθρίῳ δαίμονι αὐτάρκως παιδευθεῖσα, παρὰ τοῦ Ἁγίου ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ ἰάθη. Καὶ ὁ Ἅγιος αὖθις εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα μεγαλοπρεπῶς ἐπανῆλθε, μείζονα τῶν προτέρων ἐπιτελῶν σημεῖα καὶ τέρατα. οὗτος πλεῖστα ἐπιβιώσας θεοπρεπῶς ἔτη, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ τὸν βίον ἀπέλιπε, πρὸς Κύριον ἐκδημήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Σισινίου τοῦ Μάρτυρος.

ἅ. Πολλὰς ὑποστὰς ἐν βίῳ πρῶτον βίας,
Μετῆλθε Σισίνιος ἐκ βίας βίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Ἀλεξάνδρου Ἡγεμόνος, ἐκ Πόλεως Κυζίκου ὁρμώμενος. Καὶ Ἀλεξάνδρῳ διαβληθεὶς τῷ Ἡγεμόνι, ἵπποις ἀχρίοις προσδέδεται, καὶ τρέχειν ἀναγκάζεται, καὶ ἀφειδῶς τύπτεται, καὶ διὰ τῶν μυκτήρων ὄξος δριμὺ δέχεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτεται. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους καθυπομείνας, καὶ θαύματα μέγιστα ἐκτελέσας, μέσον Συνόδου ταῖς νευραῖς τῶν αὐτοῦ δογμάτων, τὸν Ἄρειον ἀπηγχόνησεν, Ὁμοούσιον ἀποφηνάμενος τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν. οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ νομίμως ἀθλήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἰσχυρίων Ἐπίσκοπος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ἅ. Ὁ Ἰσχυρίων ἰσχὺς τῆς Ἐκκλησίας.
Ἥνπερ νοητῶς καὶ θανὼν ἐνισχύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἕλενος, Ἐπίσκοπος Ταρσοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ἅ. Ταρσοῦ πρόεδρος Ἕλενος θυηπόλος,
Ταρσοῖς ἄνεισι ψυχικοῖς ἕως πόλου.

Διήγησις ὀπτασίας Ἰωάννου τινὸς, πάνυ ὠφέλιμος.

Ἐγενετότις ἀνὴρ, ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ Βασιλέως, ὃς καὶ γνωστὸς ἦν αὐτῷ διάτινος ἐπιστήμης γνωριζόμενος. Οὗτος ἀσέμνως τὸν ἑαυτοῦ βίον μετερχόμενος, τὴν γέεννα οὔποτε ἀνετυπώσατο. Ὁ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον πάντα καλῶς οἰκονομῶν Κύριος, δι' ὀπτασίας τούτῳ τὴν διόρθωσιν πραγματεύεται. Ἔδοξε γάρ ποτε τὸν ἄνδρα βλέπειν καθ' ὕπαρ, τῆς οἰκείας ἐπιστήμης εἶδος προσαγαγεῖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μετὰ ταῦτα προσομιλεῖν ἀλλήλοις καὶ συναγάλλεσθαι. Εἶθ' οὕτως ἔδοξεν ἀπογυμνῶσαι τὸν Βασιλέα μά-

μάχαιραν, καὶ τὴν κόμην συναγαγεῖν τοῦ ἀνδρὸς εἰς ἕνα ἐπίδεσμον, καὶ πειρᾶσθαι τέμνειν ταύτην ἀνηλεῶς. καὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸν αὐχένα συχνῶς ἐπικλίνοντος, καὶ τῷ δοκεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπιγελῶντος, ἐμβριθῶς τὸν Βασιλέα πρὸς ἐκεῖνον φθέγξασθαι. Ὅτεσου τὰς τρίχας ἡ μάχαιρα καταφάγεται, τότεσου καὶ τοῦ αἵματος τοῦ τραχήλου ἐμπλησθήσεται. Προσεπιτούτοις, τῇ καταφορᾷ τῆς μαχαίρας, καὶ αὐτὸς ὁ τράχηλος ἔδοξεν ἀποτμηθῆναι, καὶ πλησίον τοῦ θώρακος τῆς μαχαίρας ἐλθούσης, ὁ ἀνὴρ ἀγωνιῶν, βοήθειαν ὅθεν δήποτε προσεκαλεῖτο. Ἐκ δὲ τοῦ δέους καὶ τοῦ φόβου, καὶ τοῦ φρικώδους ἐκείνου ἀγῶνος, πρὸς ἑαυτὸν ὅλως ἔκθαμβος ἐγεγόνει, καὶ τῷ Σταυρῷ ἑαυτὸν σημειωσάμενος· Εὐχαριστῶσοι ὄνειρε ἔλεγεν, ὅτι μοι τὸν φοβερὸν τοῦτον ἀγῶνα εἰς φάντασμα ἀπετέλεσας. Καὶ πάλιν, ὡς οἶμαι, ὁ αὐτὸς μεμένηκεν ἀδιόρθωτος. Καὶ μετά τινα χρόνον ὁ αὐτὸς περιοδευθεὶς νόσῳ, ἐκ Θεοῦ τὴν βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε πάλιν οὐκ ἐν ὀνείροις, ἀλλ' ἐν ἐκστάσει ἤδη γενόμενος, ὁρᾷ ἑαυτὸν ἐπί τινος σεκρετικῆς ἑστῶτα καθέδρας, ἢ μᾶλλον δικαστικῆς καταστάσεως, καὶ ταύτης προκαθεζόμενον ἔβλεπε τινὰ φοβερώτατον Βασιλέα, στολὴν ἠμφιεσμένον Ἀρχιερατικὴν, καὶ Βασιλικήν. Ἐξ ἑκατέρων δὲ τῶν τούτου μερῶν, καθῆσθαι ἄνθεν κἀκεῖθεν ἱεροπρεπεῖς τινας κατενόει. Ἑστᾶναι δὲ ἑαυτὸν κάτωθεν ὑπελάμβανεν ἤδη, τῆς φαινομένης τραπέζης ἐκείνης. Πρὸς τὰ δεξιὰ δὲ τούτου εἰδεῖς τινας ἑστῶτας εὐνούχους ὑπετόπαζεν. Ἐξ εὐωνύμων δέ τινα ταπεινότερον ἄλλον καὶ προτηνέστερον ἔβλεπε. Βόθρον δέ τινα σκοτεινὸν ὄπισθεν καὶ φοβερὸν κατενόει, ὀδύνην μεγάλην τῷ βλέποντι παρεχόμενον. καὶ οὕτως ἑαυτὸν ἑστᾶναι σὺν τρόμῳ ὑπετόπαζε, καί φησι πρὸς αὐτὸν ὁ προκαθήμενος Βασιλεύς· ἄραγε οἶδας ὅς τις ἐγὼ, ὦ νεανία; κἀκεῖνος· γινώσκω Δέσποτα, ὅτι σὺ εἶ ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς, ὡς αἱ καθ' ἡμᾶς γραφαὶ περιέχουσι. Καὶ πάλιν ὁ Βασιλεὺς πρὸς αὐτόν· καὶ εἰ ἀπὸ τῶν γραφῶν, ὡς σὺ φῄς, ἐμὲ διέγνως, οὐδὲ τοὺς συγκαθέδρους ἀγνοεῖς· καὶ πῶς ἐπελάθου τῆς ἀπειλῆς, ἧς σοι πάλαι Κωνσταντῖνος ὁ Βασιλεὺς ἠπειλήσατο; ἢ ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον; οὐκ ἀγνοῶ φησὶ, Δέσποτα, ἀλλ' εἰς ἔτι καὶ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρω. Καὶ ὁ Βασιλεύς· καὶ εἰ τοῦ φόβου τὰ λείψανα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρεις, πῶς ἐπιμένεις τοῖς ὀλεθρίοις; Ὅμως, μάθε διὰ πείρας, ὅτι περ καὶ πρώην ἐγὼ, καὶ οὐχὶ Κωνσταντῖνος, τὴν φοβεραὶν ἐκείνην πεῖραν τῆς βασάνου ἐπήγαγον. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδοξε νεύσει μόνῃ τοῖς παρεστῶσι κελεῦσαι, ἀκοντίσαι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν ὄπισθεν αὐτοῦ ἐπιφαινόμενον βόθυνον. ὁ δὲ γοερῶς τὴν τῆς Θεοτόκου ἐπεκαλεῖτο βοήθειαν. Ἔδοξε δὲ κἀκείνην μέσον εὑρεθῆναι, καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι λεγούσης· Ἄφετε τοῦτον ἀπελθεῖν, διὰ τὴν τῆς Μητρὸς δέησιν. Καὶ ὡς ὁ τῆς ὀπτασίας λόγος τὸ πέρας εἴληφε, σύντρομος ὁ ἀνὴρ γεγονὼς, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπανελθὼν, τὸ φανὲν παράδοξον τινὶ τῶν εὐλαβῶν Μοναχῶν διηγήσατο. Καὶ ὁ Μοναχὸς πρὸς αὐτόν· δὸς δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι τοιαύτης διδασκαλίας κατηξιώθης, καὶ διεγέρθητι ἀδελφὲ, μὴ καὶ σὺ πάθῃς τὰ παραπλήσια, ἃ μέλλω σοι διηγήσασθαι. κατὰ γὰρ τὴν σὴν ὀπτασίαν, τοιοῦτόν τις ἐθεάσατο ἄνδρα τινὰ τῶν ἐν τοῖς πρώτοις τοῦ σεκρέτου πρωτεύοντα Γεώργιον τοὔνομα, βιαίως ἀπαγόμενον δέσμιον ἐν τινὶ φοβερῷ χάσματι, καὶ ἀπορρίπτεσθαι μέλλοντα. Ἐν ᾧ τις εὐπαρρησιάστως τοὺς ἀπάγοντας ἐπικατασχὼν, τοῦτον ἀφεθῆναι προσέτι μέχρις ἡμερῶν εἴκοσι, παρεγγυόμενος αὐτοῖς τὴν τούτου διόρθωσιν. ὡς δὲ λοιπὸν ὁ ἀνὴρ τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἐγγυομένου ἐγένετο ἄνετος, ὁ ταῦτα βλέπων, ἀνανήψας, καὶ συνεὶς τὸ βλεπόμενον, ἀναγγεῖλαι τὸ ὅραμα πρὸς αὐτὸν τὸν Γεώργιον ἔσπευσεν. ἦν γὰρ καὶ γνωστὸς αὐτῷ. ὁ δὲ τούτων ἀκούσας, καὶ ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, ἔμεινεν ὁ αὐ-

ὁ αὐτός. Καὶ τῶν εἴκοσι ἡμερῶν διελθουσῶν, ἀνάρπαστος γέγονεν ὁ Γεώργιος, καὶ τὴν ὀφειλὴν πάντως ἀποδώσων, ὡς ὑπέσχετο. Καὶ ταῦτα κατὰ προσθήκην τοῦ Μοναχοῦ συνείραντος, ὁ ἀνὴρ ἀκούσας, καὶ ἐν ναῷ λαβὼν ὧν ἐθεάσατο, τὰ ἑαυτοῦ ἀνερυθριάστως δημοσιεύσας, καὶ τὸν βίον πρὸς κρείττονα μεταβολὴν μεταριθμήσας, ἤρκεσεν ἐπὶ πολὺ θεαρέστως βιώσας. καὶ μεταστὰς, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Μυστικωτάταις, θεηγορίαις ταῖς σαῖς προσέχοντες, πόθῳ τὴν Ἀρείου πάτερ κατατομὴν, τῆς Θεότητος ἐκφεύγομεν, Τριάδα ἄκτιστον, ὁμοούσιον πίστει δοξάζοντες.

Ἐλήλεγμένον, ταῖς διδαχαῖς σου Μακεδόνιον, Πάτερ καθορῶντες Πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν, τῷ Πατρί τε καὶ Γεννήματι, συμπροσκυνούμενον, καὶ συνυπάρχον πίστει δοξάζομεν.

Λόγῳ τρανώσας, τὴν ὑπὲρ λόγον Λόγου σάρκωσιν, σέβειν ἐν δυσὶν οὐσίαις ἐνὰ Θεὸν, θεοφρόνως ἐξεπαίδευσας, καὶ τὴν διαίρεσιν, καὶ τὴν σύγχυσιν φεύγειν Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Πάντες προθύμως, τὴν Θεοτόκον εὐφημήσωμεν. δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει τοῦ ἐξ αὐτῆς, γεννηθέντος ἀνακράζοντες· εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Ἄλλος. Ὁ δι' Ἀγγέλου Παῖδας.

Θαυματουργεῖ ὁ Κτίστης, κρινομένου σου Μάκαρ. τὸ πορνικὸν γὰρ γυναίον, φορᾷ ληφθὲν δαιμόνων, πᾶσιν ἐδήλου, καθαρόν σε Γρηγόριε.

Ἀκτινοβόλοι θεῖοι, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, σοὶ ἐπιστάντες ὅσιε, πεπεδημένον ξύλῳ, λύουσί σε, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Ὑπομονῇ σου Πάτερ, ὁ Δεσπότης προσέχων, θαυματουργίαις μείζοσι, σὲ ἱερῶς λαμπρύνει, τῶν νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα.

Θεοτοκίον.

Μητροπρεπῶς τὸν πάντων, ἀπεκύησας Κτίστην, καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας, χερουβικὸς ὡς θρόνος, τὸν συνοχέα, τοῦ παντὸς Ἀπειρόγαμε.

Ὠδὴ, η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡραιώθησαν ἀσματικῶς, αἱ σιαγόνες σου, θεολογοῦντος τρανῶς, Τριάδα ἄναρχον ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσεσι τρισὶ, Πάτερ θεόσοφε. ᾗ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἠλοῦτόν σοι καὶ δόξαν ἀκραιφνῆ, ἡ ἐνυπόστατος, σοφία δέδωκε, θεολογήσαντι πάνσοφε, εὐσεβῶν καὶ τῶν αἱρέσεων, καταβαλόντι τὴν ὀφρὺν, καὶ πόθῳ ψάλλοντι· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ πᾶσι παρέχων τὴν ζωὴν, ὡς Γεράρχην πιστὸν καὶ θεορρήμονα, ἐν Ἐκκλησίᾳ σε ὅσιε, πρωτοτόκων εἰσῳκίσατο, ἱερουργοῦντα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλποντα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰδοὺ νῦν ἐκλέλοιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Γούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος. σὺ γὰρ πανάμωμε τέτοκας, τὸν αὐτὸν πρὶν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ἀπολύεται μάστιγος, δαιμονικῆς φοβερᾶς, προσευχῇ σου μάκαρ, ἡ τῇ κακίᾳ παρανόμων ἀνδρῶν, συκοφαντήσασά σε τὸν δίκαιον κόρη, καὶ συνόδου μέσον σε δοξάζει, ὁ ἀγωνοθέτης, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως, οἱ πονηρὰ κατὰ σοῦ, βουλευθέντες Πάτερ, ἀποπληροῦνται καὶ ἐκλάμπει ἡ σὴ, φωταυγὴς βίωσις, ἐναντίον Γρηγόριε Πάτερ. ὧν τῇ παρουσίᾳ, ἄνθρακας κατέχων, χερσὶν ἐθαυματούργεις,

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἀναφανεὶς ἀληθῶς, ἐν τῷ ὕψει Πάτερ τῆς Ἐκκλησίας, καταυγάζεις ἡμᾶς, ἀρεταῖς πάντοτε, καὶ θαυμάτων ἄκτισι, τοὺς ὑμνοῦντάς

σου τὴν φωτοφόρον, μνήμην Ἱεράρχα, Γρηγόριε θεόφρον. Θεοτοκίον.

Ὁ παράδοξος τόκος σου, τὰς διανοίας ἡμῶν, καταπλήττει μόνη εὐλογημένη. ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα προσέλαβεν. ὅπερ ἦν, διαμείνας Θεοτόκε, ἄτρεπτος τῇ φύσει. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐ-
„τοῦ, ὁ τιθεὶς Θαλάσσῃ, ὅριον ψάμ-
„μον, καὶ συνέχων τὸ παῖν. σὲ ὑμνεῖ Ἥ-
„λιος, σὲ δοξάζει Σελήνη· σοὶ προσφέ-
„ρει ὕμνον, πᾶσα ἡ κτίσις τῷ Δημιουργῷ,
„καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν, πανευσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδα Τριάδα, τὴν Θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον, νῦν ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, ἱεροφάντορ Ἀμφιλόχιε.

Ἔχων πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, ὡς ἱεράρχης Θεοφόρε, τῶν τὴν ἱεραὶ καὶ φωσφόρον, τελούντων μνήμην, σοῦ παμμακάριστε, διὰ παντὸς μνημόνευε, τῷ σῷ Δεσπότῃ παριστάμενος.

Νέμοις μοι τὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τοὺς ἐπαίνους σοι Θεόφρων, πλέξαντι προθύμῳ καρδίᾳ, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος, ὡς Ἱερεὺς πιστότατος, Ὅσιε Πάτερ Ἀμφιλόχιε. Θεοτοκίον.

Ἀδὰμ μὲν ἀπόγονος ὤφθης, τοῦ δὲ Θεοῦ Μήτηρ ἐδείχθης. σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, Ἁγιωτέρα, πάσης τῆς κτίσεως, εὐλογημένη Πάναγνε. διόσε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεός.

Ἴδε λαμπρὰ πανήγυρις, ἴδε μνήμη ἱερὰ, ἴδε χάρις πᾶσι συνελθοῦσι πιστοῖς, ἀφθόνως ἰάσεις πηγάζουσα, προσέλθωμεν. βρύει γὰρ ἡμῖν, ἡ Γρηγορίου θήκη, φωτισμὸν ἀέναον, καὶ ἀθανασίαν.

Ὡς ποταμὸς πεπλήρωται, τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ. ὡς Ἐλαία ἔλαιον πηγάζεις ζωῆς, ὡς Φοῖνιξ ὑψώθης Γρηγόριε. ὡς Ἄμπελος βότρυας ἡμῖν, τῶν ἀρετῶν σου φέρεις, ἐξ ὧν ποτιζόμεθα, οἶνον ἀφθαρσίας.

Συνευφραινέσθω σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡμῖν, Ἱερέων δῆμος, καὶ Ὁσίων πληθὺς, καὶ πάντων Ἀγγέλων τὰ τάγματα. μεθ' ὧν παρεστὼς τῷ Ποιητῇ, πεπυρσευμένος Πάτερ, μνήσθητι τῶν πόθῳ σε ἀνυμνολογούντων.

Ἡγιασμένον γέγονας, Πάτερ σκηνώμα Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Στύλος, καὶ λιμὴν τῶν πιστῶν, καὶ μάχαιρα πλάνην ἐκτέμνουσα, πηγὴ ἰαμάτων καὶ βυθὸς, ἐνθέων νοημάτων, καὶ πυρσὸς ἀκοίμητος, καὶ Ποιμὴν ποιμένων. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, φώτισόν μου Κόρη τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἐκδιώκουσα, τὸ σκότος Παρθένε τῶν παθῶν. ἵνα σε μακαρίζω, τὴν Ἀειμακάριστον τῶν πιστῶν ἐλπίδα. Ὁ Εἱρμός.

„Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσ-
„ραὴλ, ὁ ἐγείρας κέρας ἡμῖν, ἐν οἴ-
„κῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐπε-
„σκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ
„κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαπόστ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὡς ἱεράρχαι ὅσιοι, θεοφόροι Ποιμένες, ὀφθέντες ἀληθέστατοι, τοῦ ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος, Ἀμφιλόχιε ὅσιε, καὶ Γρηγόριε μάκαρ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμῶν ἐκτελούντων, μνήμην ῥυσθῆναι κινδύνων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ψοῦ ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως. ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύω καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χαιρὶ θείου Ἀγγέλου, ὡς ἁγία Κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τὸν ᾱ. τῶν Αἴνων ᾱ. τῆς Ἑορτῆς.

ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἤρθη τὸ τοῦ φραγμοῦ, μεσότοιχον τῇ θείᾳ, τῆς ὄντως Θεοτόκου, εἰσόδῳ καὶ οἱ κάτω, τοῖς ἄνω νῦν συνήφθημεν.

ᾱ. Ἀ-

ἡ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ἦδον παρθενικαὶ, χορεῖαι θεῖον ὕμνον, προπέμπουσαι ἐν οἴκῳ, Θεοῦ λαμπαδηφόρον, τὴν μόνην παναμώμητον.

ἡ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, Ἁγίαν τῶν Ἁγίων, τὴν Θεοτόκον οὖσαν, ὦ Ζαχαρία δέχου, ἁγίων εἰς τὰ ἅγια.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β'.

Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη, τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν, τὴν προεκλεχθεῖσαν, ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον, τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΔ'.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας. Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἡ. σ'. καὶ ψάλλομεν ἡ. τ. Ἁγίου Κλήμεντος. ἦχος, β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, πάτερ πεφυκὼς Ἱεράρχα, ὡραίους ἤνεγκας, βότρυας ἐν Πνεύματι, δογμάτων πάνσοφε, ἀποστάζοντας πάντοτε, σωτηρίας οἶνον, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ κατευφραίνοντας, πάντων εὐσεβῶν τὰς καρδίας, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, Κλήμη Θεοφόρε παμμακάριστε.

Πέτρου, Κορυφαίου μαθητὴς, πάτερ γεγονὼς ἐπὶ πέτραν, τούτου ἐδόμησας, λίθον ὥσπερ τίμιον, σαυτὸν πανεύφημε, καὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησιν πολύθεον, ναοὺς δὲ ἤγειρας, θείους εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, μάκαρ. ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω, καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

Ὥσπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, Ἥλιος ἀνέτειλας Πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν, αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου, καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς. ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν, ἑώας τρισμάκαρ, ἔδυς θανατούμενος, καὶ ἐξανέτειλας, Κλήμη, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν, λάμψεσι πλουσίως ἀπαύστως, θείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Ἑτέρα ἡ. τοῦ Ἁγίου Πέτρου. ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὑπερουσίου Τριάδος τὸ Ὁμοούσιον, διεκδικῶν παμμάκαρ, ὡς ἀκτίστου Μονάδος, Ἄρειον καθεῖλες, δείξας ἡμῖν, τοῦ Υἱοῦ τὸ ἀμέριστον, ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Θεότητος.

Ψῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μιαιφόνος ὁρμή. ἡ τῶν αἱμάτων χύσις, νῦν εἰς φροῦδον κατέστη. ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφὲ, τῷ ἱερῷ Μαρτυρίῳ σου, ὡς τοῦ παιδὸς Μωϋσέως ἔστη ῥυὲν, τῇ ψηφέδι τῆς Σεπφόρας ποτέ.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων στέφος λαβὼν, ἐκαρτέρεις κοσμούμενος, Ἱερωσύνῃ καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς. διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἦχος, πλ. β'.

Ῥῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, Ἱερώτατε Κλήμη, ἀσχολεῖσθαι πεποίηκας. Διό σε τὸ κυρίως καὶ πρώτως ὄν, ἐπὶ ταύτην εἵλκυσε, διὰ Πέτρου τοῦ τῶν Ἀποστόλων ἐξάρχοντος, ὃς σὲ τὰ θεῖα μεμύηκε, καὶ αὐτοῦ διάδοχον, καταλέλοιπεν ἄξιον. Μεθ' ὃν τὴν Ἐκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγὼν, μαρτυρικῷ τέλει πρὸς

αὐτὸν ἐξεδήμησας, οἷα Θεὸς, Θεῷ τῷ ὄντι ἀκραιφνῶς συγγινόμενος. οὗ τῆς θεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως, τυχεῖν καθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν. ἦχος, πλ.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς Ἡγιασμένη. τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν Παράμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν ᾖ. ᾖ. τῆς Ἑορτῆς. ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, ὕμνοις τιμήσωμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν ἀγνὴν καὶ Παρθένον. Παρθένοι γηθοσύνως, λαμπᾶσι φαιδραῖς, τὴν Παρθένον καὶ ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ εἰσαχθεῖσαν τοῦ Ποιητοῦ, γηθοσύνως λιταμεύσατε.

ᾖ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Διανοιγέσθωσαν πύλαι, πιστῶς εἰσδέξασθε, Παρθένοι λαμπαδοῦχοι, εἰς Ναὸν ἀφιχθεῖσαν, τὴν ἄχραντον Μητέρα, καὶ πάντων χαρὰν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κράζουσαι· εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξὶ, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

ᾖ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεὴς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ Κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα, ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θείῳ Πνεύματι.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Πέτρου. ἦχος, δ'.

Ἀνατολίου.

Χειρὶ Θεοῦ, χρισθεὶς εἰς Ἱερέα, τοῦ Κορυφαίου συνώνυμε, καὶ ἔργως συμμέτοχε, τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέθρεψας λειμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς Ποιμήν. καὶ Μάρκου διάδοχος, ἀξίως ἀναδειχθεὶς, τῷ ἀθλητικῷ αἵματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας. τοῦ λαοῦ προμυθούμενος, καὶ Χριστῷ συμμορφούμενος. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. ἦχος, πλ.

Ὁ Δαβὶδ προαναφώνεισοι ἄχραντε, προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν, τῆς Εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ. ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε Πανύμνητε. ἡ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος, Μήτηρ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, σήμερον εἰσέρχῃ ἐν τῷ Ναῷ. ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται, ἀπολαβὼν σε Δέσποινα, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀγάλλονται ὑποδεξάμενά σε, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. διὸ καὶ ἡμεῖς, ψαλμικῶς ἐκβοῶμέν σοι· ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη ἄλλο. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύω. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θείας σὲ Κλῆμα Μάρτυς ἀμπέλου σέβω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καὶ θείας λαμπόμενος, Πάτερ λαμπρότητος, τὴν ζοφώδημον, καταύγασον καρδίαν, ὅπως τὴν φωσφόρον σου, ὑμνήσω κοίμησιν.

Εἰς βάθη τοῦ Πνεύματος, μετὰ τοῦ Πνεύματος ὅσιε, ὁσίως ἐνέκυψας, καὶ κατενόησας, ὡς ἐχώρησας, τὸν ἀκαταληψίᾳ, νοούμενον Κύριον, Μακαριώτατε.

Ἱστίῳ πτερούμενος, τῷ τοῦ Σταυροῦ διεπέρασας, τοῦ βίου τὸ πέλαγος, Μάρτυς παράριστε, καὶ τὸν εὔδιον, κατέλαβες λιμένα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Κλήμη πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Ἁγίασον Δέσποινα, τὴν ταπεινήν μου διάνοιαν, ἡ τὸν ὑπερούσιον, Λόγον κυήσασα, καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἁγίων

γιωτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων, Θεοχαρίτωτε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισόλβιον Πέτρον.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ, α. ἦχος, π. δ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἐν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων σκηνώμασι, φωτισμόν μοι παράσχου, ταῖς πρεσβείαις σου Πέτρε πανόλβιε.

Τινώσει μεμνημένος, καὶ Γερωσύνη λαμπρυνόμενος, παμμακάριστε Πέτρε, τῷ Χριστῷ προσηνέχθης δι' αἵματος.

Κόσμος πεποικιλμένος, καὶ πολυτελὲς ὥσπερ ἀνάθημα, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς Θεοῦ ἐδωρήθης μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἴδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ, γ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπὶ πρὸς τὸ φέγγος, τῆς τοῦ Θεοῦ ὠδήγησε γνώσεως, ὁ τοῦ Κόσμου διαυγὴς, καὶ καθαρώτατος Ἥλιος, Πέτρος ὁ θαυμάσιος, Θεομακάριστε.

Ἐταγόσι θείων, διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρδίαν σου, τῶν τοῦ Πέτρου ποταμὸς, ναμάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, Μάρτυς ἐχρημάτισας, Θεομακάριστε.

Ἐν χείλεσί σου, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ὅθεν ἔβλυσας κρουνοὺς, Θεογνωσίας ἀοίδιμε, καὶ πᾶσαν κατηρδεύσας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε, ἡ Θεὸν ἀπορρήτως κυήσασα, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντὸς, αὐτὸν δυσώπει σωθῆναί με, πάθεσιν ἑκάστοτε, περιαντλούμενον.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Ἀνῆλθες ὀχούμενος τῷ σῷ αἵματι, ὡς ἐν ἅρματι Ὅσιε, πρὸς τὰ οὐράνια, ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν, Χριστὸς εἰσελήλυθεν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ζωὴν τὴν ἐπίκηρον καταλέλοιπας, καὶ Ζωὴν τὴν ἀκήρατον εὗρες μακάριε, ἔνθα στεφανηφόρος, χορεύων ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς φοῖνιξ ἐξηνθήσας εὐφορώτατος, ὡς ἐλαία κατάκαρπος ὤφθης θεόπνευστε, ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, ὡς σμύρνα καὶ λίβανος, ὡς μῦρον εὐωδέστατον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀπείρανδρε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔ-
„ στι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὃν ὑ-
„ μνεῖ πᾶσα κτίσις. οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δε-
„ δοξασμένε Κύριε.

Κοντ. τοῦ Ἁγίου Πέτρου. ἦχος, γ.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας, ὑπὲρ ταύτης ἤθλησας, θεομακάριστε Πέτρε, Ἄρειον τὸν ἀποστάτην καταδιώξας. ὅθεν σου τὴν Παναγίαν μνήμην τελοῦντες, ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὴν θαυμαστὴν Ἀλεξάνδρειαν, σπεύδοντες πορευθῶμεν τῷ νοΐ, καὶ κατίδωμεν πράγματα μεγάλα καὶ ξένα, ἐκεῖσε τελεσθέντα, πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν, ὡς πρόβατον ἄκακον, ὁ Γεράρχης καὶ μέγας πρόβολος Πέτρος, ὁ νυνὶ συγκαλεσάμενος ἡμᾶς ἐνταῦθα, καὶ τὴν ἁγίαν Κάραν προθέμενος αὐτοῦ, καθάπερ ἔδεσμα σεπτόν. ᾗ τρυφήσαντες νῦν, ὀρθοδόξως αὐτῷ βοῶμεν· Χαίροις ὦ Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως.

κα. ἦχος πλ. Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πολύφορον κλῆμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἁπλωθεὶς τῶν βασάνων κατατομῇ, ὡραίους ἐξηνθήσας, ἀξιάγαστε βότρυας, σωτηρίου γλεῦκος, ἀεὶ ἀποστάζοντας, καὶ καρδίας πάντων, πιστῶν κατευφραίνοντας.

Ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, Ἱεράρχα πολύαθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ὅμοιον.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν ψήφου τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡγησάμενος ποίμνης ἐπὶ νομὰς, εὐζώους ἐποίμανας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου, ἀπελάσας Ἄρειον, ὡς λύκον ἀνήμερον, ἐπιβάντα ταύτῃ, ἀθέοις διδάγμασιν. ὅθεν τὴν ψυχήν σου, ὑπὲρ ταύτης ἐκδώσας, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, ὡς ὁ Κύριος ἔφησεν· Ἱεράρχα Μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. ἦχ, δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνὴ, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως Ναὸς, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὤφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου φωτός. μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνθείς σου τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, εὐσεβέσι λόγοις, πάντων τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνας. τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ σκότος τὸ βαθύτατον, ἀπεδίωξας, τῶν εἰδωλομανῶν Ἱερώτατε.

Ἡ κατάκαρπος ὡς Κλῆμα, ἐκβλαστάνεισε Ἄμπελος, Ἰησοῦς παμμάκαρ, φέρον ἐπιγνώσεως βότρυας, ἐν τοῖς ληνοῖς μαρτυρίου οἶνον βλύζοντας, τὰς καρδίας πάντων πιστῶν τὸν εὐφραίνοντα.

Μεμακάρισαι γνησίως, μαθητεύσας τῷ Κήρυκι, μεμαθητευμένῳ, Λόγῳ μακαρίσαντι πάνσοφε, τοῦτον ἀξίως λαβόντα ἀποκάλυψιν, ἐκ Πατρὸς οὐρανίου σαφῶς, ὡς θερμότατον.

Θεοτοκίον.

Ἀναπλάττεις συντριβεῖσαν, καὶ φθορᾷ ὑποκύψασαν, τὴν βροτείαν φύσιν, ἄχραντε Θεὸν σωματώσασα, καὶ ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἀπειρόγαμε. ᾧ κραυγάζομεν, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Τὴν τῶν ἀρετῶν ὁδεύων τρίβον Πάτερ, ἔφθασας μονὰς, τὰς ἄνω Θεοφόρε, Ἱερωσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων, καὶ μαρτυρίου λάμπων αἵματι.

Ὄμβροις καὶ κρουνοῖς τῶν σῶν αἱμάτων μάκαρ, ἔσβεσας ἡμῖν, τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ διωκόντων ἠφάνισας τὴν ὁμίχλην, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Νέος τις Πέτρος ἐδείχθης ἡμῖν ὄντως, ἀποστολικοῖς χαρίσμασιν ἐκλάμπων, ἱερουργός τε καὶ Μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ Δεσπότου σου πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν ἁγία Θεοτόκε. Χαῖρε ἡ χαρὰν, κυήσασα τῷ Κόσμῳ. Χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. Χαῖρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

Ὠδὴ, ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου αἵματι, φοινίξας ἱερῶς, καὶ στολήν σου τὴν ἱερὰν λαμπροτέραν ἔνδοξε, ἐναπετέλεσας. μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων προσεχώρησας.

Ἀναιμάκτους ἔθυσας, θυσίας τῷ Χριστῷ, τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τυθεὶς προσήνεξαι, τούτῳ ὡς σφάγιον, καθαρὸν καὶ ἄμωμον, Ἀθλητὰ θεομακάριστε.

Ῥώμης προεδρεύσαντα, ὡς Πέτρου φοιτητὴν, καὶ τὴν ποίμνην τὴν ἱερὰν, ἱερῶς ποιμάναντα, ὦ ἱερώτατε, ἡ Σιὼν ἡ ἄνωσε, νῦν πολίτην προσελάβετο.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἁγνὴν ἁγνεύοντι, τιμήσωμεν νοΐ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακὼβ, ταῖς ἐνθέοις πράξεσι, καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Τῇ πέτρᾳ ὑπερβὰς τῇ τῆς πίστεως,

Ἀθ-

Ἀθλοφόρε, ἀκλινὴς διέμεινας, ἐν πειρασμῶν περιστάσεσι.

Ῥομφαίᾳ τοῦ φλογίνῃ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα, Ἄρειον τὸν βλάσφημον, τῇ θείᾳ ψήφῳ κατέσφαξας.

Ἰσχύϊ κρατυνόμενος ἔνδοξε, τοῦ Σωτῆρος, τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν ἰσχὺν κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Ὠδὴ, ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὑποβάθραν, καὶ θεμέλιον Πέτρου τὰ λόγια, κεκτημένος, ἐν αὐτοῖς ἐδομήσω ὡς ἔμψυχος, τῆς Τριάδος οἶκος, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέῤῥαξας.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος κεκύλισαι, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα ὅλον συνέτριψας, Ἱεράρχα Κλήμη, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἀπείληφας, τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενος, ὡς νικήσας, τοῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα, Ἱερομαρτύρων, ἱερὸν σεπτὸν ἀκροθήνιον.

Θεοτοκίον.

Μεμύηται, Ἡσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου, καὶ Παρθένον, ἐν γαστρίσου ἐκήρυξεν ἔχουσαν, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σαρκωθέντα ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ Θεῷ, σὺ πολιτευσάμενος, τέλος μακάριον, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω παμμακάριστε.

Ὁλόκληρον θυσίαν καὶ δεκτὴν, σεαυτὸν προσενήνοχας, Πέτρε θεσπέσιε, τῷ θυσίᾳ διὰ σὲ γενομένῳ Θεῷ.

Ἀργίων τῶν τοῦ Πνεύματος πληθεὶς, Πνεύματι κινούμενον, ὄργανον γέγονας, μελῳδῶν Θεοφάντωρ τὰ ἀπόῤῥητα.

Θεοτοκίον.

Ναόνσε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ Πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στύλοι ὡς ὄντες κραταιοὶ, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπεριτρέπτῳ καὶ στεῤῥᾷ, σεπτῇ ὁμολογίᾳ, οἱ λάμψαντες ἐν Κόσμῳ, καὶ φαίνοντες ἀῤῥήτως, σήμερον χαίρουσι καλῶς Κλήμης, τὸ ὡραῖον ὄντως κλῆμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ τρέφον κόσμον βότρυσι τοῖς τῆς Θεογνωσίας. Πέτρος τε, ἡ ἑδραία καὶ ἄθραυστος πέτρα τῶν δογμάτων τοῦ Σωτῆρος. ἀμφότεροι, τῆς θείας χάριτος οἱ λατρευταὶ, καὶ μύσται τῆς ἀῤῥήτου σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας οἱ προστάται οἱ θερμοὶ, οἱ βοηθοῦντες τοῖς κάμνουσι παντοίοις δεινοῖς, καὶ σῴζοντες τοὺς βοῶντας. Ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΔ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ῥώμης.

ἐ. Ὡς Κλῆμα Χριστοῦ τῆς νοητῆς Ἀμπέλου,

Γέγονας Κλήμη, οἶνον θεῖον προχέων.

Βληθεὶς ὁ Κλήμης εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρᾳ,

Πρὸς Χριστὸν ἥκει, ἄγκυραν τὴν ἐσχάτην.

Κλήμης ὁ μακάριος καὶ σοφώτατος, Ῥωμαῖος ὢν τὸ γένος, ἐκ βασιλικοῦ καταγόμενος γένους, Φαύστου καὶ Ματθιδίας Υἱὸς, πᾶσαν παιδείαν τῆς Ἑλληνικῆς γνώσεως μετελθών. Ἐκ ναυαγίου δέ ποτε διασωθεὶς παραδόξως, καὶ τῷ Κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων Πέτρῳ περιτυχὼν, τὴν κατὰ Χριστὸν ἀληθῆ πίστιν ἐκπαιδεύεται παρ' αὐτοῦ. Κήρυξ δὲ τοῦ Εὐαγγελίου γεγονὼς, καὶ τὰς τῶν Ἀποστόλων Διατάξεις συγγραψάμενος, κατέστη καὶ Ῥώμης Ἐπίσκοπος. Ἀλλὰ παρὰ Δομετιανοῦ κρατηθεὶς, τιμωρεῖται. Καὶ μὴ πειθόμενος τοῖς αὐ-

τῆ προσάγμασιν, ἐν ἐρήμῳ πόλει, παρακειμένῃ τῇ Χερσῶνι, ζοριζεται. Ἐκεῖθέν τε πάλιν δεθεὶς πρὸς τὸν αὐχένα αὐτῆ ἄγκυραν σιδηρᾶν, ῥίπτεται ἐν τῷ βυθῷ τῆς Θαλάσσης, ἐ ἔτω τελευτᾷ. Ὁ δὲ τῷ θαυμασίων Θεὸς, δοξάζων καὶ μὴ θανάτου τὸν οἰκεῖον θεράποντα, θαυματουργεῖ τι μέγα καὶ ὑπερφυὲς τεράστιον. Ἐκτοτε γὰρ ὑποχωρήσαντος τὸ ὕδατος μίλια τρία καθ' ἑκάστην ἑαυτὸν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου μνήμῃ, ἐ ὑποδεχομένη διὰ ξηρᾶς τὰς ἐκείσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, μεγάλη ἰῶ τοῖς ἠλπικόσιν ἐπὶ Κύριον ἀθροσύνη. Καί ποτε τῆς Θαλάσσης ὑποχωρησάσης, καὶ τὸ λαὸ εἰσελήλυθότος, ἔτυχε Παῖδα ἐκεῖσε καταλειφθῆναι σμικρότατον, χ' λίθῳ τῷ γονέων αὐτὸ. οἵτινες αὐτὸ οἷα εἰκὸς ἀποκλαυσάμενοι, ἐ θρήνους καὶ ὀλοφυρμοὺς εἰς ἅπασαν τὴν Πόλιν κινήσαντες, εἰς τὸν μετέπειτα ἐμαυτὸν, πάλιν τὸ κύματος ἀμακεχωρηκότος προσελθόντες, εὗρον τὸ Παιδίον ὑγιὲς, ἐ τῇ τὸ Ἁγίου λάρνακι παρακαθήμενον. Ὅπερ διερωτήσαντες, ἔμαθον παρὰ τὸ κειμένου ἐκεῖσε Ἁγίου διατρέφεσθαί τε, καὶ ἐκ τῆς τῷ ἁγίῳ αὐτὸ προσβειῶν χάριτος, τῷ ἁλίῳ τῆς βλάβης περιφυλάττεσθαι. Καὶ τοῦτο ἀμαλαβόμενοι, καὶ τῷ ἁγίῳ τὰ εἰκότα ἀχαριστήσαντες, οἴκαδε ἀμεχώρησαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τὸ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

ῆ. Ἀῤῥήκτος ἰῶ τῷ πίστιν ὑμνηθεὶς Πέτρος.

Ὃς εἶδε Χριστὸ τὸν φολὸν ἐῤῥηγμένον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανῦ τὸ βασιλέως, Διδάσκαλος τῆς ἀσεβείας, ἐ τῷ ὀρθῶν δογμάτων ὑφηγητής. Ὅς ἐν τῷ μέλλειν τὸν κεφαλὴν τέμνεσθαι, διὰ τὸ προσάξαι τοῦτο τὸν βασιλέα, μαθόντα τὰ κατ' αὐτὸν, προσκειμένου τὸ Ἀρείου, καὶ τὸν συγχώρησιν ζητοῦντος, καὶ τὸ λαὸ παντὸς δυσωπῦντος, ἄκαμπτος ὤν, οὐκ εἴασεν αὐτῷ συγγνώμην, ἀλλ' ἀπετέμψατο, ἐπαρασάμενος αὐτὸν, εἶναι κεχωρισμένον ἐ ἐν τῷ μιῷ αἰῶνι, ἐ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς δόξης τὸ Χριστῦ. Ἔφη γὰρ, τὸν Κύριον ἄραρ ἰδεῖν ἐν σχήματι Παιδίου μεγάλου, ὑπὲρ τὸν Ἥλιον ἀστράπτοντα, περικείμενον χιτῶνα διερρηγμένον ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν. παρ' ὃ μαθεῖν, ὅτι Ἄρειος ἰῶ ὁ διαῤῥήξας αὐτὸν, ἐν συμβόλῳ δηλῦντος τὴν ἐκ τῦ Πατρὸς τῦ Υἱοῦ ἐ τὸ Ὁμοούσιον διαίρεσιν, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀσεβῦς δόγματα, καὶ βλάσφημα ῥήματα. Οὗτος μὲν ὁ ἐν Ἁγίοις, ἐτελειώθη χ' τὴν τῦ βασιλέως πρόσταξιν, τὴν κάραν ἀποτμηθείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάλχος, ἐν εἰρήνῃ τελευᾷ.

ῆ. Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπτησαν μόες,
Ψυχὴν ἀπάξαι Μάλχε τὴν σὴν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Καείων, ἐν εἰρήνῃ τελευᾷ.

ῆ. Θεὸς παύτα πόῤῥω Καείων ψυχῆς κάρον,
Ἠθλησε μῶν μήφοντι μέχρι ἐ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἑρμογένης Ἐπίσκοπος Ἀκραγαντίνων, ἐν εἰρήνῃ τελευᾷ.

ῆ. Ἀπάρας Ἑρμόγενες ἀνθρώπων γένους,
Κατῆχυας φρύαγμα Δαιμόνων γενέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Φιλήμων, ἐ Χριστοφόρος, ξίφει τελειῦνται.

ῆ. Φιλήμονα τέμνουσι ἐ Χριστοφόρον,
Αὐτῷ φαιδρύντας πράγματι Χριστῦ φίλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Εὐγένιος, ἐν ὀπῇ τείχους βληθεὶς, τῆς ἐξόδου ἀποφραγείσης τελειῦται.

ῆ. Μάτην ὀπὴν τὰ κλεῖθρα τῶν πυλῶν φέρεις.
Εὐγενίῳ γὰρ πρὸς Θεὸν τείβος γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Προκόπιος, ἐ Χριστοφόρος, ξίφει τελειῦνται.

ῆ. Ὁ Προκόπιος, ὡς ἐγὼ Χριστοφόρε,

Θεῦ

Θῶ ἐς σὺ, φησὶν, εἰς τομὼ τὸν ἀυχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὸ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν τῇ χρυσῇ Πέτρᾳ, ὃς ὥρμητο ἐκ τῆς Ἀματολῆς μερῶν, καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν ἐν τῇ ῥηθείσῃ Πέτρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὸ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἀμτιοχείᾳ.

ϛ. Δῶρον Θεῷ τέμνουσιν αἱμοσταγὲς, Θεῷ δῶρον φέρουσιν αἷμα τραχήλου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος κρατηθεὶς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Ἀποστάτου, παρὰ Σαλουστίου τοῦ Ἐπάρχου, ἁρπαγεὶς ὑπὸ τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἀκοῦσαι τὸν Ἰουλιανὸν καθ' ὃν καιρὸν ἡ μετάθεσις τῶν ἐν τῇ δάφνῃ ἀποκειμένων λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βαβύλα τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ πρόσταξιν τοῦ ἀσεβοῦς Ἰουλιανοῦ ἐγένετο, ἀδομένων δαβιτικῶν ὕμνων παρὰ τῶν ἐκφορούντων Χριστιανῶν τὰ τίμια λείψανα, ἐπιφθεγγομένων καθ' ἑαυτοὺς σίχον τὸν, Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, ὧν εἷς ἐστὶν ὁ Μάρτυς Θεόδωρος. Ὃς ἐπὶ ξύλου κρεμασθεὶς, βυρσάροις τὰ μῶτα κατεξάνθη, καὶ ὄνυξι τὰς πλευρὰς διωρύχθη, καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἁπτολήφθεὶς, τῇ εἱρκτῇ παρεδόθη. Τῇ ἑωθινῇ δὲ ὁ Ἰουλιανὸς ἀναδιδαχθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπάρχου τὸν τοῦ Νέου καρτερίαν, καὶ ὅτι τῶν παχόντων Χριστιανῶν διὰ τὸν Χριστὸν μέχρι τέλους, εἰς ἧτταν μὴ τῶν διωκτῶν λογίζεσθαι, εἰς εὐκλείαν δὲ καὶ χαρὰν τοῖς διωκομένοις, παθὼν ὁ θεομισὴς, ἐκέλευσε τὸν Ἅγιον τῆς εἱρκτῆς ἀφεθῆναι. Οὗτος ὁ γεμμαῖος τοῦ Κυρίου ἀγωνιστὴς, ἐρωμένως τιμῶν ἅπερ ἤθετο ὀδύνας, τὰς πικρὰς ἐκείνας ὑπομονὰς βασάνους, τὸν μὲν ἀρχὸν ἔφη ὀλίγης ἀλγηδόνος αἰσθάνεσθαι, εἶτα ἐπιφανῶναι αὐτῷ τιμᾷ ὀδόντι ἀπαλῷ τε καὶ ψυχρᾷ, τὸ πρόσωπον ἐκματτομένῳ τὸν ἱδρῶτα, καὶ παρεγγυόμενον θαῤῥεῖν. Διὰτοι τοῦτο καὶ δημίων παυσαμένων, οὐχ ἡδῶναι, ἀλλ' ἀναῤῥωσθῆναι ἔφη. σωματοφυλακεῖ γὰρ ἔλεγε καὶ τὸν τῶν ψυχαγωγίαν αὐτῷ ἐμποιοῦντα. Τοιαῦτα δεδρακὼς ὁ παράνομος Ἰουλιανὸς, αὐτὸν μὲν πικρῷ καὶ ἐπομβρίῳ θανάτῳ τὸν βίον ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Περσῶν· ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος ἐν Κυρίῳ ἀγάλλεται ἀναπαυσάμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τῷ τῆς πίστεως, πῦρ ἀπετέφρωσας, τῆς ἀθεΐας σοφὲ, πιστὰς δὲ ἐφώτισας, φόβῳ κραυγάζοντας· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ἐκ τῆς Ῥώμης τὰς ἁλύσεις περικείμενος, ὥσπερ ὁρμίσκους χρυσοῦς, διὰ Θαλάσσης ἀθλῶν, Χερσῶνα κατέλαβες, ἐμβαθὰ διώδυσας, τὸ Μαρτύριον, καὶ τὰς φερούσας ἀγώνισας, τῇ Χριστῇ Ἱερομύστα.

Πύρα ὤφθης τὸ σωτήριον παμόλβιε, μέλος φωνήσασα ἡμῖν, καὶ καταθέλγουσα, καρδίας πρὸς αἴθεσιν, τῶν μελῳδούντων πιστῶς, Μάρτυς ἔρωτα· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὃ τοῖς πᾶσι παρεχόμενος βουλήματι, τὸ εἶναι Παρθένε, ἐκ σοῦ ἀρχὴν λαβόμενον, λαμβάνει καὶ τίκτεται, λύων τὰ χρώμενα, παραπτώματα, τῆς συμπτωθείσης Ἀδὰμ τῷ βρωτῷ ῥαγῆς οὐσίας.

Ἄλος. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Βίῳ θεοπρεπεῖ λελαμπρυσμένος, καὶ θείῳ φωτὶ καταλαμπόμενος, ὁραμίῳ αὐτῶν, ἐπέβης γαθόμενος, καὶ βοᾷς σοφὲ τῷ ποιήσαντι· ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τίμια περιφανῶς ἀναιρεθέντα, Χριστῷ τῷ Θεῷ θεομακάριστε, ταῖς χερσὶ τῶν ἀνόμων, σαυτὸν παραδέδωκας, ἐκουσίως ψάλλων παμόλβιε· ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλος πεφωτισμένος ἠξιώθης, ἰδεῖν τὸν Χριστόν σοι προμινύοντα, τὸν αὐτοῦ τὸν χιτῶνα, δεσμῶν διαῤῥηξάμενα, ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν Ὅσιε· ἀλογητὸς εὐλογοῦμεν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Μήτερ τὴν σὴν, ὑπέδυ Θεοτόκε, ὁ Οὐρανὸς οἰκῶν ἐ περιέχων, καὶ ἐκτρέφεται γάλα, μαζῶσα ὁ τρέφων μιῶ, πρὸ τῶ πάσαν μάμματι· ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρω ἡμῶν.

Ὠδὴ, ἡ. Λυτρωτὰ τῶ παντός.

Ὑφάντον ἐκ τῆς ἀῤῥωδον χάριτος, ἀπεκδύσει πηλίνω τῶ σώματος, περιεβάλω ἐνδοξε, ἀφθαρσίας χιτῶνα, ἐ εἰς τὰ ἄνω, κατοικεῖς Ἱεράρχα Βασίλεια.

Ἀναστάσεως Μάρτυς πολύαθλε, τὰ κλοιὰ οἷς δεσμέμενος ἔλυσας, τὴν πλανῶν τῶ ἀλάστορος, Ἱεράρχα κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα, ἀλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐμερίδη ὑγρὰ ἡ ἀμέθεκτος, καὶ ὁδὸν εἰσιέσιν ἡ ἄβατος, θαυματουργία κρείττονι δωρουμένη ὡράθη, ἐνθα τὸ θεῖον, Ἱεράρχα σὸν σῶμα κατάκειται.

Συνθαφθεῖσαν ψυχὴν μὲ τοῖς πάθεσιν, ὁ συνθὼν κατοικῆσαι ἑλόμενος, μετὰ ταφὴν ἐ μέκρωσιν, ἐπανάγαγε Μάρτυς, ταῖς ζωηφόροις, ἐ σεπταῖς ἐ ἐνθέοις δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἄφεικτε ἐ ἀῤῥήκτε θεάματος, ἐν γαστρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος, καὶ σαρξ ἀπείρανδρος γίνεται, καὶ θεοῖ με δι' οἴκτον, ἐ τὴν Τεκοῦσαν, μετὰ τόκον φυλάττει ἀγράντευτον.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίω.

Νεμομερῶν, ἀφέλκας τὴν λύμην, τῆς Ἀρείου κακίστης βλασφημίας, τῆς τῶ πίστω ἐνκόλπας ὁμηγύρεως, καὶ ἀποδιώξας, τῆς Ἐκκλησίας, Θεόφρον περιβόλων.

Πρωτοστάτης, χορεῦ τῶ Ἀποστόλων, Πέτρος ὤφθη, ὁ θεῖος Κορυφαῖος. ξύλος Μαρτύρων, γέγονας δὲ παγοσφε, Πέτρε θεοφόρε, ἐ ἱερουργός τε, τῶ θείω Μυστηρίων.

Ἐμνήθης, ἐκ Θεάρχου ἐπιπροίας, τῶ μελλόντων, τὴν γρῶσιν Θεορρήμων. ἐ τὴν ἐκ γῆς προέγνωσας μετάστασιν, διὰ μαρτυρίω, πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις, Θεὸν Πέτρε Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον, Παρθενίας διαμένεις, ὡς πρὸ τόκου, Παρθενε Θεοτόκε, τὸν Πλάστουργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα. ὃν θεμσε ὑμνῦμεν, ἐ δοξολογῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

Ὄρον ἐν ὄρει, ἁγίω δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτω, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῶ Μωϋσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, ϛ'. Ἔδια μὲν τῶ τῆς παρακοῆς.

Ἔδυσε χοροὶ Πατριαρχῶν σωτόμιλον, ἐδέξατο Κλήμη ἐνδοξε, πόθω ἀγάλλονται ἀπαύστως. μεθ' ὧν σωναφραίνονται Μάρτυρες, Ἀπόστολοι Προφῆται ἐ Δίκαιοι, οἱ ἀπ' αἰῶνος ἀξιάγαστε.

Ἔρημον σε βότρυω τῆς ζωῆς προσήγαγε, γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος, Πέτρος ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου, ὑπάρχων Ἰησοῦ τῶ Θεῶ ἡμῶν, ἐ οἶνον ἀσεβείας ἀπέστραξας, τῆς ἀθείας μέθω παύσοντα.

Ῥοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς ἀνέβλυσας, διδαγμάτων Πάτερ ἄβυσσον, ἐ ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα. δι' ὧν τὰς ποταμὰς τῶ παθῶν ἡμῶν, ξηραίνεις ἐπομβρίαις τῶ Πνεύματος, Κλήμη Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Θεοφεγγὴς καὶ ἱερὰ ἐ εὔσημος, ἐ ἁγία ἐ περίβλεπτος, ἐ ἀκλεὴς ἐ φωτοφόρος, ἐφέστηκεν ἡμῖν μνήμη ἐνδοξε, καρδίας καὶ ψυχὰς κατάφραίνουσα, τῶ χαρᾶς ἀῤῥήτου ἀφημερώσασα. Ὁ Εἱρμός.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν Θεὸν ὡς πύελος, Παρθενία θρόνος ἄληπτος, φύσιν βροτείαν ἐνθέωτα, καὶ ταύτην συμπλακεῖσα καθ' ἕνωσιν, ἀπόῤῥητον δι' οἶκτον ἀμέθεκτον. ὅθεμσε πάντες μεγαλυνόμεν.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ὃν προορισθέντα ἁγίως ἱερατεύειν, ἐ ἱερωσύνης τέλος ἀκλεῶς ἐληφότα, καὶ Χριστῶ μιμησάμενον πάθος, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ῥᾳ-

Ῥάβδῳ στηριχθέντα δυνάμεως τοῦ Κυρίου, καὶ ἱερουργήσαντα καὶ ἱερουργηθέντα, καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσία, Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ὅλῃ συγκραθέντα τῇ αἴγλῃ τῇ τῆς Τριάδος, καὶ τῷ φανωτάτῳ ταύτης ἐνηδόμενον φέγγει, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα, Πέτρον Θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

Νέμοις μοι ἀφθόνως ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν. ὡς γὰρ Ἱεράρχης ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ λύειν, καὶ δεσμεῖν τῶν πταισμάτων ἀθύνας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος. σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομο-
„ θέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν
„ τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν
„ σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλυνό-
„ μεν.

Ἔξαπος. τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῷ Κορυφαίῳ κήρυκι, ἠκολούθησας Πάτερ, καὶ τῆς σεπτῆς μακάριε, τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Ἀρχιερεὺς ὤφθης μέγας, Ὀρθοδόξους φαιδρυνῶν, τῇ αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου, καὶ ἀπείρων θαυμάτων. ὅθεν τὴν σὴν, ἐκτελοῦμεν Πέτρε μνήμην παμμάκρ, αἰτούμενοι πρεσβείαις σου, ψυχικὴν σωτηρίαν. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἡδάμαλις ἡ ἄμωμος, ἡ παράγαθος Κόρη, ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως, καὶ ταύτης προπορεύονται, ἀσωμάτων Τάγματα, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους Παρθένων. ἣν ὁ θεῖος Ἱερεὺς, ἐνηγκαλίσατο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν ἀ. δ. καὶ ψάλλομεν ἀ. τῶν Ἁγίων. ἦχος, π. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνὸν, τοῦ θείου Πνεύματος, σοφὲ καταγώγιον τὸ κλῆμα τὸ ταῖς ἀρδείαις, ταῖς μυστικαῖς γεγονὸς, εὐθαλὲς παμμάκαρ καὶ πολύφορον. ἐξ οὗ ἐναπέσταξε, διδαγμάτων σωτήριον, γλεῦκος ποτίζον, καὶ εὐφραῖνον ἑκάστοτε, τῶν τιμώντων σε, τὰς καρδίας παρόλβιε. Μάρτυς ἀκαταγώνιστε, οὐράνιε ἄνθρωπε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ στύλος, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ τῶν δογμάτων πηγὴ, ὁ τῶν ἀρρήτων, ἑρμηνεὺς γραφικώτατος, ἡ γνῶσις τῶν ἀποκρύφων, τῆς Ἐκκλησίας στερρὸς, στύλος τε καὶ βάσις ἀπερίτρεπτος, καινὼν ἀκριβέστατος, μυστογράφος σοφώτατος, εὔστομος γλῶσσα, πᾶσαν αἵρεσιν τέμνουσα, ὥσπερ μάχαιρα, ὀξυτάτη καὶ δίστομος, ὄργανον τὸ ἡδύφθογγον, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, Κλήμη Μαρτύρων τὸ κλέος, τῶν ἱεράθλων ἐδραίωμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔχων τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν, διαφερόντως, τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ὑπέστης ἀπερίτρεπτος, τὴν διὰ ξίφους πικρὰν, τελευτὴν παμμάκαρ, καὶ τὸν θάνατον. δι' οὗ τῆς ἐνθέου, μακαριότητος ἔτυχες, καὶ τῆς γλυκείας, τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως, καὶ τερπνότητος, ἀπολαύειν ἠξίωσαι. Πέτρε μακαριώτατε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, κλέος τῶν θείων Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δευτερουντες τὸ α.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, δ'.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναὸς, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς παρηγυρίζει. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά. ἦχος, β'.

Οἱ

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Φῶς σε τὸ τριλαμπὲς, αὐγάσαν Θεοτόκε, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης, οὐρανίων τροφήν σοι, ἐκπέμπει μεγαλύνομσε.

ᾱ. Ἀπεμεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ῥίζεις μὲν ἐκ Δαβὶδ, ἐβλάστησας Παρθένε, ὁ Γαβριὴλ τὸ χαῖρε, κομίζων σοι ἐβόα· Θεὸν δὲ τέξῃ Πάναγνε.

ᾱ. Ἀπεμεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὖγε τῆς ἱερᾶς, καὶ θείας ξυνωρίδος, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης. ὑφ' ὧν Ἁγνὴ τεχθεῖσα, προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοίον.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, εἰσδέξασθε Παρθένον, Μαρίαν ἀπειράνδρως, Ἁγνὴν τὴν Θεοτόκον, ἐξ ἧς βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς τῆς Εἰσόδου τῆς Θεοτόκου, εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

Κεφάλαιον, ϛ'.

Χρὴ εἰδέναι, Ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Εἰσόδου τῆς Θεοτόκου ἐν Κυριακῇ, Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ ϛ. ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς συνήθες. Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὴν συνήθη ϛλό. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ϛ. ἀναστάσιμα, γ'. καὶ ἀνατολικὸν α'. Τῆς ἑορτῆς, προσόμοια, γ'. ἦχος, α', καὶ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, προσόμοια, γ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, πλ. Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν λιτὴν τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ τῆς Ἑορτῆς ἰδιόμ. τῆς λιτῆς. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ϛ. καὶ τὰ κτ. ἀλφάβητον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, πλ. β'. Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ τρίτου. Ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολάς. Αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις, ἐκ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, καὶ τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάρ. ἀναστάσιμον, δίς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἦχος, δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα Καθίσμ. τῆς στιχολ. ἀναστάσιμα μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ ἄμωμος, ἡ Ὑπακοή. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον ἀναστάσιμον. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου, εἰς β'. τῆς Ἑορτῆς, ὁ δ'. εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'. Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει. Εἶτα Κάθισμ. τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον, καὶ τὸν οἶκον τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. στιχολ. ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαπ. Ἀναστάσιμον. τοῦ Ἁγίου εἰ ἔχει, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους ϛ. ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς ϛ. προσόμοια, ἦχος, α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. καὶ ἕτερον ἰδιόμ. ἦχος, β'. Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ παράμωμος Παρθένος, μετὰ τῶν στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς ϛ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἡ γ'. ᾠδὴ, τοῦ δ'. Τροπαρ. τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Πέτρου Ἀκολουθία ψάλλεται, ὅτε θέλει ὁ Ἐκκλησιάρχης.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΕ'.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης, καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀποδίδοται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων, καὶ ψάλλομεν τὸ, Μακάριος ἀνήρ. καὶ εἰ μὲν βούληται ὁ Προεστὼς, ψάλλεται καὶ ὁ Ἅγιος μετὰ

τῆς

τῆς Ἁγίας, εἰδ' οὗ, ψάλλεται εἰς τὰ Ἀπόδειπνα.

Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἅ. ἡ. καὶ ψάλλομεν ἅ. τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας ἀνὰ δ'. τῆς Ἑορτῆς. ἦχος, α'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἡμέρον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνὴν, τὴν ἔμψυχον Κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν. προσφέρεται τῷ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα. καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Ἡμέρον Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἁγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένη ἁγνὴ, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια, καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι. καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Εὐ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ. διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν. καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Ἕτερα ἅ. τῆς Ἁγίας. ἦχος, ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡμέρον τέρπεται Πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ Ναῷ σου, κατέχουσα προφρόνως, διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐσεβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου τὴν σεπτήν. ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην νῦν ἑορτάσωμεν. αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις, καὶ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καθεῖλε στερρῶς, καὶ Ῥητόρων τὴν ἔνστασιν. ἀλλὰ δεήσεσι ταύτης ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἱρέσεων.

Χαίροις πανεύδοξε Μάρτυς Αἰκατερίνα σεμνή. τὸ γὰρ Σίναιον ὄρος, ἐν ᾧ εἶδε τὴν Βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγομένην, ἐν τούτῳ Χριστὸς, τὸ θεάρεστον σκηνώσου, νῦν μεταθείσσε φυλάττει ἕως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ.

Δόξα, τῆς Ἁγίας. ἦχος, β'.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῆς Θεοσόφου Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν ὦ φιλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς ἄνθεσι καταστέψωμεν. χαίροις βοῶντες αὐτῇ, ἡ τῶν φλυνάφων Ῥητόρων, τὴν θρασυστομίαν ἐλέγξασα, ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων, καὶ τούτους πρὸς Πίστιν θείαν χειραγωγήσασα. Χαίροις ἡ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα, δι' ἀγάπην τοῦ Ποιητοῦ σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσα, ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. Χαίροις, ἡ ταῖς ἄνω μοναῖς, ἀνταξία τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ δόξης αἰωνίου κατατρυφήσασα. ἧς ἐφιέμενοι οἱ ὑμνῳδοί σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσωμεν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. ἦχος, πλ.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἡ ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, εἰ βούληται ὁ Προεστώς.

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὰ παρόντα τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου, ἅ. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόρε Μερκούριε, κατηγωνισάμενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως, μυριάδας νοητῶν, Αἰθιό-

θιόπων διέκοψας. ἢ τελέσας σου, τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων, Ἀθλητῶν ἐστεφανώθης, Μεγαλομάρτυς πανόλβιε.

Οὐρανόθεν σοι Ἄγγελος, τὰς πληγάς σου ἰώμενος, ἀπεστάλη νεύματι θείου Πνεύματος. ὑφ' οὗ ῥωσθεὶς ἀξιάγαστε, ταῖς σοῦβλαις κεντούμενος πυρωθείσαις δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρεμάμενος, ἢ τεινόμενος, καὶ δεσμούμενος λίθῳ βαρυτάτῳ, ἢ τοῖς αἵμασί σου Μάρτυς, περιῤῥεόμενος πάντοθεν.

Βασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπιγείῳ Μερκούριε, ὑπ' αὐτοῦ τε Δαίμοσι προτρεπόμενος, θύειν θεόφρον μακάριε, βασάνους ὑπηνέγκας, ἢ κατάφλεξιν πυρὸς, ἢ τὸν βίαιον θάνατον, ἢ ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος, ἢ συνήφθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου δεόμενος.

Δόξα, ἦχος, β'.

Βίον αὔλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνὴ, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα. ἢ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα Τυράννου κατεμυκτήρισας, ἢ Ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φλυνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν. ἦχος, π. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, ἢ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον ἢ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν, τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Κόσμου τὴν πρόξενον. Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς, ἢ τῆς Ἁγίας, ἦχος, δ'. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, ἢ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰκατερίνην τὴν παναοίδιμον ᾄσμασι μέλπω.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, π. δ'. Ἁρματηλάτην.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδούς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Ἐθυνομένη τοῦ Δεσπότου πάνσοφε, θείοις προστάγμασι, ἢ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, φλεγομένη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας. Αἰκατερίνα κατέπτηξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ ἢ χάριτι.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἔνδοξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχους ὑπερπλέουσα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἱστίῳ, ἢ θείαις αὔραις τοῦ Πνεύματος, ᾄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Ἀγαλλομένη Παρθενίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφὴ, καὶ Θεϊκὴν γνῶσιν, οὐρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς ἢ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατήσχυνας, τούτους κατακράτος νικήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντε, πάσης αἱρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει. σάρκα γὰρ γενομένον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυήτωρ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μερκουρίουμε τὸ σθένος φυλαττέτω.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Μετὰ τῆς ἀνω χορείας Μερκούριε, τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ, χαίρων παριστάμενος, ἢ θείας ἡδονῆς, ἀοίδιμε πληρούμενος, τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν,

τε-

τελῶντας περιφύλαττε, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θελήσεως ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας σοφὲ, θλίψει κραταιούμενος, Χριστὸν τὸν δι' ἡμᾶς, τὰ πάθη τὰ σωτήρια, θελήσει ὑπομείναντος σαρκὶ, καὶ χαίρων ἐξεκραύγαζες· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥῆμα τυραννικὸν σαφῶς ἐξεφαύλισας, ὁμολογίαν Χριστοῦ, μᾶλλον στεμμωτόμενος, καὶ πᾶσαν ἀλγεινὴν, ἰδέαν ἀγαλλόμενος, ὑπέμεινας Μερκούριε βοῶν, τῷ σὲ ἐνδυναμώσαντι· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Κόρης ἐκ Παρθένου ὡράθη σαρκούμενος, ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ Μάρτυρα πιστὸν, παθῶν οἰκείων δείκνυσι, Μερκούριον γενόμενον αὐτοῦ τὸν ἀθλητὴν, αὐτῷ σωτήρως ψάλλοντα· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Θελήσεως στρατιᾶς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἑκούσιον Χριστοῦ μιμούμενος, καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸ σκότος κοσμοκράτορας, στεφανηφόρος ὤφθης, Αἰκατερίνα Θεόληπτε.

Ῥωμαλαιότητι φρενῶν, διέλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθεΐας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύσασα σαφῶς, Θεογνωσίας δόγματα, θείᾳ σοφίᾳ Μάρτυς, λαμπρυνομένη Παναύθημε.

Σοφείαν τοῖς ὠσὶ, τῆς Εὔας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς μοῦ πατεῖται. τῷ γὰρ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἠχοῦμεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἀμετρα τὸν καυχώμενον.

Θεοτοκίον.

Νεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, διαφάσησον ὑλας, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἁμαρτίας μόνη, Θεογενήτορ' Παναμωμε.

Ἅλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὅλος πυρακτούμενος, τῇ θείᾳ ζωργῇ ἐνδόξε, πῦρ καὶ δεσμὰ, ξίφη τε βασάνους, ὡσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Ὑμνεῖς τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δεήσεσι μάρτυρι, Μάρτυς σοφὲ, τὴν θεραπείαν, τῶν μωλώπων δεχόμενος.

Ῥάβδῳ δυναμούμενος, τῇ θείᾳ ἐχθρὸν φρύαγμα, ὡς Ἀθλητὴς, Μάρτυς γεννναιόφρων, ἀθλήσεως ἐπεπείρωσας.

Θεοτοκίον.

Γνῶμα προτυπώσασα, τὸν ὑπὲρ νοῦν Ἀγγέλων κύησιν, βάτος πυρὶ, ὤφθη καιομένη, ἀδαμάντως φλεγομένη δέ.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας. ἦχος, πλ.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τοῦ Μιχαὴλ, λαβοῦσα παρέθημε, καὶ οὐ ἄθλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς Ῥήτορας ἔπτηξας, τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ, τὸν πλάνον ἐμείωσας. ὅθεν καθορῶσα, τὸν ἀγῶνα ἡ Κτίσις, παρέσχε συμπαθοῦσα, Δεῦρο λέγων σὲ ἄνθρωποι· οἱ θησαυροὶ γάρ σε μένουσι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὸ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Ἕτερον τῆς Ἁγίας. ἦχ. δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Μερκούριος, ἀγωνισάμενος, τὸν δρόμον ἤνυσε, καὶ στεφανίτης στερρὸς, Χριστοῦ ἐλλαμπρύνθη. ὅθεν ταῖς οὐρανίαις, μονῇ σωνήφθη χορείαις, δόξης ἀδιαδόχου, ἐπαξίως μετέσχε. διὸ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ, μνήμην τελοῦμεν πιστῶς.

Τῆς Ἑορτῆς. ἦχος, ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡγιάσθητε ἅπαντες, καὶ ἀκηλίδωτος παρθένος, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἣν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι πιστῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοὶ, μακαρίζουσιν ἀεὶ, καὶ ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ. ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Παναγνοῦτε.

Ὠδὴ, δ'. Σύμπας Χριστὲ Κύριος.

Τὸν Ἀθλητικὸν, Αἰκατερίνα τὸν ἀγῶνα, ἐπεδείξω, Μάρτυς παναοίδιμε,

τῷ

τῷ δυσμενεῖ, λίαν καρτερῶς, ἀντικατα-
στᾶσα, καὶ τοῦτον καταπατήσασα, ποσὶν ὡ-
ραϊσμένοις, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, Ἀθ-
ληφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη Χριστοῦ, Αἰκατερίνα πανόλ-
βιε, καθωράθης, θείας ὡραιότητος,
φωτοειδέσι μαρμαρυγαῖς, ἀγλαϊζομένη, καὶ
κάλλει περιαστράπτουσα. διὸ καὶ γηθομένη,
μελῳδεῖς τῷ Δεσπότῃ, τῇ δυνάμει σου δό-
ξα φιλάνθρωπε.

Πυραννικὴν, ἀλαζονείαν ἐφαύλισας, καὶ
τῷ θείῳ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκ
βυθοῦ, τῆς ἀπατηλῆς, δεισιδαιμονίας, τοὺς
πλανωμένους ἐξήρπασας, διδάσκουσα κραυ-
γάζειν, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦντας· τῇ δυνά-
μει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἡ ἀκλεὴς, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις,
τῆς ἐνδόξου, μνήμης σου πανεύφημε,
τῆς καρτερῶς, θράσος τοῦ ἐχθροῦ, κατα-
πατησάσης, ὡς Ἥλιος ἀνατέταλκεν. ἐν
ᾗ μεγαλοφώνως, τῷ Δεσπότῃ βοῶμεν·
τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Θρ.

Νῦν τὴν ἰσχὺν, τῶν ἀθετούντων κα-
τάβαλε, τῆς Εἰκόνος, Κόρη τὴν
προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ
νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ Κόσμον ὅ-
λον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.
τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, καταφαίδρυνον
μόνη Πανύμνητε.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἰκειώθης τῷ Κτίστῃ σου, θείου μαρτυ-
ρίου θεόφρον πάθεσι, καὶ λαμπροὺς
στεφάνους ἔνδοξε, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω ὡς ἀήτ-
τητος.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος ἱμά-
τιον νῦν ἐνδέδυσαι, τῆς φθορᾶς καὶ
τῆς νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Μάρτυς ἐκ-
δυσάμενος.

Μέχρις αἵματος ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἁ-
μαρτίαν ἀγωνισάμενος, νικηφόρος
ἀναδέδειξαι, καὶ τῆς ἄνω δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ ὁ σωτήριος, Λόγος καταβέβηκεν
Ἀειπάρθενε, ὥσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρα-
νε, τῆς πολυθείας τὰ ὀμβρήματα.

Ὠδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Πόθῳ πυρπολουμένη, Μάρτυς πα-
ναοίδιμε τῷ τοῦ Δεσπότου σου, καὶ ζη-
τοῦσα τούτου, τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσα-
σθαι, αὐθαιρέτῳ γνώμῃ, τοῖς αἰκισμοῖς
σαυτὴν παρέσχες, παρθενίας ἐκλάμπου-
σα χάρισιν.

Ἄθλοις ἱερωτάτοις, Κόρη καλλιπάρ-
θενε καταλαμπρύνασα, σεαυτὴν προ-
φρόνως, ἀνελήλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον,
τοῦ Χριστοῦ παστάδα, καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῷ
Νυμφίῳ, γηθομένη συνήφθης πανόλβιε.

Νεανὶς φαιδροτάτη, ὤφθης ἀγαπήσα-
σα, μόνον ἐράσμιον, καὶ ὀπίσω τού-
του, συντονώτατον δρόμον διήνυσας. εἰς
ὀσμὴν τοῦ μύρου, τοῦ νοητοῦ τοῦ κενωθέντος,
ἀνεβόας δραμοῦμαι Νυμφίε μου.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες
σε, Πάναγνε Δέσποινα, τὸν ἐκ σοῦ
τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττο-
μεν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, θελητικαῖς αὐτεξου-
σίαις, γνωριζόμενον Κόρη Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Πεινόμενος τῇ λόγχῃ Μερκούριε, ἀνεν-
δότως, τεμνόμενος ἔφερες, θείαις ἐλ-
πίσι νευρούμενος.

Ὁ πέτρᾳ νοητῇ στερεώσας σου, τὴν καρ-
δίαν, λίθῳ βαρυνόμενος, οὐ παρετρά-
πης Μερκούριε.

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότου σου,
χρηματίσας, δόξης ἐκοινώνησας, τούτου
καὶ θείας λαμπρότητος. Θεοτοκίον.

Θανάτωσον Παρθένε τὴν ζῶσάν μου, ἁ-
μαρτίαν, ζωὴν ἡ κυήσασα, τὴν θανα-
τώσασαν θάνατον.

Ὠδὴ, ϛ'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ὅλην σε περικαλλῆ, Παρθενίας ἀπα-
στράπτουσαν αἴγλῃ, μαρτυρικοῖς τε Κό-
ρη, φοινιχθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀ-
γαθὸς, Λόγος καὶ ἄχραντος, ἐν θαλά-
μοις, ἐπουρανίοις κατεσκήνωσεν.

Ἔσχυσας διὰ Σταυροῦ, τῶν Τυράννων κα-
ταλῦσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σο-
φίας, διελέγξαι τὸ μάταιον, Θεοπνεύστου

διδα-

διδαχῆς, βρύουσα δόγματα, μεγαλόφρον, Αἰκατερίνα Παναοίδιμε.

Δόλῳ πρώην τὸν Ἀδὰμ, Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους, καρτερῶς ὑπομείνασα, καταβέβληκας εἰς γῆν, Μάρτυς πανένδοξε, καὶ στεφάνοις, τῆς βασιλείας ἐστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἐλεώνμοι τὸν κριτὴν, τὸν Υἱόνσου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν, Μῆτερ ἀπέργασαι· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ἐνεύρουσε, ὁ σωτήριος Λόγος, δι' αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων, Μάρτυς σοφὲ, ὑπομένοντα βλέπων, καὶ δι' Ἀγγέλου θαρρεῖν σοι προσέταττε, Μερκούριε καὶ μηδαμῶς, τῶν Τυράννων πτοεῖσθαι τὴν ἔνστασιν.

Νενέκρωται, ὁ πολύμορφος Ὄφις, καὶ ποσὶ καταπατεῖται ὡραίοις, τοῦ Ἀθλητοῦ, καὶ γενναίου ὁπλίνου. ἐθελουσίοις ὁρμαῖς γὰρ ἐχώρησε, πρὸς βάσανα πρὸς αἰκισμοὺς, καὶ πρὸς θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ὁλόκληρον, τῷ Δεσπότῃ προσῆξας, τῆς καρδίας τὴν προαίρεσιν Μάκαρ, καὶ δι' αὐτὸν, ὑπομείνας στρεβλώσεις, ὡς νικητὴς παρ' αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι. καὶ τούτῳ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, μετὰ πάντων Μαρτύρων παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, τῇ φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον Κόρη, καὶ ἐκ τῶν σῶν, παναγίων αἱμάτων, σεσαρκωμένον πανάμωμε τέτοκας, τὸν δείξαντα πᾶσι ζωῆς, τὰς εἰσόδους δι' ἄφατον ἔλεος.

Κοντακ. τῆς Ἁγίας. ἦχ. γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ῥητορεύει σήμερον, Αἰκατερίνα ἡ Μάρτυς, καὶ Ῥητόρων ἔπαυσε, φρενοβλαβεῖς ἀπιστίας. Ἄγγελος γὰρ οὐρανόθεν αὐτῇ ἐπέστη, δύναμιν ἐκ τῶν ὑψίστων ἐπικομίζων. ἣν καὶ λαβοῦσα, πιστῶς ἐβόα· Χριστὸς ὑπάρχει, Μαρτύρων καύχημα.

Ἕτερον Κοντακ. τῆς Ἁγίας. ἦχ. β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα ἐκ παιδόθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε, γνοῦσα ἐκ ταύτης, τὴν τῶν στοιχείων κίνησίν τε καὶ ποίησιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ Λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε, τὰ εἴδωλα καθελοῦσα, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Ἕτερον Κοντακιον τοῦ Ἁγίου, ἦχ. γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Μερκουρίου σήμερον, τὴν ἱεραὶ παντευχίαν, οἱ πιστοὶ ἐν ᾄσμασιν, ἐπιτελοῦμεν συμφώνως. Ἄγγελοι μετ' εὐωχίας συνευδοκοῦσι. Μάρτυρες μετ' εὐφροσύνης νῦν συγκροτοῦσι. Διὰ τοῦτο ἀνεδείχθη, Μαρτύρων κλέος, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ στερρὸς Ἀθλητὴς, καὶ Μαθητὴς Μερκούριος, στρατιώτης τὸ πρὶν ὑπάρχων πρὸς παράταξιν, ἐξῆλθε τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀθείας, τὴν τῶν Ἑλλήνων στηλιτεύων θρησκείαν ψευδώνυμον, καὶ μεγαλύνων πίστιν ἀκράδαντον καὶ ἀληθινὴν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἠμφιεσμένος ὥσπερ ὁπλίτης αὐτοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐγκαυχώμενος φαιδρῶς, τοῖς παθήμασι τοῖς θείοις. Ὅθεν σε πάντες ὁμοφρόνως εὐφημοῦμεν, Μαρτύρων κλέος, ὁμοῦ καὶ καύχημα,

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΕ. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχ. Αἰκατερίνα καὶ Σοφὴ, καὶ Παρθένος.

Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς. ὦ καλὰ τρία.

Πέμπτῃ ἄορ κατέπεφνεν εἰκάδι ῥήτορα Κόρην.

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Βασιλίσκου τινὸς, τὔνομα Κώνστου, πάνυ οὖσα ὡραία, καὶ τῷ κάλλει ἀμίμητος, ὑπερμεγέθης τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τῷ σώματι ἀστεία. Ἦν δὲ ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Ἥτις πᾶσαν παιδείαν Ἑλληνικὴν καὶ Ῥωμαϊκὴν, ἄκρως ἐγγυμνασθεῖσα, Ὁμήρου τε καὶ Βιργιλίου, τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου Ποιητοῦ· Ἀσκληπιοῦ τε καὶ Ἱπποκράτους καὶ Γαλήνου τῶν Ἰατρῶν· Ἀριστοτέλους τε καὶ Πλάτωνος, Φιλιστίωνός τε καὶ Εὐσεβίου τῶν Φιλοσόφων· Ἰαννῆ καὶ Ἰαμβρῆ τῶν μεγάλων Μάγων· Διονύσου καὶ Συβίλλης, καὶ ὅση Ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ Κόσμῳ. Οὐμὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν λέξιν γλωσσῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἔκπληξιν ἔφερεν, οὐ μόνον τοὺς ὁρῶντας αὐτὴν, ἀλλάγε καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μαξεντίου, πολλῶν βασάνων πεῖραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου Στέφανον δέχεται, παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καταβληθέντες, καὶ πιστεύσαντες, πυρὶ τελειοῦνται.

ἡ. Αἱ πρὸς πλάνην Ῥήτορσιν ἀνδρᾶσι στάσεις,
Εἰς πῦρ θανοῦσι τῶν στεφάνων εὑρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται.

ἡ. Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος βασιλέως,
Ἄφθαρτον εὗρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ὁ Στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦται.

ἡ. Σὺν τῷ στρατῷ σου Πορφύριε πρὸς ξίφος,
Πρόθυμος ἥκεις, οἷά περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

ἡ. Εἰ καὶ πατάσσῃ Μερκούριε τῷ ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐκ γῆς Ἀνατολῶν, κατηλεγμένος τῇ στρατείᾳ τῶν Μαρτησίων, Γορδιανοῦ τινὸς τὸ γένος Σκύθου τυγχάνων Υἱός. Ἀριστεύσας δέ ποτε κατὰ τῶν Βαρβάρων, προσφθέντος αὐτῷ Ἀγγέλου, καὶ θάρσος ἐμβαλόντος, τὴν τοῦ Στρατηλάτου παρὰ τοῦ βασιλέως τάξιν λαμβάνει. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, παραστὰς Δεκίῳ, μαχαίραις τὸ σῶμα κατατέμνεται, καὶ ἐπὶ τέσσαρσι πάλοις δεθεὶς, καὶ ὑποκάτωθεν ἁπτομένου πυρὸς τοῖς ὀχετοῖς τῶν αἱμάτων σβεννυμένου, αἰκίζεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τοῦτο φραγγελοῦται τετραφραγγέλῳ χαλκῷ. καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἀχθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ἦν δὲ ὁ Μάρτυς, ὅτε τοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἐτῶν εἰκοσιπέντε, εὐμεγέθης τὸ σῶμα, τὴν ὄψιν εὐπρεπὴς, τὴν κόμην ξανθὸς, συνεπιπρέποντος αὐτῷ τῇ ὄψει, τοῦ κατὰ τὰς παρειὰς ἐρυθήματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

ἡ. Ἡσύχως βίου τὸ στάδιον ἀνύσας,
Πρὸς ἡσύχιον Πέτρε λιμένα φθάνεις.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Πέτρος ἐν τῷ Πόντῳ γεννηθεὶς παρ' εὐσεβῶν γονέων, ἑπταετίαν πληρώσας σὺν αὐτοῖς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ κατεδαπάνησεν. Ἐν Γαλατίᾳ μὲν γὰρ πρῶτον ἤθλησεν. εἶθ' οὕτως ἱστορίας ἕνεκα, τὴν Παλαιστίνην κατέλαβεν. ἐκεῖθέν τε παντάχου προσερχόμενος, κατήχθη εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ κελλίῳ τινὶ καθείρξας ἑαυτὸν, προσεῖχεν ἑαυτῷ, τῷ Θεῷ ἀεὶ διαλεγόμενος, μηδὲν ἄλλο ἐσθίων, πλὴν ἄρτου σταθμοῦ τινος ὀλίγου δι' ἡμερῶν δύω, καὶ ὀλιγοστοῦ ὕδατος. Οὗτος κατὰ δαιμόνων ἔλαβεν ἐξουσίαν. καὶ γὰρ τινὰ τὔνομα Δανιὴλ, τοῦ Δαίμονος ἐλευθερώσας, τοῦτόν τε κατηχήσας, ὁμόζηλον καὶ συνασκητὴν πεποίηκε. Καὶ ὀφθαλμοὺς πεπηρωμένους ὑγείωσε, καὶ νοσήματα

διά-

διάφορα ἐθεράπευσε. καὶ πολλὰ τὰ τούτου κατορθώματα, τὰ μὲν, ὡς γραφέντα, τὰ δὲ, καὶ ἐξ ἀκοῆς ᾀδόμενα. Οὗτος μέγας καὶ ὑψηλὸς γενόμενος, ἐν τῇ Ἀντιοχέων Πόλει, καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, καὶ ἐννενήκοντα ἐννέα χρόνους διαρκέσας ἐν τῷ θνητῷ σαρκίῳ τούτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα Μάρτυρες, ξέφει τελειοῦνται.

ἡ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶν δέκα.

Μεθ' ὧν περ ἄλλους ἄνδρας ἑπτάκις δέκα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας μύστης γεγένησαι, τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίῳ Μαρτύρων δῆμον, προσαγαγοῦσα Χριστῷ. μεθ' οὗ κραυγάζεις πανεύφημε ψάλλουσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου πάνσοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήρπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας, καὶ φωτοφόρους ἔδειξε Μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακράζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεανίς ὀπίσω σου, ἀκολουθοῦσα σοὶ προσενήνεκται, διὰ ξίφους τμηθεῖσα, σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον, καὶ σοὶ τῷ Κτίστῃ βοῶσα καὶ λέγουσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ ἁγίως κατασκηνώσας ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγέννηται, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φέγγει τῆς ἄνω φρυκτωρίας, αὐγαζόμενος γενναῖε Στρατιῶτα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε νῦν, φωτίζεις μελῳδοῦντας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνεῖς τὸν πάντων εὐεργέτην, πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τούτου μάκαρ, καὶ πυρὶ αἰσθητῷ, φλεγόμενος καὶ μέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λίθοις προσάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἴσθησιν λιθώδη κεκτημένοι, λίθῳ Μάρτυς τὸν σὸν, βαρύνουσιν αὐχένα, κραυγάζοντα Μερκούριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τίμασιν αἷμα συγκεράσας, σοῦ τὸ τίμιον Δεσπότου φιλανθρώπου, κοινωνὸς τῶν αὐτοῦ, ἐδείχθης παθημάτων, ἀναβοῶν Μερκούριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. θ'.

Φάξεις Ἀγγέλων καταπλήττει, μυστηρίου σου τὸ βάθος Θεοτόκε. ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ, σαρκούμενος ὡράθη. ᾧ μελῳδοῦμεν Πάναγνε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς διδαχαῖς Βασίλισσα, πειθαρχοῦσα προσέδραμε, τῇ Θεοσεβείᾳ, καὶ στερρῶς ὑπέμεινε, τῶν πόνων καὶ αἴσθησιν, καὶ Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, τῆς ἀδιαδόχου, προφανῶς ἠξιώθη, βοῶσα τῷ Δεσπότῃ, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα. ἡ γὰρ Ἀθληφόρος, τῷ Χριστῷ παρίσταται, αἰτοῦσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας πρόξενα, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτὴν αὐτοῦς μνήμην, προθύμως ἐκτελοῦσι, καὶ πιστῶς μελῳδοῦσι· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀναπετάσας δέχεται, ὁ Νυμφίος σε πάνσοφε, πύλας Παραδείσου, καὶ παστάδα πάνσεμνον, οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ βασιλείας μέτοχον, ὡς συγκοινωνὸν, τῶν παθημάτων δεικνύει. ᾧ νῦν παρισταμένη, Βασιλέων θυγάτηρ, λαμπρῶς πεποικιλμένη, ἡμῶν μὴ ἐπιλάθῃ.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειρᾶτο ὁ Τύραννος, πιθανολογίαις, ὁ δεινὸς χρησάμενος, ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν σὴν ἐλπίσας ἔνδοξε. ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη, ἐβόας τῷ Δεσπότῃ· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανάμω-

με, τῆς ὑπερκοσμίου, τῶν Ἀγγέλων τάξεως. τὸν τοῦτον γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύω ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ἄλλος. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὑπὲρ Ἀθλητῶν προσθήκην σε, καὶ χορὸς ὑπεδέξατο, καθωραϊσμένον, καὶ φαιδρὸν γενόμενον, σεπταῖς ὡραιότησι, τῶν ὑπερτίμων ἄθλων σου, καὶ τῆς εὐσεβοῦς σου, καὶ σεπτῆς Μαρτυρίας. καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβοφρόνως ἔνδοξε, τὸν ἀγῶνα διήνυσας, καὶ γενναιοφρόνως, τὸν ἐχθρὸν κατήσχυνας, καὶ νίκην οὐράνιον, ὡς νικητὴς ἀράμενος, ταῖς Ἀγγελικαῖς, νῦν συναγάλλῃ χορείαις. μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐλειωθεὶς πανόλβιε, διὰ ξίφους Μερκούριε, καὶ ἐπιτυχὼν τοῦ προκειμένου τέλους σοι, τὴν γῆν μὲν τοῖς αἵμασι, τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδευσας, τὸ δὲ νικηφόρον, καὶ μακάριον σῶμα, λευκότερον χιόνος, ἐναπέδειξας ψάλλων· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσα, ἀναπλάσεως Ἄχραντε, ἅπαντες αἰτίαν, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε. Θεὸν γὰρ παναίτιον, ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας, τὸν τὴν συντριβεῖσαν, ἐν κακίᾳ εἰκόνα, οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἀναπλάσαντα μόνη, ὑπερευλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ, θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδεῖς, νυμφικοῖς κοσμουμένη στολίσμασι, παρθενικὴν, ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα, τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλήν. καὶ νῦν παριστάμενη, Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Ἐδέχθησου θεόφρων ἡ προσευχή. τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας, κλῆσιν σεμνὴ, σώζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν, καὶ εὐρωστίαν δίδωσι, νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. διό σε γεγηθότες, Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Ἀμέμι καθωρμίσθης νῦν γαλήνῳ, εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θάλασσαν, τὴν κοσμικὴν, Μάρτυς διελθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε, πλοῦτον πολυποίκιλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθένε, τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερίνα Παμμακάριστε.

Πασταδῶν οὐρανίων ἔνδον τανῦν, σὺν παρθένων χορείᾳ χορεύουσα, μαρτυρικαῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερίνα πάνσοφε, λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειρὰς, προθύμως δυσωποῦσα, τὸν πάντων εὐεργέτην, δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας.

Θεοτοκίον

Ὠράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰχῶρες νῦν μαρτυρικὴν, εὐωδίαν ἀναπέμπουσι χάριτι, καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν, ἀῤῥήτῳ λόγῳ, πάθη διώκουσιν. ἀναπηγάζει τὰ ὀστᾶ, ἰάσεως νάματα, καὶ καταρδεύει ψυχὰς, τῶν ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ὡς μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας ἱερῶς σε γεραίρομεν, ὡς στύλον ἄσειστον, ὡς τεῖχος Μάρτυς, ὄντως ἀπόρθητον, ὡς στρατιώτην δυνατὸν, Θεοῦ τοῦ Παντάνακτος, ὡς καθαιρέτην ἐχθρῶν, ὡς φωστῆρα νοητὸν καὶ παγκόσμιον.

Εὔνδρομον Ἄγγελον φωτὸς, πρὸς τὴν ἄθλησιν Θεόφρων κεκλήρωσαι. ὅθεν στρεβλούμενος, καὶ ταῖς λαμπάσιν ὑποκαιόμενος, καὶ συγκοπτόμενος δεινῶς, καὶ ξίφει

φει τεμνόμενος, οὐκ ἐδειλίασας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἡμέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν, ἡ θεία μνήμησου, τοῖς σὲ τιμῶσι, Μάρτυς Μερκούριε. ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν, τῶν μνημονευόντων σου, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων. ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὦ Παρθένε, Αἰκατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ Φιλοσόφων ἀνοίαν, ἐν Θεῷ διήλεγξας, ὡς λῆρον οὖσαν καὶ μῦθον, τὴν Παράμωμον ὄντως, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τοῦ Ἁγίου. Ὅμοιον.

Πὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ Δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Μερκούριε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας. διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, σκανδάλων τοῦ ἀλλοτρίου.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως. ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύω καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ Θείου Ἀγγέλου, ὡς ἁγία Κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἤ. προσόμ. τῆς Ἁγίας. ἦχος, δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανίερον, Αἰκατερίνα πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονήν σοι καρτεραὶ, καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοοῦντα τοὺς Ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Δίς.

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, καθωράθης τὸν Τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθείας, Θεογνωσίας φωτισμῷ, καταβαλοῦσα, καὶ θείᾳ χάριτι. ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον παράμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας, καὶ λογισμῷ καρτερικῷ, τὴν τῶν τυράννων ὀφρὺν κατέσπασας, καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὡραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. ἦχος, β'. Βαβύλα.

Κίον ἄυλον ἐξησκημένη, βῆμα ἄθεον καταβαλοῦσα, ἔστης τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνὴ, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα. καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα Τυράννου κατεμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας, τὰς φλυνάφους ῥήσεις Πολύαθλε.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. ἦχος, ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται, ἡ Παράμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα Δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται. ταύτῃ ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικ. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, καὶ τῆς Ἁγίας ἡ ς'.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κς.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Ἕτερας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχ. πλ. δ'. καὶ ψάλλομεν ἓν. προσόμοια. ἦχος, α.

Παμμάκαρ Ἀλύπιε τῷ σῷ, ἐκ παιδὸς ἀγέθηκας, ζωῇ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ὑφ' ὃ θεμούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῷ ὑπέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἀλύπιε φωστὴρ, καθωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὸν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, καὶ ἐνθέοις ἔργοις. ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλος ἐλλαμπρύνας σοφὲ, Μοναχῶν Ἀλύπιε, ὑπερθεν φύλαξ ἱστάμενος, καὶ πιεζόμενος, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσι. διὸ καθυπεδέξω τὸ Πνεύματος, θεῖα χαρίσματα, ἰαπτεύειν ἀῤῥωστήματα, καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Ἕτερα πλ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου Νίκωνος. ἦχος, πλ. β'.

Ὅλον ἀποθέμενοι, τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, πόνοι καὶ πόνων οἱ τρόποι, καὶ τῶν τρόπων ἔλλαμψις, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι ἀπαστράπτουσα, ὑπὲρ μὲν ἅπαντα, τῇ ἰσχύι νικήσασα. θαυμαστῶς ἐμεγαλώθη γὰρ, καὶ θήκην μάματα, βλύζουσα πιστοῖς ξένον θέαμα, πῶς τάφος οὐκ ἐπέδυσεν, ἢ λίθος κατέσχε τὸν δυνάμιν. ἀλλ' ὡς καὶ πρὸ τέλους, μετάνοιαν ἐκραύγαζες ἡμῖν, ὧσαύτως μοι πρὸς ἐπίγνωσιν, ἔλκεις μετ' θάνατον.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὅπως τὸ παράγγιον, σκιρτῶντες ἐθησαύρισαι τὸν παμμάκαρος. ᾧ τερπνοῖς ᾄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι, λιταῖς ἀόρτες βοήσωμεν· Ἅγιε πρόφθασον, καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον, καὶ κλύδωνος ἅρπασον, καὶ τῆς καταιγίδος τῆς θλίψεως, ἵνα τὸν τερπνῶς σε, καὶ παντίμοιρον δοξάζωμεν σορὸν, καὶ τὴν Εἰκόνα σεβώμεθα, μύρον ἀναβλύζουσαν.

Πλοῦτον ἀναφαίρετον, ἔχεσε πόλις Λακώνων, μακαρ ἀξιάγαστε, φαεναῖς ἀυγαζόμενα ταῖς λαμπρότησιν. ἣ καὶ μοῦ βραβεῦσον, τὴν εἰρήνην Νίκων, καὶ τροπαίων αὐτὴν ἔμπλησον, ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, καὶ παρεμβολὰς κάμψας βέλεσι, πρεσβείαις σου Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως, πλῆσον τὰς καρδίας, ἡμῶν τῆς ἀϋμνήμτωσε πιστῶς, ἐν παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, ἦχος, α.

Ὑπομονῆς σύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι, Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Νίκωνος. ἦχος, γ. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα ἡ Λακεδαίμων, θείαν λάρνακα, τῶν σῶν λειψάνων, ἀβρύνουσαν πηγὰς τῆς ἰάσεως, καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεως, τοὺς σοὶ προσφέροντας Πάτερ ἐκ πίστεως, Νίκων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη κλῆσιν. Ὁ Καμὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. Ὁ Καμὼν τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαίρων ἐπαινῶ τοὺς Ἀλυπίου πόνους.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. α.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Χαίρητος πεπλησμένος, χαρᾶς με πλήρωσον, τὸν ψυχῶν ἐπαινέσαι, τὸν βίον σου Ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου, δι' ἧς πάντας ὑπέφαινας, τοὺς Ἀγγέλους ἀγωνισάμενος.

Ἄλλον ὡς Σαμουὴλ σε, Θεὸς ἡγίασε, μητρικῆς ἐκ κοιλίας, Ἀλύπιε μακάριε, καὶ βλέπων τὰ ἔμπροσθεν, ὡς Προφήτην ἔνθεον, ἀπεργάσατο ἀξιάγαστε.

Ἵνα

Ἵνα Θεὸς δηλώσῃ, τὴν σὴν λαμπρότητα, ἣν περ ὕστερον ἔσχες, καλῶς ἀγωνισάμενος, φωτὸς θείου ἔπλησε, σοῦ τεχθέντος Ὅσιε, τὸ δομάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις σεπτοῦ Προφήτου, πέρας ἐδέξατο. ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, σαρκὶ Θεὸν ἐκύησε, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, συντριβέντας πρότερον, ἁμαρτίας πλημμελήμασι.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νίκωνος.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Τῆς οὐρανίου πατριᾶς τῷ ἔρωτι, κατασχεθεὶς τὴν ψυχὴν, καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐπιποθήσας εὔκλειαν, ἐπιγείου πατρίδος, καὶ γεννητόρων ἐμάκρυνας, Νίκων σεαυτὸν παναοίδιμε.

Τόπον ἐκ τόπου διαμείβων πέφευγας, τὰ παρατρέχοντα, τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖς ἀποχωρήσεσι, σαφῶς ἀποκρουόμενος, οὐδενὶ τῶν προσύλων, τὸ εὐγενὲς ἐνυβρίσαι σου, μάκαρ τῆς ψυχῆς ἀνασχόμενος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ὡς λύχνος ἐπὶ λυχνίαν, πράξεως κρείττονος, ἐπιτεθειμένος, ταῖς σελασφόροις σου, Πάτερ ἀρεταῖς πᾶσαν ψυχὴν, πιστῶς σοι προσιοῦσαν, εὐσεβοφρόνως κατελάμπρυνας, σκότους ἁμαρτίας λυτρούμενος.

Νοός σου τὰς ἱερὰς, κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τηρήσει θείων, νόμων τοῦ Πνεύματος, Ἄγγελος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Ἀγγέλων πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος, Πάτερ θεοφόρε Ἀλύπιε.

Ἐμφρόνως τῶν ὀχληρῶν, τοῦ βίου ἀοίδιμε, μεταναστὴς ὤφθης, καὶ προσεχώρησας, πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τὰ σκάμματα προθύμως, τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, Ὅσιε δεικνύων τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Παρθένε τὸ καθαρὸν, τοῦ Λόγου παλάτιον, τὴν ψυχήν μου δεῖξον, οἶκον τοῦ Πνεύματος. ὕδατος πηγῆς ζωαρχικῆς, πότισόν με τῇ καύσει, τῆς ἁμαρτίας φλογιζόμενον, ὅπως καταχρέως δοξάζω σε.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐξ ἑώας εἰς δύσιν, διαδραμὼν ἅπαντας, τῷ τῆς μετανοίας, κηρύγματι κατεπύρσευσας. ὅθεν κατάλληλον, τῇ πράξει εὗρες τὴν κλῆσιν, μετανοίας Ὅσιε δειχθεὶς φερώνυμος.

Τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ θέμενον, Πάτερ τὴν δευτέραν, ἐν Κόσμῳ Χριστοῦ ἐμφάνειαν, προανεκήρυττες, καὶ μετανοίας ἀξίους, ἐκ καρδίας ἔλεγες καρποὺς ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν, τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον Ὄρος. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργὲ Κύριε.

κα. τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Συμεὼν ἡμῖν ὤφθης ἄλλος σοφέ. τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσας στύλῳ ἐκ γῆς, Πάτερ Ἀλύπιε, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, κατετροπώσω Θεόφρων, πικρῶς ὀλοφύροντας, καὶ εἰς ἀβάτους τόπους, αὐτοὺς ἀπεδίωξας. ὅθεν καὶ ἐδείχθης, ἐγκαλλώπισμα θεῖον, Πατέρων τὸ καύχημα, μοναζόντων τὸ στήριγμα. διὸ πίστει βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Νίκωνος, ἦχος, α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτὸν, Βαπτιστοῦ ἐμιμήσω, καὶ Κόσμῳ τὴν φρικτὴν, καὶ δευτέραν τοῦ Κτίστου, ἐμφάνειαν ἐκήρυττες, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζες· νῦν ποιήσατε, καρποὺς ἀξίους Κυρίῳ, μετα-

νοίας τε, ἀπὸ καρδίας τελείας, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυβέρνησον ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον ἀντὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας παράμωμε. καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, φρικτῆς ἀποφάσεως.

Σταροθ'. Ὅμοιον.

Ὦ θαύματος φρικτοῦ, ὦ καινοῦ μυστηρίου, ἐβόα ἡ Ἁγνὴ, καὶ παράμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν, ἁπλωθέντα τὸν Κύριον. ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται.

Ὠδὴ, δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ἀγάπην ἀληθῆ καὶ συμπάθειαν, πίστιν ἐλπίδα ἀρραγῆ, καὶ πολιτείαν ἀνόθευτον, ἀναλαβόμενος Πάτερ, θεράπων τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας.

Ἱστάμενος ἐν στύλῳ ἀκλόνητος, ταῖς ἐναντίαις προσβολαῖς, Δαιμόνων στίφος ἐκλόνησας, καὶ κλονουμένοις ἐγένου, παμμάκαρ ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως γέγονας, καὶ κατεδρόσισας ψυχὰς, κατατακείσας τῷ καύσωνι, τῆς χαλεπῆς ἁμαρτίας, Ἀλύπιε Θεόφρον πανόλβιε. θ'.

Μὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, καὶ φωταγώγησον τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν μου Δέσποινα, ἡ φωτοδότην τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Κύριον.

Ἄλλος. Ἐ ἰσακήκοα Κύριε.

Ἀληθῶς ἐφιέμενος, γνώσεως μακάριε, πράξει γέγονας, θεωρίας σου ἐπίβασις, τοὺς Ἑλλήνων λήρους παρωσάμενος.

Μῆς καρδίας τὰ ὄμματα, πράξεσιν ἐνθέοις προκαθηράμενος, προεμήνυες τὰ μέλλοντα, ὀπτικὴν διάνοιαν προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν Κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὅλος ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, χρονίαν στάσιν, ὕπαιθρος Πάτερ, νιφετοῖς καὶ καύσωνι, σφοδρῶς προσπαλαίων, προθύμως ἐκαρτέρησας.

Ὕμνοις καὶ δεήσεσι, σχολάζων Ὅσιε, τῆς τρισηλίου αὐγῆς τὴν χάριν, νοὸς καθαρότητι, ἐδέξω καὶ φέγγος, ἰάσεων ἀπήστραψας.

Σωμάσου τῷ κίονι, περιγραψάμενος, τὸν νοῦν βαδίζειν, ἀνεμποδίστως, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον, Πάτερ ἐπαφῆκας, φωτὸς ἀποπληρούμενος. Θεοτοκίον.

Ἅγιον ἐκύησας, Θεὸν γενόμενον, βροτὸν δι' οἶκτον, ἁγία Κόρη, τὸν καθαγιάζοντα, τοὺς αὐτὸν ἐν πίστει, καὶ φόβῳ ἁγιάζοντας.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Πληγέντα τὸν εἰς σὲ παροινήσαντα, θεηλάτως, ταῖς εὐχαῖς ἀνέρρωσας, καὶ σὲ τιμᾷν παρεσκεύασας.

Ναὸν πανευκλεῆ ἀνεστήλωσας τῷ Σωτῆρι, ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, προχρηματίσας θεσπέσιε, Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας ἄχραντε, Θεοτόκε, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ζωοποιοῦντα τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ, ϛ'. Μαινομένην κλύδωνι.

Λίθοις σε τὰ πνεύματα, τῆς κακίας, βάλλοντα σαφῶς, ποιούμενον στάσιν ἐν τῷ κίονι, τῆς ἀρραγοῦς πέτρας οὐδόλως ἐσάλευσαν.

Ὑπομένων Ὅσιε, ὑπέμεινας, τὴν ὑπομονὴν, ἀληθῆσοι Κύριον δωρούμενον, καὶ ἐκ πάντων, τῶν δυσχερῶν σε ἐρρύσατο.

Παραδόξως Ὅσιε, Φῶς ὡρᾶτο, ὕπερθεν τοῦ σοῦ, καθ' ἑκάστην κίονος φωτίζον σου, θαυματουργὲ, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Ἐχυρὰν παράκλησιν, οἱ ἐν θλίψει, ἔχομεν ἁγνὴ, καὶ βεβαίαν πάντες σὲ ἀντίληψιν, Μήτηρ Θεοῦ, κινδύνων σῷζε τοὺς δούλους σου.

Ἄλλος.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐδόξασέ σε Θεὸς, ὁ δοξασθείς σου τοῖς μέλεσιν, ἐν τέρασι θαυμαστοῖς. διὸ καὶ τῷ κίονι, ὅπως χρηματίσῃ σοι, ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ, τὸ ἐλλεῖπον ἀνεπλήρωσας.

Ὡς ἄλλον σε Μωϋσῆν, ἡ Λακεδαίμων ἐγνώρισε, τὴν Αἴγυπτον τῶν παθῶν, πιέζοντα μάστιξιν, ἐνθέοις διδάγμασιν, τοῖς τῆς μεταροίας, καὶ κακίας ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννήτωρ ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ,

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. ἦχος, πλ.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ Ἀσκητῶν καλλώπισμα, ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ σε Ἀλύπιε. ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου, τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὰ παλαίσματα, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπώνυμος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀλυπίου τὸν βίον ἔνθεον, καὶ ἰσάγγελον δεῦτε θαυμάσατε, Ἱερεῖς, Βασιλεῖς καὶ Μονάζοντες, καὶ Μιγάδες, λαοί τε Θεόφρονες. καὶ μιμησώμεθα τούτου τὰς πράξεις, ἵνα καὶ τῆς ἐκείνου μερίδος ἀξιωθῶμεν, ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὦ φιλέορτοι. καὶ γὰρ αὐτὸς οὐράνιον αἴνεσιν ἀδιαλείπτως Θεῷ φέρει, ὡς ἐπώνυμος.

Ἕτερον Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Νίκωνος. Ἦχος, π. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Τὴν Ἀγγελικὴν μιμούμενος πολιτείαν, Κόσμου τὰ τερπνὰ ὡς σκύβαλα ἐλογίσω, μεταροίας τὴν τρίβον δεικνύων ἡμῖν, θεοφόρε Νίκων Ὅσιε. διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες νῦν τὴν μνήμην σου. ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς, ἰαμάτων πηγή.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ Θεῷ ἀνατεθεὶς, Πάτερ ἐκ βρέφους, τὴν τοῦ βίου ἐκφυγὼν ματαίαν δόξαν, πᾶσαν ἐκ νεότητος ἀρετὴν διηρίθμησας, ἐξασκήσας λαμπρότατα. Σταυρὸν δὲ ἐν τοῖς ὤμοις λαβὼν τὸν τοῦ Κυρίου, ταῖς τούτου Νίκων τρίβοις ὠδεύσας τραγῶς, μιμούμενος πᾶσαν τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τὴν παρρησίαν τε, καὶ τὸν ζῆλον, τῆς μεταροίας κήρυξ ἐδείχθης, κραυγάζων ἐν ταῖς πόλεσι· Μετανοεῖτε, ἤγγικεν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀτελεύτητος βασιλεία ἡ οὐράνιος, τοῖς ἐν πίστει εἰλικρινεῖ, δεχομένοις νῦν αὐτὸν καθαρῷ λογισμῷ. Διὰ τοῦτο καὶ τὴν σορὸν τῶν λειψάνων τῶν σῶν προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς. Ὑπάρχει γὰρ ἀληθῶς ἰαμάτων πηγή.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κϛ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

ᾗ. Ἂν εἶχεν Ἀλύπιον ὄρθιος Κίων,
Πρὸς οὐρανοὺς ζητοῦντα βαίνειν, οὗ μένει.
Εἰκάδι ἕκτῃ ἄλυπον Ἀλύπιε βῆς εἰς οἶκον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Παφλαγόνων χώρας. Καὶ πρὸ τῶν ὀδυνῶν τῇ Μητρὶ, διὰ δήτινων δεξιῶν συμβόλων, ὁποῖος ἀποβῆναι ἔμελλε προγνωσθεὶς, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τοὺς τότε καὶ νῦν θεάματι καὶ ἀκοῇ καὶ καρτερίᾳ κατέπληξε. Καὶ γὰρ ἔδοξεν ἡ Μήτηρ τοῦτον ἐγγυμονοῦσα, ἀμνὸν ὡραῖον ἐν τοῖς κέρασιν ἀνημμένας ἔχοντα λαμπάδας ἀποφέρεσθαι. Ὅπερ σύμβολον τῆς ἐσύστερον λαμπρότητος καὶ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός. Οὗτος οὖν διὰ παντοίας ἀσκήσεως ἠγωνίσατο, καὶ θαύματα κατειργάσατο, καὶ τῇ καρτερίᾳ πάντας ὑπερέβαλεν. Ἐπὶ γὰρ κίονος αἴθριος ἔστη ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ πεντήκοντα. Ἐπεὶ δὲ καὶ τραύματι αὐτὸν ὁ πονηρὸς κατὰ τὸν Ἰὼβ ἔτρωσεν, ἐν αὐτῷ τῷ κίονι ἐφ' ἑνὸς κατακλιθεὶς πλευροῦ, διήρκεσεν ἔτη δεκατρία, μὴ μετακλιθεὶς πρὸς θάτερον μέρος, ἕως οὗ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ πᾶς τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἔτη ἑκατόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος.

ᾗ. Ἀσκήσεως πέπτωκεν ὁ στερρὸς στύλος.
Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.

Οὗτος ἐκ μήτρας ἁγιασθεὶς, γέγονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἰκητήριον. Τὸν γὰρ προσόντα αὐτῷ πλοῦτον σκορπίσας τοῖς πένησι, καὶ τὸν μοναστὴν ὑποδὺς βίον, πάντας ὑπερέβαλεν ἀσκήσει ἐπιπόνῳ καὶ σκληραγωγίᾳ. Εἶθ' οὕτω τὴν ἔρημον κατέλαβε, καὶ σπήλαιον ὑποδὺς, ὑπὸ θείου Ἀγγέλου τροφὴν ἐδέξατο, ποικίλων παθῶν ἀνιάτων ἰατὴρ γενόμενος. Ὁ πηνίκα γὰρ ὁ φθοροποιὸς θάνατος διὰ τῆς τῶν νεογνῶν θνήξεως, ἀτεκνούσας τὰς κυούσας ἀπετέλει, τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα αἱ μητέρες ἐπικαλούμεναι, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ χρωματουργοῦσαι εἰκόνισμα, πρὸς τεκνογονίαν αὖθις μετεσκευάζοντο. Θαυὼν δὲ ἐν τῇ τῶν Παφλαγόνων χώρᾳ κατετέθη, ἰάσεις πολλὰς καὶ θαυματουργίας ἀποτελῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι.

ΠΙ. Κακὸν φυγὼν παῖν Ἀκάκιος ἐν βίῳ, Καλοῖς ἀπείροις ἐντρυφᾷ λιπὼν βίον.

Οὗτος ἦν ἔντιμι τῆς Ἀσίας Μονῇ, καὶ νέαν ἔτι τὴν ἡλικίαν ἄγων, τὸν ἀσκητικὸν βίον μετήρχετο. Εἶχε δὲ ἐπιστατοῦντα αὐτῷ γέροντα ἀκόλαστον πάνυ καὶ ἠμελημένον. Καὶ τοιαῦτα δεινὰ παρ' αὐτοῦ ὑπέμεινεν, οἷα τοῖς πολλοῖς ἴσως καὶ ἄπιστα εἶναι δοκοῦσι. Ποτὲ μὲν γὰρ εἶχε τὸν ὀφθαλμὸν μεμελανωμένον, ποτὲ δὲ τὸν τράχηλον, ποτὲ δὲ τὴν κεφαλὴν πεπληγμένην. Ἐπεὶ δὲ διαβιβάσας μετὰ τοῦ ἀνιλεοῦς ἐκείνου γέροντος χρόνους ἐννέα, ἐπορεύθη πρὸς Κύριον, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων ἐν τῷ κοιμητηρίῳ, ἀφίκετο ὁ τούτου ἐπιστάτης πρόστινα γέροντα μέγαν τῶν αὐτόθι, καὶ λέγει αὐτῷ· ὁ Ἀδελφὸς Ἀκάκιος ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ μὴ πεισθέντος, λέγει πρὸς αὐτὸν ἐκ δευτέρου, ἔρχου καὶ ἴδε. Ἦλθον οὖν ἀμφότεροι εἰς τὸ κοιμητήριον, καὶ ὥσπερ ζῶντι ὁ τίμιος γέρων ἐφώνησε πρὸς τὸν τελευτήσαντα, καὶ φησίν· Ἀδελφὲ Ἀκάκιε ἀπέθανες; Ὁ δὲ εὐγνώμων ὑπήκοος, καὶ μετὰ θάνατον ὑπακοὴν ἐπεδείκνυτο, καὶ φησὶ πρὸς τὸν μέγαν· Πῶς Πάτερ ὅσιε ἄνθρωπον ὑπακοῆς ἐργάτην ἀποθανεῖν δυνατόν; Τότε ὁ γέρων ὁ πρὶν αὐτοῦ ἐπιστάτης, ἔμφοβος γενόμενος ἐπὶ τῷ θαύματι, ἐπὶ πρόσωπον σὺν δάκρυσιν ἔπεσε, καὶ πλησίον τοῦ μνήματος ἐκείνου κελλίον ποιήσας, ἐκεῖσε σωφρόνως τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διήνυσε, λέγων ἀεὶ τοῖς Πατράσιν, ὅτι φόνον πεποίηκα. Ὁ μὲν οὖν Θεῖος Ἀκάκιος, ἐν τοιούτοις ἀγωνίσμασι τὴν μακαρίαν διανύσας ζωὴν, οὕτω μακαρίως τοῦ βίου μεθίσταται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα τῆς φυσικῆς ἀνώτερον διαλύσεως θείᾳ δυνάμει τηρούμενον, εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους σῷον καὶ ὁλόκληρον ἐφυλάττετο. Καί ποτε τῶν τὴν Μονὴν ταύτην οἰκούντων Μοναχῶν, ἐξελθόντων εἰς τὸ ἀμήσασθαι, ἅτε τῆς ὥρας πρὸς τοῦτο καλούσης, καὶ δύω καταλειφθέντων ἐν τῇ Μονῇ, τοῦ μὲν ἀσθενοῦς, τοῦ δὲ πρὸς φυλακὴν τῆς Μονῆς, συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἀσθενῆ. Ὁ δὲ ἕτερος μόνος ὤν, καὶ μὴ ἱκανῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ κηδείαν, τὸ τοῦ θαυμαστοῦ Ἀκακίου μνῆμα ἀνοίξας, ἔθηκε τὸν τελευτήσαντα ἀδελφὸν μετὰ τοῦ ἁγίου. Καὶ τῇ ἐπαύριον παραγενόμενος, εὑρίσκει ὃν ἔθηκε μετὰ τοῦ Ἁγίου, ἔξω ἐρριμμένον, εἶτα τίθησι πάλιν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι. Ὡς δὲ καὶ αὖθις τὸν αὐτὸν τρόπον εὗρεν αὐτὸν ἔξωθεν ἐρριμένον, ἐδικαιολογεῖτο μετὰ τοῦ ἁγίου λέγων πρὸς αὐτόν· Ἤκουσταί μοι ἅγιε Ἀκάκιε, ὅτι σοι ὡς οὐδενὶ ἑτέρῳ ἡ ὑπακοὴ ἐσπουδάσθη, ἀλλὰ νῦν ὡς ὁρᾷν ἔχω, ἀνήκοος ἐγένου καὶ ὑπερήφανος, ὡς καὶ τὸν ἀδελφὸν μὴ παραδέχεσθαι, ἀλλ' ἀπορρίπτειν αὐτόν. Ἢ τοίνυν ἔασον αὐτὸν κεῖσθαι μετὰ σοῦ, ἢ ἐὰν ἔτι τοῦτο ποιήσῃς, οὐκ ἀνέξομαί σου, ἀλλ' ἐκβαλῶσε ἐκ τοῦ μνημείου. Θεὶς οὖν αὐτὸν πάλιν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἁγίου, ἀπῆλθε. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐλθὼν, τὸν μὲν παρ' αὐτοῦ τεθέντα ἀδελφὸν, εὗρε κείμενον ἐν τῷ τάφῳ, τὸν δὲ ἅγιον οὐχ εὗρε. Καὶ νῦν ἔστιν ἰδεῖν τὸν τάφον κενὸν, τὴν ἐπωνυμίαν σώζοντα τοῦ Ἁγίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-

Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

ᾱ. Ὁ Ἰάκωβος ἀναχωρήσας Κόσμον, Ὑπερκόσμιον νῦν κατοικεῖ πατρίδα.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰάκωβος καταλαβὼν τὸ ὄρος, τὸ ὂν ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τοῦ ἄστεος, ἐνεκαρτέρει, οὐκ ἄντρον ἔχων, οὐ σκηνὴν, οὐ καλύβην, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως ἀποκρούσασθαι. Καὶ ταῦτα λέγω, οὐ παρ' ἄλλου μαθὼν, ἀλλ' αὐτόπτης γενόμενος. κοιλιακὸν γὰρ νόσημα ἐπελθὸν αὐτῷ ποτὲ, μόλις ἔπεισεν ἀφιέναι τοὺς προσιόντας οἴκαδε πάλιν νοστῆσαι. διδάσκων γὰρ ἦν αὐτοὺς τὸν περὶ εὐσεβείας λόγον. Ἀλλὰ καὶ ὑποχωρησάντων, ἕως ἑσπέρα κατέλαβεν, ἑαυτὸν ἐβασάνιζε, καὶ τῆς φύσεως κατεπειγούσης. Οὗτος, ὡς ἔφημεν, τὸν οὐρανὸν ἔχων ὄροφον, πρὸς ἅπαντα καρτερῶν ἦν ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ ἀγωνιζόμενος σώματι. Τὸ δὲ σῶμα σιδήροις κατησφαλίσατο, ἔνδοθεν μὲν τριχίνοις δύω φέρουσι κύκλους, καὶ δύω χώματα ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν, εἰς δὲ τοὺς βραχίονας ἀνὰ ἕνα. Τροφὴ δὲ αὐτῷ πρὸς ἑσπέραν, φακὸς διάβροχος. Ἐκ τούτων δὲ τῶν πόνων, τὰ τῆς θείας χάριτος ἐδρέψατο δῶρα. Ὅτι παιδίον ἀπονεκρωθὲν, τοῦ πατρὸς ἀποδυρομένου, καὶ λέγοντος πρὸς τὸν Ἅγιον, οἶδα δοῦλε τοῦ Θεοῦ ὅτι δύνασαι, μόνον μὴ κατοκνήσῃς προσεύξασθαι. Ἰδὼν ὁ Ἅγιος, καὶ τοῖς δάκρυσι τοῦ Πατρὸς ἐπικαμφθεὶς, τὸ γόνυ κλίνας, καὶ τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος, τὸν παῖδα ἀνέστησε, καὶ παρέδωκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑγιῆ. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ τοῦ Ἁγίου ἀνδραγαθήματα, ἀλλὰ διὰ τὸ πλῆθος τὰ πολλὰ παραλείψαντες, ἑνὸς ἐπιμνησθῶμεν. Οὗτος πολλὰ πειρασθεὶς ὑπὸ τῶν δαιμόνων, εὐχῇ καὶ μόνῃ τούτους ἀπεκρούσατο. Ἀπεκόμιζε δέ τις τὸ ὕδωρ αὐτῷ μήκοθεν διὰ τῆς Ἑβδομάδος, καὶ σχηματίσας ὁ διάβολος ἑαυτὸν εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου ὁμοίωμα, ὑπήντα κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τὸν διακονητὴν, καὶ λαμβάνων τὸ ὕδωρ, ἀπέστελλεν αὐτὸν οἴκαδε. Τοῦτο ποιῶν, ἔσπευδεν ἐξ ἀνυδρίας ἀπάγξαι τὸν Ἅγιον. Ποτὲ δὲ καὶ παρὰ καιρὸν ἐλθὼν ὁ διακονητὴς, διέλαθε τὸν κακὸν συμμεριστὴν, καὶ λέγει ὁ γέρων ἰδὼν τὸν τὸ ὕδωρ διακομιζόμενον ἄνθρωπον. τί τοῦτο τέκνον; πολὺς καιρὸς διῆλθεν, ἐξ ὅτου ὕδωρ οὐ διεκόμισας, καὶ εἰς ἀγανάκτησιν οὐ μικρὰν ἤλθομεν ἐξ ἀνυδρίας. Ὁ δὲ, ἀεί ποτε Πάτερ, φησὶ, κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν καὶ ἡμέραν ἀποκομίζω τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ συναντῶν μοι ποτὲ μὲν εἰς τόνδε τὸν τόπον, ποτὲ δὲ εἰς τόνδε, οὐ συνεχώρεις μοι ἐλθεῖν ὧδε. Ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· ἀπὸ τοῦ νῦν, κἂν μυριάκις με ἴδῃς συναντῶντά σοι καὶ κωλύοντά σε, ἢ ἐπιτιμῶντά σοι τέκνον, μή μοι δὸς τὸ σκεῦος, ἕως εἰς τοῦτον ἀφίκῃ τὸν τόπον. Οὕτω καλῶς ἠγωνίσατο, καὶ μέγας θαυματουργὸς γενόμενος, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον εὐφραινόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

ᾱ. Οἱ Λακεδαίμων, οὐδαμῶς δαίμων λάκοι.

Σοβεῖ γὰρ αὐτὸν τοῖς τεραστίοις Νίκων.

Οὗτος ἐκ τῆς τῶν Ἁρμενίων ὥρμητο χώρας, Μεγιστάνου τινὸς Υἱὸς ὑπάρχων. Τῆς θείας οὖν φωνῆς ἀκούσας τῆς λεγούσης, πᾶς ὃς ἀφῆκε πατέρα, ἢ μητέρα, καὶ τὰ ἑξῆς, καταλιπὼν πάντα, παραγίνεται ἐν τινι μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἄσκησιν ἐπεδείξατο, καὶ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ τῇ ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ ὑπερέβη. Ἐπεὶ δὲ εἰς γνῶσιν ἦλθε τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ, ἀνηρευνῶντο παρ' αὐτοῦ τὰ τῶν μοναστῶν καταγώγια. Αὐτὸς δὲ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν, περιήρχετο πᾶσαν ἑώαν, τὸ, Μετανοεῖτε, βοῶν. Ἐντεῦθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχε τοῦ Μετανοεῖτε. Περιελθὼν δὲ καὶ τὴν τῶν Κρητῶν νῆσον, καὶ τὴν Πέλοπος, καὶ πάσας πόλεις καὶ χώρας περινοστησάμενος, ὕστερον παρεγένετο ἐν πόλει Λακώνων. Ἐν ᾗ παντοῖα θαύματα ἐνδειξάμενος, ναὸν ἀνεστήλωσε Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Ἐν ᾧ μονάσας

μέ-

μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς ὃν ἐπόθει, τὸν Στέφανον τῆς ἀσκήσεως εἰληφὼς παρ' αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίλου Ἐπισκόπου Κορίνθου, τῆς Περσίδος.

Καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐν τῷ Κυπαρίσσῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ καρτερικώτατος, καὶ στερρὸς Ἀλύπιος, χρόνοις ἐπὶ πλείοσι, κρύει πιεζόμενος, τοῦ Πνεύματος τῇ θάλψει, ἐθάλπετο παραδόξως.

Ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἔχων τὸ πολίτευμα, σώματος ἠλόγησας, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, καὶ τούτου σημαίνου, οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, Πάτερ ἀρνησάμενος, τῷ κρύει καὶ καύσωνι, παλαίων ἐνήθλησας, αἴθριος ἀναμέλπων· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπεριόριστος, σάρκα ἀνελάβετο, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, τοῦ σῶσαι τοὺς βοῶντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς ἐν ἅρματι Πάτερ, ἀρετῶν τετρακτύϊ σὺ ἐποχούμενος, ἀνέδραμες εἰς ὕψος, Ἠλίας ὥσπερ ἄλλος, μελῳδῶν τῷ Σωτῆρί σου· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δηλωτὴν ὥσπερ ἄλλον, τοῖς ποθοῦσί σε Πάτερ τὸ ῥάκος ἔλιπες. ἐν ᾧ σου τὸ σαρκίον, ἐκτρύχων, καὶ πιέζων, τὴν ψυχὴν διανέπαυες, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας, καὶ δυνάμεως θείας ἡ ἐνυπόστατος, Σοφία τοῦ Ὑψίστου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέος Σαμουὴλ, προθεωρῶν τὸ μέλλον, νοὸς καθαρότητι, ὤφθης Ἀλύπιε, πᾶσι προλέγων, ὡς ἄνθεος Προφήτης, τὰ ὑπὸ Κυρίου, δηλούμενά σοι Πάτερ.

Ὁ φωτοειδὴς, τῆς Ἐκκλησίας στύλος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, πάντων ἀνθρώπων, Θεῷ πεπιστευκότων, ὁ Χριστοῦ θεράπων, Ἀλύπιος τιμάσθω.

Ὕπνωσας καλῶς, ὕπνον δικαίοις Πάτερ, πᾶσιν ὀφειλόμενον, κοιμίσας πρότερον, πάθη ποικίλα, ἐντεύξεσιν ἀλρύπνοις. ὅθεν σε προστάτην, ἄλρυπνον νῦν πλουτοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ τοκετὸς, τὴν τικτομένην βλάβην, κακίᾳ τοῦ ὄφεως, νῦν ἀπεστείρωσε, μόνη κατάρας, ἀναίρεσις Παρθένε. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς περιβόλαιον, τὸ καρτερικὸν, καὶ ἀπαθὲς σαρκίον σου, ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἡ Λακεδαίμων φέρουσα, καὶ σωματικῶν, καὶ ψυχικῶν ἀλγημάτων, τὴν ῥῶσιν ἐξαιτεῖται, μελῳδοῦσα συμφώνως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῶν ἰαμάτων χάριτας, ἡ σορὸς ἀναβλύζουσα, πᾶσαν νοσημάτων, καὶ παθῶν ἐπήρειαν, παντοίαν τε κάκωσιν, καὶ μαλακίαν ἅπασαν, πάντων θεραπεύει, τῶν πιστῶς μελῳδούντων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἱλέωσαι, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, τῶν καταφευγόντων, τῇ σῇ σκέπῃ Ὅσιε, ὡς νίκης ἐπώνυμος, καὶ Θεῷ παριστάμενος, πάσης λυτρωθῆναι, τῶν ἐχθρῶν κακουργίας, δαιμόνων ἐπηρείας, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐξειπεῖν οὐ δύναται, τὸ φρικτὸν τῆς λοχείας σου, πῶς καὶ παρθενεύεις, μετὰ τόκον ἄχραντε, ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος. ὃν ἱλεουμένη, μὴ ἐλλίπῃς Παρθένε, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει,

ϛει, τῷ Υἱῷσου βοῶντας λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριϛὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Ὠδὴ, θ'. Ησαΐα χόρευε.

Ἱερὸς ὁ βίος σου, ἐκ σπαργάνων, ὤφθη τῷ Θεῷ, λαμπόμενος ἀρετῶν, μάκαρ τῷ φωτί. τίμιος ὁ θάνατος, ἐναντίον γέγονε Χριϛοῦ, Πάτερ Ἀλύπιε, μοναζόντων ἀκροθήνιον.

Ὡς φωϛὴρ ὑπέρλαμπρος, καταυγάζεις, ἅπασαν τὴν γῆν, ἐλαύνων τὴν πονηρὰν, νύκτα τῶν παθῶν, καὶ λύων σκοτόμαιναν, τῶν δαιμόνων, καὶ φωταγωγῶν, θείαις λαμπρότησιν, ἰαμάτων πάντας Ὅσιε.

Ἐτάσιν ἐπὶ κίονος, ἐποιήσω, ἔτεσι σοφὲ, ἑξήκοντα πρὸς ἑπτὰ, οἷα Ἀθλητὴς, ἀθλῶν προθυμώτατα, καὶ τῷ κρύει, καὶ τῷ παγετῷ, Πάτερ καὶ καύσωνι, ἀνενδότως πιεζόμενος.

Ἡ ἁγία μνήμησου, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἡμᾶς, καθαγιάζει σοφὲ, ταύτην ἱερῶς, τελοῦντας καὶ πίϛεισε, ἀνυμνοῦντας, Πάτερ ἐν αὐτῇ, ὡς ἀντιλήπτορα, καὶ προϛάτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτισμόν μοι δώρησαι, τῷ ἐν σκότει ὄντι τῶν παθῶν, καὶ ῥῦσαί με πονηρῶν, ἔργων καὶ φλογὸς, ἐναποκειμένης μοι, τῷ ἀθλίῳ, καὶ ἁμαρτωλῷ, Ἄχραντε Δέσποινα, προϛασία τῶν ὑμνούντων σε.

Ἄλλος. Ἐξέϛη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἀμέσως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δυνάμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ μεταβὰς μακάριε, Νίκων πρὸς αὔλους διαμονὰς, σωθῆναι Θεοφόρε, δυσώπει τοὺς ἐν πίϛει, ἐν τῷ Ναῷσου προσεδρεύοντας.

Ἀγάλλῃ σὺν Ἀγγέλοις ἐν Οὐρανῷ, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ παριϛάμενος, καὶ ἐπὶ γῆς, βρύει σου ἡ θήκη τὰς δωρεάς. ἐν ᾗ σεπτῶς κατάκειται, σῶμά σου τὸ ἅγιον καὶ σεπτὸν, τοῖς πόθῳ προσιοῦσι, καὶ φόβῳ ἁπτόμενοις, Νίκων παμμάκαρ τῶν λειψάνων σου.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τῆς παρθενίας τὸ καθαρὸν, ἐτιμήθη Μαρία πανύμνητε. σὺ γὰρ Θεὸν, μόνη συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς, σεσαρκωμένον τέτοκας, μείνασα Παρθένος παναληθής. διόσε Θεοτόκον, κυρίως ἀνυμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέϛη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἔξαποϛ. Τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγῶνας ὑπὲρ ἄνθρωπον, μετῆλθες Πάτερ Ὅσιε, τῇ τοῦ Χριϛοῦ δυναϛείᾳ. πεντήκοντα πρὸς τρισὶ γὰρ, ἔτεσιν ἐπὶ κίονος, ἔϛης σοφὲ Ἀλύπιε, πάντοθεν πιεζόμενος, καὶ νῦν τὸ ἔσχατον μάκαρ, τῶν ἀγαθῶν πάντων εὗρες.

Ἕτερον, τοῦ Ἁγίου Νίκωνος.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄϛροις.

Ἡ θήκη ἔνθα σου κεῖται, τὸ εὐκλεέϛα, τὸν σῶμα, χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν ἰαμάτων δαψιλῶς, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίϛει, Νίκων ἀεὶ Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ Ἀρχαγγέλων χορεῖαι, ἀνευφημοῦσί σε Κόρη, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίϛου, καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γένος, δοξολογοῦμέν σε πόθῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, οἱ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Νίκωνος, ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἐφετῶν ἀπολαύων, ἀμέσως Ὅσιε, τῶν ἐπὶ γῆς φωτίζεις, πάντων τὰς διανοίας, ἐν πίϛει ἐκτελούντων, μνήμην τὴν σὴν, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ τῷ Ναῷσου τῷ θείῳ πανευσεβῶς, ἀθροισθέντων παμμακάριϛε.

Εὐ τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, Μετανοεῖτε πᾶσιν, ἀνεβόας παμμάκαρ, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. ἡ γὰρ Χριϛοῦ, βασιλεία ἐφέϛηκεν. ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύϛως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίϛει δοξαζόντων σε.

Ἐκ τῆς Ἑώας εἰς Δύσιν, Πάτερ διέδραμες, καὶ μετανοίας πάντας, κατεπύρσευσας λόγοις, ὡς ἄλλον Μωϋσῆν δὲ, Πόλις

λις ἡ σὴ, Λακεδαίμων ἐγμώρισε. τὴν γὰρ παθῶν ἀποτέμνεις Αἴγυπτον μὲν, μεταμοίας τοῖς διδάγμασιν.

Δὶς τερμύτες τὸ α'.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῆς κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῆς καμάτων σου. τῆς Δαιμόνων ἔλυσας τὰς φάλαγγας, τῆς Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴν τῆς θλιβομένων, ἀπαλλαγὴν τῆς ἀθυμούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε. σῶζε Πόλιν καὶ λαὸν, τῆς πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῆς χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῆς πιστῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἡμέρος αἰτίαν Χριστέ.

Ἡ παναγία ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Τέκνον καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΖ.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Περσοῦ.

Ἑωσφόρος εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστόμενα ιε'. καὶ ψαλλόμενα ιε'. προσόμοια,

ἦχος, β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κόσμου, τὰ τερπνὰ καταλιπὼν, γένους περιφανείαν πλοῦτον, καὶ ὡραιότητα, πᾶσαν τε τὴν αἴσθησιν, ἀπαρνησάμενος, καὶ τὸ σῶμα τεμνόμενος, παθῶν ἐκμιμήσεως, χαίρων ἠκολούθησας, Χριστῷ Ἰάκωβε. ὡς ὤν, κοσμικῶν παθημάτων, ἀξίως ἐλεύθερος ἐκ τῆς Βασιλείας μὲν συμμέτοχος

Θέλη, θεριζόμενος σαρκὸς, καὶ τὰς ἀφορήτους ὀδύνας, τῷ αἰκισμῷ καρτερῶν, Μάρτυς ἀξιάγαστε, Χριστῷ Ἰάκωβε, καὶ τυραννίδα ἐμότητα, πατήσας ἀνδρείως, μίσους τὸν πολύτιμον, σέφανον εἴληφας. ὦ μῦ, ἐγκοσμιόμενος Μάκαρ, θείῳ τῷ Δεσπότῃ θρόνῳ, μὴ τῷ σωθήλωσε παρίστασαι.

Ἔχων, παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν, παύτων τῷ ἐμπίσει τελέντων, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτὴν, Μάρτυς παναοίδιμε, θερμῶς προστασα, τῷ κινδύνῳ ῥυόμενος, παθῶν ἀπαλλάττων, πάσης περιστάσεως, δεινῶν λυτρούμενος, μέμνων καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, θείαις σου ἐντεύξεσιν ὅπως, τὰς λαμπρὰς ἀγῶνάς σε δοξάζωμεν.

Δόξα, ἦχος, β', Τοῦ Στιχηρά.

Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει, Μάρτυς Ἰάκωβε, τὸ σῶμά σου παρέδωκας διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν· καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ μηρὰς, καὶ βραχίονας καὶ κνήμας καὶ τὰς δακτύλους, καὶ τελευταῖον τὴν κάρησιν, ἀνέπτασαι ἐν Οὐρανοῖς, συμβασιλεύων τῷ Βασιλεῖ τῶν πάντων. διὸ ἀθλήσεων κράτιστε, μὴ διαλίπῃς ἱκετεύων, τῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης βλάβης τῶν ἀλλοτρίων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Θεόμην, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀσπορεὶ χωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐχυφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. Διὸ δυσωπῶσε, τῷ σεμνοχωρήτῳ σε παθῶν ἀπαλλαξον, ὅπως τὴν σεμνὴν καὶ ἀθέαν, πρέσβυν διοδεύσας προφθάσω, τὸν ἐπὶ ζωῇ Παρθένε φέρουσαν. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνώσαι μὲ ἀσπόνδως με, Χριστὲ τὸν τεκόσαν σε; τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τῶν πάντων; ὅμως, ἀμνόν σε καὶ δοξάζω, σὸν τὸν ὑπὲρ μέτρον καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν ϛι. ϛι. τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα, ἦχος, π. α.

Ἐθαυμαστώθης Ἰάκωβε, ἐν ταῖς βασάνοις πάσαις μακροθυμήσας. τῶν γὰρ δακτύλων καὶ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπέντων σου, ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου, μέχρι μηρῶν ἐκαρτέρησας. λοιπὸν ἀχομένου σου, καὶ τὴν σεπτήν σου κάραν ἀπέτεμον, Μάρτυς πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ Χριστὸν δεόμενος, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. θν. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ καλλονὴ Ἰακὼβ, ἣν ἐξελέξατο Θεὸς, ἣν ἠγάπησεν. ἡ θύρα τῶν σωζομένων, ἡ φλογοφόρος λαβὶς, τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις παντευλόγητε. γαστὴρ θεοχώρητε, πεπτωκότων ἀνόρθωσις, ἁγιωτέρα, Χερουβὶμ καὶ τῆς κτίσεως, ὑπερέχουσα, δυσθεώρητον ὅραμα. ἄκουσμα τὸ καινότατον, ἀνέκφραστον λάλημα, ἅρμα τοῦ Λόγου νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν Ἥλιος, Χριστὸς καταυγάζων, τοὺς ἐν σκότει καὶ παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμνὰς, ποτὲ ὁρῶσα, πρὸς σφαγὴν ἐπειγόμενον, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ. ποῦ πορεύῃ Τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστὲ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον πεποίησαι; μήτοιγε γάμος, ἐν Κανᾷ πάλιν ἕτερος, οἶνον ὅπου πρὶν, ἐξ ὑδάτων τετέλεκας; δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, Υἱέ μου παμφίλτατε, μή με παρίδῃς Οἰκτίρμων, σιγῶν ἐπὶ τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ ὑπὲρ λόγον, ἀδωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.
Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη ϛιλ.
Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Τὸν Πέρσην Ἰάκωβον ἐν ᾄσμασι Μάρτυρα μέλπω.

Ὠδὴ, α. ἦχος, β. Δεῦτε λαοί.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενος, στεφανηφόρος ἔνδοξε, Μάρτυς Ἰάκωβε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, καὶ χάριν οὐρανόθεν, δίδου πρεσβείαις σου.

Ὄρθρος ἡμῖν, ἔλαμψας ὥσπερ πολύφωτος, Ἀνατολῆς ὁρμώμενος, καὶ κατελάμπρυνας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, λαμπρότητι τῶν ἄθλων, μάκαρ Ἰάκωβε.

Νεανικὴν, ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος, ὡς νικητὴς ἠξίωσαι, τῆς ἀναῤῥήσεως, καὶ τελείων ἐπάθλων, καὶ δόξης αἰωνίου, Μάρτυς Ἰάκωβε. θν.

Προφητικαὶ, σάλπιγγες σὲ προηγόρευσαν, τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, μυσταγωγούμεναι, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πόῤῥωθεν ὁρῶσαι, τὰ σὰ θαυμάσια.

Ὠδὴ, γ. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐγένου ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἄμπελος, δρεπανὴ βασάνων καθαιρουμένη, καὶ πολὺν τὸν καρπὸν φέρουσα, τοῖς λιμοῖς τοῦ Σωτῆρος προσαγόμενος.

Ῥεόντων τὸ φθαρτὸν καὶ ἀδιάλυτον, παρεῖδες ἐμφρόνως στεφανηφόρε, ὡς ἀγχίνους δὲ προέκρινας, τῶν ἀεὶ προσμενόντων τὸ ἀσάλευτον.

Στεφάνους σοι λαμπροὺς κατατεμνόμενον, τὸ σῶμα ὠμότητι τῶν Τυράννων, προεξέμησεν Ἰάκωβε, καὶ τρυφῆς Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν. θν.

Ἠλέηται σαφῶς διὰ τοῦ τόκου σου, τοῦ θείου Παρθένε ἡ ἀνθρωπότης, ἐνωθεῖσα καθ' ὑπόστασιν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων Θεονύμφευτε. Ὁ Εἱρμός.

„ Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ Ξύλῳ
„ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φό-
„ βον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡ-
„ μῶν τῶν ὑμνούντων σε.

κα. ἦχος, πλ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ Περσίδος Ἀστέρα νεοφανῆ, ὁ Χριστὸς ἀνατείλας τοῖς ἐπὶ γῆς, τὸν θεῖον Ἰάκωβον, καὶ ἀοίδιμον Μάρτυρα, δι' αὐτοῦ τὸν ζόφον, τῆς πλάνης ἀπήλασε, καὶ τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν. ὅθεν, οἱ τὴν μνήμην, τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες, πιστῶς ἑορτάσωμεν, καὶ βοήσωμεν λέγοντες, Ἀθλοφόρε πολύαθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν

πται-

πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὁμοίον.

Ψὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα, καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι, ἢ πῦ καταφεύξασθαι, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σοῦ Κόρη ἐπίσταμαι. φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος, διὰ τοῦτο οἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν παναχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ Ἥμαρτον, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ, καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα ἀνέθηκα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ψὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἁγνὴ θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι· ὁ μὲν Κόσμος εὐφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν νέκρωσιν. ἧπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ἐκ νεκρῶν ὦ φιλάνθρωπε, καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ, δ. Ἐ ἰσακήκοα Κύριε.

Νενευρωμένος ἔνδοξε, τῇ ἐκ Θεοῦ, δοθείσῃ πανοπλίᾳ, πυρσολατρῶν πᾶσαν, πλάνην κατέφλεξας.

Ἱλασμὸν ἡμῖν αἴτησαι, τοῖς τὴν σεπτὴν, σοῦ μνήμην ἐκτελοῦσι, παρρησίαν ἔχων, Μάρτυς Γάκωβε.

Ἀπορρέοντος αἵματος, οἱ ὀχετοὶ, τῶν σῶν μελῶν τρισμάκαρ, τὴν τῆς πλάνης φλόγα, πᾶσαν κατέσβεσαν.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησόν μου Πάναγνε, τοὺς λογισμοὺς, πρὸς εὔδιον λιμένα, τῆς σῆς ἀπαθείας, καὶ καθαρότητος.

Ὠδὴ, ε. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὥσπερ τις γῆ ἀγαθὴ, καὶ καρποφόρος ἀληθῶς γέγονας, τῷ τῶν πικρῶν, βασάνων ἀρότρῳ, τεμνόμενος σοφὲ, πολύχουν τῷ Κτίστῃ, προσφέρων γεώργιον.

Βέλη παράριστε, πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβεσας, λύθρῳ τῶν σῶν, κοπέντων τρισμάκαρ, σώματος μελῶν. ἐλπίδι γὰρ ὤφθης, καὶ πίστει φραξάμενος.

Ὁλοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ πάνσοφε, τῶν σῶν μελῶν, δεινῶς κοπτομένων, κατάλληλον ὠδὴν, καὶ πρόσφορον ὕμνον, ἑκάστῳ προσέφερες.

Νέμοις καθάρσιον, τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς σὰς ἀλγηδόνας, ἀντίλυτρον διδοὺς, καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, κρουνούς σου πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἐπαληθεύουσαν, τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου, καὶ τὴν φωνὴν, καρδίᾳ καὶ γλώσσῃ, προσάπτοντες τρανῶς, σὲ νῦν Θεοτόκον, ἁγνὴν ὀνομάζομεν.

Ὠδὴ, ς. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος, τῶν οἰκειοτάτων σου, χαίρων ἐχώρησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπείληφας.

Ἀλλοτρίῳ καθάπερ ἐν σώματι, πάσχων ἐκαρτέρησας, Μάρτυς Γάκωβε, καὶ μελῳδὸν κοπτόμενος, τῷ Δεσπότῃ τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες.

Σωτηρίου προδήλως ἱμάτιον, καὶ τῆς εὐφροσύνης, χιτῶνα δι' αἵματος, τοῦ σοῦ βαφέντος πάνσοφε, νικηφόρος ὡς Μάρτυς ἐνδέδυσαι.

Μαρτυρίου τὸν δίαυλον ἤνυσας. ὅθεν ἱερόνικον, στέφανον εἴληφας, καὶ νῦν Μαρτύρων τάγμασι, συγχορεύεις Γάκωβε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις, Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμος.

„Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, „τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς Εὐσπλαγ„χνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ „φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκ. ἠχ. β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερὸν, κριτήριον φοβύ-

βάμενος, τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα, ἐ τὸν φόβον, Γάκωβε κατέπτυσας, ἐ ἀ-
μεδείχθης Μάρτυς Θαυμαστὸς, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος. Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ ψυχῆς σεμάξωμεν πάντες, δά-
κρυα ἐκχέοντες, καθορῶντες πι-
κρῶς τὸν Μαρτυρα μελιζόμενον. δίκλω
κυμῶν γὰρ ὠρυομένων, συνελθόντες οἱ δή-
μιοι, τὰ μέλη κατετίτρωσκον τῷ Θαυμα-
στῷ, ἐ γεμίσαι ὦ Μάρτυσι Μάρτυρος. Τίς
ἦν ὑπάρχει, ἄξιπω, εἰ δοκεῖ, μικρὸν
ὑπομείνατε, ἐ λέξω πάντα μὴ σιωπῆς,
πῶς ἀνθημερὸν θανάτου δέδωκε, τὸ σῶ-
μα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΖ'. Ἀθλησις τῆς Ἁ-
γίας Μεγαλομάρτυρος Γακώβης τῆς Πέρσ.

Ὁ. Γλυκασθεὶς μελισδόν, ἐ σφαγὴν Πέρσης
φέρων,
Ψυχὴ σεσώσθω, φρυδάμοι μέλη λέγει.
Εἰκάδι Πέρσης ἑβδομάτῃ σφαγὴν ἐκμε-
λισθείς.

Οὗτος ἐπὶ Ὁμορίου ἐ Ἀρκαδίου τῶν
Βασιλέων, Χριστιανὸς ὢν ἐκ προγό-
νων, οἰκῶν ἐν Βηθλαβᾷ τῇ πόλει, ἐν χώ-
ρᾳ τῶν Ἐλληνίων, γένους ὑπάρχων ἐ περι-
φανοῦς, ἐ παρὰ τοῦ Βασιλέως Εἰσδι-
γέρδου τιμώμενος. Διὰ δὲ τοῦτο, τῷ παρὰ
τοῦ Βασιλέως σφόδρα φιλεῖσθαι Περσῶν,
ἀπέχθη τῶν τῶν Χριστιανῶν Πίστεως, ἐ
συνεφελκύσθη τῷ Βασιλεῖ πρὸς τὴν ἀπώ-
λειαν, ἀπαρνησάμενος τὸν Χριστόν. Ἐ-
πεὶ δὲ ἦτε μήτηρ αὐτοῦ, ἐ ἡ γαμετὴ ἠλο-
γήσασαν ἑαυτὰς τῆς κοινωνίας αὐτοῦ, καθό
τι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, τὴν τοῦ Βασιλέως
προετιμήσατο, ἐ διὰ πρόσκαιρον δόξαν,
αἰωνίαν αἰχμάλωτον ἠλάξατο ἐ κατάκρισιν,
ἐ τοῦτο αὐτῷ διὰ γραμμάτων μηνύσασαι,
πλησγεὶς τὴν ψυχὴν, ἀπέχθη τῆς ματαίας
τοῦ Βασιλέως θρησκείας, ἐ ἀπεκλαίετο ἐφ'
οἷς ἥμαρτεν, ἀποστὰς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ.
Διάτοι τοῦτο, καθίσαται τῷ Βασιλεῖ Περ-
σῶν εἰς ἐξέτασιν, τοῦ Βασιλέως λίαν ἐν τού-
τῳ χαλεπήναντος. Ὃν ἵνα τὸν πικρὸν ὑ-
πέχθη θανάτου, κτ' μίαν ἑκάστην τοῦ σώ-
ματος ἁρμονίαν κατατμηθεὶς, τῶν χειρῶν,
ἐ τῶν ποδῶν, ἐ βραχιόνων, ὡς περιλε-
φθῆναι μόνον αὐτῷ μετὰ τῆς κοιλίας τὴν
κεφαλήν. Εἶθ' ὕστερον καὶ ταύτην μαχαί-
ρᾳ ἀφαιρεθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἁ. Ῥώμη Ῥωμανὸς τοῦ Χριστοῦ ὁ γεμναῖος,
Θαυματουργὸς γέγονε ἐν γῇ ἐ πόλῳ.

Οὗτος ὁ μακάριος Ῥωμανὸς, ἐν τῇ Ῥω-
σῶν τεχθεὶς, ἐ τὴν πρώτην ἡλικίαν
διαβὰς, ἔρχεται εἰς Ἀντιόχειαν, ἐ ἔξω τοῦ
Ἄστεως ἐν ἀλλοτρίῳ ἐ μικροτάτῳ οἰκίσκῳ
ἑαυτὸν καθείρξας, διετέλεσε μέχρι γή-
ρους, μήτε πυρὶ χρησάμενος, μήτε λυ-
χνίαν ὂν φῶς δεξάμενος τὸ παράπαν. Τρο-
φὴ δὲ ἦν ἄρτος ἐ ἅλας, πόμα δὲ ὕδωρ μι-
κρὸν, ἐ αὐτὸ ὅσον μόνον πρὸς τὸ ζῆν. Ἐ-
μεδιδύσκετο δὲ ἐ τεῖχιρα, ἐ ἐνδοθεν τρι-
χῶν σιδηρᾶ βαρύτατα. Οὗτος θείας χάρι-
τος ἀξιωθεὶς, πολλῶν μὲν ἀνθρώπων νο-
σήματα ἐθεράπευσε, ἐ πολλὰς γυναῖκας
φαρμάκοις δι' ἀνοίας τεκνογονίας ἐποίησε,
ἐ πολλὰς τῇ θείᾳ αὐτοῦ παραμυθίᾳ πρὸς
τὴν τοῦ Θεοῦ βασιλείαν παραπέμψαι πα-
ρεσκεύασε. Καὶ οὕτω βιώσας ἐ τελειωθεὶς,
ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Πηγάσιος,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἁ. Ὁ Πηγάσιος ἀρετῇ πολλαῖς λαμπρύνας,
Ἐν Οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς Ἥλιος Νέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ναθαναὴλ,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἁ. Ἀφεῖσα Κόσμον, πρὸς Θεὸν ψυχὴν
πρέσχε,
Ναθαναὴλ ἔκραζε μέλλων ἐκπνέειν.
Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς,
ἐλέησον ἐ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Εἱρμὸς χρυσῆς.

Πατρὸς τὴν τιμὴν, καρτερίᾳ τε ψυχῆς κατα-
τεμνόμενος, Μάρτυς τὸ σῶμα ἀπερι-
σκεπτος, ἐ ἀγρύπνως διετέλεσας, πίστει στη-
ριζόμενος θείᾳ, ἐ κραυγάζων Γάκωβε· εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐθνῶν τὰς σκέψεις, λογισμοὺς πρὸς τὸν σκο-
πὸν τῆς ἄνω κλήσεως, ἐ ταῖς βασάνοις κα-

καταψηλάφησος, ὁ κατεκλύσθης, ἀλλ' ἔφερες, ῥᾳδίως τὰς πλησγὰς τῷ αἰόλωνι, καὶ τεμνόμενος ἔψαλλες· ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔχει μοι μακαριώτατε, μεμνημένοτι τῶν ἀτιθάσσου, τῆς πονηρᾶς ἀγριότητα, καὶ τῶν τοῦ τυράννου μανίαν, καὶ προθύμως κραυγάζομεν· ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἡ δύτε φωτὸς, καὶ λαμπάδος θείκης καὶ ἀπαυγάσματος, ὤφθης λυχνία λαμπρυσαυγίζουσα, καὶ κόσμον ὅλον ἀυγάζουσα, αἴγλη τῆς σεπτῆς Παρθενίας, καὶ τοὺς ψάλλοντας σώζουσα· ἀλογημένη ἡ Θεοτόκος, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Ῥώμη Θεοῦ κραταιωθεὶς, πονηρῶν τὰς συγχροφὰς καὶ παραταξεις, διεσκέδασας μάκαρ, καὶ κῦ κράτος ἐλαμψας, τῆς νίκης τὸν τρόπαιον ἐλήφας, κράζων· ἀλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶς ἀφαιρέσεις τῶν μελῶν, ὡς προθήκας ἀγαθῶν Μάρτυς ἑώρας, ὁ τοὺς μὴ βλέπων πόνους, ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν, Μαρτύρων ὡραῖον τρόπαιον, παρὰ τοῦ δικαίου, Κριτοῦ κατεστεφανισμένον.

Ὑπομονῇ ὑπερφυῆ, κεκτημένος ἀσφαλὴς καθάπερ πύργος, διετέλεσας μάκαρ, τῶν δυσμενῶν τὰς ὁρμὰς, ἀτρόμως καὶ βέλη δεχόμενος, κράζων· ἀλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμη πολλή σοι προσβαλὼν, ὁ ἀρχέκακος ἐχθρὸς καὶ ψυχοφθόρος, καὶ Τυράννους ἐγείρας, καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς, τὸν τόνον οὐκ ἴσχυσεν εἰδοξε, τῶν σῶν παρτάχίαν, Χριστὸν περιεβάλε.

Θεοτοκίον.

Θαμασίας διαυγῆ, ἐπιγάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τὸν ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, ἀυτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
„ τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὸν
„ φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν,
„ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερ-
„ ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυς, συγχορεύων τρισμάκαρ, καὶ θρόνῳ παρισταμενος Χριστῷ, τοὺς ἐκτελοῦντας τὸν μιαιφονίαν, καὶ τὸν σὸν φωτοφόρον, μετ' εὐφροσύνης θείαν ἑορτὴν, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι.

Ἔνθα Μαρτύρων οἱ δῆμοι, ἔνθα πάντων Ἁγίων, ἁγίως ἀναπαύεται πλῆθος, ἔνθα Δικαίων τὰ Πνεύματα, ἔνθα ἡ Ἐκκλησία, τῶν πρωτοτόκων μοῦ ἐν Οὐρανοῖς, κατεσκιώσας ὅμοιος, ὡς Μάρτυς ὦ Γάνωβε.

Λαμπαδηφόρος παρέστης, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, δι' οὗ σὺ τῶν σώματος μελῶν, τὸν ἐκκοπὸν ἐκαρτέρησας, καὶ πυρὸς καὶ μαχαίρων, τῆς πείρας κατεφρόνησας γενναίως. διὸ πίστει σε πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ἐποικιλμένον πορφύραν, δι' αἱμάτων βαφεῖσαν, τῶν σῶν μοι πεκειμένος Χριστῷ, συμβασιλέας Γάνωβε. διὰ γὰρ παθημάτων, τῆς ἀπαθείας εὗρες τὸν πηγὸν, ἧς τρυφᾷν αἰωνίως, πανμακαρ κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν Θεὸν συλλαβοῦσαν, καὶ Θεοῦ γενομένου Μητέρα, κατ' ἀλήθειαν ἀγνὴ, σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν, τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν, τῷ κλήσιν προσαρμόζοντες τρανῶς, καὶ προσφόρως τῷ θείαν, φωνοῦσοι προσκομίζοντες. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτως
„ τῷ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν
„ Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δι-
„ μῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως
„ σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρό-
„ νως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαπος. Γυναῖκες ἀκατίσθητε.

Περσῶν τῶν πλανῶν ἔφλεξας, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, Χριστὸν Γάνωβε Μάρτυς, ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου δὲ, τὸ σῶμά σου τεμνόμενον, Τυράννου γνώμῃ παν-

σοφε,

σοφε, ἀνέμελπες κατάλληλον, ᾠδὴν καὶ πρόσφορον ὕμνον, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησε, καὶ ὁ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Παράγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Σταυρῷ ἑστῶσα Παράγνε, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ βλέπουσα, τὸ ὑπὲρ φύσιν σου σπλάγχνον, ἐμπεπαρμένον τοῖς ἥλοις, Τέκνον μου ἀνεκραύγαζες· πῶς πάσχεις ὁ τῷ νεύματι, τὴν σύμπασαν σαλεύων γῆν; πάντως οἰκτείρων ἀνθρώπων, τὸ γένος φέρεις εὐσπλάγχνως.

Εἰς τὸν εἰ. εἰ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. Γεωργίου Σικελιώτου.

Πιστῶν ἀθροισθέντες σήμερον, φιλοθεάμονες, ἀθρήσατε πάλιν, ξένην καὶ διαλλάττουσαν, Ἰακώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστράψαντος, δίκην Ἀστέρος τοῦ τοῖς Μάγοις φανέντος, καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος. Οὗτος γὰρ ὁ γεννάδας, ἐν τῷ πίπτειν τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε, καὶ ἐν τῷ ἁρμομελοτομεῖσθαι τοὺς Τυράννους ὀξενεύρου, τῇ ἄνωθεν προθυμίᾳ νευρούμενος, καὶ βοῶν· εἰ καὶ τὰ μέλη μου αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε, ἀλλ' ἔχω Χριστὸν, νοητῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον. Ὅθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωὴν, διὰ τοῦ ἐν πᾶσι προκειμένου θανάτου, πρὸς ἐκείνην ἔσπευσε περᾶσαι. Εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος, αἰτεῖται ἡμῖν, παρὰ τοῦ στεφοδότου Θεοῦ, ἱλασμὸν, φωτισμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὦ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Σκότει ἀγνοίας κρατούμενον, καὶ ἀθυμίας δεινῆς, νυσταγμῷ βαρυνόμενον, καὶ στενοχωρίας με, τῷ ζόφῳ καλυπτόμενον, καὶ τοῖς κινδύνοις, συμποδιζόμενον, μή με παρίδῃς, εἰς τέλος φθείρεσθαι, Δέσποινα εὔσπλαγχνε, τούτων πάντων ῥύσαί με, τῶν πειρασμῶν. σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, ἐλπίδα μετὰ Θεόν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἄδικον, Λόγε σφαγὴν σου ὁρᾷν; πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα, τὰ τυφλοὺς φωτίσαντα, μεμυκότα τεθέαμαι; πῶς δὲ καὶ χείλη, βλέπω σιγῶντά σου, τὰ μογγιλάλων, χείλη ἀνοίξαντα; σπλάγχνα σπαράχθητε, ῥάγηθι καρδία μου, οὐ φέρω ζῆν, κέκραγε δακρύουσα, πικρῶς ἡ Πάνσεμνος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΗ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νέου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν εἰ. ς. καὶ ψάλλομεν εἰ. προσόμοια τοῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. β.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἔξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἱερώτατε, μοναστὴς ἄριστος, πεφυκὼς Στέφανε, καὶ δοχεῖον Θείου Πνεύματος. καὶ γὰρ συγκλείσας σου, οἴκῳ στενοτάτῳ μακάριε, τὸ σῶμα ἀνεπτέρωσας, νοῦν πρὸς Οὐρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι, τὸ ἄρρητον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, οὗ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἤθλησας στερρότατα.

Μεσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύσας, ἐν εἱρκτῇ φρουρούμενος, σεαυτὸν πρὸς ἄθλησιν παρεσκεύασας, ἱερὲ Στέφανε, Μοναστῶν ἔρεισμα, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. ὅθεν ὡς θῆρές σοι, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἀρνίον ὥσπερ ἄκακον, ἔσυραν ἀδίκως ἐσπάραξαν, καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέθεντο ἀθλήσαντα στερρῶς, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ταὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπείκων, παρανόμου Ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν Πρώταθλον, ἀφειδῶς ἔβαλε, καὶ τὴν κάραν Πάτερ, τὴν ἁγίαν σου

συνέτριψε, ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως ὀξέχεε, τὰ σπλάγχνα σου πανόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον οἰκτείρας σε. ὦ τῆς σῆς ἀνδρείας. ὦ γνώμης. ὦ πολλῆς ὑπομονῆς. δι' ἧς ἀπείληφας Στέφανε, στέφος ἀμαράντινον.

Ἕτερα εἰ. τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἀγῶνας τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὁπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες, καταχρέως οἱ πιστοὶ, βοήσωμεν Κυρίῳ, αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ὀξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνησοι πολλὴ ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι γεγένηται, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρηνάρχε παμμάκαρ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήθλησε Γυναίων χορὸς, καὶ Παίδων θεῖος ὅμιλος, σὺν τῷ θείῳ, Εἰρηνάρχῳ καρτερῶς, τελοῦντός σου ἀγῶνας, καὶ πλάνην ἐκνευροῦντος, Μάρτυς Ἀκάκιε μακάριε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'. τοῦ Στουδίτου.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἱερώτατε Στέφανε, ὥς περ ὁ μέγας προφήτης Σαμουήλ. καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθὼν, μοναδικῶς εὐηρέστησας αὐτῷ. αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀπεκδύσω ἀνδρικῶς, καὶ ὑπὲρ τῆς Εἰκόνος αὐτοῦ, ὀξορίας καὶ θλίψεις, ὑπέστης καρτερώτατα, καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἀντεκαρτέρησας, συρόμενος καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος, καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος, τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκέτευε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. θν. ἦχος, ὁ αὐτός.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν.

Ἢ σταυροθν. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρινοῦσι, θανάτῳ τῶν ἁπάντων τὴν ζωήν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν εἰ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα ἰδιόμελον. ἦχος, πλ. δ'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ Εἰκόνος, ἀντέστης ἀνδρικώτατα, μὴ ὑποπτήξας τοῦ Κοπρωνύμου τὰς ἀπειλὰς, ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ξίφει, τοῦτον ἀπέκτεινας. Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς Θεὸν, περίσωζε τὴν Ποίμνην σου, ὀξ αἱρέσεων πασῶν, Στέφανε πολύαθλε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ὀξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου. ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθείς.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ. αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς ἀοίδιμε Στέφανε.

Καὶ τὸ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ Βίου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, δόσεις δ'. ἡ συνήθης εἷλο. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων δύω. Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίως.

Χριστὸς στέφει σε Μαρτύρων στέφει μάκαρ.

Γωσήφ. Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. β'.

Ὡς

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Χαρμονικῶς διοδεύσας σὺ τὴν ϛερεάν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίᾳ πλατυσμῷ, δυσμενῶν ἐτέφρωσας ὁρμὴν, καὶ εὐρύχωρον ζωὴν μάκαρ κεκλήρωσαι.

Ῥίζα σε βλάστησε καρπὸς πρώϊμος καρποφορεῖ, Ἄμμης ἡ ἐπώνυμος, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, ϛ δοτόν σε δίδωσι Θεῷ, τὴν τῆς βίας σοφὲ χάριν σημαίνουσα.

Τερωτάτως τῷ θείῳ πρὸ Μοναζῶν, προσχωρήσας Τάγματι, ὡς φαιδρότατος ἀστὴρ, ἀρεταῖς ἐξελάμψας πίστως, καταυγάζων μυστικῶς Ὅσιε Στέφανε.

Ϛερεοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς ϛενῆς οἰκήσεως, ἀμέπτερωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια σοφὲ, ἀναβάσεσι καλῶς προσλατυνόμενος. Ἦχ. δ.

Μὴν ἀδιοδεύτου πύλην τὸ καθαρὸν, τῆς ἀγνείας τέμενος, τὴν κλῆν ἀμνυμένοις, τὴν ἁγίαν Δέσποιναν φωναῖς, ἱεραῖς ὁ ἱερὸς λαὸς δοξάσωμεν.

Ἕτερος Καμὼν τῆς Μαρτύρος.

Οὐ κ ἀκροτιχίς.

Εἰρηνικῶς μοι προσνέμοις Μάρτυς χάριν. Θεοφάνους.

Ἦχος, ϛ Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Ϛὲκ τῆς σκαμβάλωμα τῆς βίας ϛ τῆς παθῶν, τῆς παρευσχλήτων με, εἰρηνεύσας μοι τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ Εἰρήναρχε τὴν σὴν, ἀνθημῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον.

Ἱερομήνυς ϛεφάνους ὡς Ἀθλητὴς, ἐλήφθης Εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρηνικὴν ἄμαχον ϛ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθεμένην μακαριώτατε.

Ῥοίθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῆς διωκτῆς, κατασβέσας ἤρδευσας, διαφοίας τῆς πίστεως, ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου ἀσεβῶς Μάρτυς Εἰρήναρχε. Ἦχ. γ.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον τῇ σῇ γαστρὶ, χωρηθέντα τέξασα, Θεοχώρητε Σκηνὴ, τῆς ϛενοχωρίσης με δεινῶς, τροκυμίας τῆς κακῶν Ἁγνὴ ἀπάλλαξον.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὕμνοις ὑμνήσω πρὸς Θεὸν, καλλιωνόμενος Πάτερ, ὡραιότατος ὤφθη, ϛ χαρίσματος παντὸς, ἀπλέως ἀληθῶς, ϛ τῆς θείας, μέτοχος λαμπρότητος.

Ϛεπτὴν Εἰκόνα τὸ Χερσὶ, ϛ τῆς τοῦτον Τεκούσης, ἀσπαζόμενος μάκαρ, βασιλέως δυσσεβοῦς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβὲς, ἐβδελύξω, θείᾳ Θείᾳ Πνεύματος.

Ϛεδήρῳ σὲ τὸν σιδηρῷ, κεκτημένον καρδίᾳ, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυλακαῖς, ὡς φύλακα τῆς πιστῶν, διδαγμάτων, Στέφανε παμόλβιε.

Μὲς σὺς ὡραίους προφανῶς, ἔχεις Ὅσιε πόδας, μαρτυρίᾳ πρὸς τείβους, βηματίζοντας λαμπρῶς, ϛ κεφαλὰς δυσμενῶν, διαθλῶντας, Στέφανε μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σῆς τῆς μόνης καθαρᾶς, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐσαρκώθη ὡς οἶδε, ϛ διέσωσε ἡμᾶς, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτῷ, τὴν δι' οἴκτον, θείαν συγκατάβασιν.

Ὁ αὐτός.

Νικήσαι θείᾳ θείκῃ, ϛ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως παμμάκαρ, ὑπομενῶν αἰκισμοὺς, ϛ τρέβλας τῆς δυσμενῶν, Ἀθλοφόρε, Μάρτυς γεννικώτατε.

Τροχιοῦσι δίδωσι Χριστὸς, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καταιχμῶσι τὸν ἐχθρὸν, καυχώμενον αἱμαιδῶς, ϛ δικαίως, Μάρτυς φρυαττόμενον.

Καθέλε πόνοις αἰθρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορὸς τῆς Ἁγίων, ἀθλήσας κραταιῶς, ϛ μάσιγας ϛ δεσμὰς, ὑπομένας, θείᾳ Θείᾳ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ἣν εἶδε πάλαι Ἰακὼβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς ἀέριον ὕψος, θείᾳ κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τὸ Δεσπότην, μέλπωμεν παλάτιον.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Κάθισμα τὸ Ὅσιε. Ἦχος α.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ἀσκήσει λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν χωνείᾳ, ἐξήστραψας σοφὲ, τῇ νομίμῳ ἀθλήσει, ϛ στέφανον εἴληφας, τῇ σῇ κλήσει καταλλήλον. ὅθεν χαίροντες, τὴν

παραγίαψου μνήμιω, ἑορτάζομεν, τὰς σὰς ἀγῶνας τιμῶντες, ἀοίδιμε Στέφανε.

Ἕτερον. ἦχος, δ. Ὁ ὑψωθείς.

Μῶν Μαρασῶν ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθης, τῇ Ἀθλητῇ καλλωπισμὸς ἀνέφαπτος, δι' ἀμφοτέρων Στέφανε κοσμούμενος. ὅθεν ἀξιάγαστε, καὶ διπλᾶς τὰς στεφάνας, ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ. ἀλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῇ σὲ ὑμνοῦντων, ἱκέτευε Στέφανε.

Ἕτερον τῆς Μάρτυρος. Ὅμοιον.

Τῇ καὶ ὑγρὰ τὰς καρτερούσας ἀγῶνας, κατεμερίθη Ἀθλητα γεννναιόφρον, δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα, καὶ τὸν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων Μαρτύρων, δόξαν ἀπολαμβάνουσαν, ἐκλιπαρῶ σε μακάρια. ἀλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ, τῇ σὲ τιμῶντων, τερπνοφόρε Εἰρήναρχε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καταφυγὴ τῇ ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, Ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιαλείπτως πίστει σε ἀεί, προσκαλουμένους, Παρθένε παμμακάριστε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη Παρθένε, τῷ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἀνεβόας, ὀδυνηρῶς τεκοῦσα, δακρύσασα θερμῶς. οἴμοι ὦ γλυκύτατε, πῶς ἀνδρῶν παρανόμων, φέρεις τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς πτώσεις ἑκών ἤλων, καὶ ἑκὼν κακούργων θανάτου σαφῶς, σῶσαι τὸ γένος, βροτῶν προμηθούμενος;

Ὠδὴ, δ. Χριστός μοι δύναμις.

Φωτὶ τῷ Πνεύματος, λαμπαδηχούμενος, δι' ἐντεύξεως θείας, τυφλοῖς τὸ φῶς, Πάτερ ἐχορήγησας, τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, μιμησάμενος θεοπρεπῶς.

Θαλάσσιον πόρρωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι, κυβερνῶν τοὺς μακαρίους πρὸς γαλήνην, ὅρμον θείᾳ χάριτι, προσκαλούμενος σου πιστῶς, Πάτερ Στέφανε τὸ ὄνομα.

Τετραγώνως, καθάπερ σφάγιον, ἱερὸν προσηνέχθης τῷ διὰ σὲ, τεθνεῶτι Στέφανε, καὶ πρωτοτόκως ἐν σκηναῖς, ἀναπαύσω ἀφραιομένος.

Ἑπτῶσι ῥήμασι, ὁ πρὶν ἡμίεκτος, ὑγιὴς ὅλος ὤφθη καταπλαγείς, Μάρτυς τὸν δοθέντα σοι, χάριν ἐξ ὕψους δαψιλῶς, εἰς ἀνθρώπων περιποίησιν.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Παναμώμε, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἐθέμην ἐπὶ τὸν σὸν σκέπην καταπέφυγα. χαῦνόν μοι Κόρη βοηθὸς, τῶν δεινῶν ἐξαίρουμένη με.

Ὠδὴ ε'.

Νομίμως ἔδραμες, νομίμως ἠθλησας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, νόμῳ κρατυνόμενος, καὶ ἀπαράτρεπτον σαυτὸν, σωτῆρα μακαριώτατε.

Ἐν στέγῃ σῶν ἐδόξεν, τῆς πλανῆς ἔχεσθαι, τῇ θεογενεσίᾳ ὡς μυσεχθὴς, χαίρων προσεχώρησας, φῶς μέρος ἀπολαβών, καὶ φωτὸς ἀποδεικνύμενος.

Ὑδόλως ἔκρυψε, βυθὸς δεξάμενος, σὲ παμόλβιε Μάρτυς ἐπεγνωκὼς, θεῖον παθημάτων σου, παραληθέντα τὸν Χριστὸν, σκιὸς Μάρτυς ὦ Εἰρηνάρχε.

Ἐκραγόμενος, καὶ προδυόμενος, καὶ ξεόμενος ἅμα καὶ τῷ πυρὶ, πανθέν φλεγόμενος, ἐκ βλήθητε Χριστὸν, Ἀθλοφόροι ἀξιόμνητοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὸν κύησιν, ὡς πρὶν ἧς πρὸ τοῦ τόκου ὅτι Θεὸν, Λόγον ἀπεκύησας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτεύουσα Παναμώμε.

Ὠδὴ, ς'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Μαρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς, τοὺς ἀσκητικούς σου ἀληθῶς, καμάτους Ὅσιε Στέφανε, ὁ ἀγωνοθέτης, μόνος Θεὸς ἡμῶν, καὶ τῷ παλαμναίῳ ἐμβραβεύσας σε.

Ἀγωνιζόμενος ἀνδρείως, δῆμος συμμαρτύρων ταῖς εἱρκταῖς, προσομιλῶν Μάρτυς ἄρηκας. σὲ γὰρ ὡς ἀστέρες ἄδυτον Ἥλιον, κυκλοῦντες ἐπὶ πλέον κατελαμπρύνουσι.

Ῥήμασι θείοις τοὺς ἱεροὺς, Ὁμολογητὰς καὶ μιμητὰς, θείων παθῶν μακαρίζομεν, τοὺς τριακοσίους καὶ τεσσαράκοντα, καὶ δύω τοὺς ἀθέους καταπαλαίσαντας.

Περιχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῶς, ὤτων ἐκκοπήν τε καὶ χειρῶν, μελῶν τε θείων κατάφλεξιν, ὑπὲρ τῆς Εἰκόνος Χριστοῦ ὑπηνέγκεν, ὁ δῆμος τῶν Ὁσίων ὁ εὐκλεέστατος.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία ἡ τὸν Θεὸν, μόνη ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα, τοὺς σὲ Θεοτόκον, ἀεὶ κηρύττοντας, ἁγίασον καὶ σῶσον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὁ αὐτός.

Ῥομφαίᾳ τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τοῦ γενναιόφρονος Μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτου πτέρναις καθυποτέτακται, καὶ γέλως καθορᾶται καὶ καταισχύνεται.

Ὁποῦσου ἔστη προφητικῶς, Μάρτυς ἐν εὐθύτητι σοφὲ, ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι, καθυποσκελίζων τὸν πολυμήχανον, ταῖς τρίβοις μαρτυρίου καλλωπιζόμενος.

Εὐ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἄκακος ἀκέραιος ὀφθεὶς, Μάρτυς ἀπώσω Εἰρηνάρχε, καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπὴς, χορὸς Παρθένε Θεόνυμφε, θείου Τοκετοῦ σου βάθος ἀπόρρητον, Συμβόλοις ἱεροῖς Σὲ προδιεχάραξεν.

Ὠδὴ, ϛ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥημάτων σου δυνάμιν, ὁ κακίας εὑρετὴς, ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν. ὅθεν δεσμοῖς σε Στέφανε καὶ ποιναῖς, θανάτῳ βιαίῳ τε, ὠμοτάτως ὁ πλάνος παραδέδωκεν.

Ὡς ἄρτος ὀπτώμενος, τῷ πυρὶ καὶ ἐκ ποδῶν, ἀνηλεῶς κρεμάμενος, ὡλοκαυτώθης Παῦλε καὶ τῷ Θεῷ, θυσία προσήνεξαι, συναυλίας Μαρτύρων ἀξιούμενος.

Νομίμως ἐνήθλησαν, συγκλεισθέντες καὶ πνιγμῷ, τὸν βίον καταλύσαντες, ἐν τῇ Ἐφέσῳ Ὅσιοι Μονασταὶ, ὀκτὼ καὶ τριάκοντα, οὓς ἐν πίστει καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ἑτερρῶς τῷ δικάζοντι, ἀντετάξω καὶ πληγαῖς, καταξανθεὶς τὸ σῶμά σου, θανατωθῆναι εἵλω διὰ Χριστὸν, τὸν μόνον ἀθάνατον, ἀξιάγαστε Πέτρε μεγαλώνυμε.

Θεοτοκίον.

Μὴν μόνην πανύμνητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξὶ, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀῤῥαγὲς, τὴν Ἄχραντον Δέσποιναν, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ μακαρίσωμεν.

Ὁ αὐτός.

Ἐπέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χειρὶ, ζωαρχικῇ Εἰρηνάρχε, καὶ διεσώθης τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

Μικροῖς ἀντωνούμεναι, τὰ μεγάλα ἑαυτὰς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν, αἱ ἱεραὶ Γυναῖκες τὸν πτερνιστὴν, τῆς Εὔας ἐν πνεύματι, θανατώσασαι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ ἅγιοι, ἱερεῖα καθαρὰ, καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ τυθέντι ὡς θῦμα ἀληθινῷ, ἀμνῷ προσηνέχθησαν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, Παρθενομῆτορ Κύριος. καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνοῦται δίχα τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Ὁ Εἱρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Κοντάκιον. ἦχ. γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς προλάμψας Στέφανε, τῷ τῆς ἀσκήσεως τρόπῳ, καὶ τῷ Κόσμῳ ἤστραψας, τῷ τῆς ἀθλήσεως δρόμῳ. ἔλυσας ζοφώδη πλάνην αἱρετιζόντων. ἔδειξας βεβαίαν δόξαν ὀρθοδοξούντων. διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος Μάρτυς τῆς ἀληθείας Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Ἀθετοῦντας ὁρῶν, ἔνδοξε τοὺς παράφρονας, τὸν ἀΰλως τὸ πρὶν, Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, φανέντα σαρκὸς δὲ ὕλῃ ἐπ' ἐσχάτων, ἐν ᾗ τυποῦσθαι τοῦτον καὶ σέβεσθαι,

θαι, μηδ' ὅλως θεατίζοντας, ἀδεμὶ ἡγήσω ὑπὲρ τὸμ Κτίσαντα. ἀλλ' ἀμάλαβὼν ἀνδρεῖον φρόνημα, ἐν μέσῳ τούτων ἀθὺς παρῆλθες, ἐλέγχων τούτους ἀθαρσῶς, ὡς δυσσεβοῦντας ἐμμανῶς. διὰ τοῦτο παμμάκαρ, ἐπαξίως ἐδοξάσθης, Ὡς θεῖος Μάρτυς τῆς ἀληθείας Χριστοῦ.

Ἕτερον Κοντάκιον. Ἦχος, δ'.

Ἐ πεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, ἑορτίων ἀνθρώπων, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀναβοᾶν ἀξιοῦσα. Στέφανε θεῖε, Ὁσίων τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Ἧς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφὲ Ὁσιομάρτυς, ὧν περ ἐφιάσω θαυμαστῶς. ὅθεν δυσωπῶ σε, παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κεκτημένος Ὅσιε, ἱκέτας τοὺς δοξάζοντάς σε λόγον ἐπάξιον, τοῦ ἀφεθῆναι τὰς ἁμαρτίας, ὡς ὑπέρτιμος ἔχων ἐν ὁράτῳ ἐχθρῷ, καὶ μονομαχῶν. ὡς πρὶν ἀσκητικῶς καθείλες, ἁπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεκρώσας, ἀθλήσει δὲ νῦν, τὸν Τύραννον ἐκτροπώσω, Ὁσίων τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΗ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ Νέου.

Πλησθεὶς Νέε Στέφανε τοῦ κάρφους ξύλου,

Εὗρες πρεπόντως οὐχὶ γηράσκοντα στέφος. Εἰκάδι ἀγδοάτῃ Στεφάνου Νέου κράτα θραῦσαν.

Ὅς ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος, τοῦ δὲ Ἀρτεμίου, πατριάρχου τοῦ ἐν ἁγίοις Γερμανοῦ, γενόμενα δὲ θρέμμα τῆς Βασιλίδος τῆς Πόλεως, καὶ Χαριεστάτων γονέων Υἱός, Ἰωάννου καὶ Ἀννης. Οὗτος ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τοῖς γράμμασιν ἐσχόλαζε, καθ' ἑκάστην μὲν τῆς Μητρὸς τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ παρηδρεύε, τῇ μητρικῇ δὲ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκδίδου. ὅθεν καὶ τὸ Ἀγγελικὸν περιέθετο Σχῆμα, τῷ ἑκκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Εὐθὺς μὲν ἐπὶ πλέον πρὸς τὰς πυθμαντικὰς ἀγῶνας ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι, πάσας τὰς τοῦ σώματος περικόπτων ὁρμάς. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ Θεσσαλονίκης Ἰωάννης ὁ τότε καθηγούμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, καὶ ὁ μακάριος Στέφανος τὴν ἐπισκοπὴν τότε ἐγχειρίζεται, ἐν τῷ περιωνύμῳ βουνῷ τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου, διαμένων τὸν ἀσκητικὸν βίον. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς ζιζανίων σπορᾶς, πόλεμον ἀπεστόμβου ἤγειρε κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ μὴ προσκυνεῖν τὰς ἁγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας. Λέοντος δὲ τοῦ ὀργάνου τούτου, ὁ τῆς Συρίας ὁρμώμενος. ἀλλ' αὐτὸς μὲν τῆς παρούσης ζωῆς ἀπερράγη, ὑπὸ τοῦ μακαρίου Γερμανοῦ ἀποκρυβεὶς, καὶ διελεγχθεὶς ἐκπαλαι. τὸ δὲ ἐκείνου σκαιότατον γράμμα, Κωνσταντῖνος φημὶ ὁ Κοπρώνυμος, μείζονα δεινὰ κατεργάσατο, πορθῶν καὶ καταῤῥέφων τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰς ἱερὰς Εἰκόνας πυρὶ κατανικαίων, καὶ τοὺς Μοναχοὺς ξίφεσι καὶ διαφόροις βασάνοις ὑποβάλλων. ὃς μαθὼν καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὡς προσκυνεῖ τὰς ἁγίας Εἰκόνας, καὶ αἱρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῷ, μηδὲ ὑποκρίνασθαι αἱρέσεται τὴν αἵρεσιν, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτόν. Καὶ μὴν μυρίας αἰκίας, κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ τῇ λεγομένῃ Πραιτωρίου, ἐν ᾗ ἐφρουροῦντο καὶ ἕτεροι Μοναχοὶ λογάδες, ἐκ διαφόρων τόπων δι' αὐτὸ τοῦτο συναθροισθέντες, τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα δύο, καὶ ἄλλοι οἱ περὶ Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν, ἐκ διαφόρων χωρῶν, τὸν ἀριθμὸν τριακόσιοι, οἱ μὲν βίγας, οἱ δὲ ὦτα, ἄλλοι ὄμματα ἀφηρημένοι, καὶ χεῖρας, καὶ γαμεάδας. ὓς ἁρπάσας ὁ μακάριος Στέφανος, ἠσπάζετο, καὶ πρὸς τὰς ἀγῶνας ἐπῄλειφε, πᾶσαν μοναχικὴν κατάστασιν καὶ ἀκολουθίαν ἐν τῷ Πραιτωρίῳ διατελῶν. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ βασιλεύς, καὶ ὅτι τὸ Πραιτώριον Μοναστήριον γέγονε διὰ τὸν Στέφανον, πληρωθέντος ἤδη ἐνδεκαμήνου χρόνου ὑπὸ τῆς εἰς τὸ Πραιτώριον τούτου καθείρξεως, ἐκβάλλεται τῆς φυλακῆς, καὶ εἰς χῶ ῥίπτεται, λίθοις βαλλόμενος, καὶ ξύ-

ξύλοις τυπτόμενος. Εἷς δέ τις τῶν φονώντων λαβόμενος ξύλου, καὶ κρούσας κατὰ τῆς μήλιγκος, ἀνεῖλε τὸν Ἅγιον, τῆς ἁγίας αὐτοῦ διαιρεθείσης κεφαλῆς ἐκ τοῦ κρούσματος, καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατέθησιν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν δημίων ἔσυρον αὐτὸν, ἐπὶ τῆς λεωφόρου γυμνὸν καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα. αἵτε χεῖρες καὶ πόδες αὐτοῦ λίθοις προσκρούοντες, συνετρίβοντο, καὶ οἱ δάκτυλοι σὺν τοῖς ὄνυξιν ἀπεσπῶντο, ἕως καί τις τῶν τοῦ ἀλάστορος θεραπευτῶν, λίθον μέγιστον ἀκοντίσας, τὴν γαστέρα τοῦ Ὁσίου διέρρηξε, καὶ αὐτίκα πᾶσαι αἱ τῶν σπλάγχνων συνθέσεις εἰς γῆν ἐξεχύθησαν. Καὶ κάπηλός τις δαλὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀνελόμενος, καὶ κρούσας κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ εἰς δύω μέρη ταύτην διατεμὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψε. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ λείψανον παρὰ τῶν μιαρῶν ἐκείνων ἐν τοῖς πελαγίου ἐρρίφη, ὕστερον δὲ παρὰ εὐλαβῶν τινῶν ἐτάφη, ἐν ᾧ νῦν κατάκειται τάφῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας συρόμενος κατὰ γῆς διὰ τὴν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

ϛ. Ἐκ γῆς ἐπλάσθην, γῆμε δὴ καὶ κτεινάτω.

Πλάστου γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμῶ Τύπους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Πέτρος τυπτόμενος ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, τελειοῦται.

ϛ. Ἀν εἰκόνων τύπτωσι τὸν Πέτρον χάριν,

Εὕρωσιν αὐτὸν πέτρινον τῷ σαρκίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Ἄννα τυπτομένη πρὸς τὸ κατειπεῖν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τελειοῦται.

ϛ. Μάστιξιν Ἄνναν εὐτόνως τετυμμένην,

Ἔδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ Ἁγίῳ Στεφάνῳ, ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων.

ϛ. Τιμῶντες Εἰκόνισμα σαρκός σου Λόγε,

Θνήσκουσιν οἱ Ἅγιοι βίαιον μόρον.

Πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν Ὀρθόδοξοι ὄντες, ἀποταξάμενοι τῷ βίῳ, γεγόνασι Μοναχοί. Τοὺς τοιούτους δὲ ὁ παράνομος τιμωρησάμενος βασιλεὺς, τοῦ βίου ὑπεξήγαγε. Καὶ γὰρ τὸν ἐνὰ Βασίλειον καλούμενον, ἐκκαλούμενος πρὸς τὴν αὐτοῦ πλάνην, καὶ μὴ πειθόμενον, ἀλλὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων Εἰκόνων σέβεσθαι τούτου εἰπόντος, λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτὸν κρούσας, τὰ ἔγκατα ἐξέχεε, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. Ἄλλος ἐγκλεισθεὶς ἐν τῷ Σωσθενίῳ, ῥινοκοπηθεὶς, ἐν Χερσῶνι ἐξωρίσθη. Καὶ μέλλων φονευθῆναι, ἔφυγεν εἰς Χαζαρίαν, ἐν ᾗ καὶ Ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ ὕστερον ἐτελειώθη. Ἕτερος δὲ Στέφανος τοὔνομα, εἰς Συγδαίαν ἐξωρίσθη, καὶ πολλοὺς ὠφελήσας, τέλος εὗρε τοῦ βίου. Ὁμοίως δὲ καὶ Γρηγόριος σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἐξορισθέντες, ἐτελεύτησαν. Ἀλλὰ καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπὸ Λεγαταρίων, ἐν Δαφνουσίᾳ ἐξορισθεὶς, καὶ τυπτόμενος συχνῶς, τὸν βίον ἀπέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Ἁγίων Γυναικῶν.

ϛ. Τὸν Εἰρήναρχον ἡ φονεύτρια σπάθη,

Σῷ Σώτερ Εἰρήναρχε συντάττει μέρει.

Ἔδειξε νεκρὰς ἐν Σεβαστείᾳ Πόλει,

Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος.

Εἰρήναρχος ὁ Μάρτυς, ἐγένετο ἀπὸ τῆς Πόλεως Σεβαστείας. Νέος δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, δήμιος τὴν τάξιν ὑπῆρχε, καὶ τιμωρουμένων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, αὐτὸς ἐξυπηρέτει ἐν ταῖς κολάσεσιν. Ἐταζομένων δὲ Γυναικῶν Χριστιανῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, παρὰ Μαξίμου Ἄρχοντος Σεβαστείας, φωτίζεται τὴν ψυχὴν Εἰρήναρχος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἔβλεπε τὰς γυναῖκας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδριζομένας, καὶ καταιχυνούσας τὸν Τύραννον, διὰ τῶν πάρ αὐτῶν γενομένων θαυμάτων. Ὅθεν παρρησίᾳ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, καὶ ἑαυτὸν ἀνάκρ

ρύττων Χριστιανὸν, πρῶτον μὲν τῇ τοῦ Ἄρχοντος προστάξει ἐν τῇ λίμνῃ ἀπερρίφη. Ἔπειτα ἐκ τῆς λίμνης ζῶν ἐξελθὼν, εἰς κάμινον ἐμβάλλεται πυρός. Καὶ ταύτης παραδόξως διασωθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται σὺν Ἀκακίῳ τῷ Πρεσβυτέρῳ τῷ τοῦτον βαπτίσαντι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐμηνύθησοι τὸ τέλος τὸ μακάριον, παντουργικῷ βουλήματι. ὅθεν πλείονι, ἐπιδοὺς ἀσκήσει σεαυτὸν, ἐκ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς, ἀποκτανθεὶς διὰ Χριστὸν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Φερωνύμως τῷ Πρωτάθλῳ συνδεδόξασαι. καὶ γὰρ λιθολευστούμενος, καὶ συρόμενος, καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς, αἱμάτων ἐπλήρωσας τὴν γῆν, καὶ τὴν ψυχήν σου τῷ Θεῷ, χαίρων παρέδωκας.

Ἐν πλατείαις Μάρτυς Στέφανε συρόμενος, ἀνηλεῶς τῆς Πόλεως, ἐξωμάλισας, μαρτυρίου τρίβον τοῖς πιστοῖς. ἐν ᾗ ἐπιβαίνοντα στερρῶς, πρὸς τὴν οὐράνιον σαφῶς, Πόλιν κατήντησας.

Θεοτοκίον.

Τερώτατοι Προφῆται προεδήλωσαν, Ἁγνὴ ἐκφαντικώτατα, τὸ μυστήριον, τῆς σεπτῆς λοχείας σου καὶ νῦν, ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς, κατανοοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν. Ὁ αὐτός.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν μακαριώτατε, φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καιόμενος σοφὲ, τῶν Παίδων ἐβόας τὴν ᾠδήν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισται τῶν Παίδων θεῖος ὅμιλος, καὶ γυναικῶν ἑπτάριθμος, χορὸς ἅγιος, τοὺς ξεσμοὺς τὸ πῦρ τοὺς αἰκισμοὺς, στερρῶς ὑπομείναντες ὁμοῦ, καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν, καταξιούμενοι.

Ἀπελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σε, Ἀθλητὴν ἀήττητον Χριστοῦ, Εἰρήναρχε μέλποντα θερμῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥαθυμίᾳ με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἄχραντε, θείων πράξεων, ἐνισχύουσά με κατ' ἐχθρῶν, ἀεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς, δελεαζόντων με.

Ὠδὴ, η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Μανικώτατοι ὥσπερ θῆρες συνέλαβον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον παίοντες κτείνοντες, καὶ μετὰ ἀνδρῶν, ἀνομούντων συνθάπτοντες, οἱ παρανομίᾳ, συζῶντες εἰς αἰῶνας.

Ἀκλεῶς σου τὴν κάραν ἐχθρὸς συνέτριψεν, ἣν Θεὸς ἐν ὑψίστοις στέφει κατέστεψε, τῷ νικητικῷ, στεφανίτα πολύαθλε, κλέος τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων.

Καρτερῶς τῷ διώκτῃ ἀντιταττόμενος, ὁ θεόφρων Ἀνδρέας πληγαῖς συγκόπτεται, καὶ ἀνηλεῶς θανατοῦται ὁ δίκαιος, μέλπων τῷ Δεσπότῃ, Χῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιώτατος οἶκος ἤδη γενόμενος, τὸν ἐν πᾶσιν ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ἔσχες ἐν τῇ σῇ, ἐνοικοῦντα πολύαθλε, Στέφανε καρδίᾳ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θ'.

Ῥαντισμῷ θείου λύθρου θεοχαρίτωτε, ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὸν ἐκ πονηρᾶς ἁμαρτίας προσόντα μοι, ῥύπον δυσωπῶσε, ἀπόπλυνον Παρθένε. Ὁ αὐτός.

Ῥῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἀεὶ σταζόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ νικοποιῷ, ἐφανίσθης Εἰρήναρχε, νικης τὰ βραβεῖα, πρὸς τούτου δεδεγμένος.

Ὑψωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, διωκτῶν ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέαξας, καὶ εἰδωλικὸν, ἐταπείνωσας φρύαγμα, Μάρτυς Ἀθλοφόρε, Εἰρήναρχε παμμάκαρ.

Συμπαθείας με θείας Μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀπολυτρούμενος, πίστει σε θερμῇ, τὸν τιμῶντα Εἰρήναρχε, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν προσπεφευγότα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, ἀπορρήτων πραγμάτων χαῖρε φανέρωσις, ἄκουσ-

ἄκεσμα φέροντος, δυσθεώρητον ὅραμα, χαῖρε τῷ πεσόντων, ἀνάκλησις Παρθενίκε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Τὸν ἀγάλλῃ Ἀγγέλων τάγματα, Πατριάρχων Ὁσίων Προφητῶν Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων ἁπάντων θεόπνευστε. οἷς συμπερίπολλων, μνήσθητι πρόσθι, τῷ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, μακαριζόμενος.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας Ἥλιος, ὡς Οὐρανὸς κατάστερος θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ στιγμάτων ἁγίων γεγενῆσαι, πάντων τὰς διανοίας, τῷ ἀθρήνητον σε, Στέφανε λαμπρύνων ἀληθῶς, Μάρτυς πολύαθλε.

Στερροῖς ἀσκήσεως ἀγωνίσμασι, καταβαλὼν τὸ σκότος τὰς ἀρχὰς Πάτερ πρότερον, ἐπ' ἐχάτων ἀθλήσας στερρότατα, παντελῆ ἀπωλείᾳ, ταύτας παρέδωκας, Στέφανε Μαρτύρων κάλλιστε, Ὁσίων καύχημα.

Ἡσὶν περίδοξος μνήμη σήμερον, φωτὶ σικαῖς ἀκτῖσι χαρισμάτων τῶν Πνεύματος, καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα. ὧν ἐν ἀγαλλιάσει, μὴ ἑορτάζοντας, φώτισον ἁγίασον ἡμᾶς, Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, τῷ ἱερῶν Μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα, καὶ Ὁσίων ἁπάντων τὸ καύχημα, σῶσον ἡμᾶς κινδύνων, καὶ περιστάσεων, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ αὐτός.

Τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατέλιπας θεόφρον Εἰρηναρχε, καὶ μεθέξει Χριστοῦ ἐχρημάτισας, φάλλων σὺν ἀσωμάτοις· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Τριὰς ἡ παντουργός, καὶ παντοδυνάμος.

Ἡδύθεις παγίδων τῷ θηράσαντι σε, πρὸς καλιὰν ὑψίον κατέπαυσας ἔνδοξε, καὶ Μαρτύρων σωρηθῆς στρατεύμασι, μετὰ τῶν σῶν σωρήθλων. ὅθεν γεραίρομεν, μνήμην σου τὴν ὑμῶν, περιχαρῶς πανηγυρίζοντες.

Τὸ σχοινὶ καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος, τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος, καὶ τοὺς αὖθις λιμένας κατέλαβες, ὅλος ὡραϊσμένος, ὅλος τῷ Πνεύματος, ταῖς φωτοχυσίαις, δαψιλῶς περιχεόμενος. θρ.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τῷ τοκετῷ τῷ σῷ Παρθενομήτωρ μὴ θέμενοι, σιωπῇ τέτο μᾶλλον δοξάζομεν, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν, τὸν Παμμακάριστον, μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξὶν, ὦ Παναμώμητε.

Ἐξαποστειλ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐκομίσω πρὸς Χριστὸν, διπλοῦν τὸ στέφος Στέφανε, ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ μαρτυρήσας τὸν αὐτὸν, Εἰκόνα σεβαζόμενος, πάντων τε τῶν Ἁγίων. μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Πρὸς τὸν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας Στέφανε, κατήχησας ὡς ἄθεος, καὶ μαρτυρίοις καλλοναῖς, καὶ στίγμασι κεκόσμησαι. διὰ τοῦτο πιστῶς σε, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν χραμτε Δέσποινα ἀγνὴ, καὶ μόνη ἀπερόγαμε, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι Κόσμον ἐκ παντὸς, κακοῦ τε καὶ θλίψεως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρισαμένη τῷ Σταυρῷ, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ὀδυρομένη ἐβόα· ὦ Τέκνον καὶ Θεὲ, αἰσχρὰ ὑβρισμένον σε, τὸν ἔγερσιν τοῖς πίστεσι, ταύτην τιμῶσιν ἐκ πόθε, καὶ σῶσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Εἰς τὸν ᾱ. κ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΘ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φιλημένου. Ἑωθινὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος δ'. στιχ. ᾱ. καὶ φάλλομεν κ. προσομ. ἦχ. δ'.

Ὁ

Ὁ ᾨξ ὑψίστῳ κλιθείς.

Φωτοφανείαις σαφῶς πεπυρσάμενος, παμμάκαρ Παράμονε, τῷ θείῳ Πνεύματος, σκότος βαθύτατον τέλεον, ἀπεβδελύξω, πολυθείας τε ἠυτομόλησας, ἀθέτῳ λαβόμενος, καιρῷ παρόλβιε, πρὸς τὰ προκείμενα σκάμματα, γεννναιοφρόνως, τε νικηφόρος ὀφθεὶς κατέβαλες, τὸν ἀλαζόνα τε πολέμιον, παίπων βροτῶν μεγαλιώνων Χριστόν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, τε φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν παίπων Θεὸν τε Βασιλέα, δῆμον πολυάριθμον κατασφαττόμενον, καταγνοὺς Παράμονε, τῷ θείῳ ζήλῳ, ὅλως ἐθέλχθης τε ἀνεβόησας· Χριστὸς δεῦρος γηήσιος, ὑπάρχω παίτοτε. γνῶτε παράνομοι τύραννοι, καὶ ὡς ἀρνίον, ἄκακον θύεσθαι μιῷ αὐτόκλητος, παρεγενόμην. μὴ δ' μέλλετε, θῦμα δεκτὸν τῷ τυθέντι σαρκὶ, δι' ἐμὲ ἑκουσίως, τῷ γενέσθαι κατεπείγομαι.

Ἐπταετίᾳ τιμώμενος δεκάδι, τελειοῦται τε ὁ τίμιος, ἑκατονταδὶ χορὸς, τῷ Ἀθλοφόρῳ πολύθεον, καθέλε πλανίην, παράνομον τῶν διὰ τῆς πίστεως. μεθ' ὃ ἐξεφάνωσαι, ἀγωνισάμενος, γεννναιοφρόνως Παράμονε, τε ταῖς χορείαις, τῷ Ἀσωμάτῳ χαίρων κατέθηνσαι. μεθ' ὧν δυσώπει πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τὸν σὲ ἀνάφημνοῦντας, τε γηήσιως μακαρίζοντας.

Δόξα, τε νῦν. Ὅμοιον.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ πάλαι τὰ δεινά μου, ὅτι πάντα κέκτημαι ἅπερ μισεῖ ὁ Θεὸς, σάρκα μολυνάς τε πνεῦμα μου, καὶ μὴν ἀνομίαις, καὶ ἀθεμίτοις ἔργοις τε λόγοις αἰσχροῖς, γλώσσῃ κατακρίνωντε τοὺς ἁμαρτάνοντας, ἀυτὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι. Θεογενῆτωρ, τέκνων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν. ἵνα ἐκνήψας, τῆς κακίας μου, συνθέας προσπέσω τε κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὴ ἐπόδυσόν μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν τε Θεὸν, τὸν ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα. τε γὰρ αἰσχύνομαι τε δοξασθήσομαι, τε τὰ τῆς Ἁδου Βασίλεια, σωτηρίῳ θέμει, τε ἀφανίσω τοῦτον τῷ δωτῆρι, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτῶν κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, τε χαρίσομαι τούτοις, Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μαρτυρεσσι Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἀναγινώσκομεν τὸν λοιπὸν τοῦ βίου τοῦ Ὁσίου Στεφάνου.

Ὁ Καμὼν τῶ Ἁγίω. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ μνῆμά τοι τὸν σὸν μοῦ δίδου Μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνῆτα, τὸν φωτοφόρον μιμήσασθε, Μάρτυς Παράμονε, φωτιζόμενοι τοῦ Πνεύματος ἀυγαῖς, τὸν καρδίαν μου φώτισον, καὶ παραμύθιον θείαις με, μομφθεσίαις ἐνδυνάμωσον.

Μαρτύρων, περιφανῶς τὸν εὔκλειαν, μάκαρ ἐπλούτησας, μαρτυρικαῖς ἐμπρέπων καλλοναῖς, τε ὡραίοις ἐν τίγμασιν, ὡραιωθεὶς Παράμονε. ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ὑπάρχων ἔμπλεως, τοὺς ἀθείας καύσωνι δεινῷ, ἐκτακέντας ἐδρόσισας, τε πρὸς τὸ ὕδωρ ὡδόξε, τῆς ἀναπαύσεως ὡδήγησας. Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε, τὸν ἄνευ σπορᾶς τεκοῦσαν βροτὸν γεγενημένον. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε ἀγνὴ, ὡς Τίόν σου τε Κύριον, τὰ τῆς ψυχῆς μου πάθη ἰάσασθαι Παναμώνιε.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Πλοῦ ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, ταπεινωθεὶς διὰ Χριστὸν ἔπαυσας, καὶ τὰς ἀυτοῦ φάλαγγας, ξίφει καρτερίας συνέκοψας.

Ἐκύρωσας πομπὴν, τῆς πίστεως ἡμῶν βέλημα, τε καρτερῶς ἤθλησας, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παράμονε.

Ναμάρωσαι θεϊκῇ, ὡς φρατιώτης δυνατὸς χάριτι, τε χαλεπὰ βάσανα, Μάρτυς ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Στερέωσόν μου τὸν νοῦν, περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι, Μήτηρ Θεοῦ παράγνε, ὅπως καταχρέως δοξάζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου.

θθι κα. ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Παράμονος, καρτερικῶς ἐναθλῶν, τοῖς ῥείθροις τοῦ αἵματος, πολυθείας πυρὰν, ἐνθέως κατέσβεσεν. ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εἰληφὼς θείαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοσήματα παύει. αὐτοῦ Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

θν. Ὅμοιον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες, ἀνευφημήσωμεν, μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς δι' αὐτῆς τὴν χαρὰν, τῷ Κόσμῳ αὐγάσασαν. λύσιν τῆς ἁμαρτίας, εὑραμένη ἡ φύσις, ἅπασα τῶν ἀνθρώπων, γηθομένη κραυγάζει· εὐχαῖς αὐτῆς Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν.

Σταυροθν. Ὅμοιον.

Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, Παρθένε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀνύμνεις δακρύουσα, δόξα βοῶσα Λόγε, τῇ φρικτῇ σου βουλήσει, θέλων ὅτι νεκρῦσαι, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, ῥυόμενος τὸν κόσμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαρθέντασε ἰδοῦσα.

Ἡ καρδία σου ἀνδρείᾳ ὠχυρωμένη, καὶ παῤῥησίᾳ ἔνδοξε, πεπυρακτωμένη, βάσανα πολύπλοκα, νηπίων τοξεύματα, Μάρτυς γενναιόφρων λελόγισαι.

Νεκρωθέντας ταῖς προστάξεσι τοῦ Τυράννου, τοὺς Ἀθλητὰς θεώμενος, ζῆλον κατ' ἐκείνους, ἔνθεον ἀνέλαβεν, ὁ Μάρτυς Παράμονος, καὶ πρὸς τὸ παθεῖν ἠυτομόλησεν.

Νεανικῶς σε τεινόμενον καὶ ταῖς λόγχαις, ἀνηλεῶς νυττόμενον, καὶ τὰς μεθοδείας, τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον, Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἀγωνοθέτης μακάριε.

Ὑπομονὴν ἐκπληττόμενος τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν αὐτῶν τελείωσιν, ἔνδοξε θαυμάζων, τούτοις ἐκοινώνησας, τοῦ ζήλου τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας τοὺς ἀνθρώπους τῇ παραβάσει, τῷ ζωηφόρῳ τόκῳ σου, Παρθένε Μαρία, πάντας ἀνενέωσας. διόσε δοξάζομεν, καὶ θεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λῶρον πολυτελὲς, σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Κτίστῃ σου ἐναθλήσας, καὶ τὴν πλάνην νικήσας, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἑδρύματα σοφὲ, τῶν Δαιμόνων καὶ ξόανα, συνέτριψας ἑδρασμένον, λογισμὸν κεκτημένος, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

Δαιμόνων τὴν πληθὺν, ἀνδρικῶς ἐτραυμάτισας, τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου, ἀθλητὰ γενναιόφρον. διόσε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁμότιμος Πατρὶ, ἐνυπάρχων καὶ Πνεύματι, ὁ Κύριος ἐξ ἁγνῶν σου, ἐσαρκώθη αἱμάτων, Ἁγνὴ βροτὸς γενόμενος.

Ὠδὴ, ϛ'. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Ὕπτιος, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων οὐ γέγονας, ἐγηγερμένος δὲ μᾶλλον, καὶ πρὸς θείαν ἄθλησιν ῥωμαλαῖος. διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες.

Μαρτύρων, ὁμηγύρει σαυτὸν συγκατέλεξας, τελειωθεῖσι προθύμως, πρὸ τῆς σῆς ἀοίδιμε μαρτυρίας, καὶ σὺν τούτοις σωτηρίου πασάδος ἠξίωσαι.

Αἱ λόγχαι, μιμητήν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο. αἷς τιτρωσκόμενος Μάρτυς, πρὸς αὐτὸν ἀνέπτης στεφανηφόρος, θανατώσας, ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ξίφεσι.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με, τῶν σκανδάλων τοῦ βίου Παράχραντε, τὸν ἐν νυκτὶ ἀβλεψίας, λογισμῶν ἀτόπων κεκρατημένον, καὶ κακίᾳ, τοῦ δυσμενοῦς ἀεὶ σκοτιζόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΘ'. Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἁγίων τριακοσίων ἑβδομήκοντα Συμμαρτύρων αὐτοῦ.

δ. Ὁ Παράμονος νύττεταίσοι Χριστέ μου.

Γνοὺς

Γνὸς γὰρ Θεὸν μόνον σε, σοὶ θνήσκει μόνῳ.

Ξίφει κεφαλὰς ἄνδρες ἑπτάκις δέκα,
Σὺν ἑξαπλῇ διδοῦσιν πεντηκοντάδι.

Παράμονον δ' ἐννάτῃ κτάνον εἰκάδι ἔγχεα μακρά.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀκυλίνου ἄρχοντος. Πρόφασις δὲ αὐτοῖς τῆς διὰ Χριστὸν Πίστεως καὶ τῆς τελειώσεως, αὕτη. Ἐν τόπῳ τῆς Βαλσατίας καλουμένῳ Γερῷ, πολλή τις καὶ πλουσία τυγχάνει θερμῶν ὑδάτων ἀνάδοσις, παραδόξως τὰς νόσους ἰωμένη. Ἐνταῦθα κατὰ σώματος θεραπείαν παραγενόμενος ὁ τὴν τῆς Ἑώας ἀρχὴν διέπων Ἀκυλῖνος, ἕπεσθαι αὐτῷ ἀπὸ Νικομηδείας τοὺς συνειλεγμένους ἀθλητὰς, δεσμίους παρεκελεύσατο. Γενόμενος δὲ εἰς τὸ τῆς Ἴσιδος τέμενος, καὶ τὰς μυσαρὰς θυσίας ἐκτελέσας, τοὺς Ἁγίους θύειν τοῖς εἰδώλοις καὶ προσκυνεῖν προσέταττεν. Οὓς ἀπαναινομένους τοῦτο ποιῆσαι, ξίφεσιν ἀναιρεθῆναι πάντας προσέταξε. Καὶ οὕτως οἱ γενναῖοι, θαυμαστοὶ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεγόνασι Μάρτυρες, τῇ αὐτοῦ θείᾳ δυνάμει κραταιωθέντες, τὸν ἀριθμὸν ὄντες τριακόσιοι ἑβδομήκοντα. Οὓς θεασάμενος ὁ ἅγιος Παράμονος, φωνῇ μεγάλῃ ἐβόησεν εἰπών· Μεγίστην ἀσέβειαν ὁρῶ, ὅτι ὁ μιαρὸς οὗτος τοσούτους δικαίους, καὶ ταῦτα ξένους, εἰλόγων κατασφάττει τρόπῳ. Ὁ δὲ ἀκούσας, καὶ ὑπὸ μανίας ἀναφλεχθεὶς, εὐθέως τοῦτον ἀναιρεῖσθαι προστάττει. Ὅπερ οὐκ εἰδὼς ὁ μακάριος, ἐν ᾧ τόπῳ βαδίζων διετέλει, καταχόντες αὐτὸν οἱ ἀπεσταλμένοι, οὐκ ἠνέσχοντο ἐπὶ παραχωρῆσαι δρᾶν τὸν φόνον, ἀλλὰ πάντες ἐπ' ὄψεσι τοῦ δικάζοντος, ταῖς ἰδίαις χερσὶ, καὶ τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἐκχέειν αἷμα ἀθῷον ἐπείγοντο, οἱ μὲν λόγχαις βάλλοντες, οἱ δὲ καλάμοις ὀξέσι, διά τε τῆς γλώττης καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ ἁγίου διελαυνόντες, ἐπ' ὄψεσι τοῦ Τυράννου ἐτελείωσαν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ, καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνὰς διεβίβασαν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ χορῷ τῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα Μαρτύρων, καὶ ταῖς τούτων θήκαις συνταχθεὶς κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλουμένου.

ἡ. Φιλουμένου πείρουσιν ἥλοις τοὺς πόδας,
Χριστὸν φιλοῦντας, καὶ Θεῷ φιλουμένους.

Φιλούμενος ὁ Μάρτυς, ὧν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως, ἐκ Λυκαονίας ὁρμώμενος, καὶ τὸν σῖτον κομίζων ἐν τῇ τῶν Γαλατῶν χώρᾳ. Φίληκι οὖν τῷ ἡγεμόνι Ἀγκύρας διαβληθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, ἡλοῦται πρῶτον τοὺς πόδας σιδήροις, καὶ αἰκίζεται. Εἶτα ἀναρτηθεὶς, σπαθίζεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐκκαέντα ἐμβάλλεται. Ἐκ τούτων δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβὴς διαφυλαχθεὶς, ἡλοῦται αὖθις τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπὶ τριάκοντα σταδίους ἐλαύνεται, ἕως λειποψυχήσας τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰωάννου, τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ τῶν Ἁγίων ἓξ Μαρτύρων, ὧν διωκομένων, πέτρας ῥαγείσης, καὶ ὑποδεξαμένης αὐτοὺς, τελειοῦνται.

ἡ. Ἤνοιξε πέτραν εἰς ταφὴν ἓξ ἀνδράσιν,
Ὁ νεκρὸς εὑρὼν εἰς ταφὴν Χριστὸς πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Οὐρβανὸς Ἐπίσκοπος Μακεδονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ἡ. Ὁ χερσὶν οὗτος ἐκπνέων τῶν Ἀγγέλων,
Οὐρβανός ἐστιν, οὗ βίος κατ' Ἀγγέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Διονύσιος, Ἐπίσκοπος Κορίνθου, ξίφει πληγεὶς τελειοῦται.

ἡ. Διονύσιος εἷς τελῶν Θυηπόλων,
Ξίφος μετελθὼν, εἷς ἐστι καὶ Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Βησσαρίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ἡ. Πολλῶν ἱδρώτων καὶ πόνων Βησσαρίων,
Πολλὰς θανὼν εὕρηκεν ἀντιμισθίας.

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Παγκόσμιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ἦ. Σύμπας ὁ Κόσμος, οὐδὲν ἦν Παγκοσμίῳ.

Ἐδὲμ γὰρ ἤρα καὶ μόνως, ἦν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Πυτηροῦν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ἦ. Τῇ σῇ θελήσει πρὸς σὲ χωρεῖ Χριστέ μου, Ὁ σῶν Πυτηροῦν ἐργάτης θελημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Οὐαλλεριανὸς, ξίφει τελειοῦται.

ἦ. Διὰ στέφος πάντιμον οἴσω καὶ ξίφος, Ὁ Μάρτυς ἐκραύγαζεν Οὐαλλερίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Φαῖδρος, ῥητίνης ζεούσης καταχεθείσης αὐτῷ, τελειοῦται.

ἦ. Πολλοὺς πρὸς ἄλλα, πρὸς δὲ ῥητίνης ζέσιν.

Στερρῶς ἀθλοῦντα, Φαῖδρον ἔγνωμεν μόνον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός.

Ὠδὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὑπὸν ἰαμάτων, καὶ τῶν θαυμάτων χάριν σοφὲ, Μάρτυς, ἐκ Θεοῦ πλουτήσας περιφανῶς, ἰατρεύεις τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὑφαπλουμένων, κολαστηρίων οὐκ ἐφρόντισας, ὅλην, τὴν φροντίδα ἔχων ἐν Οὐρανοῖς, καὶ κραυγάζων ἀξιάγαστε, εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οὐ τῶν αἱμάτων, τῷ πυρὶ πᾶσαν ἔφλεξας, ὅλην, ἀθείας ἔνδοξε πονηρὰν, τῇ δὲ δρόσῳ τῶν θαυμάτων σου, τοὺς ἐν τῷ κάυσωνι, τῶν δυσχερῶν δροσίζεις Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη, χαραὶ ἀνθρώποις κυήσασα, χαῖρε, Οὐρανὲ καὶ Θρόνε Χερουβικὲ, καὶ περίδοξον Παλάτιον, τοῦ Βασιλεύοντος, τῶν αἰώνων Παράμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ, η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἀγρυπνόνσε φύλακα πιστῶν, κατεπλουτήσαμεν, κατακοιμίζοντα, δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα, καὶ καταιγίδας λογισμῶν, Μάρτυς πολύαθλε, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐείθροις σῶν αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν ἔβαψας, σαυτῷ παλαίωσιν, μηδ' ὅλως μέλλουσαν δέχεσθαι, καὶ λαμπρῶς ὡραϊζόμενος, τὰ ἐπουράνια οἰκεῖς, βοῶν μακάριε· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱερεῖον ὥσπερ καθαρὸν, καὶ θύμα ἄμωμον, καὶ καλλιέρημα, ὁλοκαυτούμενον ἄνθραξιν, ἱερῶς Μάρτυς ἀθλήσεως, τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, προσήχθης μέλπων σοφέ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νόμουσε σκιαὶ καὶ Προφητῶν προδιεχάραξαν, σεπτὰ κηρύγματα, ἀῤῥήτως μέλλουσαν ἔσεσθαι, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν λοχεύτριαν, θεοχαρίτωτε Ἁγνή. ᾧ πάντες μέλπομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ, θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἴδε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, φωτοφανὴς ἔλαμψε μνήμη, πάντων τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, φωταγωγοῦσα τῷ θείῳ Πνεύματι. περιχαρῶς χορεύσωμεν, τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες.

Ὡς τῇ ἑπτακύκλῳ δεκάδι, καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατοντάδι, ἀκαταγωνίστων Μαρτύρων συναγελάζων, μεθ' ὧν τὸ σῶμά σου, Μάρτυς Χριστοῦ κατάκειται, σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων, πολυειδῶν μεμεστωμένον, καὶ μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον, νενικηκότος λαμπρῶς νικήσαντες, στεφανηφόροι Μάρτυρες, τοὺς Οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ἤρθης ἀπὸ γῆς καὶ τὰ γέρα, τῶν σῶν ἀγώνων ἐκομίσω. νῦν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις, ἡμῖν θαυμάτων τοῖς σὲ γεραίρουσι, καὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι Παράμομε.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Φώτισον ψυχῆς μου τὰς κόρας, ἀμαυρωθείσας ἀβλεψίᾳ, τῆς φθοροποιοῦ ἁμαρτίας, Θεογεννῆτορ Παράγγε Δέσποινα. σὺ γὰρ πιστῶν βοήθεια, καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις Ἄχραντε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Λ'.

Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, ψάλλομεν τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Ἑσπερᾶς, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἅ. η. καὶ ψάλλ. ἅ. προσομ. τὰ παρόντα τρία, ἦχος, δ.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τῷ Προδρόμῳ φωτὶ μεμορφωμένος, ὅτε τὸ Ἀπαύγασμα τὸ ἐνυπόστατον, τῆς Πατρικῆς δόξης ἔφανεν, ἀνθρώπων γένος, δι' εὐσπλαγχνίαν σῶσαι βουλόμενος. τότε πρῶτος ἔνδοξε, τούτῳ προσέδραμες, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, τελειοτάτῃ, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ τῆς Θεότητος. ὅθεν καὶ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος, χρηματίζεις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ὁ τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ παράγιος Λόγος σεσάρκωται, ζωὴν ἡμῖν παρεχόμενος, καὶ σωτηρίαν, τῆς ἐπὶ γῆς εὐαγγελιζόμενος, τότε τούτῳ πάνσοφε, κατηκολούθησας, καὶ σεαυτὸν ἀκροθήνιον, καὶ παναγίαν, ὡς ἀπαρχὴν αὐτῷ καθιέρωσας. ὃν καὶ ἐπέγνως καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγόνῳ τῷ σῷ τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ὁ τῷ ἐκ στείρας βλαστήσαντι φοιτήσας, ὅτε ὁ Παρθένιος τόκος ἀνέτειλε, τῆς εὐσεβείας Διδάσκαλος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδεικνύων τὴν καθαρότητα, τότε σὺ θερμότατος, τῆς ἀρετῆς ἐραστὴς, Ἀνδρέα μάκαρ γεγένησαι, τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος. καὶ ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἄφραστον, ἤρθης δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, δ'. Ἀνατολίου.

Μὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν, καταλιπὼν Ἀπόστολε, ἀνθρώπους σαγηνεύεις, καλάμῳ τοῦ κηρύγματος, χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον, τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ἀνδρέα Ἀπόστολε, τοῦ Κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς Οἰκουμένης ὑφηγητὰ διαπρύσιε, πρεσβεύων μὴ ἐλλείπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούντων πανεύφημε, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡσαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφητεύσον τῇ Κόρῃ Μαριὰμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ. καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον. Ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς, α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α'. 1. Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις, διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας. Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν Αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. Ἀγαπητοὶ, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν Προφῆται, οἳ περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς χάριτος προφητεύσαντες ἐρευνῶντες εἰς τίνα, ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ

δὲ διηκόμεν αὐτὰ, ἃ μὴ ἀγγέλη ὑμῖν, διὰ τὸν ἀναγγελισάμενον ἡμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις. Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ. Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς Κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστοῦντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτου, διὰ λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε. Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Τοῦτο δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Αποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας καταλαλιὰς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον. Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον. Καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Καθολικῆς, α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.) Ἀγαπητοὶ, Χριστοῦ ὑπὲρ ὑμῶν β'.21.) Ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει. παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενοι· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποι- Κεφ.) μένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν γ'. ι.) ὑμῶν. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται. Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος. Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέως καὶ ἡσυχίου Πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραὰμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναι-

ναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας. τοὐναντίον δὲ, εὐλογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς, α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 1.) Ἀγαπητοὶ, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλοτρείαις. Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες. Οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν Πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. Σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς προσευχάς. Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν. Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴτις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ. εἴτις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός. ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν δι'. Ἰδιόμελα, ἦχος, α'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ὁ πρωτόκλητος μαθητὴς, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους, συμμορφούμενός σε Κύριε, Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας πλανωμένους ποτὲ, τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σου ἀνελκύσας, προσήγαγέ σοι. ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγαθε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, καὶ σῷσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἐμνήσωμεν οἱ Πιστοὶ, Πέτρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν Χριστοῦ μαθητήν. οὗτος γὰρ τὴν θάλασσαν, δικτύοις ἐρευνήσας ποτὲ, ἰχθύας ἐζώγρησε. νῦν δὲ τὴν οἰκουμένην, τῷ καλάμῳ σαγηνεύει τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει τῷ Βαπτίσματι. καὶ Χριστῷ παριστάμενος, αἰτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ πῦρ τὸ νοερὸν, τὸ φωτίζον διανοίας, καὶ φλογίζον ἁμαρτίας, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ Μαθητής. λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτῖσι τῶν διδαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις. φλέγει δὲ πάλιν, τὰς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας. τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. ὢ θαῦμα ξένον καὶ φοβερόν. ἡ πηλώδης γλῶσσα, ἡ πηλίνη φύσις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκὸν, τὴν νοερὰν καὶ ἄϋλον ὑπεδέξατο γνῶσιν. ἀλλ' ὦ μῦστα τῶν ἀρρήτων, καὶ θεωρὲ τῶν οὐρανίων, ἱκέτευε καταυγασθῆναι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, πλ. δ'.

Τὸν ποθούμενον Θεὸν, ἐν σαρκὶ κατιδὼν, ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεόπτα Προτόκλητε, τῷ μὲν ὁμαίμονι ἐβόας ἀγαλλόμενος· εὑρήκαμεν ὦ Σίμων τὸν ποθούμενον. τῷ δὲ Σωτῆρι δαβιτικῶς ἐκραύγαζες· ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχήμου πρὸς σὲ Χριστὲ ὁ Θεός. ὅθεν καὶ πόθῳ πόθον προσθεὶς, διὰ Σταυροῦ διαβαίνεις, πρὸς ὃν ἐπόθησας, ὡς ἀληθὴς Μαθητὴς, καὶ σοφὸς μιμητὴς γενόμενος, τοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτοῦ πάθους. διὸ καὶ τῆς δόξης κοινωνὸς αὐτῷ γενόμε-

νόμενος, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα. ἦχος, πλ. δ'.

Ἀνδρέου Γεροσολυμίτου, οἱ δὲ Ἀνατολίου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, ἀντὶ καλάμου, τὸν Σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν. καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπαναγεῖ τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ, δῶρον εὐπρόσδεκτον. ἀεὶ τοῦτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως γενήσηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Καὶ νῦν. θί.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαί.

Εἰς τὸν ἅ. ἅ. προσόμοια. ἦχος, π. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς Οὐρανὸς, δόξαν Θεοῦ διαπαντὸς διηγούμενος, ὁ πρῶτος, Χριστῷ καλοῦντι, καθυπακούσας θερμῶς, καὶ ἀμέσως τούτῳ συγγινόμενος. ὑφ' οὗ πυρσευόμενος, καθωράθης φῶς δεύτερον, καὶ τοὺς ἐν σκότει, ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, τελοῦμεν πανήγυριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην, περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα. οὓς ἧς ἀναβλύζεις, σωτηρίαν τοῖς αἰτοῦσι, καὶ μέγα ἔλεος.

ἅ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Πρῶτον τῶν ὀρεκτῶν εὑρηκὼς, δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν ἡμῶν περικείμενον, Ἀνδρέα Θεόφρον φύσιν, συναμεκράθης αὐτῷ, διαπύρῳ πόθῳ τῷ συναίμονι, βοῶν ὃν ἐκήρυξαν, οἱ Προφῆται ἐν Πνεύματι, εὕρομεν δεῦρο, ταῖς αὐτοῦ ὡραιότησι, καταθέλξωμεν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν. ὅπως φωταγωγούμενοι, αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι, νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐλογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

ἅ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα Θεὸν, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐζώγρησας, σαγήνῃ τῶν σῶν λογίων, καὶ συνταράσσεις σαφῶς, ἁλμυρὰς θαλάσσας, ἵππος ἄριστος, ὀφθεὶς τοῦ Δεσπόζοντος, τῆς θαλάσσης ἀοίδιμε, καὶ σηπεδόνα, ἀθείας ἐξήρανας, ἅλας τίμιον, ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου. ἧν περ καὶ κατεπλάγησαν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, τῆς μωρανθείσης σοφίας, οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι, Χριστὸν μὴ εἰδότες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος, γ'. Γερμανοῦ.

Τὸν συναίμονα Πέτρου, καὶ Χριστοῦ Μαθητὴν, τῶν ἰχθύων ἀγρευτὴν, καὶ ἁλιέα τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον. τοῦ γὰρ Γησοῦ τὰ διδάγματα, πάντας ἐξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι, καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευσεν. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἰωσὴφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἁγίων, ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; ἐγώ φησι, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως. οὗ εἰς προσκυνήσιν, Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων Ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν α'. ἅλλο,

Καθισμα, ἦχος, α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς θεῖον Μαθητὴν, καὶ πρωτόκλητον πάντων, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· ῥῦσαι ποίμνην σου, ἣν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης, πάσης θλίψεως, καὶ ἀναγκῶν καὶ σκανδάλων, καὶ πάσης κακώσεως.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ μῶ. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὰς χεῖράσα σεμνὴ, μῶ ἐκτείνασα οἰκτῳ, βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ Ἁγίων παράσχου, καὶ δίδυ ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διαμύσασθαι, τὰς δοξάζοντας, τὸν σὸν παγγενῆ Τόκον, καὶ σὲ Δέσποινα, ἐπιγραφομένους Κόρη, ἐλπίδα καὶ καύχημα.

Εἰς τὴν β'. ἦλο. καὶ. ἦχος, γ'.

Θείας Πίστεως.

Πρῶτον εὗρέσε, Χριστὸς καλῶν τα, μύστην ἄριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτῶ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ οἰκουμένῃ καθάπερ ὑπόπτερον, καταφωτίζοντα ἐθνῶν τὰ συγκλύδια. αὐτὸν ὡς Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Καὶ μῶ. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη παναγνε Θεονυμφων, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ γαστρόμενον, ῥερυπωμένον, σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον σεμνὴ Παναγία, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ὡς πάντα ἰσχύουσα.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, καὶ. ἦχ, π.α.

Τὸν σωματάρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες αὐθυμνήσωμεν, ὡς αὐτόπτην τῶ Λόγω καὶ Θεοῦ κήρυκα, καὶ τῇ ἐθνῶν πνεύματικὸν, σαγηνευτὴν ὡς ἀληθῶς. ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεηγόρος, ὁ μέγας ὄντως ἡμῶν προστάτης, καὶ μῶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Καὶ μῶ. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε Ἀχράντε, ἀμεμβλακήτως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλεύθερωσον ἡμᾶς, πρεσβεύουσα τῶ Υἱῶ σου, σὺν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῆς τετάρτης ἦχου.

Προκείμενον, ἦχος, πλ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ψ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν Θάλασσαν.

Ζητεῖται Κυριακὴ, β'. Εἶτα τὸν Ν'. καὶ τὸ, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Καὶ οἱ Καθίσματα, τῆς Θεοτόκου, εἰς ς'. καὶ τῶ Ἁγίου, εἰς η'.

Ὠδὴ. α'. ἦχος, α'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὠδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, „ Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέ„ ρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν „ Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μόνη τὸν ἄλγουσαν, Υἱὸν ἐν χερσὶν, τεκοῦσα σαρκούμενον, Παναγία ἄλγησαντα, πάντα τὰ χθόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα Παναγνε, τὰ τῆς ψυχῆς μου, καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμῶν τὴν σκότωσιν, καὶ τὰς μου ἐκτροπὰς, ἀφάμισον ὡς συμπαθὴς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τὸν λυτρωτήν μου, τοὺς σκότους με λύτρωσαι, καὶ βασιλείαν Ἄλγησαντα, τῇ αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου.

Νοός μου Παναμώμε, τὰς ἀμαυρώσεις, φωτὶ σου ἀπέλασον, ἡ τὸ φῶς κυήσασα. καὶ δώρησαί μοι ἀγαθὴ, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ, ἐξαστράπτον ἡμῖν.

Ἕτερος Κανὼν τῶ Ἁγίου.

Ποίημα Γεωργίου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ, α'. ἦχ, α'.

Σὲ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Πλὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν, τῇ ἀμοιβῇ τε καὶ λόγῳ ἐκκάθαρον, τῇ ἁγιωσύνῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θεία χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, πηγάσω ὕμνον ἐπάξιον.

Τίμιον ὁ Πρόδρομος Χριστῷ, τῇ ἑαυτοῦ Μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ σειρᾶδους βλαστὸς, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ, τῷ δεδοξασμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Ἔρω-

Γρωτι ζ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῇ βαθμίδων ἀρξάμενος, ζ τὰς ἀναβάσεις ἀεὶ μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δυνάμην ἔφθασας. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χαρᾶς πηγή, Χαῖρε ἡ Κλίμαξ ζ Πύλη ὑψηλή, Χαῖρε ἡ Λυχνία, ζ Στάμνος χρυσῆ, ζ Ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, α'.

Ὁ διὰ φύλου πυρός.

Πῶ καλάμῳ τῆς Εὐαγγελίου, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελκύσω, Ἀνδρέα πολυύμνητε, σὺ ἐζώγρησας λαούς, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστός, ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε, ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Ὁ τῆς πίστεως φύλος, ἡ ἑδρα τῆς ἀληθείας δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, πάντα σήμερον καλεῖ, τῆς γῆς τὰ πέρατα, εὐρύθμως ἑτοίμως συρῆσαι θαι. συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

Ὁ θαλάσσιον κῆτος, δικτύοις ἑαλωκώς, τῇ τέχνῃ ἁλιεύς, σαγήνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἔθνη φύλα καὶ λαούς, ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι, καὶ τὸν ἄνω βυθὸν πολυθαύμαστε, σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Μυστικὸν ἄρρητον ζ ῥητόν, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως Χριστοῦ, ὁ δεξάμενος ἄνωθεν Πνεῦμα Ἅγιον, λαλῶν ἐν γλώσσαις καθήμενον, τῷ πυρὶ διαιρούμενα χαρίσματα, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

Πρωταρχὸν Τριάδος, Μοναδικὴν ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ, ἐν τέσσαρσι τὴν Θεότητα. ἔχει γὰρ ἀμοιβῆς, ἁπλῆν ἀμέριστος. συνάπτω δὲ ἀυτὴν, ἑνὶ ὑποστάτει προσώπῳ, ζ πίστει διαιρῶ. Καὶ νῦν.

Προφθάνει Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ μεσουργεῖ τὰς φθαρτὰς ἐξ Ἀδὰμ, ζ λύει τὸ μεσότοιχον, καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμὸν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, καταργῶν ἀλογεῖ τῆς Προμήτορος, ἐξ ἀλλοφύλου Μητρὸς προελθών.

Κατάβασία. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέ„ λημά σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὕδα„ των Οὐρανοὺς στερεώσας τῷ δάκτυλῳ, ζ „ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν πα„ τοδυόμενε.

Πῆς στερώσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρετῆς, τὸν ψυχήν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῷ πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ῥύσαί με πάσης κατακρίσεως, ζ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως, τοῦ αἰωνίζοντος πυρὸς, ζ τοῦ σκότους Παναμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κειμήλιον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, ζ τὴν ἀπόφασιν Ἀγγέλων, τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα. ὡς εὔσπλαγχνον σῴσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὴν οἰκέτιν σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε παναμωμητε. τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ ἀυτοῦ, ἀφθαρτίας κατεκόσμησε, κοσμήσους θείας χάριτος.

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τοῦ βροτοῦ.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθείς, Ἀνδρέα ἀλλ' αὐθαιρέτως, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὥσπερ ἔλαφος, ζ πᾶσι ταύτην ἀρῶν ἐκύρωσας, ζ πιὼν ἐπότισας, ἀφθαρσίας ῥάμματα, κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Ἐπέγνως τῆς φύσεως θεσμὸς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, ζ κοσμοῦσι τὸν σύγγονον εἵλκυσας, βοῶν· ἀνήκαμεν τὸν ποθούμενον, ζ ὁδοποιήσαντα, τῆς σαρκὸς τὴν γέμισιν, καθηγήσω τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος.

Σαγήνῃ τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἁπάσης ἐσαγηνεύσας, τὰς λογικὰς ἰχθύας Ἀπόστολε, ζ τῇ τερπούσῃ Χριστῷ ὑψώσας, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τῷ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τὴν Παναγίαν ἐμεγάλυνας ἄφθονος. ἐπεσε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ,

οεῖ, φλεγομένην ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ἀόγῳ καλοῦντι δεῦρ' ὀπίσω μου, τῷ Χριστῷ εὐθὺς ἠκολούθησε, σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς, τὸν γενέτην ἐάσαντες, καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, ὡς πίστεως πρόβολοι.

Μὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας, εἰς ναοὺς Θεοῦ πανσεβάσμιε, καθιερώσας ἐν αὐτοῖς, τοὺς Υἱοὺς τοῦ Βαπτίσματος, οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε, δι' ὕδατος Πνεύματι.

Μὸν Μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, μυστικῶς τῷ κόσμῳ προεύρηκας, τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ, κεκρυμμένον Ἀπόστολε, ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν, τὰ ἔθνη εὑράμενα.

Ὡς θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσὶ λαβὼν Πολυύμνητε, πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος. διόσου τὰ μνημόσυνα, τιμᾷ σὺν τοῖς ἄθλοις σου.

Δόξα.

Μὴν ἐν Τριάδι μίαν δυνάμιν, ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν, ἄναρχον ἄκτιστον Θεὸν, ὁμοούσιον συνθρόνον, τρισυπόστατον τρισήλιον, αὐτὴν ἀναμέλποντες.

Καὶ νῦν.

Πᾶσα μὲν Μήτηρ γόνον τίκτουσα, παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται. σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Μητροπάρθενος πέφηνας, γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, Ἁγνὴ διαμένουσα.

Καταβ. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κα. ἦχ. πλ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργὸν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε. τῷ γὰρ ἀμνῷ τῷ αἴροντι, τοῦ Κόσμου τὰ πταίσματα, ἀδιστάκτῳ πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας. ὅθεν καὶ τοῦ πάθους κοινωνὸς ἀνεδείχθης, σαρκὶ ὑπομείναντος, ἑκουσίως τὸν θάνατον. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Μῶν εἰδώλων τὰ θράση καταβαλὼν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἀνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν πᾶσι, πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ Ἐθνῶν ἐγένου, παμμάκαρ Διδάσκαλος. ὅθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Καὶ νῦν θτ. Ὅμοιον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη καθέδρα Βασιλικὴ, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἅρμα, Λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκήνωμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα „Ἀββακοὺμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκω„σιν, ἐκήρυττες βοῶν· ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ „ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν „καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· δόξα τῇ δυνάμει „σου Κύριε.

Παρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνὴ, μολυνθέντα πταίσμασι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ῥανίσι καθαρωτάταις, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· δόξα σοι Ἁγνὴ Θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος, ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν. αὐτὸν δυσώπει, ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου, ἀποκαθάραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ἐλέησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγὴν, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λῦσον τὴν δεινὴν, τὴν τῆς ψυχῆς μου νόσον, καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ῥεῖθρα καὶ

κατά-

ταύξιμ πρὸ τέλους, θείαμ δωρημέμη πρεσβείαις σου.

Ἠοήσας ὁ Προφήτης, ἐμ Πμεύματι Θεοῦ, Ὄρος σε προέγραψε, κατάσκιον Ἁγνὴ, τοὺς ἐκτακμένους φλογμῷ, πολλῶμ ἐγκλημάτωμ, ἀποκαθάρας μεσιτείαις σου Παρθμέ, μόμη τῇ βροτῇ ἡ αὐόρθωσις.

Ἄλλος. Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ἡ θεία ἐξαμαλωτικήτε τοῦ κόρμου, τῷ παγκράτει ἐ φωταυγοῦς, Πμεύματος δμάμις ἐμ σοὶ, Ἀμδρέα οἰκήσασα, θεοπρεπῶς πυρίμης γλώττης ἐμφήματι, τῇ ἀπορρήτῳμ αὐέδειξε Κύριμα.

Οὐχ ὅπλα πρὸς ἄμμαμ, αὐέλατο σάρκιμα, ἐ πρὸς καθαίρεσιμ δεμῶμ, ὀχυρωμάτωμ τοῦ ἐχθροῦ, Ἀμδρέας ὁ πάγτιμος. ἀλλὰ Χριστῷ φραξάμεμος προσεμήοχαμ, αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθμη ὑπήκοα.

Μὲς πόθῳ τελοῦντάς σε, τὸν μυήμην ἐμ ἄσμασιμ, ἐκ τῆς ἀφθόρου δωρεᾶς, τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, Ἀμδρέα παμόλβιε, Πμεύματικῆς ἀγαλλιάσεως ῥήματα, αὐαπιμπλῶμ μὴ ἐλλείπης πρεσβεύοντα σε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεμ τὸ μέγα ἐ φρικτόν σε μυστήριον. ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼμ, πρεσβείας ἐπὶ σὲ, ὁ ὢμ καταβέβηκαμ, ὡς ὑετὸς ὁ ἐπὶ πόκομ Παμύμνητε, εἰς σωτηρίαμ ἡμῶμ ἐ αὐάπλασιμ.

Ἄλλος. Ἐμ πμεύματι προβλέπωμ.

Μὲ δίκτυά σου ῥίψας, καὶ ἄρας τὸμ Σταυρὸμ, δρόμῳ ἠκολούθησας, καλοῦμτι τῷ Χριστῷ, καὶ τὸν σαγήμην τοῦ Πμεύματος ὑφαπλώσας, αὐτὶ ἰχθύων τὰς αὐθρώπους σαγηυόεις. δόξα τῷ δοθέμτι σοι Πμεύματι.

Ἀπὸ Πμεύματος τὸν φλόγα, τῇ γλώσσῃ προσλαβὼμ, γέγοναις Ἀπόστολε, θεόληπτος αὐὴρ, τῇ κράμίῳ τὰ κάλλη περιπολόωμ, ἐ τὰ ἐμ τούτοις μοητὰ καταμαρθάμωμ, καλλιέ ἡμῖμ ἐκκαλύπτωμ αὐτά.

Μόμον ἔρημομ διῆλθοσαμ, ἐπότισας σοφὲ, τοὺς ἐμθέους λόγους σου, ἐ ἔδειξας αὐτόμ, πολυγομοῦσαμ τὰ τέκμα τῆς Ἐκκλησίας, καρποφορήματα τοῦ κηρύγματος τοῦ σώτορος. δόξα τῷ δοθέμτι σοι Πμεύματι.

Πὸ ἄφραστόμ σου κάλλος, Ἀμδρέας προϊδὼμ, Ἰησοῦ τὸμ σύγγομομ, ἐφώμησε λαμπρῶς. Πέτρε ὁμαίμομ αὐήκαμες τὸμ Μεσσίαμ, τὸμ ἐμ τῷ μόμῳ, καὶ Προφήταις κηρυχθέμτα· δεῦρο κολληθῶμεμ τῇ ὄμτως ζωῇ. Δόξα.

Τριάδα ὁμοήσιομ Μοράδι, ὑμμήσωμεμ πιστοὶ, ἐμ μιᾷ Θεότητι Πατέρα ἐ Υἱόμ, καὶ Πμεῦμα Θεῖομ οὐσίαμ μίαμ καὶ φύσιμ, ἀδιαιρέτως ἀχωρίστως ἀμερίστως. εἷς γὰρ ἐμ Τριάδι πρόσωπομ Θεός,

Καὶ μῶ Θεοτοκίον.

Λόγομ ἐκ τῆς Τριάδος, ἀφράστως ἐμ γαστρὶ, συλλαβοῦσα τέτοκας, ἀφθόρως ὡς Υἱόμ. ἐ ἡ Τριὰς μὴ προσῆκ'ω ὅλως οὐκ ἔχε, ἐ ἡ ἁγμεία, ὥσπερ μῖ ἐ πρὸ τόκου, σῴα Θεομήτωρ διεμείμαμ.

Καταβ. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ὠιδὴ, ε. Ὁ Εἱρμός.

Λιὸ σὲ ἐρῶ ὁδηγὸμ ἡμῖμ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ. ἄλλομ γὰρ ἐκτὸς σου, Θεὸμ οὐ γμωσκομεμ. τὸ ὁμομάσαι ὁμομάζομεμ, ὅτι Θεὸς ζώμτωμ, ἐ τῶμ μεκρῶμ ὑπάρχεις.

Μὰς κόρας τῆς καρδίας μου, διαφύξομ Ἁγμὴ, βλέπειμ με σεαυτῷ, τὴμ θείαμ λαμπρότητα, ἐ τὴμ σὴμ δόξαμ τὴμ αὐέκφραστομ, ὅπως ἐλέους τύχω, ἐ αἰωμίας δόξης.

Ἐμ δύω ταῖς θελήσεσι, τὸμ ἑμὰ τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος παμάχραμτε, φέρομτα μίαμ τὴμ ὑπόστασιμ. ὃμ ἐκτενῶς δυσώπει, σῴζεσθαι τοὺς ἐμ πίστει κραζομτας· Χαῖρε Παρθμέ παμαμώμητε, ἀλογημέμη μόμη, τῷ Κόσμῳ προστασία.

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Πεπλήρωσας ὁμ ἐπόθεις Ἀμδρέα Ἀπόστολε, ἐμ ἀφθάρτοις σὺ αὐτῷ κατα-

ταλύσας σκηνώμασι, τὰ τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως. ὅθεν σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ἐπόθησας τὸν Δεσπότην καὶ τοῦτον ἐδίωξας, τοῖς ἴχνεσι τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος, καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑπέρτιμε Ἀνδρέα, μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Ἐντείνας σε δυνατὸν ὥσπερ βέλος μακάριε, ἐπαφῆκεν εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον ὁ Κύριος, τραυματίζων Δαίμονας, καὶ δυσσεβείᾳ τοὺς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας ἰώμενος. Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε. ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα. τῷ γὰρ τόκῳ ἡνώνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, σὲ ἐπαξίως δοξάζοντα.

Ἄλλος.

Καταύγασον ἡμῶν τὸν νοῦν ὁ Θεός.

Ποθήσας τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ Μαθητὰ, ἐπορίσω τῷ Σταυρῷ σου, τὴν ἀκήρατον βασιλείαν, ἣν ὁ πάντας ἑλκύσας Σταυρῷ τοὺς Θεομύστας, κληροδοτήσει ὑμῖν, τοῖς θεολόγοις αὐτοῦ.

Ἐζήτησας Χριστὸν τὴν ὄντως ζωὴν, καὶ ζητήσας πρῶτος εὗρες· καὶ εὑρὼν μυστικῶς ἐδράξω, καὶ ἔλαβες αὐτὴν ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι, καὶ γέγονας θησαυρὸς, ζωῆς ἀκαταλύτου.

Τὰ ῥήματα τῶν σῶν ἐνθέων βροντῶν, διηχήθη ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν. ἐκύκλωσαν γὰρ ὥσπερ τροχὸς, καὶ ἔφαναν σου αἱ ἀστραπαὶ, ὡς φησὶ Δαβὶδ τῇ οἰκουμένῃ.

Μνημόνευε ἡμῶν Χριστοῦ Μαθητὰ, τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην, καὶ τιμώντων τὰ λείψανά σου. δεήθητι ἀεὶ ἐκτενῶς περὶ τῆς Ποίμνης, ἧς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς, φύλαξ καὶ σωτηρία. Δοξα.

Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Θεὸν, ἀδιαίρετον Τριάδα, τρισυπόστατον Βασιλείαν, δοξάσωμεν συμφώνως πιστοὶ, ἀκαταπαύστοις θεολογίαις, αὐτὴν πιστῶς ὑμνολογοῦντες.

Καὶ νῦν.

Ἐγέννησας τὸ φῶς μὴ γνοῦσα τὸ πῶς, ἡ ὁλόφωτος λυχνία, τοῦ ἡλίου λαμπαδηφόρε, καὶ γέγονας αὐλοῦ φωτὸς καινὸν δοχεῖον, πηγάζον πάσῃ τῇ γῇ, Θεογνωσίας αὐγάς.

Καταβασία.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν.

Ὠδὴ, ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος
„ βοῶ, τὴν ζωὴν μου ἀγαθὲ, ἐλευ-
„ θέρωσον φθορᾶς, καὶ σῷσόν με, Σωτὴρ
„ τοῦ Κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἁμαρτίαις δυσωπῶ, σὲ τὴν ὄντως ἀγαθὴν, καὶ ἀμόλυντον σκηνήν. ἀπόπλυνον, παντοίου ῥύπου, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κυβερνήτης μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι ἀεὶ, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν, καὶ σῷσόν με, πρὸς σωτηρίας, ὅρμον ἰθύνασα.

Ῥικυμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι, Ἁγία Δέσποινα.

Μεγαλεῖά σοι ἀεὶ, ἐποιήσατο Χριστός. ὃν ἱκέτευε ἀεὶ, μεγαλυνάι ἐπ' ἐμοὶ, τὰ πλούσια, αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Ἐκύλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη.

Τὴν θάλασσαν τοῦ βίου περαιούμενος, ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώματος, τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστὸν, εὗρες κυβερνήτην παμμακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν μάκαρ Ἀνδρέα, χαίρων προσήνεξαι.

Τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγαδεύονται, αἱ νόσοι δραπετεύονται, ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἐσμὸς, πόῤῥῳ τῶν νοσούντων ἀπελαυνόνται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένῃ, Ἀνδρέα χάριτι.

Ὡς κῦμα γαληνὸν πραέω πνεύματι, κινούμενον μακάριε, ἀπεξήρανας θαλάσσας πονηρὰς, τῆς πολυθείας θείοις ῥεύμασι, καὶ ποταμοὺς Θεογνωσίας, πᾶσιν ὀξέβλυσας.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαυόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. σὺ γὰρ Ἁγνὴ ἐν πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Ἄλλος. Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδὰ, καταγόμενος ἡμᾶς, ἑορτάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανήγυριν αὐτοῦ, προθεὶς ἡμῖν, τὰς ἀριστείας, τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ.

Ὁ τῇ τέχνῃ ἁλιεὺς, ἐν τῇ πίστει Μαθητὴς, ὡς βυθὸν διερευνῶν, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τὸ ἄγκιστρον, χαλᾷ τοῦ λόγου, ἐν σαγηνεύει ἡμᾶς.

Ὑπὸς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ σου τὸ πῦρ, περιφέρων Μαθητὰ, κατεβόας τῶν ἐθνῶν· ἡ φλὸξ ὑμῶν, ἐσβέσθη ὄντως, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Οἱ τῷ ἅλατι τὸν νοῦν, ἀρτυθέντες τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὀψώνια ὑμῶν, κατεγλύκαναν ἡμῖν, τὰ δόγματα, τῆς οὐρανίου, καὶ ἀκηράτου τρυφῆς. Δόξα.

Τὸν Πατέρα ἐν Υἱὸν, ἐν τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, προσκυνήσωμεν πιστοὶ, τρισυπόστατον φύσιν, ἀμέριστον, βοῶντες· δόξα, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ. Καὶ νῦν.

Εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς, ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνὴ, ἐν ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, Θεοκυήτωρ σαφῶς.

Καταβασία. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Κοντ. ἦχος, β. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, ἐν Ἐκκλησίας ἀκόλουθον Κορυφαῖον, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν. ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, ἐν νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν μὲν Δαβὶδ ἀναστέλλει ἁμαρτωλὸν ὡς ἐμὲ, διηγεῖσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαιώματα. Ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγορεύει. σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε, καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε, ὡς ποτὲ Ἰσραὴλ παρεπίκραναν. Ἐπάγει οὖν τῷ ἑξῆς Ψαλμῷ· τῷ Κυρίῳ ἡ σύμπασα ᾄσατε. Εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Λ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου, Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

ἀ. Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,
Φανεὶς ἀληθῶς οὐ σκιωδῶς ὢν Μύστης.
Σταυρὸν κἀκ κεφαλῆς τριακοστῇ Ἀνδρέας ἔτλη.

Ὃς ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Βηθσαϊδὰ, Υἱὸς μὲν Ἰωνᾶ τινὸς Ἑβραίου, Ἀδελφὸς δὲ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Κορυφαίου τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Οὗτος πρότερον τῷ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ μαθητεύεται. ἔπειτα τὸ, Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρὰ τοῦ Διδασκάλου ἀκούσας, δακτυλοδεικτοῦντος τὸν Ἰησοῦν, καταλιπὼν αὐτὸν, ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ. Καὶ τῷ Πέτρῳ τὸ, Εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ, εἰπὼν, ἐπεσπάσατο πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ ἔρωτα. Καὶ ἕτερα πολλὰ ἔστιν ἐν τῇ θεοπνεύστῳ Γραφῇ κείμενα περὶ αὐτοῦ. Οὗτος ἐπεὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἄλλῳ μὲν Ἀποστόλῳ, ἄλλητες ἐκληρώθη χώρα, τῷ Πρωτοκλήτῳ δὲ ἥτε Βιθυνῶν, ἐν ὁ Εὔξεινος Πόντος, τῆς Προπόντιδος τὰ μέρη, σὺν Χαλκηδόνι ἐν Βυζαντίῳ ἐν Θρᾴκῃ, ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν τὰ ἕως Ἴστρου φθάνοντα, Θεσσαλίατε καὶ Ἑλλὰς, καὶ τὰ μέρη Ἀχαΐας. Ἀλλὰ ἐν Ἀμινσὸς, ἐν Τραπεζοὺς, καὶ Ἡράκλεια, ἐν Ἄμαστρις. Ταύτας δὲ, οὐχ ὥσπερ ὁ λόγος διέρχεται, οὕτω κἀκεῖνος διῆλθεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ Πόλει πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποστὰς, πολλαῖς τε πραγμάτων δυσχερείαις ὡμιληκὼς, εἰ καὶ ῥοπῇ Χριστοῦ ἐν βοηθείᾳ πάντων ἐκράτει. ἐξ ὧν μιᾶς Πόλεως ἐπιμνησθεὶς, τὰς λοιπὰς τοῖς εἰδόσιν ἐάσω. Οὗτος τῇ Σινωπέων ἐπιδημήσας, καὶ τὸν λόγον καταγγείλας, πολλαῖς θλίψεσι καθυποβάλλεται. Κατὰ γῆς γὰρ αὐτὸν ἐρρίπτουν, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβόμενοι εἷλκον, καὶ

τοῖς

τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττον, καὶ ξύλοις ἔπαιον, καὶ λίθοις ἔβαλλον, καὶ μακρὰν τῆς Πόλεως ἀπέρριπτον, ὅτε καὶ τὸν δάκτυλον ὀδοῦσιν ἔκοψαν. Ἀλλ' αὐτὸς αὖθις ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ Διδασκάλου ἄρτιος καὶ ὑγιὴς ἀπὸ τῶν πληγῶν ἐφάνη. Ἐκεῖθέν τε ἀναστὰς, ἤμειψε πλείστας Πόλεις καὶ Χώρας, τήν τε Νεοκαισάρειαν, τὰ Σαμώσατα, Ἀλαμοὺς, Ἀβασγοὺς, Ζήκχους, Βοσπορίνους, καὶ Χερσωνίτας. Εἶτα διαπλεύσας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ τὸν Στάχυν Ἐπίσκοπον χειροτονήσας, καὶ τὰς λοιπὰς χώρας διελθὼν, πρὸς τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον ἔρχεται. Καὶ ξενισθεὶς παρὰ Σωσίῳ χαλεπῶς ἀσθενοῦντι, ἰάσατο αὐτόν. Καὶ παραυτίκα, πᾶσα ἡ Πόλις ἐκείνη τῶν Πατρῶν, προσῆλθε τῷ Χριστῷ, ὅτε καὶ ἡ Ἀνθυπάτου γυνὴ Μαξιμίλλα, τῶν χαλεπῶν λυθεῖσα τῆς νόσου δεσμῶν, καὶ ταχείας τυχοῦσα θεραπείας ἐπίστευσε. Καὶ Στρατοκλῆς ὁ σοφώτατος, ὁ τοῦ Ἀνθυπάτου Αἰγεάτου αὐτάδελφος, καὶ ἕτεροι πολλοὶ νόσους ἔχοντες ποικίλας, ὑγιώθησαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Ἀποστόλου. Διὰ ταῦτα μανίᾳ περιπεσὼν ὁ Αἰγεάτης, καὶ Σταυρῷ προσηλώσας τὸν Ἀπόστολον, τῆς παρούσης ζωῆς ἐξιστᾷ. Αὐτὸς δὲ ἀπό τινος μετεώρου κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὸν καταβεβληκὼς, συνετρίβη. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου τὸ λείψανον μετὰ πολὺν χρόνον μετετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίου, τῇ τούτου κελεύσει, παρὰ Ἀρτεμίου τοῦ Μάρτυρος. καὶ κατετέθη μετὰ Λοῦκα καὶ Τιμοθέου ἐν τῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων περιβλέπτῳ τεμένει. Ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον.

Ἄρτι τοῦ Παιδὸς Ζαχαρίου, Ἰωάννου φημὶ τοῦ πάνυ, τὰς ἐρήμους ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς ἐν ἄστει κατελθόντος διατριβάς. ἐκάλει γὰρ τὴν φωνὴν ὁ Λόγος, καὶ τὸν λύχνον τὸ φῶς, ἤδη τῷ Κόσμῳ φανὲν, καὶ φωτίζων ἐπειγόμενον τὰ ἐσκοτισμένα, ὑφ' οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἔμελλε τὸ ὑπὲρ ἡμῶν Βάπτισμα, ὁ καὶ αὐτοῦ τοῦ φωτὸς καθαρώτερος. ἐπεὶ καὶ Μαθηταὶ αὐτῷ ἦσαν συνεργοὶ καὶ διάκονοι τοῦ τῶν πολλῶν Βαπτίσματος καὶ τῆς μετανοίας, εἷς τῶν μαθητῶν τούτων καὶ Ἀνδρέας ἦν, ἀνὴρ τάτε ἄλλα σεμνὸς καὶ αἰδέσιμος, καὶ τῷ βάθει τοῦ φρονήματος τὴν ἐν βάθει τοῦ γράμματος ἀνιχνεύων ἀλήθειαν, καὶ τὰς ὑπὸ παραπετάσματι, τῷ λόγῳ κεκρυμμένας προῤῥήσεις ὑπὲρ Χριστοῦ θηρεύων, καὶ τῷ δηλουμένῳ δι' αὐτῶν προστιθέμενος.

Τούτῳ δὴ τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν Μαθητῶν, βουλόμενος ὁ Ἰωάννης μείζονας τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὑψηλοτέρας ἐνθεῖναι τὰς περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεις, δύω τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἀπολεξάμενος, ὧν ἕτερος Ἀνδρέας ἐτύγχανε, μεθ' ἑαυτοῦ τε ἔχων, καὶ τῷ Ἰησοῦ ἐμβλέψας περιπατοῦντι, Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, λέγει. ἀμέλει, καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐκεῖνοι παραυτίκα Χριστῷ, καὶ ὅπου μένει διαπυνθάνονται. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθοῦντας αὐτοὺς θεασάμενος, τίνα ζητεῖτε, λέγει; οἱ δὲ, Ῥαββὶ, φασὶν, ὃ λέγεται Διδάσκαλε, ποῦ μένεις; Ὁ δὲ, Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον οὖν, φησὶν ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἀνδρέας τοίνυν τῷ ζητουμένῳ περιτυχὼν, καὶ παρ' αὐτῷ μείνας, καὶ μαθὼν ἅπερ ἔμαθε, τὸν θησαυρὸν οὐ κατέσχε παρ' ἑαυτῷ, οὐδὲ ὑπέμεινεν, εἰμὴ καὶ τῷ ἀδελφῷ κοινώσηται, ἀλλ' ἐπείγεται καὶ τρέχει ταχέως, μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν, ὧν πεπλούτηκε. Πέτρος δὲ οὗτος ἦν. οὗτος γὰρ Ἀνδρέᾳ σύγγονος. καὶ Βηθσαϊδὰ Πατρὶς ἀμφοτέρων, κώμη ταπεινὴ μὲν τινώην καὶ ἄσημος, ἀπὸ δὲ τούτων καὶ λίαν ἐπίσημος καὶ περιφανής. Καὶ γεννήτορες πανίᾳ συζῶντες, καὶ ταῖς ἑαυτῶν χερσὶν, Ἀποστολικῶς εἰπεῖν, τὸ ζῆν περιζόμενοι. Τοῦτον εὑρηκὼς τῆς συνήθους ἁλείας ἐχόμενον, καὶ τῶν δικτύων ὡς εἶχεν ἐπιμελούμενον, Εὑρήκαμεν, φησὶ, τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Χριστός. τοῦτο ψυχῆς ἦν ὠδινούσης τὴν παρουσίαν ἐκείνου, καὶ τὴν ἄφιξιν ἄνωθεν προσδοκώσης.

σης. Τί γὰρ βούλεται ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη; τὸ γὰρ τὸν Μεσσίαν εἰπεῖν, δεικνύντος ἦν τοῦ Ἀνδρέου, ὡς ἅμα πάντως Χριστὸν προσδοκῶντες, οὐδὲν κοινὸν πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχοντα. Τί δὲ ὁ Πέτρος; θερμὸς καὶ ταῦθα καὶ ταχὺς δείκνυται, καὶ τῷ ἀδελφῷ καταπειθὴς γίνεται. Καὶ αὐτὸν τῆς χειρὸς Ἀνδρέας λαβόμενος, πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἄγει. Ὃν καὶ αὐτὸς τῆς γνώμης ἀποδεξάμενος, καὶ ἐμβλέψας, Σὺ εἶ Σίμων, φησὶν, ὁ Υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος. εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα, καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐμυσταγώγει τὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς οὖν Ἰωάννης τῷ δεσμωτηρίῳ καθείρκτο, καὶ οἷα Προφήτης, μᾶλλον δὲ καὶ Προφήτου περισσότερος, προδιέγνω, ἑαυτὸν μὲν ὅσον οὔπω ὑπὸ Ἡρώδου διαχειρισθησόμενον, τοὺς ἑαυτοῦ δὲ Μαθητὰς τῇ νομικῇ σκιᾷ καὶ τῷ ζόφῳ παραμενοῦντας. ἵνα μὴ τοῦτο γένηται, μηδὲ ἐξ ἀνθρώπων αὐτοῦ γενομένου, ταῖς ταπειναῖς καὶ ἔτι περὶ Χριστοῦ ὑπολήψεσιν οἱ Μαθηταὶ καταμείνωσι, τί ποιεῖ; δύω τούτων πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐκπέμψας, Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, εἶπεν, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Τί οὖν ὁ τῶν γνώσεων Κύριος; οὔτε κρύπτει τὸ παῖν, οὔτε τὴν ἰδίαν αὐτὸς ἐκκαλύπτει Θεότητα. ἀλλὰ τοῖς πράγμασιν ἐπιτρέψας, ἀφίησιν ἐκείνους σκοπεῖν, ὡς ὁ ταῦτα ποιῶν, αὐτὸς ἂν εἴη ὁ καὶ ἐλεύσεσθαι μέλλων. Φησὶ γάρ· Ἀπελθόντες εἴπατε Ἰωάννῃ, ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, χωλοὶ περιπατοῦσι, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, καὶ μακάριος, ὃς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Οὔτε οὖν Ἰωάννης εἰς ἐρώτησιν ἐκπέμπων τοὺς Μαθητὰς, ἠγνόει τὸν ἐρωτώμενον, ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ἔσπευδε μαθεῖν ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ Θεότητα διδαχθῆναι. Οὔτε μὴν ὁ Χριστὸς ἀποστέλλων ἐκείνους, Ἰωάννην ἐβούλετο βεβαιοῦν. ἐγίνωσκε γὰρ ἐκεῖνον, ὑφ' οὗπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐγινώσκετο, ἀλλὰ πιστοῦν ἤθελε τοὺς πεμφθέντας, ἔτι χαμαὶ βαίνοντας, καὶ πολλῷ τῷ μέσῳ τὴν Ἰωάννου δόξαν ὑπερτιθέντας τῆς Ἰησοῦ. ὅτι ὁ μὲν ἐκ παραδόξου συλλήψεως, Ἀρχιερατικοῦ γένους, καὶ τῆς ἐρημίας ἀναφαινόμενος, ὁ πᾶς τε ὄχλος συῤῥέων αὐτῷ ἦν, καὶ ὡς μεγάλῳ προστιθέμενος. Ὁ δὲ, πένης, καὶ ἐκ πενήτων, καὶ ἄσημος ὅσον γοῦν τὸ ὁρώμενον, καὶ μηδὲ Μαθητὰς ἔτι περὶ αὐτὸν ἔχων. Ἐπεὶ οὖν Ἰωάννην εἶχε τὸ δεσμωτήριον, ὡς ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσεν, Ἰησοῦς μεταβὰς ἐκεῖθεν, ᾗ τὰ θεῖα διδάσκει λόγια, εἰς τὴν Λίμνην Γενησαρὲτ ἀφικνεῖται. Καὶ ἐπειδὴ πλοίοις ἐπιβάντες Ἀνδρέας τε καὶ Πέτρος, τὰ ἑαυτῶν κατήρτιζον δίκτυα, ταῖς τῆς λίμνης ἀκταῖς ὁ Θεάνθρωπος ἐπιστὰς, οὔθ' ὡς καταλιπόντας αὐτὸν ὀνείδισεν, οὔτε ῥῆμα σκληρὸν προῆκε, καθικέσθαι αὐτῶν δυνάμενον, ἀλλὰ πραείᾳ καὶ ἡμέρῳ φωνῇ· Δεῦτε, ἔφη, ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἵ γε εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Πάντως δ' ἴσως ἦν εἰπεῖν, καὶ πάντα καταλιπόντας. Τί γὰρ ἐκείνοις πλεῖον εἰς ὕπαρξιν, ἢ τὰ δίκτυα; Εὐθέως οὖν ἀκολουθῆσαι, φησὶν, οὐδὲν ἀναβαλομένους, ἀλλὰ τὸ θερμὸν καὶ ζέον τῆς ψυχῆς ἐπιδείξαντας. Ἔτι γὰρ τὴν μνήμην τῶν αὐτοῦ θαυμάτων, καὶ τῶν Ἰωάννου μαρτυριῶν ἐγκαθημένην εἶχον τῇ διανοίᾳ. Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ Πέτρου, τέως ἀναμεινάτω. τὸ δὲ νῦν ἔχον, Ἀνδρέας προκείσθω τοῖς φιλοθέοις ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν.

Οὗτος τοίνυν μικρὰ, ἢ οὐδὲν τοῦ γένους, καὶ ὅσα τῆς κάτω φροντίσας περιφορᾶς, εἴχετο τοῦ Διδασκάλου, συνείπετο, διδαχῶν ἤκουε, διηκόνει, πάντα ἦν αὐτῷ καὶ πρῶτος καὶ μόνος, ἐπιτηδείως προσαρμοζόμενος. Ἤδει μὲν γὰρ αὐτὸν ἔκτε τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων, καὶ τῶν Προφητικῶν, ἀληθῶς ἐλευσόμενον. Ἐπεὶ δὲ καὶ πηρώσεις σωμάτων εἶδε, καὶ ἀνίατα πάθη θεραπευόμενα, χωλοὺς μὲν ἁλλομένους ἐξ ἐπιτάγματος, τυφλοὺς δὲ τοῦ λυπηροῦ σκότους ἐκλυομένους, καὶ τὰς ἡλίου φίλας αὐγὰς καθαρῶς βλέποντας, πνεύματά τε λόγῳ φυγαδευόμενα, καὶ νεκροὺς ῥᾷον τοῦ ὕπνου τὸν θάνατον ἀποτιθεμένους, τ' ἄλλα τε τῶν παραδό-

ξων

ξων αὐτῶ θαυμάτων, τῶ θείκῶ κελάσματι ἐμεργόμενα, ἐκ πάντων οἷα χειραγωγόμενος, πρὸς τὸ θεῖον ὕψος ἀμεβιβάζετο. Διελογίζετο γὰρ μαγεχὴς ὢν, ὡς εἰ καὶ πολλοῖς τῶν Προφητῶν, ἢ τῶν πάλαι Δικαίων σημεῖα, καὶ τέρατα κατεπράχθη, ἀλλ' οὐ δεσποτικῶς, ἱκετικῶς δὲ μᾶλλον ἢ δι' ἀρχῆς τὰ πάντα κατώρθων. Ὁ δὲ τὸ, Σοὶ λέγω, ἢ τὸ, Θέλω, ἢ τ' ἄλλα δὴ τὰ δεσποτικὰ καὶ πολλοῦ προβαλλόμενος αὐθεντείαν, ἴσῃ τῶ λέγειν ἀκολία, τὰ μείζονα τερατουργεῖ καὶ θειότερα. Ἐπιβάλλει μόνον ὀφθαλμοῖν ξηραθείσῃ χειρὶ, καὶ λύει παραυτίκα πάθος δεσμά. Ἐπιτάσσει λεγεῶνι πνεύματος, καὶ οἷα κατήκοος ἐκλείπει, καὶ ἠδαμῶς φέρει τῶν ἐπιτιμίων. Γίνεται αἰμόρρους πρὸς, πεζάσα τῶν ὑφῶν ὡς ξηρῶν. Ἐξ ὀλίγων ἄρτων μυριάδας ἐμπίπλησι, πάντα ὅσα Θεῶ προσήκων ἀκολούθως ποιεῖ, ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ὢν ὄντος, ἢ Θεὸς ἀληθὴς, καὶ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου. Οὗτος ὁ ἱερὸς Ἀνδρέας τὰ μεγάλα τε ἢ θεοπρεπῆ διδάσκεται, ἢ τὸ ἑξῆς ἀδιαιρέτως τῶ Διδασκάλω καθίσταται, παρ' ὅλον αὐτῶ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς συγγινόμενος.

Ἐπεὶ δὲ τὰς πόλεις ἀφίει ὁ Σωτὴρ, πολλάκις περιεμένετο τῶν ἐρήμων, περιῆν δὲ αὐτῶ πλῆθος ἀνθρώπων, ἀπό τε τῶν θαυμάτων, ἢ τῆς ἐκείνων γλώττης ἡδέως ἑλκόμενοι, ἐρημία δὲ ἦν καὶ τροφῆς ἀπορία, ἢ ἡ γαστὴρ οὐκ ἐσαγήδετο, ὁ ἀγαθὸς τότε τὴν ἐρημίαν ὁρῶν, θαῦμα παλαιὸν ἐκαίνιζεν ἐν ἐρήμω πραχθὲν, ἢ μάρτυρα πάλιν ἐποιεῖτο τὴν ἔρημον, ἢ τὰς Μαθητὰς ἑστιάτορας προεβάλλετο, ἢ πρὸς ἀνοχὴν ὀχέδην παρεκάλει τὸ πλῆθος. τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν Μαθητῶν ἀπορίαν τὸ γεγόμενον, ἢ θόρυβον ὡς εἰκὸς ἐποίει, τὴν αὐθεσίαν ἐπισταμένοις, καὶ τί βέλεται τῶ Χριστῶ τὸ λαὸ πρόσκλησις, διηπόρουν. Ἀνδρέας δὲ, ἐλευθεριώτερόν τι ποιῶν, ἢ φανερῶς διελέγχων τὴν αὐταρκαίαν τὴν ὀλιγότητα, ἔλαθε διδοὺς τῶ Σωτῆρι τοῦ θαύματος τὰς προφάσεις. Φησὶ γὰρ, Οὐκ εἰσὶν, εἰμὴ πέντε ἄρτοι, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. Τί ἂν ἐκεῖνος; Φέρετέ μοι αὐτὰ ὧδε, ἢ γένοιμαι ἡ τῆς αὐθείας ὁμολογία, περιουσία τῶν ἀγαθῶν ἢ πλήρωσις. Ἔξω δὲ καὶ ἄλλο σκοπεῖν, τὸ τῶ Ἀποστόλω πρὸς τὸν Διδάσκαλον οἰκεῖον ἢ προσφιλὲς, ἢ ὁπόσης μὲν αὐτὸς ἀπέλαυε τῆς παρ' ἐκείνου βοπῆς, ὅσον δὲ ὄντος πάλιν τὸ πρὸς αὐτὸν τῆς ἀγάπης ἔτρεφε πῦρ. ὑφ' ὧν ἢ θαύματα πάντας κατετόλμα, ἢ αὐθρείαν ἢ εὐτολμον εἶχε τὸν ψυχὸν ὁ Ἀνδρέας. Δεῖσαν γάρ ποτε τῶν κατ' ἐκεῖνο καιρὸν τιμες Ἑλλήνων, περὶ τοῦ τῶ Πάσχα Ἑορτῶν, εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβῶσαι, τὸν Ναὸν τε ἰδεῖν, καὶ τὸν ἐνθάδε ἀποδῆναι προσκύνησιν· ἐπειδὴ ἢ ὅτοι τὸν Ἰουδαϊσμὸν ἠρετίσαντο, φήμη δὲ τὰς ἐκείνων κατέπληττε περὶ Ἰησοῦ ἀκοὰς, ὡς εἴη τὸν ἐκ τοῦ Λάζαρον θαῦμα ἐμηχανικῶς, ὡς ἀναστηθείη παρὰ τὸν ὄχλον μὴ βαίων, ἄλλοις τε πολλοῖς σκιμείοις, εἰς εὐποιΐαν αὐτοὺς ἐμβάλλει Θεότητος. Καὶ εἰς ἔρωτα τῆς αὐτοῦ θέας μεταστάντες, προσῆσαν Φιλίππῳ δι' αὐτοῦ τυχεῖν ἀξιοῦντες τῆς πρὸς τὸν Διδάσκαλον ὁμιλίας. Ὁ δὲ οὐκ ἄλλως τοῦτο ποιεῖ, ἕως ἐκοινώσατο πρῶτον Ἀνδρέα, τὰ πρεσβεῖα τῶ Πρωτοκλήτω διδοὺς, ἢ εἰδὼς ὅπως εἶχε πρὸς τὸν Διδάσκαλον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν Κύριος, καὶ Σταυρῶ ἢ τάφω προσομιλήσας, δωάμεσι Θεότητος ἀναστὰς τοῦ τάφου, ἢ τοὺς Μαθητὰς πάλιν ἢ φίλους πρὸς ἑαυτὸν συναγάγετο, παρέπεμπέ τε πάντα τὰ ἔθνη παιδαγωγικῶς μαθητεύοντας, μὴ τὴν ἐξ ὕψους πεμφθησομένην τῶ ἁγαθῶ Πνεύματος παρουσίαν, ταύτην καὶ Ἀνδρέας καθοπλισθεὶς, πρὸς τὸν τῶ Εὐαγγελίου δρόμον παρεσκεύαζετο. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις τῶν Μαθητῶν, ἄλλαι μοῖραι τῆς γῆς, ἢ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐθνῶν ἀπεκληρώντο, ἢ ἀφωρίζοντο· Ἀνδρέα δὲ τίς; ὡς μεγαλήτις ἢ φιλοτίμως ἐγχειρισθεῖσα. ἥτε γὰρ Βιθυνῶν ἅπασα χώρα, ἢ Πόντος ὁ Εὔξεινος, τῆς Προποντίδος τὰ μέρη ἑκάτερα, ἄχρι ἢ τῶ Ἀγακίου Κόλ-

που

που τείνοντα, καὶ παράπλου τοῦ ἐκεῖθεν διήκοντος. Ἀρίθμει σὺν τούτοις καὶ Χαλκηδόνα τὴν περιώνυμον, καὶ τὸ Βυζάντιον αὐτὸ, καὶ τὰ τὴν Θράκην δὲ καὶ Μακεδονίαν νεμόμενα γένη, καὶ τὰ ἕως τοῦ Ἴστρου φθάνοντα. Καὶ Θεσσαλία δὲ, καὶ Ἑλλὰς, καὶ τὰ μέχρις Ἀχαΐας αὐτῆς ἐκτείνοντα, τῆς ἐκείνου γλώσσης καρπὸς καὶ φυτὰ πρὸς εὐσέβειαν. Τούτων οὖν τῶν χωρῶν καὶ τόπων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς Πόλεων, ὁ Πρωτόκλητος τὸν κλῆρον ἐγχειρισθεὶς, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος ἀποβλέψας, ἠμβλυύθητε τὸ πρόθυμον, καὶ ὤκνησε τὴν ἐγχείρησιν, ἀλλὰ πίστεως πλήρης τε ὤν, καὶ τὸν τοῦ Διδασκάλου πόθον ὠδίνων, ἥπτετο τοῦ κηρύγματος Μαθητὰς ἐπαγόμενος, ὅσους δὴ τὴν ἀρχὴν ἱκανοὺς ἔχειν ᾤετο πρὸς τὸ κήρυγμα, ὡς κατ' ὀλίγον καὶ ἑτέρων αὐτῷ προστεθησομένων. Πολλαὶ μὲν οὖν αἱ κατὰ παῖν ἔθνος αὐτοῦ ἀποδημίαι, πλείους δὲ τούτων αἱ κατὰ Πόλεις καὶ Κώμας, ἐν αἷς τὰ περὶ Χριστοῦ δόγματα κατασσείρας, τὸν τῆς εὐσεβείας στάχυν ἐθέρισε.

Καὶ πρῶτα μὲν Ἀμινσὸς αὐτὸν ὑπεδέχετο. ἐν ᾗ συχνοὺς εὑρηκὼς, τοὺς μὲν τὰ Ἑλλήνων, τοὺς δὲ καὶ τὰ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ σέβοντας. καὶ τοὺς μὲν τῆς τοιαύτης δόξης καὶ τῆς θρησκείας λίαν ἀντεχομένους, φιλοξενίᾳ δὲ καὶ ἁπλότητι, καὶ τῷ τοῦ ἤθους ἐλευθερίῳ σφόδρα σεμνυνομένους, ἐπιξενοῦταί τινι τῶν τὰ Ἰουδαϊκὰ σεβομένων ἀνδρί. ἐσκόπει τε, πῶς ἂν αὐτῷ εἴη πλῆθος τοσοῦτον θαλάσσῃ πλάνης βεβυθισμένον, τῷ ἑαυτοῦ δικτύῳ περιλαβεῖν. Συναγωγῆς οὖν ἑωθινῆς γεγονυίας, καὶ τοῦ Ἀνδρέου μετὰ πάντων εἰσελθόντος, ἐπυνθάνοντο, τίς τε εἴη, καὶ πόθεν, καὶ ὁποῖον ἥκει διαγγέλλων τὸ κήρυγμα. Ὁ δὲ δημηγορίας ἁψάμενος, διηγεῖτο καλῶς περὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα περὶ αὐτοῦ Προφῆται μὲν προηγόρευσαν, Νόμος δὲ ὑπέφηνε, καὶ διὰ πάντων ἐτράνου, ὅτι αὐτός ἐστιν, ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐληλυθὼς, αὐτὸν παραγαγὼν τὸν Πρόδρομον Μάρτυρα, καὶ ὅσα περ αὐτῷ ἐκεῖνος μεμυσταγώγηκε. Ταῦτά τε, καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνους εἰπὼν, καὶ τὴν ἀψευδῆ Πίστιν ταῖς αὐτῶν ἐγγράψας ψυχαῖς, καὶ εἴσω τῶν ἰδίων ἤδη δικτύων θέμενος, οὕτως ἁλιεὺς ἀνθρώπων κατὰ τὸν Διδασκάλου λόγον ἐφάνη. Εἶτα καὶ λουτρῷ μὲν τοῦ Θείου Βαπτίσματος, τὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν ῥύπον ἀποκαθαίρει. ὅσοι δὲ καὶ νόσοις πονήρως εἶχον τὰ σώματα, ἢ πνεύμασι χαλεποῖς προσεπάλαιον, τῆς ἑκατέρωθεν αὐτοὺς ἀπήλλαττε βλάβης. Ἐντεῦθεν ναούς τε ἱεροὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη πεπιστευκότων ἱερέας προχειρισάμενος, ἔξεισι μὲν ἐκεῖθεν, πρὸς δὲ τὴν Τραπεζοῦντα παραθαλασσίδιον οὖσαν πόλιν γίνεται, ἔτι δὲ καὶ τὴν οὐ μακρὰν αὐτῆς ἀπέχουσαν Λαζικήν. Καὶ αὐτοῖς ὁμοίως τὸ πιστευθὲν τάλαντον καταθέμενος τῆς Διδασκαλίας, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ἐκεῖθεν ἀπαίρειν πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἔγνω, τὴν Ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐπιτελέσων, ἵνα Παύλῳ τε ὁμιλῇ τῷ θείῳ, καὶ Πέτρῳ τῷ Ἀδελφῷ συγγίνηται.

Κἀκεῖθεν ἅμα Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ, πρὸς Ἔφεσον ἀφικνεῖται, ἔνθα καὶ νυκτερινῆς τυχὼν ὄψεως, πρὸς τὴν Βιθυνῶν αὐτῷ κελευούσης ἐπανελθεῖν, πεισθεὶς, τὴν Νικαέων καταλαμβάνει, οὔπω τότε τειχείρη καὶ ἀσφαλῆ οὖσαν. χρόνοις γὰρ ὕστερον παρὰ Τραϊανοῦ φασὶ Καίσαρος περιβόλοις αὐτὴν καὶ πύργοις ὀχυρωθῆναι. Ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀγχίθυρον αὐτῆς Λίμνην οὕτως ἔχουσαν τῷ τηνικάδε μεγέθει, ἀλλὰ βραχεῖαν οὖσαν καὶ ἀνπερίγραπτον, καὶ πολὺ Νικαέων ἀπῳκισμένην. Κατὰ ταύτην ἐπιστὰς τὴν Πόλιν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ κατάσχετοι ἦσαν Ἑλληνισμῷ τε καὶ Ἰουδαϊσμῷ, οὐχ οἷός τε ὢν ἐκείνους μὲν λόγῳ μεταβαλεῖν πρὸς εὐσέβειαν, τοῖς ἔργοις ἐπιχειρεῖ. καὶ ἃ μάλιστα τὰς τῶν παχυτέρων πείθει ψυχὰς, ἐνήργει τὰ θαύματα, ὁτὲ μὲν ἀφωνίας χαλινὰ ἀνύων, ὁτὲ δὲ δαίμονας ἐλαύνων, καὶ παθῶν ἄλλων καὶ νόσων ἄμισθος ἰατρὸς

γινό-

γιόμενος. Νῶ μὲν τὲς ἐμφωλεύοντας ἐκεῖσε δράκοντας, τῇ σιδηρᾷ ῥάβδῳ ἡ ὑπεφέρετο, ἧς κ' τὸ ἄκρον Σταυρὸς ἐπετπήγει, καταβάλλων ἐς θαλάσσ. μῶν δὲ Ἀφροδίτης ἐ Ἀρτέμιδος τῇ αἰχίσῳ, τὰ μιαρὰ καθαίρων ἀγάλματα, ἐ τὶ ἐμ αὐτοῖς ἐοικῶτα πνεύματι τὶν φυγὶν ἀγαπᾷν, τῇ ἐπικλήσει μόνῃ Χριστῦ ποιούμενος, ὡς εἶναι μ' ταῦτα βάσιμον τὸν ἐκεῖσε χῶρον τοῖς βυλομένοις. Ἐντεῦθεν ἡ τῇ ἑλληνικῶν καθαίρεσις Ἑορτῇ, καὶ ἡ τῇ χάριτι αὐτῇ σωτηρίζομένων εὔδικος μισθαποδοσία. δαιμονῶντες γὰ, καὶ πνεύμασι πονηροῖς ὀχούμενοι, σαρκῶντε ἥπτοντο τῇ ἰδίων, ἐ ταύτας ἐθίοντες κατεφθείροντο, ἀξίας παρ' αὐτῇ, ὥσπερ ἔφημεν, λαμβάνοντες ἀντιδόσεις, ὃς θεραπείαν σωτηρίαν ἐλύθασαν. ἀ μὲν ἐκεῖνα τὸ παροράν ἐῶ, ἀλλὰ καὶ αὐτὲς τῆς διπλῆς ἀπωλείας κατελείσας, διπλῶν παρέχε τὶν ἴασιν, φῶς τε θεογνωσίας ἐπιλάμψας αὐτοῖς, καὶ τὸν κατ' αὐτῇ πολύδακρυν φόνον μόρον. αὐτά τε τὰ τῇ ἐδαλωτεμένη εἰς ἱερὸς μ' ποιήσας μανὲς, ἐ Ἱερεῖς πάλιν ἐν τούτοις καταστήσαμενος. Διετίαν δὲ ὅλην ἐκεῖσε διαγαγὼν, ἐκ Νικαίας πρὸς τὴν Νικομήδειαν παραγίνεται, καὶ αὐτὴν δεισιδαιμονεστάτην ἅπασαν, πλάνης τε ἀσεβείας προσέχουσαν, ἐ ψεύδος τὴν ἐλπίδα θεμένην. Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὴν Χαλκηδόνα, ἐ ἀπ' αὐτῆς παραπλέυσας τὴν Προποντίδα, ἐ τὰς τῦ Εὐξείνου Πόντε παραμείψων ἀκτὰς, Ἡράκλειαν ἱσορεῖ. Κἀκεῖθεν μέτεισι πρὸς Ἀμάστριδα. Ταύτας δὲ, ὐχ ὥσπερ ὁ λόγος ῥᾳδίως διέρχεται, ὕτω κἀκεῖνος διήρχετο, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ πολλὰ τὰ ἀντιπίπτοντα ὑποφὰς, πολλαῖς δὲ πραγμάτων δυσχερείαις ὠμίλησε, θεῷ ἐ ῥοπῇ Χριστῦ ἐ βοηθείᾳ παντων ἐκράτει. ὃς ἐ ὑπῆρχεν αὐτῷ τὸ ἔργον τῇ χειρῶν κατάθυμόν, καὶ σῶμα δίδως ἐ σοφίαν, τὲς τῇ Ἑλλήνων σοφὲς καταισχύνασαν.

Εἶτα μεταβὰς ἐκεῖθεν, τῇ Σινωπέων ἐπιφοιτᾷ, ἣ φασι λόγοι παλαιοὶ, αὐτὸν τὸν Πρωτόκλητον μ' τὸ συγγόνυ, χρόμον ὅτε μικρὸν διατρίψαι· Μαρτύρων δὲ, ἐ γαρείοις ἐ μῶν αἱ τάτων καθέδραι τοῖς βυλομένοις ὁρώμεναι, λίθυ πεποιημέναι λαϊκῦ. αἷς καθεζόμενοι, τὸ γλυκὺ μάννα τῆς Διδασκαλίας προέχεν. Καὶ εἰκὼν δὲ Ἀνδρέα παρ' αὐτοῖς σώζεται πρεσβυτάτη, ἀπόδειξις ἐμαργής· ἣ ἐ φέρει τύπον αὐτὴ δυνάμεως, ὅτιπερ ἀ ζῶν ἀπλῶς ἐ φθεγγόμενος, ἀλλὰ ἐ γραφῇ μόνῃ καθ' ἑκάστιν Ἀνδρέας θαυματουργεῖ. Λόγος δὲ, ὅτι τὸν Ἀπόστολον Ματθίαν, παρὰ Σινωπεῦσι τῷ δεσμωτηρίῳ καθειργμένον εὗρον, τῷ φανερῷ τε σημείῳ τὶν φυλακὶν διανοίξαντα, ἐ τοῖς ἄλλοις ἅμα δεσμώταις, ἐκεῖθεν ἐξαγαγεῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ θεῖος Ἀνδρέας. Σινωπεῖς δὲ, Ἰουδαῖοι μὲν τὸ σέβας ὑπῆρχον, ὠμοὶ δὲ ἐ ἄγριοι τὰς ψυχὰς, μορφῇ μόνῃ καὶ ὀφθαλμῷ τὸ μὴ θῆρες εἶναι πιστούμενοι. Οἵ ἐ τὸν Ἀπόστολον θεασάμενοι, καὶ οἷα δὴ καθαιρέτην τῆς οἰκείας δόξης μισήσαντες, ὅτι τε τὸ δεσμωτήριον ἀχῇ διανοίξας, ἐκεῖθεν ἐξαγαγὼν τὲς καθειργμένους, ἐς ἐῦ γεμόμενοι σύγχυμα, τὴν μὲν οἰκίαν ἐμπιπράν ἐπεχείρουν, ἐν ᾗπερ αὐτὸς ἐπιξενωθεὶς ἐτύγχανεν, ἐκεῖνον δὲ συλλαβόμενοι, κ' γῆς ἔρριπτον. Καὶ οἱ μὲν ποδῶν, οἱ δὲ ἐ χειρῶν λαβόμενοι, ἕλκόν τε ἐ διέσπων, καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμανίας αὐτὲς ὁρμώμενοι λύσσης, ἐ αὐτοῖς ὀδοῦσιν ἐφιέμενοι τῇ ἁγίων ἐκείνων σαρκῶν ἅψασθαι. Οἱ μὲν ἐν ξύλοις ἔπαιον, οἱ δὲ λίθοις ἔβαλλον, Ἰουδαῖοι πάντως ἐ αὐτοὶ ὄντες, τὸν μιμητὴν Χριστῦ, τὸ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων αἱρεθέντος, ἕως ἡμιθανῆ θέμενοι, ὥσπερ τι τῇ θρησκεύματος μακρὰν τῆς Πόλεως ἀπέρριπτον. Ἀλλ' ἐγγὺς ἡ παράκλησις. Ἐπιφανεὶς γὰ ὁ Διδάσκαλος, ἐθαῤῥύνετε ἐ αἰσθητὸν μᾶλλον φιλανθρώπως τὸν Μαθητὴν, καὶ τῇ ἐν χερσὶ κηρύγματος ἐπιμελεῖσθαι παρεκελεύετο. Ἐπεὶ δὲ ἐ συρόμενος ὑπὸ τῇ αὐτόμου, ἐμὰ τῇ δακτύλων ἔτυχεν ἐκκοπείς, ὑγιᾶ καὶ τοῦτον ἐπι-

ἐπι-

ἐπιφανὴς ἀπεδείκνυτο. Εἴσεισιν οὖν καὶ αὖθις εἰς τὴν Πόλιν ἄρτιος, ὑγιὴς, μηδὲ τύπου τινὸς τῶν πληγῶν ὑποφαινομένου. Ὃν οἱ αἰκισάμενοι θεασάμενοι, καὶ τοῦτο μὲν, τὴν καρτερίαν θαυμάσαντες, τοῦτο δὲ, καὶ τὸ τῆς θεραπείας ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐκπλαγέντες, μεταβάλλονται τῆς θηριωδίας, καταμύσσονται τὴν καρδίαν, καὶ τὴν ἐκείνου Διδαχὴν εὐπειθῶς δέχονται. Ὃς καὶ αὐτοὺς τῷ Χριστῷ προσάγει, ψυχάς τε αὐτῶν ἰασάμενος, καὶ τῶν κακῶς ἐχόντων τὰ σώματα, τὰ μὲν λόγῳ, τὰ δὲ τῇ τῶν χειρῶν ἐπιθέσει. οὕτω πολλάκις τὸν κακῶς παθόντα, μακροθύμως διενεγκεῖν, τιμωρίας πάσης τοὺς δεδρακότας ἔπληξεν ἰσχυρότερον, ἀρετῆς θαύματι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καταιδέσαντα, καὶ τοῖς παθοῦσι δούλας ἀτεχνῶς ποιησάμενον. Ἔπειτα φόνον τὲς ὑποστὰς, ἀγγέλλεται τῷ μεγάλῳ. οὗπερ ὁ μὲν φονεὺς ἀφανὴς, ἡ μήτηρ δὲ μητρικῶς πάσχουσα, καὶ ἰσχυρῶς τὸν παῖδα ὀδυρομένη. Ὁ δὲ σπλαγχνίζεται μὲν ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τῷ τόπῳ εὐθὺς ἐφίσταται. Ἐνεργεῖ δὲ ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ζῶντα δίδωσι τὸν Υἱὸν τῇ μητρί. Οὕτως ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν. ὃ τοὺς ἰδόντας πρὸς πλείονα πίστιν ἐνάγει, καὶ πείθει τῷ θείῳ τελειωθέντας Βαπτίσματι, λαὸν ἱερὸν γενέσθαι Χριστοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ Ποίμνης ἀληθῶς ἄξιον.

Ὧν κἀνταῦθα τοὺς δοκιμωτέρους ἱερέας χειροτονήσας, ἔξεισιν ἐκεῖθεν, καὶ τῇ Ἀμινσῷ πάλιν πρόσεισι, παρ' ὧν εἰς Τραπεζουντίους τὸ δεύτερον παραπέμπεται. Ὧν ὀλίγων τινῶν φωτὶ θεογνωσίας πεφωτισμένων, τὸ πλῆθος ὑπὸ νύκτα τῆς ἀπιστίας πλανώμενον ἦν. Οἷς ἐπιμείνας, τὰ περὶ Πίστεώς τε διδάξας, καὶ βίου τοῦ καλῶς ἔχοντος, μεταβαίνει πρὸς τὴν Νεοκαισάρειαν. Κἀκεῖ ὁμοίως τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον κηρύξας, πρὸς Σαμώσατα πάλιν μεταχωρεῖ. ἦν ἄνδρες τότε κατῴκουν, οὐ μόνον τὴν περὶ τὰ εἴδωλα πλάνην νοσοῦντες, ἀλλὰ καὶ τῇ περὶ τὴν τοῦ Κόσμου σοφίαν δόξῃ δυσθεράπευτοι τὴν ψυχὴν ὄντες, ἅτε συλλογισμῶν πλεκτάναις αὐτοί τε ἄμαχοι εἶναι, καὶ οὓς ἂν βουληθεῖεν εὐκόλως θηρᾶν οἰόμενοι. Ἀλλ' οὗτος διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, τὰς ἐκείνων πλοκὰς ὡς ἅμματα τινὰ διακόψας, παῖδας ἔδειξε τοὺς τῷ δοκεῖν ἀλήπτους καὶ μετεώρους, μακράν τε τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ὑποπλανωμένους, καὶ πολλῷ τοὺς αὐτῶν θεοὺς, ἐκείνων ὄντας ἀθλιωτέρους. Οἳ τὸ πρὸς ἀλλήλους ἐναντίως ἔχειν ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς θελήμασι, καὶ ἀλλήλων εἰσὶ πολέμιοι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ φθαρτικοὶ ἀλλήλων ἀκριβῶς δείκνυνται. Οὕτω καὶ λόγῳ τὴν τῶν φιλοσόφων ὀφρὺν ὁ Ἁλιεὺς καταπάσας, καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν σημείων ἐνεργείαις τὰς ἐκείνων πείσας ψυχὰς, καὶ μεταγαγὼν πρὸς εὐσέβειαν, πάλιν πρὸς Ἱερουσαλὴμ ἀφικνεῖται. Κἀκεῖ τὰ συνήθη ἐπιτελέσας, εἶτα καὶ πρὸς τὰς οὔπω δεξαμένας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας Πόλεις ὑπέστρεψε. Καὶ ἐπειδὴ Ματθίας τε, καὶ Θαδδαῖος, καί τινες ἄλλοι τῶν Μαθητῶν αὐτῷ συνείποντο, Θαδδαῖος μὲν ἔγνω προσμένειν τῇ Ἐδεσηνῶν πόλει, Ματθίας δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις, τὸ εὐαγγελικὸν διαγγέλλει κήρυγμα.

Αὐτὸς δὲ Ἀνδρέας τῆς Ἀλανῶν χώρας ἐπιβὰς, καὶ τὸ τῆς χάριτος ἐκεῖ διασαλπίσας Εὐαγγέλιον, μεταβαίνει πρὸς Ἀβασγούς. καὶ τὴν ἐκεῖθεν Σεβαστόπολιν εἰσιὼν, ἐδιδασκέ τε καὶ εἰσηγεῖτο τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, ὡς πολλοὺς αὐτῶν ἔργον γενέσθαι τῆς Ἀνδρέου γλώττης, καὶ τὴν θεογνωσίαν ἀσπάσασθαι. Ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν Ζηκχῶν τε καὶ Βοσπορηνῶν ἠμέλησε σωτηρίας. ἀλλὰ καὶ τούτοις ἐπιδημήσας, τῶν μὲν τὸ ἀπειθὲς μισήσας καὶ ἄγριον, ἀναχωρεῖν ἔγνω, ἅτε ἀπαραδέκτους εὑρὼν τοῦ θείου σπόρου, καὶ μηδὲ ἀξίους τῆς εὐσεβείας ὑπάρχοντας. Βοσπορηνῶν δὲ τὸ εὐπειθὲς ἐπαινέσας, καὶ δοκίμους εἰς ὑποδοχὴν τοῦ θείου λόγου νενόμικε, καὶ τὴν εὐσέβειαν αὐτοῖς εἰσηγήσατο. Παρ' οἷς καὶ εἰκόνες Ἁγίων, ἀρχετύπῳ μεμορφωμέναι κηρῷ, τέχνην οὐ μιμητὴν, καὶ σοφίαν ὅσην δηλοῦσαι χειρῶν, τέχνην ἡττωμένην ἠλέγχοντο. Οὐμὴν ἀλλὰ καὶ λάρνακες ἐν μυχῷ γῆς ἀποκεκρυμμέναι δυοῖν Ἀποστόλων ὁμωνύμων ἐδείκνυντο.

τὴν

τὴν μὲν γὰρ, Σίμωνος εἶναι τοῦ Ζηλωτοῦ, τὴν δὲ, τὴν τοῦ Κανανίτου Σίμωνος αἱ ἐπιγραφαὶ διεσάφουν. Ὁ μὲν οὖν μικρὸν ἐν Βοσπόρῳ παραμείνας, πρὸς Χερσῶνα Πόλιν ἐφοίτα, ἐπίσημόν τε οὖσαν καὶ πολυάνθρωπον, καὶ πρὸς μὲν τὴν ὑγιᾶ πίστιν οὐκ εὐπαγῆ, πρὸς δὲ τὰς συνήθεις αἱρέσεις εὐπαραδέκτως ἔχουσαν. Ὅθεν καὶ αὐτοὺς ὑπελθὼν εὐφρόνως, καὶ τὸν εὐθὺν τῆς πίστεως λόγον εὐθύτατα διαγγείλας, διαπόντιος περαιωθεὶς, αὖθις κατὰ Σινώπην γίνεται, καὶ τὸ ἤδη προφυτευθὲν αὐτῷ νεόφυτον, τοὺς ἄρτι φημὶ τὸν λόγον τῆς πίστεως παραδεξαμένους, ἑδραιοτέρους πάλιν καταστήσας πρὸς θεοσέβειαν, Φιλολόγον τε αὐτοῖς προχειρισάμενος Ἐπίσκοπον, αὐτὸς ἀπελθὼν ἔπλει πρὸς τὸ Βυζάντιον, πολίχνιον ἔτι ὄν, καὶ οὔπω τοσαύτην μεγαλειότητα καὶ πολυανθρωπίαν εὐτυχηκός. Ἐν ᾧ καταστὰς, Στάχυν μὲν ἐνὰ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἐπίσκοπον ἐκεῖσε χειροτονεῖ, πολλοὺς δὲ τῶν τῆς πόλεως κατηχήσας, καὶ τέκνα φωτὸς τῇ τῆς πίστεως παραδοχῇ ποιησάμενος, ἱερὸν τέμενος τῇ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητρὶ πρὸς τῇ ἀκροπόλει τοῦ ἄστεος ἀνεγείρει, φύλακα ταύτην καὶ πολιοῦχον τῆς ἐσύστερον Ὀρθοδόξου Βασιλείας καταστησάμενος. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, πρὸς Ἡράκλειαν τὴν τῆς Θρᾴκης ἐχώρει. Ὀλίγον οὖν κἂν ταύτῃ προσμείνας, τὸ ἱερὸν κήρυγμα καταγγείλας, πρὸς τὰς γείτονας πόλεις καὶ κώμας διήει, ἕως καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπέστη τὴν Μακεδονίαν, κηρύττων μὲν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον, οἴκους δὲ θείους οἰκοδομῶν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον Θεοῦ οἴκους κατασκευάζων, καὶ ψυχαῖς πεινώσαις τὸν τῶν Ἀγγέλων διανέμων ἄρτον, τὸ τῆς εὐσεβείας δηλαδὴ κήρυγμα.

Εἶτα διὰ πάσης Θεσσαλίας καὶ Ἑλλάδος περιοδεύσας, φθάνει καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον. ἣν εἰσιὼν, πρὸς μίαν τῶν ἐν αὐτῇ Πόλεων ἐπιξενοῦται ἀνδρὶ, Πάτραι τῇ πόλει, Σώσιος τῷ ξενίζοντι ὄνομα. Οὗτος ἀρρωστίᾳ κάτοχος ὤν, λυτήριον εὑρίσκει ταύτης τοῦ ξενισθέντος τὴν εἴσοδον. Παραπολαύουσι δὲ καὶ ἑτέρων αἱ Πάτραι θαυμάτων, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Κήρυκος. Κατὰ γὰρ μέσην τὴν πόλιν, δοῦλός τις τῶν ἠμελημένων ἐπὶ κοπρίας κείμενος, καὶ ὅλος νόσου δαπάνημα γεγονὼς, καὶ τὰς τοῦ ζῆν ἐλπίδας ἀφῃρημένος, ταχείας τυγχάνει τῆς παρ' αὐτοῦ θεραπείας. ἔδει γὰρ μηδὲ τοῦτον ἔρημον ἀφεῖναι προνοίας τὸν τοῦ Χριστοῦ κήρυκα, Μαθητὴν ὄντα πάντως ἐκείνου, παρ' ᾧ οὔτε δοῦλος, οὔτε ἐλεύθερος ἁπλῶς κρίνεται. καὶ ὃς ἀδελφὸν καλεῖν οἶδε καὶ τὸν ἐλάχιστον, καὶ ἴδιον εἶναι τὸ εἰς ἐκεῖνον γινόμενον ὁμολογεῖ. Ἐκεῖνος οὖν τῇ ἰδίᾳ Δεσποίνῃ σημαίνει τὸν ἰατρόν. καὶ ἐπεὶ καὶ ταύτην μετ' οὐ πολὺ νόσος ἐλάμβανεν, ἧς ἰατροὶ καὶ τέχναι φανερῶς ἡττῶντο, τῶν ἄλλων ἀμελήσασα πάντων, μετακαλεῖται τὸν ἀληθῆ καὶ ἄμισθον Ἰατρὸν, τὸν θεῖον φημὶ Ἀπόστολον. Ὃς τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἐπιστὰς, ἐκείνην μὲν οὐκ εἰς ἀναβολὰς, ἀλλ' εὐθέως τῶν χαλεπῶν τῆς νόσου λύει δεσμῶν, τὸν δέ γε Ἀνθύπατον σύζυγον αὐτῆς ὄντα, καὶ ὅσον οὔπω ἑαυτὸν μαχαίρᾳ διαχειρίσασθαι μέλλοντα, εἰ ταύτην τεθνηκυῖαν ἴδοι, τῆς σφαγῆς τε ἀπήλλαξε, καὶ σωφρονεῖν παρεσκεύασε, χαρᾶς ἀντὶ λύπης αἰτιώτατος αὐτῷ καταστάς. Ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ζῶσαν ἑώρα, τὴν δὲ ψυχὴν νεκρὰν εἶχεν ἐκεῖνος, τῇ πολλῇ περὶ τὰ εἴδωλα μανίᾳ, οὐκ ἠγάπα διὰ τῆς πίστεως ζῶσαν ἰδεῖν, ἀλλὰ μικροῖς μᾶλλον καὶ ἀναξίοις περὶ τὸν θεραπεύσαντα λογισμοῖς διακείμενος, ἐβούλετο μισθοὺς αὐτῷ παραυχεῖν τῆς ἰάσεως. Ὁ δὲ, οὐδὲ ἄκροις ὠσὶ παρεδέχετο. ἀσέβημα γὰρ αὐτῷ ἐδόκει, χρημάτων ὤνιον τοῦ Πνεύματος ποιεῖσθαι τὴν δωρεὰν, τὸ τοῦ Διδασκάλου καὶ εἰπὼν καὶ δράσας ὁ θεῖος Ἀπόστολος, τὸ, Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ἐκεῖθεν μὲν οὖν ἀπέστη, τὴν δὲ πόλιν πᾶσαν περιθὼν, ὁρᾷ ἐν τινι τῶν στοῶν ἄνδρα Παράλυτον, νόσῳ μὲν χρονίᾳ κατειλημμένον, μηδεμιᾶς δὲ παρά τινος ἀξιούμενον θεραπείας. οὗ περ οἶκτον λαβὼν, οἷά τινα καινὴν καὶ ἀλεξίκακον ἐπῳδὴν, τὸ τοῦ Χριστοῦ καλεῖ ὄνομα, καὶ εὐθὺς χεῖρα ὀρέγει, καὶ τῆς κλίνης ἐγείρας, τὸν ἐπ' ἴσης ἀκίνητον

τὴν βαδίζειν ἐποίει. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον Ἀνδρέας Πατρεῦσιν ἐπιβατήρια, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τὰ ὄμματα τυφλωττόμενα διεμοίρατο, καὶ φῶς ἀφωτίστοις δίδωσι. Καί τινα λεπρὸν τῶν τῆς Πόλεως λιμαὶ παρερρίμμενον, καὶ τὸν Ἰὼβ ἐπὶ κοπρίας κείμενον, βρύοντα δὲ καὶ ὀδοῦσι τοῖς ἕλκεσι θεασάμενος, χεῖρα δὺς, ἐξαμίσησεν. εἶτα τῇ ἐκ γαστρὸς ἀποσμήξας θαλάσσῃ, μᾶλλον δὲ τῷ θείῳ ἀφάκαι σας Βαπτίσματι, καθαίρει τῶν ῥυσήματος, καὶ τὴν προτέραν ἀποδίδωσιν ἀνεξίαν, ὡς ἐπιστρέψαι τὴν σάρκα αὐτῶν, τὸ τῆς θείας φαίνειν γραφῆς, καθάπερ παιδαρίου μικροῦ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Νεεμὰν ἐκείνη τῶ παλαιῶ ἔλεγεν. Ὅς καὶ αὐτίκα τῷ Ἀποστόλῳ σωθεὶς πέτο, διαγγέλλων ἀπὸ τῆς θέας, καὶ πρὸ τῆς γλώττης τὸν ἰασάμενον, καὶ διαπρύσιος κήρυξ τῇ τῶ Χριστοῦ θαυμάτων γινόμενος. Οὕτω Παῦλος τῇ Ἀποστολικῶν ἀπόρρητα τεραστίων. ὅπως Ἀνδρέας τὸν ὑπὲρ πᾶσαν τὴν Ἀχαϊκὴν λαὸν, τὸν μὲν τῷ λόγῳ, τὸν δὲ θαύμασι καὶ σημείοις ἐπισπασάμενος, καὶ Ποιμένα Χριστοῦ καὶ λαὸν ἅγιον ἐκτελέσας, ἐχαιρέτιζε καὶ ἐγκαθίζετο τῷ καταθύματι. Ἐμτεύθεν τὰς εἰδωλικὰς φήμας καὶ τὰ τεμένη, τὰ πιστεύσαντα πλῆθος κατέξεστε, καὶ εἰς γῆν καταβέβληκε, δικαίᾳ ὕβρει ἄλογον τιμὴν ἀμειβόμενον. Λαβὰς καὶ αὐτὰς τὰς Ἑλληνικὰς βίβλους, πίστεως παρεχούσας πληροφορίαν, τῷ πυρὶ παραδέδωκεν. Εἶτα καὶ τὸν αἴτιον αὐτοῖς ἀγαθῶν τοιούτων γενόμενον, οἷς εἶχον ἐθέλοντες θεραπεύειν, ἐκ τῆς οἰκείων χρημάτων ἕκαστος καθόσον εἶός τε ἦν ἀπόμοιραν τῷ Ἀποστόλῳ παρέχων. ὁ δὲ, ταῦτα μὲν ἀδαμῶς, οὐδὲ γὰρ ἐδέετο. τὴν γνώμην δὲ προσέμενος, ἐκείνα παρομοίοις ἐκέλευε καὶ λιμώττουσι χορηγεῖν. τὰ δὲ εἰς κατασκαλὴν ἱερῶν καὶ ἐπέστρεπεν καὶ ἀνέλυσεν. Ὅς καὶ πολλῷ τῷ τάχει μεταγνοθεὶς, εἰς σωτηρίαν ἦν τῇ ἄρτι πεπιστευκότων. Ἐμοὶ καὶ αὐτὸς θυσίας ἀναφέρων πνευματικὰς, ὅς αὐτῷ τε εἰς μυσταγωγὸς καὶ ἱερέας ἀπολελέγμενος, καὶ ἀπαρτίσας Θεῷ Ἐκκλησίαν ὁλόκληρον, τῇ σωτηθῶν ἔχετο πρὸς αὐτὸς διδαχῶν, ποτὲ μὲν ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς παράγων Γραφῆς, καὶ σαφηνίζων αὐτοῖς τὰ περὶ Χριστοῦ, ποτὲ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Νέας προφητείας Διαθήκης, ὅπως ἐμ αὐτῷ τὸ ἐκβασιν ἔχοιμ τὰ τῆ Προφητῶν προκηρύγματα, καὶ δεικνὺς τὸν Νέαν συμφθεγγομένην τῇ Παλαιᾷ, καὶ θεσμὰ τὸν αὐτὸν τε καὶ ἑνὸς μοθετήσαντα. Ἐμ τούτῳ δὲ, ὁ μὲν Ἀνθύπατος πρὸς Ῥώμην ἄπεισι, ὧν τε ἀφεχεφίθη, τὸν λόγον ὀφέξων Καίσαρι, καὶ τῇ εἰς τὸ ἔξης λυσιτελοῦντα τῷ διάταξιν. ὁ δέ γε αὐτάδελφος ἐκείνου Στρατοκλῆς, ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν ἀφικόμενος, συμφορᾷ περιέπεσεν ἀνεπία, τὸν ἀγνάστον αὐτῷ τῇ θεραπόντων δαίμονι κάτοχον ἀρνηθῶς. Τῶτον ἦν θεασάμενος ἀθύμει, ἤχαλλε, ἐδυσφόρει, φέρειν οὐκ εἶχε τὰς ἐκ τῆς λύπης πληγάς. Μαξιμίλλα δὲ ἡ τῶ Ἀνθυπάτου γαμετὴ, ἅπω διακείμενον ὁρῶσα, τὰ περὶ τῶ Ἀποστόλου τε εἰσηγεῖτο, καὶ ὅπως χρήσαιτο αἱρεῖται λάμβανε ταῖς ἐλπίσιν, αὖδρα λέγουσα εἶναι θαυμάτων πολλῶν ἀνταργὸν, καὶ ἔτι πρὸς μόσων ἴασιν χαλεπῶν ἄνταρκες ῥῆμα φιλόν, χωρὶς δὲ τῇ ἄλλων, ἀρκεῖν εἶναι τῇ ἀρνησίων μαρτύριον τοῦτο. ἐμὲ γὰρ οὕτω παρέλπιδα πᾶσαν καὶ τέχνης δυσαμμ, θανάτου τε ἐρρύσατο, καὶ τὸ ὑγιαίνειν ἀχερῶς ἐδωρήσατο. ὅθεν εὐελπιν εἶναί σου τῷ αἱρετῷ βάλλομαι. οὐδὲν γὰρ τὸ κωλύον, αὖδρα ὧν ἐγὼ ἔγνωκα, καὶ τῶν σῶν ἴασθαι συμφοραί. Οὕτω λεγούσης, ἐπείθετο Στρατοκλῆς. καὶ γὰρ ἐκ τῶ βούλεσθαι μόνον ταχὺς πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ψυχὴν ἔχων ἐπιτηδείαν, ἀσεβείας ὠνείρατα καταδέξασθαι. Μετεκαλεῖτο τοίνυν Ἀνδρέας, καὶ Χριστοῦ ἐπίκλησις ἦν, καὶ ἀθὺς ἐλύετο ὁ πάχων τε τῶ δαιμονίου, καὶ δεισιδαιμονίας ὁ Στρατοκλῆς. Καὶ παραχρῆμα Βάπτισμα, καὶ παρ' ὕλης οἰκεία προσαγωγὴ τῷ Χριστῷ. μεθ' ὧν καὶ Μαξιμίλλα τῷ θείῳ προσελθοῦσα λουτρῷ σωμάτων καὶ Στρατοκλεῖ, τῷ Ἀποστόλῳ προσιδρύσω, καὶ κοινῇ τῇ θείων ἀπέλαυον διδαχῶν.

Τί τὸ μὴ ταῦτα; ἐπαύσαντο ἐκ Ῥώμης ὁ Ἀνθύπατος, καὶ οἱ κατὰ λαβὼν, πρόσεισι

σεισι τῇ αὐτοῦ γαμετῇ. Μαξιμίλλα δὲ οὐκ εἶχεν ὥσπερ τὸ πρότερον. ἐκείνη γὰρ ἤδη Χριστῷ νυμφευθεῖσα, τοῦ Χριστὸν οὐκ εἰδότος ἀπωθεῖτο τὴν ὁμιλίαν, τοὺς μισοῦντάς σε, μετὰ τοῦ Δαβὶδ λέγουσα, ἐμίσησα Κύριε, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου ἐξετηκόμην. τοῦ μέντοι ἀπωθεῖσθαι τὸ πρόσχημα, νόσου τέως προσποίησις ἦν, ἣν μετ' ὀλίγον ἐλέγξαντος τοῦ καιροῦ, τὴν αἰτίαν ἐκεῖνος τοῦ μίσους ἠρώτα. Ἐπεὶ δέ τις αὐτῷ ἀπήγγειλεν, ὡς ὁ ἐνταῦθα παρὼν ξένος αἴτιος εἴη σοι τῆς μεταβολῆς ταύτης, καὶ ὡς τῶν ἐκείνου λόγων θήραμα ὤφθησαν Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς, καὶ τῷ αὐτοῦ Θεῷ πεπιστεύκασι, τὸ πάτριον ἐξωμοσάμενοι σέβας, τούτων ἀκούσας Ἀνθύπατος, παντοῖος ἦν ἀπὸ τῆς ὀργῆς, καὶ τὸν ὀδόντα συὸς τρόπον ἔθηγε κατὰ τοῦ Ἁγίου. πλὴν ἀλλὰ πρότερον σιωπὴν ἐνεγκὼν, ἀπεπειρᾶτο τῆς αὐτοῦ γαμετῆς, τί μὲν οὐ λέγων, τί δὲ οὐ ποιῶν, ὥστε ταύτην ἐπαγαγέσθαι, καὶ πεῖσαι Ἀνθυπάτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσβάλλειν ἡμέρως; Ἐπεὶ δὲ κενὴν ψάλλειν ἑῴκει, καὶ εἰς ὦτα λέγειν μὴ ἀκουούσης, τὸν θυμὸν ὅλον ἀνάπτει κατὰ τοῦ Κήρυκος. Καὶ νῦν μὲν εἱρκτῇ δίδωσιν ὑπὸ φρουροῖς, καὶ σφραγίσιν ἀσφαλῶς τηρούμενον, ἕως ἂν ἐπὶ σχολῆς σκέψηται, πῶς ἀνελεῖν μέλλων αὐτὸν χρήσαιτο. Ἤδη δὲ βαθείας νυκτὸς οὔσης, ὁ Στρατοκλῆς σὺν Μαξιμίλλῃ, καίτισιν ἄλλοις τῶν πιστευσάντων, τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς ἐπιστάντες, κόπτουσι πάνυ κούφως, ὡς χρηγοροῦντι μόνῳ αἴσθησιν παρασχεῖν. ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν προσευχῇ σχολάζων) συνεὶς τὴν ἔλευσιν, τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ παραδόξως τὰς θύρας ἀνοίγει. Εἶτα τὸ γεγονὸς τοῖς φρουροῖς εἰς γνώσιν ἐλθὸν, φόβος ἐμπίπτει πολύς. Καὶ ὃς ἀμελεῖν ἐκέλευε καὶ θαρρεῖν, οὐδὲν προσδόκιμον πονηρὸν ἔχοντας. Στρατολκὴς δὲ σὺν Μαξιμίλλῃ καὶ τοῖς ἄλλοις, προσπίπτουσί τε καὶ θερμῶς αἰτοῦσι τῷ Ἀποστόλῳ, ἐπιρρῶσαι αὐτοῖς τὴν εὐσέβειαν. Ὁ δὲ πολλά τε εἰπὼν καὶ διδάξας, καὶ τοῦτο μὲν πρὸς Θεοσέβειαν, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς ἐπιμέλειαν βίου καταρτίσας αὐτοὺς, καὶ τῶν ἁγίων μεταδοὺς Μυστηρίων, ἐπανιέναι πάλιν ἐκέλευσε. καὶ οἱ μὲν ἐξίεσαν· ὁ δὲ τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ὅπως εἶχον αὐταῖς ἀποκαθίστησι σφραγίσιν.

Ὁ μέντοι Ἀνθύπατος, ἐπεὶ ὥσπερ εἴρηται, τῆς γυναικὸς ἐπέγνω τὴν ὁμιλίαν, τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς οὐ φέρων θυμοὺς, πρόφασιν ἔχων καὶ τὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ σέβας, τὸν διὰ Σταυροῦ θάνατον καταψηφίζεται τοῦ Ἁγίου. τὸ δὲ ποίας δόξης, ποίου πλούτου, ποίας τρυφῆς, οὐ μᾶλλον εὔφρανε τὸν Ἀπόστολον, ὅτι τὸν αὐτὸν θάνατον ἔμελλεν ὑπείκειν τῷ Δεσπότῃ, καὶ συμμορφοῦσθαι τοῖς ἐκείνου παθήμασι; Καὶ διὰ τοῦτο καὶ φωναῖς αὐτὸν εὐχαριστηρίοις ἠμείβετο, χάριν ὁμολογῶν ὅσην τῆς ὁμοιώσεως, καὶ ὅτι τὸν τοῦ Εὐαγγελίου δρόμον εἰς πέρας ἤγαγε, καὶ ὅτι τὴν πίστιν ἀκαταίσχυντον τετήρηκε τῷ Δεσπότῃ. Ἀμέλει καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδὼν τὸν Σταυρὸν, πολλοῖς ἐτίμα τοῖς ἐγκωμίοις, σωτηρίας αἴτιον ἀνθρώποις, θανάτου θάνατον, ἐχθρῶν κατάπτωσιν, πιστῶν φύλακα, γένους ἀνθρώπων εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσιν, καὶ ἄλλα ὅσα ἐκεῖνον ἀποκαλῶν. Πρὸς τούτοις εὐκαταφρόνητον ἡγεῖσθαι τὸν θάνατον, καὶ χαίρειν παρῄνει, ὅτι δι' αὐτοῦ Χριστῷ συναπτόμεθα, Χριστῷ τῷ ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ἑλομένῳ, μεταβαίνοντες ἀπὸ τῶν φθαρτῶν πρὸς τὰ ἄφθαρτα, καὶ μυρίων ἐκεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενοι. Ἐπὶ πολὺ οὖν τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἀποστόλου ἐγκαρτεροῦντος, ὁ μὲν Στρατοκλῆς ἐπειρᾶτο καταγαγεῖν αὐτὸν, τὸ ἀπάνθρωπον τοῦ ἀδελφοῦ Αἰγεάτου, διὰ μίσους ποιούμενος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠφίει ὁ μυρίων ἐκεῖνος σταυρῶν ἄξιος, ἔμεινεν οὕτως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῶν πεπιστευκότων διδάσκων πλῆθος, ἀκίβδηλον τὴν εἰς τὸν Χριστὸν φυλάττειν ὁμολογίαν. Πάντων οὖν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων κατὰ θέαν ἅμα καὶ ἀκοὴν τῆς μακαρίας ἐκείνης μορφῆς τε καὶ φωνῆς, καὶ ζημίαν οὐ φορητὴν ἡγουμένων, τὸ μὴ ἐπιθανάτιόν τι ῥῆμα λαβεῖν, ὥστε ἀπομνημόνευμα τοῦτο ἔχειν καὶ παραμύθιον ἕκαστος τῆς ὅλης ζωῆς, ὁ Ἀνθύπατος δείσας μήτι καὶ

νεω-

νεωτερισθείη παρὰ τοῦ ὄχλου, πρόσεισιν ἀπολύσων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁ δὲ οὐκ ἠνείχετο, ἀλλ' ἠξίου μᾶλλον εἴ τίς γε δύναμις, ἑαυτὸν ἀπολύσαι τῶν κατεχόντων τῆς ἀγνοίας δεσμῶν, καὶ Χριστῷ συνάψαι διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως, εἶδ' οὖν, ὅσον οὔπω προσδοκᾶν, τὸν οἴκτιστον ὑποστήσεσθαι θάνατον, ὃ δὴ καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον κατὰ πόδας ἀπήντα. Ὁ μὲν γὰρ θεῖος Ἀπόστολος, ἐπὶ πολὺν οὕτω τὸν χρόνον τῷ Σταυρῷ προσαγηρτημένος, τῷ Θεῷ παραδίδωσι τὴν ψυχὴν, τῶν ἐσχάτων ἤδη τῆς ἡλικίας ἁπτόμενος, Μαρτυρικῷ τέλει, Ἀποστολικὸν δρόμον ἐπισφραγίσας. Ὁ δέ γε θεομισὴς Ἀνθύπατος, μανίᾳ κάτοχος γεγονὼς, καὶ ὑπὸ τῶν θεραπευομένων ὑπ' αὐτοῦ δαιμόνων ἀξίας ἀπολαμβάνων τὰς ἀντιλήψεις, ἀπότινος μετεωροτάτου κρημνοῦ ἑαυτὸν εἰς γῆν καταβεβληκὼς, ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ παρὰ τὸν ᾅδην, κατὰ τὰ ἱερὰ λόγια φάναι, διεσκορπίσθη.

Ἀλλὰ τὸ ἀποστολικὸν ἐκεῖνο καὶ μακάριον Σῶμα, Μαξιμίλλα καὶ Στρατοκλῆς τοῦ Σταυροῦ καθελόντες, καὶ ὅσια πάντα ἐπ' αὐτῷ δράσαντες, θάπτουσιν ἐντίμως, Πατρεῦσι φρουρὸν, Πατρικὴν στοργὴν διασώζοντα. Στρατοκλῆς δὲ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ ὑπάρξεως οὐδ' ὁτιοῦν μετασχεῖν θελήσας, πένησι διανέμει πάντα, ἀνόσιον εἶναι κρίνας ἐλαίῳ ἁμαρτωλοῦ λιπανθῆναι τὴν κεφαλὴν, καὶ οὗπερ ἐκεῖνος τῶν τοῦ πνεύματος οὐ μετεῖχε καρπῶν, τούτου τῶν σωματικῶν αὐτὸς κοινωνῆσαι. Ἡ δὲ Μαξιμίλλα, τῷ τάφῳ παραμένουσα τοῦ Ἀποστόλου, τὸ λοιπὸν ἐξεβίωσε τῆς ζωῆς τῆς φθειρομένης, ἧς ἔτυχε τῆς ἀφθάρτου καὶ κρείττονος. Αὕτη καὶ μετὰ Στρατοκλέους πένησι τὰ ὄντα διανειμάμενοι, μικρῶν παραχωροῦντες ἐκείνοις, ἐπεὶ τῶν μειζόνων ἑαυτοὺς ἠξίουν, καὶ Ἐπισκοπὴν οἰκοδομοῦσιν, αὐτοῦ τοῦ Στρατοκλέους εἰς Ἐπισκοπὴν ἤδη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου προχειρισθέντος, φροντιστήριά τε ἐκ βάθρων αὐτῶν δειμαμένων, τὰ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὰ δὲ καὶ εἰς γυναικῶν οἴκησιν, οὕτω θεοφιλῶς τὸ ἑξῆς τοῦ βίου διανύσαντες. Εἶτα καὶ πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν μετετάξαντο. Ἀλλὰ προστιθέσθω ἔτι καὶ τοῦτο περὶ τοῦ Ἀποστολικοῦ σώματος. Εἶχον μὲν γὰρ ἐκεῖνο Πατρεῖς ἐπὶ πολὺ τιμώμενον, καὶ πολλαῖς θαυμάτων δωρεαῖς τῆς ξενοδοχίας αὐτοὺς ἀμειβόμενον.

Ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦ πρώτου Χριστιανῶν εὐσεβῶς βασιλεύσαντος Κωνσταντίος Παῖς, ἐπαινετῷ ληφθεὶς ἔρωτι, μετακομίζειν αὐτὸ πρὸς τὴν Βασιλίδα ταύτην τῶν Πόλεων σπουδὴν ἔθετο, πληροῖ τοῦτο ἀνδρὶ λίαν ἐπιτηδείῳ τὴν ὑπηρεσίαν πιστεύσας. Ἀρτέμιος οὗτος ἦν, ὁ θαυμαστὸς ἐν Μάρτυσι καὶ γενναῖος. καλὴ γὰρ ὄντως καὶ φίλη διακονία, ἣν ἂν Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι διακονήσωσι Μάρτυρες. Ὑπ' αὐτοῦ τοίνυν πρὸς τήνδε τὴν Βασιλίδα Πόλιν μετακομίζεται τοῦ σοφοῦ, καὶ σὺν ἑτέροις Ἀποστολικοῖς σκηνώμασι κατατίθεται, Λουκᾶ, φημὶ, τοῦ θείου, καὶ Τιμοθέου, ὃν μὲν ἐξ Ἑλλάδος, ὃν δὲ ἐξ Ἐφεσίων, αὐτῶν ἐρώτων ἀνελομένων τοῦ Κωνσταντίου, ἵνα τοὺς ὑπὲρ ἐνὸς κηρύγματος καὶ σφαγῆς ἀγωνισαμένους, εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχοιτο τάφος. Κεῖνται τοιγαροῦν ἐν τῷ τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων ἐπωνύμῳ Ναῷ, οὐκ ἐν γωνίᾳ, οὐκ ἐν παραβύστῳ, οὐκ ἐκτὸς ἐντινὶ χωρίῳ, ἀλλὰ μέσον αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ θυσιαστηρίου, καλοὶ καλὴν λαχόντες τὴν κατοικίαν. Καὶ πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον; ὧν τὰ Πνεύματα οἶκος ὁ ἐνδότατος ἔχει Θεοῦ, τῆς παρ' αὐτοῦ πρώτης ἠξιωμένα τιμῆς. οἳ καὶ ἡμῖν ἁμαρτιῶν λύσιν, καὶ τὴν μετὰ Χριστοῦ διαπρεσβεύονται Βασιλείαν. Ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀναρχῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φρουμεντίου, Ἐπισκόπου Ἰνδίας.

ἁ. Φρουρούμενος χάριτι σεπτῆς Τριάδος, Φρουμέντιος δέδειχε φροῦδον τὴν πλάνην.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, Τύριός τις Φιλόσοφος ἀπῆλθεν ἱστορήσων τὴν ἐσχάτην Ἰνδίαν, λαβὼν δύω νεανίσκους ἀδελφούς. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν σὺν αὐτοῖς, προσορμί-

σαντες λιμένι τινὶ διὰ χρείαν ὕδατος, βαρβάροις περιέπεσον· καὶ οὓς μὲν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ οἱ βάρβαροι πρὸς θάλασσαν κατηκόντισαν, οὓς δὲ κατέσφαξαν, ἐξ ὧν καὶ ὁ Τύριος φόνου παραμάλωμα γεγονὼς, τοὺς δὲ περιλειφθέντας, μεθ' ὧν καὶ οἱ νεανίσκοι, δεσμήσαντες, προσήγαγον τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰνδίας. Τούτων ὁ μὲν Αἰδέσιος, ὁ δὲ Φρουμέντιος ὠνομάζοντο. Ὁ γοῦν Βασιλεὺς, τοὺς νεανίσκους ἰδὼν εὐφυῶς ἔχοντας, πρὸς ὃν κατὰ νοῦν εἶχε σκοπὸν τῶν βασιλείων ἐπιμελητὰς καὶ οἰκονόμους προὐβάλλετο. Εἶθ' ὕστερον τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως κατὰ τὴν τελευτὴν τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας ἐπιλαβομένου, καὶ πλείονος ἔτι τῆς τιμῆς ἀπολαβόντες, θαρροῦντες, καὶ τῶν ἐκεῖσε ἐμπόρων ἀφικνουμένων, κατὰ τὸ τῶν Ῥωμαίων ἔθος συναθροίζεσθαι, καὶ θείας ἐπιτελεῖν λειτουργίας παρεκελεύοντο. Χρόνων δέ τινων διελθόντων, τῷ βασιλεῖ προσίασι, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπαιτοῦντες μισθὸν, τὴν πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἐξελιπάρουν ἐπάνοδον. Τούτου δὲ τυχόντες, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκοντο γῆν. Καὶ ὁ μὲν Αἰδέσιος τὴν Τύρον κατέλαβε, τοὺς γεννήτορας καὶ τὰ οἰκεῖα ἐπιζητῶν. Φρουμέντιος δὲ τὴν περὶ τὰ θεῖα σπουδὴν τῆς τῶν γεννητόρων προτετίμηκε θέας. Καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου καταλαβὼν Πόλιν, τῷ τῆς Ἐκκλησίας δεδήλωκε Προέδρῳ, ὡς Ἰνδοὶ λίαν ποθοῦσι τὸ τῆς εὐσεβείας δέξασθαι φῶς. Πρὸς ὃν ὁ μακάριος Ἀθανάσιος, (οὗτος γὰρ ἦν ὁ τὴν Ἐκκλησίαν τότε τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ τὸν Θρόνον κοσμῶν,) καὶ τίς σου ἡμῖν κρείττων, ἔφη, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποσκεύασαι τοῦ ἔθνους, καὶ τοῦ θείου κηρύγματος ἀντεπεισάξαι τὴν αἴγλην; Καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτῷ μεταδοὺς χάριτος, εἰς τὴν τοῦ ἔθνους ἐξέπεμψε γεωργίαν.

Ὁ δὲ καὶ τὴν Πατρίδα καταλιπὼν, καὶ τοὺς γονεῖς ἀφεὶς, καὶ τοῦ μεγίστου πελάγους ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καταφρονήσας, κατέλαβε τὸ ἀγεώργητον ἔθνος. Ἐγεώργησε δὲ προθύμως, ἔχων συνεργὸν τὴν Θεόσδοτον χάριν. Ἀποστολικαῖς γὰρ κεχρημένος διδασκαλίαις, καὶ θαυματουργίαις, οὐ μόνον τοὺς δαιμονῶντας ἐθεράπευε, καὶ παῦ ὁτιοῦν νόσημα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀντιλέγουσι, καὶ μὴ ταχέως τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα δεχομένοις, ὃν μὲν δαίμονι ἐδίδου, κατὰ τὸν λέγοντα Ἀπόστολον, παράδοτε αὐτὸν τῷ Σατανᾷ, εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ, ὃν δὲ ξηρὸν ἐποίει, ἄλλου δὲ τὸ φῶς εἰς ἀβλεψίαν μετέβαλλεν. Οἱ δὲ εὐθέως προσπίπτοντες, καὶ τῆς ἰάσεως ἀπολαμβάνοντες, ἐπίστευον τῷ Χριστῷ. Αἱ καθ' ἑκάστην δὲ γινόμεναι θαυματουργίαι, μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως, ὡς παμπληθεὶ ἅπαν τὸ ἔθνος πρὸς Θεογνωσίαν διήλαυνον. Διὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μόνος σὺν Θεῷ, πᾶσαν τὴν τῶν Ἰνδῶν βαπτίσας χώραν, καὶ Ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν χειροτονήσας, καὶ Ναοὺς διαφόρους ἐγείρας, καὶ εἰδωλεῖα καταστρέψας, καὶ τὸ ξόανα πάντα συντρίψας, ἅπαν τὸ Ἔθνος εἰς Θεογνωσίαν μετέβαλεν. Ἐθαύμαζον δὲ ἅπαντες, καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς, λέγοντες· οὐκ ὀλίγους χρόνους σὺν ἡμῖν ὢν διαβιβάσας, οὐδέν τι ἐκ τῶν παρὰ σοῦ θαυμασίων ποτὲ ἐποίησας. καὶ νῦν πόθεν σοι παμφίλτατε ἡ τοιαύτη χάρις ἐδόθη, δι' ὀλίγου καὶ ταῦτα καιροῦ; Οὐκ ἐμὸν ἀπεκρίνατο τὸ δῶρον, ὦ τιμιώτατοι τοῦ Χριστοῦ φίλοι, ἀλλὰ τῆς Ἱερωσύνης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἰδὼν γὰρ τὴν ἀγαθὴν ὑμῶν γνώμην, ἐάσας διὰ τοῦτο πατρίδα καὶ συγγένειαν, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνὴν, κατέλαβον τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας τὸν μέγαν Ἀθανάσιον τὰ περὶ ὑμῶν ἀναδιδάξας, καὶ χρίσματι ἁγίῳ χριθεὶς παρ' αὐτοῦ, καὶ Ἀποστολικῷ χαρίσματι λαμπρυνθεὶς τῇ πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐντεύξει, πρὸς ὑμᾶς ἀπεστάλην. Ὑμῶν δὲ πιστῶς ἐμὲ δεξαμένων, ἡ τῆς Ἱερωσύνης χάρις, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ, ἐνεργεῖ ὡς ὁρᾶτε δι' ἐμοῦ. Οὗτος ἐπὶ χρόνοις οὐκ ὀλίγοις ζήσας θεαρέστως ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολὰς διδάξας, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐργασίαν παραδόξως μεταρρυθμίσας, κατὰ τὸ δυνατὸν ἑκάστῳ, ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, πρὸς Κύριον

ἐξεδή-

ἐξεδήμησεν. Οὗ τὸ τίμιον Λείψανον παντοδαπὰς τὰς ἰάσεις τοῖς προσιοῦσι παρέχει, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ῥοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάσσου Σωτὴρ, οὐχ
„ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ.
„τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμ-
„νον καὶ εὐλόγον λέγοντες· εὐλογητὸς ὁ
„Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἣν μιανθεῖσαν ἄχραντε ψυχὴν, ἁγίασον, πάντοτε τοῦ δούλου σου Ἁγνὴ, καὶ τοῦ νοὸς δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, τάχος ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθεσι σαρκὸς, Παράμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῷ, τὰ ἀρεστὰ ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με. ἵνα μεγαλυνώσε, ἵνα δοξάζω ἀεὶ, τὴν ἀγαθότητά σου.

Νεκρωσόν μου Δέσποινα ἁγνὴ, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς ῥύπον, δεινὸν ἐναποσμήχουσα Παρθένε, καὶ λογοθεσίου με, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῷσόν με.

Ἐοὶ παναγία Ἄχραντε ἁγνὴ, οἱ δοῦλοί σου, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, προσπίπτομεν συντετριμμένῃ διανοίᾳ, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων εὑρεῖν, ἡμᾶς ταῖς σαῖς προσευχαῖς.

Ἄλλος. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Ἡ ἀψευδὴς, ἐμφανῶς πεπλήρωται, ἐπαγγελίασου Χριστέ. τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητὴς, σοῦ ὁ ἐνθεώτατος, λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἱλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν. ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥῷ νοητῷ, τῆς Σιὼν Ἀπόστολε, προσβῆναι ὄρει κελευσθεὶς, σωτηρίου τε εἰληφὼς, χαίρων τὸ ποτήριον, νέμοις πορευόμενος, διὰ θανάτου πρὸς Θείαν ζωήν. ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Εὐγηγενὴς, πεφυκὼς Ἀπόστολε, ὑπερφυῶς τερατουργεῖς. δι' ἀγάπης γὰρ συγκραθεὶς, τούτῳ ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι, ὁ αἰνετὸς ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρίσου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάσσου.

Ῥοῦ Παναγίου Πνεύματος τὸ πῦρ, σπασάμενος, ἄνωθεν Ἀπόστολε Χριστοῦ, γλώσσαις καιναῖς αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγξω, τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι, διεκελεύσθης λαλεῖν, τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

Ὑπερεκπλήττει πάντα λογισμὸν, τὸ κήρυγμα, ὅπερ ἐσαλπίσατε τῇ γῇ, Μῦσται Χριστοῦ, καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω, ὅτι μόνοι δώδεκα, τὰς μυριάδας τῆς γῆς, κατεφωτίσατε.

Ἐθαυμαστώθη Δέσποτα Χριστὲ, ἡ χάρις σου, ἐν τοῖς θεοσόφοις Μαθηταῖς, ὅτι μικροὶ καὶ ἰδιῶται ὄντες, πᾶσαν γῆν διέδραμον, ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς, ἕως περάτων πάντων.

Τί τὸ διδάξαν οὕτως σὲ λαλεῖν, Ἀπόστολε; τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν, βλέπειν τρανῶς τῆς ἀπροσίτου δόξης, τὴν αὐγὴν τὴν λάμψασαν, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν; Δόξα.

Τριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοὶ, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐθὲς, μοναδικὴν οὐσίαν μίαν. ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Καὶ νῦν.

Ὡς τῆς Τριάδος ἔνα σε Χριστὲ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, δίχα τροπῆς ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχου, μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν. Καταβασία.

Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες.

Ὠδὴ, η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρα-
„τιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμ-
„νεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλο-
„γεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
„τοὺς αἰῶνας.

Σαρ-

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς. ὃν αἴτησαι Παράγγε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θαματῶσαι, καὶ ζωῶσαι αὐτὴν, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίστῃ ἁμαρτίᾳ.

Τάσω τὸ σύντριμμα, Ἀδὰμ τοῦ χοϊκοῦ, Σωτῆρα κυήσασα, Παράχραντε Θεόν. αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεῦσαι, αἰνίατα νοσούσης.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν. τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς. τρωθέντα ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἁγνὴ μὴ παρίδῃς, ἀλλ' οἴκτειρον, καὶ σῷσον.

Τάτρευσον ἄχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κυήσασα, τὸν πάντων ἰατρὸν, καὶ τῆς τῶν δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Φωτοφόρος καὶ εὐφραντικὴ, ἀκτῖνας ἰαμάτων, Ἀνδρέα Χριστοῦ Ἀπόστολε, ἐκλάμπουσα ἡμῖν ἡ εὔθεος μνήμησου, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνθρωπίνης φύσεως λαχὼν, τοὺς ταύτης ὑπερέβης, θεσμοὺς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων μεταβέβηκας σκηνὴν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ κραυγάζεις· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ἐξ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ, πνοήσε προεκπυρώσασα, Ῥήτορα Θεηγόρε, ἀναδείνυσι θερμὸν, βοῶντα Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ σου· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φεγγοβόλος ὥσπερ ἀστρατὴ, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες, τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας, ἐκδιώκων καὶ πιστοὺς, φωτίζων κραυγάζοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκβοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν Σινᾷ τὴν βάτον.

Τῇ τέχνῃ τῆς ἁλείας, ἐκ θαλάσσης ἤχρευσας ἰχθύας πάνσοφε, νῦν δὲ τῇ πίστει, ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ, ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. βυθὸς γὰρ ἦν ἡ πλάνη ποτὲ, βυθίζων τὰ ἔθνη, τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας.

Τὸν νοητὸν τοῦ βίου, ἀκυμάντως ἐπλεύσας βυθὸν Ἀπόστολε, διαπετάσας, τῷ ἱστίῳ τοῦ Πνεύματος, τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ. διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς, κατήντησας χαίρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ἐπὶ ξύλου δυνάντος αὐτεξουσίῳ βουλῇ, ὁ τοῦ ἡλίου φωστὴρ συναναλύσαι ζητῶν, καὶ δυῦναι εἰς Χριστὸν, ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη Σταυροῦ, Ἀνδρέας ὁ μέγας, λαμπτὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὦ μαθητὰ καὶ φίλε, τοῦ Χριστοῦ καὶ σύμψηφε τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ, ὅταν ἐν θρόνῳ, κάθηται Κριτὴς σὺν ὑμῖν, τοῖς δώδεκα κρίναι, ὡς ἡ ἐπαγγελία φησὶ, γένοισθε τότε ἡμῖν, φιλανθρωπίας τεῖχος.

Δόξα.

Τριοσοφαῆ Μονάδα, καὶ Τριάδα σύνθρονον δοξολογήσωμεν, οὐ διαιροῦντες, ἑνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς, ὡς μίαν ἀληθῶς, οὐσίαν ἡνωμένην, ἐν προσώποις τρισὶν, οὐ συναλοιφομένην.

Καὶ νῦν.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐνὰ, συλλαβοῦσα τέτοκας σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, καινοτομοῦντα, τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως, τῷ τόκῳ σου Ἁγνή. αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς Θεὸν, ἀεὶ δυσωποῦσα, μὴ πάυσῃ Θεοτόκε.

Καταβασία.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος.

Ὠδὴ, θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάν-
„ των Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ Οὐρα-
„ νοῦ, ἐπὶ πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη
„ δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἄναρ-
„ χος, μεγαλύνωμεν πάντες, ὡς Μητέρα
„ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν.

Φιλα-

Φιλομαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ κριτήριον Ἁγνὴ, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἁγίαις δεήσεσι, Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον ὅπως, ὡς προστάτιν μακαρίζωσε ἀεί.

Φρίττω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ πράξεις αἰσχρὰς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας. καὶ διὰ τοῦτό σοι βοῶ· παρεύσπλαγχνε Δέσποινα, βοήθειμοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ διάσωσον Ἁγνή.

Ὡς φοβερὰ ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη, ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτὴ, ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη. τίς ὑποστήσεται λοιπόν; παράχρανε Δέσποινα, ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ πρὸ τέλους δός μοι ἄφεσιν Ἁγνή.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἁπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεὸν, Παράμωμε φώτισον, ὁδηγοῦσα, πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Οἷα φοιτητὴς παράριστος, τοῦ τῷ Σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότῃ σου μέχρι θανάτου ἑπόμενος, ἀνελήλυθας χαίρων εἰς ὕψος Σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς Οὐρανοὺς μάκαρ Ἀπόστολε.

Πύλη τῆς Ἐδέμ σοι ἠνοίκται, καὶ προσετέθη κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος, καὶ ἐδέξαντο τῶν Οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, καὶ παρέστηκας χαίρων Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Ἴσοις ἐδοξάσθης πάθεσι, τοῦ Διδασκάλου μάκαρ Ἀνδρέα πάνσοφε. διὰ Σταυροῦ γὰρ τὸ θεῖον τέλος ἀπείληφας, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας. διόσε δυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε.

Χαίροις ξυνωρὶς παράριστος, ἐν Οὐρανοῖς λαχοῦσα, νῦν τὸ πολίτευμα, ἐποπτεύοις τε τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἑαυτῶν ἐκνικῶσα τὴν δύναμιν, καὶ θείων χαρισμάτων, καταγλαΐζουσα λαμπρότησιν.

Θεοτοκίον.

Ῥίζεις ἐκ Δαβὶδ ἐβλάστησας, προφητικῆς Παρθένε καὶ Θεοπάτορος. ἀλλὰ καὶ Δαβὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης. ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὁ τὴν σαγήνην ἁπλώσας, τῆς μυστικῆς θεωρίας, καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγηνεύσας τὰ κάλλη, τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν, ἱκέτευε Ἅγιε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τοῦ πηγάσαι καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Εὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς Οὐρανοὺς, διὰ σοῦ ἀναχθέντα. τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐκστάντες γεγόναμεν συμμέτοχοι, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, τοῦ Κυρίου τε τῆς δόξης κοινωνοί.

Ὧν ἀπορρήτων αὐτόπται, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου, μυσταγωγοὶ καὶ θεωροὶ, τῶν ἀνεξιχνιάστων, συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς, γενέσθαι δεήθητε Ἀπόστολοι, τῆς Χριστοῦ Βασιλείας, καὶ μετόχους τῆς Θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμεῖν καὶ λύειν λαβόντες, παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν, λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, ὅταν ἐλεύσεται Χριστὸς, καὶ πάντες καθήσεσθε οἱ δώδεκα, ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις, κρίναι πάσας, τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Δόξα.

Τὴν τρισυπόστατον Φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Πνεῦμα, προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννήτωρ ὡς Θεὸν, τοῦ Κόσμου καὶ Κύριον ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὁ Λόγος ὁ προάναρχος, εὐρηκώς σε παμμάκαρ, Πρωτόκλητον ἀνέδειξε, πάντων τῶν Ἀποστόλων, Ἀνδρέα πανοίδιμε, καὶ τοῖς τούτου ἴχνεσιν, ἑπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτοὺς, ἀνάγειν θείαν πορείαν.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα, τῶν Μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπηρέτην, γενόμενον τὸν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν. τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς Μαθητὴς τοῦ Δεσπότου.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θεὸν ὅνπερ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀνδρέᾳ τε, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ στάσεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἁγίων. καὶ γὰρ ἰσχύεις ὡς θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν π. δ'. καὶ ψάλλομεν π. ἦχος, α.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου. ἐν σοὶ γὰρ ἤνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιβάδος, εὐωδέστατα κρίνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, Κόσμῳ παντὶ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐκοινώνησαν.

Ἀνδρέα χαῖρε καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμψει, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας. τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὁ μυστολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ, Ἀνδρέας ὁ Θεόπτης, ἐβόα φησὶ, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδών. εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφὴ, καὶ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν.

Ἡ τῶν Πατρέων σε πόλις, Ποιμένα κέκτηται, καὶ πολιοῦχον θεῖον, καὶ κινδύνων παντοίων, ῥύστην καὶ φρουρόν σε, Ἀνδρέα σοφὲ, εὐχαρίστως τιμῶσά σε. ἀλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασώζεσθαι ἀλώβητον.

Δόξα ἰδιόμελον. ἦχος, πλ. Ἀνατολίου.

Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Τὸν Κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, ἀντὶ καλάμου τὸν Σταυρὸν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν. καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ, δῶρον εὐπρόσδεκτον. ἀεὶ τοῦτον πιστοὶ, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν, τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν. ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἵλεως γενήσηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, ἦχος, ὁ αὐτος.

Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν. φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν Οὐρανῷ. ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου.

Ὠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Τ Ε Λ Ο Σ.